

See discussions, stats, and author profiles for this publication at: <https://www.researchgate.net/publication/330752705>

دیوانی پراجی

Book · January 2011

CITATIONS

0

READS

616

1 author:

Osman Hamad Dashti

Koya University

34 PUBLICATIONS 0 CITATIONS

SEE PROFILE

(مهلا عهبدووره حمانی مهلا ئیبراهیمی کوری مهلا مهحمودی بارامی شاره زووری)

مهسعود محهمهد

پیشهکی بو نووسیوه

محهمهدی مهلا کهریم

پیداچوتهوه

د. عوسمان دهشتی ئیسماعیل راجی

ساغیان کردوتهوهو ئامادهیان کردووه

لهسه ر ئهرکی زانکوی کویه له چاپ دراوه

- ❖ ساگر دنهوه و ناماده کردنی: د. عوسمان دهشتی و ئیسماعیل راجی
- ❖ بابته: شاعر
- ❖ پینچنی و هه له چنی: ئیسماعیل راجی
- ❖ نه خشه سازی بهرگ: محهمه زاده
- ❖ نه خشه سازی ناوهوه: خلیل هیدایهت مام شیخ
- ❖ تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
- ❖ چاپخانه: رۆژه لآت / ههولیر
- ❖ چاپی به گه م ۲۰۱۱
- ❖ ژماره ی سپاردنی () سالی (۲۰۱۱) ی وه زاره تی رۆشنیری و لوانی دراوه تی.

بۆ چاپی دیوانی راجی

ئەو سەردەم و پۆزگاری که (راجی) شاعیر تێیدا پیگەیشتوو و تیگەیشتوو، سەردەمیکی پر لە جموجۆل و گۆرانکاری بوو. نیوان هەردوو جەنگی جیهانی و بە دروستیش ساڵانی نیوانی ۱۹۲۰ - ۱۹۴۰ لە سەدەدی رابردوودا شوپنەوارێکی دیاری لە بواری ئەدەب و پرووناکیری، بەگشتیش بەسەر ژیان و میژووی کوردستان و کوردەواریدا بەجێ هیشتوو. لەو نیویدا پیگە شارسانی کۆیە لە لایەنی برهوپیدانی زانست و زانیاری و گەشەسەندنی شیعر و ئەدەبیاتی کوردی و دواتریش نەشونمای خەباتی نیشتمانییە، دیار و پروون و ئاشکرایە.

راجی لەم کەش و هەواوەدا چاوی کردۆتەو، لە ئامیزی مەدرەسە ئاینییە نیو بەدەرەکانی ئەو شارەدا پیگەیشتوو، لە ژێر سیبەر و دەواری قوتابخانە ئەدەبیە بە پیت و برشتەگە؛ نالی و سالم و کوردی و حاجی قادردا نەشونمای کردوو، که چەندین زاناو ئەدیب و شاعیری مەزنی لە وینە، کەیفی جوانرۆیی و مەلا عەبدوللای جەلی و ئەختەر و مەلای گەرە و قاصید و عاصی و خادیم و ئاهی و دلاوەر و عەونی و سامی عەودال و دلدار و دئزازی پیگەیانندوو.

نوێکردنەوی شیعر و ئەدەبیاتی کوردی لەو ئانوساتەدا لە بزوت و جموجۆلدا بوو، بۆیە راجی لەگەڵ ئەو هەشدا که لە ژێر دەواری ئەدەبی کلاسیکی - عەرۆزی پیشیناندا پەرۆردە ببوو، وەلی بە ناوەرۆکی ئەدەبی - کۆمەلایەتی رەخنەگرانی نوێو هاتۆتە مەیدان و بەهرە هونەرەگە پزاو. هەر بۆیەشە دەبینین که ناواخن و زمان و فەرەنگ و تیگەیشتیکی جیاواز لە پیشینان، تانویۆی هەموو تیگست و بەرهەمە شیعییەکانی چنیو. واتا ئەو لە بەرگ و فۆرم و روخساریکی کۆندا شتی تازە نوێی داھیناوە.

راجی لەگەڵ ئەو هەدا که ژیان و پۆزگاریکی سەختی گوزەرانندوو، بەلام مەرۆفیکی بەهرەمەر و بەهرەمەند بوو، جگە لە زمانی کوردی و شیۆمزارە خۆمالییەکانی، سۆرانی و کرمانجی و گۆرانی، بەسەر هەر سی زمانە پۆزەلاتییە ناسراوەکانی (عەرەبی و فارسی و تورکی) دا زال بوو. شارەزایی و ئاشنایی لەگەڵ زانست و ئەدەبیاتی ئەو زمانانەشدا هەبوو، ئەنجا بە هەر چوار زمان شیعر و بەرهەمی داھیناوە. سەرلەبەری دیوانەگە نیشانەییەکی بەلگە نەویستە بۆ رادە توانا و بلیمەتی ئەو مەرۆفە لە بواری زانست و زانیاریدا، ئەنجا چ زانیاری ئاینی بووبیت، یا زانستەکانی هاوچەرخی، یا لە مەیدانی زانستی شیعر و ئەدەبیاتدا بووبیت. وا نەبێ شاعیر لاسایی کەرەموو شوپنێ هەلگری ئەدیب و شاعیرانی پیشە خۆی بووبیت، بەلکو ئەو مەرۆفیکی داھینەر بووو ناوەرۆکی بیرو بارستایی دیوان و شیعر و بەرهەمەکانی پیمان دەلی، که راجی خاوەنی جیهانبینی کەسایەتی و تایبەتمەندی شیعی خۆی بوو. راستە لە زۆر شوپنی دیوانەگە راجی

دا ئەو بەدی دەکریت کە ئەو لە ژیر رۆشنایی ئاویڤنە شاعیرانی وەکو؛ جزیری، نالی، سالم، کوردی، حاجی، شیخ رەزا، حەریق، حەمدی، بیخود، ئەسیری و تەنانەت عەلی بەردەشانی شاعیری میالی هاوچەرخیشی شیعو بەرەمەگانی خۆی ھۆنییەتەووە سیبەرو تارمایی ئەوانی بەسەرەووە دیاریت، بەلام لەمەشدا وەکو داھینەرێک ھەلسوکەوتی کردووە کەش و ھەواو جیھانبینی تایبەتی خۆی، لە شیعو ھۆنراوەکانیدا رەنگی داوەتەووە.

ئەنجا ئەگەر بمانەوێت لایەک لە ھونەرەگانی شاعیری لەدیوانی شاعیردا بکەینەووە کەمیک وتووێژی لەسەر بکەین، ئەوا لە زۆر روووە دەشی شیکاری بۆ بکریت. بۆ نموونە لە باری ناوڕۆک و مەبەستەگانی شیعییەووە، دیوانی راجی دەوڵەمەندو ئالو والایە، لە بواردەگانی وەسفو شیعی دلدار و گۆمەلایەتی و نیشتمانی و ئایینی و لاواندەووە ستایش و داشۆرینەووە.. بەرھەمی بەپیژی ھۆنیووتەووە سەرلەبەری دیوانەکە ی پێ رازاندۆتەووە.

لە باری فۆرم و پوختاری شیعییش لەم دەرفەتە کورتەدا، دەشی لە چەند پووینکەووە ھەلۆستە لەسەر بکەین:

- لەباری کیش و ئاوازەووە، راجی لە بەشی ھەرە زۆری شیعرەکانیدا پێرەوی لە کیشی عەرۆزی کردووەو قالبە کیشە باوەگانی، ھەزەج و رەمەل و رەجەزو سەریع و مۆتەقاریبی بەکارھێناوە.

لە بەشیکی ھۆنراوەکانیشدا ئاوری لە کیشی خۆمائی کوردی داوەتەووەو قالبە کیشەگانی (۸ برگیی و ۱۰ برگیی و ۱۴ برگیی) بەکارھێناوە.

- لە رووی سەرۆای شیعییەووە شاعیر بە گوێرە نیزیامی عەرۆز لە زۆربە پارچەو غەزەل و قەسیدەکانیدا پێرەوی لە یەکیتی سەرۆا کردووەو زۆربە دەنگە سەرۆاگانی ئالفوویی کوردی لە ھۆنراوەکانیدا بەکارھێناوە. ئەنجا سەرۆای ھەمەرەنگو لەمانەشدا سەرۆای مەسنەوی و تەشتیر و ھونەرەگانی تری سەرۆای لە شیعرەکانیدا بەکارھێناوە. تەنانەت راجی لە مەیدانی ھونەرەگانی (سەرۆاداری و کەرتکردن و سەرۆای ناووەدا)، ئەوئەندە ھونەرەووە وەستاو دەست رەنگین و خۆش ئاواز بوو، کە لە شیعو دیوانی کەم شاعیری کورد دا ئەو جۆرە ھونەری وا بەچری و سەرکەوتوویی و وەستاییدا دەبینریت، ئەنجا لێرەداو بۆ سەلماندن ئەم بۆچوونە تکا ئەوویە ئاوری ئە تیکستە لیریگەگانی لاپەرە (، ، ، ، ، ، ،) ی ئەم دیوانە بدەنەووە.

دیارە لێرەداو لەم کەم دەرفەتییدا ماوەی ئەوومان نابیت کە نموونە شاعیری ھەموو ئەو بەھەرە ھونەرەگانی شاعیر روون بکەینەووە، چونکە ئەم کارە پێویستی بە نەفس دریزی و لیکۆلینەووە ھەلۆستە لەسەر کردنی تایبەت ھەیە.

ديوانى راجى

- ھەر لە بواری پوخسارى شيعرييهوہ راجى ئاوری لە ھەموو جۆرو بەشەکانى ھونەرەکانى رەوانبىزى وەگو، (پوونبىزى و جوانكارى و واتاناسى) داوتەوہو لە پازاندنەوہى شيعرەکانى سوودو بەھرى لى وەرگرتوون.

- ئەنجا وینەى شيعرى بە جۆرەکانى كۆن و تازەيەوہ، رايەلى تانوپۆى زۆرىك لە ھۆنراوەکانى نەخشانووہ. لەولاشەوہ قالبە شيعرييهکانى وەگو (غەزەل و قەسیدە و مولەممەع و چوارين و پىنجين و پىنج خستەكى و تەرجيع و تەركيب بەند...) فۆرمى باوو بلاوى ھۆنراوەکانى پىك دەھينن.

- ھونەرىكى دىكەى ناوازە لە فۆرم و ناوەرۆكى شيعرى راجى ئەوہى كە ئاوری لە (بەندو بەيت و باوى) كوردەوارى داوتەوہ. كە بەشيكە لە ھونەرى شيعرى داستانى كوردى، كە بە زمانىكى سادە لەسەر بنەماى كيشى خۆمالي فۆلكلورى و سەرواى رەنگاوپرەنگەوہ دەھۆنریتەوہ. ئەنجا ناوەرۆكەكەى لای راجى دلدارى و كۆمەلايەتییە، ئەم شيعر ھۆننەوہيشى لەسەر شيوەى بەيت و باوى فۆلكلورى، بە ھونەرىكى دىكە بۆ راجى ئەژمار دەكریت كە تيبدا خەيال ناسك و زمان پاراوو سەرکەوتوو بوو.

چىرۆكى ئەم ديوانە:

كە بەوردى لە ژياننامەو بەسەرھاتى شاعىرەوہ رامين تا ئەندازەيەك تى دەگەين كە ژيانىكى چەند پر لە ناسۆرو رەنج و دەردى بەسەر بردووہ. لە بەرانبەرىشدا مرفىكى چەند بە ھىمەت و بلىمەت و ژيان دۆستو بەورە بوو. زۆر جارن دەگوتريت ژيان و بەسەرھاتى مرفى كورد، رەنگدانەوہى ھەلومەرجى مېژوووى و سىاسى مېللەتەكەى خۆيەتى!، ئەنجا چىرۆك و سەربوردەى ديوانى راجيش ئاوينەى تەواو بالانوينى ژيانى خاوەنەكەى بوو. ئەو كە ھېشتا لە ھەرەتى تەمەن و ژياندا بوو، لە رىگەى نزيكايەتى و دۆستايەتییەك كە لەگەل مامۆستا گىوى موكريانيدا بوويەتى، نيازى وابوو لە كۆتايى پەنجاكاني سەدەى رابردوودا، شيعرو ھۆنراوەكانى لە بەرگى ديوانىكدا بە چاپ بگەيەنيت، ھەر بۆ ئەو مەبەستە كورتەيەكى پيشەكى و چمكىكى ژياننامەكەى بۆ ديوانەكە، بە قەلەمى خۆى نووسيوئەوہو نامادەكردووہ، كە ئيمە ليرەدا وەكو ئەمانەتيك كە نيو سەدە بەر لە ئىستا نووسراوئەوہ، وەكو خۆى ھيناومانەتەوہ. بەلام ديارە كە رۆژگار لەگەلیدا يار نەبووہو بۆى ھەلنەسوورپاوه ئەو خواستەى بىنيتە دى.

لە سالانى (۷۰) داو بەدواى كۆچى دوايى شاعىر، ديسان رەشنووسى ديوان و دەستخەتەكانى لەبەر دەستى روناكيرانى كورددا بوو لە چاوپروانى دەرڤەتيك و ھىمەتيك تاوەكو ئەم نيازە بىتەدى، بەلام ديسان ھەولەكان بە ناكامى و وەكو پيشووتر ماونەتەوہ.

له ههشتاگاندا دوو کهرمتی دیکه ههول و تهقه لالا له نارادا ههبووه بۆ به چاپ گه یاندنی دیوانه که، جارێکیان له لایه نی کۆری زانیاری کورد موه له بهغداو جارێکیش له لایه نه بهرپوه بهریتێ رۆشنیری کوردی له ههولێر، وهلی نهو ههولانهش سه رناگرن و کاره که ههروهکو نیازو ئاواتیک هه ر جارهی ته گه رهیه ک و هه ر رۆژی گ رفته ی که له به رده میدا... تا کو نه م سالانه ی دوایی هه روا به نا کامی ده مینه وه.

راستی نه وهیه من له سالی ۱۹۷۰ وه بوو که بۆ یه که م جار راجیم ناسی و راسته وخۆ شه یداو ناشنای هۆنراوه گانی بووم، نه ویش له رپه گه ی کورته باسیکی مامۆستا عه بدولپه رزاق به ماره وه بوو سه به رته به شیع ره گانی شاعیر و کورته یه کی ژیا نامه که ی، که له و ساله دا له یه کی که له ژماره گانی گۆفاری (برایه تی) دا بلاوی کردبووه.

له م سالانه ی دوایی که له زانکۆی کۆیه بووم، نه و ده رفه ته م بۆ هه لکه وه که له نزیکه وه په یوه ندی به کا ک ئیسماعیل راجی کورپی شاعیره وه بکه م مه سه له ی به چاپ گه یاندنی دیوانه که ی له گه ل دا باس بکه م، داوام لی کرد هه ول به دین ویکرا قۆلی لی هه لمانین و کار له سه ر دیوانه که بکه ین و ئاماده ی بکه ین بۆ چاپ و به هاوکاری ده زگایه ک بلاوی بکه ینه وه. دیم نه و جوامیره بی خه م دانه نیشه ووه به شی زۆری کاره گانی نه نجا داوه و دیوانه که ی سازو ئاماده کردوه بۆ به چاپ گه یاندن. نه نجا له و ناوه دا مه سه له یه که له نارادا هه بوو که وای کرد سالیکی دیکه ش به دیار کاره که وه دا بنیشین و له چاوه روانیدا به مینه وه. تا نه وه ی له م به هاری په ر له ماجه رایه داو دای هه ماهه نگی کردن له گه ل کا ک گا وه راجیدا که ئیستا له ده ره وه ی ولاته، به ریارماندا که چی دیکه نه وه ستین و کاره که راپه ره یین، دای نه وه ش که له نه یلوه ی ۲۰۱۰ دا نامه یه کی زانستی - نه کا دیمی، وه کو لیکۆلینه وه یه کی شیکاری بۆ شیعرو به ره مه ی راجی به شیوه یه کی تیرو ته سه ل له لایه ن که چه خو یندکارێکی کوردی کۆیه وه، بۆ به ده سه ته یانی په ی ماجستی ر له نه ده بی کوردی، ئاماده و پێشکه ش به به شی کوردی/ کۆلیجی په ره ده ی/ زانکۆی سه لاهه ددین کرا. ئیمه ش که وتینه کار سه ره تا بۆ به ده سه ته یانی پشتگیری و هاوکاری به مه به ستی چاپکردنی دیوانه که، یاداشتیکمان بۆ سه ره وگایه تی زانکۆی کۆیه نووسی و نه م خواسته و داواکارییه مان تی دا خسته روو. نه نجا هه لویستی جوامیره وه به ده نگه وه هاتنی سه ره وگایه تی زانکۆ به تایبه تیش یاری ده ده ری سه ره وکی زانکۆ (د. جهواد فه قی عه لی چۆم حه یده ری) که راسته و راست داواکه ی په سند کردین و هه موو هاوکارییه کی پێویستی زانکۆی بۆ مان خسته روو، وای کرد که زیاتر سوورو رژد بین له سه ر نه نجامدانی په رۆژه که. هاتین سه ر له به ری دیوانه که مان به سه ر کرده وه، هه لیه ی رینووس و که م که سه رییه گانی مان ریک و راست کرده وه دامان به چاپخانه تاوه کو نه خشه سازی گۆتایی بۆ نه نجام به دیریت و دابه دای پێدا چوونه وه یه کی گۆتایی دیوانی

راجى رۇشنايى چاپو بلاوكردنهوه، له دواى په نجا سال له نيازو خهباتو ههول و تىكوشان،
بيينيت.

ئهمه بوو چيرۆك و چارنووسى ديوانى شاعيريكى كورد. ئيستا له جيگاي خويهتى
بپرسين؛ ناخو چيرۆكى ئهم ديوانه چهند له چيرۆكى خاوهنگه و ميژووى ميللهتهگه
دهكات؟؟.

له دواييدا هيوادارين بهم كارهمان توانيبيتمان خزمهتيكى بچوك پيشكەش به دنياى
شيعرو ئهدهبياتو كتيبخانهى كوردى بكهين و گيانى بهرزه فرى (راجى) مهزن شاعير و مروفي
كورديش له گورپهكيدا ئاسوده بكهين.

عوسمان دهشتى

ههولير ۲۱/۴/۲۰۱۱

رابهرى سهراوه بو ئه و باس و وتارانهى

تاوهكو ئهمرۆ له بارهى (راجى) يهوه نووسراون و بلاوكرانهتهوه:

(۱) گه پراييك به ديوانى شاعيرى گه وره دا: راجى، عهبدو لپره زاق بيمار، گوفارى (برايهتى)، ژماره
(۸)، بهغدا، ۱۹۷۰.

(۲) راجى و دوو هوزان، نورهدين سهعيد، گوفارى (بهيان)، ژماره (۱۱۸)، بهغدا، ۱۹۸۶.

(۳) مهلا راجى، عهبدو لالا دارتاش، گوفارى (بهيان)، ژماره (۱۲۸)، بهغدا، ۱۹۸۷.

(۴) دوو پارچه شيعرى مهلا راجى، محهمه دارياس رۆژنامهى (دهنگى ميللهت)، ژماره (۱۵۲)،
۲۰۰۴.

(۵) راجى، له ناوجهرگهى جهنگى نيوان گومان و باوهردا، ئيسماعيل راجى، ليكولينهوه، رانيه،
۲۰۰۴/۹/۲۰

(۶) كۆيه له رهوتى شارستانيه تيدا، كهريم شارهزاو چهند نووسهريك، بهرپوهه براييهتى گشتى
رۆژنامه نووسى و چاپو بلاوكردنهوه. ههولير، ۲۰۰۹.

(۷) گومان و مهستى له شيعرهكانى خهيام و راجى دا، عومهر حاجى براييم، باسى دهرجوون،
بهشى كوردى، زانكۆى كۆيه، ۲۰۱۰.

(۸) ليكولينهوه يهكى شيكارى له شيعره كورديهكانى (راجى) دا، كانياو عوسمان مستهفا،
نامهى زانكۆيى، بهشى كوردى، كۆليجى پهروهرد، زانكۆى سهلاحهدين، ههولير، ۲۰۱۰.

پیشہ کی

من کہ عہدو پر پرحمان راجی کو پری مہلا ئیبراہیمم لہ تیرہی میکایہ لی ہؤزی جافی
شارہ زووریم، بہ ہموو سوپاس و دلسؤزییہ کہ وہ ئوہندہی پیویستی شانی خزاوو جہرگی
ہہ لگزاوو ہہ ناوی سووتاومان بیٹ، لہ بابہت دلداری و نیشتمانپہرستی، سہر بہستی بیر،
ئازادی میرو سوودو قازانجی تہ بیات، بہرزی و شکومہندی، پپرہوی زانایان،
خہ سارہتمہندی نارپکی، لیکدانہ وہی ئہ ملاولا، سوپاسی سہر وهران، دستگوشینی
قہ لہندہران، وریایی لہ تالان، خؤپاراستن لہ مالان، تہ گبیرکردن و جاسووسی، گوی گرتن و
سالووسی، وتاری بہ مانا، تیگہ یشتن و تہوانا، وہ ہہرچی پیویستی خاکی و تہن بیٹ
پیشکشی گہنجہ سالارہکان و لاوہ ناودارہکان و کچہ ہؤشیارو نازدارہکانی دہکہم. بہتایہتی
بو ہہموو گیاندارو دارو بہردو واری کوردستانی کؤنہ ولاتو نوئ ہہوار، ہہتیوی بی
باوک و دایک و بی کس، بہشکو بہ پاروہ نان و ئاویکی زانین ببووژیٹہ وہو بہدہستہ چیلکی
ہؤنین خوی بدؤژیٹہ وہو. چیکہ کوپستانی لہ بہر ہہتاوا سہر سپی نہکا .. چیکہ گہرمینی
لہناو درک و دال پی پہتی نہکا. بہلام زور تکا لہ لاوہ کوپو کچہ خویندہوارو سہر بہستہکان
دہکہم بہ چاوی پہسہندانہ وہو و دلی ئہرچومہندانہ تہ ماشای ئہم دیاریہ نادیارہمان
بفہرموونو، لہ ہہر کہموکورتی و لہ سہرچوونیکمان ببوورنو، ہہرچونیکی بہباش دہزانن
لہ تہرازووی بہرانبہری خؤپاندا ہہ لی بکیشن. ئیدی خوا ہاواکاریمان بکا.
سوپاس بو پیرہ نیشتمانییہکان.. سوپاس بو گہنج و لاوہ کوردستانیہکان.. سوپاس بو
ہہمشیرہ نازدارو سہر بہست و ناوانییہکان.

راجی

ہہ لگری ئاواتی کوردستان

(۱۹۵۹)

راجی له ژبانی دواى مهرگیدا

مهسعود مجدهد

به غدا: ۱۹۸۴/۱/۳۰

مهكانه شهوقى به عیلاته، پهشمه كونه ههوار

حهیاته زهوقى به ئەحبابه، بايه نابو ههوا

پهحمهت لهگۆرت، ئافهريه له يادته ئهئى ئاخيوهر به زمانى غهيب: حاجى قادر!

به من چى گونزاري بئى بولبول! به تو چى باغى بئى قومرى! به جيهان چى

مهيكهدهى بئى كۆرى دلداران!!

تۆپهله بهلهكى زهوى له چهرخ و فهلهكى بئى دۆلابو مهنگهنه دنهشيتو، دانه
تەزبىحى نيوه رهش نيوه سپى شهوو رۆژان له گشتهكى ئەبهده قهتار دهكاتو كۆرپه ههره
زرينگو زيتو نرخدارو بايه خدارهكهى، مرؤف، له كۆش و باوهشى پر گهلاو چقل.. پر
گول و دروو ههنگيرو وهركپر دهكاتو، بهههزاران بارى فرهچهشنى خۆشى و ناخۆشى..
هيمنى و بئى ئۆقرههئى.. ههستيارى و بئى ههستى.. گومان و يهقين.. رغو ئەقين، بهژر بارانى
فرميسك و تريفهئى بزهدا، جۆلانه ئاسايى دههينيتو دهبات، ههر لهو دهمهرا به مهلوتكه له
ههناوى عهدهمهوه بهر دهبيتوه تا ئهو دهمهئى به كفنهوه بهرپر دهگرئ بۆ ههناوى عهدهم:
دهست بهتال، مازوو چنى كون له پاشول، نه توشههئىكى رپى بئى برانهوه به كۆلهوه، نه
فلسيكي گهئى داخراو لهگيرفاندا.. دهبيتته خهيال بهسهه پردهئى خولياى خهلقهوه..
شهبهنگيكي يادگار له دهروونى بهجيمواندا، تهنه بۆ ماوههئى كورتيله.. لهوه بهولاوه
سپيپات دهبيتتهوه وهك تيشكى جلوه نهبهستووئى ناو بۆشايى، خهون و ورينهئى نووستن و
لهرزوتا.. تۆ بئى ههر هيج.. زمان حالى چۆلايى پيش مهركى له زره تارمايهكهئى دم
دادهپرپرئى و دهمرپئى:

بنواره بوونى نهووهلت و چوونى ئاخيرت

هاتى چ رووتو قووتو، ههلاتى چ لووسو پووس

كئى قهبرهكهئى؟ لهوانهئى ناوى لئى ههئنهكهنهئى! ههئيش كهئندرابئى چش: باران

دهيسرپتهوه، نهووش نهگهه قهبرى بهكئى ههئى!

كوړو وهجهئى؟ كئى دهئى له رپبازيكي پشت له رپبازى نهوهوه نارپون؟

دیوانی راجی

مالهكەى؟ پەنگە لە شوپن بەرمالەكەى عەرەق بخوریتەو، یان بە عەكسەو..
داھاتەكەى؟ بەھەموو ئومیدو ئاواتییەو، بارتەقائ لەشە عەنبار پۆیەكەى ناو
قەبرى، رزایەو، بڕایەو..

ژینیکی كە مردنی لەدوو بئ ج نییە

باغیكى بەقونجرەو درووبئ ج نییە

میلیۆنەھا، ملیارەھا ئاپۆرەى بنیادەمى بئ ناوونیشان، بئ شوپنەوار، بئ ئاستەوار،
دەورو تەسلىمى پەلەكوتكەى پینچ و دوو پۆزى ژيانى كوله مەرگى لەگەل فریشتەى مەرگ،
یان لەگەل هیچدا كرد، بەچائى نەبووندا سەرەنگرئى بڕانەو بوو، وەك نەخشی سەر ئاو..
ترووكەى چاو سڕایەو و كوژایەو مەگەر بەخیر و سەدەقە فەیلەسووفان لە ژیر سەرەناوى
ساردو سړى (سەربازى نەناسراو) دا بۆ ئیسپاتى دەسپەنگینى و دلسۆزى سیاسەتبانەى
خۆیان، شپە ترنجۆكیكى پوایەو قەلەمچن بكەن بە دروشمى (مىژووى گەلان....) كە
خۆیان لەژیر سایەیدا دەحەسینەو نەك گیانى ھاوڕپیه نەناسراو بە قەنارەدا كراوكانى
سپارتاكۆس!! ھەر بپۆ سەربازى نەناسراو، تەپە لەبنى چائى بزربوون و نەبوون
ھەئستینە.. زەردایى شەرمەزارى لەرەنگى بزرپكاوتەو بەسەر رووى بوونەو ھەرى میژوودا
بەینە.. ئەگەر بۆت بلوئ - كە نالوئ - لئى مەسەلینە گویا: رەحمەت بۆ مردووان.. فاتیحە
بۆ گیانى كۆچ كردووان! یەق كەرەو ھى ناوى سړاوەو گۆرپى نراو تە.. كوا دەنگت ئەم
زریكە یەت بگە یەنیتە بەر گویى بیسەران؟ كوا رەنگت؟ نە دەنگ نە رەنگ، نە سەنگ.. تۆ
نەھەنگ نەبوویت گردۆلكەى پشٹی پۆزت زگى دەریای میژووت بۆ بقەلاشیتەو.. تۆ ھەنگ
بوویت، شیرنايیت بەسەر لیوى سیاسەتمەدارانەو ملچ و ھۆرپى: (ھەر بژى و نەمرى) دەداتە
بەر گویى ئەو ملیارەھایەى سەر لەنوئ: نە دەنگك.. نە رەنگك.. نە سەنگك..!!

خەسارتمەندى دەست بەتال لەمائی دنیا!

رەنجەرۆى بئ بەش لە ناوونیشان!

خۆراكى هیچایەتى! خۆت.

لە ژین بەدەر .. ھەى میوانى پوانەو!

بۆرە پیاو!!!

.....

لەگەشتى روو و عەدەم، بە پاش ماو ھى ئەم دیوى قەبر، چى بئ مەرگ بۆ مرۆ
دەمینیتەو: بزەیکى سەر لیوان، ترووسكەیکى فەكر، جۆشیکى دەروون - ئەگەر لئى

به جی مابی - به میرات بو ئه وانه ی به دوا ئه ودا له مهیدانی نیوان دوو عهدهمدا مهقهسه دهکهن..

نهسرانهوو له بیرنه کران و بهردهوام بوون سهرمایه ی جاویدانه له کۆله باری هه موو ریپواریکدا دهست ناکهوی: خوا پی داوهکان له خهوتنیشدا بالایان که له گهتر دهبی.. خهلق و خوا بۆیان به سهروهه ده نی. رهش و رووت، هیچ نه دار، بی دهسمایه، جگی نییه پی بجیته جگینه له قومرغانه ی میژوو: دهبی جگ و دهسکه لا له مههارهت.. له هونهر.. له مهعلانی.. له دهسرهنگینی بسازینی دهنای پی دهلین و ده ریشی دهکهن:

(سر زده داخل مشو میکده حمام نیست)

گوناھی هه ره گه وهی (عهبدو پرچهمانی راجی)، بی جگ و دهسکه لای.. بی مووشه یی.. بی تووشه یی بوو: گوناھی ئه بهدی.. به دریزی عومر.. له هه موو هه واریکی. لیبی باخه بهرم.. زاره و زار بیستوومه.. به چاو دیتوومه.

نانیکی بی منهت و لانیکی به بنه مای هه بویه حالی له باریکی دیکه دا ده بوو. ئه گهر لیسته یه ک بگریته وه بو دارایی! و سامانیکی به میرات پی گه یشت.. ئه گهری بۆچییه؟ ئه مه ته لیسته!

۱- له پاره و پوول: هیچ.

۲- له ملک و خانوو: به ولای هیچه وه.

۳- له وه زیقه و داها تی مسۆگهر: توون.. چش.

نامزه دیکی زهق و رهق و تهقی ئاماده بو چالی فه راموشیدا چوون..

له بهر خۆمه وه ده لیم: ئه گهر به و ته بیاته و خه سه له ته ی پیوه ی رسکاوم چووبامایه

کلیشه ی باری ژیا نی راجیه وه، ناوونیشانیکم لی به جی ده ما؟ دهستم قه له می ده گرت؟

راجی، به گژ هیچایه تی و بۆشایه تی ژیا نی مادی خۆیدا، سه ره و ژوو له خو پرگه مه له ی کرد.. دلی به هیژو می شکی تریسکه دارو زمانی پاراوی له شه پرگه ی گوزه راندا به گهر هینا: وه ک دامه زانی مه علان گره وی ناسراوی له هه ژاری و نه داری برده وه به پرز لی گیراوی.. به خۆشه ویستی.. به هه ستیاری.. به شاعیری.. به چاوی خهلق له رییه وه بوون.. به رۆشن دلی. دهستی کاکی به کاکی ژیا نه موفلیسه که ی کرده مه زرای زهکای زگماک و هۆشی به برشت و روح سووکی و قسه شیرنی، و پرای باخه بهری و هۆشیاری و نازایی و نازادی. راجی، له بنی بیری دهست به تالییه وه به پیپیلکه ی لیها تووی فیتری خۆیدا سه ره و ژوو چوو، وه ک مناره ی چرا به سه ره وه، له دووره وه بوو به په نجه نیشان.

پپوهندیم به راجییهوه بهردهوامو نهپساو بوو: تا ئهوهندهی له کۆیهوه دهووربهری بووبیو هه لکهوت یارمهتی دابی تامو شامم له رهاقهتی چیشتوو. چه نندین دهیهها جارو بار، شهوانه له دانیشتنی فهقیانهی پاش تهراویح و سه رتهای دهوولی پارشیوی رهمهزان، ههر شهوه له مزگهوتیک، بهزوریش له مزگهوتی حاجی مهلا ئهسهدی جهلی، ته مبوورهمان ده بهست.. بیئه باسووغو کاکله گویز.. ههلقوومو حاجی بادام.. چه رهزی تیکه ل پیکه ل.. جگه ره ی بی شه ما.. سه ماوه ریش گیزه ی دیته و تیکه ل به تریقوهو پری بی خه مو خه یال ده بیته: ههر که سیکی هونه ری لایه ق به و مه جلیسه ی هه بوایه پيشکه شی ده کرد. سینی و زه رفو کاره مستینه (هه لوو شه که راتی پیوه بوو)، فه نه ی بی ده نگ، قه سابو گوشت به شینه وه، هیلکه به بونی، کووره ی ئاسنغر، شاره هه نگ برینه وه، ئاشه وانو جوگه هه لبه ستنه وه، زرمو هوپری گه مه ی جه رده و قافله، (ئیمه نی وهره) و چه پله ریزانی هه ی که ره هه ی که ره بۆ نه شاره زایه کان، گه نه گه نمینه .. و چه نندین فه ندو فیلی فولکلوری کۆنینه که فه قییان له گه شتی خویندن به هه موو کوردستاندا فیریان ده بوون و شاره و شار له گه ل خویاندا ده یانگیرا له و مه جلیسانه دا ههر شه وه بۆ ماوه ی 6 - 7 سه عات دنیا یه کی گه ش زه نویلی هه ل ده نا. له و ناوه دا راجی، به راستی، پيشه وای هه موان بوو چونکه له هه موو گه مه کان شاره زا بوو، چه ند گه مه یه کیش هه بوون ههر ئه و ده یزانین، فیروبوونیشیان زه حمه ت بوو چونکه ده م و ئارداویژی تابه ته تیان گه ره ک بوو. وتووژی ناو گه مه کان به ههر له هجه یه ک بوایه، بۆ زاری راجی وه ک بۆ زاری ئاخپوه ری له هجه که وه ها بوو به تامو له زه ته یکی تازه وه. کۆبیانه، بلباسانه، مه نگوران، جافانه، دۆمانه، جووله کانه، خو شناوانه .. ئیدی بلیم چی، به هه موو باریک زمانی ده گپراو خه لقی پی ده خسته سه ر گازه رای پشت.. ناو ناوه وهرده گه رایه به یته شیوه به رده شانی، یان له میانه دا چه ند به یته یکی شایی و هه لپه رکپی به ده م گه مه وه وه کوو شاباش هه لده دا به سه ر مه جلیسا.. له و ته رزه دانیشتنانه و به زمو ئاهه نگی ئیجازه ی مه لای موسته عیددا هه نبانه ی فه نده کانی به تال نه ده بوو. به راستی خوپی چیشته و نه وته ی چرا بوو. ده زانن له یاری به هارانه ی سی باز چی ده کرد؟ له شی وه کوو روچی سووک بوو به لام هینده ی به عزیکان قاچ داقلیشا و نه بوو بۆ بازی دریز مه ودا بپری. دوایین جار که لی ده کشایه وه و خو ی تی ده کرد له بازی سییه مدا، ده هات به حه واره له شی خو ی وه کوو بپکه دار یان جلیت توور هه لده داشت، کاتی که وه ک داره مه یته ده که وته سه ر زه وی هه ردوو پیی له شوین پیی خه لقه که تپیه ری ده کرد، سه ریشی مه ترو نیویک به دواوه بوو. ده یگوت: سی بازه و پی ده یباته وه نه ک سه ر..

راجی مەلاو شاعیر و نوکتەباز و سوحبەتچی و فرە پێشە بوو: ھەرچەند ئەھلی خۆپەند لەگۆنەو بە شۆرەتی شیخایەتی و مەلایەتی و شاعیری ناوی ھەڵدەدرا، دواي مەرگیش ئەو چەند دێرە نووسراوەی لێی بەجێ دەما بۆی دەبوو شەھادەي جنسییە و دەفتەری نفوس، بەلام لە ژبانی واقعیدا، مەلایەتی و شاعیری و شیخایەتی ھەر لەدەمی دەرس و دەور وەیا زیکر و فیکر وەیا شیعر خۆپەندەو دا بۆ خاوەنەکەي دەبوو ناوھینەر و بێر خەرەو: بەشی ھەرە زۆری عومر بەھۆی لەگەڵ خەلقدا گونجان و سازان و گوزەرانەند دەبیتە تۆماری پەسەندایەتی یان ناپەسەندایەتی مرۆف چ شاعیر بێ چ مەلا بێ چ شیخ. ئەو بەشەي کە بەر نووسین و تۆمارکردن ناکەوئ و لە صەدی نەوھەدی عومری مرۆف دەگریتەو، ئەویان حەقیقەتی کەسایەتی و ئاکاری تاك دەنوین: راجی لەم نۆبەشەي عومردا، کە بەعادت لەگەڵ بەسەرچوونی دەسپیتەو، مرۆفایەتی خۆي بەکار دەھینا، ھەر سامانیکی مەعنەویشی ھەبوو بۆ لەخزمەتی ئەو نۆبەشە تۆمار نەکراوەي خەرچ دەکرد. نائیم راجی فریشتە بوو، دەئیم بابایەك بوو: مەلای روح سووک، شاعیری دۆست پەرور، نوکتەبازی خزمەتگوزار، شایەری کۆری برادران، سوحبەتچی بەوفا.. کابرایەك بوو حەز بە رەفاقەتی بکەیت و چاوت لە رێی بێ. بە بێرما نایەت راجی دوعاخوازی کرد بێت و چاوم لە دووی نەبوو بێ.. جارێکیان لە مزگەوتی حەتک رووی پرسیاوی کردە مەلا محەمەدی مەلا برايم (دلاوەر- بە ئەسل دل ئەخگەر بوو) و گوتی:

ئەری ئەگەر مەسەلەيەك وەھاو وەھا بێ چۆنی ھەڵدەبیریتەو؟

لە وەلامدا گوتی: بە پێی شەرع حوکمی مەسەلەكە وەھاو وەھایە..

راجی پێی گوتەو: بە شەرع نا، نا..

مەلا محەمەد گوتی: ئەدی بەچی؟

راجی گوتی: بە ھەق بە ھەق.. ئەمەي گوت، خۆي و خەلقەكەش زۆر پێکەنین،

مەلای بۆ شەرعەكە راکیشا.

لێرەدا دەبێ بلیم، راجی لەنزیكەو دۆستی مەلا محەمەدی مەلا برايم بوو، ناشزانم

لەلایەن بۆچوونی دینی و مەزھەبییەو چۆناوچۆنی بوون. مەلا محەمەد لەمەسەلەي

مالیکی ریبای تێدابی، بانکەنۆتی بەمالی ریبادار حیساب نەدەکرد و قازانجەكەي بە حەلال

دەزانی. ئەمە دەئیم بە یەقین چونکە لە خۆییم بیستوو. ھەتا سالی ۱۹۵۸ بەینمان زیدە

خۆش بوو، لەھەموو بابەتیکەو لەگەڵمدا کراو بوو. راستییەكەي یەکیکیش بوو لە

قوتابییە ھەرە زیرەكەکانی باوکم. خوا لێی خۆشبی و صەد جاریش گەردەنی ئازاد بێ

لەھەر گلەییەکی کەوتبیتە بەینەو.

راجی، مامەئەى لەگەڵ ژيان و کۆمەڵدا بەلای گونجانیکی ریز لە خۆگرتوودا بوو: تا بیتوانیبایه، بە سینەفەر راجی و لى بووردن و دلدا نەوهو فریاکەوتن، لە پێوهندی بەخەلقەوه گەشایی رۆخسارو بزەى لیوانی دەپاراست. پۆژیک لە رۆژان و جاریک لە جارن نەمدیت شتیک بلی کە دەبوو نەیلن، وه یا شتیک بکا کە دەبوو نەیکات. هەرچەند لە جەواب دانەدەماو ئازاش بوو، هەرگیز سنووری ریزی ئاخاوتنی نەدەبەزانند. دیتوو مە لە دەمەتەقەدا گەرم بوو، بەلام چەند جاری پێداویستی جەوابە جەنگی زۆری لى کردبى خوی ساردکردۆتەوهو تیزاوی وەلامەکەى لە لۆکەو ئاوریشمی نوکتە وەیا تەعبیری حورمەتکار وەرپێچاوه. بەینیک لەخانوی مامە، شیخ نوری، کە بانەوبان دراوسی مالى باوکمە، شوورەش لەنیوان بانەکاندا نەبوو، راجی و خیزانی بەسەریان برد. ئەوسا راجی بى مندال بوو: لەو هەموو دەمانەدا کە دراوسی بووین ئەوئەندە دەنگی بەرز نەدەکردهو بزانی لەمالهوهیه یان جارئ نەهاتۆتەوه. ناوانه کە خامۆشیان بى تەقە و رەقە درێژە دەکیشا، لەسەربانەوه سەرەتاتکەیهکەم لى دەکرد. جاریکیان لى بەدەنگ هاتم گۆتم:

ئەرى ئیوه ماون یان خوانەخواستە چوونەتە بەهەشت؟

گۆتى: خوانەخواستەم بۆ جەهەننەم لى بکیشە..

بەعادەت شاعیر فەرھەنگی وشانی تیرو تەسەلە. هەرچی راجی بوو بەهوی شایەریشەوه لە وشە دەولەمەند بوو، سەرەرای وشە جۆرەها تەعبیری کوردی لەگەشتی فەقیهەتی هەلگرتبۆوه کە شاعیری شارنشین رپی پى نابا. سەیری قافیەى هیندی لە پارچە هەلبەستەکانی بکەیت و پاشخانەکەى تیدا بخوینیتەوه بەلای کەمەوه دوو شادەماری تیدا دیاری دەکەیت: یەکیان، گەشت و گەرانى هەراوو بەردەوام. ئەوی دیکەیان تەنگزەى باری ژیان کە بەدوا قافیەى سەخت و دەگمەنیدا گێراوه. کورد دەلى: شەپرو نیوه شەپ هەر یەکیکە، راجیش هیناویەتی نیوه شەپری قافیەى کەم بیستراوی خستۆتە سەر شەپری گوزەران، بە زۆریش تیدا سەرکەوتوو.. لەم تەرزە هەلۆستەدا، ئەگەر راست بى بگوترى: گەران بەدوا وشەدا دوور کەوتنەوهیه لە سۆزو ناوەرۆک، دەبى قبوڵیش بکەین کەوا گەران بەدوا قافیەى سەخت و دەگمەن لە ژيانیکی سەخت و ئاستەنگدا وەك سۆراغ کردنی پەناو نوايه لە گەرمەى شەپدا: هەمووی هەر لە چارچێوهى یەك نەخشە دايه.

نامەوى ئەو تەرزە تیبینییه بەمەزیتەوه بۆ لای نرخاندى دیوانەکەى، چونکە لیڕەدا نرخاندى مەبەست نییه: دەمەوى دەربوونەیهک دەربکەم بۆ ناو دەروون و کەسایەتی راجی (مرؤف - شاعیر) لەگەڵ ئەوئەندە تیشکەى پبویست بى بۆ روون کردنەوهى شوپن هەنگاوی کەسیکی تازه بەتازە دەبیتە مشەختی جیهانی (راجی نامە).

لەم کورتە پیشکەش کردنەدا بە تەما نەبووم و نیم شیعری راجی بە خوینەری کورد بناسینم، هەر نەبێ لەبەر ئەوەی کە خوینەریش وەکوو من شیعەرەکان دەخوینێتەووە تێیان دەگات، ئاسانی و رەوانیشیان لەوەیان بەدەردەبا پێویستیان بە شیکردنەووی وردو واتا لیکدانەووی بین درێژ هەبێ، ئەو بەشە عەرەبییە نەبێ کەوا رەنگە هەموو کوردیک تیی نەگات، بەلام راستییەکە، هەلبەستە عەرەبیەکان لەسەر ئەدەب و شاعیریەتی راجی حیساب ناکەم: شاعیری کورد ئەگەر لەرپی خویندن و خویندەووە لەگەڵ شیعری عەرەبیدا ناسیای پەیدا کردبێ، بێ ئەوەی لەگەڵ عەرەبدا ژیا بێ، ناتوانی بە عەرەبی بهۆنێتەووە چونکە خەیاڵ و شیواز و بۆچوون و دارشتن و ئارایش و هەرچی لایەنی هونەری و ناوەرۆکی هەیه لە عەرەبیدا تایبەتن بە زمان و توراسی عەرەب، تەنانەت شیعری بەشیک لە شاعیرانی عەرەبی دوای سەردەمی ئەمەویەکانیش کە تیکە لاویان لەگەڵ سەقافەتی غەیری عەرەبدا رەنگی دایەووە ویزدانیان بەویدا عەبیدار بوو کە لە دەرەووی هەست و پێزانینی عەرەبییەووە وینەو خوولیاو دارشتنی خواستۆتەووە. بە جگە لە (مەلا عەبدوللای بیتووشی) و (جەمیل صدقی زەهاوی) نەمبێست شاعیریکی کورد زمان لەهەلبەستی عەرەبیدا شان بەشانی شووعرای عەرەب رۆشتبێ، دیارە ئەو دوو شاعیرەش بەهۆی ژبانیان لە ولاتی عەرەبدا هەستی شاعیریان بە چەژی عەرەبی زاخا دراو. دەلێن ئاغاکی میراودەلی لەدیووەخانەکە یەووە دیتی کابرایەک بەرێگادا دەروا، گوتی: دابزانن ئەو پیاویە چ کارەپە؟ نۆکەرێک بانگی راهێشتی، پیاوەکەش لەو لāmدا گوتی: بەرێ!! ئاگاکە رووی لە رێگە وەر سوورانو گوتی: لێی گەر پێن کۆبی یە. شاعیری کوردیش کە رادەسێتە شیعری عەرەبی بەتایبەتی کە خویندنی مزگەوتی تەواو کردبێ، بەحال لە راپەتێ دەستووراتی قەواعیدی عەرەبی شەرە دەفرێکی بۆ ساز دەدرێ و بە شەر و شیتالی کوردی دەیناخن. با دوور نەرۆین: وەها دەبێ شاعیریکی کوردی دەرەووی ناوچەیی سلێمانی زۆر لە خۆی دەگات و سلێمانیانە دادەبڕێ، زۆر نابات دەکەوێتە کۆسپ و ئاستەنگان و لاسایی کردنەووی پێو دیار دەبێ. تا رادەپەک، جاران، شاعیری کوردی عێراق دەیتوانی بە فارسی بهۆنێتەووە هەم لەبەر خزمایەتی نیوان هەردوو زمان و هەم لەبەر زێدە خەریک بوونی رۆشنیری ئەوسای کورد بە زمان و ئەدەبی فارسییەووە. خولاسە من شیعری عەرەبی شاعیری کورد دیوان بەدەر دەکەم.

بێ ئەوەی دەست بەرم بۆ دیوانی راجی، هەر لەشیووی تیبینی گشتییەووە دەتوانم پێ بەخۆم بەدەم و بلێم و لە شیعەرەکانرا دیارە دوو شادەماری ئەستوور پێوهندی راجی بە

جیہانی خوولیاوہ، بہ لگو بہ جیہانہوہ قوول دادہگرن: یہ کیان خواپہرستیہ، نہوی دیکہش کوردایہتیہ.

لہ لایہن خواپہرستیہوہ، وک من لہ راجی گہیشتبیتم، بہ دریژیی نہو پوژگارانیہ لییہوہ نزیک بووم خرتہو ورتہی گومان لہ بنی دلئہوہ میروولہی دہکرد، بہ لام ہەر جارہ زوو بہ زوو سہرقاپیکی خہفہکہری باوہرو متمانہی بہسہر جووش و بلقی دہروونیدا دہینا و نہفہس ہری دہکرد. بہشی ہہرہ زوری شیعرہ ئایینیہکانی، بہ پیی باوہری من، شہری نیوان گومان و یہقین پیی ہلڈہبہستن ہەر ہتا یہقین بہسہر گوماندا زال بکات. راجی مروقیکی دل تہری، جیہان پہسہندی، ژیان دؤستی، لہزت ہردووی، سوحبہتچی، یارانہی مہشرب بہہاری بوو لہوہشدا بہ پیچہوانہی داخوازی باری دہست کورتی و قیافہتی مزگہوتی ہہمیشہکات خہریکی راست راگرتنی موعادہلہیہک بوو کہ نہمسہرہو سہری تیکیان نہدہکردہوہو یہکدییان نہدہخویندہوہ کوتومت وک (خہپیام) دہلئ :

ماییم در این گنبدہء شعبدہ فام

نہ کافر مطلق، نہ مسلمان تمام

راجیش لہ لاییکہوہ بہ کہلہی پڑہست و خوستی (تہفسیرو حہدیس و کہلام و اصول و صرف و نحو...)وہ، لہ لایہکی دیکہشہوہ بہ دل و دہروونی تہلہزگہ بہستوی سہر بہستہلہکی فہلسفہو مہلہکردووی گومی لہزت و حہزی سروشت، بہ داروہکازی شیعرہ ئایینیہکانی کوتہکوتی بہرہو لایہنی کردگاری پہروردگارہوہ دہکرد. ہہرچہندہ لہ سالانی دواپی ژیانیدا نہوہندہم نہدیت بزائم کہشتی گہشتہوہرانہی نیو دہریای گومان و یہقین بہ کام بہندہرہوی قہدہم کرد، بہ لام بہ پیی دیوانہکہی و ہا دہردہکہوی تادوایین ہناسہی چنگی لہ خواپہرستی قہیم کردوہو نہیہیشتوہ گومان لیی بہ مہبہست بگات. نہگہر زہللہی گہورہی فیکریم نہکردی، راجی، لہ دہمی گیانہلاوہدا باوہشی بہ تارمایی فریشتہ قہتیس و ہستاوہکانی سہر پہردہی تہصہوراتی دا کردوہو.

نہم شہری نیوان گومان و یہقین بو کہسیک لہ راجی شارہزا بی، لہ سہرانسہری دیوانہکہی بہ شیوہی ہیزہکی، (وجود بالقوہ، *Potential*) جلوہ دہبہستی. بہ لام لہ پینج خشتہکیہکہی: (نہی خوا لہم ماوہ داماوم بہ پاوہ یا نہجات)دا زریکہ لہ گیانی راجی ہلڈہستی و یہک تافگہ لہ خلتہی چہندین سالہی ناٹارامی و ناپڑہزامہندی و بی ئوقرہیی و دلہکوتکہو لیوہلہرزہ، بوو بہ گلہیی و گازاندہو پارانہوہ لہ بارہگای دادی خوداوہندی. راجی لہو پینج خشتہکیہدا رازی پیہکی لہ باریکہ ریی خہپیام و پیہکیشی لہ دہربوونہی

مزگه و ته گانه. ئەم رەوتەى راجى لە تەنگەبەرەى نىوان دوو بەرداشى گومان و يەقىندا
نمونه يەكى بچووگى تەجرەبە زەگانی كۆنینهى بەر لە هەزار سائە كە بليمه تى وەكوو
(ئىبن سينا و ئىمام غەزالى) پېوه مەشووور بوون، تا ئەوەى (ئىبن سينا) بەر توهمەى ئەوتۆ
كەوت ناچار بى لەسەر ئىمانى خۆى بکاتەوه و بلى:

كفر چو منى گزاف و آسان نبود

محکمتر از ایمان من ایمان نبود

در دهر چو من یکی و آن هم کافر

پس در همه دهر يك مسلمان نبود

(غەزالى) ييش چەندىن كتيبي مەحكەمى ئەوتۆ لە جەنگى نەفس و شەيتان و گومان
دابى بایى بردنەوى گرهو لە فەلسەفەو لە ئىلحادى تى بى. راجى لە رپى و دەدرنەنى
هەستى دەروون بۆ بەر گوئى و چاوى شيعر خوینان کارىكى راستگۆيانەى کردوو بە بۆى بە
چاکە و پیاوختى لەقە ئەم دەدرى.

كوردایه تىبیه كەى راجى، هەم لەبەر ئەوەى كە هەستى نەتەوايەتى وەك غەيب
پەرستى نىبە بە دوودلى و گوماندا تىبەرپىت، هەم لەبەر ئەوەى پرسكانى گيانى كوردایه تى
لە ويژدانى راجيدا لەو كاتانەدا بوو كەوا جارێ راپرەوى نىشتمانپەرەرى لە كوردەواريدا چ
رپچكۆلەى سەر بە فەلسەفەى چىنايەتى و لكە زۆرو ئەژمارەكانى سەر بە كۆمەلایەتى و
مافە جوداكانى تىرژە هەمەچەشنەكانى كۆمەل تىيان نەدەكردهوه، كوردایه تىبیه كى سافو
سادەيه. شاعىرى ديكە هەبوون هاوتەمەنى راجى بوون و وەك ئەو بە كوردایه تى بى گرىو
قۆرت دەستيان دایە شيعرى نىشتمانپەرەرانە، دواتر دەمودوويان گۆرا، بەلام لەبەر هەر
هۆيەك بى (كە ئېرە جىي دەست نىشان كردنى تىدا نابىتەوه) تىن و تاوى هىچ
فەلسەفەيەكى تازەو برەو ستاندوو لە كوردستاندا نەيتوانيوە شالوو بۆ دەروونە دارپىژراوه
كوردپەرەرانە خواپەرستانەكەى راجى بهيئى و رى گۆرکيى پى بکات، بۆيەبە دەبينىن
راجى نە لە راستە شەقامى كوردایه تىبیه ميراتىبیه كەى لاداوه، نەشيوزاى عەررووزى
كۆنینهشى بەلاوه ناوه: نەبزی هەلبەستەكانى راجى دريژەى ئەو فرکەيەبە كە لە دەمارى
كوردایه تى بىستەگانهوه دەستى كرد بە هەلاويشتن و ريشەشى دەچۆوه بۆ فەرمايشتەكانى
حاجى قادر. ئەم خۆ لكاندەنى راجى بە فيكرەى كوردایه تى بى تەئويل بەوهدا پتر روون
دەبىتەوه كەوا لە نىوان ئەو باسو خواسانەى لەسەردەمى راجيدا تازە بەتازە دەكەوتنە بەر
گوپى كوردەوارى تەنھا بابەتى رووهو كوردایه تى رەنگى داوتەوه لە شيعرى راجى.
كەشترين نمونە لەو پارچە هەلبەستە دلدارىبەدا دەردەكەوى كە سەرەتاكەى بە:

(گول پئی ئەکەنن، لاله ئەپشکوون لە چەمەندا) دەست پئی دەکاتو دواتر ئەم دوو

بەیتە تیدا دەدیترین:

ئەو دارو گیای بەهره‌وه‌ری و بەره‌می راستی
زەردەشتە گە چاندوویە لەناو خاڤ و وەتەندا
با هەل بئ لە ئاسۆی هەووسا رۆژی پروانت
ئاوابئ شەوی بەد، لە سەمای ئاری یو زەندا

لەسەردەمی (حاجی قادر) دا ناوی زەردەشت و زەندو ئاری نەدەببێستەن، گە پەیداش
بوون نە لەشیعی سەر بە ئایین و نە لە شیعی سەر بە چین دەرئەگەوتن و نەشەبوو
دەربەگەون، چونکە هەریەک لەوان کابەیی خۆی هەیه رپووی تئ دەنی و دەستەو دوعا بۆی
رادەووستئ. هەرچی راجی یە چونکە خۆ تەرخان کردووی شیعی ئایینی نەبوو،
بەره‌ئەستیشی نەدیت لەمپەر بئ لە پێش کۆکردنەوێ ئایین و نیشتمان لەیه‌ک دەفردا،
توانی لە هەردوو مەیداندا زمان بگێرئ تا ئەوێ لە پارچە هەلبەستی (میژوووی
پێغەمبەرایەتی و کورد) دا دیت کوردایەتی بە قاچاغ بۆ ناو عەقیدە دەبات و دەلیت:

نووح، بەهۆی کەشتی لە جوودی ئیمە گرتی لەنگەری

دابەزی هۆزی هونەرپەرور، لە کوردستان خزا

لەم بەیتەدا راجی بە ریبازیکدا دەروات کە پێشتر (حاجی قادر) لەم پارچە

هەلبەستەدا شەقئێ شکاند بوو:

ئەو رۆژە بە ئەمری حەیی ی مەننان

ئەم عالەمە پاکی بوو بە طوفان

بانگەوازه‌کانی راجی لەبەر سادەیی و سافیان رپوویان لە هەموو کوردە نەک لە

چینیکی وەیا تیرپێژیکی وەیا دەستەو تاقمێکی.

لەئایین و نیشتمان بەولاه هەلبەستەکانی هەمەچەشنەیی بابەتن. بەشیکی ئەو

هەلبەستەکانە کە هی مونسەبەن لە دەمیکدا گوتراون کە وا جارئ مونسەبەکە لەبەر چاوی

خەلق نەدزا بوون.

بە هەمەحال شاعیریکی بئ لایەنی وەکوو راجی لئیی ناگیرئ بەپیی داخواری

هەلکەوت و حال و بار، لە سنووری بەرژەوهندی گشتیدا، شتیک بئ کە رەنگە شاعیریکی سەر

بە لایەن لئیی بگیری.

راجی سنووری بەرژەوهندی گشتی نەبەزانند.

دروود لە گیانی.

میژووی ژبانی راجی

به پینووسی:

مهلا عهبدوپررهمانی راجی

۱۹۵۹/۱۱/۲۲

راجی، ناوی تهواوی (مهلا عهبدوپررهمانی کوری مهلا ئیبراهیم) له تیره میکیهلی هۆزی جافی شارهزوورییه، باپیری ناوی مهلا مهمودی کوری بارامه که ناسراووبون، له سالی (۱۹۱۲) له شاری (کۆیه) له دایک بووه، دایکی ناوی (ههمین) ه کچی حاجی قادری کۆیه، بهلام نهک حاجی قادری شاعیر.

له سالی ۱۹۲۰ و له تهمهنی (۸) سالی له لای باوکی دهستی به خویندن کردووه له دینی (گه ئنیری) سهر به ناحیهی (چناران) قهزای رانییه. دواي ئه وهی هیژیکی له خویندن وهگرتهوه، چۆته کۆیه له قوتابخانه ناوهندییهکان خویندووویهتی، له سالی (۱۹۲۶) دا بو ههولێ خویندن له ناوچهکانی (مه رگه و سولهیمانی و خوشناوهتی) دا گهراوه. له سالی (۱۹۲۹) دا هاتۆتهوه بو قوتابخانه گه ورهکانی کۆیه، به راستی به هه موو زانسته کانه وه خهریک ماوه و موتالای کتیبهکانی قوتابخانه رهسمیهکانیشی کردووه وهکو (حیساب و ههندهسه و جهبر و جوگرافیا و ... هیت). زۆر تیکۆشاوه که گیروگرفت و مونا فسهی نیوان قوتابی دینی و قوتابی رهسمی لابه ری و برایه تی زانیاری پهیدا بی تا به چاوی خۆی دیتی.

راجی، له زانستی (نحو، صرف، منطق، به لاهه، به یان، عه قانید، اصول و فروع) شارهزایی پهیدا کردووه، له سالی (۱۹۳۷) بروانامه ی دوا یی مه جلیسی عیلمی وهگرتهوه له لای خوالیخۆشبوو جهنابی (مهلا به هانه دین کوری مهلا شیخ تهیب - نیمام و خه تی بی مزگه وتی بایزاغای کۆیه) و لای ئه نامانی مه جلیس که بریتی بوون له (مهلا صادقی دایه خه جی) و (مهلا عه لی باداوه یی) و (حاجی مهلا ئیبراهیمی زینوی) و (وهگیلی قازی شه رعی) و (کاتبی عه دل)، بروانامه که ی له لایه ن ئه و به ری زانه وه به ژماره ی (۵۶) له ته ئریخی (۱۳۵۶/۲/۱۸) کۆچی به رامبه ر به (۱۹۳۷/۴/۲۹) زاینی) به م دهره جانه ی خواره وه، ته صدیق و ئیمزا کراوه.

نتیجہ	الدرجۃ	المادۃ	ت
ت ر ت	۱۰۰	قواعد اللغة العربية	۱
	۸۵	الكلام والاعتقادات	۲
	۷۰	أصول الفقه	۳
	۷۰	الفقه و التفسير	۴
	۹۰	القرآن الكريم و التجوید	۵
	۱۰۰	البلاغة و البيان	۶
	۹۰	الوضع	۷
	۹۵	المنطق و الحكمة	۸
	۸۵	الحساب	۹
	۶۰	الجبر	۱۰
	۶۵	الهندسة	۱۱
	۷۶	الإنشاء	۱۲
	۱۰۰	الخط	۱۳
۱۰۸۶	مجموع الدرجات		

راجی له (۱۹۳۹/۹/۲۲) ژنی هیئاوه که ناوی (مامزی کچی عہد) بووه له شاری کویہ. له سالی (۱۹۴۰) له کویہ دەرچوووه بوته مهلاي نههلی له دیی (قولقولہ)، له سالی (۱۹۴۱) چوته دیی (خهرابه) و بوته مهلاي نههلی له لای (عهزیز ناغای صالح ناغای غهفووری). له سالی (۱۹۵۴) له (خهرابه) باری کردوووه به مهلايهتی چوته دیی (گهئیری)، له رۆزی (۱۹۵۸/۱۰/۲۶) بههوی ژیر ئاو کهوتنی گوندهکه به ژیر ئاوی ههوزی دوکانهوه، له گهئ بهشیک له خهلی ئه و گونده به فهرمانی میری گواستراوتهوه بو دیی (سابوراوی تازه) له ناحیهی سورداش و له خانووی ژماره (۷) نیشتهجی کراوه.

له بهرئهوهی له ژنی یهکه م خوا هیچ مندالی پی رهوا نه دیتو، زور ساردو گهرمی له ته مهنی خویدا چیشته و درهختی ژیانیشی به رهو پیری دهرؤیشت، بویه له رۆزی (۱۹۵۲/۳/۲۸) ژنیکی دیکه هیئا به ناوی (زییده مستهفا حه مه د). (راجی، له م ژنه ی دووه می جوار کچ و پینج کوری بووه به ناوه گانی: به یان، زوه ره، شوپرش، شیرین، ئیسماعیل، ئازاد، کاوه، سه لاج و سه باح) - ناماده کاران.

راجی و کتیب دانانی:

- * له سالی (۱۹۳۴) کتیبی (لقطة العجلان) ی زهرکەشی که له (أصول و حکمەت و منطق) ه کردوووه تی به (منظومة) به زمانی عەرەبی، به هه موو حەیفیکه وه به یه ک نوسخه یی لیی دزراوه و ن بووه.
- * له سالی (۱۹۳۶) چامه به ندیکی دلداری و نه ته وه یی به ناوی (ناونیشانی کوردان) به هه ئه به ست داناوه.
- * له بهر نه وه ی زۆر حەزی له زانستی منطق و فه لسه فه بووه، له سالی (۱۹۳۹) کتیبیکی ته ئلیف کردوو به زمانی عەرەبی و ناوی ناوه (زبدة المنطق).
- * له سالی (۱۹۴۴) له سه ر تکای (کاکه زیادی کورپی حەمه ئاغای کۆیه) و (حاکم عه لائه دین نه حمه د نوری - حاکمی کۆیه) ده مه ته فه ی نیوان (فه قیر و ده وئه مه ند) ی به هه ئه به ست داناوه.
- * له سالی (۱۹۴۸) کتیبی (فرائض شرح المنهج) له فیقه ی شافیعی که تایبه ته به به شکردنی میرات، به ناوی (به شه میراتان) به ورده کاری و به جوړیکی زۆر گرنگ وه ریگی پراوه ته سه ر زمانی کوردی.
- * له سالی (۱۹۵۱) فه سیده ی (بوردییه) ی شیخی بوجه ییری وه ریگی پراوه ته سه ر نه زمی کوردی و دواییش کردوووه تی به پینج خشته کی.
- * له سالی (۱۹۵۲) وه لآمی موفه تیشی مه عاریفی که رکوکی داوه ته وه، که پرسیری لی کردوووه: (نایا خوا ده توانی یه کیکی وه ک خو ی دروست بکات، یان نا؟). به زمانی عەرەبی سه لماندوووه تی که نابیت.
- * له سالی (۱۹۵۵) له باسی (سی ته لآقه ی شه رعی) نامیلکه یه کی به زمانی عەرەبی داناوه به راوردی تیا ده ربړیوه که ته لآقی شه رعیی راست هه ر یه کیکه به جار جار ده بی به سی و نه مه شی له و نامیلکه دا سه لماندوووه.
- کۆچی دوایی راجی:-
- * راجی له گونده کانی قولقوله و خه رابه و گه ئنیری و سابوراواو کرژه و به کره جو، به مه لایه تی و کاری جوتیاریه وه ژیانی گوزه راندوووه. تاکو له کاتژمیر یانزه و بیست و پینج خوله کی رۆژی شه ممه ریکه وتی ۱۹۶۹/۱۲/۶ به هو ی نه خو شیییه وه له به کره جو کۆچی دوایی کردوووه له گۆرستانی به کره جو به خاک سپیردراوه). - ناماده کاران.

دیوانی راجی

چہند نمونہ یہک لہ دہسخہ تی ہونراوہ کوردیہکانی راجی

(۱)

آہوانی چاوی دل داران شکاری شیر نہ کن
 نہ مکتوزن ہر دم بہ ناخوشہ سوزہ کانی دہہ مست
 ہر وہ کو پیروزہ نہ شکینہ دل ایقان من
 لہری بہ قوربانے سولہ ہفتا کانتان ہم کہ و ا
 وہ خستہ دل وہ جی لہ تن وہ چہ لہ رہہ مجرم لہ تا و
 ہنیدہ بے رہ حسن لگن حہ لگی دو چاوی ہر ہوشان
 راجی چوتھہ عجب کار کہ سالہر دم مہ بن
 آہوانی چاوی دلداران شکاری شیر نہ کن

نہ و کومہ کوروانہ نہ لیس شہن زمعا بن
 وہ خستہ کہ نہ چن بوشہ روستور آگری زہ بن
 وہ خستہ کہ نہ بن ناوی ہر وہی باز یوم سستی
 خاوندن ہسبورد ہنویہ باکنوم ستور
 محبوبیوسہ رہہ رزقوشادوی ملاعت
 بوروری ہر لہر وہ کو عینتی بہ لہ لہمت
 لہر لہایہ فرگرہ نہ کچی نہ و کومہ نہ نا بن
 عہدناستوبے باسنورہ رہا باری نہ موخہ م

راجی نیہ حاجت بہ قڈم بچہ بہ نوسایہ
 بہ رہہ رزقہ لہ موعالہ موعالی بہ مظاہرہ

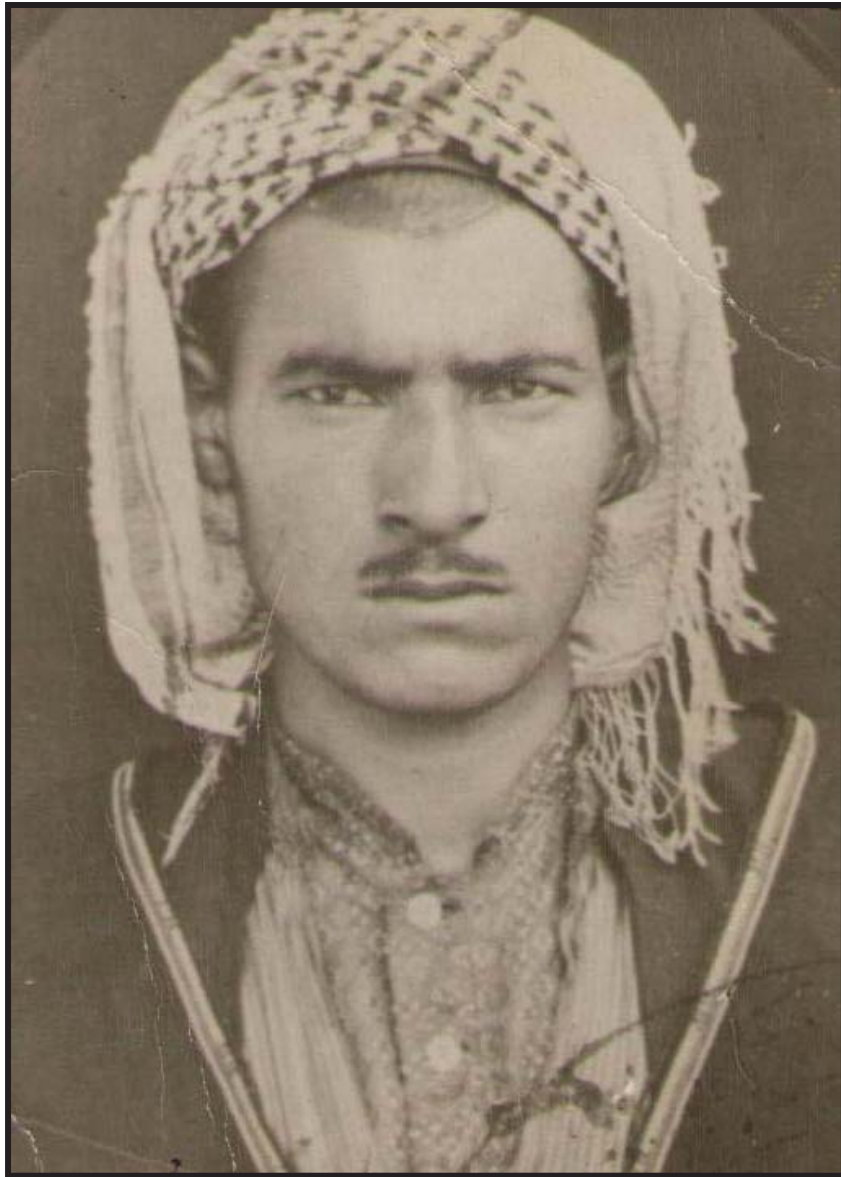
تہ رزیکہ جگرہ نگہ خونین دل جاوہ ستانہ
 کہ شہی قہ دو بالاکرت شمشادی بہ برابرہ دا
 دو نیالہرہ وای عتقا چہ رعیتی شکت پیہ
 آسائشہ لہر منزل صبری دل بے چارہ
 عہ نقای زہ مان عشقہ رہ نگی کہ بہ چا و نا بی
 آوینہ لے بی زہ نام وہ خستہ کہ بہ ر و رو ہم

راجی مہ اعلانی حربی املو عتقا
 مصلی لہ مولایی چوہ ریزہ ہی پابستان

ای سفا بازی من صد سال هرندی بوبره و تا قر ما چیکم نه بوقاز اجی آهن پاره شو و
 چونکه بازی دل را بوسه رقیب میلی نیه من نه وایوم غرق آهوانه و او بوجده و
 هری بد قور باقیام بوسینه بلورت که وا کاژی سیمین ته ره و اناز کو نرمو بطم و
 من به بیداری نه گیرم خونین ناب جگرگی خوم تو نه کیشی زکسی جادو که چاوت کونده خدو
 چونه صبا و سگری منصوره نیه به و کاکله له و نماهی طلعتنه نه ختی که بوی شلی کا جله و
 شیخ نه گر حوه نامه بورین عفتو حوه البقیه بوچه والی با که صوفی مل هر و مستو قله و
 خاکو خوله خرمین راجی له و صلی دوله را
 دانه نیکی فی نیه گر بنیوی بیزله نه که و
 جاریه اوی چاوی من دجله به دجله جو به جو بندی ولی شکا وای من گشتی پسا وه لوبه لو
 جان به هوی سردچی بووی خوشگرچی بی رلوبی جگرچی گرچی گراوه کوبه کو
 سنبلای زولغی هانده روا زوره کونده هاتو جو معنی گرتو زوبه زو حلقه داوه هوبه هوبه
 مرهی لیوفا شکره نه م رله تا قر نه سره پر خفتو بی مفره هر کفن خا وه شو به شو
 گر و سلاقی دولیرم بی لبانی دل برم رستی له مل نه کم سرم بنیه جفاوه گو به گو
 جانای عزیزه کم اتو مکاره بیه جینجو نه می کاری گفتگو شر چیه داوه خوبه خو
 فاطری راجی که جم جامی لبانی خند دم
 چیکه له رستی م به تم کاوه به کاوه پوبه بو

له سرگه بخی زلفی من ووز لغت از دره امشو به فوتانه دل زرم نگاهت باوره امشو
 روینی روت که شعای خسته ناو فانوسه دوچاوم درونم اگره ایتم له نس لاناوره امشو
 له سر بوجی ستاره پایه بر زینا نگاهت له هرگز روی سینم را فدا پو محوره امشو
 سرم پر جوشه دیداره دولم پر درو به باره به نازیکی طیبیا ندم که در ماه وره امشو
 له چاوم لعلو با قوت وانه باره وختی گریانه لولای تو یکه بنیه وکن زریکدی خنزه امشو
 هبا و نازه کی روژت چه فوما کشتی آما له به هر چی خوم ز خمداری خنجه امشو
 برو به خوم سپاری هر چی بودل چاکه بخوازه
 سری دیوانگی راجی له قافیه دلبره امشو
 وختی له لبی باره ده میلی شکرم بو نه مزانی له هر شس جهنا هسه به کرم بو
 هر چند که دیشم له تم عشق خدای صابانه دلافتو های خطم بو
 دانیستوه محبوبه له ناوسینی من دا زانی که به ام قصره له دوز من خطم بو
 ایرو که نه چوم بیکم صد صیغی زنی فور باه لم بندی جاگر حکمتی حرفی نظرم بو
 هر کک هفتا جبریه بوتیری باه دل لایی له رخا افتو لایی شرم بو
 تا ذوقی بهتم هم بولم میکره یا راه نقدی طربو شوکتو فضلو هنرم بو
 ناوی هیاه او دلبره شیرینه به با سوچه وکن من که نه بونا و موسو نیو هنرم بو
 نیوهی شوی روینی شوی عامم هم قادر سوزی له هم موریه و بندی جاگرم بو
 راجی مکه گریانو له خودانی سپیریم
 هیشتا که نه بوم ام خطم نوسرویی کرم بو

چاره نوری باده یکم می به غم کو تو م تو ز
 و احوالی دنیو عالم رو بوه بودید نت
 طای صیادت به صلفی کا کلو پروی کوان
 چونکه جاری ناوی ایبری لیوی یا رم فر موه
 ذره نوری رخت در کوه پرده و روئی رون
 نیکه بوم دانه بنج و لاری شیرین ساقیا
 چنده بریایم به اگر با هم رنگ اگر بره
 بیم دله تو بجه امجا بگره آرمو قرار
 مثل حافظ راجیا چینی لبی دلبر ده کم
 آب حیوان میرویدم زرقلام هنوز
 آن غایب زلف سیم بدن انداز
 دست من بیچاره که کوه زلب است
 بنگر که لبم خشک بیارست ز بهجان
 خاطر صدقم کرد زمان در هم آفاق
 ناسیر بهار است در این گلشن بستان
 در طرف چمن مرغ دلرا جلاوت
 سیراب کن از با هم چشمت من مسکین
 وان لعل دل افزای بچین شکن انداز
 بهر قدح سینه تو در سپهر من انداز
 از بهر خدا بر لب شد شکن انداز
 در ظرف نطف لعل عقیق من انداز
 شکن تو گل سرو قدی خوش من انداز
 آورده بشرف گل با سمن انداز
 در سیکره با طرف بوجه حسن انداز

وینہی راجی له تافی لاویتییدا

(۱)

خاك و ههوايه كهی وهتهن، ههروه كو سهر چوو به ههبا
كهوتهوه باوهشی رهقیب، ههروه كو قاتو و رهشهبا
ئهزانی چۆنه حالی دل، له گهل گولی دهمی وهتهن؟
راسته ئهپشكoon به خودا، ئهم به سهبو، ئهو به سهبا
هۆزی به سۆزی كوردی من، دهمیكه سهر به زامهوهن
بو دسو و باوهشی وهتهن، بیجگه تهما، چ شك دهبا؟
وهخته بجنکی بی ههوا، ههناوی بی شههيقه وا
خویناوی پیسو و پاكژی، دانهی سپیشی لا ئهبا
سپل و زگت چ هاتوو، له خانه هینده دانیشی؟
گهریده چهنده چاپوكن!! تیتوه ئهپیچن له عهبا
تۆی وهكو پووش و كا له شهو، كوردی په ریشانی وهتهن
دوژمنه کیشای تهمهنت، چاوی خشانده كارهببا
ئیسته خهریکی چی بلیی، لهم ههموو ئاوو ئاگره؟
وا پره چاوت له نمو، هاتوو لووتت به لهبا
بیكهسی وهك ئیمه وهتهن، خویشی له تهبیاتی كهسی
بیئو بکۆلی جگهرت، ههروه كو میکرۆب له تهبا
بو دلی رووناکی چهمن، نه غمه مه (راجی)، هاته جۆش
له میشکی خو دهئاخن بیری به هیزم، ئودهبا!!

(۲)

مهشقی چیبه پهروانه، له گهل شهوقی چرادا؟
تهشقی چ رووه دیتو دهچی، گیان به فنادا؟!

دوو زولفی رهشی، شوعله فرۆشن وه کو کولمه‌ی
رۆژی رهشی به دبه ختییه، داخی به سه مادا
هاواری موژهی، هۆش و دلّو دین که ته کیّشی
گۆشه‌ی هونه‌ری چاوه، هه‌زار ئیّشی په‌نادا
کاتیکی نه‌بوو وهرنه‌گرئ چاوی، دلّی خه‌لک
غه‌مزیکی که بادا، جگه‌رو میّشکی به بادا
ناموسی هه‌موو عالمی کیّشاوه‌ته چاوی
هه‌لنایه، گرانباره، له شه‌رم و له حه‌یادا
باری دلّو، سه‌رباری جگه‌رمی، خه‌م و خوین کرد
قازانجی چ بوو، زولفی که دوو باری به تادا؟!
خالّی مه‌حه‌کی سۆزه، که‌وا له‌و رووه چه‌سپا
هه‌ر زیّپی ته کیّشاوو، کشاوه به دووادا
پروانه گلینه‌ی، که ته‌وه‌ستی به هه‌موو روو
زاناوو نه‌زانی، وه‌کو یه‌ک دلّ به خوادا
باقیکی وه‌نه‌وشه‌و گولّو سونبول، به سه‌ما خست
سه‌برو هونه‌رو هۆشی، به سه‌ه‌ودایی لیقادا
رژگاری چ بن، مه‌ست و به‌خۆ ژییوو گرفتار؟
کاتی، که خه‌له‌ی خالّو خه‌تی به‌ر ره‌شه‌بادا
(ژیکۆ)^(۱)، چ هه‌راییکه له شوین ئاگری دیدار!!
یا مه‌حه‌مه‌یی رۆژی دوات هات به دووادا!؟

(۳)

ساقی له په‌رده وه‌ستا، ده‌ستی به باده دادا
موتریب به چه‌نگ و به‌ر به‌ت، به‌زمی به رووی سه‌مادا

۱- راجی، به هه‌ردوو ناسناوی (ژیکۆ) و (پشکو) یش شیعری نووسیوه.

بهینیکه بو ره قیبان، لهم ده شته دا که لاکم
 سهد مه رحه با له یارم، هات و ره قیبی لادا
 دیسان به غه مزه وه ستا، بو قه تل و عامی عالم
 دهستی به گول و نه وشه ی، بو شین به بهر سه با دا
 وهك تازه سه روی سه رکهش، زولقی به نازی له رزی
 بهم نازکانه له رزه، سهد عاشقی فهنا دا
 تیمرۆ به ئاهی سه ردم، پرسیمه حالی چوان
 فرمیسه که دای وه لامم، ئهم به حره چاری نادا
 دل بهر به زولف و کاکول، دنیا ده خاته وهی وهی
 به به به چلون له ریما، روی خوی به لای منا دا!
 (راجی) له تو موبارهك، ئهم عیشه تازه پهیدا
 یاره ب هه وایی یاری، وه سلت به ئاشنادا.

(٤)

ئهوا به حری په رۆشی من، شه پۆلی دا به دنیا دا
 که شۆری کورد و کوردستان، له ئیخه م دهستی بهر نادا
 له میژه شوینه واری ژین، به ماتهم بهرگی پۆشیوه
 ده لئی زه ده شتی لی مردووه، له جۆشی ئیش و هیوادا
 ژیان و نیشتمام رۆ، که دوژمن ئاوه دانی کا
 ئه بی چون حاسیلاتی هه لگری و، خه رمانی بهر بادا؟
 له پیناوی کورانی گهل، له شی خویناوییه خاکم
 مه گهر فرمیسه کی زامانه، له رهنگا ورهنگی سیمادا
 ئه لئی داکی جگه رسووتاوی بیتاوانه، بیهوشه
 به گریان دهنگی نووساوه، له داگیرسانی فه ریادا

سه‌با، په‌رتو بلاوم کۆکه‌وه تا تیمگه‌یی‌نی شه‌و
 له کام شوین و که‌لینی گهل، که بریاری ته‌قه‌للادا؟
 دزو حیزو درۆزن ئاسه‌واری گهر بر، کاکه
 بلای جه‌ژنی دلّه، با ده‌س بخته‌ ده‌ستی هیوادا
 خه‌تای شه‌یتانی خۆمانه، که لوپه‌لمان که ته‌فرۆشن
 به‌خۆرای، که خۆرای ده‌ریه‌یناین له بونیادا
 که ماده‌ ئیش بکا ته‌نیا، به ته‌بیات ریزه ناگیر
 که ته‌بیات لیکجیاوازن، له‌سه‌ر مه‌یدانی ئیجادا
 وجود گشتی له نیرو میوه‌ تیکه‌ لکی‌شه، بیزانه
 که ئایینیش دروست ته‌کر، له می‌وو نی‌ری مانادا
 هه‌تا ته‌رکی نه‌کا کاری خه‌راپی، چاکی لینایا
 به نیسبه‌ت ده‌رته‌بی نیسبه‌ت، له ته‌تریخی هه‌یولادا
 به هه‌ق بیناسه‌ ته‌و زاته‌ی، که ناگونجی تو‌ بیینی
 که شه‌پریوه به‌رامبه‌ر ته‌و، هه‌موو بی‌ری له سه‌ودادا
 مه‌ترسه هه‌ق بلای (ژیکۆ)، هه‌تا ماوی به سه‌ربه‌ستی
 ته‌گهر بتکه‌ن به دارا، یا سه‌رت بپن له بی‌ دادا!!

۱۹۵۱

(۵)

بولبولی خه‌سته دلّم، هاته‌وه دیسان به سه‌دا
 له ره‌زو باخی روخی، ماری ره‌شی پییه‌وه‌دا
 نرخ‌ی له‌علی له‌به‌که‌و، ده‌نکه هه‌ناری خالی
 ناب‌ی به‌رلین و عه‌جه‌م، له‌نده‌ن و پارسو که‌نده‌دا
 کوشته‌یی نازی ده‌مت، زیندوو ته‌ روژی به‌قا
 مه‌ستی چاوت به‌خه‌به‌ر نایه عه‌زیزم، ته‌به‌دا

دیده هه لمه بره به ئه و ناوه له ریگهت لادهم
 هه ی دل و گیان و سهرو مهردومی ئیمهت به فیدا
 دله کهم تیرو پره، هیئند له خه یالی سینته
 مه یلی حوورو په ربی و باخچه ناکا، به خودا
 سه ر چیییه؟ نه یخه مه ژیر پیئت و نه چیژی ئاوات
 گاوری موته قه لهم رییه، کهسی سه ر که نه دا
 (راجیا) عیشق چیییه؟ سوزشی گیان و به دهنه
 خوویی په روانه برۆ بگره، چ شاهی، چ گه دا.

(۶)

نیگاری گوئعوزاری من، هه وا به بال و په ر ئه دا
 بولبولی خاکه ساری دل، له ریی وه لامی سه ر ئه دا
 ده میکه مه یلی شه ر ئه کا، به نازه چاوه مه سته که ی
 که وا به شیرو تیره که ی برۆ موژان، نه زه ر ئه دا
 نیچیره وانه دل به رم، هه رده م له رییه ک دادهنی
 داویک له زولف و کاکولی و، به له شکرکی سه ر ئه دا
 تکای مه مانی نه وره سی، له موته کایی سینته دا
 هه نارو سیوو بی له ناو ده سی برپاوم به ر ئه دا
 درشته بیری وردی من، دهره قی خالی پرومه تی
 که کاره بایی ورد و رهش، له رۆژی روی قه مه ر ئه دا
 خوماره چاوه شوخه که ی، به هاری دل به دهر ئه خا
 هه لاله و هه نگی خاله که ی، هه نگوینی لیوی دهر ئه دا
 پشکووت به خنده خونچه که م، چ شیتته (راجی) له م دهره!
 بیباکه شوخی ناو رهزان، تانه له ریگوزه ر ئه دا.

دهستی به ههوهس ناوته ناو دهستی ته گهردا
بۆ رۆحی منی خهسته، ئیشارهی به سهقهردا
بهه نیرگسه چهند ناسکه دلبر له ته ماشا
پۆشینی له لای پشتهوه پۆشیوه به سههردا
من ترسمه ئه و خونه چه به توندی بملیسم
ئه و بۆ سههری من، دهستی به رق داوه له بهردا
تا گه نجی قهدی ون بئ، له بهر دهستی دزی چاو
زیوی به دهنی ناوه، له ناو قوفلی که مهردا
دهسمالی مل و گهردنی، مالی مه و سینهی
وهك دوژمنی بیعاره، له سههر گه نجی گوهردا
دهسروکه و سرکهی سههری، سورمه ی دلی عالم
رهنگینه به هه رلا، له درهوشانی نه زهردا
رهنگینه به خوینی دلی (راجی)، سههری په نجی
زۆر چه یفه که ئه و نووره له وه سمه و خه نه وهردا !!.

(۸)

من چیمه له خووی ئاسه ف و ئه سکه ندهرو دارا
پیویستمه بهس روویی نیگارم له به هارا
تیکه ل بووه ههر جووره گژوگیا، به گو ل و و کا
وهك زولف و خهت و خال و، روخی خونه چه و و زارا
جاری، که له گۆشه ی چه مه ن و ریگه بگه م پیی
چیمه له شه هی و له شکرو قانون و مودارا
باده م که له دوو چاوی هه بی، بۆ چه باخات؟
خه یمه م که له دوو زولفی هه بی، بۆ چه خارا؟
خنجیله یه، سههر سووکه، عه ره قگیره، گو له ندام
شه نگۆ له یه، دلنه رمه، وه فاداره، گه وارا

ئەم تەرزه جەوان دلبەرەییە، وا دلی بردووم
سەر، وەك سەری مەنسوورە كە كردوویە بە دارا
هەر سۆزە، دلی مەردمی بیكەس وەگەشیینی
(راجی)، بەسە تۆ بە و ئەدەب و گۆشەیی سارا !!.

(۹)

ساقی وەرە بنوینە لەسەر شەوقی خومارا
ئەو قامەتە رەنگینە، لەناو بۆس و كەنارا
تا كورد لەسەر ئاگری پەرسۆزی نیفاقن!
بۆم تیکە مەیی، لێدە لە ئاھەنگی بەھارا
ئەم كۆمەلە، بەندی دلی دوژمن ئەپسین
ناویکی ھەبێ كۆمەکی یاری لە دیارا
چەند خۆشە لە لاییکەو، گولشەن لە تەماشای
بولبول بە كزەیی ئاھەو، قومری لە چنارا
نەیزانی، ھەتا پستی نەنا كوردی قەلەندەر
خشتیکی كە دای دوژمنی رۆحی، بە ھەوارا
وا تێمەگە بی مەیلە، لەگەڵما دلی دلدەر
باس و خەبەری فەنییە، ئەیکەم لە ھەزارا
پشت و قەویتی ھۆشمە، رۆوی لوتفی نیگام
تاب و تەرەب و جۆشمە، ئەو یارە لە شارا
كوردی، كە وەكو خەرمەنی پووشن لە نەزەر خەلك
با ئاگری تیبەردەن و، بپروا بە نزارا
(راجی)، غەزەلی عیشقی تۆ ھەر كوردییە ئیمپرو
ئەم تۆپە تەرازووی وەتەنە، سا كەسوكارا^(۱) !!.

۱۹۳۳

۱- ئەم نیوهدیڤرە بە پێی ھەژمارکردنی پیتەکانی ئەبجد دەکاتە (۱۹۳۳).

عودو گولٽووک و شهنگه بی، ئاوی بهدهم ههوار دا
 قوځ و هه لوژه و سهوزه چل، بههشتیان قهرار دا
 من رووبه پرووی مهیدانهوه، کهوتوممه ناو سهیرانهوه
 چهیا به کول و شانوه، هه مووم به چاوی یار دا
 چاوت بهخه، له نجهت کهوی، خیرا ئهرو، خوښ ئهسرهوی
 وهک مهکتبه بیکی سانهوی، له قهت له سهده ههژار دا
 له م شاره پایز بار ئهکا، زستان و هاوین جار ئهکا
 سهرماوو گهرما تار ئهکا، تارونهقی بههار دا
 جارئ به سینهو دوگمهوه، جارئ به گرژی کولمهوه
 جارئ به چاوی سورمهوه، قهندی به روځی زار دا
 مهیلی به حالککه دهمی، گوی بگره گوftarم کهمی
 له تاوی تو که عالمی، شیشهی له جهرگی پار دا
 (راجی) غولامه لهم دهره، ئه گهرچی ههر سهوداسهره
 قسهی خراپی گهوههره، کهسی بو نوکته غار دا !!

(۱۱)

گول پیته کهنن، لاله ئهپشکون، له چه مهندا
 باله ته ههژن، بهر ئهوهرن، چهنده له چهندا
 سوورن دهمو لیو، زهر دو سپی لامل و گهردن
 خال و خهتی رهش، چاوی بهلکه، سهوزه له تهندا
 ئه و دارو گیای بههرهوهری و، بهرهه می راستی
 (زهردهشت) ه که چاندوویه لهناو خال و وهتهندا
 یاری وهکو تووی دیوه، به چاوی هونهرو تیژ
 چی جانهوهرو جنده، هه مووی خستنه بهندا
 ئه و پهرچه م و ئه گریجه، قری دیوو درنجه
 شهیتان و درو، گشتی، لهناو داوو کهمهندا

ئەو مەرجه، کە بەستومە لە گەل خەندەیی لیوان
 دۆراوم ئە گەر بیخەمە هەنگوینی لە قەندا
 دارو دەوێم شانەوو هیلانەییە بەو ژین
 رازانەوویی هۆشە، لەناو شاخ و چەقەندا
 وەرگێری کە تۆ پروو، لە دلی شیخە دوژمن
 ناشی لە گەراندایەوو خەرمانی لە شەندا
 با هەلبی لە ئاسۆی هەوہسا، رۆژی پرووانت
 ئاوابی شەوی بەد، لە سەمای ئاری یوزەندا
 مازوچنی پاشۆل کونە، (ژیکۆ) کەچەلی گەل
 پەندی کە هەمووی ئاوە، ئەپیوی لە سەرەندا !!.

(۱۲)

کورد گەر هەبن شاھن هەموو، بۆ عەقل و نوتق و ئیھتیدا
 رێگاوو رەوشت ساز ئە کەن، هەوێل هەتاکو ئینتیھا
 کاکە لەسەر دەوری زەمان، نەبوو زیا تر کەسی لەوان
 هەموو ژیان و پالەوان، شیرین زمان و خۆش نەوا
 میللەت ئە کەن پەرورده بۆ، وەختی بە فریابی بە خۆ
 خاوەن هونەر، رفینی گۆ، هەم بەھرەوەر، هەم موقتەدا
 مایە وەفاوو سەلتەنەت، قازانجی هۆزو مەرھەمەت
 تەبیاتی چاک و مەعریفەت، بۆ وانە هەم بەخش و عەتا
 مەست و غرووری وەختی شەر، هەرۆک بەلا کە دینەدەر
 سافو لەسەر خۆ بۆ هونەر، وەختی کە خەلکیان بیتەلا
 ئەو پشستیوانی قایم، بۆ عەھدی خۆیان دایم
 بۆ ئیشی چاکە حاکم، چاکیش ئە کەن دەفەعی خەتا
 (راجی) لە قەومی کوردیا، ئاوینەدارە بی ریا
 زۆر رازییە لییان کەوا، ئە گرن جەماوەر ئیبتیدا.

(۱۳)

تا وا بگه پین دوژمنی برپوا، له عیراقا
 وهخته بته قم، دهر بچئی گیانم له مهراقا
 وازی نییه دهرویشی درۆزن، له درۆو سوویند
 وهك دز له دزیو، مهردمی بی ژن له ته لاقا
 یهك دی به (بیا)، یهك به (تهعال)، ئیکئی به (که مهیر)
 یهك (گیل) ه له گیلخانه بی ساووخو سووجاقا^(۱)
 گهر پیره، نه گهر گه نجه، نه گهر شیخه، نه گهر بیگ
 نه مدیوه، بر!!! یهك سهری راستی له شتاقا
 کی بیتهو بلئی؟ کاکه وهره، کاکه بنۆشه
 یهك دهوره له بی باده بی شیرین، له مهزاقا
 کون کون بوو هه ناوو، جگهره له تله تی خاکم
 کی شامه سهری ریگه به سهه، نهك له دوو لاقا
 ههر کورده له ناو کاوو چیا، پووشو گیاخۆر
 ههر خه لکه له سهه سفره، له ناو کۆشک و تاقا
 ئهی دلبه ری ناسک به دهنی کوردی قه له ندهر
 گریان بی کول بو منو، تووش، خنده به قاقا
 (راجی)، نه ته وی حالی وه تن ئیسته بزانی!!
 پووشیکه به پرووی باره شو، ته یریکه له فاقا^(۲).

۱۹۴۷

۱- بیا: (فارسی): وهره. تهعال: (عه ره بی): وهره. *Come here*: وهره. گیل: (تورکی): وهره.

ساووخ: (تورکی): سارد. سووجاق: (تورکی): گهرم.

۲- أ- ئەم نیوه دیپره به پیی هه ژمارکردنی پیتهکانی نه بجهد دهکاته (۱۹۴۷).

ب- له شوینیکی دیکه دا دهلی: (پووشیکه به دهم باوه، وهکو ته پیره له فاقا).

کەسیک بو نیشتمان، دل موبتە لا کا
دەبی خۆی تووشی سۆزی کارەبا کا
خەریکی مەرگ و ژین بی، تا هەناسە ی
تەر و وشکی، لە گیانی مەرەبە کا
تەرازو بی هەموو کارو مراز ی
تەرازو ی، هەموو چەسپ و تەبا کا
تەبایی کا لە گەل هۆزو عەشیرەت
برینی بیکەسی و شوخی دەوا کا
فەر و فیلی حەسوودانی لەناوبا
گرینگی خاک و هۆزی پەربەها کا
لە کۆمەل، چەوت و چویری هیچ نەهیلا
دل و چاو یە کەدگیرو بی خەتا کا
لە ناو هەر کۆمەلێک بژیا بە ژیری
هەموو قەومی لە رووی حەمدو سەنا کا
بە هیوا، باخی سەربەرز ی بنیژ ی
بە شادی، هەلگری بیچوو بە داکا
لە رووی خۆراک و بوخۆشی و گەمانی
گول و سیوو سەروی نەشئو نما کا
لە گۆشە ی پاسەوانیدا بسووری
لەسەر تەختی شەهی، گیانی رەها کا
لە دەریای کۆششیدا تانەخنکی
چلۆن یاقوت و گەوهر ئاشکرا کا!؟

ٽه گهر بيٺه ڇڙه ڇڙگهه سهره و گهرمي
 له قاهه هيلو، دارچيني له چا کا
 ٽه گهر گيراوه چا وگهه ناو هه ناوي
 ده مئى سه يراني ساراووه هه وا کا
 ٽه گهر په رپووتنه نووسراوي ده ماغي
 به شيرازو جزو به ندي رهوا کا
 قورو قه وزه ٽه گهر تيدايه ئاوي
 ده ريدا، تا ڙيان برڙي له پا کا
 ٽه گهر ريگاي چرو پر چقل و چاله
 به داسو خا که ناسي ماله وا کا
 ٽه گهر بي تاقله و، منداڻ و نافام
 ملي بگري مه لاي چا و، ئه ها کا
 له سهر زي، گهر مه له هاتو نه زاني
 جه رايي کي به گورجي پر له با کا
 به (تيرو پشکه) رازي بي له به ش دا
 بلئ با خوئي و به ختي ئاشنا کا
 ٽه گهر پيوسته بڙيا ههر له خوشي
 بلئ کومه ل بکاو، پشتي له شا کا
 ئه پروخي گشتي بونيادو نيهادي
 ٽه گهر ساتي له ياران خوئي جيا کا
 ٽه گهر بيستي، قسه ي بيستي وه کومن
 ئه بي (راجي) بڙي و، سه يري خوا کا!!

بو پيگه ييني مردم، چه ندم به ته ما کا
 ئەم بيچووه ناکامه وو، دەرنايه له دا کا
 رۆژى هه موو کەس کەوتە سه ماو، تافى بلند بوو
 ئەستيره يى به ختى منه، هه لئايه له ما کا
 چاوم، که به خوین گو لگو لى ئەسرین ئەپژینى
 پر خه نده، دوو چاوه ره شه کەت با ته مه شا کا
 وا دوو کە لى ئاهم، سه رو روو گه رده نى پوشى
 لىوت چ ده بى ره حمه تنو کى کى ره وا کا؟
 دل، سه یرى، وه کو مه نجه لى سه ر ئاگره ده کو لى
 خوین بوو به هه وا، وه خته دلش سه ر له هه وا کا
 ده ستم نه شکى، بيگر مه ئىخه ت به رى نادا
 ميشکم نه ته قى، هه ر ده بى ميشکى تو به با کا
 ئاخاوتن و ده ر کردنى تو، هه ر به که بو من
 به کدل ئەوه ييه، بو سه رو کارى ته قه لا کا
 گيانه وه ره لام، چونکه ئەتوش کوردى وه کو من
 ئاسان نييه دل به ر دلى دل به ر به ره لا کا
 گو ژالکه ييه دو وريتو، له هه ر لاوه مژيومه
 لىوت چ ده بى، ده ردى دژى (راجى) ده وا کا؟!

بو جيازى کو لمه روحو دل له من داوا ئە کا
 ژين و عه يشى من به يه ک دەم، سه ره سه ر به غما ئە کا

دلبه‌ره‌ی خه‌نجر وه‌شینه‌ی، پر شه‌ره‌ی، عاشق‌کوژه
 خۆی له‌ناکاو ده‌رته‌خاتو، بی‌که‌سان ریسوا ئه‌کا
 من گولئی نازو نه‌عیمی پیئه‌ده‌م، بو‌ره‌م ئه‌کا؟
 چونکه‌ یا خوشمه‌وی، ئه‌و، بو‌یه‌ لی‌م حاشا ئه‌کا
 نامه‌وی باخی به‌رینی جه‌ننه‌تو، مولکی ئه‌به‌د
 گهر سه‌ری یه‌ک موو له‌گه‌لما، یاری ره‌نگین چا ئه‌کا
 من نه‌زه‌رکه‌م خۆی ته‌پوشی، من بگریه‌م خوش ته‌بی
 من برۆم ئه‌و راده‌وه‌ستی، من بوه‌ستم، را ئه‌کا
 ته‌ی به‌ قوربانی سه‌رو رووی زه‌مزه‌مه‌ی جانانه‌م
 وا به‌ تاریکی و به‌ رووناکی، دلان شه‌یدا ئه‌کا
 بگره‌ دامینی به‌ کوللی، به‌رمه‌ده‌ تو (راجیا)
 یا به‌جاری ته‌تکوژی، سا یا به‌ خۆت هه‌متا ئه‌کا!!

(۱۷)

کاکه! گهر بیزانی کوردستان له‌سه‌ر کیو باز ئه‌کا
 بووکی تازه‌و ته‌ر له‌ خاکی خه‌لکه‌وه‌ داخواز ئه‌کا
 پیره‌میردیکی وه‌جاخ کویره، له‌ چاخی نووحه‌وه
 قه‌ت له‌ جی نه‌بزووتو داوای هه‌ر قزو پاپاز ئه‌کا
 هه‌ر منالیکی ده‌ریکردو له‌ خاکی رۆییه‌ ده‌ر
 ئاقلیی غوربه‌ت بلندی کردو ئیستا ناز ئه‌کا
 که‌ی له‌ جیوه، ئیسک و ماسولکه‌ی به‌هیزی پیوه‌یه؟
 بوچی داوای پالنه‌وانی و، پیشه‌وه‌و، حه‌مباز ئه‌کا؟
 لای کوردی! گهر ده‌زانی خاکی پاکت چه‌ند به‌شه
 چاو ته‌ماشای عاره‌بو، تورک و، خه‌تی شیراز ئه‌کا

تازه، ئەم زاوییه لەو بووکە نەژادی پیتەگا؟!
 بۆچ بەشەوکاری، لەناو دوو لینگە خۆی لاواز ئەکا؟
 هۆزو تیرەیی ئەجنەبی، پەروانە ئاسا هەلکزان
 تازه وەك ئاواره بولبول، کوردی من ئاواز ئەکا!
 خەلکە، هەر وەك فرفرۆکە هاتە خوارو کەوتە سەر
 کوردی تادارو تەمەل، خۆی گیرەووی هەوراز ئەکا
 من کەوا دڵسۆزی ئەم خاکەیی وەتەنم، خاکەسار
 هەر وەکو (راجی)م، بەکوێ تانە خۆی سەرباز ئەکا!!

١٩٤٢

(١٨)

دڵبەرەیی بەلا بەلندم، مەیلی دڵداران ئەکا
 خۆنچە دەم، سرووی نەسیمی خۆی لە کوردستان ئەکا
 ڕەوتو، لەرزانهو، نیازو، خەندەوو گڕژینهووی
 دائیما خاپوور ئەکا، ئیمان و دڵ و یران ئەکا
 تا لە خۆی پۆشی هەوایی نازکی ڕوحولەیات
 ڕووی بەدیعی، کەیی لە درکی سەرك و گولباتمان ئەکا؟
 هەر لە یەك پێ، سەد هەزاران جان فیدای ناوی ئەکەم
 تا بە لوتفی خۆی لە سینەیی، سیوو بی پەخشان ئەکا
 دڵ لە زاریدا بە زار هاتو، نەهاتی چاوهکەم
 چاو لە ڕیتا، خۆی غەریقی شەوچراو مەرجان ئەکا
 گەر دووعای تەخت و مراد و عیززەتی کا، دڵبەرم
 من ئەلیم ئامینو، ویش، وەختی دووعام ئامان ئەکا
 قەت لە دنیا دا عیلاج و چارهیی (راجی) نییە
 بەختی بەد، هەردەم جەفاو مەرگی لەسەر ئیعلان ئەکا!!

بولبولی تہ بعم کہ یادی باخ و بوستانان ئە کا
نہ غمہ وو ئاوازی وازی، پەرتی سەد داستان ئە کا
دامە پۆشە لالە زاری گولەوزارت، ئە ہی نیگار
بیتو گەر دل بیتە سەیری، دوژمنان تالان ئە کا
خۆش نە سیمی باغ و راغی روومەتت، گەر دەرکەوی
خاکی کوردستان و عارەب، گشتی موشکە فشان ئە کا
دەست و بازووی نازکت، قەندی منالی عاشقە
پیکە نینت، ئاوی کەوسەر دائیما باران ئە کا
مۆری ئە نگوستیلە کە ی ئە نگوستی هەمتای شە ککەرت
خاتەمی ئاسەف بە رەسمی هەندەسی حەیران ئە کا
قامەتی شوخت لە باریکی، عەجەب بی غایەتە!
گەرچی تەفسیری، پەری سەحراو شارستان ئە کا
خۆزیا جاری بە بالاتا، سەری مەستیم ئە بەست
تا بە یە کجاریم ئە زانی، چۆن دلەم ویران ئە کا!
پەرچەمی پەرچینی یارم، رووی لە مەشریق نابری
خالی جیی شەرقة، کەچی رووی خۆی لە هیندستان ئە کا
ئە ووەلی کارم نە زانی دیدەتم دەستناکەوی
هەر وەکو (راجی) کە کاری بی سەرو سامان ئە کا!!

ئاسمان پیروژە رەنگەو، مەیلی دیدە ی تو ئە کا
رەعدی دل پەر ئاگرو بەرقەو، تەم و رۆرۆ ئە کا
هەلقەبی زولفت لە مل دانایەو، بو راوی دل
(یوسف) ی میسیری لە سیجینی سۆز دەست ئە ستۆ ئە کا

تا زولہ یخایی خہ یالم، جہرگی سووتابی بہ تاو
 ئەو لہ رۆژئاوای ژیانی رۆژھەلاتا بو ئەکا
 بولبولی پەر خەم لہ دامەن مێرگوزاری رومەتت
 ەك دەفەہی شیخان، چ ئاوازیك و جوستوجۆ ئەکا!
 شاھی چاوت، عالەمی دەسگیری موژگانی دریش
 ھەر وہ کو دل، ئەتلەتی شمشیری دوو ئەبرۆ ئەکا
 سەر، ھەوای پەنگی بەھاری پەر گولێ راگرتووہ
 دەم، بەخەندە کەوسەر و ھەنگوین لہ مێرگان رۆ ئەکا
 گیانی (ژیکۆ) ی راگوشی، ئەو موگنەتیسەہی چاوەکەت
 بو مەزەہی ویسکی و عەرەق، داوای دلی بۆنسۆ ئەکا.

(۲۱)

یاری عەزیزم ھەر قەدەر، سستی یو بیزارێ ئەکا
 دل بۆیە دايم پەر ئەسەر، شین و ھەراو زاری ئەکا
 ئەہی قەد بە لەنجەہی چاوە کل، چیدیکە من مەگرە لہ گل
 لہم باخەدا ئوستادی دل، خوێ فییری مووکاری ئەکا
 تۆ حووری یا جین یا مەلەك، یاقوتە لیوت یا مەحەك
 من زێرم و تۆ بمخە تەك، لیوت کە ئینکاری ئەکا
 شاھی، وەزیری، موتریبی، تورکی، گەدای، ھەرچی ھەبی
 مەقبوولی خەلک و من دەبی، چاوت کە سەرداری ئەکا
 لہم ھاتوچۆیە دل بلی، ئەلەق لہ عەشقی تۆ بەلی
 بو کۆمەلەہی وەسلە وەلی، داوایی سەر داری ئەکا
 پشتم شکاوە چاوە کەم، فەوتاوہ عومرو ناوہ کەم
 بیچارە بەستەہی داوہ کەم، دل خوینی گەش جاری ئەکا
 دەستی بە مستی خەنجەرە، خوینم لەبەر یا مەخمەرە
 کەس با نەلی موقەددەرە، ئەو ئیشی یە کجاری ئەکا

نہ قدی حہ یاتم لیبرا، موری وہ فاتم پی برپا
 ناگر لہ جہرگم ہہ لگرا، زولفت کہ تہرپاری تہ کا
 سینہم سہراپہردہی حہ زن، دنوی لہوی یاری عہدہن
 دل ئیشکہچی پولا بہدہن، لہم قہسرہ ہوشیاری تہ کا
 ناگای لہ تہ حوالم نییہ، روح و سہرو مالم نییہ
 بی تہوچ نامالم نییہ، ویش پر سہفا یاری تہ کا
 (راجی) لہ وہسلت خوش مہ بہ، نوشت نہ بی، بیہوش مہ بہ
 ہرچی لہ لای تو مہ تلہ بہ، بیکا بہ بیگاری تہ کا!!

(۲۲)

پرووی، بہ ہاریکہ بہ ہہشتی ژین پری سینہی تہ کا
 ساف و رازاؤہ، بہ ہہنگوین و پہنیرو مہی تہ کا
 دل لہ میحرابی بروی تہ ودا، کہ سہجدہی برد بہ قہد
 بو تہمای تہہنگی تہ و فیردہوسہ سہد توبہی تہ کا
 قامہتم چرچو نہ خوشہ، خواریو خیچہ بو رکوع
 فاتیحہی عیشقی، لہ نہ غمہی چہند ہزار نوتہی تہ کا
 تا کہوانو تاری من، ہہر باسی نازو لہنجہ کا
 سہر بہ قانونی تہ رہب، چہشنی سوراحی قہی تہ کا
 تہہلی ویژدان و ریسالہت، گہر تہ لئی جہننہت ہدیہ
 دیارہ باوہر بہو لہب و سینہو مہمہو کولمہی تہ کا!!
 ہرچی بی پروایہ نہ گہت تہ یگریو، مورتہد تہ بی
 زاہیدی بازارہ و ہمی چاؤہ چرکہی کہی تہ کا؟
 جہننہت و دوزخ، لہ تہوہل رۆژوہ ہاتوونہ دی
 ہہر یہ کہی ریگا بہ عہردی تادہمی شو سہی تہ کا
 خیرو شہر، قازانچو دۆراندن، چییہ نیسبہت بہ ہہق؟
 ہہر کہسی خیری بوئی، خوئی ٹوگری جیلوہی تہ کا

دامه نی باده و، به بادهی وهسلی بهر باده خه مت
 هه کسهی خه زنه ی سه فا دا کا، به ئەم ئیشه ی ئە کا
 مانگ و رۆژم لئی ئە چیی، تا سالّ به سالّ و مانگ و رۆژ !!
 چاویان پی کز ئە بیته و، جه رگیان خرپه ی ئە کا
 ئاخیری کارانه (ژیکۆ)، ههسته یارت هاته روو
 کهس نییه بیجگه له خوئی، سا کی له کی ئوخه ی ئە کا؟!.

(۲۳)

ئه گهر زولفت نه کا جه زبم، هه واداریم له گه لّ ناکا
 ئە گهر بادهش بیی قوربان، که ره مکاریم له گه لّ ناکا
 خه ریکی شیوهن و شینم، له شیوه ی زه مه ره ریر ئاسا
 به ئە لتافی مه له ک، یارم، گو هه رباریم له گه لّ ناکا
 له مه یخانه ی نه وادا بووم، وتم: مو تریب هه وایه ک بی
 ئە گهر چی ئیسته بیزاره، به یه کجاریم له گه لّ ناکا
 فیدای سه روی ره وانت بم، چ خو شه ماچی لیوانت
 که خونچه ش بیته عاجز بی، به خونخواریم له گه لّ ناکا
 ئە سیری قهیدی تابوورم، به خالی موشک بوو هاتم
 که قه تلیشم بکا یارم، به ناچاریم له گه لّ ناکا
 هیوادارم، غه زه لخوا نم، وه کو بولبول له گریانم
 نیگارو نازه نینی خۆم، وه فاداریم له گه لّ ناکا
 زه لیلی دهستی شاهینه، کهوی دلّ مات و غه مگینه
 هه زار جاریش بزم (راجی)، رجا داریم له گه لّ ناکا!!.

(۲۴)

له خو شیی چاوه کهت، دلّ کاری ناقولا نه کا چبکا؟
 به ناوی ناره وهن بالات به ده م سه ودا نه کا چبکا؟

له پی ئاههنگی کوردانا، له مهیدانی هونهرمهندی
 به نووکی نیزهوه دل هه مسهری ئالا نه کا چبکا؟
 سههر پهردهی که لادا، تووشی ههر کومهل ئه بی، ههر لا
 له رازی روزهوه سۆزی دلان په ییدا نه کا چبکا؟
 سههری سه ودازهدهم، سههر ته خته بی جامی خه راباته
 که دامینی به مهستی، ماله بی سههبا نه کا چبکا؟
 به بهزمی بادهوه ساقی، کهوای پیرانی گولگون کرد
 که گۆینده چریکهی روو له عهرشی خوا نه کا چبکا؟
 له تاریکی خه یالاتا نه فه وتاوم، دلئی سافم
 به نووری عیشقهوه، ئه م چاوه گهر بینا نه کا چبکا؟
 له عالهمدا هومییدی دل نه ما، بیچاره وا ماوه
 له ناو پهردهی تهوه ککول، خوئی ته گهر ته نیا نه کا چبکا؟
 به شیرینی ستاندى لیوی گولروویان، دلئی ئیمه
 که تالوی هه موو جیگای به جهرگیدا نه کا چبکا؟
 دلئی پر هه سرتی (راجی)، له کونجی سینه ناگونجی
 له ری سهرکهوتنی کوردی، که واوه یلا نه کا چبکا؟.

(۲۵)

دل بهر به جامی دیده، ته گهر بی وهفا نه کا
 مهیلی له کوشت و بهستنی خه لکه، سا خوا نه کا
 دامینی وهفای بگره، ته گهر مهردی کاری تو
 تا خوئی له دهست و داوی هونهرتا جیا نه کا
 خاکئی له دهم سه باوه، که بینئی نه سیمه کهت
 نابئی که چاوی عیشق نه ریژی و دهوا نه کا
 سورمه ی له پی کشاوه، موژگانی به رۆژو شهو
 چۆن چاوی کاره بایی، سه ما پر چیا نه کا!!

ھەرچی لہ عیشق تۆراوہ، ئاخرشہرپی لہ خوئی
 دەستی سبہینیکہ با لہ باخەلّ جەفانہ کا
 ریسواو سەرگوزەشتە ی پیرو جوانہ، ئەو کەسە ی
 بینایی مە ی پەرستی و، باخاتی سەفانہ کا
 خوینیکہ رژاوہ، سا نایەلّ ئەم خوینە بدا
 چاوی، ھەتا کو قاتیلە کەش بەر بە لا نہ کا
 کەوتوو مە چۆل و بیابانی پەر عەزابەوہ
 دەرناچی لہ چقل و چال، دلم گەر ھەر را نہ کا
 (راجی) لہ پی کەوتووہ، ناگاتە ئامانجی کورد
 تا خوینی ئال و گەشی، بو خاکی فیدا نہ کا!!

(۲۶)

یاری عالە مسۆزی من، وا چاکە ماچی سەر نہ کا
 گەر شەھەنشایە، لہ قاپیی کەوتوو من دەر نہ کا
 من کە بادەنۆشی قەترە ی خوینی جەرگم، لەم دەرە
 با مەزە ی لیوانی بو میوانی رووی بیبەر نہ کا
 چەرخ ی پیشچوون، شۆرەتی خستوو مە شاری عیشقەوہ
 زاھیدی خوین ئە گەر چی وت، بلین خوئی کەر نہ کا
 یاری بیدعەت پەرورم، ئیمپۆکە گەر وینە ی نییە
 پیی بلیم چی؟ گەر حوکمرانی بە ئەسکەندەر نہ کا
 مەجمەرکی سینە بو، بردوو مە بو ئەو دل بەرە
 چۆن ئەبێ میسک و عەپیرو عالییە ی پی وەر نہ کا؟
 دل لہ جۆشی پەرچەما، سەرمەستی ئاپۆرە لہ جەنگ
 ناروا، تا خوئی زەدە ی سەد خەنجەر و نەشتەر نہ کا

زۆر دهرسم ئاخیری، (راجی)، رجاى نه گری گولی
پیی بلین لایبهن له ئەم دهرکانه، با سیبهر نه کا.

(۲۷)

چیکه کویتانم له بهر هه تاوا، سهر سپی نه کا
چیکه گهرمینم له ناو درک و دال، پی په تی نه کا
تا له کوردستان، ناوی ته واوی ولاتان نه کا
سۆزو بلێسهی ته ستیره ی چاوی، یارمه تی نه کا
به پی هه لپه رین، شابی و ده سگوشین، پیرو منالان
نابی جه رگی خه م، سه ودا ی تی کۆشین له تله تی نه کا
ده م زی وو رووبار، ده شت و بیابان، دیهات و ناو شار
کاوو کیوسار، نازی جوانان چۆن خه تی نه کا؟!
ههر باخ و راخی نایاب و رهنگین، ناوو قه راخی
نابی وه جاخی کوردی نازهنین، خزمه تی نه کا
ئه ی هۆزی دل سۆز، جگهر به بۆنسۆ، سه ودا یی نه ورۆز
ده ریکه ن له کۆز، ههرچی سه ره به خۆ تاییه تی نه کا
(راجی) به کوردی ته لێ به هیوا ی ناو دارو به ردی
ئه وی له ده ردی خۆشبی له هانا ی قیمه تی نه کا^(۱)!

۱۹۴۱

(۲۸)

وام له سه ر خاکی وه ته ن ههرچی هه یاو شه رمه تکا!
ئیسته ماچیکی ده می لی ته خوازم به تکا
گهرم و گور، به زم و هه وا، شوورو نه وا سووریدا
دل به رم که وته سه ما، باده رژا، شووشه شکا
خۆشه ویستیکه وه ته ن، ته ن به فیدا ی ناوی بی
من و تۆی کرده وه دل دارو نه ماوین له شکا

۱- ئەم نیوه دییه، به پێی هه ژمارکردنی بیههکانی نه بجه د ده کاته (۱۹۴۱).

راسته سهرچاوه وو (سپرینگ^(۱)) ی ته مه نخوازو ته مای
 وهخته جان و دلّی پر شور که بخاته شه تکا
 ئاورم لیّده وه ئه مجاره، ئیت یاری وه تن
 گهرده نی دوزمنه کانت، بخه به نندو په تکا
 نووری کولمه ت بگه ری، تا له دوو چاوم ساتی
 بوّیه داییم مه زه وو باده له لیّوم ته چکا
 دل بوو عه مباری هه موو زادو زه خیره و، پر بوو
 خهرمه نی دهر دو خه می دلّبه ری، (راجی)، له چکا؟!.

(۲۹)

چاوی پر سورمه ی به خوینی ئیمه هیشتا رهش ده کا
 یه ک برۆی لیّکدا، به سهر دوو زولفی گیانم بهش ده کا
 ههر که کۆی کردن خه ت و خالّو، له بو دانه ی هه نار
 بو فری، داییم له کونجی بیکه سی بادهش ده کا
 دایشکاند ئه م قامه ته شیرینه، جه بریشی نه کرد
 ئیک و شهش، خشته ی به رانبهر ئیمه ئیک و دهش ده کا
 گهر حیسابی باده کا، چاری له نادی نازه وه
 ئیددیعیایی تورک و فورس و عاره بو ئیمهش ده کا
 گهر به ئاوی گریه رۆژو شه و جه مائی ئاو بدهم
 ته وده مه چاوی دوو نیرگز، کولمی دوو گولّ گهش ده کا
 غه مزه پر پیچ و په نایه و، عیشوه پر نازو فریو
 وه ک تهرازوی زولفی له و خالّو خه تانه ی غهش ده کا
 من، به هیوای نیوه ماچیکی سهرم خستوته ری
 نه و، نه و باویشک نه دا، یادی دهسو باوهش ده کا

۲- (Spring): کانی - بههار.

چوَن له خۆشیدا نه سووتیَم، له ناخۆشی نه ژیم
خالی رووی رهش داگه پارهو، خزمه تی کوورهش ده کا
چونکه دلبر رووی له (راجی) بیکه سه، ئیمپرۆ ره قیب
دهم ته قووچینی و ته قۆخی، چاری پشتی بهش ده کا!.

(۳۰)

دل به دهردو داخه وه، هاواری بی رپوچی ده کا
بی دهرو شهیدایه ئاخۆ، هه ز له چاری کی ده کا؟
مهستو لاوازه له بادهی بی غه شو، دهردی به سۆز
ههروه کو مه جنونه داوای باوهشی له یلی ده کا
من که دانیستم له باخچۆلهو، به عیشوه هاته لام
لاملو کولمه ی ته پۆشی، گوا بیا شه رمی ده کا
خونچه ئیخه ی دادری، بولبول، که بهندی ده میه تی
ئهم دل و جهرگی ته سووتی، تهو ته نی ری ری ده کا
گه ر ته زانی لارو له نجه ی راته کی شی شاو گه دا
ههروه کو زولفی له دوولا، ئاره زووی بهر پی ده کا
چاو، چ چاویکه! مه کینه ی ویسکی یو مهستی و هه وهس
لیو، چ لیویکه! مه زه ی رۆژی قیامهت تی ده کا
دوژمنی بی بهش له هه رلا، وا خه ریکه پی بگا
دهستی بی ته نگوستی بهشکه په نجه وانه ی تی ده کا
هینده په رپووت و که ریشه، تهو سه گی ده سناکه وی
که وتوو له م ته و له دا، داوایی ته سپی شی ده کا
داری به رداریش هه تا یه ک بهر زیاتر ناگری
دلبره ی (راجی) گول و نارنج و بی و هه رمی ده کا!.

چاوه کت هەر وهك غه زاله‌ی ده‌شته، وا لییم رهم ده‌کا
بۆیه سه‌بیادی دلم، نسکۆ له زامو خهم ده‌کا
له‌تله‌تت کرد جیسم و جهرگم، تو به شمشیری برۆت
یار له‌گه‌ل یاران نه‌میستا، زامی بی مه‌رهم ده‌کا
زامی کۆنه‌ی هه‌لوه‌شان دووم و له‌باتی مه‌رهمی
ورده ورده، نه‌و ته‌داوی من به ژه‌هرو سه‌م ده‌کا
یار به رۆژی گهر بکا قه‌تلی سهدان، نالین چ بوو
من له‌سه‌ر یه‌ك جامی مه‌ی، وا عاله‌میک لۆمه‌م ده‌کا
نه‌و، له‌ساتی سهد که‌رته‌ت گۆرینی جلکی پیشه‌یه
من به سالی خه‌رقه‌بیکه، هه‌شته سه‌رکۆنه‌م ده‌کا
هه‌نده گریاوم له دووری تو، نه‌گهر باوه‌ر ده‌که‌ی
سه‌یری لیشاوی سروشکم، هه‌ر له به‌حرو یه‌م ده‌کا
(راجیا) رۆژی نه‌زهل، من خوشه‌ویستی دل‌به‌رم
نیسته پی عاره و یسالم، خۆیی نامه‌هره‌م ده‌کا^(۱).

۱۹۳۶

نازی ئیواره‌ی که سه‌یری به‌رزیی و نه‌ستیره‌ کا
بو تفه‌نگ ئاویتنی، غه‌مزهی گیانم سی‌ره‌ کا
تا له‌به‌ر پی که‌ومه‌ سایه‌ی نه‌و چه‌م و باخچۆله‌یه
هه‌ر نیازیکی هه‌یه، دل‌به‌ر، به‌ حازر لی‌ره‌ کا
پیکه‌نینی نیوه‌رۆی کردمه‌ پرووکانی فریو
بۆیه ئیواران خه‌ریکه‌ مردنم پی گیره‌ کا!!

۱- نه‌م نیوه‌ دیره‌ به پی هه‌زمارکردنی بیه‌ته‌کانی نه‌بجهد ده‌کاته (۱۹۳۶).

تاقه ماچیکم به سهر لی خواستو، هیئند پارامه وه
پی نه به خسیم، چون ته بی خوی خاوه نی تم خیره کا؟!
ده مژیننی تهو به نازو، ههر به نازیش ده مکوژی
کییه وه ک من، خوی به تووشی تم به لاو تاویره کا؟!
چاوه کانی مه یکه دهی عیشقن، به لی، لیی نابزوم
خو مه گهر عیسا وه کو من، خاوه نی تم دیره کا
ئاگری بهرداوه ته ناو جهرگی (راجی)، پرومه تی
داوی کوردستانی زولفی، تا له مل تهو شییره کا!!

(۳۳)

وه خته له خه فته بزم، ههرچه نده که تهو سل کا
په ردهی دل کهم شهق بوو، من رهنکه که بی دل کا
تا رژی دواپی دی، ههر دواپی ته کهوم ئاخو
له کوئی که مری ده گرم، دهستم له سهرو مل کا
تا سوورتهی غارم بی، ترسم له ره قیب نابی
ده ججالی به نه فرته بوو، با ههر که ره کهی جل کا
پارهی جگه ری مفتم، دهسکه وتوه تا ئیمرو
نورهی هسه نهی یاره، چاوی که پری کل کا
مهی، میوه پی میویکه، عالم له مه سه رسامه
هیوایه تی مه یخانه، پر سهوسه نو سونبول کا
باخاتی دره وشاوی تهو ساقییه لیو ئاله
ویستی به چلیکی خوی، گیرده پی چل چل کا
سوفی له ده می مهی دا، داخی به ده ماخی دا
میشکی له سهرا دواند، خوی تازه چ ئاقل کا!!

یار، بهندی دلی کیشا، هہی قور بہسہری موفتی
 بی قیمہ تہ، ہہر پووچہ، با ہہر ہہرہشہی زل کا
 ژہہری لہ برین ناچی، چاوی دلی تا نہ فری
 (راجی) لہ خہمی کوردان، گہر خوی بہ مہسہل گل کا!!

(۳۴)

بہ تہمای سیمبہری مردم و ہیندہم ہہلہ کا
 ہہر خہریکہ دلی تہم خہلکہ بہ تووشی تہلہ کا
 چاویہ چاوی تہوہمہ، جاری بہ بالای شام
 لیوی وشکم بہ تہری، مہستی روخی بی پہلہ کا
 نووری دیدہم کہ لہ زاخاوی خہوی پہرچہم بی
 راستہ پہروہردہ تہبی گیان لہ دوو چاوی بہلہ کا!
 پیشرہوی یارییہ، بہزمی گولہ، یار ہاتہ و ہفا
 ہہر کہسی عاشق و سہرخوشہ، بلین کومہلہ کا
 ہہرچی شیخ و ولئییہ و، لافی کہرامہت لیڈا
 سہری بوکتہ و ہکو مار، بیگرہ لہ کوچک و کہلہ کا
 تہمبہلی خورد و خہوہ، ہہرچی لہ ہوزی وازہ
 ہہر تہبی کاری بہدو، خوی کہرو بی حہوسہلہ کا
 دلی (راجی) کہ خہلووزی رہشو بی سوزی گہلہ
 دلہہری مہیلی نییہ، تازہ بہ کی تہشقہلہ کا!؟

(۳۵)

دل، کاتی لہ ناو چیمہنی زولفانی تہہالا
 جاری تہگہیشتہ بہری پی، جاری لہ بالا
 وختی بہ خہت و نوختہیی خال، قاقہزی رووی ہات
 کی بی لہسہرو کولمی نہوہستت بہ موتالا!؟

بروانه نمی ناره قهه، گهرمایه تی شوخم
سه بیریکه، دهم و لیوو مه م و سینهی وال
به م له شکری خه م، فیرقه یی خالی نه شکا بوم
چون دیته شکان پوئی، له گهل قامه تی نالا
هاوخوینه که مه پرسسی، له رۆژانه یی ماچان
ههی کاکه له رۆژ چیته؟ تو لیپرسه له سالالا!
من ههروه کو مه جنونم و، سه رگه شته له دهشتان
ئه و ههروه کو له یلایه، که دانیشتوو له مالا
ههر رهش به وه، دووباره بسووتیوه تو (راجی)
قهت حاله تی توئی نایه ته بهر چاوی خه یالا.

(۳۶)

سه حهر پهرده ی له روو هه لدایه وه، تا دیده رهوشه ن کا
دلئی پر ناره زووی ئیمه، به ملیون ناره زوو به ن کا
شه قامی هاتوچوئی رۆژی، به رۆژانه ی خه یالی خاو
ئه و ههر بی موهه ندیس مایه وه، با ههر خه تی چهن کا
له کوکرده ی سه مادا، ریگه بیکی راست ناکیشری
له دنیا تا قیامهت، گهر هه موو فیلیک له دهر به ن کا
وه کو هیزی ته شی، تا بای نه دا ده ستیک و لارانیک
خوری ناکا به ریسو، نایه وئی فه بریکه ته ن ته ن کا
هه وای راگرتوو، تا کو نه سیمی زولفی دهنگیوی
خه تای کولمه ی چیه گهر دل سه ری مهستی له گولشه ن کا؟!
خه تای کییه؟ ته رازووی کار له نگه و، لینگه ده ستاره
ئه لیدره م لۆکه، سا که ی هاتای گورزی ته هه متنه ن کا!؟

به لئی، باشه له گه لّ خه لکی ته گهر پیوانه سهر بگری
 له گه لّ سووکا، گران کهی هات، دهسی کیشان له گهردهن کا؟!
 به ته ترخی جه هه ندهم تی نه ماوم بو به شهر، به لکو
 له ناشیلکهی به هه شتا، کی هه یه خه روا له تیچهن کا؟
 خه یالی میوه جاتیکه، په لاماری هه موو کاری
 له بیکاری چ دی؟ با ههر کهسی نهوسی به با شهن کا
 غه ربیم، تازه هاتووم، عاره، شهرمه، ئیسته نابزوم
 ته گهر سهودایی رووتی و برسیه تیشم، سهر له دیمهن کا
 له گریه و ناله وا توفان هه لستاو، میرگو و رز شین بوون
 به ناوی چی دهچی (ژیکو)، سهری سۆزی له چیمهن کا!؟

۱۹۴۹

(۳۷)

گوئم ناپشکوئی، ئەم باخچهی دونیایه دلّ ون کا
 به هاواریک و بانگی، ئەم هه موو چهرخه سهرهوبن کا
 سهرت سوپماوه تا سهیری شتی گه وره و فشوفولّ کهی
 مه گهر نه تیبستوه، یهک زه پره، دونیایهک له مردن کا
 به زانین داخرا ته ندرووری ژینو، عه قلی لیدهر کهوت
 له شه و سه رمای جه هالهت، بوچ سهر و لاقی له بهستن کا؟
 که پیپیلکهت نه بی، سهرناکهوی لهم به رزه بی رییه
 به خو هه لدانی، ئینسان، بوچی خوئی وهک گیسکه گنخن کا؟!
 ئەمن توقم له پیتا، تا برۆی ههر دهنگ و ناله م دی
 ته گهر نازایه دهستت، با ئەویش خوئی پر له بازن کا

ههزار داس و چه کوچ گیرانه دهستو، دانه مہزرا ژین
 چ خوا بہردارہ ئیمہ جووت بہ گاسن، ئەو بہ ئاسن کا؟!
 لہ لایئ تاگرہو شالائو ئەہینئ، لایئ دەریایہ
 دلّم بو تو زەرہر نابہ خشئ، گەر سووتاوو گەر خنکا
 ئەوی برسی بووہ بہم دەردی عیشق و سۆزہ، پیویستہ
 کولیرہی روومہتی ئیوہ بینئو، ژینی نہوسن کا
 ئەوی لافی ئەدا بہم ئالووالایہ، دوینئ شہو
 ئەبئ ئیمپۆکہ بہرگی بیکہسی و رووتیشی چلکن کا
 مہ گەر- با- یی فہنایہ، ئەبیزئوئ چہرخی رەنگاوپرہنگ
 بہ فرمانی خہمہ، شادی، ئەبئ خوئ ئەنجن ئەنجن کا
 ئە گەر گەش بیتتہوہ کولمہی، بہ زەردەخەندەیی لیوی
 ئەبئ دل چەشنی خونچہ، روو لہناو گیرفانی گولچن کا
 لہ زستان و کرپوہی بی دەماغی، رئ بہ ہیچ نابہم
 مہ گەر نہ کوژیتتہوہ (پشکو)، بہہاری کوردی پرچن کا!!

۱۹۴۹

(۳۸)

هەتا ماوہ بہہاری نامرادی، میرگوزار شین کا
 لہ نالہی بولبولان، باخچۆلہ کانی گشتی پەرژین کا
 تہنافی ریزہ رەز لیداوو دار ساباتی سہر بگری
 فہریک و تالہ بہر، ہہریہک، لہ بہرچاو روحی شیرین کا
 زہماوہندی گولان و بولبولان، وەک رەشبەلەک بادا
 ملو گەردن، چەک و خشلئ بہرۆکان پوخت و نہخشین کا

ترومبيل و فرۆكان بينه كارو، خهت بكيشرين باش
 له مهيدانى خهباتا، ههركهسى بى تهسپى خوئى زين كا
 كهسى، گهر بهرژهوهندي كارى دلدارى نه دژزويه
 له رۆژى روونى شهودا بى، له خهودا دهس به نالين كا
 ژيانى خه لكه بهرماوهى منو، ژينيش كه ناناسم
 چ خاوهن باوهري بى، عه قلى ناسه رسهنگى سهنگين كا؟!
 بلليم ناشيرنم رهنگه له باوهشيا بنووم ته ما
 كه پيى ناگه م جوانم، چاو ته بى سا كارى دووربين كا
 بهرانبهر ههيتوهوتى، گهر بوهستى گون به دهستى رووت
 ته بى كاتى ههرا پاسى تفهنگى لوله چهرمى كا
 كورى كوردم كه دى عاشق بووه، بانگم كرد: كچه كورده،
 به لا ناگاته ته و يارهى، كه يادى سوورى چاوشين كا
 له ميژه، هه ر ته ليم باسيكى لاجانگى شكوت كه م
 به لام بيستومه هه ر كهس باسيكا، خوئى كفنو ته لقين كا
 ته و سهرماو شليوه عهردو بهردى بهستو، شه ختهن دل
 به ناخيري گيانى، تازه (پشكو) كارى هاوين كا!!.

۱۹۴۹

(۳۹)

رهزى بى خاوهنم نه رشايه وه، تلماسكى پر خون كا
 بهرو ميوه بى به شيرينى نه وه ستاو ئيمه جون جون كا
 سهراپه رده شيهى، مابهينى چوارباخى كه رهوشه ن كرد
 ته بى ناسكو له راويژى له قه سرو جهوش و هامون كا
 به بهر چه خمهى هونه ردا تيپه رينن، دهوله مه نندو رووت
 يه كينك زيړان له بن عهردو، يه كينك زيړان له گهردون كا

له مهيدانى كرى، بانگ رانه هيللى هه سه حهر، بولبول
 كه رۆزيش هاته دهه، هه چاوه دى، فرميسكى گولگون كا
 نه هيلم چاكه دهستم بهربدا، نه شوخه شيرينه
 هه تا تاگر له ناو چاوم نه خاو، ميشكم له هاون كا
 نه من بيژينگه خاكيكم، به باوكى له ندهنى نادهم
 نه گهر هۆزى هه ژاريشم، هه زار نه ورۆزى لى ون كا!!
 بللى فيرعه ونه ميسرى گرتو، نيرى كوشتو، ميبى بهردا
 تيتز، بو جووله كهى مه كييه؟ وهك موساوو هارون كا
 زه مانى پيرو جاحيلم، خه ريكى ماچى ليوى بووم
 كه ليوم پيوه نانوسى و، ددانم ليوه مه منون كا
 وه كو مندالى ناو سك، هه مژيم، تامى نه مزانى
 نه ميستا تالو تيرى دى به گژما، چاوى خاتون كا؟
 تيتز كييه له دونيا، تهختى يارو بهختى واژون بى؟
 وه كو من يارى شيرينى، زمان پر عهترو سابون كا
 سه رى شادى نه نيمه عهردو، په يمانه هه تا ماوم
 دلّم هه هاموشوى بازارى بيري بهرزو سه رجون كا
 نه سيم پشكوژه كانى سه چالانى داچالاندى ليم
 به ناوى دارى گندهل، تازه (ژيكو) سه له پشكون كا!!

۱۹۴۹

(۴۰)

نوش بكه پراوى دلّو، پر كه پيالاهى ته قهلا
 فر كه بادهى عه رهقى قه ووم، مه ترسى له بهلا
 باخه لت فووده له سه د جوړه نوقودى هوشت
 پروكه هودى نه ده بو، بگره زريزهى عوقه لا

سہری مہستت بہ خولا، بہ ہرہ و ہریت تہ نوینی
 ہرہ کو کویرہ و ہریت، سوز تہ ہیئنی بہ دلا
 شوخ و وریابہ لہناو کومہ لی خزم و یاران
 تاکو دانہی دلہ کہت، تہو کچہ بیخاتہ ملا
 تہم ہموو تاوو تریسکہی لہبی کوردانہیی تو
 چاوی پپر سورمہیی رووناک تہ ہیئنی بہ گلا
 شہنگہبی و، شوڑہ سہروو، تازہ نہ مامی ئیمہ
 شوخ و سہرہرزو جوان، قامہتی پووشی بہ گہلا
 بی بہرن، گہرچی وہ کو گہنجی خیرہدمہند، بہلام
 بہری سہر سینہیی یاران، لہ بہرانبہر تہسہلا
 زورو کہم پیکہوہ بن قہومہ کہ، بو دلداری
 پری برؤن، پیئشیکہون، تانہ مہ کییشن لہ گہلا
 رووکہ سہرچاویہیی کوردانہ، بشو، سا سہرو چاو
 (راجی) ہہ لیئہ دوو چاوت بہ سہرو رووی مہسہلا!

(۴۱)

چاوی تہاویہیی خہتا، زولقی وہ کو چہنبہری لا
 سینہ پپر سہیرو سہفا، دوگمہوو مہم، قاوہوو چا
 گہردہنی بہرزہ، وہ کو لالہوو مینا بیپرہنگ
 خالی وہک دانہ ہہنارو، خہتی رہنگینی تیا
 پەرچہمی دہستہ بہدہستہ، کہ بہ گژ کولمہ تہچن
 دیدہیی ہہلقہ بہ ہہلقہ، دلی تہم خہلکہ تہبا
 تاگری گہرمی سہری کولمی، لہدل ہہلئہ گری
 باوہشینیئشی لہ دوولاوہ بہ تہگریجہ تہکا
 بہ تہمابووم بگہزم لیئوی، وہ کو نوقل و نہبات
 سہرنخون بوومو، لہپیئ کہوتمو، ماوم لہ تکا

به چه کوردم بووه ته بووکی تهرو سازی وهتهن
به ره قیسم بگه بینن ته ره سازی بخوا
(راجی) تاواره مه به، ماوه به دیداری بگه
بژی لیوو ده می، ده ستت وه رینی له ملا.

(۴۲)

یار، ئیسته له ری دیتم و خوش تیمه وه راما
رؤحی له سه ری زولقی گریدام، به جا ما
ته گریجه وو په رچم، که ته پویشن گوله که ی رووی
شهوقی له شهوی تم دووه، وهك رۆژی سه ما
ئیشکچیه جانم، له ده ری حه زره تی دل بهر
سولتان به هه وهس به زمی له دیوانی سه فا ما
ته ی نابه لهدی قورعه بی رهندانی خه ریکماو
بو چاره سه ریت، خارو جه فاخانه به پا ما
تا له شکری خه ت بینه سوپه رخانه بی کولمه ی
قهت کهس نییه ده ربازی رچه ی کوشتنو عاما
ساقی وه ره بهم تاخری عومره م بگه فریا
ره نگین که له بی خه نده وو، گه ردوش ده به جاما
تیشوویی گه یشتن نییه (راجی)، وه ره بمره
مه روانه له کاروانی دوعای ترسو رجاما.

(۴۳)

ساقی وه ره تو پرکه پیاله ی سه رو سیما
قَدْ صِرْتُ عَلَى الْبَابِ فَقِيْرًا وَيَتِيْمًا
بو رۆژی قیامهت له هه موو جو ری ته بوورم
إِنْ جِئْتَ إِلَيْنَا بِالْأَيْكِ نَعِيْمًا

عومریکی درپژم به ههبا سهرفی غه مت کرد
 فَأَنْظُرْنِي لِأَنْ كَيْفَ تَرَى الْعَظْمَ رَمِيمًا
 كه وتوومه ته ناو داوی به لای زولفی به پیچت
 وَكَلَّمْتُ عَلَى اللَّهِ حَسِيْبًا وَكَرِيمًا
 ئه و نیرگسه شه هلایه، رپاندووییه دلای زار
 لَا تَقْبَلُ عَيْنَاكَ مَعَ الْقَلْبِ قَسِيمًا
 سهرچاوه بی که وسهر، که له چاوی تو به دهر که وت
 مَنْ تَارَكَ عَيْنَيْكَ فَقَدْ صَارَ نَدِيمًا
 (راجی)، به هه موو دهم که ده سووتی به ته ماشا
 فَأَرْحَمُهُ مِنَ اللَّهِ، وَأَوْصَلُهُ زَعِيمًا.

(۴۴)

تورك و، عه ره بو، هیندو، حه به ش، چوونه ته مه ننا
 چین و، یه مه ن و، مه ککه، پرین نووری ته جه لالا
 تا حاشیه بی زولفی، له سهه ر روپه ری روو بی
 دنیا له نه زهر جه لالی رموزی، عه دهم ئاسا
 جیلوه بی ره جمه، سهرچاوه بی نه نواری ئیلاهی
 خه نده ی دهمی نه وباده بی بوستانی ته ماشا
 هه لقه ی سه ری زولفی، به هه وای سوزشی عالم
 وه ستاوه له سهه ر گه رده نی، وه ک لاله بی به یزا
 شه معیکه روخی، بو شه وی خه م هه لپوه ئیستا
 په روانه، به رووی شوعله بی نه و شه معه وه سووتا
 خالانی وه کو له شکر زه نگیی، به فرییم
 وا مه رکه زییان ناوه ته سهه ر تاقی موصله لالا

(راجی) مهده تانه، له دوو چاوی به له کی یار
تهو مهسته، ته تو بیدل و دیوانه بی سه حرا !!
(۴۵)

کی شاییه هه لماسی بژانگی به دوو لادا
موشکی خوته نی داوه به دهم بلقه بی ئاوا
خویناوی دل و سینهمی گپراوه به خالی
کەشتیی خه تی بهرداوه ته ناو گپژهنی راوا
کوردیکه، چ مهردانه نه نوشی دلی باده
کردوویه هه زاران سه ری په ژمورده به داوا
برژاوه هه ناوم، به هه ناسه ی سه ری زولفان
سه د داخی به جاریکی چزاندم به هه ناوا
ئه ی کورده! گه لی زارو شپرزهم له ولاتان
بهینه وه بهر سیبهری په رچهم له هه تاوا
نه مزانی، چلۆن گه یوه بهری تالی هومی دم؟
کوردانه، هه وای شیرنی پیدا له نکاوا
له م خاکه به هیوا ته گه زم لیوی ولاتم
هه ر کون بگه می، گورجی ته که م دهستی به ناوا
گومبووم له که سوکارو هه واو به زم و گه یشتن
رابه ر نییه ته مجاره، دهرمیینی له کاوا
(راجی)، به ته ما کوردی قه له ندهر مه به توخوا
سه ر شاری ته مای بگرنو، شه ی که ن به گژاوا^(۱).

۱۹۴۲

۱- ئەم نیوه دپه به پپی هه ژمارکردنی بیتهکانی نه بجه د دهکاته (۱۹۴۲).

غهم و خوشی دهزانی چۆنه؟ ههر ئەم دیت و ئەو ئەپروا
 به لئی دهوری زهمانه، لاغر ئەمریت و قه لئو ئەپروا
 دهماغی من به دایم پر له بیرو شوپشی یاره
 که ساتی بی ئەوی نايم، جهه نهم دیت و خه و ئەپروا
 به عه کسی دههره ته بیاتی، به ئە گریجه و پوخی ساقی
 به حوکی دهستی قودرهت، دائیما رۆژ دیت و شه و ئەپروا
 دهنی ته بعن ئەوانه ی وا خه رقه بارن بو ریابازی
 وه کو داوی ویسالی یاره، بوم ئە گریت و که و ئەپروا
 عه جب ماوم که دل بهر عادهتی خۆی وایه، یا قهسته
 به تاههنگی حودی نایا، به وه حشی لاجه لئو ئەپروا!
 گه لئی ئەم پۆ له یارم عاجزم، بۆچی؟ که نازانی
 سهرو مالم له من تالانییه، ئەما له ئەو ئەپروا
 ئەمن باوهر به (راجی) گهر بکه م، ههر هه قمه، یا نه یکه م
 که یاری قادیره ئەما، له سههر گفتم و شنه و ئەپروا.

خوویی ویم کهوته سهرو، عیشق به قووهت که دوا
 قوولی خۆم ههردوو ده ریئا له کراس و له کهوا
 دلی خۆم دایه وه هه رچه ند به ده سیسه و فریو فییل
 ئاقیبهت بازی دوو چاوی، به خوا خستییه ههوا
 لای کوردانه یی من، (دانس و پله یینگ)^(۱) ناکا
 شووشه یی پر مه زه یی عیشق له گه لئا ئەخوا
 جار جاره که به یهک غه مزه دو چاو هه لئا به بری
 مه قنه تیسیکه، له سههر عه رده وه ئەمخاته سه ما

۱- دانس و پله یینگ - *Dance and Playing* : سه ماو یاریکردن.

هینده لهو قاپی یه ته خزیم، دهسو دامینی ته بم
 ئاخیری، لهو ده مه ماچیکم ته بینئ به رهوا
 هیچ هه ئنایه به رهوژ چاوم، دل بیهوشه
 هه وه هاش چاکه، له ژیر تاقی برۆی بم له شهوا
 کونجی لیوی بگرهوه، (راجی) له مه یخانه مه رۆ
 بیمژه بادهیی دهه، بو هه موو ده ردیکه دهوا.

(٤٨)

له بهر دووری، دل و هختیکه خویناوی جگهر ته خوا
 سهرو داوین و سینهم، ئیسته شالای سه قهر ته خوا
 ته زانی موبته لاتسه دل، ره قیسم، بویه ئیمروکه
 به سه د فریاد و نافامی، ته لین و میشکی کهر ته خوا
 خه یالتم هه ره له لای تویه، به چی باوه ره ته که ی بیلیم
 وه کو مندالی ساوا، مه مکی قامیشی شه کهر ته خوا
 ده ماخم وا په شوکاوه، به شیوهی له شکری زولفان
 له سهر مولکی مه لیک غازی، شه ره ئیسقان و سه ره ته خوا
 به چوئیکدا ته رۆم ریگای گه یشتن سه خته، نایزانم
 ته وهندهی ماوه ژین تیشووی تکای باسو خه بهر ته خوا
 هه موو عالم ته زانی، دیده شایانی نییهو، گریان
 له گه ل ته م لوتفه دا بوچی سه روچاوی به صهر ته خوا؟!
 له دووری تویه ئاخ و داخ و گریه وو ناله، هه م ده ره هه م
 به وینه ی گورگی برسی، جه رگی (راجی) ده ره ده ره ته خوا.

١٩٣٩

(٤٩)

گولرهنگی روخت رهنگی به سه د زوهره وو مه ه دا
 خونچه ی له به کهت له علی به گه نجینه یی شه ه دا

موشتاقتی قەدو قامەتی ئەو یارە دیارەم
 عومرو سەرو مائی منی، یەك دەفعە تەبەه دا
 ئەو راوکەری چاوت، بە کەوانی قەفی ئەبرۆت
 سەد مامزی تۆراوی، بە بەر چین و سوپەه دا
 خاتونە، بە چەند نازووە هاتۆتە تەماشایا
 واپەنجەیی زیوینی، لەسەر چاوی سیهه دا
 هەر جی کە ئەچی، هەر دل ئەباری بە نیساری
 هەر کەس هەبوو وا عەقڵی بە قانونی سەفەه دا
 پەر زام و برین، بیدل و سەرگەشتەم، بێرپەنگ
 تادبەرە کەم جیلووە بە گولزاری نیگەه دا
 (راجی)، مەکە تۆ باسی مەه و زوهرەو و کەییوان
 پاوەندی لەبی یارم، من چیمە لە مەهدا!!.

(۵۰)

کوردی دەستە شکاو گەیشته مؤمیا
 کەر بوو، نەبھینا بە کارو تی ریا
 نەوت و جەوتی زەوت کردی خەلک و خو
 خاک و خوڵ و ئاوی بردی و پپی ژیا
 دوژمنی گیانت ستاندی هەرچی بووت
 شارو دێهات و سەراوردی چیا
 هەر خوری تۆیە، کە ئەیکەن جەرمەنە
 لۆبیاتە، ئەیکەنە فاسـئۆلیا
 ناوی ئاوی بۆگەنت ناوہ گەرپاو
 ئەیکەنە گۆگردو بارووت، ئەشقییا
 خەلکە زانیی لە باوہش کردو، تۆش
 ئاخیری میـشکت ئەبا ماخۆلیا

دیوانی راجی

پیکه وه نووسان و، دوژمن بوون بلند
تۆش نهوی بووی، چونکه لیکدی بوون جیا
قور بهسهر، قهت ناگه یه رۆژی مراز
ئهو سواری سهر هه وایه و، تۆ پیا
خاکی کوردستانه (راجی)، ئاخ و داخ
سیمیاوو، فیزیوو، کیمیا !!

موژت دایم به خوونی دل تدهی تاب
به تیری تهمیه سهد گیشو گهرداب
نهما رهنگی رووانم، نهی نه زه ربا
تیتز نام له هیجرانی تو شاداب
که کاکولت تهلهرزینی به هیوا
دلیم دینیتته رووخان تاوی سیماب
وه کو تو نه بووه تهلن دل فریبی
به سیحرو فیتنهیی و ته رتیب و ئاداب
ته گهر نه گرم به دامینی تو، ده ستم
چلون ده سگیره بو ریی وه سل تهباب؟!
مه پرسه قهت له حالی جهرگو دلمان
که لیت گیرکردون سهد شیش و قوللاب
چ هه لبرگی خودا لهم چاوه کاله
که (راجی) دا به فیل و جهورو دولاب!!

دایما شایانی عیشقه، زهمزه مهی چه نگو و روباب
ره قس و ده ستوری ته شه ووق، ساقیو ده ست و شه راب
دل به رو شاهید، له سهر ته ختی دلا بگرن ده ماخ
روو له هه ر لایی بکه م، سا بکوژن مه ست و خه راب
تهی گه لی موفتی و نه قیب و قازیو سو فی و ره قیب
من به خوم ده مرم، چ حاجت، تیوه لیم بگرن عیتاب

هەر که خۆی پۆشی له قه سرو، ورده ره مزی خسته ده ر
 دیمه حالی هه شرو ناکیشی دو زولفی بو جه و اب
 تا به کوللی ده ر نه چم، له م خاکه دا ناگه م به کام
 خاکی غوربه ت نه خشه، هیزم لیبرا، دل پر قولاب
 هینده زه پراتی له شه ش ته ترافه وه هاو یته روم
 أَذْهَبْتُ عَنِّي الْبَصَرَ، حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ
 خود فرۆشی کهس نه کا، تا دل به رم نرخی ته کا
 سه ربه خو، ئاخر که (راجی) که وته حالی ئیز تیراب!!

(۳)

ئه ی سه نه می ئازهری دل پر عیتاب
 بوچی ده که ی مائی غه ربیان خه راب؟!
 شیوه یی ره ونه ق، به به هاران لیباس
 کولمه وه کو نووری خودا، ئیلتیه اب
 له فزی ده مت، گه وه هری به حری مه عان
 خه نده یی تو، جیلوه یی مه وجی سه راب
 زولفی ره شت، بوو به که مه ندی دلان
 شیشه یی موژگانه له جه رگی که باب
 سیحری دوو چاوانته، عاشق پسین
 ئه برۆبی خوینر پیرتته، تیغی قه ساب
 دهستی وه کو لاله به خوینم ته که ی
 شاهیده بو رۆزی قیامهت، خیضاب
 ماچی ده مت، بیده به (راجی) زه کات
 زیوی پروان، گه یه وته وه ختی نیصاب!!

شوڙه ڪم، رووی له حیجابا بنوینئی چ عه جهب!!
پهوشه نی، رڙی سه ما گهر بکوڙینئی چ عه جهب!!
غمزه ڪهی چاوی پساندوویه ده مارو په گی دل
گهر هوما ئیسڪ و ته نی باز بشکینئی، چ عه جهب!!
زولفی چه وگانی جه فا، گیانی به یه غما بردوم
شق ته گهر گوئی له مه یدان برفینئی، چ عه جهب!!
عیشوهو و نازی، ته پاندوویه هه ناو و جگهرم
له رزه گهر خانه یی دنیا بته پینئی، چ عه جهب!!
پرته وی نووری روخی توئی، دراندوویه به دهن
مه ه ته گهر بهرگی که تانی بدرینئی، چ عه جهب!!
تا جگهر ئیشی چه کوچ کاریه، شاگردی دل
له دهرون، کووره یی خه م گهر بده مینئی چ عه جهب!!
په مزی ته برۆته، هه ئیکه ندوه جهرگی (راجی)
کاره با، ریشه یی عه ردیش بپسینئی چ عه جهب!!

نوکی پینوسم ته وا خستمییه ناو شاری ته دهب
گهرچی نه فروش و نه کر خوم له بازاری ته دهب
چونکه گیرفانم پره، وا دهس به تال داماره ژین
تا زمان ته برئی لیباسی بیری هوشیاری ته دهب
تیکه لوم کهن به خاك و به رده لانی مافی کورد
تا موعه تنه ر کا ده ماخم، بونی گولزاری ته دهب
هر ته دهب گهر پیگه بینئی هوزی دواکه وتوو له شوین
په بیی کویریکه ی دوو چاوی دوژمنی یاری ته دهب

خاکی کوردستان بوو کانی فەننو زانست و ژیان
بوچی بەختی نووستوو، لیبی وشکە پروباری ئەدەب؟!
دوژمنم زۆرن، بە کوردی، نایەلن سەر هەلپرم
تا بە سەربەستی بەدا دەستم پەلاماری ئەدەب
پرووی هونەر چۆنی ئەکا ئاوینە کاری، تا ئەبەد
دیمەنی نەسپیتتەو هەب کەس لە دیواری ئەدەب
هەر برۆ، تا شارەزاییت دەسکەوێ لەم خاکەدا
تا لە گوێی خۆتی ئەنووسی، بەک وشە ی زاری ئەدەب
وا کوئی (ژیکۆ)، لە چاوی بیکە سیدا هەلقولا
کەس نییە گەر لیبی پیرسی، حالی بیماری ئەدەب!!

(٦)

یارە کە ی بەدە گەرم دل دەرفیننی بە ئەدەب
رشتهیی گەوهەری رۆحم ئەپسیننی بە ئەدەب
شیخ لەناو باخی ریا، خۆی لە کەناری ناو
گول، بە هاریکە لەلای، ئەپچریننی بە ئەدەب
زولفی ئەو شوخە بە سەر شوپرییەو، وەکو زاھید
کوورەیی فیتنە بە عالم ئەدەمینی بە ئەدەب
بەرگی عیززەت کە چ قەدریکی نەبی، بوچی بی؟
بەدەنی بی شەرەفی خۆی ئەنویننی بە ئەدەب
پازی دل بردنی من، بو دەری یاران چ دەکا؟
گەر لە بەر پیبی هونەرا، خۆی نەمریننی بە ئەدەب
یاری شیرین چ عەجەب قەدر و جەمالیکی هەیه!!
پرووحی پەر دەرد و خەم، وا ئەنویننی بە ئەدەب
شەھی ئیقلمی جوانی بوو، لەسەر تەختی مراد
هەر بە پرووی دەولەتی لەم تەختە ئەمینی بە ئەدەب

تاكو عیبرت بگرن، تازه جه وانانی چه مهن
 له سهر ئه م سهروو مه هه، موو ئه خشیینی به ئه دهب
 نییه تی قیمه تی ماچیکی حه بیبه ی، (راجی)
 مهر له قاپی کهره می، لیی بستینی به ئه دهب!!

(۷)

ئه م چاوه خوماره ی، چ عه جه ب دلگه ره یاره ب!!
 ئه و قامه ته شوخه ی، چ عه جه ب ئه نوهره یاره ب!!
 پیویسته که بیم سهیری جه مالی که م و بمرم
 ره حمی بکه من بیمه سهر ئه م مه نزه ره یاره ب
 شادم به سه به ب بادی سه با، زولقی که لادا
 یاره بی بیۆسم روخی ئه م دل به ره یاره ب
 سه د ئاه و ئه مان!! بیکه سو و خونخوارو زه لیلیم
 فریامکه وه لاجم له سهر ئه م مه جمه ره یاره ب
 وایزانی ره قیب، دۆست ئه که م ته رک له بهر ئه و
 هه ی هه ی له ره قییم چ حه سوودی کهره، یاره ب!!
 چه ند چاپک و لاوچاک و، به ده ن نه رم و جوانه
 حه یرانه دلیم، که ی بووه ئه م زیوهره یاره ب؟
 خو ت گه و ره و و ساحیب به ژیان و به هیلاکی
 (راجی) که رجای وه سلای هه یه له م ده ره، یاره ب!!

(۸)

تیکه ل به خاکم ئه که م، فرمیسکی هیوا ته له ب
 تا سه وزو سوورو شین کا، گویش پیشکون جه له ب
 ره حمه ت بیاری به سه ر باخ و ره زو میرخوزار
 دونیا دره وش بخاته هه موو لا به رۆژو شه ب
 چاو هه لپری گه ل هه موو، به لیوی پر پیکه نین
 قاپیی له خو ی دا بجا، خه زینه داری غه زه ب

خیوہت به خیوہت برۆن، لیژن به لیژن بکهن
 مه به ست کار دوستی بی، له رپی په روږده و ئه ده ب
 کهس ناله باری نه وی، کهس ناهه قی هه ر نه کا
 هه ر کهس رهوا کا به خوئی، رهوشتی شیرین مه زه ب
 چه ند خو شه بی پرسیار، بدهی هه موو کهس وه لام
 له گهل نیگار ان کهوی، دووره به لاوو نه که ب
 هه رچی بووه بی رهزا، نه بی له خه لکی قهزا
 چه وت و چه ویپر راست ته بن، گول دینه سه ر زارو له ب
 هه رچی قسه ی لیبکه ی، به نیسه تیک تیکه لاو
 بپه ره گی ناحه زی، له دهنگو و رهنگو نه سه ب
 به هه شتی کیوان وه کو زه مانی زه رده شته که ت
 بژیینه وه بو گه لت، هه نارو سیوو عه نه ب
 خاوین بشووه دلّت، بگیپه کارو مشوور
 وه کو (سکه ندهر) برۆ، سه به ب بجه دوا ی سه به ب
 که هیزی باوه ره هه بی، بوچیته ئاتوم و توپ؟
 به شه ر که زول دهر نه چی، هه ر خوئی ته بی مونته خه ب
 سه با به گورجی وه ره، بلاوکه وه بوئی خو ش
 به تو گه ش ته بیته وه، باخاتی کورد و عه ره ب
 گه ر ته ته وی سه رکه وی، ده ستکه به گیرفانتا
 به خیوکه رووت و هه ژار، له ناوبه لومه و له قه ب
 (ژیکو) له چاوی دلان، جی له ق بووه چاوه که م
 چونکه کولاه له هه ق، دراوه گرتوویه ته ب !!

۱۹۶۰/۱۰/۵

(۹)

تازه به هاری گوله، ئه ی بو تی شیرین ته ره ب
 ههسته به رووی سوژه وه، باده بده له ب به له ب

شیوهی بالائی تہ تو، نہ بوہ لہ باخی کہ سی
 شوخ و تہرو بی گری، تہی سہنہمی خوش لہ قہب
 مہستی خووی خوشیہ، چاوی سیاہت کہوا
 فیتنہ نوینہ بہ دل، قہت نییہ خالی لہ تہب
 بولبولی باخی وہ فا، تووتی سہیرو سہ فا
 کہوتنہ داوی جہ فا، وہختہ بن بی تہدہب
 دەوری بوتی کوردییہ، رۆیون شیخ و مہ لا
 گشتی لہ دین وەرگہران، فارس و تورک و عہرہب
 دفعہ بی مہیلی نہ بو، پرسشی حالی تہسیر
 پەردہ بی رووی لانہ چوو، کہوتہ بہندو تہعہب
 ہیئدہ تہ ماشا بکہم، رہونہقی چاوم نہ ما
 تہی دل تہ گہر چوویہ لای، بۆی مہ کہ باسی مہزہب
 کہس وہ کو دوو چاوی تہو، مہیلی لہ ٹافہت نییہ
 لای وہیہ لہم ٹاگرہ، تیئہ کہوی (بوولہہب)
 سہرفی بہری پی بکہ، جان و جگہر، مال و سہر
 غہیری تہوہ (راجیا)، سوودی چییہ ما کہسہب!!

(۱۰)

زامی سہ ختم کردمی تاجی نازان و تہیب
 چاوەرپی دەرچوونہ دل، لہم خہستہ خانہ وەك غہریب
 گہر سہرو مالم بہدم، سا جیگہ یەك پەیدا تہ کہم
 ہل بہدم بہیداغی ساغی کوردی بی سہ برو شہ کیب
 تا لہ ژیر باری خو لامیی، شانی ہیئزم داخزی
 ناگہمہ تاواتی بہرزی ہۆزی دەسکاری رەقیب

شاهییدی زۆرن ولاتی من له چاخى نووحه وه
شای ولاتانه، كه عالم ههول ئەدا بیدا فه ریب
چونكه نه مبرژانده وه، ئەم زامه كۆنهم هه لوه شا
رهنگی ناشۆریته وه، هه ر جیگه قه تره ی بئى نه سیب
من نه بم، ئەم كائیناته گشتی ریککه وتوو ئەبئ
شه ر له سه ر شوینی منه، پڕ كه ن له وى، گیرفان و جیب
ئەم هه موو میراته جیهی شراوه بو رۆلانی كورد
وا بووه ئەیتام و كه وته به نك و بازاری عه جیب
بوچی تیمارم نه كا، ئەم گیاو گو له ی نه وبه هار؟
بوچ كه ژو كیوم نه گاته ئاسمانی پڕ له زیب؟
عاده تی رۆژانه شاه و ده وله مه ن بكرین هه ژار
هۆزه كه ی تۆش دیته ژین له م پیچه (ژیکۆ)، عه ن قه ریب.

۱۹۶۰/۱۱/۱۴

(۱۱)

ئەى عه زیزان، وه رنه سه یری سۆزی ئەشعاری غه ریب
تا له حه لقه ی بیکه سیدا، بیمه سه ر سه برو شه کیب
نامه وئى جه ننه ت له گه ل هيجراتی تو، ئەى نازه نین
بو جه هه ننه م حازرم، گه ر وه سلئى ئیوه م بئى نه سیب
په رچه مت ده وری له گه ردن داوه هه روه ك ئەژدیها
دوو ته لیسمی چاوو گه ردن، بوونه ئاساری عه جیب
لاله زاره، خونه چه باره، نه وبه هاره روویى یار
سه بزه واته، هه م نه جاته، ئەم به راته ی زۆرو زیب
زۆر گه رام و چاوی خۆم گێرا له دنیا، بو كه سی
موتله قه ن نه مدی وه كو تو، شوخ و سه ره رزو نه جیب

دلبره ریکی چاوخومارو، موشك زولفو، شوعله رووی
سینه سافو، دلنه وازو، جانگودازو پر عه تیپ
قەت بەسەرھاتت لە پپی عیشقا لەلای کەس ناکرئ
(راجیا)، لاچۆ لەلای پیرو مەلاو شیخ و نه قیب!!

(۱۲)

وهخته بمرم له فیراقتی له بی گولناری حەبیپ
خوینی چاوم وه کو باران، دەرژئ سەر به نه شیب
تا کو سینه م نه رزئ من به شه پۆلی فرمی سک
نافرئ تهیری حەیا، بو قەفەس و داوی صەلیب
سەبەبی مەرگمه، دەسمال و حیجابی سەرو مل
چ بەههشتیکه له ژیر وانه وه بو شهوقی غەریب؟!
من له ریگایی رجا به ندم و ناگەم به ویسأل
سەد هەزار هیندە بەلای گەورەتره داوی رەقیب
پاسی وه سلّم هەبوو بو گەنجی قەدی دلدارم
رپی نه دامی سەگی هەوشاری رەقیبم له حەجیب
جان و دل بی به فیدای پەرچەمی پر پیچانت
دەم و لیو بی به فیدای جامی له بو لیوی له بیپ
دلی خۆت سادە بکه، تو له هەموو گەردو غوبار
(راجیا) بەستە ئەمه، عیسمه ته بو رۆژی فەریب!!

ئەز دەلیم سیوو تری، نایبزمە تو (ئەپل و گراپ)^(۱)
من قوتابخانەى ئەنوسم، گەر (سکول)^(۲) دەن لە چاپ
ناوەراستم رۆژھەلاتو، رۆژتاوا دوورە لیم
عەدلە کارم، کوردی سەربەستم، ئەگەر نەمکەن خەراپ
خاوەنى ھەر پیاوەتى و مەردایەتى و دیوانى تو
بگرە یارو، زوو لە دوژمن داخە قاپى و، داگرە قاپ
وازمەھینە قەت لە راستى و، کەس لە رینگا لا مەدە
نایەوى کوردی، دروشمى ناپەرەواو نارپیک و لاپ
ھەر کەسى بێگانە ھات، نامۆژگارى تو بکات
لییدە، تىی ھەلدە بە شەق، ئەو دوژمنیکە پر قولاپ
چونکە تو ئاوینەدل بووى، کەس شپرزەت با نەکا
ھەق، لە بیرت گەر نەچى، نابەن زەفەر شەیتان و پاپ
گەر لە گوپی ئەگرى براکەم، با قسیتکت پى بلیم
ھەرچى شۆپى گەورە بى، تیری ئەکەن شەپلاخ و شاپ
رۆژو شەو، چەرخ و زەوى، بو تویە ریکوپیک بى گەر
تا بە نارپیکى برۆى، ھەر چاوە بە توژی و دل بە تاپ
من کە بو ئازادى کوردان، گیان لەسەردەست و فیدام
یە کدل و یە کباوەرم (ژیکو) ئیتەر بى لاف و گاپ.

۱- ئەپل و گراپ (Apple & Grape): سیوو تری.

۲- سکول: مەبەست لە وشەى (School) ە: قوتابخانە، خویندنگە.

بالتو فامیده بووم، ناسیومه دهستی راست و چه پ
لیمگه رین ری خوم ته زانم، باش و بی شاباش و گه پ
هدر که سی بیریکی ناشت و، خوئی له خه لکی شارده وه
بی چرا ته یدوزمه وه رهنگی دزان و چه وت و ته پ
چون قه له و بی گیسکه که ی خاله هه یاسی گورگه ترس؟!
چون ته بی دوو پروو ره های بی، له داوو قیرو قه پ؟!
بازوویی مهرگو هه ژاری، هیئنده پر هیزه و دریژ
چوله که ی دل دهرته هیئی، له م کون و له و کون به له پ
ته هلی دل، پرواننه ئاتوم و ته کسی مانگ و خور
شاره زابن کاری وه ستای بی چه ک و بی توژو ته پ
خواه نی بیرو زمان و نیشتمان و یانه نین؟!
ئیمه وا بو مه شکه ژینه ی خه لکه بووینه لوره له پ!!
ته و زوی خوئی جووت ته کا، به و هیژو باوو ئاگره
ئیمه هدر ماندوو ته بین، به م گاسن و هه و جار و هه پ
نه گبه تی ته م باوه ره، خستمییه بهر داری فه نا
رایه له و دواکه و تنم، گرتمییه کوشی شاپ و شه پ
به سیه (ژیکو) وینه بازی و ته ون و بازار ی قومار
زه وتی کردووی فیلی سووری چاوزه قی مل قیت و ره پ!!.

**

چاوی هه لئه بپری به دووسه د نازوه دل کا خه لات
هه ر خه لاتیکه هه زار تیری موژهی پیوه ئه خات
سینه یی سینی، ئه رازینیتته وه نارنج و سیو
تا به نارنجوکی مه م بکوژی سه رو، بگری و له لات
لیو، شه که رخنه وه گول و یاقوتی لی بار کردوه
بو دللی عالمه ر فاندن، دائه نی خیر و به رات
ئاسه واری بریه وه، هه ر خوشه ویستیکه هه بووی
چی له شاهی گرژه پروو کا، نوکه ری بی دهسته لات؟
هه که هه وه ل شاقاوم ئاویته خه تی دلپه روه ری
خوم به جاریکه ده راویته ده ری سه برو سو بات
چاوی کالت شه ربه ته، یاخو شه رابی مه سته یه ؟
یانه قاوه ی شیرنی مه رگه له فنجانی نه جات؟
ماری ره شپوشن دوو زولفت، یا شریتی داره مه یه ؟
یا سوپچ و وایه ری کولمه ن له شاری روزه لات؟
قه ت به های ماچی ته واو نابی له عالمه مدا به که س
وا مه له ک رژی ئه زه ل تا ئیسته هاتونه مه زات
من له ئه م دلداریه دیتم جه هه نده م دووریه
پیگه یینی جه ننه ته، بخوازه گشتی موشته هات
خوازه رو خوازراو و تالیع، عاقیبه ت پیروزییه
وه رگه راو و ژوورو ده ر، ساییت به هاتی کاره سات
ره ملی من وینه ی ته رازووی کاره، ئه یکیشیتته پروو
خال و خه ت ره مزن له جی، چبکه ن به نات و ئومه هات
خوله میشی خه م له پرووتا بسره (ژیکو)، گه شبه وه
سوژی راستی خوت نیشانده و، هیچ نه بی پیچ و په نات.

یار له نه شته ی په نجره ی زولفی، که کولمی ده رته خات
 هدرکه سی که تو ته بیینی، خم به سهر خویدا ته کات
 ده م، به نازی لیوه کانی ته تله سی په رده رته کا
 رچ و جهرگ و دینی عاشق، گشتی بی میننه ته بات
 چاوه که ی تیری له جهرگم داوه، چون شیوه ن که م!!
 مەرجه مهت فەرموو نه جاتمه به ماچی، تو خودات
 به س بفرموو، تو ته سیری موسلیمی خالی منی
 من له کوشته ی چاوی فیرعه ونم، به ته مری زولفی لات
 شاهی حوسنی تو ته ره ققی کردوه، فهرزینی من
 ده ست و پی به ستوو له داوو، شاهی به ختم بوته مات
 ته مری ته بروته بزائم جه لبی دل می کردوه
 یانه ره حمی زوره، دل بیماره، چاوت هاته لات
 گهر له ریگا ته تگه می، نازت قهرزدارم ته کا
 بویه گهر له نجه ی ته فهرمووی، له علی ته شکم دیته پات
 من ته زائم تو له من تینووتری، ته ما ته بی
 بو جه فای دل، شاهی چاوت زاهیرن بگری ولات
 مودده تیکه عهیبو عاری نیمه (راجی)، هه مده مه
 چونکه سهرخوشن دل و جان، پا به جی نین یه ک سعات.

دیینه نی کیوانی کوردم کرد مه زات
 تاکو دامالام و نه ما ده سته لات
 رهنگی گولزارانی بردی ئابرووم
 روژی ئاواتم به روو زهردی هه لات

هیئنده گریاوم له تاوی مافی کورد
تا له چاوم ههلقوولان دیجله و فورات
هۆزی من، هیزی له دهست بیگانه نا
تا رهگ و ریشهی بیه لاوازی دهرات
میرو ئاغاو شیخ و بهگ، ههریهك له یهك
رایه لیکه هه لیری و کوشتی خهبات
میشتکی بردهم، قاره قاو و جاوه جاو
پیری کوردهم ریگهیی هات و نه هات
ئه ی خوا خو دوژمنی ئهم هۆزه نی؟
بوچی وا پیی وهرئه که ی میکروبو لات؟
تا بکیشم رهسمی سهوزو سووری کورد
ههر خهریتهی زهردی دهردی، یا سپات
قامهتی شوخی به بیر سهودا ئه کهم
تا هه لینه پیی، سهرو چاوی وهلات
تاکه سهرداریک بوو، ئه یگیپرا مشور
ویش، که ههر چاری نه ما دوو جار ههلات
ههستی بهرزی پی ئه کا دوژمن ئیت
مه رجه تا تیکه نه دا، کاری نه کات
به سییه تی (ژیکو)، ئیت هوارو بانگ
کیت هه یه دۆست و برا، بینه په نات؟!

(۴)

دنیا چلۆن نواندی شوو نه وازو ئاوات؟
لایه به شین و گریان، لایه به په قسو سابات
یهك ئاقل و سیاسی، یهك جاهیل و پرپوچ
تیکه ل بووه هه موو شت، له شاران و له دیهات

یہک تالیبی ژنو مال، یہک مائیلی نیفاقہ
 یہک زور بہ خیل و ئالچاغ، یہک غہرقی ناو سہ خاوات
 یہک عاییدو ہونہ رور، یہک بیٰ حہ یاو موفہ تتین
 یہک ساقیی شہ رابہ، یہک تیچووی خہ رابات
 پر خہ وش و خہم زہ مانہ، رازا وہ ہرچی رووخا
 رووخا وہ ہرچی رازا، مہ قسہد کرایہ ہہ بہات
 بولبول بہ ئاخ و نالہ، ریوی بہ دەستی کوئی
 ہہ موو ہہر چوونہ بہ ندا، تا گورگو مارو مالآت
 (راجی)، قہسہم بہ قورئان، دەلیلی چاک ئەمانہن
 خودا کہ بیٰ شہریکہ، دروست ئە کا چ حہز کات.

(۵)

ئیشارہی نازی چاوی، نہ فی و ئیسپات
 وہ کو موسا، دلّی بردم بہ میقات
 بہ بزماری موژہم، قایم دە کہم دلّ
 لہ سروہی باخی پر ئە سراری بالآت
 دەخیلی چاواہ کانت بم لہ بہرچی
 ئە بہی تالائی رووحم بو خہ رابات؟
 روخت گول، قامہتت عہر عہر، سہرت شہو
 دلّت بہردو، موژہت تیرو، برۆت لات
 شکاندت جان، بہ شیرنی نازو لہ نجہ
 رفاندت دلّ، بہ بازی چاوی شہہلات
 ہہناسہی من لہ دامین عہسکہری زولف
 لہ پیش چاوی رەقیبان بو تہ ئالآت

که سینهم کرد ههدهف بو تیری دوژمن
به مهرگی تو قهسهه، نه مبوو موخافات
که نووری رۆژ ته به خشی، خالی تاریک
ته بی چون بی له ئوقا روت که هه لهات؟
لهوی زیتر نه بوو ئومیدوارت
فهقهت (راجی)، نه بوو جاری مواسات.

(۶)

سهده سههف گولشه کهرا، مهیل و موخا با بووه قات
بو دلی خهسته وو بیچاره، موداوا بووه قات
له هه موو لاه ده لاین، تازه چه مهن خه ملیوه
گهرچی بو بولبولی دل، خه نده بی گولها بووه قات
ئه دی دلا، گهر به ئومیدی قه دی زیبایی ئهوی
شیت و بیهوش و هوری، قامه تی ره عنا بووه قات
دلی مه جنونی منه، شوپشی له یلا ئه یهوی
بویه ئیمپرۆ که مه گهر خه یه بی سه حرا بووه قات
ماهی تابانه سیمای حوسنی، که دامه نگیره
موشته ری قه دری نه ما، ههروه کو زوهره بووه قات
چونکه دهست و قه ده حی یارمه، ئیمشو که له ناو
خه نده بی لیوی ره قیب، وهك شهوی یه لدا بووه قات
شهوی به زم و ته ره به، مو تریبو و ساقی به هه وهس
شیخی تۆبه و نه زه ری عیقهت و ته قوا بووه قات
چهنگ و نای و دهف و عوودو، چه قه نه و به ربهت و ساز
چونکه هاتونه سه دا، مه نهه جی فهتوا بووه قات

خه وه یا زینده گییه کومه ئی به زمت، (راجی)؟
که به راواژه ده ئیی، مهیل و موحابا بووه قات!!
(۷)

مژده بی ئهی دل، له ئوقفا روویی دلئارا هه لات
چاره ده توانی بکهی دهرت، نه گهر سه ودا هه لات
رووی له په رده ی شه رمه وه هه له اتوه، گهراوه رۆژ
که وکه بهی خال و خه تی، تا قم به تا قم وا هه لات
شاهی یاران زه مان، هاتۆته خانه ی به زمه وه
له شکری عه قل و ئه ده ب پشتی شکا، پرژا، هه لات
خانه یی تاریکی دل و هه بزانه زوو بکریتته وه
وا جه مالی دل به ران وه ک تالیعی به یزا هه لات
که شفی چۆن ناکا؟ خه یالاتی دلی غه مباری من
هه ر ده می، له و بورجی په جمه تدا روخی مه عنا هه لات
چنگی بازی چیشتوه، که وته شه فه ق رۆژی سه ما
یاری من هاتو، به سه د زامو برین عه نقا هه لات
بو هه وای کوردی عه زیزو خوشه ویستم (راجیا)،
چیه ره یی ساغه ر، له که فه ی شاهیدی په عنا هه لات.

(۸)

ئهی دل، چ نه بهستی تو ته عه لوق به مه حالات؟
گه ر نه قدی ته له ب کاسیده، بوچیمه خه سارات؟
تا جه رگی من و دیدهی تو مهستی حیسان
ئاگر گره دل، له م قه سه بهی کوئی عیبادات
ساقی وه ره تالانی سه رمکه، سه رو مالم
نه ک خه رجی بکا چه رخی سه ما، فیتنه یی ئه وقات

یا له شکره، یا زائیبه یی سه روی په وانن
 ئەم دهسته یی زولفانه، له سه ر قامه تی ره عنات
 گه نجی دلئی ویرانه، که ویرانی نیازه
 ماچیکی ده مت بهس بوو، که نه تکرده موافات
 دل حازره بو مو لکی تیجارهت، به ته فائول
 وا که وته سه فهر قافیله یی فیکرو خه یالات
 بهم زولفه، ئە گهر قابیلی خنکاندنه (راجی)
 ساتی مه که ته ئخیری قه ناره ی قه دو بالات!!.

(۹)

دانیشتم و بورجی حه مه لم، قهوسی وه لا خست^(۱)
 عه قره ب به له بی سونبوله وه، دلئی له پا خست
 جه دیی ئە سه دم، سه وری شیکایاتی شکاندم
 چنگی سه ره تان، حووتی له ناو داوی فه نا خست
 ده لوی دلئی من، راسته که میزانه له گه ل ئە شک
 جه وزایی مه می دل به ره، ئیمه ی به فیدا خست
 ئە وجی سه ری من، عه ینی حه ضیضی به ری پیتته
 ته عدیلی روخت، عه کسی له گه ل به ختی سیا خست
 ئەم مینته قه یی قه ددی تو، به ستوویه دل و روخ
 ئە برۆیی قه زه ح، تیری به ناو جه رگی منا خست
 بی موشته رییه زوهره یی من، چونکه له ئافاق
 هه رچی سه ری دا، پایی له که ندالی خه تا خست

۱- راجی له م هونراوه یه دا ناوی هه ر (۱۲) که لو (بورج) دکانی هیناوه و شاره زاییه کی باشیشی له و یواره دا هه بوود.

وهك هه زره تی خورشید، له ناو قهوسی نه هارا
یارم قه له می شهوقی به (راجی) به سه ما خست!!
(۱۰)

دانیشتووی مه حزون بووم، سولتانی خه یالت هات
هاتیف به نهوا فهرمووی: ههسته سهرو مالت هات
جیژنی ره مه زان رژی، من زارو به رژیو بووم
تهی دل گله بشکینه، ههنگامی ویسالت هات
تیکوشه له مهینوشی، سهردهرکه به مهستانه
وا پایزی هیجران چوو، باغاتی جه مالت هات
نه ورزی خهت و خالت، باخی ئیره می نهنگاوت
شه دادی ته ته سسوف چوو، ته شریفی جه لالت هات
تهم مه یکه ده تا سه ری، یارهب له خراپی دوور
ساقی وه ره تاغووشم، وا حوکی جه لالت هات
مه سرووره هه موو عالم، له م پرتیهوی کولمانهت
مه خمووره دلی عالم، وهختی مهیی نالت هات
ته حریکی مه دهن سوئی! با حیله نه کا یارم
(راجی) مه که تهنگانه، وا زهوق و مه جالت هات.
(۱۱)

چه نده دانیشتم له کونجی خانه قا، یارم نه هات
چه ند بریندارو نه خوشم، مه ره می زارم نه هات
چه ند به هیش، فرمیسکی خوینین هاته لیشاو خرۆش
مات و ناکام و هه راسان، یاری دلدارم نه هات
بی دهر و ریگه و عیلاج و قوربه سهه، ده گریم و دیم
تاوی که وسهه، میسک و عه نیهه، سه روی گولنارم نه هات

ئەه ی پەفیان، وا وجودم تک به تک ئەرژیتە خاک
 چونکە وەعدی داو شکاندی، هەر به ئاقارم نەهات
 من شەهیدی ئەو دلارامەم، بە هیوا کوشتمی
 لەو هەموو کاروانسەرایە، کەس بە هاوارم نەهات
 سەر لەخاکی زەحمەتا هەلناپرم، مەمگرنە کاخ
 هەر سەرەه ی نەگبەتمە نۆرە ی دادو دیدارم نەهات
 زەحمەتە (راجی) پەهاییت بی لە داوی گولپروان
 وەک منی بیچارە، دووچار بوومو، نیوچارم نەهات^(۱)!!

۱۹۳۶

(۱۲)

بیینی شاهی دلپەرانی نازکی گولپرو نەهات
 شەممەیی باخی بەهارو سەبزهواتی تو نەهات
 دائیرە ی عەقلم لە دەست وەستاو، خواری پەر غەلەت
 چونکە بۆ تەشریحی عیشقم، جەدوولی ئەبرۆ نەهات
 زوو لە کوورە ی عیشق کەوتم، تا درەنگی دامرام
 ئە ی خودا بۆ شەهری یاران، بۆ لە من بۆنسۆ نەهات؟
 سەبرو ئارامم نەماو، تاوی هیجرم کەوتە سەر
 مردم و ساتی لە دەورەم، شیوەن و رۆرۆ نەهات
 والەیی دەردی فیراقم، گیل و سەرگەردانی تو
 داخی جەرگم، داروویی شەوویی زولفی تو نەهات

۱- لەشوینیکی دیکەدا دەلی: (راجیا)، زەحمەت خەلاسیت بی لە جەوری گولپروخان وا زەمانیکە
 پەفیی کونجی هاوارم نەهات.

یار، غه زالیکه له کوردستان و ماچین خالیسه
 وهخته کویرم، چونکه شوعله ی پرومه تی ئیمرو نه هات
 جیسم و جانم دایه دهست ئەم دل به ره ی غاره تگه ره
 ئە ی عه جه ب! جار ی به عیشوه بو سه ری تاپو نه هات
 دل له داوی به نده، هه قیه، شوینی جیسم ناکه وی
 که ی له گه ل رۆژا ئە لینی، بو شه معی جوستوجو نه هات؟!
 کاتی مه رگه (راجی)، رۆیی ژیانی بی و یصال
 ده ردمان سه د ده رده چونکه، بو یی یاری کو نه هات.

(۱۳)

مه زاقم تاله به م ژه هراوو خویناوی خه می عیشت
 ده روون تاشوفته یه دایم، به تو زو ماته می عیشت
 له کو ره ی دووریا سووتا، هه موو به رگی و یصال من
 فه قیری کردوین قوربان، عه جایی حاته می عیشت
 ئە زانی من له به رچی شی ت و سه رگه شته و هه راسانم؟!
 هوجوومی کرده سه ر من، ئە ی عه زیزا، عاله می عیشت
 برینداری ده می شیری برۆت و تیری موژگانم
 هه می شه خه سته وو گیرم، له حه لقه ی ئە دهه می عیشت
 له ده شتی سینه ما هه لسا، غوباری وه حشه ت و نه فره ت
 به زاهیر چاکه بیناییم، به دل کویری ته می عیشت
 چلۆن ژینیکه ئە ی دل به ر، که من هه رده م نه نالینم؟
 چلۆن نه رژی ئیتر ئە شکم، به شیوه ی شه ونه می عیشت؟!
 جگه ر دووپاره بوو (راجی)، غه می دووباره دیسان هات
 موحه ققه ق بوو که تو فه وتای، به تیغی دووده می عیشت.

گه لایی پایزم دوور بی، له یارو خزمه کان ئەهی دۆست
 به پهنگی زهردی بی قیمهت له کۆی پر قیمهتان ئەهی دۆست
 فلان کەس بکوژی یاخۆ به خشی، من چم و چبکه م!
 به غهیری ئاهی بیدادی، له بازارپ بوتان ئەهی دۆست
 ته بیبی دهردی یاران یاره ئیمپرو، بو منی غه مگین
 خودا هه لئاگرئ دوژمن بکا دهرمانی جان، ئەهی دۆست
 له بوتهی ماته ما جهرگم کولا، ئیکسیری پروت بینه
 به میعیاری له بت که ته جره بهی زییری عه یان، ئەهی دۆست
 مه راقو وه حشه تی دنیا بوو، چیشتی روچی ناشادم
 فهرح به خشی نه بوو دامانی بگرم، (ئه لئه مان) ئەهی دۆست
 ئەزاتم هینده بی په جمی، وه کو گاور له گه ل ئیسلام
 نه بوو مه یلی سه لاحت کهی، له گه ل یه خسیره کان ئەهی دۆست
 قهزا نووسیویه کارم، هه تا مردن که (راجی) بم
 رجاگیری ئیتر خوّم خسته خانهی دۆستان، ئەهی دۆست.

وا دلّی من بهنده بهم غه مزه وو هیندوویی دۆست
 قامه تی من به سته بی حه لقه بی گیسوویی دۆست
 چاره بی موشتاقی دلّ، کوشتنی دهرگاهی یار
 مه ره می عوششاقی روّح، زه خمه به بازوویی دۆست
 مردنی زاری منه، هیجره تی شیرین له بان
 ئاوی حه یاتی منه، له نجه بی ئاهوویی دۆست
 زهنگی خه می گرتووه، دلّ له ته مه ننایی خووی
 لازمه سافی بکا، دوو له بی خووش خوویی دۆست

رہنگی بہ ہارم شکا، قور بہ سہرم، بی مہ فہر
 کہس نییہ خوی راگری، بو خہمی تہ برووی دوست
 داخی دل و جانی من، مہرہمی نایا بہ ہیچ
 غہیری لہبی رہمہتو، خاکی دہری کوی دوست
 ناگری عیشقم بہ جوش ہاتہوہ بو رووی گول
 نہوتی بہ سہردا رژاند، ہیشتہ دوو جادووی دوست
 ہەر غہزہ لیکم پری دہفتہری عوششاقیہ
 فائیدہ نادا تہ گہر، جارئ نہچی سووی دوست
 لاف لیمہدہ (راجیا)، بہم غہزہ لی سیحربار
 مہنعہ لہ کیسانی تہو، پایی تہرازووی دوست!!

(۱۶)

گیانم بہ فیدای چاری رہشو تیرو کہوانت
 مالٹ سہدہ قہی لیوی گولو، سہروی رہوانت
 بو نیو نہزہری خوشیو، یہک لہنجہیی بالات
 ہەرچی ہمہ بہرتیلی دہمو لیوی جوانت
 چاوم لہ تہماشای ہہموو کہس، گورج تہنوسی
 بیجگہ لہ قہدو لہنجہیی دل سوزو ہہژانت
 دل تہنگہ وہکو خونچہ کہ قوچاواہ لہ دووریت
 وہک خہندہ تہپشکوی، بہ ہہوای چاوو موژانت
 بوم پرکہ پیالہی دہمو لیو، تاکو بنوشم
 ناخیر نہفہسی مہرگمہ، دووربی لہ گیانت
 نہختی وەرہ باوہشمو، کہنارم بکہ گولزار
 جہننہ تمہ گہیشتن بہ تو، سویندم بہ ژیانت

هەرچه نده دلّم پائە گوشن پەنجەیی زیوین
زیّده لە خەیاڵم، خەم و خوین دینە خوانت
هەرچی هەمە هەرزان و بە تالانی ئەبەیی تۆ
بی زیرو زەبەر چیمە لە بازارپی گرانست؟!
هەر پۆژە بە جووری دلی خۆم دایەو، خوش بووم
بەو باوەش و ماچانەوو نەشئەیی شەو کانت
هیند ناسکی، ئەتویبەو وینەیی عەرەق و قەند
چەند دلّبەرە سینگ و مەمە کەو، بەرگی کەتانت
خۆپایی نیبە سۆزو گەشەو خەندەیی (ژیکۆ)
ئەیی کورده لە پێی گولشەنی رووی مەملە کەتانت!!

(۱۷)

مەخۆ ژەهری هەلاهیڵ میللەتی کوردی بە تەخمینت
چلۆنە زەلزەلەیی وەختت، لە گەل تالوو شیرینت؟
سوپاسی میللەتی خۆم هەر ئەکەم، ئەمما تەحەمۆلکە
کەیف خوشی بەسە، بپرە پەگی دلّداری پر کینت
لە خۆت هەرگیز فەرامۆشی مەکە، پێداکە، نازانی!!
شکاوه شووشەیی دنیا، پساوه رشتەیی دینت
ئیت زۆر واجیبە ئیمپۆ، دروستیی کەیی لە کاری خۆت
کە حەیفە سەوزەواتی تۆ، هەموو بکریتە پەرژینت
بە ئەسباب و تەفەنگ و تۆپ و تەبیارەو ترونیبیلی
پەواجی خستە بازارت، پفاندی خەزنەیی ژینت
بەسە خوا بتگرئ، فکری لە ئەحوالت بکە میللەت
چ حەیفیکە کە دوژمن بی، بەبادا خەرمەنی شینت!

ئەمن کوردم، وەکو (راجی) بە داخیشی لە فەوتانم
ئەتۆش رەحمی بفرموو خۆت مەخە ناو داوی چینی چینت.

(۱۸)

هۆش و دڵ و ئاوات و ژیانم بوو نە گبەت
رەنگە نە گەمە باوەشی ئەو سەرگۆلە قەت قەت
کەوتوو مە تەم و ماتەمی دووری، بە تەماشام
بیگرم، بگەزم، راییگوشم، بیخەمە سەر خەت
ترسم هە یە، پەرچەم بە سەبا هە لیبزێکی
یا هە لێبەرێ میوهیی تاکامی لە روومەت
ئەو، زینەتی باخات و گۆل و گیاو و درەختە
کاتی کە بە لێو دێ بە بزەو، لەنجە بە قامەت
گەر تیری موژەیی خستە برۆی مائی کەوانی
سینگ و جگەرن، دەبنە نیشانەیی هەموو ئافەت
بەو نیو تەماشایە، کە ئەیکەیی بە دزی خەلک
عاشق ئە گەیی نی بە هەموو پایەو و دەوڵەت
قوربان و بە لاگی پیری گلینەو نەزەرت، دڵ
بیبەستە بە لاگی رەو، لاگی پیری خرینگەت
تالەو مە تەتلیتەو، بەو تاسە تەتاسی
ئەو کاتە لە دوولاو، بە قتر بیخەرە ژیر پەت
بیژە ئەمە یە قۆچی فیداو، حەجی قبوولم
بۆ خەلکی مە کە، بیکە لە کابە بە زیافەت
ئەو عیشو و نازانە کە ئەنوینی لە روو دا
بۆ بردنی گیان و دڵ، کردووتە بە عادەت

(ژیکو)، به تو په یوه نده نه گهر بیخه یه پیوه نده
تارامه له چاوی ره شو، تازاده له خندهت !!
(۱۹)

ته ی شاهى منى خهسته له دونیاوو قیامت
یه کچاوه ته ماشا بکه، یهک عیشوه به قامت
هر عیشقی ته توم جیی ته له بهو، گه وهه ری مهرغوب
ساندرومه له دوژمن به ته ما، باجو غه رامهت
لهم داوی شهوی هیجره تی تو، بی دسه لآتم
خوت فهرموو، هه تا چاره نه که ی دهر دو سه قامت
بو وه صلی جه مالت، دلله که م مانعی دینه
دەرچوون نییه، له م مانعی جه معه^(۱) به سه لامهت
چبکه م، که گولستانى جه مالت نه دره وشى
من به ندى ته له ی تافهت و جه ورم، به مه لامهت

۱- المانع (رېگر- پښه دهر): زارواوه کی زانستی بیرسایه (علم المنطق) و، رېگر دهبى له به ردهم پیکه وه
سازان و گونجان و پیناسه کردن و کوکردنه وى هموو جوړه جیاوازه گانی سهر به په گه زیکى ديارى کراو
له ژیر سایه ی خویدا. لیرهدا، زارواوی (مانع الجمع- رېگری کوکبوون) رېگره له به ردهم سازان و
کوکردنه وى پیکه وى (وهسللى جه مالى یارو، دین). واته هر دهبى یه کیکیان هه لېژدرى و
هه ردووکیان پیکه وه هه لئاکه ن و ناکوک و نه ساز دهبى، چونکه خه سلته ته گه وهه ریبه گانی هه ردوو بیژده
(وهسللى جه مالى یار) و (دین) له یه کترى جیاوازن و ناتوانى له ژیر سایه ی پیناسه کردنىکى
بیرسایانه شدا کوکبکرینه وه.

واتای دیرکesh به مجوره یه: (بو ژوان و گه یشتن به جوانى تو، دللم که تامه زرؤو تاسو وقه ده بیته رېگر
له به ردهم دیندا. له م رېگری و نه گونجان و نه شیانى کوکبوونه وى پیکه وى هه ردووکیشیاندا به سه لامه تی
قوتارم نابى، چونکه هه رکامیکیان هه لېژیرم، نه وه که ی دیکه م له دسته ده چی). یان: (بو ژوان و گه یشتن
به جوانى تو، دین ده بیته رېگر له به ردهم دللى شهیداو تاسو و قهدا، له م رېگری و نه گونجان و نه شیانى
کوکبوونه وى پیکه وى هه ردووکیشیاندا به سه لامه تی قوتارم نابى، چونکه هه رکامیکیان هه لېژیرم،
نه وه که ی دیکه م له دسته ده چی)، چونکه دسته وازه ی (دلله که م مانعی دینه) به دوو واتا خوده نوینى.

ویرانہ ہموو خانہ بی عومرم بہ نیازی
سد وہیل، کہ بی مہیلہ لہ گہل مورغی کہ رامت
لہم قافیلہ تہ فکارہیہ، (راجی) بکہ یادم
لہم غوربہ تہ دا، لیئمہدہ تو مؤری ئیقامت.

(۲۰)

پازایہوہ ئہم کوئمہ بی تابان و موخہ تہت
پیچایہوہ سد سونبولی چین چینی موفہرہت
ئہی دلہرہ تیرمکہ لہ ماچی لہب و کوئمت
وہک زامی جگہر، تو بکہ جان مہزج و موخہ لئت
ناویرم تہ گہر باسی دہمت کہم، لہ جیہت ماچ
خو باوہش و دہستگرتنہ کہت، ناگری قہت قہت
لہم گہنجہ، لہ کونجیکہوہ وہستا بہ چہ زہنگی
یا کافری زولفت، لہسہری کردہ موسہ لئت!!
ٹاہم لہ ہموو لاوہ سہمای گرتوہ، خہت خہت
ئہشکم لہ ہموو خاکوہ جاربی بوہ، شدت شدت
عیشقت، سہنہ ما! مہدخہ لہ بو قہ لبی بریندار
وہسلت، چ عہ جب! بو منی بیکہس بوہ مہسقت
نازک تہنہ کہم مہنعہ لہ وہسلی دلی پر شور
(راجی) بکہوہ بہ حری موحیتا، تو وہ کو بہت.

(۲۱)

لہم باغی بنا گوشہ، منی دیوہ گوارہت
بہم شہوقہ، لہسد بیکہسی پرسیوہ گوارہت
باسی سرۆتن ناکہم و ہاتوومہ کہنارت
وہک لالہ، کہ لہو جہننہ تہ خہ ملیوہ گوارہت

عه کسبیکه له دلّ که وتوو، پیاچاویه جیسمی
 جیسمیکه، وه یا نیوه دلّه، نیوه گوارهت؟
 هه چهنده جگه ر کونکونی موژگانی به خوینم
 سه د داغی منی بیکه سی پویشیوه گوارهت
 سه د گهنجی زهرو زیوی (سوله یمان)یی و (قاروون)
 ئیمپوکه به یهک پیسه یی نه کرپوه گوارهت
 به م رهنگه، که هه مپهنگه درهوشانی به هه رلا
 قه دری جگه ری بولبولی ناسیوه گوارهت
 دلّ سه ر نه زه ری عیشقه، ده می چوویه ته ماشا
 نایینی؟ هه وای په چه می گورپوه گوارهت
 به ه به ه، چ عه جبه، تیکه له نه شته ی گول و نه سرین!
 هه لبهت، چه مهنی جه ننه تی هونیه گوارهت
 به م تیشه یی نه فکاره، به سه د مه صقه لی نه لماس
 (راجی)، به گه لی سووره تی تاشیوه گوارهت!!

(۲۲)

دلّ حازه له م ده رگه یه بیده م به به شارهت
 نه ک چاوی به له ک نه قشی نه کیشتی به ئیشه رت
 له وساره له ناو رهوزه یی حوسنت ته ره بم بوو
 روپی سه رو مال و دل و دینم به تیجارهت
 تاکه ی هه وه سی گولشه نو، ئاواتی ویسالت؟
 نه ی خانه هه رهس، هه سته له ناو توژی فه تارهت
 دهستی ده شکئی، نه و که سه چاوی له ته لب کا
 به غدا نییه هه ر جیگه بیننی به ئینارهت

قهومی حه به ش و تورك و عه ره ب، ده ست و دو عاتن
 نهی كوردی گران، فه رموو، نه گهر مه یلته غاره ت
 نه قدیکه، له دهستی چووه قاروونی به لاکیش
 مه گره له سه رم، تینه ت و که رپوچی حه قاره ت
 چاوی له ئومییدی که ره می تو نییه، (راجی)
 نه م سه نده له نو سه راه له دیوانی وه زاره ت.

(۲۳)

له م لالهیی نوورینه دو سه د خانه به ده رکه وت
 ئاگر له په رو قالی په روانه به ده رکه وت
 له م چاوه، له بهر مهستی یو کالایی مه حه به ت
 سه ودایی مهی و ساقی یو مه یخانه به ده رکه وت
 مورغی دله که م به ستیهیی سه د عیجزو نیازه
 خالی له سه ری زولقی، که وه ک دانه به ده رکه وت
 سو فی که به چه ند ته عنه وه دوینی سه ری کیشا
 له م حه لقهیی مه ردانه وه، مه ستانه به ده رکه وت
 دل هاته وه پروی شه هپه ری سو لتانی عه داله ت
 بو قه ییدو به لا، بی دلی دیوانه به ده رکه وت
 زاهیر بووه خونچه ی ده می نه و دل به ری ره عنا
 بولبول به دو سه د ناله، له هیلاننه به ده رکه وت
 ناچی به دوو عالم، که سه ری سه ر دلی (راجی)
 له و په رچه مه، گهر تو رره یی شاهانه به ده رکه وت!!

(۲۴)

دلئیکی گهر نه بی په روایی عوشره ت
 به نه فره ت بی له بن ده رگایی عوشره ت

ھه وایی موتریبو ساقی له ھەر جی
 ده گئیری چهرخی سه رتاپایی عوشرته
 به گویرهی چاوی شوخت، ئەهی دلآرام
 کەرەم فەرموو به من مینایی عوشرته
 له خەندەهی لیوی پر نازو نیازت
 دەپشکوئ خونچەیی زیبایی عوشرته
 نەسیمی زولفە کەت، حەیفە نەشیوی
 به له نجەهی قامەتی رەعنایی عوشرته
 دلکی پر حەسرەتم ئەجا ئەرسکی
 به عیشووی نەرگسی شەهلایی عوشرته
 چلۆن بشکی به تیپی غەم له مەیدان
 کەسی، گەر هاتە بن ئالایی عوشرته
 سەفا هاتۆتە جونبوش، ھەستە غەمبار
 شکاتی خۆت ببە لای شایی عوشرته
 خەوہ یاخود خووە (راجی)، ئەمەندە
 دەفاتیر پر بووہ ئینشایی عوشرته!!

(۲۵)

بۆچی ناپرسی له حالی عاشقی میسکینە کەت؟
 کەوتووہ، بیکەس دەنالیئی، ئیتەر غەمگینە کەت
 زارو ھاواری شەوو رۆژی، سەمای داگرتووہ
 گەھ دەسووتی، گەھ دەسووری، بۆ چرای رەنگینە کەت
 بولبولیکم، نالە نالم عالەمی بیزار ئەکا
 کوا حەبیب، باخی خونچەو سونبول و نەسرینە کەت؟

مہی پەرستیکم لہ خانہی عیشقہوہ ناگرم قہرار
 تیّکہ، بۆم دانئى ھەدیہی پہنجہ کەى زیوینہ کەت
 شاھیدی خالّ و خەتت ئیقرارییان داوہ کە تۆ
 دەمکوژی ھەردەم بە تارى پەرچەمى چین چینہ کەت
 لہ علی لیوت کەى دەکا شیرین، مەزاقى رۆحى من؟
 وا گەیشتہ فالى سەررہت، چاوى تالیع بینہ کەت
 لہ حزەیی دەستم نہ گەییہ باخی شمشاد و ھەنار
 ھەر تەرەف دەرہى ئەسوورپیم، مانیعہ پەرژینہ کەت
 مەرھەمەت ناکەى کە جارى بیئمە مەنزەر گاہى رپوت
 یا بەسیتہ، کەس قبوولّ ناکا رۆحى ئایینہ کەت
 سەرزدەہى جامى خەراباتم، لہسایەى عیشقہوہ
 بورجى نەسخى رۆژى عەقلہ، کۆمەلەى پەرۆینہ کەت
 رپم نییہ، بیئمە کەنارى جەننەتى تابانى تۆ
 چەند تەلیسم و سیحرہ وا پۆشیوییہ گەنجینہ کەت
 (راجیا)، ئاوى حەیاتت ھەر لہ لیوی دلّبەرہ
 ھەستە خیرابە قومى فرکە، نەسووتئى سینہ کەت!!

(۲۶)

زۆر زەحمەتہ دەرچم لہ خەمى فیکرى بلاوت
 ھەر کوشتنہ پیشەى دەم و سەبیاریی چاوت
 رەحمئى بکە تینوومە، لہ دوورى تۆ نەخنکیم
 تیرمکە لہ شەکراو مەى و نوقلّ و گوللاوت
 خەلکى ھەموو شادن لہ بەدرا بەر نەزەرى دۆست
 من بەندی گرانم ھەییہ، بەم خەنجەر و داوت

دلّ دەرچوو له سینهی منی میسکین، به ته مه ننا
هاتۆتسه وه ناو گۆلشهن و لاله ی نه چناوت
به م خاله وه، رووت مه کته بی پر نووری کچانه
سایه ی به سه را خستوه مورغۆله بی خاوت
رۆح، بۆته نه مامیکی ته پرو وشک و بر و زر
رسکاوه به قه تره ی عه ره ق و جامی شکاوت
(راجی)! هه وه سی رهندی یو بیباکی یو هیمهت
مه علوممه، له دەرچوونی دلّ و سینگی دراوت !!.

(۲۷)

ئه ی جیلوه ده ری عالمی ئه علا، روخی گۆلبوت
وه ی چاره سه ری عاشقی ریسوا، سه ری گیسوت
زولفت له نه زه ر ئاینه بی حوسن و جه مالت
حه یرانه، په شوکاوه، له به ر شوعله بی دلّجوت
خهنده ی له بی گۆلناری تو، گه ر بیته ته جه للا
بی شو به ه یه سووتانی هه موو عالمی ناسوت
وا هه لّخه له تا دلّ، که له گۆشه ی نه زه ری تو
که وتۆته به لا، هه ره کو دیوانه بی هارپوت
سه رحه لّقه بی مه ستانه، ئه وی مه ستی ده می تۆن
وه ک خاتری من ئیسته که سو لّتانه له لاهوت
بزماری موژم، سوورو سپی ئه شک ئه دۆزی
چاوم به خه وا نایه، له تاو نیرگسی نوستوت
(راجی)، له ئه زه ل باغی سه رو سوورته ی تو چاند
بو به ختی ره شی، خونچه بی ئه و باغه نه پشکووت.

دلبه‌ری کوردم که دی، خوینم بزوت
 روومه‌تی، جه‌رگی کزاندم وه‌ک بزوت
 خه‌نجه‌ری موژگانانی راکردم له‌ه دل
 بو سه‌رم وه‌ستاه ئه‌بروی تاقو جوت
 فارسیی وت: (خون بیغما میخورم)^(۱)
 (ما یفوت)ی عاره‌بی، بووه مایه فوت
 خزم و دۆستاتم، له‌پیناوی تو نان^(۲)
 و له‌سه‌ر تو، بوومه ره‌ندو پروت و قوت
 ئه‌ی ره‌قیب، تو کونجریک په‌یدا بکه
 (ته‌یری گول تاشق به‌ه داری ژه‌قنه‌موت)
 چون له‌ ژیر ته‌گریه‌وه، کووره‌ی ده‌ماند!
 سینه‌وو جه‌رگو هه‌ناومی پی ده‌سووت
 خستمی، له‌نجه‌ه و نیازو نازه‌کته
 کوشتمی، بالایی به‌رزو هاتوچووت
 نه‌خشی خال و خه‌ت، خه‌تیک بوو خویندمه‌وه
 (هه‌رچی چاوی پیتکه‌وی، ئه‌و دیته‌ دووت)
 و اه‌لاه‌ه‌س‌راوی په‌رچه‌م، که‌وته‌ چاو
 ره‌ش بووه (ژیکو)، به‌ وینه‌ی خالی پروت.

(۲۹)

بی که‌سم، هی‌نده‌م به‌سه‌ره‌هات هه‌یت و هووت
 ئیسته‌ راهیم، بوومه که‌شکی ئاوه‌سووت

۱- واته: (به‌فارسی گوتی: من خوین به‌ تالانی ده‌خۆمه‌وه).

۲- واته: له‌سه‌ر تو له‌ خزم و که‌سوکارم بووم.

من وه کو میّشی گه ریّدهی شیرینیم
 زولفی تو لیم بوّته تاری عنکه بووت
 شیّتو هار بووم، له چاوت، چانه بووم
 بوچمه سا (بوودوجانه) و (جه لجه لووت)
 پهرچه مت بن بارو، سه ربارت که بهست
 بوّته نو لیّدانی سه رمه، باره شووت
 هه ره وه کو ماری ژنان کوشته م، نه من
 دایوه شان دووم، توپ تراقه ی گورج و زووت
 هیّند له دیوانی مه حبه بهت مامه وه
 بیّری نه ستوورم، به رامبهر داوه مووت
 خالّه کانت دهنکه نارن بوّ نه خووش
 چاوه که م، یاقووتی لیّوت بوّته قووت
 هه نده سه ی بالآوو کولمانم که خویند
 شاره زا بووم توول و عه رزو، ئینج و فووت
 هه روه کو (ژیکو)، له ئاگردانی رووت
 رووت و قووم، وه ک فرورجی ئاوه رووت.

(۳۰)

گول و نیرگز، له دلّ و بوونه لالووت
 دلّیش وه ک جانسه وهر، له م لانه نه بزووت
 ده می قووچاندو، خونچه ش هه ره خه می خوارد
 که بولبول هه لفری، جا لیّوی پشکووت
 له ناو شاری جوانان، گهرمه بازار
 به دلّسووتاوو سه ودای کفن و تابووت

لهسه ر پوپی درهختی شاخی کوردان
 ههلاوهسران، ههزار هارووت و مارووت
 که رۆژ لووتی له لوتکهی کیوهکان دا
 به روو زهردی ههلاتو، پیی ههلهنگوت
 مهجهس کاری نهما، ئاری له کوئ مرد؟!
 ههتیوی وا کراون پووت و په رپووت!!
 ئه بی کئ بی، رهقیبی ئه م ههزاره؟
 که مه ندیکه ی، به هیزی دهست و بازووت
 ئه گهر دل بهر ته بایی کا، له گهل دل
 ئه کهن هه ر له شکری پر چهک، به نابووت
 نه رۆژ هه لکا چرای چاوی هه سوودان
 نه شه و بگری پهنای دووروی ئه دهه ب، رووت
 چ ئه شکه وتیکه من تییدا ستار بم؟!
 چ به ختیکه له گهل یارم ببه جووت؟!
 به یه کجاری له هیوا بهش بر او بووم
 که خالیکی خیانهت کهوته سه ر رووت
 که تو بیگانه دهستی لیوه شاندی
 ئه من شیت بووم و دهستی خوم له تو شووت
 بهسه (ژیکو)، له هه ر جوهره خه یاتی
 خه باتت هه ر جوان کردو، جلی سووت!!

۱۹۶۰/۱۲/۱۴

(۳۱)

هینده خواردم غه می ئه و شوخه، له ژیر دارو شریت
 وه کو ئالوژی سه رو په رچه می، بوومه شهل و شیت

غەمی تۆ جەرگی پژاندم، بووہ خۆراکی دلم
 تیگەلی کۆمەلی بەدبەختی یو، سەر، کەوتە زەوایت
 دەرکەنارم لە نیگارن، لە خوینخواری گەلە
 بی گولیش خۆشە کە دوور بێ، لە گەوادو لە دەوایت
 تا بە سەربەستیو بەرزی نەگەمە خواراوم
 قەدەغەم بن خەوو خۆراک و چەم و ئاوی شەوایت
 باغی گول، میرگی وەنەو شەت نییە ئەی کوردی ئەسیر
 شین بکە، ھەر وە کو رازاوەتە بازارپی چوویت
 بووہ ویرانە لە تۆ شارو، بووہ باخی خەلک
 کە تراز سەری بنچینەت و، بەردی بنە پیت
 کە ئەگاتە سەری بەرزو، تەقەلاکا لە ژیان؟
 گەلە کە ی سوائکەر و ساویلکە و بی نازو نەوایت
 ھەر لە خۆی خوین و خوری خواتەو، با ھەر بخەوی
 دلە کە ی روح پەرەو و چاو لە دەسی خەلک و کەوایت
 ھەر کەسی ھات و وتی: مەبیە تۆ و یژە ی (ژیکۆ)
 ھیچ گوئی خۆی مەدەییە، ھەر وە بزانی سەگە، ریت!

(۳۲)

لەبو کولمەت بەباری نازەو، ئەم خالە ھەلئە گریت
 عەجەب ماوم کە جەننەت بولبولی بەرداوە، قەل ئە گریت
 لە داوی پەرچەمی گیرۆدەییە دل، چەشنی ئەسکەندەر
 بەلای ئەم داوە بازی گرتوو، لای وایە مەل ئە گریت
 کە چەل خۆشبوو بە نازو نیعمەتی دونیاو و مافیھا
 دەماغی ساغە، داغا! رینگە بی مەرگ و ئەجەل ئە گریت

سہری زولفت، سپیری خستہ تہ ترافی بناگوشٹ
چ جہنگی لہ شکریکہ قایمہ کی شاوہ، کھل تہ گریٹ؟!
کھسانی بی سہرو گوی، پالہوانی عوشرہت و شادین
خودا؟ بو عاقل و زیرہک، لہ خوئی بیزارہ چہل تہ گریٹ!
بہ غم دی دہمکوژی تہو دل بہرہ شیرینہ رہنگینہ
کہ نازام بہ خہ شہ، یا دلی نایا بہ دہل تہ گریٹ؟
لہ گہردو باری دووری، مات و سہرگہردان و دل تہ نگم
تہ گہر تیغی موجدوہدر حورمہتی نہ گرن، چہ پهل تہ گریٹ
لہ بہر چاوم کہوت بہ ختی حہیبہم، وک تہ لیعی خوم
دہنی خوو شیری ناوی، حورمہتی ریوی دہغل تہ گریٹ
بہ جامیکی ویصالت تینووه، دہم وشکہ، دل داغہ
کہ (راجی) دہردی دہرمان ناکری، بی مہی کہ سہل تہ گریٹ.

**

ئەى رومەتى تۆ گولگون، وەى گەردەنى تۆ بى باج
دل شانەبەندى مومتە، يان تورپە بۆ سەرو تاج
زولفى تۆ بارەكەللا، پۆشيوپە رۆزى روناك
روويى تۆ حىكمە توللا، تاريكى كرده تاراج
تا قوللەيى خەيال، بۆ وەسلى تۆ نەرووخى
بۆ عەرش و كورسى ئەروا، رېگەى ھەزاران ميعراج
عيشقت ئەللى قومارە، مەراقى بى نىھايەت
زۆر ترسمە دوايى، دەرچم بە چەشنى لەجلاج
بەم دەردو داخى دوورى، ناخۆش و بى قەرارم
ئەى (خدر) ى دەردەداران، بۆم تىكە جامى ناماج
تۆخى بەھارە قوربان، گەردن كەچە وەنەوشە
قومرى بە سۆزە، بولبول، بۆ لىوى خونچە موحتاج^(۱)
تاعەت چلۆن قبوللە؟ وەستان لە رووى دوو ميحراب
يەك رابەرى بەھەشت و، يەك دۆزەخى لە ئىنتاج
قەوس و قوزەح لەسەر رۆژ، ھات و كەوانى كيشا
وەك نانى ھەورەمانى، سووتا دلم لەسەر ساج^(۲)
ئەروا ژيانى (راجى)، ئەى دۆست ئەگەر نەبەخشى
جاميكي زەوق و خۆشى، ماچيكي لىوى غەنناج^(۳).

۱- لە شوپىنىكى دىكەدا دەلى: (قومرى بە سۆزە، بولبول، بۆ لىوى خونچە ناتاج).

۲- لە شوپىنىكى دىكەدا دەلى: (وەك نانى ھەورەمانى گيانم گەپشتە سەر ساج).

۳ / ۱- لە شوپىنىكى دىكەدا دەلى: (جاميكي زەوق و خۆشى، بەناوى حوكم و ئيفراج).

گهشه ژینم به ژیانت، پرہ کیسہم لہ خہراج
بہ نہسیمی سہرو زولفت، ہمہ بازاری رواج
تاوہدانه وەتہنی دل، بہ ہممو دەشت و چیا
چ بہ (ہہ لگورد) و بہ (کوسرت)، چ بہ (کہندال) و (قہراج)
وہرہ با پیکہوہ بمرین، کہ بہ خوشی ئەژیہین
یہ کدگریکہ لہ دونیا، ہہ لہ، بو قہبرہ سیراج
غہمی دل بوگنہ، ئەگری بہری چاوی تہقہلا
وہرہمی سی و جگہرہ، دوژمنی دەرمان و عیلاج
بہسہ بی ماریفہتی، خزمہ مہکن لیم قہدہغہ
خوشہویستی، کہ سہرو دل ئەگہیینی بہ دو تاج
خوشہ ئاوینہیی کولمہی، بنویننی دلی خہلک
تا لہ گولزاری مراز، بستیننی ہممو باج
وہرہ (ژیکو)، کہ بہ کوردی بگرین تاوی جہمات
تا خہباتت لہبہریکا، کہژی کرمی قہرہقاج.

(۳)

گولشہنی پەرچہم، شوکر کردوویہ پنچ
دل شکاوی کولمہ بوو، کردوویہ پنچ
چولہوانم تا لہ سہودای دیدہتا
رہوشہ نیمہ، بوچمہ سابات و زنج
گہنجی شاہیم خستہ دەستی یارہوہ
خہم لہبہر بہدبہختییہ گرتوویہ کونج

بادہ بی شادی لہ کومہ ل بہ شکر
 کہس نہ کا با تانہ داری و منجہ منج
 گیانہ ، پەرداخی گریشمہ و لہ نجہ یہ
 پینکە نینیشی ہلپرش توتوہ بـرنج
 قامہ تی ، سہ روی رەوان و دلکە شہ
 زولفو پەرچہم لووس و رەش ، بی لۆچ و گنج
 خالی بن زولفانی ئەستیرەن لہ شہ و
 روومہ تی وەک چەرخی رۆژہ ، خشت و خنج
 خوینی دووچاوم بە ئاسانی خورہ
 نایہ وی ئاوبارہ وو تیسی مہ گرہ گونج
 نہ مەدە زانی نرخسی لیوت ، گیانمہ
 تا دل و رۆحت نہ برد ، نہ مەدا سرنج
 قەت وە لاشیی ئەو کہ سەم پیناکری
 روویہ کی بی کونجرو پۆش و گرنج
 وەک پلینگکی پەر خەم لیتھاتوہ
 رۆژو شہ و ، ہەر شوینمہ خیژرو خورنج
 سینہ بینم ، وا دوو چنگی لی ئەدەم
 بیچرم ئەو دوو مەمانہی وەک ترنج
 گە شہوہ (پشکو) ، نہ کەہی بکوژییہ وە
 تا کزەت پید ، لہ بالای قیت و قنج !!

(۴)

قەدی سەروت ، ئەوا گرتوویہ نارنج
 لہ (شہ قلاوہ) و (سە لاجە ددین) ، (قە لاسنج)

سہرو مالہ لہ پیناوت تہ نیم، تا
 لہ ژیر پیٹ ہلہ لہ دم سہرو، بکہم پنج
 لہ (کوئیہ) و، (نازہن) و، خاکی ہیران
 ہہموو گولزاری تامانجن، بہ بی گنج
 لہ (کانی خان) و، (کانی سارد)، (قہمچخو)
 بہ قہمچی دہرئہ چن ئینگلیزو تہ فرنچ
 لہ کوردستان بپا چاوی حہسوودان
 دہوا بوو داخی تیکبہردان و تہ شکج
 ہہموو رازاوه دیوارو حہساری
 لہ سافیدا، نہما تاجی مالنج
 لہ کیوانی، تہ گہم ئینجا بہ تاوات
 چ کوئیستانی، چ گہرمینی، بہ بی زنج
 بہ قوربانی قہدو سینہو بہرو بوٹ
 تیجاراتی فہرہنگو، رومو، بیٹ لنج
 لہ تاوی روومہتی نازداری توئیہ
 رہقیتہی گرتو، کردی خہ لک قولنج
 بہ کوردی، میوہ جاتم پیگہ یشتن
 ہہنارو سیوو ہہرمی و قوخو تہ ترنج
 بہ دل داخی نہما (ژیکو)، لہ خوشی
 گولی رووی دل بہری کوردی، گہشو خنج.

(۵)

شہ کہرخہ ندهت پپی کردن گوہەر، گہنج
 لہ لیوی گول تہ پیشکون نہ خشی بی رنج

تہ گہر ساتی بہرہو رووی دل بشہنگی
گیان سہرخوش تہ بی، بی بہنگو بی بہنج
وہرہ تاوپییک بده بو لای ہہزاران
بہ دہردت موبتہ لان، گہر پیرو گہر گہنج
لہ بہر نارنجی سینہو، گوٹشہنی رووت
فریمداون سہرو مالو، (شہشو پہنج)^(۱)
چیہ توانام؟ کہ تاوی دابنیشم
کہ زہنگی کہوتنہ ژیر دەستی تہفرہنج
لہ خالو زولفو کولمہت، چوں پہشو کام
خہ لوزو ئاگرو دوکل، لہ گہل غہنج
زمانت لالہ (ژیکو)، تو لہ تاوی
قہدی سہروی رہوان، لیوی گوہر سہنج!!

(۶)

ہہردوولا ہہر خزمی خو من، مام رہجہب، یان خال فہرہج
خزمہتی ہوزم تہ کہم، بوچی ناکہم لیترہ حج؟!
تیر کولیترہ گہر نہخوی، بوچی تہ کہی دوو تیرہیی؟
یہک دل و یہک ری برؤ، تہی مہردی مہیدانی بہوہج
گہر تہتو خواہن وچانی، دوژمنت، مہیدہ وچان
نہک دہرینئی چالی چاوت، ہہژدہرت لیبکاتہ خہج
شیخہلی تہو نہونہ مامہ، شاقہلی مہردانی گرت
تا بہ باخی نیشتمانا، راست برؤن و بی عیوہج
(نالی) ی نالہی دی لہ گوپو، (حہمدی) ی دلخوشی تہدا
وہک (مہلای کویہ) بہرامبہر (حاجی قادر) ی گوڑقہرہج

۱- شہشو پہنج: مہبہست لہ (ئیمان و دین) د.

شاعیران، هەرچوون و خۆیان خسته کۆشی نیشتمان
وهك بریشکەى کون له کۆشان، کهوتنه ناو جانتای قەرەج
چەندە تیژو تالە (ژیکۆ)، ئەم ژیانەى بى وچان
هۆزى چى؟ ئاواتى چى؟ سەیرانى چى؟ سامانى گەج!

(٧)

بردمى باى دامەنى باجى مەنج
تالەلەى (بەصرا) وه خستىمە خەلیج
گێژى دام ئەم بەحرى بى پایانى خەم
قووتى دام دوژمن وه کو نوقل و عەرېج
هەرچى دوژمن پیت بەدا هەنگوین و شیر
چاک بزانه تامى تفتەو، زەوقى لیج
گەر گرفتار بووى بە داوى ناکەسان
سوودى لى نایینى جەفرو عیلمى زیج
گەر بەخۆت باوەر بکەى، تۆش ئادەمى
هەر لە ئەو یانەو قوتابخانەى خەرېج
(کەس لە دایکى دەرنەهیناوه جیهان)
هەر لە گەل تەدبىرو بىر، بۆتە مەزىج
تۆش وه کو من، قور بەسەر خۆتا مەکە
مەیفروشه خاکی نایابو^(١) بە هىج
چەندە ناخۆشه لەبەر چاوى هەژار
روویى گەرژو دەستى قووچاو، چاوى قىج
نامەوى (راجى) رەواجى رووبەروو
تا نەبینە نەخشی هەر تەون و نەسىج.

بو ژيانی من بهه شتی پانه ماچ
له و گولئی کولمهت به گیان هه رزانه ماچ
من له مندالیوه لیوی خوم ده سووم
تا بکهم جاری له ئه و لیوانه ماچ
ماچی لیوی تو له قه ند شیرینتره
بو موسلمان و سه قهر نیوانه ماچ
چون ته سووتینی جه هه ندهم، ته و که سه ی؟
خوشدلیی کا، له و سه ری کولمانه ماچ
قهت له ماملهت نایه سایه ی زولفه کهت
وا به رانبهر کومه لی ئینسانه ماچ
ماچ نه بی عالم درنده ی یه کتره
یه کدگیری هیزی ژیر ئاسمانه ماچ
نه جمه بی سه ر شانی پاشاو و گه دا
خاوه نی برپاو شکوه و شاننه ماچ
دوژمنی گریان و سه ختی و تالییه
دوستی به رزی و خوشی یو خه ندانه ماچ
عالمی غه یبو شه هادهت دهرئه خا
شاهیدی بوونی هه موو ئیمکانه ماچ
تووخوا تا رۆحی سه ختم دهرئه چی
بده ری رۆژانه یان مانگانه ماچ

پیت بلیم (ژیکو) ئیت عیلمی پزیشک
بو ههموو دهردی گران، دهرمانه ماچ!

(۲)

تهی قه لهندهر بهسیه تی سا منجه منج و مرچه مرچ
شاری به غداو پارسی گرت، لهشکری کاکول و پرچ
تا به هیوا رانه گا، ئەم دل کوزاوهی دهر به دهر
ههروه کو داوی ههتیتسه، خویه تی لاوازو چرچ
یارو ئاموزاو برادهر، لیم که بیزارو دژن
بویه ئەمنیش، ههچی ئەیبینم پلینگه و شیرو ورج
ههروه کو جارن، به یادی روومهت و سینگ و بهرۆک
دل گری گرتۆتهوه، پر بوو ههناوم قرچه قرچ
وا بوغازهی سهر به کول هات و له هه لچوون روو ئەکا
جۆشی پی سهندۆتهوه چاوی خومارت زرچه زرچ
خه لکی شاری کویه یاری سهر که ش و تاق و بهناو
تهرزو باریک و بلندو، نهرم و شلک و چوست و گورچ
پیت بلیم (راجی) که گه ییه دل بهرت، میوهی ژیان
چهنده خو شه چه شنی خرچه، بیکرۆژی خرچه خرچ!

(۳)

بو عاشقی ریسوایی، دل داده پی ئەنوه کچ
بو لهزه تی ته نهایی، قه د نازکی ئەسمه کچ
پر نازو نیازو لیو گولنارو ته ره ب ئەتوار
پوشاوی ته م و ئەنوار، سولتانی موعه ن بهر کچ
رووخوش و نهرم گوفتار، دل نازک و مه ه روخسار
بو شه وق و سه فا بیدار، تورپه ی زه پی ئەحمه کچ

ئەنگوستی وەکو کافوور، کاکۆلی وەکو دەییجور
ئەبرۆ بە ھەوا مەعموور، تاقانەیی ئەختەر کچ
کچ بۆتە یەدی بەیزا، بۆ رەسمی تەحەددی کچ
کچ بۆتە مەھی کەنعان، بۆ چاوی سەفاگەر کچ
تەشریفی کچی مەکتەب، گەر بیئیی بە خەندەیی لەب
دینیتە دەسم مەتلەب، قەت نەبوو مۆکەددەر کچ
گەر قامەتی باریکە، خالی وەکو تاجیکە
زینەت لە مەمالیکە، مەعلومە لە دەفتەر کچ
شەمعی شەوی یەلدايە، عیجزی دەمی عیسايە
خۆشنیعمەتی مەولایە، راکیشە سەرۆبەر کچ
(راجی) نەزەری عالەم گشتی لە کچە ھەمدەم
ھەم زینەتی دنیا کچ، ھەم حۆریی کەوسەر کچ!!

**

له ئاگرینی تری، بۆم پرکه پهرداخ
به بهر (با) ده له دل، بهو باده ههر ئاخ
له سه رما ده رکه ماخولیاپی ههستی
دلی عالم بکه خه رمان و مشتاخ
به سۆزی خۆت، بسووتینه هه موو کهس
به یه که چه شنی بی شکوون تا ره زو باخ
به یه که نه گی و ته بایی له شکر بی
له ئه سپی یه کییه تی دهن، زین و ساچاخ
نه بی فه رقی کون و کاژپرو نه شکوت
له گه ل کۆشک و ته لارو قه یسه ری و کاخ
هه موو، یه که کان و ئاوه نیشتمان
هه موو سووده، نه گه ر ده ریا، نه گه ر شاخ
چ قه ییدی، هه ر مه قامیک و دوو ناوه
له یارییدا، چ (سابورا) وو (چالاخ)^(۱)
هه موو کوردین، چ ئیسکان و چ ساکین
له دو په ییدا نه بی شیریزو تو راخ
ئه لین (که شکیش برای دۆیه)، عه زیم
هه تا ماوی، مه خو قه ت نانی چه خماخ

۱- (سابورا - سابوراوا) و (چالاخ) : دوو گوندن سه ر به قه زای دوکان، که وتوونه ته نزیک یه کتری له سه ر
رێگای گشتی سلیمانی - دوکان. خه لگی سابوراوا له دوای ژیر ناوکه وتنی گونده که بیان (گه ئنیری) به هو ی
دروستکردنی په نداوی دوکانه وه، له رۆژی (۱۹۵۸/۱۰/۲۶) له لایه ن حکومه تی نه و کاته وه گواسترانه وه بو
سابوراوا، که پیشتر خانووی نیشته جییان له وئ بو دروستکرا بوو و زه وی گشتوکالییان به سه ردا دابه شکرابوو.

ئەمە عەردی زەراعەت، یانە تەبیات
 بە گەنم و تووتن و رێواس و سیچماخ
 ھەموو گیانت بە ھارو و سونبول و گول
 ئیتز بۆچیتە گولباتمان و شیرداخ؟
 وەرە (ژیکۆ)، بپرۆ سا دەس لە دەستا
 نەبێ باکت بە بەشکردن بە بەیداخ!!

(۲)

گولشەنی روویی پەوشەنت، عیززەتی کوردی بۆشناخ
 دیتنی پاکیی دیمەنت، سوورمەیی چاوی ھەر مەناخ
 لەم سەر و چاوە جوانەدا، ھەئە قوولێ ھەموو تکا
 خزمەتی کوردستان ئەکا، لادێ وو شارو دەشت و شاخ
 نیرگزو گول بە چاوی دل، بولبولی خستە بەندی چل
 لە ناو بە ھارو خال و پل، ئەخوا لە دەستی خەلک ئاخ
 ھەژارو پەست و بیئەسم، جگەر برایی نەورەسم
 رێگام پرە خارو خەسم، لێرەو تەکو سابلان
 کوردی عێراقیی لێو شە کەر، خەریکی رێی قەزاو قەدەر
 نەبێ لە خاکی دەربەدەر، نەچیتە چاوی ئینتیساخ
 نیگاری نیشتمانی گەش، گەیشتە رۆژی بەختی پەش
 خودا نەکا کە ئەم ھەلەش، بچیتە بەند و دەرد و داخ
 خزم و برادەران و ھەرن، لە ھەر ھەواری داوھەرن
 وەرانی یەکیبەتی بەرن، بە ھەر کەنار و کاخ و لاخ
 پروانە رووی ھەولێرو کۆ، کەرکوک و دەوری بە کرەجۆ
 کزە و شەمال و رەنگ و بۆ، لە ئابلان و گربداخ

(ژیکۆ) له تاوی هۆزی خۆی، خۆلی پره له شیرو دۆی
نه کهی بوهستی یا بخۆی، هه تا ئه گه ی به (تورپاخ) ^(۱).

(۳)

منم جانا غه ریبهی خانه، سه د ئاخ
ئیتز تا که ی؟ بی دل، دیوانه، سه د ئاخ
موحیبهی راست و ئه ربابی مه چه بهت
هه مووم دانا له سه ر ئه م دانه، سه د ئاخ
زه فه ر نابهم به جامی چاوه کانت
ده نالینم له دوور مه یخانه، سه د ئاخ
ده سووتینی چرای کولمهت، به بی سووچ
په رو بالانی ئه م په روانه، سه د ئاخ
له مه وتنه ن دوورم، مه ئیوسی رووتم
حه ریفی تۆن هه موو بیگانه، سه د ئاخ
چه مه ن خه ملی به نه شه ی قامه تی تۆ
نه هات بینیکی ئه م بوستانه، سه د ئاخ
له تۆ خوشی، له (راجی) دادو زاری
عه دوشمان شاده به م سه یرانه، سه د ئاخ !!

**

۱- تورپاخ: وشه یه کی تورکیه به واتای خاک. لیره دا مه به ست له (مردن)ه.

(۱)

سه با گولزاری توئی هینایه بهر یاد
له بیرم چوو (مه دینه) و (شام) و (به غداد)
به لارو له نجبه گهر هاتی به گهر دوش
دل و جان بوون له خوئیان زارو بی داد
خه ریکم دابریژم جه وشه نی عیشق
له خوئی، شیرین که ببری ناوی فه رهاد
زه مانه مه وتنه نی ته غمامه، گهرچی
ته مه نامه، له ماتمه بی دل تازاد
سه ری زنجیری زولفت به ندی دینه
که ئیمانی نه هیناوه دلی شاد
ده سووریم من له به حری بی که سیدا
ته مامه گه وهه ری وه سلم که م ئیجاد
به تاوی خه نجهری ته برۆته، (راجی)
برینداره، ته بیته پیری ئیرشاد!!

(۲)

نهرم و شل زنجیره بوو، ده سپیکرا کاری ویداد
هه لخره هه رلا له عیشقا، ته ون و بازاری ویداد
موشته ری زوهه ری کپی، رۆژ هاته سه وداوو مه زات
وا پره هه رجی ده چی، کولانه وو شاری ویداد
ئاسمان پرشنگی دایه عه ردو نه جمه ی دا به شان
بوئه زه ردو سوور ته چی، په رژین و گولزاری ویداد

دهستگاییکه هه موو مهیدانی به غداوو عیراق
 تیکه لی نازو نیازو، چاوی بیماری ویداد
 مهینه تی، ئالۆزه ری ئالۆزی دوو چاوی منه
 نهشته ری ناو جهرگمه، زولفی خهسو خاری ویداد
 سیبه ریکه بو بوتی گول، ئافه رینی خونچه یه
 بۆیه هه رچی کهوته ریگا، دای په لاماری ویداد
 دهست رهس ناچم به بالائیو، بلیم پپیچه وه
 ههروه کو (راجی) ئه نالم، دوور له دیداری ویداد.

به غدا - ۱۹۴۴

(۳)

بی سووده له گهله عیشقی بوتان، شوپشی بیداد
 چبکه م له هه رای رۆسته م و کاریزه بی فه رهاد؟
 دارایی ته سه که ندهرو، زانیسی ئه ره سه تو
 بو پیگه یینی دل به ره، وه که له شگری بی زاد
 چبکه م له سوله یان و، له ته سخیری جنۆکه ی؟
 هیشتاکه له زنجیری نیگاری نییه ئازاد
 من چیمه له ئیدریس، له گهله مائیل و زائیل؟
 با ئاگرو ئاو، خاک و هه وای، بشبنه ئه وتاد
 کی بی وه کو من دهر به دهری یار و نشیمه ن؟
 هه ر دیم و ده پاریمه وه، هه ی داد، خوا داد!
 جارئ به سه ری لیوه وه، نه مدی که بپرسی
 کییه، چ هه تیوییکه، چ دهر وییشه، چ به رباد؟
 مه رگی من و دهرگاته، هه ناسه ی من و په رچه م
 تا گو شه بی ئه و چاوه، دهر مدینی له بونیاد

چاوم نہ پڑی تا کو لہ خاکی دہری یاران
ہەر کو پیرہ لہ رووی بہ زمگہ ہی دل بہری بہ غداد
(راجی)، چہ مہنو می رگی ژیان گہر تو تہ پرسی!
سہد جو رہ بہ ہشتیکہ، سہری خوشو دلئی شاد.

۱۹۴۶

(۴)

بی وہ فایبی بہ سہ ئہی زوہرہ، کہ بی تامت کرد
موشتہری، زہوقی دلئی ئیمہ بوو ئیعدامت کرد
لہ حزہ بی دہرنہ کہوت، گو شہ بی شہ معی نہ زہرت
ئہی عہ جب تو لہ سہر ئہم کیبرہ چ ئیعدامت کرد؟!
پا شکاوی سہ فہری وہ سلّم و زنجیری فیراق
لہ ہم مو لاوہ ئیتر، خہستہ وو ریسوامت کرد
رینگہ بی وہ سلئی لہ بی خونچہ، بہ ئاخیر ناگا
بہ چہ گاور، تو چلون بہم لہ بہ شہ یدامت کرد؟
بہ سہ عہ بیاری، ہەر ئہ مجارہ ویسالم یا مہرگ
عہ بیہ لہم بی کہ سییہ، ترشی یو ئیحجامت کرد
بی حہ یا ماوہ نہ زاکہت، لہ بہر بہر قہ ددت
بہوہ زانیم، کہ لہ یارانہوہ تہ نہامت کرد
سینہ بی من قہ فہ سیکی شہرہ، چی تیناوستی
کہوی دل ہاتہ دہری، ہەر کہ تو سہ رسامت کرد
ئیستہ جیی سولحہ، دہبا بی قہ دہحی رومانی
با فیدای چاوی تو بی، ہەرچی لہ ئندامت کرد

یار ئەوا خۆی لە کەمین داوه، هەتا نەییینی
 حەیفە (راجی) کە دڵی بوو، بە جەفا پامت کرد!!

(۵)

دڵ هاتەوه قاپیت، بە جەفا بی زەرەرت کرد
 وەتزانێ کە قازانجە، کەچی تۆ زەرەرت کرد
 دڵ، مەردی هەموو کات و هەموو جۆرە کونیکە
 ئازادە، کە لەو چەمبەری زولفانە دەرت کرد
 تووشی تەم و غەم، دەردو بەلا بووی لە بلندیت
 پیروزی بی لە تۆ، چەندی بەبی من سەفەرت کرد
 ئاگات لە هەرای تازەییە، وا پێر بە جیهانە؟
 هەر قیرەشەوه، هەرچی کلاوی لەسەرت کرد
 چاوت، کە ئەلین شەربەتی شاهانە ئەنۆشی
 پروانە، چلۆن تووشی دورنەدی بەشەرت کرد!!
 نازانی لە بازاری دوا، تۆلە ئەسیئەرتیت؟
 بۆچی دڵی ئەم خەلکە، هەموو دەستبەسەرت کرد؟
 (ژیکۆ) کە لە وینەیی گۆلی رووت، بیری ئەپشکوی
 بیستومە بەلیوی شەکەرین موعتەبەرت کرد^(۱).

(۶)

لەسەر چاوت، هەموو کارو گەلم بوارد
 ئەوی هەمبوو، هەمووم بەخشی و غەم خوارد
 ئەمە دونیایە، سەد چەرخێ ئەگۆرێ
 دە بینۆشە ئەگەر گەرمەو، ئەگەر سارد!!

۱- لە شوینیکی دیکەدا دەلێ: (هەربینە لە لیوی شەکەرین گۆلشەکەرت کرد).

که مارت پیوه داو، دوشککه دهرچی
 بزانه مووی دلّی بردو، سه ری نارد
 له روودا، ته متومانو خو له پوتسه
 به سه ر خوماکه، بیژاومه وه کو نارد
 له دهرکته نابزووم، ئه ی شوخی عالم
 که له ت له تکه ن دلّو جه رگم به سیکارد
 له سه ر ئه م ته خته لووسه و، کیسه ته سه که
 به دارم یارییه، وه ک توپی (بلیارد)
 سه رو مالّو دلّو جه رگو گیانم
 ئه وی هه مبوو، له توّم دهرخست و نه مشارد
 ته گهر دادم ئه پرسسی، دلّ شیفاده
 که بیستومه (سه لاهه ددینو) و (ریکارد)
 ئه وه نده م عیشقی توّ خستوته دونیا
 خه یالم بوتسه رادیو، چه شنی (مولارد)
 مشووری کارو بازارم دهراویششت
 هه موو ئیشم به چاوی ئیوه ته سپارد
 به ئی (ژیکو)، له رۆژانی ژیانم
 سه ره م راگرتو، هیچم نوخته نه بوارد!!

(۷)

وا دلّم هه لّبوو، سوپه ند ئاسا منی بیزار کرد
 بای سه بای لیدا هه ناسه ی رووی له ناو گوئزار کرد
 سه فحه یی ده تویتسه وه، وه ختی که کووره م داخرا
 وا بزانه ئاهی گهرمم، چاوی توّی بیمار کرد

دلبه را! جامیکی گولپهنگی شه رابت بگره دست
 ناگری جه رگم به کوللی، عالمی بیدار کرد
 رۆحی پر دهر دو غه مم، تیکه ل به کولمه ی تو بووه
 روویی تو ی بو هه ردوو عالم، مه تله عی نه نوار کرد
 نه شته ری کاکۆلی ژه هرینی، له زه خمدا شکا^(۱)
 هه ر که لوقمان هاته سه ر دهر دم، به وی تیمار کرد
 من، به بو یی زولفو نه گریجه ت له سه ودا هه لکزام
 زاهیدی ملکه چ له باتی عیشق خو ی دیندار کرد
 مودده تی پیری و جه وانی، تا زوله یخا هات و چوو
 یوسفی و نبوو به داخی عیشقه وه ی هاوار کرد
 روو له شوعله ی نه وخته تی کولمه ی که، گه ر خاوه ن دلی
 هه رچی خاوه ن سۆزه گیانی خو ی له هیوا سوار کرد^(۲)
 له عل به ندی گه رده نی، لوقمه ی هه لالی باخه له
 شیخی سه نعان بو یه هینده ی خزمه تی زوننار کرد
 یه ک نه فه س هات و نه سیمی زولفی خسته شاره وه
 له شکری هۆشی به جاری، ته فروتوناو تار کرد^(۳)
 کییه گه ر دهر دو به لای (راجی) به ئاسان چاره کا؟
 غه پیری نه و یاره ی که چاوی پی به هه شت و چار کرد!!

(۸)

کوردی بی غیره ت له هیچی، بیری نه وتانی نه کرد
 دوژمنی میوانی هات و، سفره وو نانی نه کرد

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (نه شته ری کاکۆلی پر سه یقه ل، له زه خمدا شکا).
 ۲/ ۱- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (هه ر که سه س سۆزی هه بوو، گیان و دلی خو ی سوار کرد).
 ب- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (هه ر که سه س سۆزی هه بوو، رۆح و دلی ئیزهار کرد).
 ۲- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (عالمی عه قلی به جاری موبته لای تاتار کرد).

گشتی پیشکھوتن له ئیش و سه نعه تا، جیرانه کان
 هم دهنی ته بعه ته ماشای کاری جیرانی نه کرد
 چاوی پر توژت، که دوژمن هاته ناو مهیدانه وه
 کوشتیوو تالانی بردو، دهرکی تاوانی نه کرد
 شه ککهر و ههنگوینی خاکی کورده، پهروهدهی مه گهز
 خاوهنی بی مایه ماوه، تامی لیوانی نه کرد
 چند گران بوو مولکی کوردستان، له کیش و قیمه تا
 بی بهها دایانه خه لک و، خه لک ههرزانی نه کرد
 با به قرچی توو خودا، قهومیکی بی عهقل و وهفا
 خاکی، بی تاپو بهشی کردو چ پاوانی نه کرد
 کهس له کهس رازی نییه، هه رکهس به من خوی دانه نی
 شاهی سه نعه ت هاته مه جلیس، کهس چ جوولانی نه کرد
 کومه لی کوردان! ته ماشاکه ن، چ سووتا جانفیدا
 میلله تی غه یرت وه کو په روانه ئامانی نه کرد
 (راجیا)! به رزی وه تن نابی له کوردستانه که ت
 خاکه بیماره، ته بیبی قهوم دهرمانی نه کرد!!

(۹)

تاری کوورهی سینهی من، وا مه یاندی ئاهی سهرد
 ئاهی سهردی من عهزیم، پیی ده سووتی دارو بهرد
 نه قدی سککهی سافی گۆنه ت، نه قشی کاری کردگار
 بویه بانقی ئه و ته واو ناکا سه ماوو مولکی عهرد
 گه ه سپی رهنگم، گه هی سوورو، گه هی تالی فیراق
 ئهی عه جبه ئه شکی مه حه بیه ت، روو ده پوشی سوورو زهرد!
 من له غوربه ت، بو قه دی دلگیری تو تا قانه مام
 ئیسته یش لیم ناگه ری، ده مکه ی به په یکی به رنه وهرد

چاوه غه مزیکم له لوتفی تو ته مه ننا بوو، نه بوو
 تا له چاوم، مهردمهك ناوی له خوئی بهرداوه مهرد
 مهمله كهت به حری غه مم پویشیوییه، دهست ناکه وی
 قهت له ته رزی وهسلتا بو دلنه وازی، توژو گهرد
 ههروه کو (راجی)، له تاوی دل بهری شیرین به دهن
 چوومه خه لوهی بی قه راری، خوّم له عالم کرده فهدرد!!

(۱۰)

(کهین و بهین، دارو تهون)

له شگری عیشتی له مهیدانی جواناندا نواند
 پالسه وانانی، دلّی شاه و گه دای گرت و پفاند
 خستییه غه مخانه وو به نندو سزاو هیواو تکا
 داخی خالی پیوه ناوو، موشکی زولقی تیوه چاند
 تا له سهر عامودی بالای، کاره بای کرد پرومه تی
 خوینی سهرتاپا مژیم، تا پشتی ئازادی شکاند
 بولبولی گولزاری حوسنی، هیند به شیته هاته پرو
 خونچه وا پر پیکه نی، تا لیوو ئیخه ی دادراند
 من، که تالانی سهرو مالم له ژیر پیی نازی نا
 چاوی جادوی بریه دلّ، عفریته دهستی لیوه شاندا
 دلّ که ئاویزانی بالای بوو، له باوه شیئا ئه سووت
 وهك پهری پرس و وهلام، تا نه میراندم، نه یدواند
 هه ر وه کو موسا، له بهر خیکردنی خال و خه تی
 زولقی گۆچانی چه ماندو، پوی گیانمی پی ته کاند
 کاش ته یزانی که کولمه ی نه و به هاری ژینمه
 ئه و ده مه ده مگوت: ره قیب په ژمورده بوو، قه ل نه یقراند

وا له یادم چوو، هه موو به زم و نه وای سالانی چوو
چاوی تاریکم دلئی کیشایه ناوخوای، تیئی گه یاند
رؤژو تهستیره ته بی بکوژینه وه، بهس نووری رووی
وا بزانه ئەم هه موو چهرخه ی به رووی خویدا جماند
هه ردوو هۆزیکین، زمانمان ئیک و دووی کیشاوه خه لک
گه وره مان باپیره یه، نهک (فازه رو مازه رگرانده) ^(۱)
بوچی ئیستا دوو دلئی، ئەم یهک دلئی پهست و هه ژار؟
وا له داخی تو له دونیا، تووی به دنایم رواند
لاپه ره ی رووی ویم، به وانای سوژی دل پرکرده وه
چه وتی زانی هیل و نوخته، به و موژانه لیئی کراند
خوشی خوشیم بوو، له گوشه ی چاوه کانی جی گرم
باره شی نه گبهت له هه ر شهش لا گوئی بهختی وه راند
گه وه ره ی نازی له دهم بهست و، به لیوی خوینمتری
هیژی بینایی له چاوی گهل بری و، جهرگی کزاند
خه نجه ری ته برۆی له کالانی دلان هینایه ده ر
په رده یی سینگو و هه ناوی عالمیکی هه لدراند
هه ر که سی که وته وه نوژی راحهت و بیلیه نی
هه روه کو شیخی که رامه تدار، له خه ودا پیی نواند
چه نده ده رویشی ریابازم دهرس دا، رؤژو شه و
سوژی عیشقی تیگه ری، نه ییست و هه ر گوئی بو له قاند
ئەم هه موو چهرخه، که سه رگه ردانی ته مریکی ته وه
هه رچی ئاقل بوو له ریشته ی عیشقی خوئی تیوه گلاند
(دارو ته ون) و، تیوه دان و، رایه لی ئەم عالمه
هه ر ته بینی دهستی غه بیه، ریس و هه ودا ی هه لوه شانده

۱- (Father Grand): باپیره. (Mother Grand): داپیره.

کئی ھہیہ، خوی گوشہ گیری کونجی خہمکا چہشنی من؟
 داری سہرداریم شکاندو، داوی خوشحالیم پساند
 شیئت و گیلی دلبرو، خوشباوہرو، دوورہ ریا
 ھەر بہتہنیا سۆزی دلدارم لہدلما دانیشاند
 تاکہ ریگایی حقیقت پیی دلین: دەوری مہجاز
 ھەر ئەگاتہ پایہداری، ھەرکەسی خوی لی خشاند
 بۆتہمای ماچیکی لیوانی، سەحەر زوو پیی گوتم:
 ئەو گولہ، چەند بولبولی وەک تۆی لہ باخا ھەلفراندا!!
 جیلوہییکی دا لہ ریی دیدار، بە روودا خستمی
 کیوی ئاواتی خزاندو، خانہیی ژینی پماند
 وا خہیالہ تاویدامو، بیہ پالی پیوہ نام
 بۆ ویسالی، گەرچی ھەرچی پیم سپیرا، نەم گہ یاند
 زەردەخەندە، تیشکە تاوی دوو جیہانی عالہمہ
 وا کہ ئەم ئیجاب و سەلبہی بۆتہ ماشا دارژاند
 سہیری ئەم سہرداری عەردە، رۆلہ کانی چی ئەکن؟!
 یەک دزو، یەک حیزو، یەک ماندوو، یەکی خوی نەشلہژاند
 ئاخ لہم دەستوورہ سەختەو، داخ لہو نارپکییہ
 دادو ئاشتتی کەوتہ پاشو، تەفروتونا تاوی ساند
 چی بکەم لہو خوشەویستہی دلبرو ئیمان و دین؟!
 چاندمی و ئاوی نەدام، میوہو گەلای ژینی وەراند
 تی ئەگہی ھیزی ھەیولاو، زینہتی سوورہت ھەتا
 چەرخی ھاموشۆ ھەبی، ھەر ئیش و کاری راگہ یاند
 کەین و بەینیکە لہ بەینی چەرخ و ھەلسورپینہ کە
 لیگہری (ژیکۆ) کە کاریان سستہ یا رایانپہراند!!

له سهر تو نامه وی ئه رباب و فرزند
 به قوربانی قهدت، سه روو نهی و قهند
 ئه وه نند فرمیسکی من دهشتی سه فادا
 دیاره و له ناو چاوم، ده ماوه نند
 شه کهر خه ندهت، شکاری رۆحی عاشق
 سه ری زولفت، عه جه ب زنجیری دل به نند
 مه فه رموو چاوه که م لیبی عاره وه سلت
 به ئه مری ئه و، موژت و بوته پیوه نند
 له لای تو هه رچی بی، بوئی وه فایه
 له لای من گهر هه بی، هه ر سوژه بی فهند
 ته ماشای کولمه که ت، له ززهت نیشانه
 له خوشیدا، که زولفت بوته ته پرژه نند
 به هانه ت بوو، وشک بی چاوه بی خوین
 به خوین چاوم سپی بوو، وه عده، نه م سه نند
 له ته حقیقاتی ئه هلی دانشیدا
 به دوو قیسمی ته بیعه ت، زوه ده، یا رهند!!
 به لام (راجی)، له سهر رووی نازه نینست
 ره گی زوه دو ریای وه ک دیو هه لکه نند.

له م له علی له به ت کییه، به ماچی که وه خورسه نند؟
 دووری قه ده حی لاله، بکیش له جگهر به نند
 عیشه وی قه ده می نازی تو، ئه ی سه روی سه مه ن بو
 بر دوویه به تالان، دلی تورکانی سه مه رقه نند

مه خشینه له ئەو گەردنە، ماری سیهی زولف
 مه شکینه هه‌وای گەنجی سه‌فا، بۆ حەبەشی چەند
 تا سه‌لته‌نه‌تی شاهیه، به‌م حوسن و جه‌ماله
 بۆ قه‌تلی منی خه‌سته‌یه، به‌ستویه که‌مه‌ربه‌ند
 کافووری له قۆل گرتووه، ره‌سمیکه له بازوو
 په‌نجی له دلم خستووه، خوینی له خه‌نه‌ی سه‌ند
 لاله‌ی هه‌مه‌دان، مونته‌زیری ئەشکه له چاوم
 گەردن که‌چی خوینی جگه‌ره، دامه‌نی ئە‌لوه‌ند!!
 ئاهم، که سه‌مای کردووه غه‌رقی ته‌م و ماته‌م
 تییدا بززه، قامه‌تی سه‌د کی‌وی ده‌ماوه‌ند!!
 بۆ به‌زمی خه‌رامیده‌نی ئەو نازکی شیرین
 فه‌ره‌ادی دلم، کی‌وی ته‌ن و عه‌شه‌تی هه‌لکه‌ند
 سه‌رچاوه‌یی هه‌یوان، چ ده‌کا مه‌یلی سه‌مه‌نده‌ر؟
 (راجی) وه‌ره تو بمره، به‌بێ یاری شه‌که‌رخه‌ند.

(۱۳)

وه‌ختی که‌شاکه‌ش بۆ مه‌ده‌د، سه‌رکیشه خالت بی عه‌ده‌د
 هه‌لمه‌ت ته‌به‌ن جه‌یشی ته‌حه‌د، ما مه‌لهم عوض یجد
 بر ملک دل دعوی زنان، تحوی الزمان والمکان
 ده‌رژئ دل و جه‌رگو ژیان، والکل شیئا ما اعتمد
 جائت صبا تفشي الهوی، ده‌ردو برین ده‌کا ده‌وا
 في حرب العشق واستوی، بر پای بیماران خرد
 دوینی له ری پیم پیکه‌نی، فرجت في تمدني
 گفتم که تو شاه منی، فاشغلي فيم يقتصد

(راجی) بیا خون خور بدل، لا تقصّر ولا تحل
بر خیز جانان کن خجل، فہرمو ببؤسہ جام و خہد.

(۱۴)

چاوه کہم، چاوه نووارم چ بہ کوشتن، چ بہ جوود
بیکہس و رووت و رہ جالم، سہری حہسرت لہ سو جوود
ٹولفہ تی با بگرین پیکہ وہ، ئەہی نازک تہن
بہ دہف و شادیی و عوشرت، بہ مہی و مہستیو عوود
شاہیدی حالہ، خودای عالمی ہەر کہون و فہساد
لہ دلّا ناچیہ دہر، رۆژی حیسات و خلوود
عادہ تی عیشقہ سہری راستیو رۆحی کہرہم
نالہیی و ہدہت و ئەشکی تہ لہ ب و زیگری و ہدوود
چ مہ پرسہ تو لہ ئەم زاہیدہ دنیا دارہ؟
ئیشی ریکخستوہ سا یا بہ درۆ، یا بہ دروود
ئہی سہ نہم، ئیستہ مہ گہر حورمہ تی رۆح مہ گری
تہ نی جیہیشتوہ، ہیناویہ دلیشم بہ و روود
وہ کو (راجی)، سہری ئیوارہ ہہ تا بانگی سہ حہر
ہہ لہ کیشم قہ بہ سی ئاھ و، تو ناترسی لہ دوود!!

(۱۵)

میہری روخسارت نیشانہی رہ حمہ تہو ئە بیامی عید
فَأَحْتَرِزْ فِي الْإِنْجِلَاءِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ
وا رہ قیبان گہنجی دل بہر دا دہ کہن، ناکہن خہ یال
یوم یحمی ثم تکوی جبہم، ہل من مزید
لارو لہ نجہت کوشتمی، جانا لہ بہینی دوو رجا
كُلِّ ذِينَ فِي قَرِيبٍ مِنْكَ مِنِّي فِي بَعِيدٍ

روو مه پوښه لیم به کوللی، گهر به ئه مری خوا ته که ی
قُلْ يَغِضُّوا مِنْ عَدَا يَغْضُظْنَ مِمَّنْ لَا يُفِيد
گهر فریشته م بیته ری، نه مجاره بگرم دامه نت
أَغْتَرِقَ فِيمَا أَحَبُّ، أَعْتَنِمِ مِمَّا أُرِيد
سهر بلند ناکه م له چوکی هسه رته تا، تا روژی هه شر
إِنْ تُدْعِنِي فِي الْوَصَالِ، أَوْ تُعِدْنِي كَالطَّرِيدِ
شوگری مه ولا واجیبه دایم له وه صلتدا بکه م
إِنَّ فِي التَّأَلِيفِ ذَوْقًا، ذَاكَ أَيَّامَ سَعِيدِ
گهر قبولمکه ی غولامیکم له قاپیتا، مه دام
إِنَّ غَيْرِي فِي الْحُضُورِ لَيْسَ إِلَّا بِالْبَلِيدِ
دیمه مه یخانه ی ویسالت، بگره ناو دهستم قه ده ح
مِثْلُ (راجی)، أَقْتَدِيكَ فِي صَفَا النَّشْأِ الْجَدِيدِ.

**

دهسته ته ژنو، دل به تايم يا مهلاز^(۱)
دهرده دارو حال خه راجم يا مهلاز
رووم نييه، گهر بچمه ناو عالم ده مي
سه رگوزه شته ي پيرو شام يا مهلاز
پر هه ناسه ي سه ردو تاه و ماته م
پر بليسه ي ئيزتيايم يا مهلاز
دل له لاي دل بهر به نه وعي ساکينه
تهن کزو سه ر تاسيايم يا مهلاز
گهر بوه ستم من له قاپي مه حشه را
قوربه سه ر خو، بي جه و ايم يا مهلاز
مه قسه دم دووره، فیراقم دائيره
حيره تم، نيزيکه و ايم يا مهلاز
دوور له ره حم و شه فقه تي ديواني تو
غهرقي دهريايي عه ز ايم يا مهلاز
سه ر نويشتم، رهنديو بيتا کييه
عاقيبه ت مه وجي سه ر ايم يا مهلاز
که وته چالي هه تک و (راجي) ده رنه هات
وا به تالان چوو شه بايم يا مهلاز.

۱- سه رواي ديپرکاني ئەم هونراوهيه بریتيه له (مهلاز - ملاذ) که به واتاي (پهنا) دي، ليپردها
مه به ست له خوايه، و امان به باش زاني به رينووسي کوردي بينووسين.

(دهنگی لادی له کویه)

تازه رۆژی عالمه، سهر سالفه ئیمپرۆ، نهوبه هار
خوین جما، ژین سهرکرا، ههرزانه ههرچی هاته شار
شارو دی تامادهیه، بو ئاوه دانی و تیکه ئی
بو مشوورو ئه رکه و دانانی هه زاران ئیش و کار
میگره کان سهرسامی رهنگ و بونی خوینان، هه موو
هه ر چله گیاوو گولووکیک، شه ونمی خه نده ی به زار
گول به سه وزی به رگی پۆشی، وه خته پرووی گه ش کاته وه
نیگرزی بی سه برو بیره، پرووی سپی کرد چاوه زار
ههرچی مه وجودیکی بیری لی بکه ی وا خوی نواند
له شکری سه رمای شکاندو، سه ربه خو گرتی هه وار
هایدرۆژین، غازو ئاتومی به بادا رۆژی ژین
تازه بنیاتی ئه نی، هیوای ولات و گیاوو دار
قیل یا أرض ابلعی ماء سماء اقلعی
تا له جودی عه دل که شتی له نگه ری بگری قه رار
هۆزی هه قه ره ره، له هه ر شوینیک، نویی رۆژی هه یه
قهومی عادی دا به قه ر (برد العجوز) ی ئیعتیبار
هیزی مانا هیرشی هیئایه ناو دنیا، ئیتر
هه ر شته عاشق به راویژیکه، سه یری ته یره توار
گه ر موسلمانن، براو بابو کورن، هه ر کهس به ریز
ریزی لیبگرن به پیی خوی، ئومیه یان خوینده وار

فَادْخُلُوا فِي السَّلَامِ جَمًّا بِسَلَامٍ آمَنِينَ
 وَاذْفَعُوا بِالْحَقِّ كُفْرًا وَنِفَاقًا فَالْبِدَارِ
 ئه‌ی برای کوردو عه‌ره‌ب، باوه‌ر که کو‌تان کاته‌وه
 وه‌رنه‌ هانای یه‌کترو، بپن له‌ دوژمن ناسه‌وار
 دوو هه‌زار سالی‌که‌ قه‌ومی جووله‌ که په‌رتو به‌خیو
 یه‌ کدگیر بوون، ئیسته‌ ئه‌یکه‌ن هه‌رچی کاری ناله‌بار
 ئه‌م هه‌موو فی‌ل و ده‌سیسه‌ی خه‌لکه‌، لی‌تان ناگه‌رپه‌ی
 هه‌م زمانینه‌، ده‌ ئیوه‌ش، سه‌ر بل‌ندکه‌ن جاروبار
 روو له‌ رووی ره‌نگو بریقه‌، کی‌وو که‌ژ په‌وشه‌ن کران
 بو‌ته‌ ده‌ریا شه‌وقو رووناکی له‌ هه‌ر کی‌لگه‌و به‌یار
 ناسمان بالی‌ به‌سه‌ر کی‌شاوه‌، په‌رژینی ئه‌کات
 کی‌ هه‌یه‌ له‌م عالمی نه‌ورۆزه‌، مه‌حکه‌متر چه‌سار؟
 فه‌رقی ناکه‌م، بو‌ هه‌موو خه‌لکی‌که‌ پی‌که‌ لپی‌ک و ری‌ک
 کو‌یر بی‌ چاوی ناحه‌زی، گه‌ر وه‌سوه‌سه‌ی خسته‌وته‌ کار
 ئاده‌می خاکی، پشووکیشو که‌ خو‌راگر ئه‌بی
 نه‌شله‌ژی با ئه‌هلی باوه‌ر، قه‌ت له‌ ترسی نابه‌کار
 ئاگری شه‌ر هه‌لئه‌که‌ن، قه‌ت خو‌ به‌خو‌ ری‌کناکه‌ون
 سه‌یره‌ بو‌ نه‌ورۆزی ژین، ری‌کخا مه‌رو گورگو هه‌ژار!!!
 چه‌رخه‌ گه‌رماژۆ، که‌ ناشی بیرو هوشی نایه‌وه
 کو‌نو تازه‌ی کرده‌ باراشو نمونه‌و یادگار
 مه‌رکه‌زی خاکی، که‌ بی‌ری په‌وتو نه‌وتی هه‌لقولاند
 پی‌ی به‌خاوه‌ن که‌ن گه‌داوو، بی‌ نه‌واو په‌رپووتو تار

حالتی (ژیکۆ)، به رووتی جیسم و هۆشی پۆشتهیه
کاری سهد وهستا ئەکا، شاگردە رووتەه هۆشیار.
نهورۆزی / ۱۹۵۴

(۲)

(رێگای نیشتمانپەرستی)

هه‌موو دوژمن، له‌ تۆ بوونه‌ سه‌گی هار
ئه‌تۆش کوردی، نه‌بووی خوینپێژو خوینخوا
برام، که‌ی تیئه‌گه‌ی کرداری دوژمن؟
په‌لامارت ئه‌دا، نه‌یسه‌ی په‌لامار
ئه‌گه‌ر خۆشت نه‌ناسی، من بناسه
کرێکارم، کرێکارم، کرێکار
ده‌رامه‌ت گه‌ر هه‌بێ، بۆ هۆزی پر ئیش
ده‌سو باسک، هه‌موو ده‌بنه‌ گری دار
گریده‌ن په‌تک و مل، شان و گوریسان
سه‌ری مه‌ردی به‌رز که‌ن، مانگی ئادار
به‌ جوتیاری، به‌ جوت، یاریده‌ دهن هۆز
به‌ ته‌نیایی مه‌که‌ونه‌ هاتو هاتو
به‌ هۆ هۆ، وه‌رنه‌ سه‌رچاوانی چاندن
به‌ هه‌و هه‌و، بووکی هیواتان بکه‌ن سوار
به‌ لیژن لیژن، مه‌یدان به‌ مه‌یدان
به‌ بیرو هیزو خۆشی، غار به‌د، غار
چه‌کوچ به‌ندان و هۆنن که‌ن، له‌ کانگان
به‌ جه‌نجه‌ر گێره‌که‌ن، خه‌رمانی به‌دکار

به کارخه ن خاکه ناسو، بیورو ته وراس
بمالن، بيقه لیـشن، بیـپن دار
مه دهن ریـی گالـه گالـو، واتـه بیـ بوش
بنووسن نامـه بیـ مهردیـی، به تاو بار
به ئازادی له روودا دامـه میـن
که روورهش بن، رهش و رووتن، هـموو جار
دزو، بوختانکـهـرو، حیـزو، درۆزن
دوایی، هـهـر لهـناو قوـردا تهـخهـن بار
به دهستووـرو، به پیلان و، به پیلان^(۱)
به بهرزی گهل، هـهـموو کاتـی بکـهـن کار
وهـکو خونچه، دهـمی بهـسته و دلـی ریـک
نه وهـك گول، دهـم بهـخهـنده و جهـرگی بیـمار
له رووی دوژمن، که پشکووتی وهـکو گول
به تلیان تهـتجنن، تهـتبهـن بهـره و شار
تهـبی بۆنت بکـهـن، پیـسو و گول و گهر
که سیسیش بووی، بنیـسای، ناتـکری چار
له قالب نهـخشی ریـکیـی دابـریـژن
تهـنافی لیـبـدهـن، تامـان و دیـوار
دلـت باوهر نهـدا، هـهـرجی پیـاچووی
بنالیـنن لهـبهـر دهـمتـا، برینـدار
شتی خوـت دایهـ خهـلـک و، چو و له کیست
فرۆشیاریش نهـبووی، لیـت بوونه کریار

۱- پیلان: نهـخشه و بهـرنامه. پیلان: کوـی پیل: بازوو، شان و پیل.

له ریّی هاتی، که چی پییدا نه هاتی
 له لافاوی به لادا، بووی گرفتار
 به دم دوردو قه زادا، بی قه زابن
 به سه، بو دوژمن مهنه چینی دیوار
 وه کو کاریتیه بی ته، داچه میون
 گرانبهارن، گرانبهارن، گرانبهار
 ده بنه کوله که هی هوزو، به هیز بن
 که رابگرن به سهر، پاژه و گل و دار
 زراو ریژاو مهن، چیت له ده ست خه لک
 ئه وانیش ئه داده میزادن، زراودار
 له لاتان، هرچی بی له ولاره گورگه
 به خوتانیش، به رانیکی که وی سار
 ده ههستن، دامه نیشن، هاموشو کهن
 ده را بن، شاره زابن کیوو پرووبار
 وه کو دووبشکه کویره، هه به ههستی
 گه لی جار، چوته سهر ته پلی سهری مار
 پشیلش، سه گ ئه خنکینی به ریکه وت
 قولاپیکیش نه ههنگ نه گری، گه لی جار
 ئیتر خو ئیوه هوزیکی به جیشن
 له گه ل (نوح) یش، له توفان بوون رزگار
 له کوردستانه دامه زران و مه زران
 به دیداری دیارو، بوونه دووچار
 نه گهرچی خوینرژاون، دل پئژاون
 که بوونه خوینده وار، ته شین به خویندار

ئیترا (پشکو)، هه تاکه ی هه ر ته سووتیی
له ئاگردانی هۆزی بی که سوکار؟!.

۱۹۴۸

(۳)

داشۆرینی فه رمانگه ی ئینحیساری تووتن له کوپه

دوو له ره حمه ت، بیکه سی هینایه سه ر به ش، ئینحیسار
دهس به له رزین، چا و به گل، قاچی شه ل و، دل ناله بار
له شکری رووتی و فه قیری خسته ولکه ی نیشتمان
شه ق دوو شانی گرتوو، زیپه ی که مه ندو زولفه قار
هیند شه پرزه و ناهومیده، هۆزی کوردی ده ربه ده ر
تووتنی و هاته سووتن، چی له کووتالی توجار
فه حس و ته فتیشی لقی و، دوو لقی ته مغه و قه پان
تا چه کی ته بری، به ری بوگه ن ته بی سا پیره دار
ره سمی ته م پوول و ئیجازه ش، و شه پۆلیکی نواند
پیی ده خنکین بیکه س و رووت و ره جال و سه نگه سار
قائیمه و زنجیره و ته ئریخ و نومره و، چه ندو چوون
نان و ئاوی نیوه رۆشت، لی ته کاته ژه هری مار
باسی دان و، گرتن و، وه رگرتن و، هه دیه و خه لات
ناکری، ئیللا به زه بری دهستی پاکی خوینده وار
مووی ره شی ریش شریتی فه رده ت و، گونیه ت گونه
دارزین هه ردوو به ئاوی دیده وه ک تاوی به هار
و ته هالی هه ش به سه ر، زوو خاوی لی ته خواته وه
نیره موو که نه ک له رۆژا، ته و شه ویش نایته کار

هەر که رووی دیناری دی، بیچاره، خیرا ئە یژئ
پیټ بلیم تیمسالی؟ عەینەن کچ لەباوەش هەرزه کار
زۆری وایه، وهك ژنیك ههشت ئیكى خۆی داوا ئە کا
ئاخری، کچ نیوویه، کور دوو بەشه، میرد ئیک و چوار
چی ئەمیئنی؟ خزمی دوورو دوژمنی قەرداری جاو
جگ لە لیدان و جیئوو، هەپس و جیجزی نابە کار
کاکە باسی چی بکەم؟ هەرچی هەژاره بۆتە کەر
ئەهلی گومرگ و توجار و ئاگە بوونە کەرسوار
میللەتیکی وا، بەسەر خۆشی و بەسەر بەرزى بژئ
خوینی خۆی ئەیکاتە یارو، دەوڵەتیشی پایەدار
مامە! هاوینت بەسەر هات، عەردو بەردت خۆش نەبوو!!
ئاگە! قوربان، نیمە زادو، شەتڵە کانیشم خەسار
تەرپەری^(۱) لى داوه، کرمی زۆره، پارەیشم نییه
هەر ئەتۆی خاوەن کەرەم، خۆت ساحەبی، من بەندەوار
جگ لەتوتن، لەعنەتی لیدا، بەلام تەمۆینه کەش
بۆتە سەرباری گرانو، بۆتە ژەهرو کلکەمار
وا تەرازووی عەدلی داناوه، لە عالەم بەش ئە کا
بەو پەتاقەو تەسکەرەو، بەو ئیستیمارەى دەشت و شار
بەعزە شەخسیکە، کونیك و، سەد پەتاقەى پیوویه
دەست و لیوی شیرنە، هەنگوین فرۆشه، شە کرخوار
هیئە کەس، پەرپووت و رووت و لیو بەسرکەو تالی غەم
کیرو گون دەرچوو لە رانك، بی بەش و ئوممیدەوار

۱- تەرپە: رووهکیکی خۆهه لواسه، خۆی له قەدی رووهکه کشتوکالییهکان دههائیینی و خۆراکی رووهکهکان
دهمژئ، بهمهش خۆی بههیزو ئەوانیش لاواز دهکا. به عەرەبی پیدەگوترئ (حامول).

بهگ! به قوربانت دهیم مانگیگه لیره ماومه وه
گوم بووه ناوو په تاقه م، خیره گهر بمکه ی قوتار
دهی دهریکهن، ساخته چی، کرمانجی سه گباب، بی نه ده ب
ناوی خوئی نایسته بیر، ئینجا ده پرسی خزم و کار
گهر پیوانه که سی راستی بلئی، ههر بی به شه
ساخته چی چاوی گه شه، کویره دل و چاوی هه ژار
ئه ی خودا چیت کرد به هوزی سه ربلندو پیشه و؟!
کار به دهستی ههر له خوئی، خوینی خوئی نه خوا به زار
چی له تو که م رۆله؟ زر دایک بوو توئی بوم پیگه یانند
که ی نه گه یته باوه شی نه و دل به ره ی سیمین عوزار؟!
رۆژی مه رگت هاتوه، وا ئاده میی بوته خودات
هه ی خولات بری، له گه ل پیشچوون و حیزی و ئینتیحار
تاوی نووسینم نییه، رۆله نه ماوه غیره تم
وا له بهر برسویه تی و پروتیمه بوومه له رزه دار
تا به شی خوم پی نه دهن، سی به ش هه موو نه می شکنن
با منالیشم بنووزینی له دامه ن میرخوزار
(راجیا)! ههر پیرقه ل و، جووتی برازای دهرته چی
سه د بگۆری جیگه ت و، سه د عه رزو حالت بیته کار!!

۱۹۴۳

(۴)

به هار

چ سافه هه و اوو چ خوشه به هار
به ناوو پلوسک و، به بلق و بوخار

له فہرشی زومہ پرہد، گیاو گۆلی گہش
 شنۆی شہنگہ بی و سیوو سہروو چنار
 بہ بۆنی و ہنہوشہو، بہ خہندہی گولان
 بہ تاوازی قومری و، چریکہی ہوزار
 پیالہ لہسہر دہستی نارہ قکہ شان
 پری چہنگہ موترب، زہی چہنگ و تار
 گولالہ لہ سارا تہرازیئہ وہ
 گمہی کۆترو، قہب قہبہی کۆہسار
 بہ حہیرانہ گہنجو، بہ بالۆرہ کچ
 بہ پیوانہ بادہو، بہ لہرزانہ یار
 لہ ژیر خیوہتی بہرزی پیروژہ رہنگ
 لہسہر سہوزہ شالی گیا، نہرمہ غار
 لہ رووی بہزم و شادی کچان و کوران
 ہہموو دہولہ مہندن، فہقبرو ہہژار
 کہ شہونم تہنیشی لہ زولفی بوتان
 لہ لوتفی خودا و ہن، پرن دہشت و شار
 لہ نہورۆزی کوردانہ بگرن جہمات
 بہ سوۆزی دل و، شوعلہیی نوورو نار
 لہ نہورۆزی تۆیہ بہہہشتی خودا
 کہ تہژینیہ وہ مہردوم و موورو مار
 ہہموو میرگ و باخات و فیردہوسی پان
 ہہموو حہوزو رووباری روون و گہوار
 شہرابہن تہہوورو، شہرابہن تری
 لہ ہہنگوین و شیریش، بنۆشن بہ زار

مہرو بزنو مالآت و گامیش و گا
 بہ دہم گویرہ مہو، گویرہ کہو بہرخ و کار
 زہرینی کہرانو، وہرینی سہگان
 میاوی پشیلہو، کزہی تہیرو توار
 لہ حیلہی کہ حیلہو، زریکہو نہزای
 وہکو ہہور ماین تہرپٹن خوسار
 لہ پہردہی تہ ماشا، ہہزار سینہما
 لہ بیستن خہ بہر، زہنگولہی کوردو کار
 لہ ہہر لا سہرت سامو، دل گیترو مات
 لہ ہہر لا خہریکی گہ لہو کارو بار
 لہ شلقاوی مہشکہو، لہ کوندہی شہوی
 بہ غیلمان و حوریت، بہہشتہ ہہوار
 زہری دہست و بازن، لہ ریگاو سہراو
 دلان راتہ کیٹشن، بہ گہشتوگوزار
 وشہو باوہشینی سہباو پرچی رہش
 خڑہی لفکہ دارو، مڑہی بی قہرار
 لہ زیہری گوارہو، زریکہی بہرؤک
 خوناوی سہمل، بؤنی میخہک، تہ غار
 تہ بہق پرگول و، لالہ دہکشی بہشان
 عہرہق پر دلای والہ، تہرڑیتہ خوار
 لہ واق واقی ریویو، گڑہی دورہ شییر
 لہ گرشہی بہرازو، ہوشہی گورگی ہار
 کہ واق ورنہ مینی، لہ چوار دہوری دی
 برا گیان غہریبی، مہدہ خوت حہ شار

درنده دهسته مو، له بهر دهستی کورد
 هه موویان که وینو، هه موو بهسته بار
 له گه ل بادنه نۆشان، بنۆشن شه راب
 له گه ل نازداران، بکه ونه قومار
 له نۆی مارتی رۆمی، به نه ورۆزی کورد
 به مه شق و زه ماوهن، مه له ک دینه خوار
 له جیلوهی گو ل سووک و، گو ل لوی گیا
 چ گه نجانه می زهر ته که ن پیره دار
 له شاران و لادی، پری دیوانه به زم
 له ساراوو دهشتیش، هه لئه درین ده وار
 ته گهر زهرده مه م، بیته و بفرۆشرین
 به هه رزانی بکه، به گیان، ئیک و چوار
 له کیش و کرینا نییه ماچی لیو
 مه گهر پشکه خیر، بهر که وی جار به جار
 به چه پله و، به سهیران و شایی و سه ما
 که له و رۆژه ئه مری کردووه کردگار
 گرۆهی غه ریب و عه زیزان له ته ک
 سلاوو سو پاس و گوشین و بنار
 ئیتر، جه ژنی ته بیات و رۆژی دلّه
 ژیان و جووده، به بی ئیعتیبار
 به پیروزیایی، که (ژیکو) ئه لی:
 به خو شی بن به رزو پیرو زگار.

۱۹۴۶

(۵)

خونچه

خونچه پشکووتن له باخو، شاهیدن موختاری شار
پیشنیاریکه، به یاسای دیمه نی جوانی وبقار
خونچه عاجز بوو له دل، بو بولبولانی پیکه نی
وا به جیدیلای چناروک، چش له باخی سه رچنار
خونچه، روو سووری خه جالته ما له قاپی میرغوزار
چاوی زهردو رووی سپی، نیرگز له چاوانیا دیار
خونچه خالی سهر دهمی وا نه وده میدهی دیدهی
خوینی دل پیی هه لته چی، وهك بلقی جهرگی هه رزه کار
خونچه قهترهی شه ونمی ته سپی، وه نه وشهی زولفه کهی
باقه بیکی ته ژدیها، کردوته گه سکی چاوه زار
خونچه به و گرژینه وهی، ته ژیننه وه پیرو جوان
به و دهمی تیمار ته کا، مار پیوه داوو دهرده دار
خونچه شادی کا به خه لکی، موتته ههم نابی نیتر
چاخی سهیران، چی به سهر بازارپی سه وداوو قومار!
خونچه با نه درپی یه خهی، چیتر له داخی بولبولان
با به شه و تاکو سه حهر، بیپی له یاران دیار
خونچه تازادی ته کا، بازارپی نووشی دائه نی
با نه که ونه داوی عیشقی روسته م و ته سفه ندیار
خونچه باسی خهم ده کا، بو رهندو لاوی دلته ری
بی دلان، با ههر بکه ن هاوارو بانگی پر به زار

خونچہ میوانی رھزو، نہ شئہی بیزوی و بشلہ ژئ
بۆچ بکہم باسی ھہواو ئاوو بہراوردی بہہار؟
خونچہ خوا ھلناگری سیس بی، لہباوہش بای سہموم
چون ھناسہی مارو دیو، برژیتہ بادہی پر خومار؟
خونچہ تا دوگمہو بہرؤکی، بیترازیئی لہ جی
قاچی بؤ ھلئی، گہلا پہ خشانکہ، چہشنی پیرہ دار
خونچہ، ھہر بؤنی بکہو ھہردہم ببینہ دیمہنی
بگرہ ناو ئامیزی شادی، خانم و خاتونو ھوار
خونچہ، تا تیماری زامی چاوی (ژیکو) کا، بہ روو
نایہوی دووربین و عہینہک، یا تہیبی نالہبار.

۱۹۴۵

(۶)

گول تہنا! مہرگی منت خستہوہ سہر بہرگی ھہنار
کوا لہسایہی قہدہمت، مہقبہرہ، بی پایی چنار؟
سہروہرا! عہر عہرو شمشادو نہی و بانی قہدت
وا لہ گوشہی دلہ کہم، رستہیہ وک باغی بہہار
تہتپہرستی لہ بنا گوشہوہ، تا پایی سہلیب
چ دہبی؟ عہبدی سہنہمپہرہری تو بیتہ کہنار
لہ جہبین، مایہیی سووتانہ عہرہقناکی دلہم
لہ روخا، چارہیی برژانہ جگہرہا، دشوار
سووزہیی ماچی لہبت، سووزی دہروونی ریشہ
عہرہقی گہردنی نوورین بتکینہ بہ نہسار
نہدہمی دئیہ عیادہت، بہ نہساغی عیشقت
نہدہمی مہیلی تہکا، چاوی سیاہت بہ خومار

چ بیابانہ بہ پروی عیشقہ وہ، ئەہی لہ یلا خوو؟
 چ جنوونیکہ لہ کہ للہم، نییہ ترسی کۆھسار
 ئەہی پەری ھەستە، پەری چاوی قەدەح بادە بدە
 مەغزی رۆحم، کہ گەلی وشکە بەبئ شەربەتی یار
 سینہ پەر ئاگری گریان و عەزابە، (راجی)
 بۆ بسووتی بە گوناھی دەم و لیوت، عەبیار!؟

(۷)

رووی بلوورینی تۆ، ریکە بە تایی عوزار
 لامەدە دەگری کہ یەک ریکە لہسەد چاوەزار
 تۆزی رەھ و دامەنم، ھەئە وەرەم دەم بەدەم
 وەختی خەرامیدەنت، دەم دەمیش ئەگرم ھەوار
 سەیری دەماغم مەکن، وا دەمی غەم چۆتە پروی
 خورده کہ خۆی ناگری، قەت لہ دەمی گورگی ھار
 رەسمی حیجابت بەئێ، مایەبی تاریکییە
 بۆ منی سەودازەدە، یا دلێ زارو ھەزار
 وەعدە لہ ھەق تیپەری، وەختی تەحەمۆل نەما
 کہ عەبی من بۆتە رووت، دوژمنی من بووہ قەرار
 گەردنی مینایی تۆ، لالەیی شەوقی جینان
 خەندەیی ئەنوار تۆ، مەعریفەتی کردگار
 سوورەتی تۆ بئ میسال، سیرەتی تۆ کافرایی
 حەیفە کہ ئەو نیعمەتە، ئەم دلە کا رەنجەبار
 خێوەتی زولفت مەقام، شەربەتی لیوت دەوام
 تائەمە خوا رایگری، بۆچمە کۆشک و تەلار؟

رشته یی ئەشعاری من، مه غزی دورو گه وهه ره
واجیبه (راجی) له پیتی دلبه ره کهت کهی نیسار!!.

(۸)

له ئەگر یجهت که ده پژی موشکی تاتار
کشا باری ده ماری من، هه تا تار
به ئاسته م هات هه ناسه م، زولفی بردی
ئه مه نده م مابوو من، سه ربارو بن بار
به ئوممیدی کرینی چوومو، فه وتام
ئیتز هه روایه قوربان، سوودی کرپار
ده میکه دهنگی نایا، جان خه بهر کا
له پهردهی دۆستییدا، یاری خه مام
شه وو پۆژم له باخی شینو ئەهزان
نه عیمم ئەشک و ئاهه، دۆشه کم خار
که په نجهی دا له ده رگهی ئەقل و ئارام
تارازا پیوه یهک ده م دارو دیوار
عه جوولیم کردو نه مزانی له سه ر چووم
له ده ستم چوو، ته واف و هه ججی دیدار
که عه وده ت بوومه وه، جه رگی بپراوم
له بی هیشتا به دهس، نهک نوقلی گوفتار
که شهوقی دل هه ئستا، هه سته (راجی)
نه بی باکت، به جه وری یارو ئەه غیار.

(۹)

زه لیله دل له بهر هیجرانت، ئەهی یار
ته نم که وتۆته بهر تالانت، ئەهی یار

تہ گہر جاری بہ عیشوہم تی تہ فکری
تہ بہی رۆحم لہ بو بوستانت، تہی یار
جہ مالت شہیدہ، من ہەر شہو لہ داخی
دہنالم، ناگہمہ تابانت تہی یار
نییہ حہ ددم، بہ باخی لالہوو گول
لہ کولمہو زولفہ کھی لہرزانت، تہی یار
لہ ریگہی حہ ججی وہسلت، بی قہرارم
دل و رۆحو جگہر قوربانانت، تہی یار
عہ جوولو، بی شہ کیبو، دہردمہ ندم
بہ دیدہی نیرگسی فہتانت، تہی یار
لہ خاسہی شاہزادہی (شہ ہرہ زوور) بووم
تہ میستہ خادیمی غیلمانت، تہی یار
نہ بوو جاری لہ ژیر چہ وگانی زولفت
نہ بینم دل لہ ناو مہیدانت، تہی یار
تہ لہ بکاری شہ راجی چاواہ (راجی)
مہزہی ماچیکی دوو لیوانت، تہی یار.

(۱۰)

(دنیا خوئیوہ نانہ) *

دلبر ماست ہر طرف، بتلہ رەدن، سپرینگ دەر
بہر سہری خەلق باشقہسی، جہ ورو جہ فایہ کینگ دەر
فیسنہ ئوپش یازیہم، باشوہ گویزی ئوپہ رەم
زات ئس کلئقہر گیرلہ، ہہ پسی مہمانو سینگ دەر

* تہم ہونراوہیہ بہ ہەر پینج زمانی (کوردی، عہرہبی، فارسی، تورکی و ئینگلیزی) نووسراوہ..

تاکه در تاهنگ طرب، موعبه چه پر له عه کسی جام
یوزفل و بیوتفله، پیش دلان گرینگ دهر^(۱)
قاشنه شمشیری ههرا، نایسه گیتی ماجهرا
ئین همه دنیایی پهن، بو منی خهسته رینگ دهر
وین له بی له علی تاتهشی؟ أحرَقَ ثَرَوَةَ الْهُدَى
بر دل و جان، تو یور برؤس، داس و رم و برینگ دهر
بحر غمه است این جیهان، چون قهری مهچ بلایه وار
رید، یه لو، ئاند قایولیت، برنجی دیشه دینگ دهر
خوشی به پیری کیوه دی، فی مفرق المنازل؟
فَكُلَّ أَدْوَارِ الْوَرَى، هه لاتن و دوو لینگ دهر
وهه، برؤ بنوشه مهی، بیوشه گوئدو سیلقه رت
اخر کار در فنا، مه رگ و گل و سلینگ دهر
سهن نه پلایینگ گاردنه، (ژیکو)، به ماچ و موجه وه
دنیا به سویله یه م سه نه، خو پیوه نان و حینگ دهر!!

۱۹۴۸

(۱۱)

تو خوا وهه مالم، نهی دل بهری دین بهر
بنوینه له بو پروت، بهرپا بکه مه حشه
نهی شوخی هه وایی، هه ر توّم وه کو شایی
کاری بکه خوایی، بتهیمه به رابه ر
تو سه وزه وو ئالی، نه رم و شلو کالی
هه روه ک که وی مالی، بخوینه له سه ر سه ر

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لی: (یوزفل و بیوتفله، کوتره یا قولینگ دهر).

تیرت له جگهر دام، تیمام و په شوکام
تاوامه وه، ژاکام، ئه ی دلبه ری سه روه
بی په حم و وه فا تو ی، پر جه ورو جه فا تو ی
بو سه یرو سه فا تو ی، مه مکه به سه مه نده
پیرم له غه رامه ت، گیرم له نه دامه ت
ماوم له مه لامه ت، بو مه رگه وو پشه در
سه ودا سه ری یارم، بی دارو دیارم
وهک بولبولی زارم، بو غونچه بی نه حمه ر
تو حوری جینانی، تو شه وقی دلانی
خستنه گرانی، سه د ئاغه وو به گلهر
(راجی) چ فه سیحی، دووری له قه بیحی
به م شیعه مه لیحی، لای هه زه تی دلبه ر.

(۱۲)

تیمرۆ له گه ل شه وقی سه حه ر، یار بو غه زا که هاته دهر
رۆحم له باله ب خوش خه به ر، گرتی شه که ر، که ش نه یشه که ر
که هاته سه ر له خواره وه، به نازو له نجه و لاره وه
به چاوی پر خومه ره وه، کردی سه رو مالم هه دهر
به جه معی دهسته خوشکه وه، به شه معی سوژو ته شککه وه
مه خلوقی خسته په شککه وه، چاوی هه لئینا پر ته سه ر
تیری موژه ی دهرچوو له دل، به خوین ده میدا لیوی گول
شیشه ی هه ناسه م خول به خول، هاتو له عه رشا ده چوو دهر
حیجابی رووی هه لدا یه وه، رۆژ پر ته سه ر پارایه وه
مه وحی نه زه ر پونگایه وه، قولزوم به قولزوم، سه ربه سه ر

ده رسم به ته فسون کرده خه م، شهر عم په نادا يهك قه لهم
 چه ندى نه رويي زورو كه م، ديسان ته جه للى دا قه مەر
 گشتى مونه وهر بوو سه ما، بوه زه ربه بين چاوى عه ما
 په ردهى حه يا شر بوو نه ما، هه ر سوو له عالم مو عته بهر
 هوشم نه ما و تپپه رى، عه قلم له پى دا سه رپرى
 ورگى ره قيبم هه لدرى، ساحه ب دل و سوزى جگه ر
 مه ست و غرور و چاپكه، بيباك و نه رم و نازكه
 ياقوت و خه مرو ئاسكه، (راجى)! حه بيبه ي خوش كه مەر.

(۱۳)

گه ر يار بپته دوشم، ناچپته كيشى ده فته ر
 وهك شووشه عاره ق و مهى، برژى به تاوى مه جمه ر
 گول هه مده مى سه با هات، پر خه نده له على نازك
 باخى وه نه وشه رسكا، سه د شپوه ته مبه ره و بهر
 نهى نازه نينى عه بيار، نهى دل به ره ي جه فاكار
 تاكه ي به ئاگرى روت، بتويمه وه سه ران سه ر
 واده ي شه راب و ساقى و عوود و قوماره، فه رموو
 هه رچى ته له ب ته كه ي دهى، مهى، شپرو شه هدو شه ككه ر
 ناچى له بى حه بيبان، وهك مه ره مه مى ته بيبان
 پيوسته بو غه ريبان، جانا به رچى ده ر بهر
 دل جوشى پر خروشه، سا دهى ده مى بنوشه
 له م شه هدى ليوه خوشه، وهك دل مه به موكه دده ر
 نه م چاوه شوخه ساقى، گرتوييه جاني (راجى)
 هيچ كه س نييه به بى تو، شايانى ته خت و ته فسه ر.

(۱۴)

له غەمی هیجری تۆ بۆ من، چ بەهەشت و چ سەقەر
لە دەمی وەسلی تۆ بۆ من، چ عەماو و چ بەصەر
گشتی ناخۆش و پەر ئازارە لە هیجرا، خۆشی
گشتی هەر خۆشییە وەسلیت، چ قەزاو و چ قەدەر
رۆحی عاشق لە قەدەت، مژدەیی خۆشحالی دا
دەشکێ وەك دلی عاشق، چ پیالە چ فەنەر
لەب و زارت بە قسە و خەندە ئەبا ئاوی گولان
کەسرە وەختی کە لە خەندە، چ عەقیق و چ گوهر
ئاسمان نایەتە کیشی خەت و خالت ئەبەدا
هەر ئەتۆ جیلو وەفشانی، چ بە شەمس و چ قەمەر
عەهدی من تاعەتی تۆیە، بە دل و جان و دەماغ
کاری تۆ حوکمە لەسەر من، چ بە ژیر و چ زەبەر
وەرە (راجی)، بە تەماشاکەهی یارانە عەزیز
هەرچی مەیلەت هەستا، چ قیامەت، چ کەمەر!!

(۱۵)

دایم هەوایی عیشقت، بەسەر دل دەکا گوزەر
بۆیە ئەو خەبەر دارە، منیش هەردەم دەر بەدەر
چاوت بە غەمزە و نازی، کوشتوومی سەد ئەمان
لێوت بە نیووە خەندە، ئەبا ئاوی گولشە کەر
سینەم گەلی بە سۆزو تاو و ئەی ئاوی حەیات
زۆر تەنگ و تاریکە دلەم، ئەی غونچە کە ی سەحەر

جاری به لارو له نجه وو عیشوه تو بییره لام
 ئاوا بکه خانهی بی نه وایانی قوربه سهر
 گاهی، له چاری خوم ده بینم نیگاری به ههشت
 گاهی، له سینهدا ده سووتیم به ناری سه قهر
 مه علوم، نه ماوه مه یله کت ته یاری بی وه فا
 ئیستاکه ده شکینی به دووری که وانی که مهر
 میرگی نه سرین و وه نه وشه و سو سه ن و سه روی
 بو زهوقی تم جه ننه ته، چ ناکری له گهل قه ده ر
 (راجی) له لومه ده چووه، وا بوته سه سه ری
 عیشقی له دنیا وه یه، دایناوه سه ری له سه ر.

(۱۶)

چاو کاله، سیا خاله، سه فا په روه ره، دل به ر
 خوش کامه، گولنه دامه، پری فامه، موعه نه ر
 رهنگ ته سمه ره، موو خه نجه ره، قه د عه رعه ره، جان سووز
 خه ت نافه، جیهان تافه، دلی سافه، مونه ووه ر
 شه و گیسه وه، ره م ئاهوه، وه ک تی هوه، چاپک
 شیرین روه، له یلی خووه، ته ن بیچووه سه که نده ر
 ده م شه ربه ته، له ب ره حمد ته، گول روومه ته، خه ت خه ت
 من به و گولنه، به و کاکولنه، وا بوومه سه مه نده ر
 نه و مه هوه شه، نه و سه رکه شه، نه و رووگه شه، هه رده م
 هه ر سوویه، له سه ر روویه، ده می زولقی ته ژهنده ر
 هه ر ئاخمه، هه ر داخمه، بو جه رگی بریندار
 سووتاه به بوئی نه و کلی شوراوه به که سه ر

بەم دەردی خەمت، هیجری دەمت، فەرزه بناڵم
 ئەهی مۆم تەنەهی، زیو زەقەنەهی، سینه موعەتتەر
 مەن قورپەسەرۆ، بێ جگەرۆ، دەربەدەری تۆم
 ئەهی سەدەفی گەوھەرۆ مەم گەردو مودەووەر
 دەردت لە سیهه بەختییە (راجی)، تۆ بناڵە
 قورپۆ، لە هەرچیو، لە هەر پۆ، قەلەندەر!!.

(۱۷)

ئەهی تەنک ئەندام و سەنگین دڵ، جەببە بەدەری مۆنیر
 مەن گەداوو تۆ شەهەنشا، تۆ غەنیو مەن فەقیر
 دەست تەنگ مەن لە سایە کاکۆلی عەنبەرفشان
 پای لەنگ مەن لە پێگە بەزمگەت، ئەهی ئەمیر
 هەلکرا لالەهی سەری کۆلمەت، چلۆن نەتویمەو؟
 بگرە دەستم، سا بە ماچیکی لەبانت دەستگیر
 گەر لە بادەهی چارەکەهی کالت، دەمی ئاسوودە بم
 قەت بە روتبەو تەختی شاهەنشاهەکان نادەم حەسیر
 قەتعی کوردو عەرەب، هینایە ئیجاد و نەما
 تۆی وەها شیرین و شوخو، تازە رەسم و بێ نەزیر
 خانە ئاباد مەکە، جاری بە شەوقی کۆلمەکەت
 ئەهی کەسیکی، کەس نەماو بۆت نەکا هەر شەو نەفیر
 بارەکە ئالا، مەملەکەت جیلووی ئەقالیمی ستاند
 لەم لەبی مەحبوبە کوردە، ئەهلی سۆزت شاب و پیر
 زەلزەلەهی چاری سیاهت، کەوتە شەرق و غەربەو
 شاه و سولتان و گەدا، وا بوونە رەندی گۆشەگیر

ئەى خودا! (راجى) كەوا شەرمەندە ماوہ لەو بوئە
كەى دەگا ماچى بكا، دەستى لە مل كا، يا قەدىر؟!.

(۱۸)

ئەم دوژمنە، لىم بوئە بەلای كەلبى نھانگىر
وہك چەرخى زەمان چەرخە دەكا حیلەوو تەزوىر
سىمىن تەنە كەم مەستە، لەبەر نازو نەزاكەت
بردوویە دلى خەستە، بە سەد حەلقەبى زنجىر
مەغروورە بە رووى خوینی كوژاوان، وەكو جەللاد
كوشتوومى بەبى تۆمەت، بەیەك زەربەبى شمشىر
(حەققولقەدەم) ی چاوى سیاھى تەو، رۆحم
زوو بكوژە ئەى دلبەرە، سوودى نییە تەئخىر
گولچىھەرە! دەمى دائىرە رەنگىن كە بە خەندە
دايم كە لەسەر سەر ئەگەرئى گەردوشى تەقدىر
بۆمەنزەرەبى خەلوتى خاسان، نەزەرى بوو
شەیتانى رەقىب خستییە سەر نالەبى شەبگىر
ئەم ئایەتى خال و خەتە، (راجى)، لە لەبو روو
تەعبىرى بە مەعناوہیە، كورتە لەبى تەفسىر.

(۱۹)

بۆ مەجلىسى سەربەرزى، ھەم تەرزى سەكەندەر كور
بۆ تىنەتى دل لەرزى شەھبازو غەزەنفەر كور
كور قابىلى مەیدانە، پىر كارى ھونەر كانە
خۆش مەعدەنى ئىحسانە، سەر رشتەبى كىشوەر كور
كور لايقە كۆمەلكا، بىدعەت پىر باخەلكا
لالەى ئەدەبى ھەلكا، سولتانی موزەففەر كور

ههردهم له قه راريكه، هه ر وهخته به هاريكه
بو غه رقى كه ناريكه، غه وواسى به له نگره كور
گره نوحه، ته گر موسا، ئيدريسسه وو ئيبراهيم
هه م يوسف و هه م يه عقوب، موختارى په يه مبه ر كور
كور قاسيدي عيرفانه، وهك مورغى سوله يمانه
نووريكه له يه زدانه، هه ر نه وعه منه ووهر كور
ساحه ب جگه رو ئاقل، زيرهك له هه مو هائيل
فاريق له هه قو بائيل، وهك ئاگرى ميجمه ر كور
كور زينته تى ته وراقه، يا قورپه بي ته حداقه
بو هه ردوو جيهان تاقه، ساحه ب حيكه مه هه ر كور
پر فيكرو عه مه ل بو ژين، هه نگوين ده هه ن و شيرين
ره نگوين كه ره م و سه نگوين، تيمسالى موسه مه ر كور
بو نه قشى سه فاجويى، بو راهى وه فاپويى
بو سولح و شه كه رگوويى، مه شه ووره له هه ر دهر كور
كور روسته مى ده ورانه، دورپى يه مى حه يوانه
(راجى) مبه به ديوانه، هه م جه وهه رو گه وهه ر كور.

ئیمرۆ له ریگهت نه مام، ئەه بو تی گهردن فیراز
من، هه مه عوششاقی تۆم، بوچی ده که ی ئیحتیراز؟
سه وزه، له ریگه ی هه مام ماندوو ه ناگاته وه
قامه ته که ی نازکی، ماوه به نازو نیاز
به رگی وه کو ئەشکی من، چه شنی گوئوکی به هار
بو دل و چاوی غه ریب، نه شئه وو قووت و جیاز
ههسته به گهردوش بخه، جامی ده مت ساقیا
زووبه بلای موترییا، دهشتی یو به ندو حیجاز
گه ر تو له من ون بی، ته خه یه زیندانی خه م
وه ر تو له من بی دیار، جیلوه مه هه م سوژو ساز
شه رته که گوئ بی له بت، ئیقه فراوان نه کا
عه ده که بی چاوی تو، باده نه بی مه ستباز
لامه ده زولفت له روو، ئاگره بو دینو مال
جه ننه ته گه ر بییه رووم، زولف له روو، سینه واز
تورپه یی خه تت به خال، چاوه یی جاه و جه لال
مونیژی ته رواح و دل، خاصیه تی ئەفکارو راز
تالیبه (راجی) له تو، مه رحه مه تی ماچی له ب
تاسوقی وه سلای تو، ئەه سه نه می دلنه واز.

(۲)

تا له سه رمایه ی ژیا نی، خه رجه م ته ون و تیراز
نرخه کات و کاره ساتم، نابری سا کاری ساز

کارسازی سۆزۆ شهوقم، تا بدا تاوی دهماغ
 خوین ههئنهقولیننی له قولپی دل به چاوم تانهخواز
 خوازیننی بووکی مهی کهم، تا له کووپهی بیرو هوش
 بۆشه گیرفانم، که ئەشکی پر مهزەم لی بۆته باز
 بازی دا، لیم تیپهپی، ئەو دل به رهی خاوهن شکۆ
 شه کوه لای کی کهم بهران بهر دل رهقی پر کین و ئاز؟
 ئازموودهی جهنگی ههفتا دهولته تم کردو، جهزام
 ئاخری کیشا، له دیدهی موقنه تیسسی هیله ساز
 هیله سازی هۆزۆ هیلانهی ته پاندم، تازه چی؟
 بهم سه ری پیریمه هه ل بگرم سه لهی نازو نیاز!!
 نازو نووزی دووره خهج، تاکه ی به سه د سه ر هه لگرم
 هینده وه ستاوم له سه ر پییه ک، که بوومه قاچه قاز
 قازمه ی بیر هه لکه نم، هه ر ئوگری خاکی دهره
 بو ته مای لی نیشتنی توژی که، سا ئاواته خواز
 من وه کو مارم، که چی سیره وه له رووما شین ئەبی
 تا له بهینی سیرو مارا، خزمه ناکه م ئیمتیاز
 ئیمتیازی مال و دهستی دوژمنم، پیشین چه که
 وا چه کی کردم، دزی ده م چیکه نه ی پیلان و گاز
 گازو گازووک و گهزت، گشتی فریده سه ر به توژ
 چه شنی (ژیکۆ) تا کو مردن، هه ر بخۆ هیلانه واز.

(۳)

سه ری شوړا به سه د رووبار، کاغه ز
 نه سیم نه یدا به دهستی یار، کاغه ز

له شیوهی رومته تی جانانه نووسیم
 به یهك شیوهم نه دی میلیار کاغه ز
 عه جایی گهردنی ته سپی بلوورین
 سوواری دوودو رهختی بار، کاغه ز
 موره ککه ب سه روی نازک، شوخی عه بیار
 مهی و نهی، نیرگسی گولزار، کاغه ز
 که هیندی به چچه کان هاتن به ئیما
 وه کو نوخته ی سیا هه موار، کاغه ز
 نه سیمی زولفی موشکین، با نوما کا
 له گونهی پر خه تی ره شمار، کاغه ز
 ته مه ندهم (راجیا) نووسی، نه ما هیچ
 به قه دری مه رکه زی په رگار، کاغه ز.

(۴)

برا! لیستان موبارهك بی شه وو رۆز
 هه موو سالیکی بیکه ن جه ژنی پیروژ
 به لیو خه ندان، وه کو بارانی نیسان
 به سیما گهش، وه کو هاموونی نه ورۆز
 ده میکه چاو له بهرتانم گه لی ژین
 به رووی زهردو، به ته شکی چاوی هالۆز
 هومی دم وایه ته ی هۆزی به هیوا
 نه بینن قهت له دنیا دا ته پو توژ
 له گه ل گیانم ته بهستن عه هدو په یمان
 پیری جه رگم ته کهن، تیرانی دل دۆز

حقیقەت، ئیّوہ ئەهلی خوۆشەویستین
لەبیبان و تەبیبی دەردی جانسۆز
لە جوهدو کۆششی خۆتان بخۆن بەر
وہکو جەننەت، نہ وەك (ئەندیک و ئەنگۆز^(۱))
لە عالەمدا، بەخوا دورپی یەتیم
لە دنیادا، ئەکەن شەمعی دلّ ئەفرۆز
ئەوی ناخۆشە لای، وەسفی ئەدیبان
لە پییشی دابنن، هەر پووش و گاگۆز
رەقیبی ئیّوہ، بچنە بلقی سەختی
لە خم رۆچن، مل ئەستورانی سەر بۆز
ئەگەرچی نائەدیبه ئیّستە (راجی)
بەلام تۆزی لە دلدا شک ئەبا سۆز!!

۱۹۳۸

(۵)

نیگارم خانمیکە، خاوەنی پێز
دەرم ناکا، ئەگەر بشچم بە پارێز
بە شەو مەستم دەکا چاوی، لەبادە
مەزە پوختم دەداتئ لێوی نەوخیز
ئەمن پاراوی بەزم و رەزم و خوۆشیم
رەقیبیش بابگەوزی وەك کەری دیز
من و یارم وەکو مەجنوون و لەیلا
لە عیشقا، یا وەکو شیرین و پەرویز
چ ناخۆشیمە، لێی دوورو جودا بم!
چ خوۆشیمە، دەمی بیگرمە ئامیز!

۱- دوو گوندی وشکو کەم ئاون لە ناحیە ی پیتواتە ی سەر بە قەزای رانیە.

کراوه مه یکه دهو، مهی هاته به خشین
 ئیتز پیویسته راوه ستم له دهلیتز
 به باده گهر نه شیلرا بن دل و تن
 هه ویری که، شل و بی پیت و بی پیز
 جوانی که له عالم تیپه ریوه
 له بازار پی جواناندا ده کا پیز
 به چی سه رکه وتوون بیگانه، (راجی)؟
 مشوورو، بیرو، ته گیرو، چه ک و هیز!!

۱۹۴۶

(۶)

یهک یهک، له خهت و خال و قه دو چاوی دلئاویز
 بو کوشتنی من دم به دهمن، تازوو نه وخیز
 قوربانی سهرو په رچه م و بالوو له بت بی
 سه د موشک و گول و سهروو عه قیقی تهره ب ئه نگیز
 چهیرانه له رووی باغی جه مالت، ئیره م و چین
 لوبنان و عه دهن، میسرو یه مهن، له ندهن و ته ورپیز
 موتریب و ره توخوا، بده میینه ده فو شم شال
 ساقی و ره بو م تی که، له چاوت مه یی له برپیز
 شاهید و ره دم باوه ده مم، سینه به سینه
 زولفت به تکه ی ئاره قه وه، بیکه مه بارپیز
 ده ست، به هه وهس بیکه ره ته وقی ملی عاشق
 هیچ مه یخه ره دل ترسی په قیبی که ری شه و دپیز
 فانوسی دلی هه لبووه (پشکو)، به نه سیمت
 تا هیزی هه بی سوژی هه یه، خوایه بده ی هیز!!

۱۹۴۶

-ژ-

(۱)

تەسپەكەى رەشكۆيتە دلبەر، خۆشپەرەو پىر يال و بژ
رۆستەمە، يا حەيدەرە، چاپوك سوارى شىركوژ
خۆش بەرودۆش و سەرە، گەردن زەرە، روو سەوزە خەت
رەنگى گول، قامەت سنەوبەر، بەرگى رەنگىن، گياوگژ
پالەوانانە لە جەنگى خۆشەويستيدا جمى
سا چ قەوماو بە گورجى، هيندە زوو زووم دى بە گژ؟!
هەر خەرىكم من، لە گەل دلبەر دەمى ئاشت بيمەو
نەمدى روويى رەحمەت و، دىتم هەموو دەم زىزو دژ
گەرچى بەرباد و پەريشانم، لە دەس چەرخى زەمان
دەردەكەى ئيمەن لە دوو روو، پەرچەم و كاكۆلى قژ
ئىستە من چاكم، بە شىتى كارى يارى سەر ئەبەم
وا رەقىب وەك بزە گروى، چىن بە چىن لىيداو سژ^(۱)
كارو پيشەى زاربيو هاوارە (راجى)، رۆژو شەو
دەردى رۆژى گرتووە، بۆتە منالى مەم نەمژ.

(۲)

لەم قاپيە تاكەى بە هەوا بيمە تەمانىژ؟
لەم كووپە خمەى خوينمە، تاكەى بە دوا چىژ؟
هەر نايەتە هاوارم و، ناگا بە وەرمام
لەم سينەيى پىر شۆرە، نە دل ماو، نە راويژ

۱- سژ: زىندەوهرىكى بچووكى مژۆكە، بە لەشى مەرو مالاتەو دەنووسى و خوينى دەمژى.

هیچم نییه تا بیخه مه ژیر پیی و، بلیم بی
 وازی له گه لئاویژییه، دوو چاوی گه لئاویژ
 به خشیمه وه سهر مه شقی خه تی مه رگی جوانیم
 خالیکی نیشاندام و، دلی کردممه سه راویژ
 دل کوت کوت و، تهن پهل په له، بهو جینگلی زولفه
 ساپیش و کولن، دهر دو برینم نه بوو ساپیش
 نه خشین و به لئه ک چاوه، خه والوو به هه موو دهم
 سه رخوشه وو ژاکاوه، له یاریمه ده راویژ
 من بوومه نیشانه ی خه فهت و ئاگری رووی تو
 توش بوویه مه کوی تیرو گولله و قونبوله هاویژ
 دهستم نه گییه یی بیخه مه باخه لت و، له گه لتا
 یاری که م و بتمژم و، سه ره و ژوورو سه ره ولیژ
 (راجی)، که له په رده ی ته ده با مه رگی به تو دا
 ماسی وری گیژاوه، دلی کاسه، سه ری گیژ!!

۱۹۴۷

(۳)

چهندم به سه رهات ئاوه کول، چهندم برین هه ورازو لیژ
 چهندم دوعا خویندن شه وان، چهندم ته دا به رتیل و نویژ
 چهندم ریازهت دا به دل، چهندم ته کوشته نهوسی خه پو
 چهندم شکاند نرخ ی گران، چهندم درین هه وراوو گیژ
 چهندم له سه رنا تاجی گول، چهندم به بادا چه تری سه ر
 چهندم نواندن گولپوخان، چهندم فرین پیاله نه ریژ
 چهندم ته گرت غه زالی سل، چهندم له داوا ده رپه برین
 چهندم فروشتن نه وجه وان، چهندم کرین ئاشتی نه چیژ

دیوانی راجی

چہ ندم گہ یانندن خالّو پیلّ، چہ ندم مہ یانندن سیمبہر
چہ ندم گوشین بالورہزان، چہ ندم مژین حہیرانہ بیژ
چہ ندم گہ شانندن سہوزہ چلّ، چہ ندم وهرانندن پہلک و بہر
چہ ندم خہوانندن باخہوان، چہ ندم چنن شہمامہ نیژ
ئاخیر، بہدہن بوو سست و شلّ، ہیوام نہما (راجی) لہ گہل
دین و دلّم دانا لہ بان، خوم و خہمی دوورو دریژ^(۱)!!

۱۹۴۷

۱- ئەم شیعەرە جوانکارییەکی سەیری تێدایە. سەرۆای لەتە دێری یەگەم لەگەڵ سەرۆای لەتە دێری
سییەم و پینجەم و... سەرۆای لەتە دێری دووہم لەگەڵ سەرۆای لەتە دێری چوارەم و شەشەم و ...
هەر..... وەها، لەگەڵ یەکتێدا جووتن و رێک دینەوہ.

له جه فاو ماتهمی دووری، به خودا بوومه په لاس
رۆژی شادیم بۆته مهرگو، نه جه لیش بۆته گلاس
ره وره وهی مهیتی منه، عیشقی دوو چاوی زیبا
گۆرپی ئەفکاری منه، سینهی خاوی نه سناس
روویی دلداره به ئی، جه ژنی خهت و خال و خه یال
چاوی بیماره به ئی، دەم به دەمی شوکرو سوپاس
سینه په یکانزه دهی زولف و موژی تیری ئەوم
دیده هه ئنایه له بهر تاوو تریسکه و له بو کاس
په له وازهی چ بکه م؟ گێژنه غه م رێژنه دا
نیمه رزگاریو ده رچوون، به چ بورهان و قیاس
که په لامارم ئەدا سه رکه شی شاماری که زی
قوژبنیکم نییه مهر بچمه په نای مه مک و کراس
ده ستناویزه بی ئەو گهردنه ناچم، به خودا
ههروه کو دیتم و بووم تیکه ئی سه د دهنگ و باس
عه رعه ری (مه نده ئی) یه، (نووریه) ناوی، گو لزار
لامل و گهردنی خوشبوویه، له رووی ته ون و ته ساس
(راجی)، ئاواره مه به چیکه له تاوی یاران
وهروه باوه شی غه مخانه بی تاری دلی کاس.

به غدا - ۱۹۴۳

نیمه سه و دایی قومارو، ئاره زوویی دهنگویاس
عاشقم، بۆچیمه زانست و ته رازوویی قیاس

په چمه‌مت رابواردنی شه‌ومه، به خالی وردو ره‌ش
 رومه‌تت یاریده‌یی رۆژمه، له رۆژنامه‌ی (ئه‌ساس)
 پیکی مه‌م، لیوی مه‌زه، سفره‌ی به‌رۆکت میزی پر
 هیشته به‌رمان ناکه‌وی له‌م به‌زمه‌ ماچی لیوی کاس
 ده‌م چ ده‌م؟ نوقلی هه‌وه‌س، چالی زه‌نه‌خ، ئاوی حه‌یات
 گه‌رده‌نی قه‌ندی عه‌رووسی، میشی رۆحی لیکه‌ پاس
 وا گه‌رم که‌وتۆته‌ سه‌ر چاوی به‌ شه‌ربه‌ت رشتراو
 مه‌ستی ویم، یاخۆ له‌سه‌رخۆ چووم که‌لله‌م چوو به‌ تاس؟
 تا خه‌والوو بی زیاتر ناز ئه‌نوینی به‌ من
 وه‌خته‌ لی رابیم له‌ نازو، هیچ نه‌میینی هه‌راس
 سیبه‌ریکیکه‌م نییه‌، سو‌راخی زولفی تو ده‌که‌م
 هه‌ر له‌رووی تووم ماوه‌ ماوه‌ی، نیعمه‌ت و شوکرو سوپاس
 ناکری هه‌رده‌م به‌ سه‌ودایی له‌ دووت بخوئیمه‌وه
 خووم ده‌پاریزم هه‌موو وه‌خته‌ی له‌ ئه‌خه‌نناسی ناس
 خاکی غوربه‌ت بوو، خه‌لۆزی جه‌رگی (پشکو)ی که‌وته‌سه‌ر
 بیجگه‌ شوعله‌ی کوئمه‌کانت، کیم هه‌یه‌ سا چاوه‌ناس!؟

۱۹۴۸

(۳)

که‌وتوومه‌ تارێ عیشه‌وه، زانراوه‌ گه‌ر ناچم خه‌لاس
 به‌ربوو له‌ دل ئاگر به‌ تاو، بی ده‌ردی سه‌ر ناچم خه‌لاس
 مه‌جبووری دیدارم سه‌نه‌م، مه‌حووو گرفتارم سه‌نه‌م
 سه‌رخۆش و بیزارم سه‌نه‌م، قه‌ت سه‌ربه‌سه‌ر ناچم خه‌لاس
 سه‌وداسه‌ری گولزارتم، موش‌تاقی لیوو زارتم
 ئاشوفته‌ی زولفی خارتم، ئه‌ی جیلوه‌ده‌ر ناچم خه‌لاس

ئەه‌ی شاه‌نازی دلبه‌ران، ئەه‌ی مو‌تریبی یاران‌ی جان
 خست‌مه به‌ندی بی‌ ئەمان، پوژی قه‌ده‌ر نا‌جم خه‌لاس
 من رووت و قووت و عاجزم، زه‌ردو ره‌ق و وشك و كزم
 گ‌یراوی داوی پایزم، خاك‌م به‌سه‌ر نا‌جم خه‌لاس
 په‌یوه‌سته وه‌حش و بی‌كه‌سم، بی‌ ده‌س و پی‌ و فریاره‌سم
 گ‌یرۆده‌یی خا‌رو خه‌سم، ما‌لم خه‌ته‌ر نا‌جم خه‌لاس
 خا‌لت به‌ كوشتن حازره، ئە‌برۆت به‌ غه‌مزه دائیره
 رووت بو‌ عه‌زنا‌م ئا‌گره، ئە‌ه‌ی له‌ب شه‌كه‌ر نا‌جم خه‌لاس
 هه‌ر شه‌و به‌غهم، جی‌گه‌م سه‌قه‌ر، ژه‌ه‌رو زه‌قووم د‌یت‌ه‌ده‌ر
 گیان و دل‌ و د‌ینم له‌ ده‌ر، ئە‌ه‌ی خو‌ش كه‌مه‌ر نا‌جم خه‌لاس
 (راجی)! له‌یار شه‌كوا ته‌كه‌م، كه‌ كه‌س نه‌پیرسی را ته‌كه‌م
 ما‌لی خودا ئا‌وا ته‌كه‌م، بووم ده‌ربه‌ده‌ر نا‌جم خه‌لاس!!

(٤)

كه‌ ساوی دا، برۆی ش‌شیری ئە‌لماس
 برۆی شه‌یدی، شك‌اندی پ‌شتی قه‌یماس
 به‌ خوینی چاوی من، دنیا روواندی
 گول‌ و نه‌سرین و سه‌وسه‌ن، مو‌رد و نه‌سناس
 له‌ ده‌ردی ه‌یجره‌تا وا قو‌ر ده‌پی‌وم
 به‌ ئە‌شکی گه‌رم و ئا‌هی سه‌رد، سه‌ری كاس
 برینی دل‌، له‌ رازی کی‌وی عی‌شقت
 ده‌ری كردن، هه‌لا‌له‌ و شن‌گ و ری‌واس
 ش‌كارته‌ی^(١) به‌ختی به‌د، وشك و خه‌ساره
 زبانه‌ی‌شم نی‌یه‌، وه‌ك ئا‌له‌تی داس

١- ش‌كارته: كشتوكا‌ن كردنی‌کی كه‌م، وه‌ك چاندنی دوو سی‌ ته‌نه‌كه‌ گه‌نم.

دیاره قووتی زستانم دهفتهوتی
له هاوینا، ئیلاهی ناس و نهجناس
نمک گیرت نه بی (راجی)، عه جیبه
وهها چاکه، له تو زهمهت بکا پاس!!

(۵)

دهستی دوعا ده گرم ده می، گویم پر له گوفتاره مه بهس
چاوی به کول هه لیدینم، قوچاوی دیداره مه بهس
ده کولینه وه زامی به کول، که بیری دیدم دیته دل
هه ردهم له ئاوازی نه بهز، دهر دم گه لی زاره مه بهس
که مانگی پر کولمه ی هه لی، ئافاقی جان ده گری به لی
ئاوا ده بی پوژی بتان، له م چه رخ و په رگاره مه بهس
هه ر کهس وه کو من رووته بی، ریشه ی گیانی سووته بی
پر داخی نه برۆیی که چ و، په رداخی رووی یاره مه بهس
دهردی دهروونه، سه ر نییه، له ئیشی موو به ده ر نییه
له چاوو غه مزه ده ر نه چی، جاسووسی نه سپاره مه بهس
سه وزه به گول چنینه وه، خونچه به پیکه نینه وه
هه رچی به بولبولان ده کا، خوینینی گولزاره مه بهس
پشکوونی (پشکو) یه له بی، بویه ده سووتی غه بغه بی
سفره یی سینگ و مه میه تی، مه تعه می هوشیاره مه بهس.

(۶)

که سووک سووک دیته پیش، سه ما ده کا نه فهس نه فهس
خه تی وه نه وشه توپ توپ، ته داته زولفی دهس به دهس

خه ریکی ریکه ریکه دل، ته سیری سپره سپره روو
 خه یال و خاله کیشه کیش، عوزارو زولفه کس له کس
 به له نجه نه ختی دای ته کان، سهوزه شه مامه هه لته کان
 هه زار گیانی خوشه ویست، فیدای مه مانی نیوه رهس
 باده وه کو حه یا پژا، له سهه ر کراسی (نوورییه)
 دیده به دیمه نی پژا، له په نگ و رووی به سکه بهس
 رۆژی ویداده دادی من، چ رۆژه ژانه سهه ریه تی
 شهوی سه فا هه ژان ته کا، (مه دیجه) سووری دهسکه بهس
 واتهی کچانی (جورج) ه دی، جه واهیری له جور دی
 تیکه ل به جهرگی من ده کا، چ باقه باقه خارو خهس
 جه نابی رووی کاره با، که با حیجابی لا ته با
 تریسک و تاوی سهه ره سهه ر، ته خاته چاوی خزم و کس
 په نیره گشته روویه تی، مومی سپی بازوویه تی
 جه فا به یاران خوویه تی، پیرانه گا فریادهس
 دهستم له تۆقه دا ته قی، گه یه وتاری نهسته قی
 وه ک منی زاری دهه به دهه ر، (راجی) یه وشک و بی هه وهس!!

به غدا - نه ورۆزی / ۱۹۴۳

(۷)

تهی سهه راپایی قه دت، وه ک کهو که ناره بو عه سهس
 وهی دئارامی له بت، شیرین گه واره بو هه وهس
 هه ر که سی عیشقی له بت نه قشی له دل کیشا ئیتر
 بو خه رامی مه نزلتی، ههستی نییه دهنگی جه رهس
 لیم حه رامه مهی له به زمی تهو که نیزیکه ره قیب
 لیم گه ری جامی بنۆشم من له شه وفا تهی ته رهس

نازو عینوانت، قەدی شمشادمی خەم کردووہ
 تا کہ نیزیکیە جگەر کا بەم سەری بەرزەم ھەرەس
 ترش و شیرینی زەمانە، عیشقی بی سەرما یە
 تال و تفتی عاشقانە، ساف و شیرینی مەگەس
 نەوعی تەسخیرت، کہ قەیدی خاتری ئازوردەمە
 بەم گرانباریە خودا، حەبیر نەبی سا ھیچ کەس
 وا لە گەل گۆل بۆتە ھەمسەر، (راجیا)، لەم باخەدا
 خاری دوئمن، ھەر وەکو تووتی لە گەل قەل، ھەم قەفەس
 دەشتی دنیاو قیامت، عەنبەر ئامیزە ھەموو
 گەر سەبا بینێ لە نەفخە زولفی موشکین یەک نەفەس
 من وەکو مووسا، لە تووری عیشقی تو فەرخوندە بووم
 لازمە ھەلکەم بە یادی پروویی پەنگین، یەک قەبەس.

(۸)

لەسەر مووکی دلا، سەپرو سەفا بەس
 بە میدراجی رجا، جەنگ و جەفا بەس
 بە گوێرە عاشقان، دەستی تەرەحوم
 لە گەردن، قەیدی ئازار و خەتا بەس
 بریندارە دلی پر ئاھ و گریان
 بە یەک مەیلی تەداویکە، دەوا بەس
 مەکەن لۆمە ی ھەواداران بە تەعنە
 لە زانیکی خەبەر، یەک ماجەرا بەس
 کہ من غەرەم لە ناو دەریای غەریبی
 بە پاپۆری تەوہتتون، ئیلتیجا بەس

نیشانه‌ی ده‌لته‌تی عوزما، له‌ئه‌برۆت
سه‌ره‌وبن بوو به‌ تیری کیمیا، به‌س
له‌به‌ر زنجیری زولفت، شییری دلّ چوو
به‌ ئیزه‌اری مه‌زه‌ب، کوفرو به‌لا به‌س
عه‌جه‌ب بی دینه‌ خالت، ئه‌ی په‌ری روو
له‌سه‌ر ئه‌م کیشوه‌ری دلّ، ئیستیلا به‌س
که‌ لوتفیکی نه‌بی یارت، به‌ کوللی
له‌ قاپی حورمه‌تا، (راجی)، رجا به‌س.

(۹)

پۆحم له‌ به‌رابه‌ر نه‌زه‌ری سه‌فایی په‌قس
ده‌توتیه‌وه‌ وه‌ك شه‌ونمی پر سه‌بایی په‌قس
ساقی! هه‌وه‌سی مه‌یکه‌ده‌وو وه‌فایه‌، بی
بگی‌ره‌، به‌سه‌ر کۆمه‌لی پر هه‌وایی په‌قس
گیراوه‌، دلّی بی‌که‌سه‌که‌ی هه‌ژاری من
به‌و سیلسیله‌یی عوشه‌رتی نه‌وایی په‌قس
پابوردوو، خنکاوه‌، به‌ رووی به‌حاری غه‌م
هه‌ر که‌س، که‌ نه‌بی راگوزه‌ری لیوایی په‌قس
مه‌علوومه‌ مه‌حبه‌ت له‌ دلّ و ده‌ماغی خه‌لك
بۆیه‌ که‌ ده‌بن مه‌ستی مه‌ی و نومایی په‌قس
پۆحی که‌ له‌ رووی ده‌رده‌وه‌ پر شه‌راره‌ بی
خی‌را بکه‌وی، بی له‌ ده‌ری ده‌وایی په‌قس
پشته‌ی دلّی (راجی) مووه‌، ئه‌ی غه‌زالجان
وه‌ك تارێ، له‌سه‌ر تارێ روخی خوش لیقای بی په‌قس.

چاوم له دهس و جودی توه لهم دهره، یا غهوس^(۱)
 بی سهبره دلّو، سووته ههناوم، وهره یا غهوس
 عومریکه، به پیرانهوه ده گریم و گراوم
 فرمیسکی قه لهم هیشتا پری دهفتهره، یا غهوس
 کهس نایه ته هانای دلّو، ناگاته ههناسه م
 ئەم دهره دهره، بیکهس و بی هه مسهره، یا غهوس
 هیوام دووه، دلّ ماندووه، هاواره به هاوار
 یهک واریسه، یهک بو شهوی دلّ ره هبهره، یا غهوس
 بیستومه که پیلاوی توه، تاجی ویلایهت
 سه بیاریه من لهم دهره دا په نچه ره، یا غهوس
 که وتومه قوری ره نجبه ریو، تیکه لی به دکار
 پیمرابگه، بارمکه له ئەم مه حشه ره، یا غهوس
 چهند جاره له به غداوه، نه هاتومه دهری تو
 لهم دووره هه لپه منی سهوداسه ره، یا غهوس
 گهر توش وه کو یاران له وه فا کورتی بهینی
 قهت ناگه مه نار باوه شی ئەو دلّ به ره، یا غهوس
 لهم تاهه جیهانسوزه، که (پشکو) یه ده سووتی
 وا غهرقی ته می ماته م و خاکسته ره، یا غهوس.

(۱۱)

قه تره بی چاوو حه یا رۆیی تکاوه به عه بهس
 عه رقی عاریزی جانان نه رزاوه به عه بهس

۱- غهوس (غوث): مه بهست له (شیخ عه بدولقادی گهیلانی) یه، که مه زاری پیروزی له گه ره کی
 (بابولشیخ) ی شاری به غدایه.

گیان له سهر ته ختی گولا، تیکه لئی زییسی ته مه له
خیوه تی زولفی سه نه م هه لئه دراوه به عه به س
شهری خال و خه ته، تالانی خه یالاتی منه
دل به ته م بیکه سییه تیوه گلاوه، به عه به س
به برین کاری کرا، عاشقی غه مگین جانا
تیغی پر جه وه هری تو، تازه سواوه به عه به س
باغی ششادو گول و لاله وو نه سرین رسکا
بولبولی خه سته جگه ر بالی شکاوه به عه به س
کونجی نه و لیوه که جیی ناوی ژیانی^(۱) وه ته نه
کومه لئی خالی^(۲)، به لئی، تی نه خزاوه به عه به س
سهر به سهر، ماچی ده می، جه ننه ت و دنیا دینی
بویه خاوه ن وه ته نی، له م دووه ماوه به عه به س
پیری سهر له وحه یی رهندانی خه راباتم نه من
قامه تی شوخ و له تیغم نه چه ماوه به عه به س
قه ده حیکی به جگه رگوشه یی، (راجی)، نادا
یاری بیدعت هه وه سم، خاوه نی ناوه به عه به س.

(۱۲)

ته ی دل له زه هادته به سه، تیکوشه له ته قدیس
راکیشه به په رگاری ته ره ب، عیشق له ته دریس
نه فست به خه فته بکوژه له مه یخانه یی ریکی
رابوره له خمخانه یی ته هرامن و تبلیس

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لئی: (کونجی نه و لیوه، که جیی ناوی حیاتنی وه ته نه).

۲- له شوینیکی دیکه دا ده لئی: (کومه لئی خه تتی، به لئی، تی نه خزاوه به عه به س).

گهر مووری سوله یمان به سه فا بیئیه به ردهس
زوو حازرو ژیردهسته، سوپاو جهننه تی به لقیس
خوت غه رقی خه جالدهت مه که، نهی یاری گولنه دنام
ههر فییری شه جاعهت به، وه کو حه زره تی ئیدریس
جار جاره له حوسنا، روخی یوسف بکه مه نزه
یه عقوب سیفهت، مهستی ته حه مول به له ته هریس
تا نه قدی دل و دیده نه دهی، مه گره قه ده ح قهت
نه وه خته ته ماشا مه که به دکاری به دو پیس
وا به خششی کومه ل بووه خورا، له عیراقا
بویه له شهش نه ترافه وه دایگرتووه ئینگلیس
دل بوته غولامیکی هه راسان، له دهرو ژوور
تیکه ل به پرۆتونی بکه، بیکه ره ته کلیس
رۆژو مه هی فه رمانبه ره هه رکهس، وه کو (راجی)
تیراوه له یه کره نگیی و، وه ستاوه به ته ئسیس.

تاره زوی نازادییه چاوم به تاوی نه شکباش
 چونکه هه قبینی قه دی تو یه، نه بینی پیش و پاش
 گهر نه پیشکون گول، له سایه ی قه تره یی فرمیسی من
 سووزه یی تاهم به شیکی پیوه یه، نه مجا هه واش
 زهرده رووم، خوینباره دل، چاوم نه ریژی باری کول
 تا خه جالته بم له نازو بازی نه و کوتره ی قه لاش
 وهك به لا، نه شکی به لالووك تالوبالووم پی نه کا
 بلقی گچکه م گه وره بو، وهك مه وجی به حری پر له داش
 وا به دارم خستووه، نه م سووکه تهنه ی وه سلی نه و
 بهن که مه، بو م ناتهنی نه م رایه لیه ی وا شاش و واش
 سینه ماییکه دوو چاوی، سه د فلیمی پیوه یه
 نیوه غه مزیکی هه زاران سیجره، سه ر شاشه ی به شاش
 چاوی نه و ده رچوو له چاوبرکی، که چاوی من هه لات
 تارمایی که وته سه ر، هه لئایه نه مجا بو سه ماش
 نه سپی تاواتم گه لی لاک و بنی ساوه له دووی
 تیسیکی وا رهش بو، سپی ناکاته وه تاوه نیاش
 کاتی خو مه، ئای ده بووم پر چهك به بیر وهك پالنه وان!
 زهوتی که م، بوومه نیشان، نه مزانی دامییه بهر ره شاش
 خاتری چاوی رهشی، هه رچی که پییکردم خه تی
 تیسته بو نه مخاته خندهك، خوینه که م نه خوا به لاش؟
 بو ده خالته، من که که وتم له م بهرو ده رگانه دا
 تیک نه چی چاوت بزانی من ته راحم یا ته راش؟

سونبولو، میلاقو، خونچھو، لہعلو، یاقوتو گوہر
 تیئکہ لایو رہونہ قیکن، مہیکہ باراشی مزاش
 بولبولی پر ئاخی دل، وا چاوه نووسی خونچہ یہ
 کئی ہہ یہ گہر ئیستیفادہی لی بکا، حہ تتا سہ باش؟!
 دل، جگہر خوار دیہو، ہاتہ چاوی پر زام و گرین
 تازہ ناگونجی بہ تیغی موژگہ بکری قاش قاش
 تا دہر کرد گردہ لہی پر کییم و خوین، ہینایہ دہر
 نہک ئیتر ہہ لڈاتہوہ ئەم عیللہ تہی ناکیشہ خاش
 ہیندہ دلخوشم لہ ریوی وہ سلت، بہ ناہق بکوژن
 نارزم، وہک مہیتہ کھی مہزلوومی دوکان تہرقہ داش
 بو دیہو تہرسی دہم و لیوت، کہ ماچیکم دزی
 چیم ہہ یہ غہیری دل، سا لہت لہ تیکہ و خاش خاش
 ہہر دہمہ یہک سورہتی لی دائہ تاشم، ئەو گولہ
 سہیری من ناکا، کہ بوومہ تازہری پہیکہ رتراش
 سہیری ئەم دنیا یہ کہو، باسی وہ فای تیدا مہ کہ
 ہہر کہ سیکی بیپہ رستی، فہرزہ ہارینت بہ تاش
 تو، کہ خوت خستہ پہ ناو بہختی گولیکی بہختیار
 وا دہزانی ئاگری، دہستی دہسووتینی و، مہ قاش
 رووت و قووت، بی کراس و بی کہوا، برسیمہ من
 چاو لہ دیداری گولی سوورم، وہزیفہی بی مہعاش
 کومہ لی فیکرم فری، غہ مزہی دوو تاپر بوو، تہقی
 ساچمہی خالی نہ تیجہی عومری کوشت، ئیشم چہ واش
 چاندمو، تامم نہ کرد کونجی و برنجی لیوو دہم
 گیرہشی پیکردم و دووری نیشاندام نیسک و ماش

گەر ئەزانی حالت و بە ختم لە گەڵ یاران چییە؟
باخی شادیم تازە ساوا، دەوڵەتی مەرگم هەراش
بیرو بازارو موغازەم، پەر لە رەنگاوەرەنگی هەق
تا قیامەت بیفرۆشم، نا کریم (ژیکۆ) قوماش!!

(۲)

عەجایب! غەمزە کە ی چاوی، لە دڵ وەستاو ئە مجارەش
بە سیحرو نازو عینوانی، لە دەر خەملاو ئە مجارەش
سەبا بۆی زولفی گەر بینێ، مەشامی دڵ بکا ئاوا
ئەزانی یار لە قاپی مەیکە دە هەستاو ئە مجارەش
لە هەر فەسلی کە تووشی هاتیم، پۆشیوییه تەلەت
لە بەختی بەد غەلەت بوومو، بە خۆی داداوە ئە مجارەش
سروشکم هیند بە خوڕ دەرژێ، وەکو تۆفانە کە ی پیرار
هەموو عەردی بە دەن غەرقی قوڕو لیللاو ئە مجارەش
بە پیچ و تابێ ئە گرێجە ی، دلی خەلکی لە بن هینا
تەمای کوشتاری مەخلووقە، کە تیک ئاللاو ئە مجارەش
لە دەر دانیشتبوو دلبەر، بە سەد عیشووە لە جی هەستا
مەزەننە وا ئە بەم یاران، رقی هەستاو ئە مجارەش
هەتاکە ی بی خەمی (راجی)، لە عیشقی ئەو پەری پرویە؟
لە بەحری خۆشەویستیدا، دلی خنکاوە ئە مجارەش!!

(۳)

ئە ی زەمان، بۆچی منت کردۆتە قوچی ماری رەش؟
دوور لە نازو نیعمەت و، نیتیک لە دەرد و زامو غەش
رێکوپێک نایەم لە گەڵ کەس، هاوتام نابن لە بار
چونکە نیتیکم لە هەق، دوورم لە خەلک و رزق و بەش

پیکنه نینم دی به گریانی سه رۆک و به گلهران
 چاو به گریانم له خهندهی روت و قوتی سهر به ههش
 ههر قوری مهرگه که ته یه ستم به سهر، تا پی به پی
 ئەم قوراوی ئاده مه، بژیته وه وهک رهنگی گهش
 دل بهری ژینه، که دین تالان ئە کاو دل ئە با
 دین و دل گه چی له گه له یهک دوژمنن وهک پینج و شهش
 تا کو رووم رهش بوو، له عالمدا چ ناوم کرد بوو
 ئیسته ناوچاوان سپیمو، بوومه ته گاجوتی قهش
 جوکیو لوتیته یا شیخ، وهک دهم و قونت به گون
 خوت جنوکهی عالمی، بوچیته جندو دیوی رهش؟
 هینده بهد ته سلن له گه له خه لکی، مه لاو و شیخه کان
 چی ئەوان ته یکهن، په نا به خوا ئیتر نایکهن فه لهش!
 هینده ما (پشکو) له ئاگردانی بهر لوتی جه مات
 نیرگه لهو قه لئه و سه بیلی، گشتی خسته که شه کهش.

(۴)

له دهری مه یکه ده دیتم، سه نه می باده فرۆش
 زولفی رهنگینی له سهر کوپه وه پیچابوو له دۆش
 باخه لی، وهک یه دی به یزا ته دره وشاوه له دوور
 دلی پر چه سهرتی پر کرد بوو، هه رلاوه له جۆش
 نازکو، خاوه نی دوردانه یه کی ناسوفته
 که به پر نیشکی هه موو ته ونی ته نی، دیته خرۆش
 چ سه فا سینه ورو پوستانی هه واخوازی هه یه؟!
 که له بهر شیوه یی ته و شوخه، نه دل ماوه نه گۆش

له هه موولا ته يهوى، دل هه ده فى تيرى بى
 كهس نه بى بيته وه ناو مهمله كه تى ئاوه زو هوش
 سه يرى نه وتوولى قه دى، چه نده خه راما ن ئه رپوا!
 شه نگه بى حه ددى چيه؟ بيته نه زه ر ئه وه به دروش
 سو زى جانانى وه تن، ئاگرى دوو كو لى ئه وه
 هه رچى فانو سى دل و ديده يه كر دوويه خه موش
 سمت و سى به نده وه كو گو يى، به چاپ دابره ژى
 به له كى هه روه كو مومى، كه بسوتى شه وى خوش
 ده م و لى سى شه كه رين، له عل و دور و يا قوت ته
 سه رو چاوى له جينان، كه وسه ره، سا هه سته بنوش
 په نجه زيوينه، چ نه خشيك و به هاييكى هه يه
 بو سه رى مامله تى ئاخو، چه ند ده بى شيت و په روش؟
 گه رده نى، شو وشه شه رايكه له پورته و داپوش راو
 كا كو لى وه شه وى ده يچوره، په شيو مه ده هوش
 ئيدديعاى دىنى هه يه، بيچوه موسلمان، ده لى:
 بوچمه تاجى سه لاتين، چ ده كا نوت و قروش؟
 شاهيدم گيسوه، سا ئه رمه نييه، كوردى مه يه
 خاوه نى جامه، له هه رلاوه بينه قه ره پوش
 چ له تيفه، چ گولته ندام و له بيبه و، شيرين
 رۇژى خاوه ر بوته نو كه رو سه ججاده به دوش
 (راجى)، ئيمرو كه چ رهندانه يه ته بيات و ته وى
 يا له گو يى شيت و نه زانان، ته گوشينى به سروش^(۱)!

۱- له شوينىكى ديكه دا ده لى: (راجى)، ئيمرو كه چ رهندانه يه ته بى شيعرى يا له ره غمى جوهه لا،

ئیتتیلاعیم زۆره من، نوسخه‌ی ویسالت بیته پیش
حوبیی خولدم زۆره من، چاوه‌ی زولالت بیته پیش
من نه‌سیمیکم له سووچ و نیوه‌رۆژو نیوه‌شه‌و
تا له زه‌رده‌ی پرومه‌تم، باغی جه‌مالت بیته پیش
عاشق و په‌ندم، له ده‌رگانه‌ی خه‌مت که‌وتومه‌ کار
خۆش، له مه‌یخانه‌ی ده‌مت، جامی جه‌لالت بیته پیش
سینه‌ پر ئاگر، گه‌ریده‌ی سۆزشی ئه‌تواری تۆم
تا ئه‌مه‌ خوییه‌ فواره‌ی چاری کالت بیته پیش
عه‌زمی دیدارم له دل ناچی، به‌ مه‌رگ و زینده‌گی
تا له‌سه‌ر ته‌خته‌ی به‌شم، لوتفو که‌مالت بیته پیش
ده‌ردی بی‌دادم، به‌ سه‌رگه‌رمی فرییدارم له‌ جی
با له‌ موسته‌شفای له‌بت، ده‌رمانی حالت بیته پیش
دائیمما ئوممیده‌واری وه‌صلی یارم، (راجیا)
با له‌سه‌ر سینی رجا، له‌علو لوتالت بیته پیش.

تا له کولمه‌یدا ته‌ماشاکه‌م به دلّ ئه‌نواری هه‌ز^(۱)
دیمه گولبانگ و شکوفه‌ی بولبول و گولزاری هه‌ز
سیلسیله‌ی کاکۆلی پر پیچت به جوړی هاته‌ه‌ز
وا له ژیر پی‌ی ناوه‌ باخ و می‌رگوزاری شاری هه‌ز
شهرته‌ تا من به‌ختی به‌د، هه‌میاری یاریده‌م بدا
نه‌یخه‌مه به‌ر ده‌ستی که‌س، خه‌رمانی شیرینکاری هه‌ز
بی‌که‌س و سه‌وداپه‌رستی وه‌ک منی شه‌یدا نییسه
ناهومی‌دی قیبله‌ گاهی دل‌به‌ری عه‌بیاری هه‌ز
به‌سیه‌ بی‌ مروه‌ت، هه‌تاکه‌ی ته‌فره‌دان و ده‌رد و خه‌م؟
به‌م هه‌موو پوتبه‌و نیشانه‌و تاجی هی‌مه‌تداری هه‌ز
بیده‌تی چاوت به‌ شوخی، مالی کالی پوخته‌ بی‌
به‌لکه‌ ئه‌مکی‌شیتته‌ تا‌ق و کۆشک و دیواری هه‌ز
تیغی دل‌به‌ر مه‌ره‌می ئازاره (پشکو) گه‌ش به‌وه
هه‌سته‌ دایریشه‌و پپۆشه‌ جه‌وشه‌ن و زونناری هه‌ز.

۱- سه‌روای دپه‌رکانی ئه‌م هۆنراوه‌یه بریتیه له وشه‌ی (حَظ) که به واتای (به‌خت) دئ، وامان به
باش زانی به رینووسی کوردی بینووسین.

-ع-

(۱)

دلّ له به ندى جه ژنه گيژنه باره ياران، ته لويديع
 روح له داوى غم كرا تهى غه مخواران، ته لويديع
 هدر كه سى مه شغوولى كوشت و عوشرهت و قوربانويه
 من به قوربان، بوومه فيتنهى جيژنى قوربان، ته لويديع
 ليّمگه رين تاوى به گريان، ئاگرى هه لكه م له خوم
 جه ننه تم ناوى به سه يرانى ره قيبان، ته لويديع
 نازك و بالا بلندو، سهوزه پوشو، خونچه دهه
 ئيسته ليم تو راوه چبكه م؟! سهه هه زاران ته لويديع
 درده دارم، بيتقهرارم، خه سته يى شارى غه م
 له شكرى زه حمهت فه ناى دا جيسم و ئيسقان، ته لويديع
 ته لويديع، تهى مه نزلنى جانانى قامهت عه رعه ريبى
 تهى شه كه ر له فزانى باخى دين و ئيمان، ته لويديع
 ته لويديع، تهى جه معى سه ييادانى عه قلى عاشقان
 تهى گوهر سه نجانى جانى حورو و غيلمان، ته لويديع
 ته لويديع، تهى ساقبيانى مه يكه دهى پر ميحنه تان
 تهى عه زيزان، مو تريبانى شاه و ئهركان، ته لويديع
 ته لويديع، تهى قووتى رووح و قه لب و گيانى (راجيان)
 وا له هيجرانم حه زين، تهى پيرى كه نعان، ته لويديع!!

(۲)

ته يخه مه باوه شى تكا، دل به رى زين به سهه سه عى
 اَطُوفُ حَـدِّهٖ كَمَا حَاوَلْتَنِي بِمَضْجَعِ

رَوْحِيكَ لَه دُوو به دهن ده کا، دل بهری لئی به گهن ده کا
لَهُ الْكَمَالِ وَ الْبَهَاءِ، فَهُوَ عَجِيبُ الْمَصْنَعِ
يَارِيكَه وَا يَارِيدَه مَه، دهر دو برین و مه ره مه
بِقَدِّهِ الْمَلْمَعِ، بِخَدِّهِ الْمُقَنَّعِ
بِكَيْشِه چهر خی غه بغه بی، دلی فیدا که وه که له بی
بِحِذْرِهِ الْمُكَعَّبِ، بِصَدْرِهِ الْمُرْبَعِ
شيوه و ره وشتی کوردییه، دلیری ده ستور دیه
وَلَا يَخَافُ مِنْ دِيَةِ، يَقْتُلُنِي بِالْأَضْبَعِ
به په نجه دهستی نهرم و شل، به خوشه و یستیم کاته مل
أَلْفُ خَيْرٍ مَا يَدُلُّ، عَلَى نِظَامِ مُرْتَعِ
خستیمییه به ندی چاوه که ی، به دهسته زولفه خاوه که ی
بِوَفْقِهِ الْمُسَبَّحِ، وَ سَجْعِهِ الْمُتَّسِعِ
به نازی نویه مینی ته و، دلّم فری له چه شنی که و
عِنْدَ غُرُوبِ عَقْرَبِ، شَمْسٌ بَدَتْ بِمَطْلَعِ
(پشکو) که هاته سوزه وه، له رووی ژیانی هوزه وه
يُنَظِّمُ الْبُنُودَ عَنِ مَرَامِهِ الْمَنُوعِ.

لہم قاپییہ یی دلبرہ را محستوہ یاتاغ
تا کو ہہ لیدہم قامہ تی رہنگین وہ کو بہ ییداغ
ناروم بہ ہہ موو لہ شگری خالو خہت و پەرچہم
تا کو نہ گرم شورہ یی باغ و گوئی یاساغ
فہرمووی بہ دەمی نازہوہ: خوٓت مہ کوژہوو راکہ
کوشتن لہ سہر ئہو خوٓشہ، نہوہک بئمہوہ قاچاغ
ہہردہم لہ دووای چارہ یی، ہہردہم لہ ہہواری
گیردہ یی بی دەولتہ تیوو دل پرو ناساغ
گہر کاری پەر اگہ نندہ بہ زنجیرہوہ چہ سپان
نورہی گوزہرو گہ شتہ، لہ میرگ و رەزو ساناغ
بوم بیئہ لہ سہر سہوزہوہ، دلدار بہ دلدار
بوم تیگہ بہ ئہو نازہوہ، پەرداغ بہ پەرداغ
رؤژی گہ یینو، پیگہ یینو، شادی یو جہ ژنہ
لیدہن چہ قہنہو عودو دہفہو بہستہوو بہرماغ
بگرن دہسو باوہش، بہرہلا، تیگہ لی ئارہق
بگوشن مہم و، بمژن دہم و، دہرکەن چہ قہ لی باغ
(پشکو) چییہ؟ سووزندہ نہ بی بو سہرو پەرچہم
پەرچہم چییہ؟ گہر ہہ لئہ کپوزاوہ بہ دوا داغ.

پرہ دہریایی سوروشکم، چ لہ دامەن، چ قہ راغ
لہ دورو گہوہہری شاہی، لہ سکہی گیان و دہماغ

وهرهوه دلبه ره که ی باوهشی خواهش، که ئەمن
 کیم ههیه بیجگه له تو، بیتهوه مالم به چراغ
 ههروه کو خونچه ئەپشکوم، له بهرودۆشی تووا
 به پیاسه ی ده می بولبول، به هه ناسه ی رهزو باغ
 بی تو ئە ی غاره تی دینم، به خودا چۆله ولات
 بی تو ئە ی مایه یی ژینم، به خودا کویره وه جاغ
 له ته رازوی ئە ده با، هیشته به رابه ر نابن
 عاره بی سیمبه ری میسری و، کچه کوردی قه رده داغ
 پرسیارم که ده کا، ئەو گۆله ناسک به ده نه
 ئەجه یه ک تکه ئاوو، ئەجه ده شتی موغاغ^(۱)
 به نه سیمی سه حه ری، مردووه، زیندووی بکه وه
 باوه شینیکی به زولفان بکه، (پشکو) یه نه ساغ!!

(۳)

دل له سایه ی زولفو خالت، بوته خه زنه ی ده ردو داغ
 هه ر خه یالی خۆی ئە باته سه ر گۆلی رووت وه ک نه ساغ
 چاووچر کویر بوو، له چه رخی عیشه تا چاوچرکه مه
 چاوی دل بالاته، به سه مه بو عیبه ر یه ک چاوی ساغ
 نیرگسی زه ردو سپیم، فه رمانی دلته نگیم ئە دا
 تا کراسی گۆل به شاره ت هه ئه کا بو پیر وه جاغ
 چه ند له بی ری خۆشی تو دا، رایبه راندم بیره خه و
 یه عنی سه ره سه ته دلتم، وه ک قامه تی سه روت له باغ
 عیشه یی تو مه بخانه مه، هه ر سۆزو سازیکم هه بی
 هه ردوو قۆناغم به وی ئە برم، له سی، ئە کریم وه تاغ

۱- موغاغ: گوندیکه له نیوان سوسی و گوندی کانی میران له سه ر ریگای گشتی دوکان - سلیمانی.

سہیری ئەم غەوغایە کە، چەند بئى بەرە، بئى بەندەرە
 عیشق نوورە، دل بەرە، زەوقە، بەھەشتى بئى قەپاغ
 دیمەنى تۆ بوو، بە سەرمەستى لہ خوئی دوور خستمەوہ
 خۆم نقووم کرد، مەوجى ئەم دەریایە خستمیہ قەراغ
 شیخ ئەلئى: ئەم عالەمە بئى شوین و رییەو شوینەوار
 خالە شیخ! بۆچى لہ من وا تەنگە نایینم فەراغ؟
 سەر لہ دوو پیت راتە کیشم، تا بە کامى خۆم ئەگەم
 با لہ تیکە لکیشى وەسلت، پەر بکەم میشک و دەماغ
 ماچى ژیر تاقى برۆت گەر سوننەتە، فەرزى منە
 تەرکى ناکەم مەیکەشیی، بکیشیہ کوورەى قاوہ جاغ
 شیرنە تامى دەمت، ئەسکە نچە بینى ھۆشمە
 بۆ مەزەى لیوانتە، ئەم سووتە بیرەم پەر لہ جاغ
 ھەر وە کو کەشک ئاوە سوو بوومو، منالیش بوومەوہ
 قووتى خالى تەرغە وائەم، نەک لہ چینەى پیرە زاغ
 تا کو راوہى رووم ھەبئى، پە قلاو و شیرم بۆچیہ؟!
 تا کەبابى دل ھەبئى، ناخۆم پلاو و یاپراغ
 تا لہ نازى لیوى تۆ تیریم، لہ شاران ناگەریم
 قامەتى شلکت، خەمى پشتین شلانى گربداغ
 کەس عیلاجى دەردمى پیناکرئى، بیجگە لہ خۆت
 ھەر ئەتۆى بۆ من شیفاو خوشى و بەھەشت و باغ و راغ
 نیوہشەو، ھات و بە شەبوئى کە زیندوو بوومەوہ
 رۆژھەلات، (ژیکۆ)، چراغ پئى بوو، کوژاندییەوہ چراغ.

تاكو دلبهر ته فرهبازه، سوودی من نادا دهماغ
 غه رقی به حری سۆزی عیشقم، گهه له ناوا، گهه قه راغ
 ده مكوژی تهو، یا به تیغ و نهشتهری زولفی که چی
 یا به شمشیری برۆی جه وهه رتکینی خوش صه باغ
 تا سواری ره فره فی به ختی به دم، بو ری پی نه هات
 بو چمه؟ بو دهر دو زامی دل که راکیشم ولاغ
 من کهوا بی تاقه تو، له ب وشک و بیزارم له خوم
 لیمگه ری تاوی بگریه م، نهی ره قیبی قورم ساغ
 دیده بی نوورم، له تاریکی شهوی غه م چون برۆم؟
 نهی سه نه م! زولفت به لانی، چاکه ره وشه ن بی چراغ
 چم نه کرد، چهند ساله وا ری پی وه حشه تم گرتوته پیش
 با بزائم چون ده بی، نه مجاره لی بی بگرم وه تاغ
 چاوی بیماری، نه کا رۆحی نه سیران شه رمه زار
 (راجیا)، لی ره و له وی، مه علومه تو ی دل پر له داغ.

خالی لیوت، خه بهری داوه به موشک و گوله باغ
 نایه وی کهس له نه زهر سه بزی ههوا، تالیی نه یاغ
 بادیهی مهی، له له بی تازه جه وانانی به هار
 له سه ر نه م سه فوه ته وه، بو دلای عالم بو وه داغ
 سه رو و ره یجان و چه مه ن، سو سه ن و غونچه و لاله
 گشتی که وتوونه خه جاله ت، نه گیا ماوه، نه باغ
 نه م حه بیبانه، خودایه! چ ته بین له دلا
 بوچی مه منوعه به نازی، که پیرسن له نه ساغ؟

چاوه کهم گهر له به رابه ر رووحي تو بئی، سهنه ما!
 به نیازی ته کوپۆ، حاجه تی نابئی به چراغ
 من که هیلاننه ته پیوم له هه موو لا، به فیراق
 به کدگیر نابئی خه یالی دل و که لله م به سوماغ
 پاسه وانه دئی سهر گه شته له دهوره ی بالات
 حه یفه ناکه ی تو له ته حوالی به یه ک غه مزه سو راغ
 باده وو مه یکه ده یی ساقییه، چاوم بگری
 به زمی مو تریب وه کو ته و، گیره له جان و له ده ماغ
 کولمه یی ئالی، ته گهر بیته شه فه قکارییه وه
 (راجیا) عه یش و ته ره ب سازه، برۆ، (ذاک بلاغ).

(۶)

دل م ده رچوو به ده م سو راخی پر سه ودایی گهر دن لغ
 سه رم پر بوو له ته فکاری مل و زیبایی گهر دن لغ
 که مه ره بندی، به به ندی دل، له هه رلا هاتوو به ندی کرد
 ته ماشا! خانه یی کی شا برۆی لالیی گهر دن لغ
 نیشانه ی فه خره، هاتوو، دای نیشانی عالمی ئولفه ت
 به حکمه ت گهر نه زهر فه رمووی، ده چی بو لایی گهر دن لغ
 چیه بازیه، بازی چی؟! به بازی بازیه دل به ر
 له جیلوه ی جیلوه گاهیدا، به ده م شه هلائی گهر دن لغ
 موسلمان ره سی بی په روا نه کی شی موتله قهن، چاکه
 بی نی هه ر له پر ته ودا، له بن ئالایی گهر دن لغ
 چ جانئ جاویدانی بوو، چ لایکی جینانی بوو
 سه راپا قه هری مانی بوو، به چه ته رسایی گهر دن لغ
 له ریگه ی حورمه تا ده ستی دوعای په لکردوو (راجی)
 له ناو ئالایشا به لکو ببوسی پایی گهر دن لغ.

-ف-

(۱)

کاکوئی پهریشانه، له سهر عاریز و نه تراف
خالئی له خه تی پرومه تی، وهك كه عبه وو میتواف
ئیشی شه پرو داوایه هه موو کاری زهمانه
ئه و کونه ژنه، داوی ده زووی چاکی نه دا باف
جاری به جه فا دیتته هه واداری مهستان
جاری به سه فا دیتته ته له بکاری ئه عجاف
هه ردهم به ته رازووی فنون، غه م ده فروشی
هه ردهم به قه وانینی فیتنه، سینه نه کا ساف
گهر بیته و، حیجابی بترازی له له بو پرووی
مه علومه درو پیشه یه، جادووچییه، سه للاف
مسقوفی وه ها نه بووه، براگهل، دلئی فه وتانده
جاری به فسوونبازیو، جاری به رقو لاف
زانیوته نه گهر عاقیبه تی مه کره له گه لئا
(راجی) له ته جهل چاتری، کارت نییه كه ششاف.

(۲)

وا له تاو شه نگوله کانی نیوه نازو كه م خیلاف
ویل و سه رگه ردانی شه وقم، وه خته بچمه کیوی قاف
من ده می باده ده پریشم، هه م ده می ئاگر ده خوم
وا له گهل کاکوئه کانی، نیوه خاوو نیوه باف
خوشه به زمی رۆژو شه و، یاران هه لدهی دهنگی ساز
تیکه لی نازو گریشمه ی یاری ساده و باده ساف

خوتی تی بالینی وه ماری رهشی عاشق نه مام
 هدر له پی تا تهوقی سهر، ئینجا له سهر تا قاشی ناف
 مهستی دوو چاوی رهشو، گهستهی دوو زولفو شانهم
 کاتی جان و دل که بوونه خانه خانه و پر شکاف
 من که ئاوارهی ولاتو، چهپسی چالی گهرده نم
 حوکمی شاهمی چاوه، بی سووده ته میزو ئیستیناف
 سوزی ئاگردانی رووی، (پشکو) ته کاته خوله میمش
 وا هه ناسه ی زولفی رایکیشا له سه حرا، وه ک ته ناف.

(۳)

به نازو له نجه کوشتمی، وه کو دوو زولفی قهف به قهف
 دَقَقْتُ صَدْرًا بِالْهَوَى، مِنْ كَرِبَلَاءِ إِلَى نَجَفٍ
 به دهست و په نجه رشتمی، وه کو تنوکه باده کهی
 وَالْأَرْضُ صَارَتْ بِدَمِي، تَمَثَّلًا مِنَ التُّحَفِ
 تکای دوو ماچی دهم ده کا، دلای هه ژارو بی که سم
 حَتَّى يَطُوفَ كَعْبَةَ الْمُنَى، وَيَلْحَقَ الشَّرْفَ
 له میژه بیری باوهشی ته کهم به مه کرو ساحیری
 فَمَا بَلَغَتْ مُلْتَقَى نَشْرِ الْوُدَادِ وَالشَّعْفِ
 له و ساته خوشتر ناگه می، بوس و که نارو باده زور
 ضَا جَعْتُكَ بِمَعَزَلٍ، كَلْوَلُوَيْنِ فِي صَدْفِ
 ده میوه خالی روومه تی، له و رهزو باخه دا ده می
 وَدَامَ وَرْدُ دَمْعَتِي، فِي الْخُضْرَوَاتِ الْتَحَفِ
 که وتوومه شاری عیشقه وه، سه د ساله تا بم شاره زا
 إِنِّي هَدَيْتُ مُهْجَتِي، رَاحَ الْحَبِيبُ وَأَنْصَرَفَ

کہ پیچہوانہ کاریبہ، ہنگوینہ ژہہری ماریبہ
 مُرُّ الدَّوَاءِ نَافِعٌ، حُلُوُّ الْمَقَالِ مُخْتَلَفٌ
 بیبہ خالی چاوه کہی، لہسہر گلینہ بہہرہوہر
 کَآیۃٌ مِّنَ السَّمَاءِ، وَطُرُقۃٌ مِّنَ الطَّرْفِ
 تہرکی کہمال و ژین تہ کہم، پرووی خوّم لہ نازہنین تہ کہم
 یَرَحْمَنِي بِطُفْهِهِ، وَقَدْ عَفَى عَمَّا سَلَفُ
 (پشکو) تو بہسکہ فوو لہ خوّت، وہک من گہشہت کوژایہوہ
 رَمِيَتْ طُلُقَةَ الْأَمَلِ، وَمَا أَصَابَتْ الْهَدَفَ!!.

(۴)

بلیّ موتریب، بہ سہد ئاوازی پر قہف
 بہ ریزہی دلّرفیننی بہر بہت و دہف
 بدہ ساقی شہرابی ساف و بی غہش
 بہ نہشہی دہست و زولقی پر خہم و لہف
 ئیتر سہیرو سہفاکہین تا زہمانی
 خودای عالیم تہ نیڑی تہ مری موترہف
 منم دلّ خہستہبی سارابی عیشقت
 شہہی چاوت، تہ نیڑی جہیشی پر سہف
 عہجہب! وہسلّت ہومیّدی جاویدانہ
 خودایا، ساعہتی بمکہی موشہرہف
 مہدہ لیّم دہستی دووری، با نہشیوی
 گوئی کوئمہو، لہبی نازو، مہبی کہف
 لہ کوردان شوّرشو غہوغایہ ئیمرو
 بہہشہتی کوئمہیان کردوّتہ مہتحہف

نه گهم دهستی مرازم بهر بدهم لیّت
وه کو شیخم له جوببهی ناوه میندهف
له دیدهی خو شه ویستان، کامی دلّ بی
به ناوی عاشقیی بوچیمه ره فرهف
دلّم که وتوتسه یهم، دهستیک بفرموو
که قایهغ ناروا، بی یاری میجرهف
له جیلوهی پرویی رهنگینی تو (پشکو)
دهسووتینی دهر وون، وهک نهوتی نه شرهف.

(۵)

وه کو گوگردی کو کردی، له سوزت هه لدهم کهف کهف
به فرمیسکی برین و چاوو دلّ، تیکه لّ دهیم کهف کهف
که هاتی دیتمی جانا، له مهیل و مهرحه با ساتی
وه کو موزمین له سهر ناگر، به گورجی حهل دهیم کهف کهف
له مه یخانهی ویسالت، پیشه مه نوشینی مهی ده مدهم
له کولخانهی فیراقت، سینه پر مه نقل دهیم کهف کهف
به داغت بوومه چولپه روهر، دریغت قهت نه بوو غه ددار
ده گریفیم ههر به ته عنه توشی ههر کومهلّ دهیم، کهف کهف
سو راحم ناکه ی و جارئ له کیبرا روو له کهس ناکه ی
وه کو ئیکسیری پر فهن هه لدهچم، موخته ل دهیم، کهف کهف
له باخی خوشییا نهی گولّ، له لیوت خنده یه نم نم
وه کو دانووی مه شایخ، من به دهن ههل ههل دهیم، کهف کهف
نه ما (راجی) ته حه مول، مه حه لی جانان نه وا روئی
له تاریکی فیراقتا سینه پر دوکه لّ دهیم، کهف کهف.

رہنجہ رۆی کردم جہ فایبی رۆژگارم، ہەر تہرہف
خہم بلاوہی خستہ خہرمانی قہرارم، ہەر تہرہف
پر تہسہر، ئاوارہیی خاکیی غہریبیی کردووم
بی قہرارم، بی ہہوارم، گریہ بارم، ہەر تہرہف
ئہی خودا! قہت کەس وە کو من، سا لہ خۆی بیزار نہ بی
مات و حہیرانم، تہسیرم، خاکسارم، ہەر تہرہف
غہم لہ کونجی سینہ ما جیی گرتووه، ناییتہ دہر
قوربہ سہر، گیرۆدہیی لہیل و نہ ہارم، ہەر تہرہف
عالہ می دونیا، بہ کوللی، ہہتک و نہ فرینم تہ کەن
تیرہ بارانی جہ فای گہورہ و صیغارم، ہەر تہرہف
ئہی خودا ہەر تۆی کە تہ حوالی تہسیران چارہ کە ی
خۆت تہزانی من کەوا بی کاروبارم، ہەر تہرہف
جی قوماری ناکہ سانو، قہ شقیانی عالہ مم
بی تہ نیسو یارو پر دہردو ہہ ژارم، ہەر تہرہف
نائومیڈ نام لہ رەحم و شہفقہ تی جان، ئافہرین
چہندہ غہرقی بہ حری قہہری کردگارم، ہەر تہرہف
(راجیا)، مہولا رجاگیرو حہ کیم و غالبہ
ئیستہ بی حکمہت نیبہ وا دہردہ دارم، ہەر تہرہف.

سہرو قہ دیکم ہہیہ، نازک و شوخ و زہریف
چاو بہ خوماریکہ تہو، دل بہرو مہست و لہ تیف
سینہ بہ پەیکانی مووی، کونکون و پر شویشہ
روو بہ ہہوای روومہ تی، چۆتہ مہ قامی خہریف

دیتہ سہ ماو ہہ لپہ رین وہ ختی تہ ماشا، رہ قیب
کلکی بہ جینگل دہ خا، سہ گ کہ بینئ رہ غیف
سہ لٹہ نہ تی مہ حکمہ مہ، چاوی رہ شت دائیما
خال و خہ تت زابت و، جان و دلئ من رہ دیف
لیئوی برینباری من زارہ گہ لی، ئہی تہ بیب
ماچی لہ سہر دابنی، مہرہ می نہرم و خہ فیف
لہ نجہ بی خوشتہ بی تو، زینہ ت و کہ یف و سرور
قامہ تی ئازادی تو، راست و بہ دیع و نہ حیف
مہ گرہ لہ (راجی) بہ عار، گریہ و سہودا گہ ربی
نایہ لہ بیژینگ دا، (ماء دماء الوصیف).

**

راسته! رازاوه برادەر، شارو بازارې نيفاق
گەردنى شل بوو كه سيكي كه وته كولخانهى ويساق
چاوه نۆرى قاپييهى دوژمن نه كا، با هيچ كهس
هەر له جيگهى خۆى موهه بياكا قوبه و ئاسارو تاق
پوو له مولكى عيزهتې نه فسي بكا هەر كهس، به ئى
ئەو حوكمرانه به نه قدى سەربلندى هەر سوقاق
هەر چى سەرچاوهى ژيانى ميلله ته نۆشى بكن
خۆ پياريزن له مه كرو، بى خيانهت، ئيتيفاق
قه ومييهت، قوربان گه لى خوشه نه گەر تامى نه كهن
كووره بى بوخوشيه، ريكى له ناو مولكى عيراق
نامه وئ گه نچى نه زانى بى زه كاتى كه م حصول
يه عنى كارى مه شوهرت، سەر بەرز نه كا نه هلى حه ذاق
قهت مه كهن تالووكه بو دەر كه وتنى ريگهى فهنا
ورده ورده، وهر نه دو ئاقارى ژين و ئيش تيراق
پيرو جاحيل هيشته قوربان شاره زاي دنيا نه بوون
بو يه دەرناچن له ئيستينتاق و ئيغتيراق
من تكا كارم وه كو (راجى)، كه ميللهت ريكبخهن
ئيشو كارو، ره سم و ئادابو، بلندى و ئينتيفاق.

(۲)

كه رازاوه بناگوشت، به مـيلاق
دهرووخينم بناغهى زوهـدو نه خلاق

میسالت نه بووه ئه ی میسری، له عالم
 برنده ی دهست و شیشه ی جه رگی نه حداق
 گه رامو، دیتمو، نه مدی دهرو ژور
 نه بوو وهك من، به تو موحتاج و موشتاق
 له ریزه ی خال و خهتت و لیوو کولمهت
 به دل کردم له سه رهق، به ختی سه للاق
 ئیتر نه یگرت و رۆیی، نووست و گوم بوو
 نه میشم چوو، نه ویشم چوو، له یهك تاق
 له جه وری رۆژگاری دونی غه ددار
 حوكم کردن، نسیبو، وه سل و نه وراق
 روخی نارایه، وا ئارامی بر دووم
 نه تیجه ی غارته، یاری سه مه من ساق
 نیگام را نه کا، رامه مه رامم
 که مه ندی ئاهی سینهم، سه رده خا لاق
 نه بی باکت به ده وری ده هر، (راجی)
 بکوشه، هر ده گه ییه دل به ری تاق.

(۳)

روویی نیگاره مهسته کهم، ده کا له به رگی گول سه بهق
 نیگاهی یاره چوسته کهم، له دل نه کاته ده ره مهق
 خه وی خوماره جانی من، نایه ته رووی خه زانی من
 ره ونه قی دل به رانی من، شه وقی به هاره سه د ته بهق
 خه ندی له علی من له به، له هر که ناره مه تله به
 عیشوویی قه ددی عه رعه ره، کشاوه سا به هر نه سهق

گلینہ کھی عزیزہ کھم، حبیبہ کھی تھمیزہ کھم
 لہبہر خہ جالہ تی تکا، لہ رووی خونچہ سہد عہرہق
 مہ کھن بہ من جہ فاو فہن، مہدہن بہ دل تہب و شکھن
 چاوہ نواری یار تہ کا گوئی سہ حہر، بہ ہہر وہرہق
 جاری بہ ماچی سہ حہری، لہ لہب تہ بیہرہ ییاوہری
 حہ لالی جانی عاشقہ، ئاوی حہ یاتی تہ بہ حہق
 لہ پئی خوداوہ یہک نہ فہس، وہرہ سہرینی بولہسہ وہس
 لہ پئی تووا نیسار تہ کا، (راجی) دل و جان و حہدہق.

(۴)

لہ گہردن زہنگہ، دوو سی قہ ترہ عارہق
 لہ غوتتہی غہم، دلہم خنکا بہ نہستہق
 لہ ہيجرانہی حہ بیبانی گوئہ ندام
 دہروونم گہرمہ، ئاھم سہردہ، سہر لہق
 بہ داوی عیشقی تہ، تہی شوخی کوردی
 بہدہن سستہو، نہ خوشہ و زارو بی دہق
 سہ فہرمان حازرہ، بؤ مہفتہنی غہم
 لہویشا، بؤ سہ فارو دیدہنی حہق
 دلہم پپر داغہ، چاوم ہہر لہ پئیہ
 کہ ری پپر کا لہ سونبول، بہم دللی رہق
 سواری تہسپی فہوتانم، لہ عیشقا
 لہ دہست کوئی، بہ کوئی فہرزو بہیدہق
 بہ زہوقی بادہ مہستہ ئیستہ (راجی)
 لہ عالہمدا ستانندی رہنگ و رہونہق.

تاكو له پروتم سه نه م، خو شه عه زابی هه ریق
 دافیهه بو حوزنو غه م، جامی شه رابی ره حیق
 مه مكوژه تا دیمه روت، بو سه ده ده م، ده ست و شیر
 رو حی من و په نجه كه ت، روژی حیسابن ره فیهق
 سه روی قه دم داچه می، هه ره كو چه و گانی زولف
 خانه یی عه قلم خه راب، هه ره وه كو به یتى عه تیق
 حادیه سه زولفت به ئەم جو ره كه ناشووبه زور
 دینه نه زه ر نووری هه ق، له م هه موو فه ججی عه میق
 گشتی ته شه ببوس ئە كا، حیفزی له دوژمن بیی
 حوبی به فه ر تیئه گا، فه رپی له روودا فه ریق
 می شکی سه رم چوو ئە مان، ئیوهوو یارو خودا
 كو مه لی غه یرو ره قیب، چیکه مه كهن زیقه زیق
 چاوی ره شی گاورت، چو ته لیباسی غه زه ب
 بو یه له خو ی جو ش ئە دا، هه ره ته ره فی مه نجه نیق
 كه س نییه چاره م بكا، زیلله ت و بی چاره یی
 ده رد، نه وباری گران، تا به خه فه ت چوومه دیق
 مه شق و خه ت و شیعیری تو، خو ش و ته رو دلنه واز
 هیشته له گه ل حوسنی یار، (راجی)، شه رابه و عه لیق^(۱).

(۶)

گواره ت كه له سه ر قامه ت و روو بوونه موتاییق
 وشك و خه جه لن عه ره عه رو شم شاد و شه قاییق

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لی: (هیشته له گه ل حوسنی یار، نایه ته کیشی به ریق).

گۆنەت لەسەر ئەو قامەت و بالایی سنەوبەر
ئیعجازە، عەجایب ونە ئەفکاری خەلایق!
جیلووی روخی پیر سۆزە، بە پەروانە شەرەنگیژ
پەروانە بە سووتانەوه، هەر سابیت و عاشیق
گەردش مەکە، بۆ بەزمی حەسوودان و رەقیبان
بەزمی تۆ لە گەل یارو گەلی عوشرەتە لایق
گەر بیی بە سەری پەنجە، لە ناو نازو نیازا
هەر مەحوە، هەموو تیفل و ژنو پیرو موراھیق
گەردن زەدەیی قەیدی شەوی پەرچەمی کوفری
ئەی رۆحی رەوان، مەمکە لە ئەو قەیدە موفاریق^(۱)
گەردی کە لەلای تۆوه، دەماغم بوەشیینی^(۲)
پیشکیشی قەدوومت، سەری قوربانییە صادیق
گۆگردی دڵم مەشعەلەداری دەموو لیوہ^(۳)
زەرراتی خەتت، سوورەتی کیشاوہ حەدایق
(راجی)، لەبی دلبەر مەحەکی یارو رەقیبە
قالتی کەوہ دڵ، بیکە بەیەک جەوہەری فایق.

۱- لەشوینیکی دیکەدا دەلی: (ئەی رۆحی رەوان، مەمکە لە زنجیرە موفاریق).

۲- لەشوینیکی دیکەدا دەلی: (گەردی کە لەلای تۆ، دڵ و دیدەم هەموو بگری).

۳- لەشوینیکی دیکەدا دەلی: (گۆگردی دڵم مەشعەلەداری دەموو لیوہ).

(۱)

حه بیبیکم هه یه ، عه ییارو بیبک
له گهل دل جووته ، ئەما بو به دهن تاک
له ره قسا ، عیشو به بازو چاو شه هینه
له ریډا ، شوخ و شهنګ و چوست و چالاک
چرای چاوم کوژاوه ، ئەه ی چرای چاو
به یه ک ئیما ، بکه ئەم کونجه پرووناک
که شیوه ی دل ، روبای جامی دهمت بوو
ئەمن چیمه له به نګ و خه مرو تریاک؟
له دهردی عیشتتا ، ئەه ی خاک به سهر من
له سۆزی وه سلتا ، ئەه ی من به سهر خاک
برۆ زاهید له ریزه ی عیشقبازان
له بو تو وا جوانه بچییه سهر لاک
شهوی خه م زور دریزه ، ئەه ی خه می شهو
ده ریکه ، تا هه لئ رۆژم له ناو ماک
ئه گهرچی رهندو بی شه رمه ، سه حهر بی
ده زانم عاشقه ، بو ئیقه یی چاک
حه قیقه ی (راجی) یه ، رهن دیو مه سستی
ته ریقه ی زاهیده ، که شکۆل و سیواک.

(۲)

حورمه تی هامت هره بان ، لازمه بگری ئە فلاك
فهوتی خاکه هه موو کهس ، قوه ته بو قووتی خاک

عه کسی ئاوینهیی رووی، به خششی شهوقی وهته نه
 هم له جیلوهی بهری پیی، رۆشنه خاوارو خاشاک
 تا دهماغم له غهما، چاره سهری گیسوویه
 یاره که ی گهرمه سهرم، نایه ته سه رپنگه یی پاک
 یاره ب! ئیمرۆ نییه که س غه محوری وه سلّم، هاوار
 من ده خاله ت به حه بیبه م، له گه لّ ئه م سیننه یی چاک
 شیوه ن و ته عزییه وو، شوّرو هه راو زاریه
 بیکه سو به سته دلّو، عاجزو هم خه سته که لاک
 پادشاهی سهری من مه سته، له وه ختی رۆژوو
 سا خودا موفتیری وه سلّی بکه ی و، هیجر، ئیمساک
 تورک چاوه، په ری ئه ندامه وو فارس گو فتار
 عاره بی وه جدو، حه به ش جورئه ت و، حورپی چالاک
 (راجیا)، یار وه فاداره مه لّی غه صصابه
 لیی ستاندم دلّو دین، گه وه سه ری رۆحی نمناک.

(۳)

ده ست له مل ئه ی ره قیب، هه سته بچین بوّ دهره ک
 سوودی نه بوو دوژمنیی، تالیعی پۆشی فه له ک
 وه ختی ته ره ب سه ره سه ره، من سه قه رو ئه و غه زال
 وه ختی ئه ده ب دهر نه زهر، ئه و که بک و توّ ده لّه ک
 ئه ی له دوو عالهم جه وان، هه ر توّیی وا پر که مال
 هه سته له سه ره ته جره به، من زه هه ب و توّ مه حه ک
 به حری سروشکم که هات، مه وج ئه دا خوینی گه ش
 مه ردومی چاوم ته چی، راست و چه پی، وه ک که لّه ک

تاليبى ديدارى تۆم، گيژە سەرم بۆ ويسال
هيئەتە گەراوم لە دووت، تورپەيى گيان بۆتە حەك
دل بە ھومىدى لەبت، ھات و لە خۆى كرد خەراب
خانەيى زوھدو رپا، كەوتە خەفەت تەك بە تەك
عەقل و خەزانى خەيال، ھەريە كە خۆش گەنج بوون
ئاقىبەتى دامە تۆ، سەد بەسەدو، لەك بە لەك
بادە بخۆ عاشقا، شەكۆ لە مەستى مەكە
جەوھەرە بۆ تىغى عىشق، تەك بە تەك، يەك بە يەك
شەوقى جەمالتى بەدەيە، بىدەتتى ئىنسان و جىن
(راجى) يو غىلمان و ھوور، عارىف و مولك و مەلەك.

(٤)

مەبە بارگىرسوارو ئەسپى ۋەستەك
بە پى بشكىنە دارو بەردو كەستەك
لە قەد ھالا، بەلەك ماری قەبالە
سەرىكى پىوھدانەو، ئىكى بەستەك
لە چاوان تا شەرابت پىگەيىو، ھات
سوروشك و خويىنى چاوم بوو بە خەستەك
لە داوى زولفى گىراون سەرو دل
ھەموو تەيرو تواری خستە رستەك
ئەوھندەم خويىنى جەرگەو دل مژيوھ
بە جىماوم، شەپرزەو زارو سستەك
گەلەك شەرمەندەيى ھۆزو گەلم، من
فريمداون لەسەر تۆ دارو دەستەك

که (پشکو)، کهوتہ سۆز و پیت گهشاوه
خه لوز ناکا، به سهد قاپووت و پهستهک.

(۵)

دل له ختکهی چوو له تاوی گهردن و چاوی به لکه
راچهنی گیانم له خرمهی بازن و دهست و مه چهک
گهردهنی گیرۆده کردم، گهردهنی نازایه ئه و
گهرچی قهرزرن به ملیۆن و، خهت و خالی به لکه^(۱)
راپهری شیر ی خه یالی من، له بییشهی په رچه می
بهوری غه مزه ی دی، سه ره و ژیر، بوو به دوو ماری به لکه
تیخچا مال و ژیان من، له بانقی روومه تی
ئیسته ئاسووده م له سوود و دهفته رو قازانج و چهک
چال و چک چورامه وه، چرپه ی دلۆپیکم نه ما
تاب و ته بسووته ی هه ژاری، بی چه کی کردم به چهک
ههروه کو بوو کی وهتهن، پۆشیوییه سه ره پۆشی خه م
تۆش گولی لیوو ده مت، خستۆته ژیر باری له چهک
گهر سه با جار ی بزوینی چل و پۆپی دره خت
تهیر سه رسامن، که ئیتز ناکه وی بو میوه پهک
نازه نین عه ره عه ر ته نیژی، سه روو سونبول دینه بهر
زهرد ته بن سه وزه شه مامه و، دهست و په نجه پی ته مهک
کوا گولت، کوا بولبولت، کوا تاره ق و ویسکی و مه زهت؟
چی بلیم! بیجگه له وهی با هه ر بخۆم داخت، کچهک

۱- لهک: بریتیه له سهد هه زار.

ھىندە ھاتوچووم لہ ريگت، پر به قەد كەوتوومە قور
تازە دەرنايەم بە پالەو، پال و بە نويل و بە جەك
زامى من نايىنە تيمار كەردن و، يارم بە يار
ھۆزى من ناويان جيابوو، بالەك و شىروان و لەك
جاف و، گوران و، بەگ و، ئاغاو، كرمانج و، گزير
شىخ و، سەيدو، سوالكەرو، پيرو، موريدو، دل مژەك
سوئسنى و، بلباس و، ئاكۆ، مامەش و، مەنگور، بەيات
رافزى و، شەيتان پەرست و، ژيوو، سۆزان و، شەبەك
قادرى و، نەخشييو، چەشتى و، سوورەوهردى، وهردى سوور
شافيييو، مالكييو، ئەحمەدى و، ئەعزەم سەرەك
شىخ بزىنى و، شوان و، ھەموەند، دۆم و، كەلھور، سالىيى
خان و، پاشايى و، وەجاخ، خەيلان و، خۆشناو، ھەرەك
رۆژبەيانى، داودە، كاكى، جەبارى، زەنگەنە
سەمعوزيرى و، ئاغەسوورى و، مەند، ميشن، تەك بە تەك
بەنديان، بنجوو و، مل و، ميرمەحمەلييو، مير و سوو
پشەدرى و، شيلانەيى، ھەم مەرگەوهر، ھەم وەرتەرەك^(۱)
شىخ رەزايى، كاكەسوورى، باجوئلييو، ئالەمەر
جووكى، بنزيرى، گل و، مەروان و، شىخان و، رەمەك
كيكى و، ميرا، كچا، تەبباو، ھەسناو، مووسەرەش
تۆرييو، كۆرداخ و، تۆمەرياو، تۆمەركا، جەك

۱- وەرتەرەك: رەنگە تىكەلاو كەردن و دارشتنەوھى پیتەكانى وشەى (تەرگەوهر) بىت، چونكە
(مەرگەوهر و تەرگەوهر) لەگەل يەكتیدا ناويان دەھيئىرئ و لەرووى پىناسەكردنىكى بىر سايانەشەوھ
بىژەى (تەرگەوهر) دەبیتە ناويكى زيادكراو بۇ بىژەى (مەرگەوهر) و ھەردووکیان پىكەوھ باشت
دەناسرینەوھ.

گویی، خاوهشتا، گولی، تالاعه باساو، خه لیل
 سندی، ته ترووشی، قوشوری، حاجی به پیرا، بهز، ته تهك
 به درخانی، کارسا، ژیرکییو، گه وداو، گهر گهری
 مام خوړا، خاوه سوری، مه کسو، ته لباکی، مه حهك
 بیسه بابییو، گه ژالی، تا گرافیو، شه ره فان
 دۆسکی، زیدان، بلیجان، پیرمامه د، پر کوتهك
 خانی، ماسیرۆ، گه لالی، گهردی یو، پنیانشی
 ئوره مارییو، عهرووسی، داویان، شه مزین، شه تهك
 بازییو، ئه رگۆش و، سورچی، تا به نیروهیی و، تحوب
 هاجه، ریکانی، مزووری، زیتك و، قولیاو، ره شهك
 بورچی، زیباری، به پۆژی، تا به سه یداو، نامیدی
 وهك شیو، هه رچی و، نهیلی، تا برادۆست و، شكهك
 گه ورك و، زه رزاو، هه ویری، بیسه فه یزوللابه گی
 بیجگه دیوگری و، دودییری، وهك سلینانی و، شه مهك
 پشگه لی و، دۆله مه پی، گه لباخی، هه ورام، تیله كو
 هم غه فوری، هم هه ویزی، دوو عه شیرت یهك گه رهك
 پیته بلیم تا تورکمان و، مامه سیینی و، هم سیان
 زه ندو، میدیاو، میکاییلی، جنسی ئاری پر له چهك
 مه رزکی، خدری، دری، عه بدویی، سه یدان، مامه دی
 کارداری، هه یده ری، سنگار، ساچووری، فه نهك
 سلهی، لیوین، هه ناری، داسکان و، هه سه نان
 تا ره شاهه ندو، ته یاری و، مامه سالی نارپه وهك

وہك چہ لی، بہریاجی، مہنتك، حہوعہ شیرت^(۱)، ناوی گیش
مالیان لیكجوا یہزو نرخ و فہسالو سال، یہك
ہہریہ كہی ٹیمپرؤ قومانداریكہ، لای ژوروی نہبی
بویہ پیمان و ہربوہ دہردی كوانہ نہرمہ و تاتہ شہك
پردی دونیامان پسا، بو پردی قیامت كی ہہبی؟
داكوتی پایہی رہوشت و، راستہ ریگہی موشتہرہك
(سیركساندہر) وا ٹہلی، یہك چارہكہ ملیونہ سال
پیشی عیسا، عیلم و سہنعہت نہبوہ چہشنی دارژہك
دہدہبہی ہہندوسی ٹاری و، سینہمہی سیحری مہجہس
چی بہسہرہات، کیوہچوو، ٹہ و پوختہ خورہی دووگہ شہك؟
دہولہتان، وا فیکرہ كونہی باوكہ پیریان دؤزییہوہ
ہیزی ٹاتوم، ہایدروژین، کاربونیان كرد كہلہك
رؤژہہلات و رؤژٹاوا، بیرو دہرسیان پیك ٹہگوت
دہسكہ لایك بو لہ دہستیان، چہرخ و ٹہستیرہ و فہلہك
بہختہ یاریدہی نہدام، گیانا! پہنا بو كی بہرم؟
سینہ سووتہی نیشتمانم، پیرہك و سیس و كورہك
تاشنہی باغو ہہواكہی ٹاوو گولزارم نہدیت
نہمدہزانی خاکی دہروازت بہہہشتہ، ٹہی مہلہك!
عاشقی تو دہولہتانی عالہمن، بویہ ٹہمن
تارو پوی جہرگم پساوہ، چہندی ٹہیریٹسم خہرہك
كہس نہلی سا بیرو بہندی كوردہكان کافی نییہ
مہرجمہك، ناگاتہ کییشی زہرہبینی مہرزمہك

۱- مہبہست لہ حہوت عہشیرہتہكہی ناوچہی ٹاكری یہ.

یوسفی میسرہ ولاتم، جوان و شیرین، بی گوناھ
خه لکه لیی بوته زولہ یخاو، دەرگه داخەر، (هَيْتَ لَكَ^(۱))
گەر خوا حه زکا، له زیندانی دووچاری دیتهده
چاوی باوکی گهش نه کا، جوملهی برایانی له تهك
تهونو بازارپی تهویستامان، له ئاویستا نه بوو
وا بههشتی جوانهژن، بوته رهوشتی خشخشهك
داره پرووتهی مه کری شیخان، سیبهریکی وای نییه
دل که فینک کاتهوه، بیناسه خانهی بن فشهك
ئالوگۆری زیرو ته لئاسم، به زبل و تووز کرد
وشکی و تهر، یا بهری و زر، کهی قیاسیان دی له یهك؟!
تانه باریی ناکه سامه هاته شان، (ژیکۆ) بهسه
ریچکه میروولت بگاته ئاسمان، کیشتت که پهك!!

(۶)

ئهو کاکوله، ئهو زولقه په ریشانه موبارهك
لهو گهردنه، لهو عاریزه تابانه موبارهك
ئهی بولبولی پر شور و فوغان، ههسته سه حهر هات
سه ودایی گول و گولشه ن و ره یحانه موبارهك
سووتا له هه واگرتنی ئهو شه معه، دلی من
سووزو ئه له می عاشقی په روانه موبارهك
وه ستاوه چ مه ستانه له قاپی هه وه سا، پوح
به زم و تهره ب و ساقیبو مه یحانه موبارهك

۱- هَيْتَ لَكَ: وهره، بی.

من کولبه یی مه حزوونی و، تو قه سری بلندت
بو هه ردوو، هه وای کولبه وو کاشانه موباره ک
تازاری جگه زوره، له دهس به چچه یی تورکان
ئه و خاله، له سه ر عاریزی جانانه موباره ک
(راجی)! که گه یی ده ستت، به شیرین که مهربی دوست
وه صلی تو به دل داده یی تاقانه موباره ک.

(۷)

شیری غه می رووت، وا له دلی خستوه چرنوک
پیستی سه ری دامالی به فرمی سکی به لالوک
هه رچی هه مه پیشکی شی ده و، ریشوه تی زولفه
دلدار وتوویانه: ئیتر کهر کول و، بار سووک
خنده ی که نه هونی ته وه زنجیری ددانی
شوراوه، دورو گه وه ره، نه ک دانه یی چه لتوک
شیرعی منه تازه ته رو، هه لبه ستی له مه و پیش
خوشم که نه وی، شیوه یی به ربوک له بهر بووک
سینه م به خه فته داقله شاو، کورته په راسووم
وه ک پشت چه می مامه وه چرچ و کزو بی تووک
قوربانی ده و دیده، چ (به سرا) و و چ (به غدا)
پیشکی شی مه و سینه، چ (هه ولیر) و، چ (که رکوک)
تاکه ی تو خودا، دیده دل م داده خورینی؟
شاماری، ده مارم ده گری، په رچه می گازووک
تینوومه، به جامی ده و مه یخانه یی چاوان
برسیمه، به نارنجی مه و کولمه یی نه ستوک

گیانی لہ تہنی زارو بریندارم دہرینا
شابازی موژو چاوی، بہ چہنگالو بہ دہندوک
سہر مہغزی پڑا، ناوکی ہینایہوہ نیگرگس
دل فرچکی گوورا، بہ ہہوای سونبولو خرنووک
داخی جگہرم، رہنگی گہشو نالی بہ روو دا
لہو زولفہوہ، کہوتوومہ جہفاداری یو بہر تووک
تہو عالہمہ کوپوتہوہ سہر ئیمہ بہ تیلا
لیدہن، بکوژن، عاشقی یہزدانیو مہہتووک
حالی منو دل، عیشقو قہدت، نایہتہ پوشران
وہک چولہ کہ سو فیلکہ، لہ بہر ہہلمہتی باشووک
(پشکو) بہسہ، تہم عالیہوو دووکہلی میسکہ
یا خوینی سیاوہحشہ، بہ دہم رڈستہمی سہرسووک!۔

(۸)

نہغمہو تہرہبو تارہ، تہوا گہیوہتہ تا تووک
گولگہشتی بہہاری، وہرہ، ہیناوییہ سہد بووک
نہختی لہ گولو سونبولی دوو لیوو دوو زولقت
برژینہ بہسہر خاکی دلہم، بیکہرہ مہملووک
روحم لہسہراپہردہیی عیشقت، بہ ہہوہس ہات
سہد قامہتی نازادی، بہ تو کردوہ مہشکووک
دامناوہ لہسہر پہنجہیی دین، جامی لہبالہب
مورغیکی بریندارہ، بہ جامی بووہ مہشبووک
گہر گہندومی خالت نہدہبوو، نادہمی تہرواح
ہہرگیز نہدہبوو، دلگری سہد خہرمہنی چہلتووک

زولقی سییه هت، حازری هه یجایه به هه ر روو
چاره ی نییه تهو ماره، له تهه گهر دنه وا سووک
(راجی) له ره قیب تیپه ره، با هه ر بوهری سا
یا چاره یی سهگ سه هله، به یهک نیوه یی تهستووک؟!.

(۹)

له دونیا، هه ر دلّی عیشقه سه مه ندووک
ته نی پیرو رزیوو وشک و قرچووک
ته سیری زه لزه له ی چاوی نیگار ان
ته وه للا بوون له سه ر په نجه ی ترنجووک
که ده رماناوه نه شه ی باغی جه ننه ت
نی شان ه ی که وسه ره ئاوی (چنارووک)
چه مانی (کو یه)، فه خری روچ و ره یجان
شه راب و شیره سه رچاوه ی (حه مامووک)
وه ره ساقی، به نه شه ی ده ست و په نجه
وه ره مو تریب، به ئاوازی ره بابووک
له به زمی قامه تی سه روی خه راما ن
چراغی شاهیدانی باغی بابووک
به نوکته ی تازه یی باریکی (راجی)
سه ری بووکی مه عانی که وته سه ر چووک.

(۱۰)

دلّ و شه رم و حه یام، ئاویته که ندیک
له په رچه م تا گوشابئی سووکه به ندیک

شهوو پوژم نه دی، ئەهی یاری عه ییار
له قاپیتا، نه نالی دهردمه نندیک
ئه وه نه دی ئاوی چاوم پشوت و گریام
خودا نه ییدا له لیوت دانه قه نندیک
نه ویتز بوو له خاکی پییه کانت
که ساتی موبته لای تو بوو بلندیک
خه یالم بوو، له پرووتا شاد بکه م دل
به قرچی، مه نعی کردم ناپه سندیك
خودا حیفزت بکا ئەهی شوخی شیرین
نه بینی قهت له دونیادا گه زه نندیک
عه جه ب ریییکه ریگه ی وه سل، جانا!
به سه د پی دهرنه چوو غه پرا سه مه نندیک
به شوعله ی کولمه که ی جانانه، سووتان
به کومه ل عاشقان، ههروهک سوپه نندیک
له سه رفی کاری عیشق و جه ورو هیممهت
وه کو (راجی)، که سی نه ی دیوه ره نندیک !!

نییه بی رهیمی وه کو تو، نه له موسلیم، نه فه رهنگ
تالیبی قه تلی منی تو، به خه دهنگ و به تفهنگ
نایه وی شورو فوغانی منو، دلته نگی تو
مالیکی رۆح و دلی تو، چ به سولج و، چ به جهنگ
شیوهی په رچه م و له علی له به کت، نه مدیوه
هیچ شتیکی له جیهانا، چ به بین و چ به رهنگ
بادهی چاوی سیاهت، له له بی عوش شاقان
تا ته بهد سارییه، بی وه سفه، به زو یا به درهنگ
هیئده موش تاقه به ماچی له به کانت، دلی زار
توش به یهک غه مزه ته که ی که سری، وه کو شوشه وو سهنگ
ماسییه عاشقی غه مبار، له ناو به حری فه نادا
کوا ته گهر گه وه هری وه صلی تو بی کامی نه ههنگ؟
(راجیا)، که ی ته گه یه مه نزلتی جانانه بی یار؟
به م هه موو باری غه م و، غوصه وو، به م لاشه بی لهنگ.

**

به بیھۆشی به سه رچوو عومری شیرینم، دلئی پهل پهل
که ئەم پوانه هه رلا، بی به ها پیی وه ربووه میگهل
که دل بهر دهستی مه قسوودی نه گرتم، وهك سه با رۆیی
له زستانا به رووتی مامه وه وهك داره که ی سه رکهل
هه موو کاری له دل بردوو مه دهر، غهیری خه یالئی خۆی
به جارئ دینو ئیمانئ وه کو دل کردوو ماته ل
به عه بیاری، له رووی هه لدا یه وه په رده ی حه یا چوونم
له هاوینا به تینوویی، له پی که وتم وه کو خه رته ل
له سه ر کولمه ی به فیکرئ گه ردنی کیشاوه، شاماری
که ده م ده م، لاسه ری سیحری بزوینیت و بگری مه ل
ئه جه ل هه رچه ند ئەه کا ناگاته من، ئیمپرۆ به جیماوه
قورئ به گوئ، هه تا ئەو را ئەه کا، چاتر ده به م مه حمه ل
به گویره ی خوشه ویستی، پیئ ته ویئ (راجی) ده ماغی وشک
که یاری نازه نینی، هه دیه یی ناکا به یهك حه نزه ل.

(۲)

له تهنگی دلئی بیماره، شیوانی کاری گهل
به داخی جگه ر داخداخه، ساراوو شاخو که ل
به کارم نه دی جیگه وه رهزو باغو باغه وان
له سپرۆچکه وه خنکام، میوه ی لقو سه ره پهل
نه ئاوی ژیانم پیگه یشت و نه نانی مه رگ
وشک بوومه وه بی ئاوو نانو، له خۆم چهل

نه کولمهی گولئی هۆزم ته پیشکوت، نه هه لوهری
نه سۆزی ولاتم هاته جونبوش، نه دهخلو خه
هموو کانو گه نجم کهوته دهست خه لک و تیپه ری
نه کهس دیتته هاوارم، نه ده مکا خه فته پهل پهل
رهش و رووت و بی شوین و هه وارم، خولا براو
که ره نجاوو بی قازانج و مایه م، چله و خه رته ل
نه باو کم به کارهات و، نه عه قل و نه هی رشم
به جیمام له سه ر مهیدانی پیویست و، قاجم شه ل
هه تا کاکه خۆم خۆی کاته مام، عه دوم به خال
به سه د بیرو را چاره م نییه و قورعه مه پیرقه ل
خه تای خۆمه بینازم، که بازم به کونده بوو
فرۆشت و، ته ویشم وهر نه گرت و، له مل ما ته ل
مه ته لخانه که م هه لئا یه نی، کورک و هی لکئا و یژ
له خۆوهش که هه لئی، بو پیشیله و سه گان و قه ل
بلی کاکه (ژیکو) سا هه تا ماوی بی ماوه
هه له و گوفتی بی مه عنا، هه تا دیتته دهستت هه ل.

(۳)

تهی به روومهت ماهی تابان، وهی به بالا موعته دیل^(۱)
وهی به سیما ته هلی جه ننهت، چاوه کهت که وسه ر خه جیل

۱- هه موو دوا سه رواکانی نه م هۆنراوهیه و چه ند وشه یه کی دیکه وشه ی عه ره بین، به پیویستمان زانی لی ره دا
واتایان لی کبه دینه وه:-

(مُعْتَدِل: رپک و راست، مامناوهندی)، (حَجَل: شه رمه زارکار)، (تَبَسُّم: زه رده خه نه، بزه ی لیو)، (مُنْفَعِل: هه لچوو،
خرۆشاو)، (مُنْتَقِل: ناحیگیر)، (مُشْتَعِل: کار کرده، کریکار، سه رقان)، (مُشْتَعِل: داگیر ساو، گرگرتوو)، (تَجْرِبَة:
تاقیکردنه وه)، (بَهَل: کردنی هه ر شتیک که بخوازی بکری)، (عُنَاب: داریکه به ره که ی وه کو به ری زه یتون
وایه و سوورو شیرینه)، (مُشْتَمِل: پیکه اتوو، له خۆگرتوو).

غونچه لہب کہی دی؟ بہ خہندہی شہ ککہری گولہ نگہ وہ
بولبولی ئاوارہ کا، تا یہک تہ بہ سوسوم مونفہ عیل
کہی لہ سایہی پڑینو گرژینہ و ہت دہ گرم قہرار؟
تا لہ کوی دہردی فیراقت، دہم بہ دہم ہم مونفہ قیل
ساقیا! توخوا لہ بادہی چا وہ کانت پیرکہ جام
ہہرہ کو مہستانی قہدرت، ہمکہ جانا موشتہ غیل
نیو نہ زہر، گہر بییہ سہیری ئہم ہہ ژارانہی فیراق
چلچرای کولمہت ئہ کہی بو دہردہ داران موشتہ عیل
کی ہہیہ پہروانہ ئاسا، دل نہ سووتینی لہ دووت؟
ہہستہ سا بو تہ جہرہ بہ، جانا تو شہ معی روو بہ ہیل
دیدہ عوننا ہم، لہ سایہی جامی تاتہش رہ نگہ وہ
ہہرہ کو (راجی) کہ جہرگی بوو بہ سہد خوین موشتہ میل.

**

نازك و شیرین و خاوهن نازو حال
گولبه دهم، رهنگین قه لهم، مه م پرته قال
له ب مه حهك، زیوین مه چهك، گهردن له چهك
زولقی سونبول، پرومه تی گول، نافه خال
خواب و خوراکم نه ماوه، چاوه کهم
چون ده کهی مه نعم له گریه و ناله نال؟
ریگه نادهی، جیوو ریو عیلم و نه دهب
هیچ نه بم، دهرویشم و دیم بو سوال
وا له خوم بیزارو، مهرگم، دهی ره قیب!
حاجه تی ناکا، به ته عننه و گاله گال
خوینی دل، گهر هاته سهر کولمه ی گولم
دهی سری زوو، نه و به زولقی په شته مال
(راجیا)! دایم ده سووتی تاگرم
دانراوه به ختی سه ختم، وشکه سال.

دوو چاوم وا نه گریهن تاسمان حال
سببه یینی یاخوا بیکاته سامال
چه بیبهم پوژی پرووی هه لکا به خوشی
دلی په روانه، بیسووتی په پرو بال
ژمارهی نایه روظانی فوغنام
به من مه یلی نه فهرموو، شوخی چاوکال

ترازاندم قسهی تهرزی جه مائی
په شوکاندی دل و دین، کارو ئه حوال
خوداگرتوویسه هه رکسهس رووی نه داتی
له قاپیدا بنائی، یاری مندا
هه موو قریوون جگهر سووتاو کانت
له سهر ماچی سه نه م، هه لمه گره ئوبال
مه ئی تو گوری، ئیمهش موسلمان
به یهک ریکناکه وی، زوننارو ده سما
ئه گهر سه د حه لقه بی وهر عم له لا بی
له پی زیوینی، من ئه یکم به خرخال
له لام بیهوده یه (راجی)، مه شا یخ
ئه گهر بفرن به بایی په شم و بهر مال !!

(۳)

به فیدای چاوی خومارت بمو، کاکول و جه مال
ئاگری خسته هه نام، به خودا تاوی خه یال
نابری حوسنی تو ئه ی دوست، وه فایی که به من
تا قیامت بکشی، گهر به خه رارو به جه وال
بو سه بیکم بده یه، بکوژه ته جا به هه وهس
چاکه بو هه ردوو ته ره ف، خوین و جینایاتی حه لال
به دزی کوشتمی ئه و یاره په ری روخساره
قاتیلی من، نییه سو راخی له لایی به ده لال
جگهری تازه له سهر ئاگری رووی دانام
بو یه سهر کولمه ی، بو زولفه ده کا سازی شه مال

قەدەحی دڵ لە دەروون دەرچوو، شکا، بادە پڑا
 بە بەتالی چییە قازانجی، خودا، جیسمی سەفال؟
 حەلقەوو نالەیی عوششاقە، لە دەورەیی حوسنت
 مەگەسی زۆرە، بەلئی، میوہیی دوکانی بەقال
 دەم و ساعەت، بە خودا، مەستی خەیاڵاتی ئەتۆم
 نییە قەت سەبرو قەرارم، نە لە سەحرا، نە لە مال
 حالی من دوورە، لە ئەحوالی نیگارانی بەدیع
 چاکە نەدویم وەکو (راجی)، لە خەیاڵاتی مەحال.

(٤)

پێم نییە، ئاسوودە ساتی دابنیشم بئی خەیاڵ
 دەست ترازاندن لە عیشتت، بۆتە فکریکی مەحال
 من بە دیدەیی نیرگسی، گەردەن کەچم، دەستەو نەزەر
 تۆ بە شوعلەیی خەندە سەندووتە لە عالەمدا کەمال
 گول روخی، دەم خونچەیی، نم عارەقی، قەد یاسەمەن^(١)
 لالە گەردن، سینە مینا، زولف موشکین، دانە خال
 کاکۆل و ئەگریجە داو، تیروکەوانە دوو برۆی
 چاوەکەیی نیچەرەوانە، بو دڵ و گیانی غەزال
 من لە دەریای بیکەسیدا غەرقم، گێژی فیراق
 تۆ بە غەوواسیی، دەخیلت بم، وەرە سوویی ویصال^(٢)
 شیوہ حۆری، مەست ساقی، لەنجە کەبک، پەر پەری^(٣)
 کویرە دیدەیی دڵ لە پروتا، خیرە مارن عەقل و حال؟!

١- لە شوینیکی دیکەدا دەلی: (گول روخ، دەم خونچەوو، شەونم عەرەق، سەبزی کەوا).

٢- لە شوینیکی دیکەدا دەلی: (تۆ بە غەوواسیی، دەخیلت بم، وەرە ریگەیی ویصال).

٣- لە شوینیکی دیکەدا دەلی: (شیوہ حۆری، خواوەنی مەیی، لەنجە کەبک، پەر پەری).

دہفتہری دیداری من سووتا لہ کوورہی دووریا
دہستی من دامینی تو، ئەہی یاری سہرتاپا جہمال
رؤژی جیژنو گہشت و سارایہ لہ یاران، (راجیا)
قوربہسہر من، کونجی گریان بۆتہ خانہم مانگ و سال.

(۵)

ئہ گہر دہستم کہوئی یاران، نمونہی خال و چاوی کال
بہ جہننہت نافرۆشم، تا ببی جیی عالہمی ئوبال
ہمہ من مہیفروشی، گیان بہ قہتریکی دہکا داوا
گہلی عاشق موہہییا بن، گہلی ہہرزانہ مہی ئەمسال
خروشی عالہمہ ہہرلا، پەریشانیی لہ پەرچہمدا
ہہموو حیرت زہدہن لہم سونع و کہونہ، عالہمی ئەحوال
کہ دہستہی عاشقانی دی، بہ گویرہی چاوی بیماری
دہگیرئ سا بہ ناویانا، غہم و دہرد و بەلا دہرحال
رہقیب داوای بہ قہتلی ئیمہ کرد تا تیر ببی، پیم وت:
لہ پاش فہوتانی من، کہی تیر دہبی تو ئەہی کہری دہججال؟
کہ ہات دلہہر بہ کوشتاری غہریبان، جی بہ جی ہہستم
لہ پیش ہاتن، بہ گویمہ ہات نہوایی ہاتیفی خرخال
کہسیکی تر وہ کو (راجی) نییہ گوینگر لہ فہرمانت
کہ بۆ کیشانی نازو میحنہتی تو، ہہر ئەوہ حہمبال.

(۶)

دل پر خہم و خویناوہ، جگہر لہتلہتہ، ئەہی گول
دہرچوونی لہناو داغی غہمت زہحمہتہ، ئەہی گول
رؤژو شہوی ہاوارہ، کہ وا بولبولی پپر زار
لہم باغہ مہگہر مونتہزیری رہحمہتہ، ئەہی گول

ئەم سونبۆلی گیسووتە، بە رەیحانەیی کاکۆل
سروەیی ھەوہەسی لەو دەمی وەك غونچەتە، ئەی گۆل
سەد عەرعرۆ شمشادی حەیببانی گۆلەندام
سەف بەستە، ھەموو تالیبی یەك خزمەتە، ئەی گۆل
سەد سەلتەنەتی ئاصەفو، سەد مولکی سەکنەندەر
خاپوورو پەریشانی نمی کۆلمەتە، ئەی گۆل
سەد پۆچی فەرەرزو، دلی پۆستەمی دەستان
ئاوارەوو گومگەشتەیی نیو عیشووتە، ئەی گۆل
(راجی) عەجەبا ھیندە گرانجانە لە عیشقا؟!
سەد دەفە کۆژا بوو، دلو جان سەغلەتە، ئەی گۆل.

(۷)

وەك برایم، ئەو كەسەیی نامە قەلاندۆشان و كۆل
پیی گەرەم دێھات و شارستان و سەحرا و کیوو چۆل
گەر دەبوو، گەر من نەبوومایە بەخیوی ئەو گەرە
ئیسستە وا چابۆتەو، كەوتۆتە لۆمەو بۆلە بۆل
سەیری پۆژانی بەشەر، سەیری وەفاوو پیاوہتی
سەیری دەستاودەستی بیرو، سەیری گورگان، کاری^(۱) ھۆل
سیبەری داری وەفا، وەك سەورەتاوی نیوہرۆ
دائەخا کورەیی ھەناو، سەر ئەكاتە تۆزو خۆل
ئەو كەسەیی ئەمکردە شان، وەك تەپلی مەیموون ھەلپەران
ئیسستە پیویستی ئەزانئ، لیبدا بو من دەھۆل

۱- کار: مەبەست لە کاریلەپە.

پئی به کۆت و دلّ به غم، سەر کز ئەبوو وەك كوندهبوو
من دەر مەینا له دەستی دوژمن و کاری هەلۆل
بۆچمە، مال و ژيانی پر له ئاشووب و گری؟
بۆچمە، تاییك تەرازوو ئاگرو، تاییك سەهۆل؟
لەم هەموو بەزم و هەرایه، بۆ سەرە تیکدانی کار
(باجی سەله) ش بئ قەزایی، لیم بوو پووره جەمۆل
تا وەزیری نیوہشەو (دایه گۆلئ) بئ، مۆژدە بئ
با کچ و ژن هەلپەرن، خرخال لہ پئی، بازن لہ قۆل
وا گەلاویژ کەوتە بەر شەو، پیروویش هیئشوی گەیشت
هیشتە میوہی بەختی من نەبووہ مزر، یان ئال و بۆل
وہک فریشتە ی هۆزی کورد هەستامەوہ، رامکرد و دیم
جون بە جون دین و دەچن ئەم رەنجبەرانی، گورج و گۆل
بوومە (پشکوۆ) ی عەردو بەفری کێوانە کان رەش بوونەوہ
بووکی شادیم سوارکرا، نەورۆزی ژینم گرتە کۆل.

تہى سہبا! جارى لہ باسى تہو گولہم بدوى بہ کام
تا ژيانى بولبولان، بينيتہ باخو سہر شہقام
پہرچہمى پەرژينى لادہو، چاوو دل پەرژين بکہ
قامہتى تہو سہرہ بادہو، بادہ بيہرہ پەر بہ جام
مہشقى پشکووتن بکا خونچہى دہمى، سا دہم بہ دہم
پيکہ نينى، تارہقى گريان بخاتہ ژيرو فام
ہہستہ، ہہستى هيہى شورشگيہى چاوانى بکہ
تہيرو بنيادہم تہ خاتہ کوشت و بہست و، راو و رام
ليوى ہہ ليہنى بہ تہ فرہو تانہ بازى و نازو نووز
ہەر گوروى خوى باتہوہ، نہ وتول نہ مامى خوش خہرام
بيتہ پيشپرکئ، لہ مہيدانى نيگارى و دل بہرى
تاخو داخى پيہونئ، جہرگ و دلئ ژيرو نہ فام
بو ہہوا، چيہى لہ چيشتہ نگاوى کولمہى ہہ لہدا
رؤژى جہژنى تارہزووى سووتاوہکانى نابہ کام
تا بہ موقناتيسى چاوى، رابکيشئ مامو خال
کارہبا کا، دہردى قرژالسى دلان و کونہ زام
بيتہ دہسبازى بہ زہبرى غہ مزہ خوينرپيہى بکا
دوژمنى باب کوشتہشى ہاوار بکا، من تاشنام
تاوہ کو داگير تہ کا مال و سہرو، دنياو دین
تا بہ زارى خوى تہ لئ، من پادشاہى بي سوپام

شایه دی (ژیکۆ) یه ئەشکی ئاگرین و جەرگی کۆل
بەختی رەش، ناساگی لەش، پەیمانە بۆش و تالە تام.

(۲)

روو نمایه، هەر تەرەف، وا شەمعی کافووری لەلام
لالەیی پڕ داغە، دوو روو، کەوتە ئوقی کافو لام^(۱)
یار بەسەر پەنجە ی نیکاری، بادەیی گۆلرەنگ ئەدا
بولبولی دڵ هاتە حەلقە ی جۆش و گۆلبانگ و کەلام
چەند دەکەم هەلگێڕو وەرگێڕم نەما، لەو پەرچەمە
هیند نەفامانە بەلایا چووم، لە چەنبەر بەسترام
دەست و باوەش، نەونەمامی کردە قووتی پۆحی خۆی
موجبەچە ی کاکۆلی یارو، من بە نەومیدی پسام
دیده ئاهەنگی لە گۆلشەندا نەما، ئە ی جانی من
بۆ نمونە ی لالەوو گۆل، خوین دەریژێ پۆژو شام
چوومە دامەن، بوومە بەر پێی عیشقبازان، بێنەوا
مامەو بەی جی، کە بیباکانە هاتم تیخزام
غایلە و شۆرو فوغانم گەر دەپرسی، (راجیا)؟!
رێی درێژە، کاروان پۆیی، منی بی مایە وام.

(۳)

خۆش لەسایە ی زولفی دەرکەوتن غولام
گشتیان خەنجەر وەشینی، پۆژو شام
عەکسی ئاوینە ی لە دڵ دەگری، غەریب
قەت بزر نابی، لەبەر جەلبی نیزام

۱- کافو لام - کل : هەموو، گشت.

لیوی ئەتله سباری یارم، ئیک و دوو
 قیمه تی نابیی عیراق و میسرو شام
 زۆر به توندی، هەر که دل بهر خۆی شکاند
 له شکری غم هیرشیی هینا به سام
 بکوژی، من رۆژی مه حشر تالیبم
 ماچی دوو لیوت، له باتی ئینتیقام
 ئیحتیمالی جهنگ و عوشرهت، بو حیجاب
 چونکه موشکیل دیته بهرچاوم، مه قام
 زۆر ئەترسم، وهختی تووشت بم له ری
 بیته له زین قامه تی سه ختم، ته مام
 ناتوانم، گهر قسیکت پیی بلیم
 گهرچی جیگهی عیشقه ته تویلی که لام^(۱)
 راده بووری، نیوه غمه مزهت پرده کا
 خانه بی دل، زه خم و خه رق و ئلتیام
 مه ردومی چاوم غوباری عیشقی گرت
 کهی مونه ووهر بی، به ته نویراتی جام؟
 رۆحی (راجی)، و له تووبا به سترا
 جیسمی بی ئیحساسی ماوه، وه سسه لام.

(۴)

له م ریگه بی عوش شاقییه، تیچووم و نه رسکام
 له م حوجره بی بیدهنگییه، هەر چابوو نه فهوتام

۱- ته تویلی که لام : درێژ دادری، درێژهدان به قسه.

یارم به نه زهر، ئه زری پری نوورو زیا کرد
من لهم یه می هیرانییه دا، بوچی نه خنکام؟!
ئهی لاله پوخو، خونچه دهمو، سینه سوریه یا
والهم^(۱) له که ناری چه مهنت، مات و سه راپام
سه رکه وتی له کیوانی سه ماحهت به مه لاحهت
بهم زه خمی گران هاتم و، داکه وتم و وه ستام
په یکانی نه زهر، کونکون ئه کا سینه یی پر شور
خنده ی له بی گو لره نگی، ئه با ئوی دلی جام
رووی سووری که هیئایه نه زاره ی مه له ک و مولک
دل، زارو برینداره وو بی ره نگیه موحه بیام
دهشکی له به ها موشکی خه تا، بهم سه رو زولفه
هه ر وه ک ده شه کی وه ختی ته ماشا، قه دو بالام
پر حیشمه ته، پر نازه، سه رته فرازه حه بیبهم
چهند نازکه، چند چاپکه، ئه و مه هوه شی گو لقام
تا جوشی نه دا ئاگری پر شورشی، نه یوت:
(راجی)، و ره سه ر عیشق په رستی سهر و سیمام!!

(۵)

کوردستان! تا که ی له داخهت، خهت خهت و پورینه بم
وهک چه ماوت چه م له چارو، وهک چیات نه خشینه بم
وهک به هارت شییت و هارو، چه شنی زستان ته شکبار
پایزه پر ششینه بم، هاوینه گه رمه و شینه بم

۱- واله (واله، ولهان): شییت و شهیدا، دیوانه.

خۆم له بیر خۆم چوومهوه، سهودایی رووتم، پیم بلی:
کووله که شیرینه بم، یا کوئه که زیرینه بم؟!
من له نیوان لوتفو قهههت مامهوه، بهم وامهوه
کووتره نوورینه بم، یا کوتهره نارینه بم؟!
تا به دهستی خه لکهوه، پیچاتهوه زامانی کول
لیمگه ری پی چینه بم، تیچینه بم، لی چینه بم
تاجی ئە لماس و گوهر تو ناتە سەر دوژمن، ئەبی
نۆکه ره رهنجینه بم، یا جوکه ره گهنجینه بم!!
ناتهوم گهر باش و گهر بهد، ژیره کور بم یا خولام
توتنه بهنگینه بم، یا گولشه نه رهنگینه بم!!
دامرم چاکه، وه کو کوورهی خه لووزی شاخه کان
پیپهوی ماکینه بم، دارینه، یا بهردینه بم!!
بوویه میراتیك، چ عورفو شهرع و قانونی نه بوو
ژینی ئەم ئایینه بم، په رژینی ئەو لادینه بم!!
بوچ له بیرت چۆتهوه شاخ تاشیوو، تووشم ئە کهی؟
کینه بم، مولکینه بم، خوئینه بم، کوئینه بم!!
باوک و دایکم بووی، هه موو خوشک و برامت دانه خه لک
نیم خالی بو منالی، مامی یا خالی نه بم!!
تازه پیم ناسیندری، پیشم سپین سویندی پیس
پالهیی هۆزینه بم، یا مالهیی تۆزینه بم!!
لازمت گێرا له سهه باسک و دلّم، بو دوژمنت
بو پیللو پهل پینه بم، یا بو پیللو په لپینه بم!!

چاره‌رہش خۆم و براکانم، لہ تاموبۆی ژیان
قہت نہبوو خرسی نہبم، برسی نہبم، پر سینہ بم!!

(۶)

لہ خوتتہی عیشقددا، با دہر بہدەر چم
لہ پی کہم بہندی ناشادی، بہ سەرچم
زہمان گہر ناموساعید بی بہ رووما
بہ ناکامی، لہ سکیا با لہ بہرچم
لہ لای ئەو شوخہ، جارێ گہر خہ بہر بی
ئەبی بو گہردوشی شام و سەحەر چم
ئەکیشتی ریشہیی رۆحہم، نیازی
ئەگہر بی و بہ گولزاری نہزەر چم
کہ تیری خستہ ناو ئەبرۆ، بہ قہتلم
موحەققەق ہەر دہبی بو رووی سەقەر چم
لہ پەنجہی گہر تکا خوینی کوژاوان
منی بی کہس، مہ گہر شایستہ دەرچم
خہ تاییکی نہبوو چاوی حەبیبہم
کہ من بو زەلزەلہی دارولقہدەر چم
ئەمەندە بیتتہ کوشتن یار، ئەبی من
بہ قوربانی کہم و، رووح، بی سوپەر چم
لہ لای ئاوینہ پروویانی زہمانہ
بلی (راجی): منی شیفتہ جگہر، چم؟!.

له جابولتقای^(۱) فهنادا، بی کهسو ئاواره تا مردم
به شاماری زبه رجهد^(۲)، پیسی ئاهی ریشی هه لکردم
به هاریکی به هاوارو نه لهم هاتۆتسه بهرچاوم
له مهیدانی هه بادا، ئه رخه وانی کیوی هه لگوردم
دلای گهر ناگزوره وشکه سوئی، بیته لام ساتی
به فرمیسی که بیته چاوه وو تهبعی شه کهر خوردم
تهرو تازه نه مامی شوخی چاومه ستم، که عیشوهی دا
حیجابی دل به سیسه د پهرده وه، بهرچاوی لابر دم
به فانوسی مه حه بیته، گهر نه بینم کاخی نه و شوخه
له مه عنادا در شتم ههروه کو که یوانو، نه ک وردم
سپی چاوه که سی، یاری نیشانی دل نه دا جاری
وه کو من دیته دهر ئاخیر، که دامردوووم و پابردم
نیگارا! ره حم و ئینسافت له دل دهرچوو، به بی ره حمی
به سه رتاپایی (راجی) دا بفرموو، وا ئه لئ: پردم.

(۸)

سویچیکی ئه له تریکی روخی، وا جه رگی گیرساندم
به سوژیکی به کول تا کو به یانی عیشق نالاندم
که دهنگی نازی هاتو، رهنگی گولخه ندهی بریسکه ی هات
وه کو هه وری شه وی نیسان، دوو چاوی تاری گریاندم
به رق تیسی راخویریم، نه و دل به ره ی شیرین و دوو بالآ
به تاوی ته رزه بارانی، بناغه ی ژینی رووخاندم

۱- جابولتقا: ناوی شاریکه، ته نه ناوی هه یه و بوونی نییه.

۲- زبه رجهد (الزیرجد): به ردیکی گرانبه هایه وه کو زومه پرده.

وہ کو لہ شکر، خہت و خالی بہ تالان بردنی دل ہات
 وہ کو مہشکہ ہہ لآوہ سرام، دلی پر ژانی لی ساندم
 ہہ موو دہشتی خہم و تالیم، رہش و شین داگہرا یہ کسہر
 ہہ تا تاخر سپی و سووری گولی خوینینی پشکواندم
 منالیکی وہ کو دل، قہ لغہ تم چہندی لہ باوہش گرت
 کہ رووی نوورینی یاری دی، ہہ ناوو جہرگی قرچاندم
 تہ ماکارانہ رویم، نہ شگہ یشتمہ دل بہرم (راجی)
 بہ لی، لہم داوہدا تا سوورو ہہ ولم خوارد، ٹالاندم.

(۹)

جانا! وہرہ لای من، دانیشہ کہ نام
 پروانہ وہ فای من، ہہر شیوہن و زارم
 ئہی دؤست بہ لہ نجہ، جاری مہ بہ رہ نجہ
 یہ ک بادہ بہ پہ نجہ، پیی بہ نجکہ دہ مارم
 وا دل بہ خہ بہر ہات، خویناری جگہر ہات
 سہد تیرو تہ بہر ہات، بو رۆحی ہہ ژارم
 وا غہرقہ بی رۆرۆم، ہہردہم لہ خہمی تۆم
 نیژیکہ کہ بتخۆم، ہہرچہ ند کہ لہ دارم
 تا دہر بہ دہریکم، ہہر قور بہ سہریکم
 سووتاو جگہریکم، بی جیوو ہہ وارم
 ئہی دل بہری رہ عنا، خو شقامہ تی زیبا
 گہر دہم کوژی ئیستا، ماچی بخہ زارم
 (راجی) بہ سہری تۆ، گیرا لہ خہ تی تۆ
 تا جیلوہ دہری تۆ، من ہہر شہوی تارم!!

جاریکی نه بوو، دلبره کهم بیته که نارم
 نه مجاره مه گهر بیته قیتالی دلی زارم
 نهی سهرزده، سه روی چه مهنی باخی به هه شتی
 خولاده له ریپی قامه تی دلجوئی نیگارم
 دل دۆزه، جیهان سۆزه، هه ناسهم له غه ریپی
 په ژمورده ییه، پامالسه، گه لاریزه هه وارم
 دهردم، له نیگاهی قه ده حی چاوی خوماره
 بو نه قدی شیفا، مونته زیری سیوو هه نارم
 بیمارو سه راسیمه دل و رۆح و جگهر مام
 شیواوو گرفتارم، زیندانسه چه سارم
 نهی رۆحی ره وان! پورسشی نه م چه سته هه تاکه ی؟
 تاکه ی به هه وهس؟ یا وهره، یا بیره ده مارم
 تا مه یلی نه زه ربازییه، شاهانی دوو چاوت
 شایانه، که شایی که نه سه ر رۆحی هه ژارم
 مه حرومه به کوللی، وه کو نه م به نده له خزمان
 هه ر کهس که بللی، دلبره نه با سه برو قه رارم
 بو قه صدی سه ری (راجی) یه دی هیجری دل آرام
 تا هه منه فه سی بادی سه با بن گول و خارم.

ده لئین: مه جووبه لیم توراوه، ئیستا بویه بی سه برم
 له ناشادی دلیم بهرگه شته یه، نیزیکه گهر برم
 له وهی ترسم نییه گهر بهرده بازی راهی عالم بم
 بلا شه رمنده بی یارم، که توژی دامه نی بگرم

له گۆشهی مه‌حشه‌را دیم راده‌وه‌ستم، تا به ئاخ‌ر دی
 له ریگه‌ی دۆزه‌خیشا، راده‌خه‌م سو‌جاده‌یی ئه‌جرم
 ئه‌تۆ، مه‌تبوعی حه‌یوان و نه‌بات و جه‌وه‌ه‌رو عه‌قلی
 هه‌تا لیم دوژمنی، مه‌حزه، له‌سه‌ر تۆ دایه‌یی قه‌برم
 وتم: تۆ سه‌روی، با من سه‌ربه‌سه‌ر بتگرمه‌ ناو باوه‌ش
 وتی: سه‌د سالی مه‌حشه‌ر ئاگرت تیبه‌رده‌دا، جه‌برم
 ئیلاهی! سا ده‌وامی ده‌ی، که دایم مه‌ی به‌ گه‌ردوش خا
 سکوونم که‌ی له‌ وه‌سلی یارو ری ده‌شت و چیا نه‌گرم
 قه‌لای به‌ختم وه‌کو (راجی)، له‌هه‌رجی سست و روخواه
 له‌ شاری گاوانا، مونته‌زیر بو (مووسه) وو (خدر)م.

(۱۲)

ئه‌ی سه‌نه‌م! ئیسته له‌به‌ر عیشتی تۆ، من ده‌ره‌به‌ده‌رم
 بیکه‌سو، خه‌سته‌ته‌نو، پر خه‌فه‌ت و قوربه‌سه‌رم
 گولشه‌نیکت هه‌یه‌ په‌رژینه له‌ عالم، ئه‌ما
 نه‌ وه‌کو من، که ده‌که‌ی قه‌تعی ده‌مارو جگه‌رم
 توو خودا، بیکه به‌ خیری سه‌رو گوژی بابت
 بده‌ ماچیکی له‌بت، بگره که‌مال و هونه‌رم
 به‌سیه‌تی، سه‌خت دل‌یی چا نییه، په‌حمیکت بی
 قه‌ده‌حی باوه‌ ده‌مم، حه‌لقه‌یی باوه که‌مه‌رم
 له‌علی تیرووی هه‌بوو یارم و نه‌یدامی، وتی:
 هه‌سته خیرابه‌ برۆ لی‌ره، که حوسنولبه‌شه‌رم
 ئاگریکی به‌ هه‌وه‌س خسته‌وه‌ سینهم، دیسان
 به‌سه‌ری دووکه‌لی چاوم، به‌دلی وه‌ک جه‌مه‌رم

نا عیلاجم، له تهمی قاپییه کت بیمه جزور
 چ به مهرگو و چ به وه حشمت، سه نه ما! نه وسه فهرم
 رهق و وشک و کزو گیروده یی سهد داوی فه نام
 چ ره فیتیکه بپرسی له هه ریفی، خه بهرم؟
 ناوی بیعارییه کردوویه له بهر خوئی، (راجی)
 ههش به سه ره نهو، به قیاسی چ ده بی؟ به هره وهرم.

(۱۳)

تاقه سواری عیشقی دووچاوم، له ری دانابه زم
 گهرچی قه و ماویشه جهنگی دل، له جی دا نابه زم
 خانومانانه له کووچه ی باخدا، خونچه م که دی
 من وتم: بوچ عاجزی؟ جانا وتی: بوچ عاجزم؟!
 بهم بهرو سینهو مه مانه ی، چونکه گه نجی زاهییه
 گهرچی خوئی لادا، به راستی، دهستی خویم برد بیدزم
 تا خه ریکی گه ستنی لیوی شه که رباری تو بووم
 هیئنده بوو لیوو زمانی خویم بجنم و بیگه زم
 پیچه وانه ی پیچه که ی، پیچکه ی دلی پیچراومه
 دهسته وانه ی دهسته که ی، به ستوویه دهستی قاقه زم
 کاسه که لاهم، که مبه ره و دوگمه ی که نه خرینگیئنه وه
 چاوی هه لدینی به پرووما، به شکه کویر بی ناهه زم
 هییزی کومه لپه ره ریم خستوته دلداری، به لام
 چه شنی (راجی) گیره وه ی سهت کاره سات و قه لبه زم.

(۱۴)

له بازار ی جواناندا قه لاشم
 له کریارو فرۆشیاران به لاشم

که فہر دیکم بہ خہ مباری لہ دنیا
بہ تہ نیایی، مہ گہر حہق بی، وہ لاشم
بہ خوم دلخوشو، باوہر پر لہ هیوا
لہ ریہی ہوزم، دران کہوشو کلاشم
دہمی عیشقم بہ بالاو چاوی کوردہ
دہمی سہودای مہی و بہرگ و معاشم
بہ تیشہ، (باوکہ ئازہر) دار تہ تاشی
بہ پیشہ، من ہہوای دلدار تہ تاشم
لہ کاتی، حالہتی کوردم رہ چا و کرد
تہ تاشم لاسہری خوم و براشم
جہماتی مہستیو بہ زم و زہماون
کہ تیکنچی بہ بومباو و رہاشم
سہبا خیراہہ، کوردان بہ ہرہوہر کہ
بہ بوخوشی، ہہتا بیژمہ تہ، باشم
لہ ئایینو رہوشتی باوک و باپیر
زیادم کرد، تہ یاترو سینہ ماشم
نہوہک ہہر باوکہ کوشتہی دہستی چہرخم
تہ من تالانکراوی بیرو راشم
دلہم بہو دل بہرہی ئاواتہ خوشہ
کہ بیٹہ باوہشی روظانی باشم
لہ ہہ لہسہنگانی چہرخو کاری، (ژیکو)!
بہ پیشی کہس نہ کہوتم، ہہر لہ پاشم.

له عالمدا گرفتاری که مهنندی خانه دانیکم
 شه پرزه‌ی دهستی چه رخی پرومستی خانم فلانیکم
 شه ویکم دیوه، سا عومری در یژم تاخیری خیره
 له ماچ و باووش و بۆن و مژینی نه وجهه وانیکم
 ده میک بوو، به شپراوی زهوق و نوشی نه و نیگارم بوو
 نه میسته دهس به باجو، سهر به تاج و، خویش زمانیکم
 نه و نه ده هاتم و لیم لانه دا، لوتفی که کرد یارم
 ئیتز و تینه گم شاهی چوارقورنه‌ی جیهانیکم
 نه وهی شاهان و به گزادانه، به رزو ته رز نه ندامه
 قران و مهرگه، بویه دل، به هوی خاوهن قرانیکم
 به نازو، نازک و، شوخ و، جیهانگیری دلی خه لکه
 منی بیکهس له شهرمانی، چ بی گیان و ژیانیکم
 ولاتی گرتنه دهس خوئی و، سهری (راجی) به سهودا دا
 منیش ماوم، له داوی بیکه سیدا ناتنه وانیکم.

جانا! به خودا من که له بۆت خون جگه ریکم
 هه ردهم به غه می پرویی تو غه رقی خه ته ریکم
 بگرم بنی مه مکۆلهت و، بمژم سهری کولمهت
 تیشووی دلی بیماره، خه ریکی سه فه ریکم
 بیبهسته له گه ردم و قه دم، هه لقه بی زولفت
 پروانه چلۆن عاشق و، چۆن جیلوه گه ریکم؟!
 وه ختی که خه رامان نه چیبو، دبییه وه مه کتبه
 چاو پر له گول و لاله یه، دل پر شه که ریکم

دلّ بؤ قه فہسی پہ نجرہ کہت توو تییہ، قوربان
 جارئ بہ وہ فا فہرموو، بکہ چارہ سہریکم
 بی رجم وہ فا بہ سییہ، خہفت کوشتمی ئہ مسال
 بؤ ماچی دہمت، سؤزو بلّیسہو شہرہریکم
 تابووری غہمت، کہوتہ خہ یالّ و دلّ و کہ للہم
 ئہم لہ شکرہ ملیارہ، منیش ہر نہ فہریکم
 ہہردہم وہ کو بولبول، کہ لہ ئاقاری گوئیکم
 حہیران و سہراسیمہ، سہری سیمبہریکم
 ئہ مشہو لہ خہوم دیوہ روخ و گہردنی، (راجی)!
 ئہ گوشم، ئہ مژم، بابگہزم رووی قہ مہریکم.

(۱۷)

بہ نہ ورؤزی جیہان ئارا، سہری ہیئایہ سو، سائلم
 گیانیکم لہ تاریکی، خودا ہیئایہ بن بائلم
 لہ سہرماو زہ مہہریری غہم، بہ تیشکی روو نہ جاتم بوو
 لہ گرپہی گہردن و خرپہی دلان زاماری چہ نگاللم
 لہ قؤپکھی کیوی تاس و سہر، لہ رہنگ و بؤی ہناسہو بہر
 ہہتا ئاوا نہ بی رؤژی روخی، ئاوا یہ ناو ماللم
 لہ میرگی سینہوو مہمدا، درہوشا سہوزہ، رہنگاورہنگ
 بہ سیحری لیوو دہمدا چوو، نہسیم و شیخی بہر ماللم
 بہ ئاوازی مہلو بولبول، ہہموو دنیا گوئہ فشان بوو
 بہ وازی و پیکہن ہاتن، کچ و ژن، پیرو منداللم
 تہنافی، تازہ بنیاتی ہہموو ہؤزی تہرازوو گرت
 ئیتر باوی نہما تازہ، شہرو تیتالّ و فیشاللم

قەسەم بەو چاوە پر نازە، وە کو بازی سەر ئەنگیون
 ھەزارو نۆسەدو پەنجاو دوو، فانۆسی ئیقباڵم
 مەفرموو نامرادیکە، ھەتیوو بیکیەسو زاو
 لە خەم ھەلگرتنی دووریت، بە قورئان رۆستەمی زالم
 بلێ نەورۆزە وا ماسی بە مانگ رۆژی ھەمەل ئەگرێ
 لە قارەو بارەیی میگەل، چ ھەشرە دەوری رەشماڵم!!
 کەژاوەی بووکی میرگانم، بە ژاوە ھاژە پاژاوە
 بە تیپی سونبول و سەوسەن سپیران دەشت و کەندالم
 بە رەنگی ئەرخەوانو، خوینو، سەوزو زەردو لالەو گول
 ئەدا خول دەوری دونیا، رۆژی سیمای یاری چاوکالم
 ئەلێی سیلدارە، وا دل بو ھەواخوازیی چووہ سەر کەل
 کە تیماری بکەن سۆزەو، نەسیم و وەشت و شامالم
 تەری و گەرمی، ئەجۆشینن مەکینە ی کارەبای گشتی
 گلۆپی گول، وە کو دل، ھاتە گیرسانی سەری قالم
 لە میرگ و باخی کۆمەلدا، ھەزاران روو بریقە ی دی
 لە رەمل، ئەستیرەیی بەختان ھەلاتن، وا ئەلێ فالم
 ئەوہی بەرگی سپی و سووری گولێ پۆشی، ئەلێ شاھم
 ئەوہی نەجمە بەسەوزی گرت، ئەلێ من میرو جەنرال
 وەرە مەبخانەوو بەزمی، دل و دلدار ییو خۆشی
 بنۆشین، تیکەلێ یەک بین، ئەتۆ شیرین و من تالم
 فۆتوگرافی خەیاڵ، ئامادەبێ بو رەسمی بەر چاوان
 ھەموو چەشنی بکیشرین، قیسی خال و زەررە مسقالم
 بە دووربینی تەماشای دینە گەردوش، خانەبێ پاشا
 ھەموو پەریووت و نابووت و کزو رەشپۆشی ئەشکالم

ئەگەر شازادەوو شاھن، ئەگەر دیندارو گومراھن
 یەك و دوو دینە سەر شایى، دلى والەو گوللى ئالم
 شەوو پۆژم نەما، کاتی بەهەشتم هاتە چەرخى ژین
 بە کامى نەفس و چاوى گەش، هەموو گەل بۆتە ئاوالم
 بە رووت گەشبوومەو، حەشرم کرا، پیم بەخشرا جەننەت
 کە بەرگی سوندوس و ئیستەبرەقى پۆشیو ئەمسالم
 کە شیخیک چل چلەى دیی، بللى ئەم جەژنە بى جییه
 بللى ئەى فیتنە بى ئیمان و دین، هەلمەگرە ئوبالم
 لە تو من تازە دەس هەلناگرم، ئەى شوخی شارو دى
 ئەگەر سا پەل پەلپەلپەل کەن بە دەم سەگ، زویل و زیوالم
 بە هارانە، بە بارانى سروشکم میرگ رەنگین بوون
 لە خەندەى لیوی شەکرینت، شوکر و سافە سامالم
 لە ناوچاوانى قەشکەم، چوو زە کاتی پارو پیرارم
 لە دلتەنگى، هەناسەم کەوتە سووتانى پەر و بالم
 گولەو مارەى برا، بولبول، بە باغاتى جەفا وەر بوون
 حەیا کى ئەیکرئ؟ بى خاوەنە مەندیل و دەسمالم
 ئیتر سەربەستە هەرچی مەستە، سا راوەستە بیبەستە
 بە دەستان، ساغ و خەستە، هەر بپەستە، پال بەدە پالم
 لە هەلبەستانى (ژیکو) دا، هەموو هیزو ژیانیکە
 کەچی هەردەم لە بازاری فنیش و کۆنە پۆستالم!!

۱۹۵۲

(۱۸)

لەبەر دەردو بەلا، بەم شیوہی پیریمە مندالم
 بە نیسبەت قامەتى یارانەو، تیفکرە من دالم

تہ گہرچی دہم بہدہم ئاگر دہفم، فامی سہفا سووتا
بہ یہک شہونم نہبوو بی دؤست، لہ بو پرسینی تہحوالم
لہ غہخانہی فیراقا، تیپہری عومرم بہ تاریکی
لہ چاویکم نہدی زہرراتی دیداری خہت و خالم
بہ کووی خوئی تیپہریدا، چاوهنۆری بادی دامینم
کہ پیویستی بکا، با، بیتہ کینئی تۆزی نامالم
بہ ہەر لادا بپۆم، مانہندی عیشقی من نییہ ہەرگیز
لہ ہەرچی دابنیشم، میسلی نابئی یاری چاوکالم
لہسہر عومری عہزیزم، پیمدہلئی گریاوو روو زہردی
بہ قوربان! چیبکہم بو رہنگی زہردو سووری عہودالم؟
تہلہرزم، ہەر کہ تہشریفت لہ ہەرلا ہاتہ بہر چاوم
لہ سایہی حوسنی تۆیہ، پایہمالو بی دل و لالم
وہکو ہیلانہیی زہنبوورہ جہرگی من، لہبہر خالت
بہ داوی سہنگہساری بگرہ یارہب، مامی یہک خالم
لیباسی شہوق دہبری، نہوعہرووسی وہسلی لیوئالان
تہلئی: (راجی) لہ پەردہی قودرہتا با بیتہ سہر مالم.

(۱۹)

تۆ (با)وو من خہزانم، یا مانگی، من کہتانم؟^(۱)
یا رۆحی من رہوانم، یا مہتنی، من بہیانم؟
چاوت بہ جامی بادہ، شاہیکہ مہست و شادہ
رہحمیکہ شاہزادہ، دہمیکہ پاسہوانم

۱- لہشوینیکی دیکہدا دہلئی: (تۆ بادی من خہزانم، یا ماہی من کہتانم).

موت نافہی تہ تارہ، زولفت بہ حلقہ مارہ
رووت کانگہی بہ ہارہ، گیان، گیا رووانم^(۱)
نہ خشت وہ کو و نہوشہ، بینخوش و پر درہوشہ
قامت چناری حوشہ، من تہیری بی نیشام
بہختی فہ قیری دلہق، گہر لئی بدن بہ مہ ترہق
ناگونجی جی بکا لہق، بو تہوجی ئاستام
تو شاہی من تہسیرم، تو بہرزو من فہ قیرم
تو تیفو من حہریرم، تو فیکرو من جہ نام
مہ جوبہ ہاتہ گوفتار، فہرمووی بہ لیوی مہ یوار
(راجی) مہ بیژہ تہ شعار، تو سووکی، من گرانم.

(۲۰)

بہ خشیومہ بہ چاوی بہ لہکت، جیسم و ژیانم
دامناوہ لہ ریگہی ہہوہست، زہین و گیانم
چہن ہاتمہ سہر چہرخی گیانبہ خشیو خزمہت!
ہہر گوم بوو لہ سہر لیوی شہ کہ ربارت، نیشام
بہم دیمہ نہوہ، مات و قہ لہ نہدرم و دہ نام
لہو زولفہ ہہزار داوہ، ئیتز نابی تہ مانم
گرژینہوہ کت، شہرحی ہہموو رازی بہ ہہ شتہ
وا چاکہ، بکہم من بہ جہ نان، کاری جینام
گہر نابہ لہدن خال و ختت، بو ہہدہ فی دل
ئاتومی نہزہر دیتہ تہقین، ہہر نیگہ رانم

۲- لہ شوپنیکی دیکہدا دلئی: (رووت مہنبہعی بہ ہارہ، ئیمروکہ من شوانم).

کئی بی کہ لہ دەس گوڤه یی چاوتم بستینی؟
 کئی بیّت و لہ ریّی وهسل، بخا باری گرانم؟
 دلّبهستی سەوزە ی خەت و، نوختە ی دەمی خونچەم
 سەرمەستی مە ی و خەندە و سەیرانی چەمانم
 تاکە ی بە دلّی سەختە و، نایا بەزەبیت پیّم؟
 نەم چیشتووه هیشتا لہ دەمت، تامی زمانم
 هاوینە دلّو، پایزە غەمخانە یی (راجی)
 زستانە لہ شیوہنم و، بەهارە لہ گولانم.

(۲۱)

لە چاوم فیتنە دەرناچی، نەساغی دین و ئیمانم
 بەهەشتم بۆ تەواو نابی، جەهەننەم دیتە سەربانم
 ئیرادە و هیژی کردارە، خەرە کپیسی هەموو کارئ
 لەهەر پیچ و گەپیکیدا، هەزاران داوہ بۆ گیانم
 لە کاخی عیززەتی ماتم، لە بورجی رەسمی هەلھاتم
 بە قانونیکی سەرخۆشیی، پرمکرد دەست و گیرفانم
 هەوینی تەون و بازارئ قەدیمە، ئەم تەجەللایە
 کە هەرکەس چی ئەوی چاویک بگیڕیتە رەزو بانم
 سەما بەم رۆژە رووناک و، دەماودەم عەرد تاریکە
 بە دوو بەش بەشکراون شت، وەکو هاوین و زستانم
 بەشی من عاجزی و تۆبە و، بەلاو ترس و نەساغی بی
 ژیانم ئیستە تیناگەم، دوا ی مەرگیشە ریزوانم
 سیاحەتبازی ئەم دەشت و بیابانە، گیانی پاک
 لە لەشدا پیس بووہ بۆیە، زەفەر نابا بە یارانم

مه جالیکی گه لی پان و بهرینه، هه رچی ماندوو بوو
 بللی دانیشه تاویکی، له ژیر سایه ی دره ختام
 ئەمن تا کۆله وارو دەس به سراوو گران سەر بم
 ئەسیری داوی کوردان و، درۆو سویندو بوختام
 خوا یاریدهیی (ژیکۆ) نه دا بو هیزی ئەم هۆزه
 ئەبێ وه حشیوو ئەسکیمۆو جنۆکهش بینه سهیرانم!!

(۲۲)

زیندوو که وه ئەجا تو خودا عه ظمی ره میم (۱)
 له م ریگه یه هه ر تو ی به خودا عه زمی سه میم
 بیجگه له تو کی چاره ده کا جهرگی بریندار؟
 چهند ساله که له م بهرده رو هه یوانه موقیم (۲)
 به م له نجه وو به م لاره، مه گه ر دئییه ته ماشا (۳)
 بو ی ساغییه دی، له م دلی پر دهر دو سه قیم
 سه رچاوه یی دل، داغی غه مه و لاله نوینه
 به م ئاره قه نو شاوه، به لی، پیرو قه دیم (۴)
 سهیرانی ره زانی گول و گولزاری گرینه
 وامی سه فه ری گیانه، سه رخوشییو بیم
 په ژمورده یی ئاپوره یی کاکول و موژانم
 تیراوی سه روچاوی به هه شتی به شه میم (۵)

۱- له شوینیکی دیکه دا دهلی: (زیندوو که وه ئەمجاره سه نه م ! ئیسی ره میم).

۲- له شوینیکی دیکه دا دهلی: (غهیری تو چ کهس، چاره ده کا جهرگی بریندار؟ چهند ساله که له م گولخه نی هيجرانه موقیم).

۳- له شوینیکی دیکه دا دهلی: (به م له نجه وو به م لاره، مه گه ر دئییه عیادمت).

۴- له شوینیکی دیکه دا دهلی: (سه رچاوه یی دل، داغی غه مه و لاله نوامیه به م ئاره قه جو شاوه، به لی، پیرو قه دیم).

۵- له شوینیکی دیکه دا دهلی: (په ژمورده یی قوللابی جگه رکیشی موژانم تیراوی سه روچاوه یی سه د قه تره شه میم).

(راجى)! سدهدفى من كه زمانى تهر و تيره
وا دياره له ديوانى شههيبى، دورپرى يه تيمم^(۱)!!

(۲۳)

ته و شوخه ده كا غاره تى مال و دل و دينم
يا ره بيبى نه بينم، كه ده مئى يار نه بينم
ته و په رچهم و كا كؤله، ته كا كؤل و تهر ازوم
هه رچهنده كه عه بياره، له معيارى ته مينم
به م چاره دل ئارامه، دل ئارامى نه ماوه
هه ر غه مزه به سهد تيره وه، هاتوته كه مينم
غم، هاته دلى پر غه م و خويناوى خه يالات
وا ژارى فراقته ته تكييتمه برينم^(۲)
قوربانى له بو كولمه وو دوو چاوى خومارت
ته م نيو ره مه قهى روجه، ده مئى بيره سه رينم
جاري نه بوو تهى دل به رى عه بيار، به ماچى
پر شه وقى بكه ي، ته م دله ي پر خوينا و گرينم^(۳)
مه يلى له هه وادارييه، دوو سونبولى گيسوت^(۴)
چى داوه له تاوى شه ره رى ئاهى به تينم؟
زاهيد بده به ر تيغى جه مالت، وه كو جه لاد
تا پوولى جنوكان نه خزينتمه جه بينم^(۵)

- ۱- له شوينىكى ديكه دا ده لئى: (راجى)! كه زمان بئ سدهدفى من، به ته ماشا بنگيره له ديوانى شههان، دورپرى يه تيمم).
۲- له شوينىكى ديكه دا ده لئى: (غم، هاته دلى ته بو خويناوى خه يالات هه زه رى فراقته نه رزينئ له برينم).
۳- له شوينىكى ديكه دا ده لئى: (مه جيوورى هه وادارييه، دوو سونبولى گيسوت).
۴- له شوينىكى ديكه دا ده لئى: (تا شوويه شهيته نه خزينئ له جه بينم).

(راجی)، له هه موو کرده یی پر مایه که ده رچووم
داغی سه نه میکم له دلا ماوه، غه مینم.

(۲۴)

ماته میکی تازه بو مهیدانی ژین پهیدا ته کهم
رؤژی مه رگی خوم له ئوقی په رچه می ئاوا ته کهم
سه ره هه لینه، هه لپه چاوت له بازار ی هه وهس
تا بزانی ئال و والای سۆز چلون سه ودا ته کهم؟
ئیوه ناسیارو، ته من شیوه ی غه ریم بیته روو
پیچه لاده، جه ژنی دل، له ملاوه وهك ته وولا ته کهم
سوخمه سه وزو ئال بگری دهستی یاریده ی برین
جه رگی هه لقرچاوی خوم، بو ده ستیری وریا ته کهم
من که به ختی گیان ته کهم له م شاری عیشقه، بی ریا
کهس بناسم یا نه ناسم، فهرق ناکه م، وا ته کهم
ناوی گه ر بیئن، نه زاههت پر ده بی ئیمان و دین
رؤژی هه شرم را ته بی، جه ننهت پری تووبا ته کهم
دادی من له م شاره دا، ناپرسی ته ی خونچه ده م
بویه وا پر زارو دل، هاوار ته کهم، هیوا ته کهم
گه ر ته لپی رۆژوو گرم، زه رده خه نهت ته مباته وه
به رگی ئیسلامی ته پوشم، کرده وه ی ته رسا ته کهم
پییم ته لی دامردوی، (کاکه ره سول) م ته مکوژی
من که باده ی مه رگ فرکه م، دیاره ئیشی چا ته کهم
چونکه شای شه تره نجی عیشقم، چوومه بهندی شاروخی
سه رکزو ماتم، وه لاتم، گه رده نی ئازا ته کهم

من کوری عیشقم ئە گەر جاحیل و گەر پیرم، ئیت
په پرهوی باو کانه مه، گەر چاک و گەر بی جا ئە کم
نامهوی ئەم کاته کورته مدا، هونەر دهرخه م له لات
بۆیه وهک چاوی دزان، تا خۆم په ناده م را ئە کم
جگ له رۆحم، قیمه تی ماچم له باخه لدا نییه
وا رجا ی (کاک ئە حمده^(۱)) و، پیغه مبه رو مه ولا ئە کم
تا ملم کهچ که م له مزگه وتو، به خه ونم بییه روو
رمبو هۆری دل، چ شیخانه به ئیلله لا ئە کم
(راجیا)، سه د کهس ئە لێ تو هه مسه ری په یمانه نی
من که خۆم ناسیوه بۆچی خه م ئە خۆم، بپروا ئە کم؟!

(۲۵)

تا به که ی خۆم تووشی دهر دو عیلله ت و سه ودا ئە کم
سا به چاوانت قه سه م، ئە جا هه وهس په ییدا ئە کم
بۆ بناغه ی قه سه رو هه یوانی سه فاو و شه وکه تم
هه لکه نینی کیسوی سه برو، قو نگره ی ته قوا ئە کم
وا مه زانن، من که سیکم که م به هاوو تانه جو
حه ز له نازی نازکان و، کو لمه یی زیبا ئە کم^(۲)
دائیمه سوۆزو نیازی کوردی دلدارم هه یه^(۳)
دل له باغی په رچه م و بالایه که ی ره عنا ئە کم

۱- مه به ست له حاجی کاک ئە حمه دی شیخه.

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لێ: (حه ز له نازی نازکان و، چه هریی زیبا ئە کمه م).

۲- له شوینیکی دیکه دا ده لێ: (دائیمه سوۆزو نیازی کورد تورکانم هه یه).

بیگهسیی، قازانجی له کوئی دیتته بهر دهستی تکا؟
هیچ نه بی، سا خوّم به داوی دلّبه ری والاّ ته که م^(۱)
مه رحه با ئه ی نازهنین، دلّداره که ی نازک به دهن
وا به عیشقی چاوه کانت، مه شقی ته ملاولا ته که م
من وه کو رژی هه لاتوو، دیمه ئافاقتی بتان
شیت نه بووم، بۆچ خوّم به تووشی چاوی که م بینا ته که م؟
من که ئوستادیکی پیری عیشق و سۆزو حکمه تم
بۆ مه سائیل هه رکه سی بیت خواهشی ئادا ته که م
(راجیا)! چاوی خه یالت لایه قی رووی دلّبه ره
بوّیه وا ئیستا رمووزی یه کدلیی ئیما ته که م^(۲).

(۲۶)

له کونجی میحه نه تا مردم، ته مه نده ی کاری بی جا که م
وه کو مووسا، وه چاکه روو له جیلوه ی تووری سینا که م
به عه قل و عیلم و عیرفانم، له گه لّ توّ چیم که پی نه کرا
بزانم چون ته بی وه ختی، دلّم مه جنوون و شه یدا که م
ته گه ر دهستم بگا دوو چاوی دوژمن هه لکه نم، قوربان
خودا ئیکرامان ته گری، دلّ و دیدم له ته قوا که م
سه راسه ر مه نزلّی جانان، له ته وحیدا موزه ییه ن بوو
له وه سلّی توّ ته بی جانا، سوپاس و شوکری مه ولا که م
زیادی نیعمه ته جانا، له سه ر له علی له بت ماچی
ته گه ر ئیحسانی ته کلیم، به شوکری ته و موحه للا که م

۲- له شوینیکی دیکه دا ده لّ: (هیچ نه بی، سا خوّم حه ریفی ئاهویی سه حرا ته که م).

۴- له شوینیکی دیکه دا ده لّ: (بوّیه من ئیستا رمووزی مه عریفه ت ئیما ته که م).

کہ دیدارت موکہرپرہر بوو، لہ دیدہی جمعہ مہختووبہ
نیشانہی ساعہتہ زوری لہ خویندندا، لہ فوقہا، کہم
سہبای خہتتم لہ گولزاری ختوورم ہاتوہ، (راجی)!
بہ یادی غونچہزاری تہو، دہماغم چاکہ گولسا کہم.

(۲۷)

دہستم لہ ہہموو جینگہ برا، روو لہ نہشہی کہم
سیس بووم و شکبوومہوہ، با نہختی گہشہی کہم
چاوت کہ پری بہنگہ، پری مہیکہدہ مہی کہ
تا دہس لہ ملی مہستیو ئاوازہبی نہی کہم
تہو پەرچہمہ، پەرژینی گول و سیو ہہنارہ
تہو بہژنہ گولہندامہ، تہبی سا قہدہغہی کہم
لیم لادہ ئیتز شیخی ریا، چیکہ درؤ کہی
کاری کہ بہ توی کہم، بہخودا نابی بہ سہی کہم
با قہل بفریو، کوترہ باریکہہ مینئی
مہیدانی منو تویہ، تہوہی ناشیئ دہی کہم
من ہہر خہمی تویم پییہ، دلیشم بہ تو بہخشی
تہم نیوہ غہمہش، با لہ دلی مامہخہمہی کہم
رہنگی گہنمی کولمہتہ، مالوسکہ دہبہستی
خہرمانی سہرو پەرچہمی تو، گہر بہ شہنہی کہم
ئیستاکہ بہ سہرہبہستیہ وا دیمہ کہنارت
تاکہی بہ ریا، روو لہ دہری گیسکہ گولہی کہم؟!
(راجی) کہ گوناه، کارمہ تا رژی قیامہت
پاک ناجہوہ، گہر لہ ہہموو بہحرئ مہلہی کہم !!

وچانداری و گه داییم بی، ئیتیر پرووی خۆم له شا ناکه م
 به پرووتی رۆژی دواییم بی، بهسه داوا له خوا ناکه م
 ئه وهی سه رخۆشی دوو پرووی و، هه واوو باده نۆشی بی
 به پوولی نامه وی، من هه قه رستم ناره وا ناکه م
 به هه شتم پی فرۆش راجی، به گیان و مال و مندالم
 له ئه م مه یدانه کورته مدا، هه را ناکه م، هه را ناکه م
 که ناوه نجی هه موو تیره م، به چاکتر هۆز ده رچووم
 به بی عه قلی، له شه رقو غه ربه وه پشت و په نا ناکه م
 به خۆم باوه رکه م و هۆشی هه موو سوود و زیانم بی
 ئیتیر یاریک ته ناسم، خۆم به شه یتان تاشنا ناکه م
 ئه وهی سه ر چه وته، ترسو له رزی خۆی به سییه هه تا مه رگی
 له گه ل زۆردارو به دخووشا، ته مه نده خۆم ته با ناکه م
 ته گه ر دووباره زیندووبینه وه، یا نه بنه وه مه ردوم
 که پیکه لپیک هه موو بمرن، به شی خۆم خاک چا ناکه م
 ته گه ر بی خاونه ته م چه رخ و بازاره، چیه و چۆنه؟
 که ماده ش بو ته بیعه ت بی، به مه عنای شاره زا ناکه م
 ته زانی؟ هینه ده تو به رزی، له ژووری چه رخی بنیاده م
 که قوچت هات و زگ زل بووی، ئیتیر فه رقت له گا ناکه م
 له نیرو میوه، تا یه کتر بناسن، گه وره تر، هه قناس
 هه موو مندالی کۆزیک بن، چ په نگی لیکجیا ناکه م
 شه پرزه ی کیوو سارامو، وه لاتم بوته مارانگاز
 له پاشه و پیشی هه یه یزیک، بلای (راجی): رجا ناکه م.

(۲۹)

تا قیامت، مه یلی چاری کالّ ته کهم
 روو له داوی زولّفو دانهی خالّ ته کهم
 لاتوبالی، گوی له کهس ناگرم ده می
 جگ له دلّ بهر، خوّم له عالم لالّ ته کهم
 گهر بوهستم من به رانبهر رووی تو
 جهننه تولمه توا له روّحم تالّ ته کهم
 گهر بنوّشم من له بادهی چاوه کهت
 دلّ له دوزخ سهد که رت خوشحالّ ته کهم
 وا له قاپیتا ئه نالیتم به سوّز
 بوّ خوماری چاری شوخت سوالّ ته کهم
 زاهیدا! مه نعم مه که گهر مهی بخوّم
 وهک وهلی، من کاری بیّ ئوبالّ ته کهم
 یار له باسی کوشتنم ته دوی، منیش
 به خششی دوو لیوی، روّحو مالّ ته کهم
 وا به سهر دلّدا ته بارئ تاوی خوین
 چه ندی چاری خوّم له رووی سامالّ ته کهم
 روژی مه حشر، من له جهورو زولمی یار
 (راجیا)! ته سلیمی عه رزوحالّ ته کهم.

(۳۰)

خودایه! من له دهردی بیّ ده ماغی خوّم و گهل چبکه م؟
 له گهل روّبینته نی میحنهت، به شمشیریکی کهل چبکه م؟

که من ئاوارهیی مولک و وهتهن بم، دهست و پی خهسته
 له ساحیب ته قریباو ته سپو، ره فیقی پیوو پهل چبکه م؟
 وهره ئه ی نازهنینی من، به ماچی لیوه که ی نالت
 به بی تو غهیری داغ و دهره، دهستی خوم له مل چبکه م؟
 له زنجیری فیراقت، به سته و مات و مه لوول ماوم
 له زورداریی جه مال و حیددهتی لای فحه ل چبکه م؟
 چ ئاشووم، به ریسوایی سهرم هیئاوه ته سهر خاک
 که من خاکم، له لاله و سه بزه واتی میرگ و مه ل چبکه م؟
 به بی من، ته ی نیگاری شوخی سهر به سستی به عیشوه و ناز
 نه بوو جارئ بفرمووی: بی فقه س له م تهیری دل چبکه م؟
 زه مانه ت دوژمنه (راجی)، چ ته دبیرت نییه ته سلنه
 نییه ریگه ی منیش وه تو، له سهر ئه م داوه سل چبکه م؟.

(۳۱)

له دنیا دا ته گهر دورجی مه عیشه ت، ده رجی عاده ت که م
 له سهر کورسی ته فه ککور، ههر ده بی خوم نه خشی راحت که م
 له مودده ی عومر ما ساتئ نه بوو خالی له خه م، حاله
 له بهر گه نجی خه فه ت نه مدی، له کونجئ ئیستراحت که م
 به عیشقی ته و گو له، ته و شوخه، ته و کورده پهری پرویه
 ته مامه گهر خه م و تالیی، هه موو ته م ناوه غاره ت که م
 به ته ننازی ته نافی زولفی دامه زرانده، دامه زرا
 له خه یه ی شاهی خالی چاوی پیویسته به شاره ت که م
 ده لیلیکی هه یه، ده لالی چاوی کالی ته و شوخه
 له عهینی گوشه گیریدا، ته ماشای کاخی عیززه ت که م

کولایوم، هه لکزام، خانه سووتام، چ بی تاوم
 به ئومیدی ویسالت، گهر له ئەم دنیا به ریحلت کم
 له هه رجی های و هویه، بابەرۆی دل دیته بهر گویان
 به لئی بۆ حال پهریشانیی، ئەبئ ئەم نرخه ماملت کم
 مه جالی زولجه لالم هه نه بوو، یارهب، جه مال و مال
 به هه بیهت تییکۆشم، هیممه تی خۆم سه رفی بیدعت کم
 شه مالی دل بهرم وا هاتو، راست و چۆپی وه رگی پرام
 وه کو (راجی) که تۆزیکم به دەم با، روو له خزمهت کم.

(۳۲)

خۆشه بنۆشین ئەهی سه نه م، جیگه به جیگه، دەم به دەم
 باده به باده، نهو به نهو، سینه به سینه، دەم به دەم
 نووری روخت که هه لکرا، زینه ته بۆ ته هلی هه وهس
 نوخته به نوخته، خهت به خهت، تورپه به تورپه، خه م به خه م
 وهختی فیراقت گریه مه، دیده به دیده، دل به دل
 گۆنه به گۆنه، کۆ به کۆ، چاوه به چاوه، یه م به یه م
 وهختی ویسالت خه نده مه، سه وزه به سه وزه، چل به چل
 خونچه به خونچه، گول به گول، لاله به لاله، نه م به نه م
 مه سخه ره زولف و خالی تۆ، دهسته به دهسته، موو به موو
 دانه به دانه، روو به روو، سایه به سایه، هه م به هه م
 قه یدی دل م مه حه ببه ته، رۆژه به رۆژه، شهو به شهو
 که یفه به که یفه، پر به پر، هه لقه به هه لقه، که م به که م
 به زمه برۆیی و بیمه دووت، خانه به خانه، کون به کون
 سیله به سیله، ری به ری، باخچه به باخچه، چه م به چه م

حەیفە نەبێ ماچی دەمت، جوملە بە جوملە، لێو بە لێو
جیلو بە جیلو، قەف بە قەف، خەلۆ بە خەلۆ، جەم بە جەم
(راجی) یە موشتاقی قەدەت، سوکنە بە سوکنە، دەر بە دەر
هەر بە هەر، هۆ بە هۆ، گریه بە گریه، غەم بە غەم.

(۳۳)

گەلێ سوورام، ئەمێستە ئارەزووی سەیری جیهان ناکەم
بە روودا کە وتووم گەشتی بە پەرگاری زەمان ناکەم
لە رووی راو و شکارا، تیری غەمزە ی خوسرەوانی من
بە خۆرایی کە ناچن، خۆم بە نیچیری گران ناکەم
ئومێدم بوو، بە سەبزی نەودەمیدە ی باغی روخساری
دەرە ی گێرەیی میحنەت، لە خەرمانی خەمان ناکەم
مەلەک بوون دەست و دامینی پەری رووی من، پری عەردی
لەسەر بوو، تانە کیشی قەت گولۆی ئاسمان ناکەم
کە دلبەر، بەو گۆلی ناو پەرچەم و کاکۆلە خۆی دەرخوا
ئەگەر خود بێتە چاوم، چۆن فەرمانۆشی جینان ناکەم؟
لە سۆزو لولەیی تاسات و کاساتی لەبی ساقی
لە گەل کاروانی ماتەمدا، دلی مەستم رەوان ناکەم
کە چووێ مەرکەزی دلبەر، شەهەنشاهی ولاتی عیشق
بلی (راجی) گەیشتم، جا بە هیچ لا کاروان ناکەم.

(۳۴)

دیده کەم، یاریدە کەم، جەرگ و هەناوم، گیانە کەم
دینە کەم، ئایینە کەم، ئامینە کەم، ئیمانە کەم
سوورە گۆل، ئارامی دل، چاو پر لە کل، گەوهەر لە مەل
سۆزە کەم، پیۆزە کەم، نەورۆزە کەم، نیسانە کەم

نیوه شهو، خوښ بیره خو، نه خشینه کهو، تاسک بهرپه
 بازه کهم، شابازه کهم، شانازه کهم، جانانه کهم
 نازنین، خوښ پیکه نین، تاواتی ژین، هاواری دین
 راحه کهم، ره حراچه کهم، تهر و اچه کهم، مه ستانه کهم
 سییمبهر، عه ترو گوهر، شیرین که مهر، هدی دز نه زهر
 زیزه کهم، تازیزه کهم، پاکیزه کهم، په یمانه کهم
 خوښه کهی، سهر خوښه کهی، مهی نوښه کهی، پرچوښه که
 روزه کهم، روزانه کهم، مانگانه کهم، سالانه کهم
 داخه کهم، به یداخه کهم، په رداخه کهم، په رلاخه کهم
 باخه کهم، بوښناخه کهم، سهر شاخه کهم، نه رمانه کهم
 چاو عهره ق پر، لیو خه فته بر، کولمه تاگر، دل به گر
 که نجه کهم، بی ره نجه کهم، نارنجه کهم، ره یچانه کهم
 په نجه په نجهی، له نجه له نجهی، قیت و قنجهی، خشت و خنج
 یاده کهم، خوښ باده کهم، تاماده کهم، خه ندانه کهم
 سیننه کهم، یاسیننه کهم، ناسیننه کهم، تاسیننه کهم
 کاسه کهم، سهر باسه کهم، گیلاسسه کهم، تاسانه کهم
 تهی سهنه م، گول خونچه دهم، نارنجه مه م، قامه ت عه لم
 شاهه کهم، هه مپراهه کهم، شاهانه کهم، دیوانه کهم
 ره حمه تهی، پر هه بیبه تهی، شیرین خه تهی، ههر شه و که ته
 خانه کهم، مه یچانه کهم، بتخانه کهم، تهر خانه کهم
 شه ننگه کهی، پر شنگه کهی، گولپه ننگه کهی، دل سهنگه که
 لاسه کهم، ریواسه کهم، بلباسه کهم، گورانه کهم
 بانو عهره عهر، قه د سنه و بهر، شوخو دل بهر، نه یشه کهر
 نه رمه کهم، سهر گهرمه کهم، جی شهرمه کهم، گریانه کهم

چاوشه هیئنه، دلقرینه، خونویئنه، عیشق چین
گیانه کهم، بیگانه کهم، جیرانه کهم، جهیرانه کهم
سهر و بان، نارامی جان، رۆحی رهوان، شهوقی گولان
چینه کهم، خاوینه کهم، دروینه کهم، خهرمانه کهم
بیرکوژهی، عاشق دژهی، ههی خوینمژهی، گول دارژه
زاده کهم، نازاده کهم، بهگزاده کهم، کوردانه کهم
ماچه کهی، لالیوه کهی، وهک سیوه کهی، خستمیه کیو
سامه کهم، نارامه کهم، نارامه کهم، ئامانه کهم!!

(۳۵)

مردم له غهما دل بدریو، هیئندی په رۆکه
سوودی نه بوو ته م کیسه یه، خۆم بۆچی خه رۆکه م؟!
به ختی سیه هم، نه مدی، وه کو خالیو په رچه م
جاری سهری ته م تهیره، به دهن دوکی هه لۆکه م
قیری سیه هی لیبکه، سه د که عبه پروخی
با دهستی هه وهس، قهف به قهفی گهرده نی توکه م
تا رهنگ و روخم زهرده، له دنیا ده گری باس
مه علومه له رووی گول، که ده بی رهنگ به بۆکه م
به م ئاهی منه، رۆژی روخی که وتسه بلندی
دل بویه ده لی، به م قه دی دلداره وه شوکه م
وازی نییه له وه گه ندومی خالانه، په قیسم
مه ر ئه و که ره دیزه، به ره لای خهرمه نی جوکه م
ئه ی رۆحی رهوان، لیمگه ری ماچیکی له بت که م
خۆ، باده له ناو شووشه یی خوئی نابی به بۆکه م

لہ فزم وہ کو ہنگوینہ، بہ ژہراوہ موبہ ددہل
کی دئی؟ لہ گہ لئی، ئیستہ ہتا مہرج و گروکہم
(راجی)! لہ ویسائی کہ خودا بیبہشی کردوم
تا قامی قیامت، چ دہبی شیوہن و روکہم!!

(۳۶)

ئہم کچی بادہ، بہ ہیچ جوڑہ تہ لاقی نادہم
نیوہ بوسیکی بہ سہد مولکی عیراقی نادہم
سہروکاری ہہموو کہس، عیشق و فہناہہ ئاخر
جئی خہوی مہرگی بہ سہد تاق و ریواقی نادہم
ساقیا! جامی عہرہق بینہ مہزایایی حزور
بہ ہہموو مولکی سولہ یانیہہ باقی نادہم
دئی غہمدیدہ ئہ گہر جاری بکا بونی ویسال
چیکہ بہر دہدہ بہی کوسی فیراقی نادہم
باغہوانا! مہ بہ دلگیرو، مہ کہ پہرژین، گول
وہ کو شیخ رووی شہ کہر، من بہ سماقی نادہم
لہ بی جوہاری سہفا، سہروی دلآرامی ہہیہ
روژی بہ زمم کہ ہلئی، راہی میحاقی نادہم
(راجیا)! مہ ملہ کہ تی خومہ ولاتی رہنگین
بہ ہہموو میللہت و مولکیکی سیباقی نادہم.

(۳۷)

بہ سوژی دل، بہ نالہ، چہشنی کوکووم
سہرم پپر جوہشہ، بہرگی زہردہ، دوو رووم
سوپای سہرکیشہ مہیدانی دل ئہ گری
لہ کوورہی شوورو شہوزاریمہ ہہلبووم

که مه ندی زولفو کاکولت، به جاری
ئه کا به ندی مرازو گیان و ئه ستووم
نه مینم، ره بی بی ئاگر بسووتیم
ئه گهر بی زهوق و نوشی دیمه نی تووم
به تیژی خه نجهری موژگان، په له دل
ئیتز بو کوت کوته، ناو جهرگی گرتووم؟
نه که هی لیمان بتووری، هه رچی قهوما
مه ترسی، من له بهر دهستا که خوش خووم
سه فهر، هه رچه نده مایه ی ناله باره
به لام ئه مجاره ههستا به ختی نوستووم
له ترسی شیخ، ته بی هه لیبیم به دهشتا
نه وهک بمیننی ئه شکیینی ته رازووم
به لئی (راجی)، دیاره سوژی نیمه
له دلته نگیم و دوو چاوی خه والووم.

(۳۸)

له م وه حشه ته من تووشی چ شاخ و چه قه نی بووم؟!
گیرده هیی سهر پرژی، چ دارو ده ونی بووم؟!
گرتت به جنیویکی، ژیانم به تیجارهت
وهک تازه هه تیویکی، که ئیمپو به ته نی بووم
ده تویته وه دل، ههروه کو شه معی که بسووتی
بابه سته یی سه ودایی عه ره قدان له گه نی بووم
له م به حری خه یالاتی تو، نیژیکه بخنکیم
وا بزانه نه ههنگیکه، به تووشی گه زه نی بووم

هەرچەند ئەرژۆی خوینی دوو چاوم، لە غەمی تو
بەم خوینەوه، بروانە چ خاوەن کەفەنی بووم؟!
هاتوڕەوی من لێرە ئەفەرمووی چییە؟ قوربان!
سەودازەدەیی قامەتی نازک سەمەنی بووم
(راجی) لە قیامەت کە بڵین: چیت بوو لە دنیا؟
بی مال و دل و، عاشق و رەند و رەبەنی بووم!!

(۳۹)

هەرچەندە بە ئاھە کە قە لەندەری، هاتو چووم
هەر وازی لی نەهینام، هەتا بردی ئابرووم
بیستوومە کەوڵی رەقیب، دەبیاغی نییە بەلام
لیی ناگەریم عەزیزم، ئەمیستە تا نە یگرووم
شەپۆلی چاوەکانم، بەسەر روو کە دینە خوار
ساتی بە رەنگی سورهوهو، ساتیکی زەردە رووم
لە وینە ی زەرپرەداری، دارو بەردی (کوێه) کەت
فرمیسکی چاوەزارم، ئەشۆرینی شۆرە بووم
جیلووی شکۆفەکانی خەت و خالە تازە کەت
رازایەوه بە شەوبای ئارەزوویی ئاهی زووم
تریسکە ی عەقیقەکانی لیوی بە زەردەخەند
پرتەو ئەخاتە سینە ی ئاسمانی پەر نجووم
ئە ی گیانە پەر نیشاتە کەم، ئە ی چاوی دیدەنم
ئە ی یارە دلفریوہ کەم، ئە ی شوخی ناو قوتووم
کە ی دیی بە رەسمی تازە، بە (راجی) ئەدە ی هەوہس؟
بیجگە لە تو شک نابەم، لەسەر خاکی مەرزو بووم.

(ناز)

لهسایه‌ی خواوه، خوا نانی بریوم
له ئیشوکاری کۆمه‌ل، تی تریوم
به غه‌م، وا کۆله‌وارو دل نه خوشم
به وینه‌ی کاله‌کی بل، داته‌پیوم
له دایکم بووم، سه‌رم هه‌ر ده‌رده‌داره
له منداڵیوه پیر بووم، داچه‌میوم
نه (خونسا)م و نه (می)م، نیر بووم له‌لای خۆم
که چی وه‌ک یه‌خته‌یی تازه‌سه‌ییوم
له‌به‌ر بی باب و داکی و، ده‌رکه‌ناری
ته‌مه‌ن چل ساله‌م، هیشتا هه‌تیوم
ئه‌وه‌ی چاره‌م بینیی، وه‌رئه‌سوورپ
ئه‌لیی درکم، له‌چاوانی چه‌قیوم
جه‌ه‌نده‌م پیر ته‌که‌م، رۆژی قیامه‌ت
له‌عالمدا، که من داوی به‌زیوم
نمونه‌ی سه‌نگه‌ساری و ناله‌باری
دیاره، وا له‌دوو شاننی خزیوم
به‌ته‌سپیی و، کیچ و، می‌شووله‌و، هه‌زارپیی
له‌بن باری فه‌لاکه‌ت، داهه‌زیوم
ئه‌وه‌ش عومره، خوا داوته به‌من تو؟
حیسا بیستم ته‌که‌ی، رۆژی نه‌دیوم!!
جه‌زای ناخۆشی ئیره‌م گه‌ر بده‌ی، خۆش
په‌شیمانی، بلای ته‌زته‌کریوم

که کاری خۆته، هەر عهقل و نهفامی
 هه ژاری و دهولته تی پیکدا سه پیوم
 کهسی گهر هاته دهرگهت، کهوته هاوار
 دهرت کرد، ههروه کو گیانی له قیوم
 رجا، ئاوی رهشی پیدایا رژاندوم
 حهیا، ئیخه ی حه یاتی دادریوم
 ریا هاتو، به ریشی خوی ریاندم
 تهما، بهندی ته مامی هه لکه نیوم
 چ سهیره؟ رۆژو شهو من ههر گریوم
 معازه لالا، به بییزی پیکه نیوم
 له خۆشیدا، له گهل خه لکی چ بۆشم!
 له ناخوشی، که ههر خۆم، نۆو نیوم
 له سهر گه نجان ته نوون خه لکی، هه موو کات
 ته من ههر ورده بیره، زیپرو زیوم
 (عوزیر) پیغه مبهرم بیستوه له قورئان
 که زیندوو کاته وه ئیسکی رزیوم
 (خه لیل) یش ههروه کو من بوو، له دهس هۆش
 هه لاتو کردی ئاوا، شاخ و شیوم
 غه لهت بووم، تهو کهسیکی دهستدریژ بوو
 ته من ههر دهس برآوو خو نه ژیوم
 ئیت (راجی)، هه تا ماوی بنۆشه
 غه مو، تالآوو، ژارو، ژان و شیوم.

۱۹۵۳/۷/۱۰

من رووت و په جالی تووم، له م گولڅخه نه دا که وتووم
 في مَحْزَنِكُمْ حَقٌّ لِّلْمَسْأَلِ وَالْمَحْرُومِ
 هه چه نده وتم: جانا! هه سته وهره لام بو سوود
 ئاخر که نه هاتی تو، رویشتم و من تیچووم
 ساقی قه ده حت بینه، دانی شه وو، هه لده ستم
 بو هه رچی ده لئی فهرموو، من خادیم و تو مه خدووم
 مو تریب بخه کاری سووز، سه د عوود و په بابه و چه نگ
 شادمکه، هه لمسیته، به یینیکه به غه م نوستووم
 دل بهر تو ته ماشاکه، په نگم له رووا روئی
 ته ی چاوی سپیم و ناخ! نازانی که من چوون بووم؟
 ده ستم که له که ی گرتم، ماتم سهری لیساندم
 سه د کویره وهریم کیشا، به ختیش له ته له ی به ستووم
 یار هاته ئیشاره ی ناز، (راجی) په له پهل هیچه
 ده ژیه ی به خه فته تا دی میقاتی ده می مه علوم.

من له یارو یا وهران و نازکان بیگانه خووم
 پی به ده رگانه ی شه مال و، جینگه ئاگر خانه خووم
 دل به سووزو سینه پر ئاهم، له دووری دوستان
 وا په راگه نده ی زه مانم، بی که سو و تاقانه خووم
 تو له ته لعه تدا وه کو باخی به هه شتی، جیلوه دهر
 من له نالین و خرؤشا، مورغی گوستاخانه خووم
 دائیره ی گریه و خرؤشم، مه رکه زی ویران ته کا
 شین و قورپیوانمه، سهر پر خمی خووخانه خووم

ئەه ی خودا، مردم له تاوی عیشوویی بالای یار
تۆ شههه نشاهی عمومی، سائیلی دەرگانه خۆم
بو نیازو بهزم و رهمی گهردشی مه یخانه تۆ
پر غه م، ماته مزه دهو، گهردن کهچ و مه ستانه خۆم
کولبه یی به ختم، ره و اجی دهنکه جوئیکی نه ما
(راجیا)! سافیی سپیدهو، رهنگی ئیوارانه خۆم.

(۴۳)

له ناو به حری فیراقت، با نه خنکیم
که ناریکم له دهستا بگره، دهریم
غولامیکم له دەرگانه ی ویسالا
له شۆرا، گهر تۆ نازانی ئەمن کیم؟
له میحه نه تدا، له بهر په نهانی کولمهت
به چاوی زا هیرو باتین، ده گرییم
که ناگرخانه یی عیشتت به گر هات
له دهره ی عالهمه و، ههر من ده سووتیم
له ریگه م وه قفه گهر ناکه ی، ئەزانی؟
عه جه ب نابی وه کو به نزین نه گرییم!
به بی تاوی حه یاتی لیوو خه ندهت
له سه ر من عه هدی وشکی بی، نه رسییم
به نیوه ئیلتیفاتیکی، ئەزانی
له به ندی نامورادیدا ده فه وتیم!
حه بیبا! گهر ده پرسی حالی چاوم
ده می پر مه وجی خویناوه، ده می دیم
له تاریکی شه وی به ختم به شوعله ی
مه حه ببهت، بو دیاری ماچی ده م دیم

تہ گہر شادم، وہ یسا زارو نہ زارم
لہ سایہی زولفہ، نایینم بہری پیم
لہ یارم مہ تلہ بہ یسہ بوسہ، (راجی)
بالا، ترسی دل و دینہ کہہ بیلیم.

(۴۴)

با لہ خانہی عوشرہ تا، کاریکی دستووری بلیم
تا درہوشی پرووی دہدا، نالہ یکی دہ یجووری بلیم
من بہ کامی لیوہ کانت، غائیلہی عیسا بکہم
یا بہ یادی قامہ تی تو، تاییہ تی (تووری) ی بلیم؟
چہ نندہ وہ سفی تو بکہم، مابہ ینہ وہک تہرزو سہما
جا مہ گہر ہدر بو مہ سہل، میصباحہ کہی نووری بلیم
چاوی شوخی یارہ کہم ہہر چہ نندہ کالہ، پیئدہ گا
با تہ من جاری بہ گویرہی سیوی لاسووری بلیم
باسی دہریایی دوو چاوم کہم، لہ توفانی فیراق
یا لہ گہرمیی دل ہہوای تہہیکی تہندووری بلیم؟
چیم لہ نیژیکی حہیبان داوہ، وا مہدحی تہ کہم
قاعیدہی وایہ بہ دایم، زہلزہ لہی دووری بلیم
باغی حوسنی پرومہتت، تہی دلہرا رازایہ وہ
با بہ تہہنگی عیراقی، لالہوو سووری بلیم
تا لہ غہخانہی فیراقم، شینی ناشادیمہ من
چاکہ ہاوارو فوغان کہم، حالی رہنجووری بلیم
(راجیا)، بو زولفی دووتا، تا بہ تا بیخوینہ وہ
نوخہ نوختہ، خہت بہ خہت، گہر نہ زمی گہنجووری بلیم.

**

دلّم پشکۆ، دەررون تەندوورە قوربان
هەناسەم سەردو، تەن مەغموورە قوربان
تەماشایا رپژەنی خوینای چاوم
دەلیی لیشاو کە ناعوورە قوربان
لە دووری تۆ، سەبەیان و ئیواران
لە بەر مەددی نەزەر دەیحوورە قوربان
کەرەم فرموو لە تۆزی رپگەت، ئەه دۆست
کە چاوم دوور لە تۆ، بێ نوورە قوربان
دەماغم رۆژو شەو پەر شۆرو جەنگە
دەلیی هیلانە یی زەنبوورە قوربان
سەر و رووت بۆ هەموو کەس بێ حجابە
چ رەحمیکە؟ لەمن مەستوورە قوربان
کە رۆژی روویی تۆی پۆشیو هیندو
گوناهیکە، بە ئەو مەغفوورە قوربان
قورپی کوئی کەم بەسەر خۆما لە تاوت
دلّم تۆراو، دایم دوورە قوربان
هەمیشە چاوەنۆری دەستی ساقیم
جگەر خشتوو، تەن خاپوورە قوربان
بە (راجی) روو ناکەو، میهرەبان بە
لە خەندیکی لەبت مەسرورە قوربان.

(۲)

تەرزیکی جگەر رەنگە، خوینی دلی بێ دەستان
بۆ مەشقی خەت و خالی، موژگانی دژم وەستان
نەشئە قەدو بالاکە، شمشادی بە بەر با دا
شیوێ سەر و کاکۆلی، رەیحانەوو موشکستان

دوینا له هه‌وای عیشقا، چه‌رخیکی شلک پییه
 زه‌رپێک بوو سه‌ما چیشتی، هه‌ر گێژه وه‌کو مه‌ستان
 ئاسایشی هه‌ر مه‌نزل، سه‌بری دلی بیچاره
 لاکین به‌چ دای بوکتی، عه‌قل و دل و دین هه‌ستان
 عه‌نقایی زه‌مان عیشقه، ره‌نگی که به‌چاو نایی
 ئاساری له‌عاله‌مدا، په‌یدا وه‌کو ته‌رده‌ستان
 ئاوینه‌یی بی ژه‌نگم، وه‌ختی که به‌ره‌و روو بم
 ئیستا که له‌ دووری تۆم، راجستوه‌ ژه‌نگستان
 (راجی)! مه‌ده ئیعلانی چه‌ربی ته‌مه‌ل و عیشقا
 موفلیس له‌ هه‌موو لایی، چه‌و ریزه‌یی پابه‌ستان.

(۳)

یاری گیانیم لی ته‌که‌یته‌ دوژمنی دینم، زه‌مان
 قاره‌مانییشم ته‌که‌یته‌ شین و نالینم، زه‌مان
 داغ ته‌خه‌یته‌ جه‌رگی گه‌ش، به‌رگی په‌لاسم پی ته‌ده‌ی
 ئۆقره‌ ناکه‌م، ناخه‌وم، هه‌ر خزمی نه‌فرینم، زه‌مان
 خانه‌ سووتاوی چرای چاکه‌م، چه‌ بۆنسۆ دی له‌ ژین!
 شیوه‌ن و غه‌وغا ته‌گێری تۆ به‌ شوین ژینم، زه‌مان
 خاکی خۆمت کرده‌ گرد و سه‌نگه‌ری باس و هه‌را
 شانێ به‌رزت گرته‌ ناو داوی گه‌وزینم، زه‌مان
 دانش و هۆشت له‌ بیری بی ره‌وی پر کردمه‌وه
 تووزه‌له‌ت لیداو، زله‌ت لیدامو، بن چینم، زه‌مان
 چونکه‌ له‌م دونیایه‌دا، جیگه‌ی سه‌عاتیکم نییه
 واته‌زانم له‌و سه‌ریش، بی ناو و راشینم، زه‌مان
 هه‌رچی ته‌یکه‌ی بیکه‌، گۆمی قوول مه‌له‌ی خۆشه‌، ئیتر
 نامه‌وی ناوونیشان و هۆزو ئایینم، زه‌مان
 دۆست و دوژمن گشتی لیت هاندامو، کینه‌ت خسته‌ دل
 هیچ زه‌ره‌ر ناکه‌م که رووت و قووت و غه‌مگینم، زه‌مان

پایه مالَم کە ی گە لئ خۆ شیمە ، نە ک بکە ی بە شا
چونکە حە ق خۆ ی بیکە سە ، ئاواتە ناسینم ، زە مان
هەر چی هاتە رینگە م و خۆ ی خستە باوە ش ، بۆ تکا
تۆ دەرت هینا لە باوە شم و لە بالینم ، زە مان
من کور ی جار ان و تۆ هەر کاتە جور یکی تری
نایه یه بەر دل بە چاوی پر لە ئە سرینم ، زە مان
گەر چی (ژیکۆ) مایه سووتاوه ، کە خۆ ی ماوه لە خۆ ی
هەر ئە لئ: من بە سمە خۆ م خوینداری گولچینم ، زە مان.

(۴)

لە دەس چوو عە قل و دینم ، بە جیلوه ی پرووی نازداران
بە بەر - با - مدا لە بەر بادە ، سە رو مال و دل ی جار ان
لە باخی سۆزدا عاشق ئە بی ئوستادی بولبول بی
نە وە ک عومری بە سە ربا سەر بە فرسە ت ، چە شنی هوشیاران
کە مە ولا رە حمی زۆرە ، گەر لە گە ر دەن بە ستم تۆ با لت
فیداتم مو تر یبا ، خۆ ش ، هە ستە لێ دە سازی بیداران
ئیتز پیشه ی قە دی می تۆ ، سە راپا لوتف و ئیحسانه
بە رە حمی خۆ ت بگە هانام و دەر چم سا لە هاواران
حە بیبا! کە ی لە ناو دوو دوژمننا ، جیگایی تە مکی نه ؟
وەرە یاری ، نە جاتم دە ، سە نە م ، یا بکە تیر باران
ئە گەر سە ختم ، ئە گەر نە رمم ، لە ئاهم وا دیاری دا
توواوه جیسمم و لێ دە ، تکه ی ئیکسیری پرووی یاران
لە لای خۆ کە وتوو (راجی) ، لە لای خۆ نووستوو دلبەر
وە کو من بە ختی بە سراوه ، لە سارا یا لە نیو شاران.

(۵)

ئە و کۆ مە لئ کوردانە ، دە لئ یی شاھی زە مانن
خۆ ش فە هم و خیرە د ، حیرزی ملوکانی جیهانن

وهختی که تهن بۆ شهرو شوڤر، ئاگری زهیتن
 وهختی تهقه لا چاپک و، وهک ئاوی رهوانن
 وهختی که تهن ناوی ههوهسبازی یو مهستی
 گولزاری ئیرهه، لالهیی دامهن ههمه دانن
 خاوهن هسهه بو رندن و، بیباکن و مهستور
 رهنگین قهلههه، خووش خهت و، شیرین، به زمانن
 مهحبوبن و، سهه ربه رزن و، شاداوی مهلاحت
 دلدارن و، ههموارن و، ههه زال و به سامن
 بۆ رۆژی هههرا، ههروه کو عیفریتی به ههلههت
 بۆ دوژمنی سههه، ئافهتی پر ناو نیشانن
 ههه تایه فهه، گهه ردهن کهچی تهو کومهله نابن
 مهردوودن و، فهه رتوتن و، بی عهقل و نه زانن
 هه قناسن و، بی باسن و، دهه بازی تهه و غهه
 زانراوه له دنیاوه، ههموو تهه هلی جینانن
 (راجی)! نییه حاجهت به قهلههه بیخهیه نووسین
 سهه ربه رزی ههموو عالههه و، عالی، به مهکانن.

(۶)

بهزم و ههواپی گولشهه، بۆ ئیمه بوو درهخشان
 تالوتفی گول نه بینن، دل زاری کونجی زیندان
 وا عومری من به سهه رچوو، تاکه ی جهفا بکیشم
 خوا بتگری وهفاکه، ماچیک له ههردوو لیوان
 وهک لاله زاری رووی تو، هات و نه سیمی تههنگوت
 پیویسته گهه حیسام بگری له ریزی رهندان
 میهنهت زهدهی برۆتم، تا تاق و جووته بۆ فیل
 قوربان! وهه بنۆشین، من خورپههه و تو خهندان
 رۆحم لهلات به جیما، ههردوو رهئی بهیان بوو
 من سویند تههخۆم، دلیشم، حاشا نه چوته هیجران

سەرمەستی غەمزەییکم، سەودا دەماغی تیری
قەت رەنگ نییە لە گەڵ تۆ، ڕۆستەم کە بیته مەیدان
دڵ داایما خەریکە، بەم کورەیی خەیاڵات
بۆ جۆشی تیری ئۆلفەت، بیسوودە چە کوچ و سندان
زیوین بەدەن هەتاکە، بی رەحم و بی زەکاتی؟
رەحم و زەکاتە پیویست، هەردەم لەسەر موسلمان
پیموت: بەماچی چاوت، گەردن کەچم، وتی پیم:
(راجی) رجا کەمیک بوو، کردت بە بەحری عومان!!.

(۷)

ئەم خاڤ و هەواو ئاوه، کە بی ناوه بە یەزدان
هەر فیتری دیموکراتییو سەرچاوه، بە یەزدان
بەرچاوهیی هۆزێکی ئەدەبپەرور و ژین بوو
ئیمڕۆکە یە دوو چاوی بە گل ماوه، بە یەزدان
عیلم و هونەری داوه بە با، کوردی خەریک ماو
مەندیلی لەسەر دوژمنی خۆی ناوه، بە یەزدان
پاشاوو گەدا، عالم و خاوەن مەرۆ رەنجەر
هەر ئیکە بە مەوجیکەوه خنکاوه، بە یەزدان
بی تانە کە خۆم کردە سوپەر، بۆ سەری میلیت
بۆ شوینە ونیم، سەد لەپی لێداوه بە یەزدان
نایینی؟ چلۆن باغ و مەزاری دلی دوژمن
پازاوتەوه، تازەوو پاراوه بە یەزدان
ماتەمزەدەوو کەوتەیی بن باری فەلاکت
ماوین و دلێش پەست و پەشۆکاوه، بە یەزدان
بی قونبەله، بی تائیرە، بی موخنیقی غازات
تازۆت و ئۆکسجینی مە، هەر ناوه بە یەزدان
نیمانە سەرو سیرەتی کارو، دلی باوهر
دڵ وشکی مەعاریف بووه، گوشراوه، بە یەزدان

ھەر زاهیدی غەددارە، ئیتەر چاوەنوارە
 مردن بەسەریکاتەو، ناکاوە، بە یەزدان
 ھەر شیخی مل ئەستورە، بە بەرمالی ریاپی
 پەردە بەسەری غەفلەتی داداوە، بە یەزدان
 دەرویشی مەکر بازو، بەرازی کولێ نانی
 ھەر یەك بە سوالیکەو پەرژاوە، بە یەزدان
 ھەر ھۆبەو ھەر ھۆزە، بە ناوبانگی عەشیرەت
 دوندانی لە کورتانەیی خۆی ناو، بە یەزدان
 خۆ بێمە سەرو کۆکری جاحیلی لە ناو شار
 وہی وہی! کە لە روو، پۆدرە لێداوە بە یەزدان
 بیری نییە، قەومییەتی چی؟ لووسییە کاری
 خۆی بۆ بەری پێی بیجیجە کیشاوە، بە یەزدان
 پیرانی ردین پەشم و خوری و موو، بە قسە یان
 ھەر ئیکە ئەلێی مستی لە کەر داو، بە یەزدان
 خۆ کۆمەلێ ئاغەو بەگو سەردارو گزیران
 ھەر ئیکە لە رێی پارووی، سەد چاوە بە یەزدان
 ھەر باسو قسە فیتنە گەریو، سۆزی کچ و ژن
 سەودا لە مل و گەردەنی ھاللاو، بە یەزدان
 ئیکێ رەشو، ئیکێ سپییو سوورەیی چاوشین
 ھەر لۆمەو ھەر غەیبەتو، ھەر راو بە یەزدان
 باسیکی مشوورو گەلو زانستو سەروکار
 رەش بۆتەو، لەم لاپەرە بەولاو بە یەزدان
 ھۆ کاکە، منیش مردم و مەرگم بە گژاچوو
 بینۆشە دووای من، ھەموو تاللاو بە یەزدان
 ئەووەل شەرپو، ئاخەر شەرپو، ناوەندی گەچ و گێر
 ھەر بۆ من و ھەر بۆ توە، بژاراو بە یەزدان

(پشکوؤ)، چیبہ؟ بہرزی و تہنت بی سہروکارہ؟!
ہیشی لہ دلی غہمزده ہہرماوہ، بہ یہزدان.

(۸)

وہختی نیبہ ئیستا کہ بیینی لہ ہہواران
وا پایزی رہش ہاتو، تہقہومی لہ دہواران
ٹاہی منی دلّ خہستہ، کہ ناوہستی لہ دیوار
کہی خو دہگرن قامہتی شمشادو چناران؟
ئاگر لہ جگہر ہہ لئہ گرینن، بہ دہمی سارد
خو گہرم دہ کهن، چیلکہ تہ کیشن بہ ہہزاران
پہرژین بہ گولّ و سونبول تہ کهن، روومہتی کافوور
خویینی جگہرو دیدہ تہرپژن بہ ہہزاران
خووگیرو، خواگیرو، دلئہ ندادزو، ہہوہاباز
نیچیر تہ کوژن، پایزو زستانو بہ ہہاران
چہند خو شہ بہ مندالّ و نہ فامان، بگہزی شہوق
نہک بیبہ قوماریاشی سہرو کو فیہ لاران
وہختیکہ، لہ بہر قرچہ بی گہرمایہ تہ سووتیی
کاتیکی لہ شی، شہختہ تہ بہستی لہ کهناران
عومرت بہ فیدای ہہ لئہ بی ماچیکہ، کہ ناچی
گیانت بہ ہہوای خہندہ بی، تہروئ لہ بہ یاران
سہودا بہ ہہموو سالّ مہ کہوو کاتی بناسہ
پارہی ہونہرت، قہت مہخہ گیرفانی دہ لاران
بو تہو کہسہ سووتاوہ، لہ تاوانی بسووتیی
ہہر ئاگری تہو خو شکہ، بہ لادیوو بہ شاران
(پشکوؤ)، بہ مہقاشی بگرن بو جگہرہی لیو
گیانی بہ گہشی دیتہ بہرہو پیری نیگاران.

کارہ ساتی ہیڙشی کوللہ زہرد

کہ وہختی تاشکرابوو سووچ و تاوان
 بہ لآ وەر بوو، بہ ناو قہومی موسلمان
 لہ سالی نؤسہ دو پہ نجاوو سی دا
 ہہ ژاران کہوتنہ فرمیسک باران
 لہ لایئی گہ نمہ سوورہ ژہنگی لیڈا
 لہ لایئی درک و دال، زیوان و زیزان
 لہ لایئی بوو تہمای خہرمانہ رہشکہ
 بہ دەس مندال، گہ لیکی ہاتہ سووتان
 سہ پان و مامہ جوتیار، دل بہ غہم بوون
 دەماری پشت و دلیمان کہوتہ ہیڙشان
 لہ ناکاو، جگ لہ وانہ، لہ شکری زہرد
 ہجوومی کرد، بہ سونگی ہاتہ مہیدان
 بہ نیرو میوہ تییکہل، وک ہہ لاتہ
 ہہ لوعہ و، تییری ناکا خاکی کوردان
 کہ سہیریکی ہہ واو ئاوو گیای کرد
 ہہ موو بوونہ عیشقبازو گرانجہان
 یہک و دوو سواری یہ کتر بوون، ہہ وایی
 کہ گرتی رووی زہمینو، پویشی تاسمان
 یہقینی کرد، بہ دەس ئیمہ تہفہوتی
 گہرای دانا، لہ وەرد و رەمل و دەشتان
 حکوومہت کہوتہ پرسیاری تہہالی
 بہ قانونی زیراعہت ہاتہ جہولان
 بہ لاغی دایہ مہ ئموورو موفہتتیش
 کہ پؤلیس چوونہ سہر موختاری گوندان

نمونہ ہی ہلکھنن، جیگہ ہی بزانن
ہتا میزانیہی کھن، گورج و چہسپان
کہ مہ علووم بوو، لہ مہ ئمووری مہ للی
خہریک بوونہ قسہو بہرقیہ لیڈان
وہزارہت کہوتہ تہ خسیسی مہساریف
بہ دامہ زرائی چہند لیژنہ لہ گہ نجان
بہ ہہ ژنؤ رۆژ کہ متر، ئەو کوللہی زہرد
ژیاوہ، کاکہ! وینہی ئاوی توفان
بہ سوئتہی خوئی موخہ ووہل، (مستہ فا بہگ)
کہ مہ ئموورہ لہ کوئیہ، بیگی جافان
بہ بارخانہی جہ لب کردن، عہ قاقیر
سہم و گونیہو کہ پھک، بی حہددو حوسبان
لہ شہرقی کوئیہ، داینا دوو موراقیب
ئہ وانیش (واحید ئاغا) و کاکہ (پہ جان)
چ تیکووشہر، نہ بہ ز، گہ نچ و دلاوہر
تہ ہہ متہن، کیمیای، مہردی مہیدان
کہ ہہر ئیکہ، بہ لیژنیکی کریکار
خہ باتیان خستہ دہشت و چوم و گردان
تہورومبیلکی لئوری، وک فرۆکہ
ئہ کییشی، گشتی پیویستی رەزو بان
شوفیر کاک (ئہ حمہد) ہ، وریاوو ئازا
قسہو روو خوشو، لیوی پر لہ خہندان
لہ لیژنہی ئیمہدا، ئەمنو (فہقی حوسین)
نیشاندارو، جلیہ و کیشو، قوماندان
دوو (عہ بدوللا)، یہ کی کوئی، ئەو یتر
دلیریکی بہ ناوبانگہ، لہ (بہ رزان)

له تهسلی هۆزی کورده، (لاوه میرزا)
 دوو ئامۆزا، به لئی (توفیق و عوسمان)
 مورپه تتهب (مام تهها) یه، تهسلی خوشناو
 (سمایل)، حاریسی گهنج و خهزینان
 وه لاغداریکی عهنتیکه، (که ریم بهگ)
 سوواری تهسپه بۆره، وهختی بازدان
 سه روکی لیژنه، (عهبدو لواحید ئاغا)
 غه فووری، خانه دان و خاوهنی شان
 سه روکی لیژنه یی (دۆندار) و لای (کو)
 حه ویزی، گهنجی جیدار کاکه (په حمان)
 که (ئیبراهیم) ه، موسیقا له جهنگا
 هه مووی سه رخۆشه، گشتی، گهنج و لاوان
 هه موو، وهك پالنه وانی پۆژی داوا
 هه موو ئوستادو، خاوهن ریزو مه علان
 هه موو پۆژی، له لایئ بانگو و هاوار
 که له شکر هاته ناو تووتنان و مالان
 (حسین خاتون)، کزو سه رسام و ساوا
 له ناعوورو، پیازو، شه تل و، بیستان
 سه دایی (یادگار) و (مامه زینه ل)
 له گه ل (ئه حمه د مه جید) و، کاکه (قوربان)
 کوره هیچمان نه ما، مردین له ناو پاس
 ده سو برد که ن، نه وهك بخوا منالان
 له زهرفی چه ند پۆژیکی، سوار بووین
 نه بووین موحتاجی چهك، بیجگه له ده رمان
 که ئیمه یین له شکر یکی پر له نه سرهت
 که می بووین، زۆری کردین هه ققی یه زدان

به غازو قونبه لهی زهره، به ئیش چووین
 که ئیشی پینه کردبوو، جه یشی ئەلمان
 ئیتر هاواری عالم، وا بلند بوو
 ته می پۆشی، سهرو لاجاوی دییان
 ده می (ئه لیا سه سوور)ی که سینه زانی
 ده می (قه سر)ی، ده میکی خه لکی (کاولان)
 ده میکی (گۆمه شین) و (کانی هه نجیر)
 ده می (کانی رهش) و، لای (قازی به گیان)
 له هه ره جه حفهل، که روومان تی ئە کردن
 له ترسا، جه یشی زهره گشتی ئە خنکان
 له ناو خوومان ئە گرت، ئەو له شکری زۆر
 به ده رمان و به شورکان، دوور له بوختان
 به ساتی، جه حفه لیکمان لی ئە کوشتن
 شه ری ئیمه و، سرورو جه ژنی ته یران
 گه لی جاران به بهر ئە زیهت ئە که وتین
 له جیی ناخۆش و نووسه ک پیوه نووسان
 خه یالی هه نده سه و، ره سم و، خه ریته
 فریماندا، له خوتته ی کاری ده وران
 مه لئین بی ریوو ته قدیر، نا کرین ئیش
 چ ئیشیکه، که نه یکا عیلم و ئیمان
 به سه ردان هاته لامان، کاکه (ره حمان)
 له رۆژی بیست و سیی مانگی حوزه یران
 له گه ل کاک (ئه حمه د) و (ئیه راهیم ئاغنا)
 له کرده و جه نگو و ره زمی مه، عه جه ب مان
 شه ویکی پیکه وه، ژینمان به سه ر برد
 به شمشال و، ده ف و، حه یران و، گۆران

بژی قائممقامی شاری (کۆیه)
له بهرزیدا، که بۆته مه‌عده‌ن و کان
جه‌نابی (مسته‌فا به‌گ)، دل به سه‌فوه‌ت
جیهانگیریکه، زاتهن خزمی خۆمان
مولاحیزه‌اته لمان، کاکه (جه‌بار)
ده‌لیلی عه‌قل و عیلمه‌و، جوودی ئینسان
گه‌ش و رووخۆش و، فیکری پر له حکمه‌ت
قیافه‌ت ریک و روح سووک و کزه‌ی گیان
قدوومی ئه‌و، کولله‌ی لابرده‌و رۆیی
ئه‌وه‌ی مابوو، به‌تاو رووی کرده‌ کویستان
ئه‌ه‌کا پیشکیشی ئه‌م ته‌ئریخه‌، (راجی)
دیاری خۆشه‌ویستان و برایان.

حوزه‌یرانی / ۱۹۵۳- گوندی کۆکه^(۱)

(۱۰)

جام و، دوو له‌بو، چاوی سیا، هه‌رده‌مه مه‌ستن
جان و دلی من، به‌ندو هه‌واخواهی قه‌فه‌ستن
تۆ شه‌ککه‌ری شیرینیو، هه‌نگوینی موصه‌ففا
موفتی و من و قازیبو ره‌قیب، می‌ش و مه‌گه‌ستن
عه‌قل و ئه‌ده‌بو، سه‌برو شه‌کیب و دل و دینم
بۆ ره‌سمی سه‌فه‌ر، مونته‌زیری ده‌نگی جه‌ره‌ستن
که‌وتۆته دلان، زه‌لزله‌یی سه‌توه‌تی شوخیت
حوورو په‌ریبو شاه و گه‌دا، عه‌دمی هه‌وه‌ستن
ئه‌م سیبهره‌، کانی نه‌زه‌رو زه‌وق و حه‌یاته
ئه‌هلی خه‌به‌ری ئیمه‌، سه‌فا پۆشی نه‌فه‌ستن

۱- گوندیکه له گونده‌کانی ده‌ستی کۆیه.

مه علومه به تم شوخیه، تهسکه ندهرو تاسه ف
 پابهسته وو سرگه شته بی یهك نیوه نه عهستن
 (راجی!) چیه وهك هه وری ته جهل، شه كوه ده گپری؟
 ته هلی تهره بو مه یكه ده نیژیکه كه ههستن!!

(۱۱)

له چین و تاری گیسووتا، بریقه و جوششی پروتن
 له مهوجی مه شعه لهی پروتا، غولام و بهندی گیسووتن
 له گوڤه ی چاوی مه خمورت، نیازو غه مزه وو نازت
 له قه تلی نیمه مه زبووتن، به دوو شمشییری ته پروتن
 كه مهر بهسته ی قه دی شوخت، چنارو سهروو شمشادن
 شه فیه، له عل و یاقووتن، خه جالاتی له بی قووتن
 له كوئچی سینه ما به زمی خه یال و خاله دامه زرا
 به تاقی زه مزه مه ی عیشتت، له گهل بابی ته جهل جووتن
 شه فایی چوو، سه ما ناوی نه ما، پروت هه لکرا، جانا
 دووسه د هارپروت و مارپروتن، سه راپا خاکی ناسووتن
 غوباری رۆحی من چونکه، له دامینت خوداجو بوو
 له عهرشا ته حمه دو عیسا، موریدی شاهی لاهووتن
 حه قیه تکاریه نیمرۆ، له عه قل و رۆحی بیادام
 ته ریه تداریه، نه فس و ههوا مونقاد و سه ر پروتن
 نه ما سه برم، تکا شه رمم، شکا نه قدم، پسا جه رگم
 به گردی، هه رچی هه مبوو من، له ژیر تالانی جادووتن
 له قایی خیر و نیحسانا، به قایی مه ی كه (راجی) بم
 دل و دیدم تکا کاری، له بو زاری شه كه رخووتن.

(۱۲)

وه ته نپه ره رانم، چ لادی، چ شان
 کوران و که نیشکن، له ژین به ختیارن

گولم گهر پیشکوی، له پرووی گه نچ و لاوان
ئه زانم له توخی به هاوو به هارن
له نه ورۆزی هۆزی به هیرو به بیرم
پژان و، خژان و، هه ژانی هه ژان
به قاتی ده قاتی، قه لات و قه پاتن
خه باتی خه لات و وه لات و هه وارن
به ئاتومی هۆش و، به نۆشی جه ماتن
به ره و پرووی هومییدو، به رو پرووی وتارن
هونه ر به هره وهر بوو، له چاوی گه لم دا
ته ماشا! له بارو، له کارو، له دارن
له قوچی نه قووچان، چ چاوو چه ماوی
له ره نجی نه ره نجان، چ ده ست و چ زارن
له کونجی ترنجین، ئه گونجین برنجی
که تیکرا ده ژین و، که پیکرا دیارن
وه رام و مه رامن، دوروست و مه به ستن
به داوایی دوژمن، پلاوو پلارن
له بورجی دلیری، وه کو شیری گورجن
به ئازایی نازو، به راوو شکارن
ئه گهر تیپی دوژمن، له پروو سه د هه زارن
گه لی من له روژی هه را گورگی هارن
به زانین و مه ردی و، به پیشچوون و بوردن
ئیتر خوشه ویستی خوداوه ندی کارن
مه پونگیوه (پشکو)، له سونگهی نیگاران
هه موو کهس ده زانی، که ئیوه خه سارن.

یاره بیی ره قیبان له په نای به فه ناچن
بو دهردی ته جهل بینو، هه موو سا به رچاچن
وهك شیخ و مهلا، بوونه سه فاپوشی زه مانه
روو رهش ته مه تنه، زاهیری، بو راهی سه فاچن
وهك شاهیدو ساقی، كه به زهوقی دل و مهستی
ته و قه و مه خودابینه، كه بو كه شفی دوجا چن
جه معی گول و مول، نه رگس و ششادو و نه وه شه
هه ستاون ته گهر بو قه ده می بادی سه باچن
هه ركهس له خسوسیکه وه دیتت، وهره سه یران
قه و می به له ناوردنی ته و، هه لگری پاچن
زاهید! به سه مه مینه، له سه ره له وحه بی عهرشا
سه ر نین كه ته مانه ی تو ته بینی، هه موو قاچن
(راجی)، تو پیار یوه له دیوانی دوعادا
ته م جومله نه خوشانه، به دهرمانی شیفاچن.

ته مجوره ده سیسانه، له دینار و فلوسن
راویژی گره و سه ندنی ئینگلیزیو پروسن
هه ر ئیکه به سازیکه وه ته م چه رخه ته گیرن
عاشق به بهرو رووی و ته ن و، روومه تی لووسن
بازاری سهرو ماله، كه مالتی هه موو مالتین
ساتی نییه، سه د ده فته ری ئیحصا كه نه نووسن
تیچوونی مه، پی هاتنی وان، شوومی مه، جه ژنه
رؤژانی گه شو باشی مه، هه ر شوړش و بووسن
بو رؤژی ژیانیه، ته وان کات و سه عاتن
بو خیر و شه ری شه و به خه بهر، چه شنی خه رووسن

رۆژیکه، نوێ سالی هه‌موو کوردی قه‌له‌نده‌ر
 ته‌م جه‌ژنه بکه‌ن، بی شکه مورته‌ددو مه‌جووسن
 تا ئی‌مه هه‌بوین، خه‌لک ته‌یانداینی سه‌رانه
 ئیستا به‌ سه‌رو مالی مه‌، گوومرگ و موکوسن
 نه‌مزان، نه‌ زاوین و نه‌ زاوین، که ته‌تاشریین
 دوژمن که به‌ تووکی سه‌رو به‌ر، نو‌ره‌وو مووسن
 ته‌و خه‌لکه، هه‌موو هارو به‌خۆژیو له‌ هه‌لستان
 کوردینه به‌سه‌ سستیو، تاکه‌ی له‌ جلوسن
 بوچی نه‌ته‌وه گشتی به‌سه‌رکه‌وتن و، ئیوه
 وا چاره ره‌شن عه‌ینی خه‌لووزو عه‌به‌نووسن؟!
 به‌رییچه زه‌مان، مووچه به‌راو، مووچه زییاد
 خه‌لکی له‌ درووس، ئیوه له‌ بن کوتک و ترووسن
 خمتان خه‌نه چاو، ئیوه له‌ بو‌ دوژمنه‌کانتان
 وا کاره‌که‌رو عه‌بدن و، هیشتاکه عه‌بووسن
 (ژیکو) وه‌ته‌نت زۆره، به‌شی هۆزه‌که ناکا
 لاموایه، له‌به‌ر ته‌مه‌لیو زۆره نفووسن!!

(١٥)

له‌ که‌ناری سه‌روی دل‌به‌ر، به‌ ته‌له‌ب سکه‌نده‌رم من
 به‌ خوماری چاوی شوخی، له‌ شه‌فافی گوهرم من
 به‌ فیراقی نازه‌نینان، به‌ ویداعی یاسه‌مینان
 له‌ شکه‌نجی عوقده‌چینان، به‌ خودا قه‌له‌نده‌رم من
 چه‌مه‌نی ویسالی مه‌جووب، به‌ له‌بی جه‌مالی مه‌وه‌ووب
 به‌سه‌ری خه‌یالی ئاشووب، له‌ که‌ناره‌ بی‌ ده‌رم من
 سه‌ری زولفی ته‌و نیگاره، دل‌ی خسته‌ سه‌ر قه‌ناره
 له‌بو نازی تا دیاره، له‌ دیاری خه‌نجه‌رم من
 ده‌نوینی چاوی مه‌ستی، به‌ دل‌ی بلند به‌ستی
 له‌ یه‌می خومار پستی، به‌ هه‌وا سه‌مه‌نده‌رم من

لکی به ختی ناپه‌سندم، بهری وه‌سلی خست و سه‌ندم
 چ نه‌خوش و زه‌خمه‌ندم، توشی دهر دو که‌سهرم من
 سه‌ری (راجی) گیژو ماته، به خودا بی‌ده‌سته‌لاته
 نه‌وه به‌ندی عیله‌ساته، چ به‌لا به‌سهر سه‌رم من!!.

(۱۶)

هموو رۆژی به‌ ملیون، ده‌ست و دامینی نه‌مانم من
 له‌گه‌ل‌ تاھ و نه‌سه‌ف، په‌روه‌ده‌یی ری‌ی جاویدانم من
 گوئی به‌ختم وه‌ری، ئیکسیری وه‌سلم خاکی تی‌که‌ل بوو
 به‌ده‌م داوی نیهانم، یا له‌به‌ر چه‌رخ زه‌مانم من!
 به‌چاوی خوم ده‌بینم، وا قیامه‌ت رابووه ئیمشه‌و
 که‌چی هیشتا خه‌ریکی کاری عیشتی نیشتمانم من
 هموو عالم به‌گورجی ئیشی پیکه‌یناوو، یا فه‌وتا
 به‌جاری، سه‌رگوزه‌شته‌ی پیرو لاوو دل‌به‌رانم من
 ده‌فه‌رموی، کیوی خه‌م تو هه‌لکه‌نه، نه‌و شوخه شیرینه
 له‌به‌ر بی‌تلیفاتی، وا ده‌زانی پالنه‌وانم من
 به‌کوللی سه‌برو هی‌زم لی‌براره، من بریندارم
 خه‌ته‌رمه‌ندو، زه‌عیفو، بی‌که‌سو قه‌لب و زمانم من
 نه‌فیرم تاسمانی گرتووه، هاواری نه‌ملاکه
 که نه‌مشه‌و بو خروشی عه‌قل و عیرفان، پاسه‌وانم من
 له‌به‌ر ته‌وقی که‌مه‌ر، خرخالی پییه، به‌ندی نه‌رواحم
 له‌پی‌ی یاران‌ه‌وه روح سووکم، نه‌ما سه‌ر گرانم من
 نه‌مان نامانه هه‌رلا، دائیره‌ی عیشتی دل‌ی (راجی)
 به‌لی، نوخته‌ی به‌رابه‌ر مه‌رکه‌زی جه‌وری بتانم من!!.

(۱۷)

یار هاته سه‌ر هه‌واله‌ی، نه‌م دل‌ه‌ی خه‌رابی من
 ره‌سیدی کرد ده‌فته‌ری عیشتی بی‌حیسابی من

ئەه ی دڵ بنالە تاکەه ی، ئە کیشی تو باری غەم
 ڕۆیی بە بێ نیشانە، خەتی بێ جەوابی من
 هاوارە سا ڕەفیقانی غەمکیش و پڕ بە لا
 بێ خود بە دەشتی خستم، هەوایی شەرابی من
 سەبا وەرە بزاتم، لە گۆلشەن چ دائیرە؟
 لە بەینی بۆلبولانی قەلەندەر بە تابێ من
 ئاخۆ بە نازو عیشو، ئەدا کامی بیکەسان
 ئەو نازەنینەه ی دلبەری عالی جەنابی من؟
 هەرچەندە من بە سۆزو نالەو وەرەم ئە دەم
 ئاخۆ کەمێ ئە گاتە، شەه ی بێ حیجابی من؟
 (راجی) وەرە لە ڕوویی یەقین هەلکە چل چرا
 تا لە عە کسێ حەرفەو، بگێڕێ شیهابی من.

(۱۸)

کێ هەیه گەر بێتە هاواری دلی پڕ دەردی من؟
 کێ دەکا دەرمانی دەردی هەمدەمی خواکەردی من؟
 گەر بگریەم تا قیامەت، نایا نۆرە ی بیکەنین
 کشتی نابێ ئاوەزاری نابە کاری عەردی من
 نالە نالەم ڕۆژو شەو دیتو، نە گەییە هیچ کەس
 چی نە کرد سەد سائە لەم مەیدانە ئاهی سەردی من
 دڵ بە جاری بۆتە باری هۆش و عەقل و غاییلەم
 پشتی خۆم ئە شکینێ گەر بیهاومە دوژمن بەردی من!!
 ڕاخزی ماری غەمی تو، کەوتە ناو کونجی دەماغ
 خۆی لە ناو سەک نا بە هیڤی بەختە کە ی نامەردی من
 نیمە تاوی غەم بە سەد ئە سپەر، لە مەیدانی ئە مەل
 وا دە گاتە چەرخێ نۆیەم، نالە یی شەو گەردی من
 نیعمە تم هەر ئاخ و داخە، زینە تم فرمیسکی ئال
 خویینی چاوی خۆمە بردی ئابرووی زەردی من

هەر کەسێ هات و خەنی بوو، تێخزایە گەنجی بەش
درک و داییشی نەهیناوه، براکەم! وەردی من
(راجیا)، دەرگەیی ویسالت لێ بە قور گیراوه، سا
حالی توش وەك داشی ریسوا، کەوتە بەرپێی نەردی من.

(۱۹)

نایەتە سەر مەقامی دل، بە شووریو جنوونی من
نایەتە کاری باغ و گول، بە بولبولی زەبوونی من
دوینی گول بە دەستەوه، ئە دەستی خۆم دەگەستەوه
لە روویی تۆی دەبەستەوه، قەترەیی ئەشکی خوونی من
پەنجە لە گەل کەمەر دەکا، مەیلی ئە دەردی سەر دەکا
خۆی بە هەبا هەدەر دەکا، خەیاڵی توون بە توونی من
جیلوویی جامی مەی دەوئ، ساقی یو بەزمی کەیی دەوئ
موتریبو هەلەلەیی دەوئ، غەم لە دلی نگوونی من
ناگەمە کاروباری تۆ، نیمە سەری دیاری تۆ
لەو چەم و خونچەزاری تۆ، بی وەجە هاتوچوونی من
پەرچەمی خستە پیچ و خەم، خال و خەتی خرایە دەم
تامی نەماوه زۆرو کەم، چاوهیی ئۆرغەنوونی من
کاری بە زەبری ئەبرووه، هەر فییری مە کرو جادووه
چونکە ئە هەر لاوه رووه، باتیلە تیغ سوونی من
بمخەرە زنجیری ئەمەل، بـمـدەرە بەر چەرخی ئەجەل
چارە دەکەیی بەلکە لە گەل، جنوونی پەر فنوونی من
هاتەوه (راجی) بە ستەم، کەوتە فوغان و دەرد و غەم
دیدەیی روونی بوونی ئەم، هاتەوه رووی نەبوونی من.

(۲۰)

ئەم تاقمە خالانە، کەوا دل ئەرفینن
لەو کوورەیی سەر کولمە، بە تاوی ئەدەمیین

تہم دہستہ بی خہ تتانہ، بہ دہم زولفی سیہ ہمار
یہک رشتہ بی جہرگم ہہیہ، وا تہ پیچرین
تہم جوملہ نیگارانہ، لہ رووی حوسنو لہ تافہت
بی ئاوی حہیا، بولبولی من ہلئہ فرین
تہم جہمعہ تہیبانہ، لہسہر زامی بریندار
سہ برو خیرہدی عاشقی بی دل تہستین
تہم مہجمعہ تاساتہ، لہسہر چاوی خہرابت
دینی غورہبا، ہہر بہ تیجاراتی تہہین
تہم حہلقہ بی دلدارو مہی و موتربو ساقی
بازاری جینان، لہحزہ بہ لہحزہ تہشکین
تہی دل، تو لہگہل روچی بریندار لہ دہس دوست
لہم کونجی تہنی (راجی) بی ئاوارہ مہمین.

(۲۱)

تہسرین جہ سہر چہم، وہ کول، وہ جوشہن
جہ زہبری شمشیر، چہ خامن جوشہن
موشکین کولافان، نہ رووی سازو باز
کریاری شہران، ناشتی فروشہن
گونہی گولالان، جہ ہوی رہنگ و بو
مہغنہ تہسی دل، وہ بیرو ہوشہن
جہ ناو باغی گہل، نہوی سازو مہی
تینہ نہ پہروای ہیچ عہیش و نوشہن
نویسہم بہ خون، جہ نامہی جیہان
پہی کوردی سہرمہس، کہ بہس خہموشہن
ریژان و قیژان، بولبول بہ باغہم
گولان کہ بہرگی راستی نہپوشہن
تہی ساتہی سا من نہوینم بالات
حہرامہم بادا، چی مہی جہ دوشہن

دیوانی راجی

سه‌دای سه‌متووران، خوش هاتنه گوشه‌م
هۆزیک نه مه‌رگه‌ن، وان تینه‌کۆشه‌ن
بو نیه (پشکۆ)، سه‌رجه‌م کوژیاوه؟
به زامانی گه‌ل، خه‌یلی پەرۆشه‌ن.

(۲۲)

مه‌ستی کردم بئ خه‌به‌ر، ساقی له جامی مه‌ی ده‌هه‌ن
به‌ندی کردم موتریبی خوش له هجه، شیرین، سییم ته‌ن
بۆم بللی شوورو به‌یاتو، چوارگاو رۆم و حیجاز
شه‌رقیوو قه‌ززو نه‌وا، سیگا، سه‌با، ده‌شتی، چه‌مه‌ن
بیخه‌راستی حه‌نجه‌ره، به‌ندو، عیراقو، ده‌ستگاه
لاوک و حه‌یران و لامی، نه‌رم و شل، پسر سۆزو فه‌ن
ده‌م له مه‌نسووری بده، روویی دلارا بیته‌جوش
خوش بچیژه مه‌سنه‌وی، گۆل گۆل، له‌باسی یاسه‌مه‌ن
خاللی رییوارو قه‌تارو، ئای ئای و نیوه‌شه‌و
تا له هه‌وری لاره‌وه، نه‌شمیل به‌ئاغا دا میحه‌ن
لیو له نه‌ی ره‌ختی شه‌ه و، ره‌قسو، شه‌پۆلو، ماه و زهر
په‌رده‌وو، بالۆره‌وو، بووکانه، بو‌هاواری ته‌ن
(راجیا)! تيمشه‌و عه‌جه‌ب مه‌یلت که مؤسیقارییه
یانه زانیوته له گوفتی موسته‌شاری موته‌مه‌ن؟!

(۲۳)

ئاهووانی چاوی دلداران، شکاری شیر ته‌که‌ن
هه‌ر له مندالیوه خویان په‌نجه‌بازی فیئر ته‌که‌ن
ئه‌مکوژن هه‌رده‌م به‌ناهه‌ق، شوخه‌کانی دیده مه‌ست^(۱)
دل ده‌سووتینن له رووی خویان و گۆیا خیر ته‌که‌ن

۱- له‌شوینیکی دیکه‌دا ده‌لی: (ده‌مکوژن هه‌رده‌م به‌ناهه‌ق، شوخه‌کانی چاو هه‌لۆ).

ههروه کو پیروژه دهشکینن دلئی ئیسقانی من
 خو له مهغزی من عهزیزم، جاره جاره تیر ته کهن
 ههه به قوربانی سوپاهی خاله کانتان بم، کهوا
 ههروه کو بتپهروهان، تهقوا له تاقی دیر ته کهن
 وهخته دل دهچئی له تن، دهچم له دین، برم له تاو
 ئه و نیگاران، که بازی راست و ژورو ژیر ته کهن
 هینده بی رهمن له گهل خه لکی، دوو چاوی مههوهشان
 وا له کونجی بیکه سیدا، گیان و دل بی خیر ته کهن
 (راجیا)، چونکه عهجهب کاریکه سا ههردهم بلئی
 ئاهوانی چاوی دلداران، شکاری شیر ته کهن.

(۲۴)

نیگاران گهر به من پوژی ههزار جیگا نه کهن چبکه ن؟
 له راوی بیکه سان سه د تیر له دل ئاوا نه کهن چبکه ن؟
 به دهم ته گریجه دا، گیان و دلئی عالم ته جوشینن
 به ئهم زنجیره یی موو، عالمی شهیدا نه کهن چبکه ن؟
 له چاوانا ته پریژن باده یی مهستی به ناو دونیا
 به لئی، گهر جوستوجویی عالمی بالا نه کهن چبکه ن؟
 ته چن وا جون به جون، تالان بکه ن تیمان و دین و ژین
 له لای خویمان وه هایه، روو له ریی تهقوا نه کهن چبکه ن؟
 له سهه مولکی دل و سهه، تهو شهه نشایانه تا ماون
 ته گهر دهستی ته سهه رروف دائیمه ن والا نه کهن چبکه ن؟
 که یارو موتریب و ساقی، به به زم و ره زمی دل وهستان
 سهه رانه دهفته ری مهستی، به مهی ئینشا نه کهن چبکه ن؟^(۱)

۱- له شوپینیکی دیکه دا ده لئی: (سهه رانه دهفته ری مهستی، له سوژ ئینشا نه کهن چبکه ن).

له داغیکی دلی (راجی)، شکاون نه شتتروو خه نجهر^(۱)
ته بیبان گهر به های موژگان له من داوا نه کهن، چبکهن؟
(۲۵)

به چهرخی عیشوه، نازکان، زهمانه عه نبه رین ته کهن
به پیچ و تورره، دل به ران، جینن و به شهر له دین ته کهن
له کوچه گاهی دل به ریی، به ناوی شاهیدی که دین
له پرویی قه تل و عامه وه، عالمی دل ته مین ته کهن
به ده نگو و رهنگی هاموشو، سه رایی چه شه ساری مهی
به سه د فسوون و ساحیری، له سایه بانی چین ته کهن
دهمی به کام و شهرمه وه، ته لب ته کهن نوقودی جان
دهمی به لیوی گهرمه وه، غه زه ب پری جه بین ته کهن
نومایی گول ددهن دهمی، له روومه تانی تافتاو
که قومریانی توقه چی، له توقی یاسه مین ته کهن
له میوه جاتی خال و خدت، ددهن به راتی نیوه شه و
خه لاتی بی دلانی غه م، له باغی نازنین ته کهن
بخوری مه جمهری روخه، بوخاری زولفی هه لته دا
رقومی رهنگو و بویی مهی، له جامی ناگرین ته کهن
چ تا قمی که ده م به ده م، به نازو نازکی ته چن؟
جگه ربرای عیشقیان، له شاری ئاه و شین ته کهن
دل پیه زاره چاوی من، له کارخانه یی فیراق
که دل به رانی فیتنه چی، له سوزی (راجی) کین ته کهن!!

(۲۶)

له عل و گوهر و لاله، به خنده ی تو له باون
کور دو عه ره بو شیعه، له زولفی تو به داون

۲- له شوپینیکی دیکه دا ده لی: (له داغیکی دلی (راجی)، شکا نه شتتروو به سه د ملیار).

تا جامی دهمت دم به دهمه، ئەهی دەمی عیسا
 ئەم کۆمه ئەیی عیشقه هه موو زینده کراون
 گەر حاکی دوو چاوی سیاهت، سهری کیشا
 وا دیاره دل و عه قل و سهرو سهبر شکاون
 زولف و خهت و خال و، که مهرو گهردن و بالا
 ههر شهش له عه زابی منی دل خهسته به تاون
 یهک عیشوه له مهیدانی ته مهن بگره، به هیوا
 موفتی و عه سهس و عاشق و پاشا، له به راون
 رازانه وهیی مهمله که تی زولف و روخی تو
 ئەم رۆژو شهوه، چونکه سهرو سپیری له ناون
 ئەهی شانزهنی په رچه می چین چین، وهره سهیران
 په روانه وو دل، بولبول و (راجی) که کوژاون.

(۲۷)

خۆی له من په نهان دهکا، ئەو دل به ره ی رهنگین جه بین
 ئەهی هه له، شوخی زه مانم بوته شیخی سه زه مین
 راحه ته له لقوومی که تری ناو زه نه خدانت هه بی
 تک به تک ده تویت هه شه که ره له ژاری ئەنگه بین
 ئەهی دلی بی ره حم و لوتفی تو، هه کیمی حال زان
 وهی دوو چاوی پر فسوون، عالی ته بیبی رهنگ بین
 چونکه خالی روومه تی، میعیاری ئەهلی حکمه تن
 وا له جه ننهت بوونه جیگه ی مهرحه باوو ئافه رین
 گواییا من کافر م، ماچی دەمی داوا ئە که م!
 ناوی زولفی ناوه هه ژدهر، بو گونا هکارانی دین
 تا به ریسوایی نه رۆم، سا شه رته نه چمه ده ره له شار
 تا به کوژاوی نه چم، ئەم چاوه بهر ناده م که مین
 من که رازی بم له دل بهر، ئەو ده بی عه فووم بکا
 به م دلی پر تاه و جه رگی لهت لهت و چاوی گرین

په رچه می گه شکهی به عالم دا، له ریگهی چاوه زار
 بویه چاوی بی حیجابانه، له چاوی نین ئەمین
 هەر بنالە تو به تیماوی له کوورهی میحنه تا
 (راجیا)، تا مل ده هالیینی له بهندی یاسه مین.

(۲۸)

ئەهی سه مه ن بو، غونچه دەم، قامهت سنه و بهر، زولف چین
 لاح لی العیش من الوصل بفیك بالیقین
 چاوی ئاوی، جیسمی خاکی، جان هه وایی، قه لبی نار
 مستدیمون لئدیک للوفاء نناظرین
 خانه قای به زم و نه وای قه د شوخی یار، وا تیئه گه م
 هذه جنات عدن فادخلوها خالدين
 سه لسه بیلی لیوی ئالو، شه هدی لوتفو، ره مزی چاو
 هذه آلاء خلد، فاشربوها دائمین
 بی دلان، قوربانتان م، بی ئەدهب قه ت مه چنه پیش
 خیرکم عند الحیب، أن تقوموا قانتین
 مائیدهی سینه ت، له ههنگوینی موسه ففاو شیری ساف
 إن هي في العشق إلا لذة للشاربين
 (خالید) و (حه للاج) و (سه عدی)، به م ته ریهی عه شقییه
 قالوا آمننا، وكانوا في العلوم راسخين
 عابیدی کونجی غه می تو بووم، به تیری کوشتمت
 قد شهدت، فالجنان أزلقت للمؤمنين
 (راجیا)! ئەم سه وزه خه تته، موو جیبی دلخوشییه
 فاعتصم في العشق حتى مت بالجبل المتين.

(۲۹)

له ناچارى له چاوا ئاوه گردین
 له ژیر پیی عالمه ما مردین و پردین

که دلبر هاتہ کووچہی عیشقبازی
 بہ تالان رُوح و مال و دینی بردین
 چ ہاواریکہ وا کہوتوتہ سینہم؟
 لہ گہل بہختی رہشا، بی دہستوبردین
 بہ دہم چہوگانی دوو زولفی سیاہی
 لہ مہیدانی مہشہققہت، گویہ گہردین
 لہ بیرت چوو نیگارا وہختی تیفلی
 کہ سہیرو راوو رووتت پی تہ کردین؟!
 تہتو مہہ بووی و تیمہ ہالہ دائیم
 کہچی تیمرو لہ دہورا، ویلی ہہردین
 مہلی (راجی)، گہلی زارو نہزارین
 تہ گہرچی پر عہبہس، لہم ریگہ مردین۔

(۳۰)

تہم دلبرہ، چہند دلبرہ، چہند دینبرہ، شیرین؟!
 تہم نہی لہبہ، چہند مہی لہبہ، سہد مہرتہبہ، رہنگین؟!
 غارہتگرہ، روو تاگرہ، جان ہلگرہ، ہاوار!
 خاوہن خوہ، پر جادوہ، خہت ہیندوہ، موشکین
 چہند نازکہ، چہند چاپکہ، چہند نازہ لہ دہمیا؟!
 رہنگ تہسمہرہ، قہد عہر عہرہ، سیمینبہرہ، گول چین
 تالیب کوژہ، عاشق دژہ، کہوسہر مژہ، شاہم
 خونریژہ، نیہان بیژہ، جینان چیژہ، خودا بین
 ہہر عوشرہتہ، ہہر شہوکہتہ، ہہر رہجمہتہ، ہہر ناز
 ہہر میحنہتہ، ہہر زیللہتہ، ہہر حسہرہتہ، ہہر کین
 دلبازہ، خوش تاوازہ، سہرئہ فرازہ، سہفاخواز
 نہو رہستہیہ، گول دہستہیہ، شایستہیہ، نہسرین

ناگاتہ مولاقاتی لہ بہدبہختییہ، (راجی)
بیزارہ لہ خوئی، خہستہیہ، دوعا بکہ: ٹامین!!
(۳۱)

خنجیلہ! وەرہ پییکه وه با نه شئوئما کهین
بو عیشقی ئەزەل، شوکری ئەبەد، زیکری خوا کهین
گەوہەر که به هۆنراوی ئەدا رەونەقی دوکان
با روویی یه کیی، هەردوو، لہ دیوانی وەفا کهین
رەحمی بکہ، من کوشتەیی یەک چاوه تەماشام
ساتی بە هەوہس، پییکه وه با سەپرو سەفا کهین
لەم دووریە من عاجزو، تو خورپرەم و خەندان
با تەرکی رەقیب و، عەمەلی زوهد و ریا کهین
عیشقت که لہ من باخچەوو مەیدانی قومارە
چەند خۆشە ئەگەر پییکه وه لەم دەشتە هەرا کهین
تۆش تیری مەحەبەت لہ دلی داوی، کەوابی
مەفرۆشە بەناز ئەم قەدە، با یە کدی دەوا کهین
رەحمی بکہ، چیتەر بە جەفا مەخەرە غوربەت
وا چاکە سەری عیشق بە بالینی رەزا کهین
عالم، که هەموو غەرقة لہ دەریایی مەلامەت
قوربان وەرە با دەم لہ دەما، حەمد و سەنا کهین
(راجی)! من و یارم لہ فیراق و لہ ویصالا
گەر پیک بکەوین رەنگە کراسان بە کەوا کهین.
(۳۲)

ئەی پەرچەمت گری چین، وەستاوہ چین لەسەر چین
بەستووتە رۆحی مسکین، گرتووتە دیدە، بی دین
بەم دەست و پەنجە ئالەت، بەم چاوه شوخ و کالەت
بەم لەب و کولم و خالەت، تو ئاگر، ئیمە بەنزین

هەر تۆی که پر که مالی، هەر تۆی به سه د جه مالی
جووتی برۆی هیلالی، ئەیکە ی به بازو شاهین
هەر جی ئەچی به هاره، روت رۆژی دهشت و شاره
حوسنی تۆ هەر دیاره، بوچیمه چین و ماچین
موتریب بلای هه وایی، ساقی ده تیکه چایی
یار هاته دهر له لایی، دل که وتە فیکرو ته خمین
نایته دهر هه ناسه م، دل زاری ئەم هه یاسه م
کوشته ی ئەو سه ر به تاسه م، تالان ده کا سه لاتین
رازوه دهشت و سه حرا، یارم حیجابی لادا
دنیا چوه ته ماشا، ئەی دل ئەمه ش ده بابچین
بردی عه قل و که مالم، سه ودایی زولفو خالم
ده گریمو هەر ده نالم، دل سه ر دو سینه هاوین
(راجی) که ست نه ماوه، به خوا دل ت شکاوه
ئەم لیوو کولم و چاوه، له تۆ ده کاته په رژین!!

رہوشی خرابی بینای مزگہوت

مزگہوتہ تہ ویلہی کہرو گۆلک، چ خہرابہ
بۆ میٹش و مہ گہس بۆتہ موقہ ددہس و ہکو کابہ
تہ عتیرو بخووری ہہ مہ دەم قشپیل و ریخہ
پیویستہ (مہلا) ش بیٹہ جہماعہت بہ ئینابہ
مہ نزلگہ ہی مندال و قومارہ، بہ جگ و فلس
بۆ سہ رہ سہری، پپر عہرہق و دەوری شہرابہ
دیوارو حہساری ہہ موو ویرانہ بہ رووخان
وہک عاسیمہ یی کۆمہ لئی بی دایک و بابہ
تہو نویتزہ چ نویتزیکہ، کہ تہ کریت لہویدا
ہۆزیکہ، پہرستینہری مہولایی عیقابہ
تہو ہلہلہو زیکرہ، کہ تہروا بہ سہ مادا
لہو مہزبہ لہدا گشتی دو عای فیتنہ موجابہ
شوانیکی و ہکو من، دہرہقہت گۆلکی نایا
کابان، چ ہہو یزیکہ دہمالئی؟ بہ تہ مابہ
کہر، حہزرتی تہسکہ ندرہو من بوومہ تہرستوی
گہر دین تہ پہرستی، بہ ہہ موو ریگہ رہزا بہ
پیویستہ لہسہر شانی مہلا خزمہتی مزگہوت
تہم دییہ سوئالی ہہ موو بی قہیدو جہوابہ
پیستیشی نییہ، مہ غزی تہوی میری موبارہک
وا دیارہ ہہ موو کاری تہرازوو، بہ قولابہ

به و بۆن و بوخاره، که مهلا کاسه هه ناسه ی
 وهک مهستی هه وای ره شهبه لئهک و دهنگی روبا به
 چونکه به هه موو شیوه، زمان دیته سفارش
 بی عه یبه بلین، خاله مهلا توخی شه رابه
 ئەم وه عزو ئە حادیسه، که ئەروا به هه وادا
 وهک بایه کی ناوهخت و، وه کو فوو له جه رابه
 من خاوهنی زانست و هونه ر، بوومه قومارچی
 به و پووچه لی سهر فیتزه، مهلا، حاجی شه هابه
 ره بی! به خمی بگره، به لام دوور له که نیشته
 دوور به له مهلا، به عنی برۆ مالمی چا به
 خۆزیا ره به نی دیره ته بووم، عاتیله وازی
 نهک هه لگری ئەم غه یبهت و بوختان و عیتابه
 گشتی به قسه خزمه، به یه زدانی ته عالا
 گشتی به عه مهل، هه مسهری شه یتان و ده وابه
 پروانه موسلمانییو، پروانه موحه مده
 ئەم هۆزه بللی چۆنه به رامبه ر به سه حابه؟
 فهرقیکی نییه، تو کهر و من عه ینی مهلا بم
 تۆش ههروه کو من مونته زیری رۆژی جهزا به
 گویم ههردوو زرینگانه وه، بهم وه حیی سه ماوی
 (اللّسنُ شرارٌ، عمَلُ الخیرِ کتابة)
 ئیشیکی بکه م، مامه، به زانینه وه ئەیکه م
 وهک تو به که ریی نابی بلیم: دایکه نه، دابه
 تابع به ئیمامیک و، ئیمام تایبعی قهومی
 تا دوو سه ره بی، ئیسته ئە لیم: عه ینی سه وابه

هه رچی بیهوی که شفی حه قایق، له وتارم
بیخاته سه ری، تالیعی نه نگوستی سه بابه
داوایی دوو کهس، راسته یه کی و ئیکی درۆیه
خوی پیچه، نه لئ: وهی له مهلا پیای خه رابه
(راجی) وهه سا مه بخره ژیر پی، نه ته وهی بهخت
بیستینه له یه زدانو، به پرووی نهو گوله شا به.

(۲)

نه وهی من پی مدهوی ساقی! پیاله ی مهی نییه، کو به
نه وهی تو پی م نه دهی باتمان نییه، مسقاله یا پرو به
له خاکی مه یکه دهی تو دا، سه ری شادی مه نه نوینم
موسلمان نی، مه سیحی تو، مه سیحیش گهر نه بی، جوو به
بتیکی و له سه ر شانت، به ناوی زولف داناه
که نیشته ی مالم و مریه م، پری غه و غاوو تاشو به
ته ماشای زه رده لوی سینه ت ده که م، یا قوخی بهر گهر دن
نه توش سه رخوشی خالی، هه ر خه ریکی ئالو بالوو به
دل م هاته خه یالی وه سالی چاوی کالی نهو شوخه
و تم: بوچی نه وهستی تو؟ له ریگه ی شیریا روو به
ته ماشا کردنی کولمه ت، دلی عالم نه پیشکوینی
به دوو زولفت، نه سیمی جه ننه توله ئوایی دوو روو به
به ناز ئیواره تیپه ربووی، کتوپر سینه مت پرواند
به چاوی تو فه ریکم، سا خه ریکی داسو داسوو به
چ باکم دوژمن و فیاله، چ باکم عالم و لومه؟
که من هه ر شیت و بیهوش بم، نه توش هه ر نازو جادوو به

که بریاریک نه‌دا دیدت، له خه‌ودا بی‌م و بتنوشم
 نه‌ویرم بی‌مه باوه‌شتا، به من چی؟ هه‌ر خه‌والو به
 جه‌فاکاری دوو عالم هه‌ر ئەتۆی و، تۆ و ه‌فاداری
 شه‌ه‌نشاهی سه‌رو به‌خت و، ئیراده‌و ده‌ست و بازو به
 که (پشکو) به‌ختی ناپشکوئ، له لیوی ئەو دل‌ارامه
 خه‌لووزیکه، له‌به‌ر چاوی نیگاران بۆته ئوعجوبه.

(۳)

ئە‌ی دل‌ و ه‌ره به‌س به‌ند و گرفتاری یه‌خه‌ی به
 سه‌رخۆشی ده‌م و لی‌وو گول‌او، پاشی قسه‌ی به
 له‌م کوورهبی دل‌دارییه، هه‌ر مای و نه‌سووتای
 سووربوون و نه‌سووتان و گرین، لۆمه‌وو عه‌یبه
 جارئ به وه‌فای وه‌عه‌دی و، مزگینییی ماچی
 زیندوو به‌وه، ئە‌مجاره به مه‌رگی هه‌ره‌شه‌ی به
 جارئ به هه‌وای کو‌لمه، له‌به‌ر تازی به‌هاری
 جارئ به ته‌مای زولفی، له بن داری خه‌نه‌ی به
 له‌م می‌رگ و غوزارانه‌یی سینگ و مه‌م و کو‌لمه‌ی
 وه‌ك به‌رزهبی بی‌ کلک و گوئ، فی‌ری جه‌نه‌ی به
 هه‌ر تاشئ که بینیی‌ه‌وه، قازانجی ره‌چاوه‌ی
 دل‌داریی نه‌بی، هه‌سته، له به‌سته و چه‌قه‌نه‌ی به
 بی‌جگه له مه‌ی و مه‌یکه‌ده، ئیشت هه‌یه؟! مه‌یکه
 هه‌ر ئوگری ساقی و ته‌ره‌بو ناله‌یی نه‌ی به
 تا ماوی ره‌مووده‌ی قه‌دو، به‌دناوی ده‌می به
 پیناوی زه‌ی ده‌ست و، تکه‌ی زه‌رده‌خه‌نه‌ی به

گەر بیییه سهره‌ی جه‌ورو جه‌فاو، چه‌رخ‌ی زه‌مانان
 باکت نه‌بی، له‌م گێره‌یه‌ گاجووتی بنه‌ی به
 چه‌رنووکی خه‌فه‌ت، بیکه‌ شرینه‌ی سه‌رو به‌خت
 بو‌رۆژی هه‌وه‌س، قه‌بزه‌ قه‌نه‌ی ئه‌و زه‌قه‌نه‌ی به
 (پشکو‌) وه‌کو گول‌ پیکه‌نه، خیرابه‌ پشکو‌ی
 وه‌ک خالی ره‌شی لیوی، گه‌شه‌ی ئه‌و به‌ده‌نه‌ی به!!.

(٤)

ئه‌مسال‌ به‌ناوی یاری، سالیکی توندو سه‌خته
 به‌فری خه‌فه‌ت ده‌باری، دل‌یش ده‌بونه‌ شه‌خته
 پیرۆزگاری پی‌روو، ته‌رازووی دادی کی‌شا
 رۆژی‌ش له‌ رووی گه‌لاوی‌تر، هه‌لات و راه‌ به‌خته
 بیدرخه‌ چوو به‌ تالان، میره‌م گه‌را له‌ مالان
 ئو‌غه‌ن که‌ دای له‌ بالان، چاو ده‌رقوولینی وه‌خته
 بیت، ره‌نگه‌ ئیشی پیت بی، گه‌ر تو‌زی شوین و ریت بی
 وا مه‌گره‌ گێژو شیت بی، بشله‌رزی نه‌خته نه‌خته
 پالو‌زی خانه‌ شیواو، له‌به‌ر چه‌راو‌گه‌یی چاو
 ئه‌لیاس و خدری ده‌نگداو، بی سه‌به‌ر هه‌ز به‌ جه‌خته
 دل‌م چله‌ی به‌ سه‌رکه‌ش، قو‌ناعی کرده‌ سی شه‌ش
 پشکو‌ی وه‌تاغی کرد گه‌ش، خه‌ریکی ره‌خت و ته‌خته
 له‌باز به‌رانی نازه، نه‌ورۆزی کوردی سازه
 ئه‌گرئ هه‌موو مو‌غازه، به‌ بی هه‌راو و زه‌خته
 دو‌ژمن له‌ تو‌ی رووانی، که‌ چه‌ند گه‌ش و جوانی
 بی وه‌ی به‌ خو‌ت بزانی، خه‌ساندی بووی به‌ یه‌خته

ئینجا به هارو هاوین، زستان و پایزت چین؟
بارت ئە کەن دەمی زین، بی باسه، ئیشی رەختە
نرخ و فەسالی ماملەت، بازاری خستە دەرفەت
بی قەرت و، سوود و، نافەت، کوتالی پوخت و نەختە
بەسەرچوو سارد و سۆلە، (پشکو) تە هاتە تۆلە
نەماوە کەس لە بۆلە، سۆزو گەشە ی درەختە.

(۵)

ئە ی وەتەن، داخی گرانم، روتبەیی سەر شانته
قرچەیی جەرگو هەناوم، فرچەیی چاوانته
خرمەیی ناو زگمە دی، بۆ تۆ لە خرپە و بیرەخە و
گرمەوو لرمە ی دلە، خۆراکی گولزارانتە
ئە م کە نیشکانە و کورانەت، هەر هەژار و بیگەسن
چەند زەمانیکە هەناسە و ئاهی وان ئاسمانتە
ئیسە بیگانە هەموویان، نۆتە بازو موسیقین
کانی موسیقا بزانه، لاوک و حەیرانتە
باو و بارانی هەناسە ی سەردی ئیمە، تۆز ئە کا
جۆشە زستانی گە لاویژم، سەری میزانتە
گشتی بۆ خەلکە ئەوە ی چاندووتە، وا خەرمانتە
بۆ خەزینە و پارە کانت، دەستی وان گیرفانتە
ئە ی وەتەن تاکە ی لە کاری نالەباری نامراد
بیوژن کۆشی بکە، قازانجی زارۆلاتتە
کیۆه کانت بورجی نەورۆزو، رەزو باخت بە هەشت
لاوی نیرو می بە هەرلا، حۆری یو غیلمانتە

ئەى وەتەن، گەر تۆ ھەژار ئامۆژى بازارى شەوى
 رۆژى دوژمن ئىخە گىرى گەردوشى دامانتە
 ئەى وەتەن تاكەى كزى ئالۆزى دەستى ھۆزى تۆ
 ناكەس و كەس، رىزە خۆرى سەفرەو و دىوانتە
 ئەى وەتەن سا كۆرپە كەت، (ژىكۆ)، بە خىويكە بە خۆت
 ھەلبلى تا پىدەگا، ئەو ھەلگى نازانتە.

(۶)

دَل لَه ناو پەردەى خەيالاتا، خەرىكى فرسەتە
 ھەروەكو مەغزى گولەندامان، چ نازك ھىممەتە!
 تا لہ سەرچاوەى دَل و جام نەنیشى تۆزى غەم
 كەى بە چاوى خۆم دەبینم، ئەم سەفاو و سەفوتە؟!
 دىدە ھەلنايە لەبەر بەرق و برىقەى روىى تۆ
 روو لەھەر لاى دەكەم، پەردەى حەياو و عىسمەتە
 خەستەخانەى عىشقى تۆ، ژەھرى بە دَل وەرکردووە
 وەك شرىقەى زولف و موژگانى، خەرىكى سىحەتە
 سىنە پىر تاب و تەب و سۆز و بلىسەو گرىيە
 ھەروەكو چاوت كە غەمزەو نازو مەستى عادەتە
 نىعمەتى دنياو قىامەت، وا لہ چاوت زاھىرە
 زىنەتى دنياو دىنىشم لە ھەردوو كۆلمەتە
 خەندەو و گرژىنەو، شەوقى بە عالەم گرتووە
 زولفى تاتاشت خەرىكى بارى زەخم و كولفەتە
 مەستى بەنگ و، عارەقى نازو، گرىشمەو لەنجەكەت
 تاوہكو رۆژى بەقا، نوستوى ھەواى دەرگەتە

(راجیا)! دیوانہ یی دانئی لہ عیشقی دل بہران
کی نہ سووتینئی بہ گورجی رۆحی خوی، بی غیرتہ!!
(۷)

تا لہ بہر یاری عہ زیزم دل حہ زینم، رہ حمہ تہ
ہم بہ زولف و پەرچہ می، دہردو برینم رہ حمہ تہ
دیمہ قاپی دل بہری رہ نگین و شوخ و سہرورم
چونکہ وہ سلی تہو لہ جیسم و رۆح و ژینم رہ حمہ تہ
سد کہ غہ مبارم لہ تاوی پەرچہم و تہ گریجہ کہی
جہورو بی رہ حمیشی بو ئیمان و دینم رہ حمہ تہ
رۆژی پروت ہہ لہاتہ چاوم، پیئی بلی ئاوا نہ بی
چون بلیسہ و تیشک و تاوی، بو گہ شینم رہ حمہ تہ
سۆزی عیشقت کہوتہ دل، رۆح و دہماغم ہاتہ گیژ
خیرو خۆشم، ہۆش و نۆشم، لوتف و قینم، رہ حمہ تہ
تو شہہ نشاہی زہمانی، من ہہ ژارو بیکہسم
چاوہنۆریی من لہ دہرگایی مہ تینم، رہ حمہ تہ
گہر لہ تاقہ تما نہ بی بتگر مہ باوہش، رۆحہ کہم
تہو دہم و لیوہ بہ خہ ونیشی بیینم، رہ حمہ تہ
کارو پیشہت، گہرچی جہورو قہ ہرو فہوتانی منہ
ژہری بی رہ حمیت لہ سہر چاوی گرینم، رہ حمہ تہ
(راجیا)! ہہرچی بہ سہر من دی، لہ دہستی عیشقی یار
ہہر وہ کو ماچی لہ بو کولمہ و جہ بینم، رہ حمہ تہ.

(۸)

خالت لہ دلی ئیمہ، دہ لئی سہ لکہ بزوتہ
چاوم لہ مہزہی فیئکی دہم، بادہ بی زوتہ

ماچت به سهر و گیان و دلّه، نرخ و فرۆته
 بازارى سهر و کولمه ته، هیئده به پرووته
 دلّ به سته یی نه گریجه وو، گه سته یی سهری مووته
 جان خه سته یی سینه و مومه، یا مه سته یی هه مووته؟
 نه برۆته له سهر تا قی عه رهق، تا قه وو جووته
 گرتوویه سهرت ریزه گول و تا قه وو جووته
 نه م ناگری خه رمانی ته نی ئیمه، له پرووته
 سووتانی منی پرووته، به بی قه ییدو شرووته
 هیوای دلّی بیچاره، به ماچی یهك و دووته
 هه ر لایى نه چى، وهك توله تاماده له دووته
 (پشکۆ)، سهری زولفی قه به سو ده سته یی شووته
 نه و ساته که گهش ده بییه وه، تو کارى پشووته.

(۹)

به م دهردی دلّه، قامه تی داوم له هه تیته
 زولفی له برین برژه یی، دهرمان و پلیته
 وهختی نه ده بو زهوق، شه رابى له دوو چاوه
 وهختی شه پرو داوا، ده سو و بازووی جلیته
 وهك شیعیه یی عاشووره، ته نم هیئده کوتاوه
 هیئدیکی برین، ئیکه ره شو، پهنگی چووته
 نه بزووتوو دلّ، له و ده مه وه لاملی گرتووی
 مالّ مالى منالانه یه، به ردی بنه پیته
 تا بانگم نه کا مه رگو، ژماره ی گه له نه کری
 چاوم له دواى روومه ته که ی سوورو سپیته

ئەم کوردە وە کو من، کە شەپرزە ی مە ی و بە زمە
هۆزیکە، لە ژیر مەرحەمە تی بەرزو نەویتیە
گوارەت وە کو میلاقە، ترنجت مەمە، لیو مە ی
ئەم تەک تەکی یی تارەقی سەر سینە، جەویتیە
بروانە قەدی، هەلچوو وە ک عەرەرو شمشاد
ئەو جووتە مەمە ی سەیرکە، قنج و خرو قیتیە
(راجی)! بە خودا چەندی ئەرپژم لە دلم خوین
تەن کەوتە یی باری خەمە، چاوم پرە لیتە!!

(۱۰)

نەورۆزی سالی ۱۹۶۱

جەژنی دلە، جەژنی گولە، نەورۆزە، بەهارە
جەژنی نەتەوێ کوردە، چ لادیو و چ شارە
دەرچوونە لە دەس جەورو هەواو، بەستن و سەرما
چی خاکە، چ ئینسانە، چ گیاو گۆلە چ دارە
ئەم رۆژە، سەری سیسەدو شەست رۆژە لە ژینا
رۆژی هونەر و بیرە، بەشی راو و شکارە
گەر نووحە، ئەگەر هوودە، ئەگەر کاویە، تیکرا
لەم رۆژە گەیشتون بە ژیان، هەرچی لەبارە
ئەم عەردە کە هی تویە، دەبیکێلە بە گورجی
بیژنەوێ چێ مردەلەو و رووت و هەژارە
بیکولینەو، دایرپێژە، ئەوی رپێژەوی کانە
پیی لادە لە خۆت، چی دژە، دوژمن بە هەوارە
رازاوێ ئەوێ میرگ و کەژە، تیرکە تەماشای
پرشنگی، هەموو رەنگی گول و باخ و چنارە

بووکیکه له ناو باوهشی زاوایی ژیاندا
شایی له هه موو گوشهیی ساراوه دیاره
هه ر پنجه گول و داره، که جیگیره له ریزا
دوو روو نییه، له م یه کیه تییه پالیهی کاره
چاوت نه فری، مژده یه بو هۆزی قه له ندهر
گه ر ئاگری ته مسال و، ته گه ر سووزه بی پاره
بیگانه! ته تو چاکی بزانه که گه لی کورد
نامری، که له شی گشتی له پولاو و ده ماره
میژووی سه ره تای ئاریبو هیندۆسه، له پیش خه لک
پیشه و هونه ری راسته، به میلیار و قه تاره
نه تبیستوو، چه رخ و فه له ک و سیحری مه جه سکار؟
پیلان و ته لیسماتی حیکایه ت، به هه زاره
ئیسپاتی ته کا عیلمی ته سه ر، کرده وه یی کورد
وه ک (سیر کسانده ر) که ته لی، بیکه به گواره
زیندوو به وه، نه ورۆزه، له ره گ شین به وه ته بجا
گوئی بگره، مه دۆرینه به شت، به خت له کاره
چاویک بخشینه تو به خاک و ده رو ده شتا
چه شنی وه ته نی تو، له چ لاییکی دیاره؟
پاشی ته مه لی و که وتنو، دامان و هه ژاری
نۆره ی ته مه ن و یه کیه تیو گه شتو گوواره

مه فرۆشه شهرو، وهرگره ههق، هاتوو ه کاتت
خاوینی کهوه چانده مه نیت، توخی بژاره.^(۱)

(۱۱)

ئهو لاله دره خشانه، ئه لینی پوژی به هاره
وا دیت و دهچی، ئوققی دلی گرت ه که ناره
ئهو گولشه نه رهنگینه، له ده م بادی سه بادا
یا شه و که تی ئه، هه ره له له بی خونچه بی پاره؟!
زولف و خهت و خالی، هه ره سی گه نجی جه مالن
گه نجیکه به کهس نایه ته نووسین و ژماره
چاوی به هه وای غه مزه، ده کا غاره تی جانان
چاوی چ؟ مه گه ره هه له ته تی شابازی شکاره
ئه ی لیو شه که ره ی جیلوه گه ره، مه رحه مه تی که
یان لوتفی تو له م خه سته بی ده رگانه خه ساره؟!
واعیز! تو مه ده په ندی ئه دیبان و له بیبان
وا تیمه گه ئه م ده رسی پرووکانه قوماره
ئه م سیبهره مه خرووته له ناو جیسمی نه خوشم
ئایا دله، یا سایه که شی په رچه می یاره؟!
زانیمه، سوپه ره نایه ته به ره تیغی جه فای تو
سا بیبه ئه گه ره رووحه، وه گه ره سه برو قه راره
(راجی)! به هه با ماوی له ناو داوی رجادا
تو رووت و ره جالیکی، ئه ویش خوسره وی شاره.

۱- ئه م هونراوه یه ماویه تی، به هوی ته پوونی دیوانه که وه ره شبوته وه، بومان نه خویندرا یه وه.

ٺه و خونچه دهمه، مهه كه له مه، كولمه به هاره
ٺه و سيم تنه، دست به خنه، لاله عوزاره
ٺه و موشك مووهي گول رووه، ٺه و بيچووه غه زاله
كوشتوومي له هه رلاوه، به سه د به ندو قه ناره
ٺه و باخه يه خه، هاله روخه، تازه نيهاله
خستوومييه سهر ٺاگري ٺه م سه برو قه راره
به م غه مزه يي چاوانه، وه كو سومبولي گيسوي
به ستوويه دلتي غه مزه ده، به و قه دده چناره
باي وه عده هه ناسه م، كه پيشكوي له بي خنده ي
بو باخي ٺه وه، گريه مه ٺه و هه وزو كوفاره
ٺه مشه و چ ده كا هه وري غه م و ريٺه ني گريه م؟
وهك بورجي ده لوو ماسيه، ٺه م بلق و بوخاره
جانا! به خوا سويندت ٺه ده م، بوچي هه موو ده م
(راجي) له دهر ي وه سلي تو، په رپووت و هه ژاره؟^(۱)

مه سه له ي عيشقي هه ييه م، گه ر به مليون ده فته ره
ناگه يه باسي ويسالم، يهك به يهك پيدا وهره

۱- جيي سه رنجه ٺه م غه زله كه ماموستا ٺه حمده دلزاري شاعير كردويه تي به پينج خسته كي، له ديوانه دستنووسه كه ي راجي دا نييه، له (ديواني دلزار) هوه وهرمان گرتووه. ديواني دلزار، ناماده كردني: دلزار، پيداچوونه وه ي: نازاد دلزار، چاپي دووه م، به رپوه به رايه تي چاپخانه ي روشنبيري هه ولير، سالي ۲۰۰۶، لا ۱۸۴.

خەم لە دەرگانەى دڵمدا، پاسەوانە رژژو شەو
کۆمەلى بەزم و خەيال و شاسوارى دلبەرە
دەم لە شىوہى بادە تەرناکەم، لە کۆگەى دوورىيا
تەشكى خوينىنم لە روودا، جۆيەبارى کەوسەرە
وا لە دەورى دڵ تەسوورپيم، ھەرۆه کو سەوداگەران
نالەيى ھەمدەم لە دڵما، چونکە عەينى مېحوەرە
بۆچ نەنالتم رژژو شەو، نەمماوہ ئارام و قەرار؟
دڵ تەسيري بەندوباوى ساحيرى تەسکەندەرە
گەر ئەزانى چاوەکەم، رۆحم بە لای کيدا چووە؟
وا ھەلاوہسراوى بوتخانەو مەقامى ئازەرە
کووچە کووچە، ھەرۆه کو ديوانە تو خۆت بەد مەکە
ھاتوچۆى يارانى ئيستا، (راجيا)! دەردى سەرە.

(۱۴)

ديسان لەدوواى قامەت و رەفتارى عەزىزە
پامالم و سەودازەدە، بى پوول و پەشىزە
بۆ چۆلى تەرۆم، غەم سەرى خوښيم تەشكىتى
بۆ شار تەچم، تەخەنە بەر بەردو ستيزە
ھەرچەندە شوينى نيبە بيکەم بە نەشيمەن
سەرپاى ھەموو ئەم حالە، نيگارم دژو زيزە
پيچراوہ لە پەرچەم، دڵەکەى بەو رووہ برژاو
ئيمرۆکە ھەزرت چۆتە کەباب و تەرەتيزە
بالاى کە ئەلئى قالبە، نووریکە لە يەزدان
شايانە ھەموو حوورو پەرى ببنە کەنيزە

دیوانی راجی

بۆ به زمی مهی و باده وو گۆینده وو بلویر
وهك هه ئقهیی ناو کابه یه، گرتوو مه زیره
سه ر بۆچییه، گهر دانه نری بۆ گولی کولمه ت؟
نارۆم له ده رت، تانه کریم ریزه به ریزه
گرتوو یه قه دت، سه د دل و سه د جو ره گول و به ر
سیوو دو رو یاقووت و، گولی باغو گه ریزه
(راجی)! تو بلی ته مبه لی هۆزه، که ره دیزه
نه رمیکه سه ری چه وتی، به قه مچی و به نه قیزه.

(۱۵)

ئه چه م میوانی دل به ر بم، ئه لێن سه ردارو قوناغه
که باغی روومه تی هه رده م، له چاره ی چاره ی ما زاغه
غه زاله ی خاله که ی کولمه ی، چه گه نجووریکه ره نگینه
پیاله ی لێوه که ی ئالی، چه په رداغینکی په رداغه
له به ر قاپی ئه نالی دل، له له ب لوتفیکه ی بۆ ناکا
خودا! یا بیده یا بیبه، که ناساغینکی په رداغه
به گولزاری و یسالی ئه و، هه موو زاغو ره غه ن خو ش بوون
له به زمی عه نده لیبی من، عه جه ب ئه و باغه یاساغه!!
ئه زانی بۆ ته پیوم، بۆ رزیوم، بۆچی سووتاوم؟
له لای یاری جیهانگیره، دلیم شه ش ساله قاچاغه
چه غه دداریکه؟ هاواری، ره قیب خستۆته ناو دنیا
تو پپی باوه ر مه که گیانا، قورمساغینکی ناساغه
له دیوانی که مالت دا، ئه گهر دل بازه، بی نازه
له بازارێ جه مالت دا، ئه گهر سه ر ساغه، ئایاغه

روخت بۆ رووحی پیر زیکرم، چ فیردهوسیکی فەر دهوسه
قهدت بۆ لهشکری فیکرم، چ بهیداغیکی بهیداغه
ئهوهی زولفت نواندوویه، مهگهر ههر خوینی (راجی) بی
به لئی یهك رهنگی مهعنایه، نهوهك سه د رهنگی بۆیاغه!!

(۱۶)

له کوردیدا هه موو گیانم، به کوردی، خاسه خۆراکه
له مهیدانا که کوردیکی تیا بوو، سه ره به خۆ پراکه
سه راوردی زه مان و گۆره، گۆری کاره ساتی کار
گول و گهر، وهك شه ل و کویری، هه موو ئازاوو چالاکه
شه پۆلی بای خه فتهت به حری موحیتی سه ره به سه ر واژاند
زه مین وهك کانی ته سماك و سه ما، وهك عهینی خاشاکه
جیهانی هانه هانای دل به هیچکس پانه گا، چبووه؟
درۆ بارانه، پیلانبازییه، کویر بوونی ئیدراکه
سه راپه رده و ته لارو کاخ، سه ره و بن بوون و تیکروو خان
قورت ده سناکه وئ، خیرا، ته می دونیا به سه رداکه
له چاخى زه رپه و و ئۆکسیده، بی سه ر که ر ته بن یه کسه ر
چ بیهی، چی بیینی، چی خه یال که ی، ماکی ئیه لاکه
له خاوه ن خان و خانانا، که ده ستاو ده ستی خه رمانه
له بابته راره پاره ی خاکه، ئیستیملاک و ته ملاکه
ئه لێن ته م چه رخ و ته فلاکه، قه دیم و تراوه (لولاک)
که ته م تۆپیوه، کر مییه، ده رووت له و لاکه، له ولا که!!
هه موو هاوین و زستانی به سه رچوو، هیشته نه مزانی
چ خۆشه، چی نه خۆشه، به خت و ته ختی لئی به ره للاکه

عه دالتهت وهك تهرارزوو ناسراوه، سهر بهرامبهر سهر
 بههشت ههشتو، جهه ندهم ههوتو، گاور زورو كه م پاكه
 چ سهرسامم كه بنيادهم، هه موو تیتالو فیشاله
 نهوی كردت به میشکی تیگه یشتن، پوخی لولاكه
 له كوشتهو برپیه دهرناچی، به خاكا چی و به ئاوا چی
 كه خو دهرخستن و مان به ستنت، بو مهرگو و پیتاكه
 برا لیكبوونه دوژمن، من، نه ما جیگه م كون و قوژبن
 به ناههق بردیان ره نجم، چ سیواكه، چ ته نباكه
 له مولکی شاكه شاکی غه م، لكی خه لکی ته ماشاكه
 چلون ژاكاوه، میوهی هه لوه ریوه داره ساواكه!!
 چ رزگاری بكا ئه م هوزه داماره، له دامانی
 كه (ژیكو) پر به دونیا، دل به بارو، گیانی خه مناكه.

(۱۷)

بهس دهر به دهری هوزو، ته می خه م به سهرم كه
 بهس تیغی موژه و، جوخی وه لاتان له بهرم كه
 چیتر به هه وهس مه مدهره بهر خه نجهری دوژمن
 هه ر خو ت و خوا، له م دهره له تلتهت جگهرم كه
 مه ستمكه له چاوی وه ته ن و، بمخهره زیندان
 زنجیرو گرفتاری كه ره ستهی قه دهرم كه
 چیش توومه هه موو تامی دل و، زاری غه ریپی
 له م خاكه، بهسه بمكوژه، بهس دهر به دهرم كه
 دهست هه لگره، هه لیینه تو ئه م چاره، بیینه
 خه لکی له چ باویكه؟ ئیتر خو ش خه بهرم كه

عالم له چ راويٿو، چ راويڪ و چ رازيڪ؟
يا دل به دلّم داده، وهيا سهر به سهرم كه
وا گول ته گهشن، پيئه كهنن خونچه يي ليوان
توش راهه ژه سا مهستي پيالهي سههرم كه
سهر داومه بهر پيٽو، لهشم پرده له رپٽا
بهو توڙو ته مي دامنه كهت، بههره وهرم كه
باسي سهرو زولفت كه ده كه م، رپوڙي به لامه
ساتي به ده م و كولمه وو مه م، جيلوه گهرم كه
تاماده يه (ژيڪو)، بهه مو سوودو زياننيڪ
سا ههسته له دوو چاوي به لئهك، چاره سهرم كه.

(۱۸)

نامه! بو جهرگت بريوم و هه لگوشيوم، نامه كه؟
نامه! بو گيان و دل و بيرت دزيوم، نامه كه؟
پيم بللي سا كه ي بچيٿم تام و بونه خوشه كهت؟
كه ي نه نيشي پيم بللي، هوڻي فريوم، نامه كه؟
چاوه تيره ندازه كهت، وا بوته موقناتيسي رپوڇ
كاره بات خستوته جهرگي راهه ڙيوم، نامه كه
لوولي زولفت خسته مل زهوقى خه يال و بيري من
وا وه كو ميوه ي بل و پيكداته پيوم، نامه كه
رهنگي نالي روومه تت، تيكل برووسكه و تارييه
رپوه لئه و، رپو زهردو، ليوقرچاو، هه تيوم، نامه كه
تو خودا، بوچي له باسي ماچه كانت نادويي؟
سوزي رپوت په رده ي حه ياو شه رمي دريوم، نامه كه

سەر، به گێژی ماتهم و سهوداته وا ئه خوئیتته وه
 وهك رهوهز، بوركان زهدهی رووتم، خزیموم، ئامه كه
 زولفی ره شماری كه گهستی لاملی وهك زهرده بیته
 من به ژههرو زامی گهستهی دارزیوم، ئامه كه
 تیر نه بووم لهو باوهش و بۆنهت، چریكاندی وه لات
 شیته و هار بووم، تازه ئیتر تیپه ریوم، ئامه كه
 ورده خالته كرده ته مغهی مه رگوو بی هوشیم و دل
 تو به مۆری شا سهرو مالت كریوم، ئامه كه
 كوشتمی ئه و سووره بهنده، ئه و گوڵه ی ناسك به دهن
 ره حمی پیم دادی هه موو دیوو نه دیوم، ئامه كه
 سیسو و لاوازی خه می رووتم، جه فاخوردی زه مان
 وهك گوئی باخت له داخه هه لوه ریم، ئامه كه
 ههروه كو (ژیکۆ) به رامبه ر ورده زولفو، خال و خهت
 بو هه موو دهردو به لای عیشتت چه قیوم، ئامه كه!!

(۱۹)

شاعیر كه ئه هۆنن پهنه، هه ر ئیكه مه به ستیكه
 دونیا له به رابه ر هه ق، ههروهك له په ده ستیكه
 یاریكه به هیزی یار، یاریده یی كو مه ل ده
 یا راکه له رووی دیدار، بروا به هه ره ستیكه
 هه ر جه وهه ری ئاتۆمیک، بازارو بزوو تیكه
 هه ر کاری گه ل و هۆزیک، گه رۆده به قه ستیكه
 هۆشی به شهرو زانین، بیزانه چ هۆشیكه!
 دهستی هونهرو توانین، بیناسه چ ده ستیكه!
 دیده ئهوی بیبینی، رامه له په لاماری
 هه ر بۆیه هه موو گیانیك، سه رمه ستی ئه له ستیكه

هەر کەس بیهوی چاوی هۆش و دلی خوی گەشکا
بێژە وەرە جامی ژین، پەر بیری هەوەستیکە
ئەو کاتە لە بیرم چوو، بیرم بە عەرەقدا رشت
ئێستا کە کراس پیسم، روتیم لەمە قەستیکە
هەلنایەم و هەلبینم، سەد جووژە ئە غەمباری
بەرم لە کون و کۆلیت، ماوەم چل و شەستیکە
سەرکردەیی رۆژی بوون، گێرایی سەری پەر کاری
پەرگاری نەوەستاوە، گێژیم لە چ هەستیکە؟
سەوداسەری زەردوویییم، هەرۆک شە کە گێژی ما
هەرچی کە سەرم بێ، هەر بۆ کوتە گەستیکە
هەر کەس بیهوی بژیا، پیاوانە لە هەر خاکیک
دامینی خوا بگرێ، چی ساغە چی خەستیکە
لەم کۆمە ئە ئینسانە، خاوەندی دەماغی بۆش
گەرچی بە شەرە ناوی، عەینی قورپەستیکە
هۆنیم کە ژو ئاوریشمی بیرو لە سەری تۆم بەست
ئەم خانووە رامبەستووە، هەر بەردی لە بەستیکە
هۆ کاکێ گەلی کورد، مەمرە بە منالی تۆ
هەر باوەت و باپیریک، مێشکوژ لە چ رەستیکە؟
مێژوو نییە گوftarم، هەر دەسک و پەریزیکە
وێژە کە بنیژم من، سەد میووە لە رستیکە
ئەم دایکە نەخۆشە ی خاک، ئیمرۆکە نەزۆکیکە
ئەم کارە چرووکانەت، (ژیکۆ) چ کەرەستیکە!.

ساقی! قەدەحت وەك دەمەكەت دلكەش و تەنگە
 مەيلت وەكو زولفی سیهەت مائیل و لەنگە
 لەو كۆلمەیی پر نوورە، بە خال و خەت و پەرچەم
 ئیمرۆ تەمەنی لوتفە، تەماشایی فەرەنگە
 تا پەنجەیی زیوینی تۆ رەنگینە بە خوینم
 بۆ نەخشی سەر و زولف، چ هیوایی بە رەنگە
 دەردت لە دلم، زەهری هەلا و زەخمی سینانە
 عیشقت لەسەرم، شۆرشى تيمساح و نەهەنگە
 ماچی دەمەكەت، بۆ قەدەغەت كردووہ ئیستا؟
 خۆ ماچی دەمت وەك مەسەلەى سائیرە، دەنگە
 هەر نیشى هەیه خالی رووان، بۆ منى بیزار
 هەنگوینی نییە، هەر بە خەتا ناوی بە هەنگە
 ناسراوی هەموو عالەمە، ئەو یاری بە ئەك چا
 وا نەرم و تەرو ناسك و چالاک و چەلەنگە
 بەو بەندەقەیی زولفەو و خالی خەتەراوی
 گویم هەردوو پری گوللەیی بیدەنگی تەنگە
 بۆ رەسمى وەفادارییە، دى یاری گولەندام
 خیرابە وەرە حازرە مەى، (راجی)! درەنگە.

رێگەیی عیشقم درێژو، هەردوو قاچیشم شەلە
 بۆ خەبەر وەرگرتنیش، رێ، بى تەلیفۆن و تەلە
 هیند تەرێژم ئەشكى پر سۆزو بە كۆل، لەم چۆلەدا
 بۆتە دەریا دەورەم و ناخاتە وشكى، پى مەلە

ناگه مه بالای نیگارو، باوه شو بوس و که نار
گهر به خه ونیش بیته بهر چاوی خه یالتم، ههر حه له
نازه نینهی سهر که شهی بیباکه، بی خوین کوشتمی
ههر به چاو ئیشم ته بینتی، هیئده عه بیارو ده له
کاته کی دی، دامه نی هه لکات و زیندوم کاته وه
پی پی بگه م، دهستی له مل که م، ئیسته هیچ ناکه م په له
نرخسی ژینو دیمه نه، دل داری پاشاوو گه دا
بیری پاراوی دل له، هیوای سهر و کاری گه له
وه ختی راوی دابه شی، خوی تیکه لی سهد له نجه کرد
چاوه که ی بازو هه لوییه، عاشقی بی که س مه له
لاکه لی زولفی، تراقه ی خالی وا هات و ته قاند
ئه یکوژی ههر که س له دهشت و ریگه وو چوم و که له
چاوی (راجی) بوو به چوارو، چاوی بیماری نه دیت
بابزانین چه رخی چه پ، هه ولی به کییه ئه م هه له !!؟

(۲۲)

هو (کا حه سن) شه و قم بزوت، به قاقه زی تو ئه م هه له
سو لئانه زاوه تو ی غه لته، راکیشه بانگ و هه له هه له
بوختانه تووشی تو بووه، بیبهش به گژ مه لا چووه
وا خانهمی پر کردووه، له لوده کاوو مه زبه له
دهستت له گیرفان بینه دهر، تامی نه ما سه برو سه فهر
کورپی سو لئانه بوو به کهر، له پیشی داننی خه رته له
سه راوو نافه کی دری، سه ری هات و له بهر پری
جاشک به بیچووه سه گ وه ری، له چوکی داکی که ن جه له

(حەسەن، حەسەن) ھەسان مەسوو، جاسووسە ئیبت کچ و خەسوو
 پیچ و پەناو و لاپەسوو، ھەرچی گەیشتیئ ھەر حەلە
 ناییتەدەر کچی قەرەج، بوئی بانگ ئەدەم، (فَرَجُ فَرَج)
 میتکە ی لەرپی ببی بە حەج، ئیحرام ببەستی بە چکە لە
 بەزم و ھەراو و ھەلھەلە، بە سازو بازو سەوزە لە
 بە چووزەکی و بە زەلزەلە، بە چەنگ و تارو تووزە لە
 بلینە سەر مامانە کە ی، وریا بی جاشکدانە کە ی
 نەدری ئە گەل نقدانە کە ی، پییدا پەلوولە، زوو لە لە
 خانم دەزی فیدای ئەو، بە دەشت و ھەردو وەردەو
 بە ھەولێرو بە پردەو، ھەتا دەگاتە بەرتە لە
 سوولتانە، وتیان تاوسە، ھەلاوەساوی چوار دەسە
 دەژی وەك مەشکە گارسە، لە دۆو کەرە مە کەن پە لە
 ئیستە شەواری ئاغە یە، بو دان ئە لئی بناغە یە
 لە بەر ئەو دەر دو داغە یە، سوولتان کۆمی بە گێچە لە!!

(۲۳)

دوینا بە ھەموو شیو، ئە گەر شیرن و تالە
 چاوی لە نمونە ی دەم و لیو و خەت و خالە
 وەك من، بە ئە دەب نایە تە سەر تەونی تە ماشا
 کە لکیتی موژە ی نێزەو، کاکۆلی مە تالە
 گۆگردی نیگای، شورە یی گیانم ئە گپیننی
 من دیم و بە کوشتن چم و، ئەو شوخە لە مائە
 کورده لە سولە یانیو، کۆیە ی بە ھەوا خست
 داویکە تکای ماچی و، سەد سیلکی لە پالە

به و خال و خهت و گه وهه ره، سه پرراف و عه تاره
 به و شیرینی و می شاییه، قه صصاب و به قاله
 نه ستیره و رۆژیش، وه کو رۆوی کونجرو پۆشن
 بنیاده می بی ئاوه له، وهك سه وهزه بی کاله
 سایه ی له سه رم بۆته هه ساری دلی زارم
 شه وقی له دلم، وهك له شه وا رۆسته می زاله
 نه مجاره نه گهر بی مه وه که عبه ی شه ره فی کورد
 نه و سووره گوله، مامله تی بی نرخ و فه ساله
 (راجی)، به هه وای سینگو و به رو دۆشی مه لیحه
 گۆیی دل و تۆپی مه می کردۆته گه لاله.

(۲۴)

بولبول له شکوفه ی گوله کهت، جه ژنی هه لاله
 بۆ چه هچه هه وو خویندنی، گول گویگر و لاله
 مه شقی هه وه سو مه ستیه، له و چه نبه ری زولقه
 غه یری ته ره بو جیلوه، هه موو ئیشی به تاله
 نه و هخته گه یشتم، که به خزمهت گول و بولبول
 زانیم دله که ی سه رکه شم، نه و ساته له ماله
 گیانم، به خودا، هاته هه واو به زمی مه هه ببهت
 فه رموی: به لیقا خوش بیه، وه ربگره هه واله
 گهر سۆسه ن و نه سرینه، نه گهر نیرگسی شه هه لا
 یادی نه فه سی بادی سه باو، خوشیی ساله
 بۆنیکه له رۆژانی ویسالی دل و دلدار
 گهر عه نبه ری سارایه، وه گهر سونبولی کاله

چۆن نایه ته بهر شوعله بی ئه نواری هیدایهت؟
گهر چه زه تی ئه سکه نده رو، گهر رۆسته می زاله
جانا! له فیراقت به خودا ته نگه دلی من
گهر شه ککه رو ههنگوینه، له ناو زارمه تاله
(راجی) له هه موو ریوه، مه گهر عوزری قبو له
بو توقه بی جه ژنانه، خوا شاهیدی حاله!!

(۲۵)

دل له ری ئه شوخه دا، وینه ی سه مه ندو دولدوله
گهر چی ئه شوخه له گه ل ئیمه، هه موو دهم دوو دله
چاو له بهر لیشاوی فرمی سک و تنوکی ئاره قه
لیل و سوپرو کول بووه، بی سووده پونگ و قلقله
هینده هه ولما که پیک شا بینو، باوهش دهم له تو
کو ییسنجا قم فریدا، گه یه خاکی (قولقوله)^(۱)
وهک قه لی بال و ده ماخ و دل ره شه، تیمرۆ ره قیب
کلکی سه ربالیك درپژه، وا ده زانی ههر قوله
هینده ناسک سینیه، لامل زهره، زیوین ته نه
وهک وره ی لۆکه و هه ریره، ناسک و لووس و مله
وهختی ئه متوقیننی به و توقه ی سه رو ئه گریجه که ی
وهختی من په ل په ل ته کهن میخه کبه ن و ئه و پلپله
چاوی سه رخو شی تو، گیانی نه خو شی ئیمه یه
کولمه بی سوورو سپیته، رووی منی زه رد و بله

۱- قولقوله: یه کیکه له گوندهکانی دهشتی کویه.

بوومە بەحری گریه‌وو زاری، دل‌یش گۆزە‌ی گلە
 ئەم شکا، ئەو هەلچوو، بەشکم بپسکێ ئەو گۆلە
 گەر دووای مەرگیش، دراوسێ بین لە گۆرستانە‌کان
 بەینی گۆپی هەردوو لایان، ئە‌یسم وینە‌ی وڵە
 دل لە ریگای چاوه‌کانت، چەشنی دیوی سەرچلە
 هەرۆه‌کو ئەو روومە‌تە لاسوورە، سیوی سەرچلە
 هەستە بیینە قەدی شوخی، بە سینە و مە‌میە
 (راجیا)، هەر بیچنە، بیشکینە مە‌غزو کاکلە.

(۲۶)

ئەو ماچی دەم و لیو، کە شیرین و بە‌تامە
 نە‌مزانی، نە‌ زانی‌نە، نە‌راوی‌ژە، نە‌ وامە
 من، هەردە‌مە لەم چا‌و دلەم ئە‌شک دە‌رپێ‌ژم
 تە‌مینه‌ دو‌عای رۆژو شە‌وم، نامە‌مە، تە‌مە
 نارنجی مە‌مت، بۆ‌تە مە‌زە‌ی سۆ‌زی درپێ‌ژم
 ئاهی دلی سە‌رخۆ‌شمە، لەو سینە بە‌کامە
 کۆ‌لمە‌ت گۆ‌لی ئا‌واتی گە‌لەو، زینە‌تی ژینە
 بالات قە‌دە‌غە‌ی ئە‌شک و غە‌مەو، تازە نە‌مامە
 بێ‌رت لە دل و می‌شک و دە‌ما‌غم، کە چە‌قیو
 گیانی‌کە لە لە‌شدا‌و، شە‌راییکە لە جامە
 ئە‌ی سوورە گۆ‌لی رۆ‌ژی جوانی لە بە‌ه‌ارا
 تاکە‌ی دلە‌کەم لەو گۆ‌لی دیدارە نە‌کامە؟
 رووت، قووتی جگەر، باخە‌لی ئا‌واتی ژیانە
 بۆ‌ پەرۆ‌رشی هۆ‌زی بە‌شەر، کار و وەر‌امە

ئەى نەرم و شلەى ناسك و تەرزەى تەپرو پاراو
بەس بىكوژە بەم دەردەسەرى و دوورە پەيامە
ئەى شاھىدى بازارى ھەموو كوئىرەوهرى دل
بۆچ وایە بەشى ئىمە، ھەموو زارىيو زامە؟
ئەنجامى نەبوو، گرىھوو ھاوارو ھەناسەم
چۆن گەورە بە ئەمجۆرە، لە ئازارى خولامە؟!
(ژىكو) بە ھەوايىكى دەمى تۆيە، ئەپشكوى
خەندەو ھەوہست ماىه بىي ژين، پشت و پەنامە.

(۲۷)

نیشانەى بىي نىيازىم و، فوغانى رۆژى مردنمە
ھەواى ناسازو رەشبهختى، جەزايى چاکە کردنمە
لەبىدادى ئەوا پيشام، برشتم، چاوى دل کز بوو
لەپىي ئاوه كوئى بوون و نەبوون، ھىنان و بردنمە
گوئم کزبوو لە گوئشەن، ئاگرى تى بەردرا گوئزار
نەبولبول ما نە قەل، ھەرچى کہ ئۆبالى لە گەردنمە
جەھەندەم داخراوہ بوو خواناسان لەدونيادا
ژمارەى پىسو و پاكە، يانى رۆژى ھەلئار دنمە
دەرمكەن، رام رڤىنن، بىكوژن، بىجگە ھەقم ناوى
بەيارم بۆچىيە؟ كاتى درەخت و ميوە چاندنمە
چ ھىزىكە لەرووى ھەق دانەمىنى و، سەرنخوون نەكرى؟!
چ كاتىكى پشیلەو گورگو شىرو مار خواردنمە؟!
بگونجىم، رىز رابگرم، لەھەر شت چاکترە، ئىمپرو
لە رىكوپىكى دەرناچم، چ تۆ تۆوو، چ من منمە؟!

دریژی هیچ کاریکی، وه کو دهوری فه لئه ک نابیی
 له لایی ئاگره و دوو کهل، له لایی به فرو بارنه
 که هه ر بمرم، هه تا ئه مرم، له راستی زیده ناسم
 ته گهرچی راه ریوییه و، له کیوو دهشت کون کونمه
 گه لی کومه ل کران و، هیچ، نه یانبوو سوود و قازانجیک
 به بۆشی چوونه دهر ئاخیر، وه کو ئه م بهرگه چلکنمه
 گه لی مییشکی منالان پر کران، بیری منالانه
 له کیسم چوو کورو کچ، ئه ی خوا، ئه م عه صره دوژمنمه
 که خۆم خۆم نه وی بۆچی له خه لکم چاره، چرکه ی چاک؟
 زه ویم و کان و ئاوم چوو، کون و کاو جیگه نووستنمه
 نه پاره و پوول و نام بوو، که جارئ بچمه ناو عالم
 نه خوشی سیل و سه ودایی، که خوشی و رابواردنه
 ئه مه نده بۆ چه نه دریژو هه راشی، مال خه راپ (ژیکو)؟
 به لی دهروهستی خۆم نایه م، ئه گینا هه ققی به ستنمه!!

(۲۸)

سه رنخوون که وتووم و به ختی به د له ناوی چاره
 مه شقی بیگانان شه پۆلی دیده بی گریاومه
 قاقمه ی هۆده م شکا، سه ربانی راستیشم ته پی
 هه رچی دوژمن پییم ئه کا، سویندو درۆی بی ناومه
 بیرو مهستی، کوپرو فانوس، عه قل و عاشق، چون ئه بی؟
 قه حپه، نامووسی له بهر پیی پوول و پاره ی لاومه
 تۆ به کی باوه ر ئه که ی؟ له و کارخانه ی دوژمنان
 هه ر که سی ههستی بلی، سه د جاره بۆ خۆم گومه

سویندو په یمانیک به پروتی کیرو کوس بیو، میزی پر
 ههر مهزهی میزو گووه، دوشاوی جهرگو و ناومه
 کوردی دامه نپاک و رهوشه ن چاوو دل سافو رهوان
 وائمه زانم ته فره خواریت، وهك خه یالی خامه
 تم که ژو کیوانه نابینی؟! به چهند رهنگ دایسین
 دیه نی خوینی دلو، سینه ی به غم سووتومه
 تم هه موو میلاقو نیسانه و، چه قیله و بووکی سوور
 ته شکی دیده ی ئاگرین و، گوشتی زور برژاومه
 ئاخه بو کوستانه کان و، داخه بو گهرمیته کان
 دهستی خوئی بردوته وه بیگانه، من دؤراومه
 یه کدگیریمان نه بوو، بهم سوینده به درؤیانه وه
 خوشی خوشی دوژمنان، لهم هوزی تیکنالومه
 بهم هه موو کانگهی وه لات و، بهم هه موو ماوهی دروست
 دهستگیری هیچ نه بووم و، ئیسته چاوو راومه
 دهسته لاتت گهر هه بی، دوژمن به گژ مارا بکه
 من له ترسان و هه لاتن، یهك شریت شاقاومه
 دامرام و بوومه (پشکو)، تانه بوومه خوئه میس
 کورده کان! پیم داخه ن ته ندووری هیوا، باومه.

(۲۹)

هه وری به هارو گرمه گرم، له ئاهی ناو هه ناومه
 تاوو بروسکه و خرمه خرم، بارانی هه ردوو چاومه
 له سر هه واره به رزه کهم، رژاوه تاوه ته رزه کهم
 به له رزه بی بله رزه کهم، خرپه ی دلی به تاومه

که خونچه هات و پیکه نی، تهن و گیانم راجه نی
 که ناشکرایه دیمه نی، خوینی دلی پژاومه
 به له نجه چوست تیپه ری، به عهردو بهردی دا ته ری
 داگیری کرد زهریه و به ری، منیش ته مای خوناومه
 نه سیمی نیوه شه و وه زی، چوومه که لین بالا و که زی
 سنووقی سهر سینهم دزی، شه وهش ده سی براومه
 له عیشقی توم په نا نه ما، غه زریم و چوومه لانه ما
 له دهشت و میرگه پانه ما، سه لا له نه نگ و ناومه
 چندم چه شی قه لهنده ری، هیوامه ههر سکه نده ری
 جادوی نه سیمی میهته ری، هه مووی له بن کلاومه
 شیخ و مه لا مه گرن یه خه م، ترسم نییه له پیچ و خه م
 نیازی خوم که سه رته خه م، به ئابرووی رژاومه
 بی په ل و پویه کوردی من، درشته بیری وردی من
 که س با نه بیته پردی من، گهر خزم و دایک و باومه
 ههر کاره ساتی بیته روو، دوو پیشکه، ژاری پر چزوو
 نه من په روشی تومه تو، چاوت له مه رگو و جاومه
 (پشکو) به سه سوژی جگهر، خرامه کووره و دهردی سهر
 کارم نه وه ستا سه ره سه ر، خوم و به شی خوراومه !!.

(۳۰)

وتم: پشستی و جوو دم تی کشکاوه، ئیسته رورومه
 وتی: مردن له عیشقا، خه سله تیکی چاکه بی لومه
 وتم: تاکه ی له سه ر گونهم، بریژم تاوی فرمی سکم
 وتی: نه و به رده لانه گهر نه بی، ئاری عه به س جومه

وتم: وا دلّ له لاتسه، زامنی ماچیکی لیوی که
 وتی: هدی شیته باسی چی ده کهی، پروحیشته هی خومه!
 وتم: لاکه ی سهرم دی، لهو مهقاماتی سهرو زولفه
 وتی: ته سراری ته م چه رخه، له خانهی زولفی لؤلومه
 وتم: بوومه خه راباتی، له نه شئی چاری به خومارت
 وتی: ئیشت رهوا نابی، برۆ دهر لییره بو تومه
 وتم: شاهی حبه ش گیانا، ده خالاتم قبول کا دیم
 وتی: کارت له رووما ههر درۆیه، مائیلی رومه
 وتم: خالت به به ختم شاهیده، زولفت به بالای من
 وتی: لهو کاته وه شانهی دلت فه وتاوه، لهو کومه
 وتم: گهر من بکوژریم، خوا رهوا نادا ره قیب مابی
 وتی: بوچ وا نه فامی؟ خوم ته زانم سیرمه خور دومه!!
 وتم: شیرین وتارم، نوخته بیکی ماوه عومری من^(۱)
 وتی: (راجی) برۆ، لهم نوخته دا ئیشت گه لی گومه!!

((۳۱))

بی خونچه، نییه راحه تی زاغ و زه غه نی مه
 بی په رده موهه بیایه، گول و یاسه مه نی مه
 مه عشووقه که دای حوکی، به کوشتنم و به کوفرم
 خوی سهیری ته کا، بولبولی خوینین که فه نی مه

۱- ته گهر نوخته یه که له سهر پیتی (ع) ی وشه ی (عومر) دابننن، نهوا وشه که ده بیته به (عومر- غمر). نهو کاته یش دوو واتا ده به خشی- یه که میان به واتای (نقوم بوون و شه لال بوون) دیت. دووه میشیان به واتای که سیک دی که هیشتا کاروباره کانی تاقی نه کرد بیته وه. مه بهستی (راجی) یش له دانانی نهو نوخته یه دا نهو وه به که یاره که ی نقوم و شه لالی ناو خوشی و چیژی بکات، یان به یاره که ی بلی که نهو تا کو ئیستا که سیکه نقوم بوون و شه لالی بوونی له ناو چیژی و خوشیه کاندای تاقی نه کردوته وه.

هەر لاله غوباریکی ئەگەر نیشتنه سەر و پرووی
تەئیفی دەکا قەترەیی ئاوانگی غەنیمە^(۱)
هەر لەشکری سیمایە، لە سەد لاوێ کە بشکی
گەر بێتە سەفا، دلبەری ناسک بەدەنی مە
تێراوێ لە نازاوی قسە، لە علی لەبی تۆ
ناسووتە یە فیکری، وەکو دورپری عەدەنی مە
وێک نەیشە کەرە قامەتی مە، بۆ قەسە ئی خەلک
جانا! چ دەکا وەختی تۆ هاتی، جەگەنی^(۲) مە
(راجی)! چ غەریبن قسە کانم لە هەموو جی؟!
ئایا لە جیهان کەس هەبێ ئەهلی سوخەنی مە!؟

(۳۲)

ئەو زوێفە کویتانە دەکا شی، بە دوو شانە
بۆیە دلە کەم پەر لە هەوای لامل و شانە
مە یخانەیی دوو چاوی، ئە ئی کانی ژیانە
کیشانی شەهینییکی تەرازووی، بە گیانە
ئە شێخی ریا، بۆچی ئە ئی کورتە زەمانە؟
تۆبالی منی عیشق زەدە، بەو ملە پانە
وێردی توو تەسخیری بەشەر، بۆیە شەبانە
من رۆژو شەوم ناوی یەکی، وێردی زوبانە

۱- غەنیمە: دەستکەوت. دەشی بە (غەنی مە) ییش بنووسری، ئەو کاتەش واتای ئاوانگی دەوڵەتمەندی
ئیمە دەبەخش، کە مەبەست ئی ئەشکی سوورو خویناوییه، بەمەیش جۆریک لە تەناسوب لەگەڵ
وشە (لالە) دا چی دەبی.

۲- جەگەن: گیایەکی لاسک سێ سووچەو لە زۇنگاودا دەرو، جارێ چێخ و حەسیریان لێ دروست
دەکرد.

گیانی منہ، ناوی منہ، ناوی دل و نانہ
من قومری پابہستہ و تہ و سہروی رہوانہ
عہشقی منہ، مہشقی منہ، تہشقی رہزو بانہ
من بولبولی پر زارم، تہ و شاہی گولانہ
پیریکی قہلہ ندر، وہ کو (راجی) بہ کہوانہ
صہ بیادی جہ فای داوی گول و، راوی کہوانہ.

(۳۳)

یاری پارم توورہ بوو، ٹیمپو کہ میوانی منہ
چونکہ تورا بووم لہ تہو، بویہ لہ دیوانی منہ
شوگری تہستیرہم بکہم، چہند جارہ تہو تورا بوو لیم
ٹیستہ بہر دتاویژی پستی، رہمزو ہاوشانی منہ
چاوی، پرگریانی ناز بوو، تہو دہمہی لیوم دہگہست
ٹیستہ تہو نازہی لہ سہر دوو لیوی خہندانی منہ
لؤمہ کاری من دہکاتو، نایہ تہ مالٹ دہمی
تانہ گوی دہعیہ و دہمارو لافو عینوانی منہ
قوئی چہپ ماچ کردن^(۱)، نووسانی سینگو و مہمیہتی
نہرم و شل بو چاکو خوشی، دہست و دامانی منہ
ہہستی شہش مانگہی بہ چاوا دامہوہ، سہربازی چاو
بویہ و سورمہی حہیا، پر ہہردوو چاوانی منہ
بو گلہ و راستی، دہمی دانیشٹ و مہستی بردہوہ
مالہوایی خواستو، رویشٹو، دو عاخوانی منہ

۱- جاران کچان و زنان توفہیان لہ گہن پیاواندا نہدہکرد، بہ لکو قوئی چہپی پیاوانیان ماچ دہکرد، بہ
تایبہتی لہ کاتی سہردان و جہزنہ پیروژہدا. تہم دیار دہیہ تاکو نیستاش لہ ہہندیک شویندا ہہر ماوہ.

حوججہ تی حہ جکردن و تہ سحیفی ہہردوو لایہ بۆم
 ئەو کە میوانی منہ، سا جہ ژنی قوربانی منہ
 وەک نە تیجە ی دامەنی خستۆتە کۆشی ناوکی
 بۆ گرانباری لە ریی عیشقا دە لئی شانی منہ
 ئەو دەمە ی چاری دە هیشاو، من دەمە ماچم دە کرد
 بیری دلمی خستەو، زولفی سە ناخوانی منہ
 یەک دوو رۆژی تر، ئەچم بۆ لای و تاقیکردنەو
 تابزانم خۆشەویستی ئەو لە گەرفانی منہ!!
 تا خە جندە ی ئیمە بی، ئەندازە کاری هە لکشی
 کۆمە لئی جوغزی لە مائی ناوہ راستانی منہ
 جەختی پاشەوپیچی من، ہەر شە شسە دو سی^(۱) دیتە روو
 بی ژمارە ی نوختە عومری فەخری ئینسانی منہ
 ئەو حە جە، یاخو خە جە، یا حوججہ تی ژینی منہ!!
 یا وە کو (پشکو) بە دايم، رووی لە سووتانی منہ!!

(۳۴)

ئاگر لە دە لئی بی زوہرم، ہە لئە گریئە
 جاری بە سەری لئیوی گولینم بدوینە
 بۆ مردن و ژین، شانەوو ہیلانە مە نیشتمان
 بۆ جییە کی تر، ہەنگی دلم ہە لئە فرینە

۱/ أ- شە شسە دو سی، بە حیسابی پیتەکانی ئەبجد دەبیئە (جخ). ئەگەر پاشەوپیچی بکەین
 (هە لئە گریئە) دەبیئە (جخ، واتە خەج). لە دیری پیش و دیری دوای ئەم دیرەشدا نامازە یەکی ئاشکرا
 بۆ ناوی (خەج) ہە یە.

ب- ئەگەر نوختە (سفری ژمارە ۶۰۲) یش لایبەین، ئەوا دەبیئە (۶۲)، کە تەمەنی پە یامبەری
 ئیسلامە (د. خ).

بروانه وه کو خولخوله لهم دهشتی گه یشتن
 بو ههولته که ته خولیتته ره، وهک بازو شه هیینه
 ههنگوین ته پرژی، لهم دلی هیلانه یی ویران
 سا تاوه کوئی گریه تی پیتدا مه پرژینه
 تهی تازه به گه نجی، وه کو عه رعه ر شله ژاوی
 دهستی له سهرو کولمه وو په رچه م بخشینه
 توژو ته می ناشادیو ناریکی به باده
 یهک باده، له سهه ر په نجی یی زیوین بنوینه
 تهی کوردی سهه راورده یی غه م، مه مکوژه جاری
 ساتی له سهه راپه رده یی شاهیم بنوینه
 بو پیکه وه نووسانو، بلاوه ی چه په ل و پاک
 لهم زیپه له بوته ی ته قه لادا وه توینه
 وا هل بوو هه وینی دل و سهه ر، بهس بکوئینه
 چیدیکه له ناو بوگه نو زبلی مه خزینه
 تهی سهه روه یی لاچاوی سهه روچاوه یی کوردان
 پیستم بگوورو، ریشه یی جهه رگم مه پسینه
 (راجی) وهه بینیه ژه، له هیلانه یی خوئا
 لهم بوورو به یارانسه، نه مامت مه چه قینه.

(۳۵)

چه نگم چه نه گه ی چه نه چنی، هه ر نه چناوه
 میژووی هونه رو هییزی مژیم، تهو نه مژاوه
 په رژینی ژه م ژینمه، پیری ژانو هه ژانسه
 وهک په رچه می پر چیم و چه ماوی، که چه ماوه

ئاواره به هاواری ههواری دلی نایا
ئهو یاره دیاریمه، به یاری نه پرواه
هاتم به نه هاتیمهوه، ناوم به هه تاوه
تا تاوی دل و دیده، له تاوی خه له تاوه
جاری نه بوو، جاری بو، جاردهم لهوی لیوم
خالی منو، ئه و خالی، ده می خالی نه ماوه
هه رچه نده، به هه رچه ندی که له م چه نده مه نه مچه ند
هیشتا نه مه لی ئه و کچه گچکه م نه براره
هه راره سه له م^(۱) بوو، نه ریبای ماچی دلم دا
وهک گیان و سه رم، دهوری دراوم نه دراوه
پارای رهوی راوم ئه که کا، راوی رهوی پرووی
بیماری به تیماری خه تی ماری مراره
دویشکی که پیشکی منه، دوو شک له به شیکه
بیهش له شک و پیشکه، دویشکی که شکاوه
رهفتاری که هه ر تاره، بللی تاره له گوftar
دیوانی له دیوانه، پژهو پیوه دراوه
تاوانی چبوو؟ تهونی هه ناوم که له ناوچوو
ناوچهی نه چه تای عیشقی، به مه شقم نه چه تاوه
با له و که ژو کیوانه، کوژابیهشته وه کی شه م
سووزه و گری ئاگر، له که ژاوه م نه کوژاوه

۱- جاران، جوتیاره هه ژاره کان له سه ره تای وهرزی کشتوکال کردنی خویندا، بریک پاره یان له دهوله مه نده کان به قهرز وهرده گرت، دوایش له جیاتی بره پاره که به روبوو می کشتوکالیان ده دایه وه دهوله مه نده کان. نه م پرۆسه یهش پیی ده گوترا (سه له م).

تا ئوگری بم، خوینی گرینیش کهمه گهوههر
 ههر داوی شه داوی، له شه تاوم نه شه تاوه
 ئیشم کهچه، ریشم کهچه له، گیچه له پیشم
 تیشم نه پرو شوومه، که تیشوومه ته واوه
 ههرزانه، به له رزانه، ره زو پروزه وو پازم
 له رزیوی بله رزه کمو، زراوهی له زراوه
 ئاخر، له خپری خیره که خپوته وه خر مهی
 یه عنی به درپژئی ته مه لم دانه رژه
 بازیکه به بازی، هه موو نازی ته به زینی
 بازارپی هه زار زاری، به زاری زره راه
 ئیمشوکه په شوکاوه پشووم، بهو گولی پشکواو
 نه بزوتووه، زاوا نییه، ناوانی به زاوه
 رژه کی چی بی رپژه وه، بیرپژه دوو چاوت
 سارپژی بکه رپژه نی ته م دیده رژه
 رووت، عه کسی له کهس مه گره، مه گره ههر منو ئاهم
 ئاوینه، وه ها وینه، به هاوینی نه داوه
 تا ماوی، له تاماوی ته ماپر مه به، وه ک لات
 لاتی به به لاه بگره، مه گره به لاه
 کارت، که رته نی له م دله ناکا رته نی ماتم
 لهو رووته نه، دووروو رته نی داوه، که رته تاوه

(ژیکو!) مژہ کی میٹشک و، ژہ کی بیرہوو بیر بہ
مایہت مہیہ نہ مہیکہدہوو، مہی بکہ چاوه^(۱).
(۳۶)

دہربارہی یہ کیٹ لہ خانمہ قوتابیہ کانی کوپہ

نووسراوہ

بہ ناوی خوایہ ہانام، دونیای ہہ موو داناوہ
وہسفی یاریت بو دہ کہم، لہسہر دنیا نہ کراوہ
گوئی راگرن براینہ، بوٹان بلیم تہ واوہ
یارم بہ لہنجہ دہروا، خہریکی کانی و ئاوہ
وا شیرن و شوخ و ناسک، پاوو پووزی ہہ لداوہ
کوشتاری عاشقانہ، بہو زولفو خال و چاوه
دہ لئی شہہین و بازہ، لہ تہیران بہردراوہ
ہہ مووان بہ جاری دہگری، جھیل و پیرو لاوہ
قوربانی تہ گریجہی بم، وا چین بہ چین رسکاوہ
ہہر وک رہشہ رہیمانان، شہواوی تیگہراوہ
وک ئاوریشمی لہ شاران، بہ سہد جیگا چناوہ
وک بارپزہی لہ رازان، رہش و گہش و بہ ئاوہ
کہ بای دی دہبیزیوی، بہ دہم تکہ و خوناوہ
نازدارو شووش و باریک، گہوہہری پی خراوہ
کہزیہی سہرہو نشیوہ، بہ جینگل ناسراوہ
دہ لئی ماری حہوسہرہ، بہ جہرگمیہوہ داوہ

۱- دہشئ نہم نیوہدپڑہ بہم شیوہیہش بنووسری: (مایہت مہیہ، نہ مہیکہدہوو، مہی بکہ چاوه).

بالای گرتوتته باوہش، خہزنیکہ تیئی ہالآوہ
 خوایہ بگہی بہ ہانام، پہنام بہ تو ہیٹناوہ
 سہری تاریکہ شہوہ، شہی زپری لیڈراوہ
 دوو مانگی نوئی لہدامین، بہ برویان ناوی ناوہ
 پیٹشہسہر مانگی چوارده، بہ خہرمانہی تہواوہ
 برؤ بو ہہرجی دہچی، ریگت نیشان دراوہ
 قوربانی گوارہ کت بم، پہنگ زہرد، ہہلاوہسراوہ
 دہلیئی سہد کہسی کوشتوہ، لہ سیدارہی دراوہ
 بہ چاو بہہہشتی خوئی دی، جیگہی پی بہ خشراوہ
 بہ دہوری کولمہی خوش بوو، تہمای بہ کہس نہماوہ
 بہ خولامی بم، بژانگی، وک نہشتہری سواوہ
 بو جہرگی عاشقانہ، ریزہی کہ لی گپراوہ
 چاوی شووشہی شہرابہ، چہند مہستہ، ہیئدہ خواہ
 پری مہزہو ئارہقہ، قہتریکہ لیئی تکاوہ
 دہلیئی دلہی ہہژارہ، گلینہی تی گلاوہ
 ہہر تیری پیی دہہاوی، لہ جہرگی من چہقاوہ
 برم بو سہر کولمانی، لہ نووری پری کراوہ
 تہلہتریکہو دہسووتی، شہوقی بہ عالم داوہ
 تاشق وہ کو پہروانہ، سووتا لہ سیسہد لاوہ
 دلہم تاسااو کاسا، بخووری تی رژاوہ
 عہجہب ناسک و نہرمہ، دہلیئی بہ فرو خویناوہ
 شیرن و تہرو مہزہدار، بہ ہہنگوین تییکہ لاوہ
 بہو ماچہی دوینی کردم، ہیئدیکی دارووشاوہ
 یاخوا عومرم نہمیئی، تاگرم لہ خویم بہرداوہ

نہ مزانی ہیئندہ تورتہ، وہ مزانی قہندی خاوه
 کہ پووی ده لئی فندہ قہ، لہ زیپی دارژاوه
 دهنکیکه گه وهه ری ژیان، به دوو جیگا سماوه
 خه زیمه کهی له یاقوت، به سهد لیره ی کپاوه
 ده می دورجی مرواری، به دانسقه ی هیئاوه
 ددانی ریزه گه وهه ر، له لای خوای هؤندراوه
 لیوی، بلیم خونچه یه بازارم لی شکاوه
 یاقیق و له عل و مه رجان، هه موو ده چنه په ناوه
 لیوی له سهر که دانیم، ده وهستی گیان به پاوه
 ده ست به جی دهرده په ری، که لیوم هه لگیراوه
 چه نه گه ی گویبی ئالتوون، به قودرته نه خشر اوه
 نیشانه ی ریکوپیکی، چه رخیکی تی خراوه
 پروانه قولتی رهنگین، پر شه هدو پر شه کراوه
 ئاوی هه یاتی تییدا، تک به تک راوه ستاوه
 ناگوتری به رغه بابهی، به کاره با کراوه
 تورت و تهرو سپی و لووس، په ونه ق ده خاته چاوه
 گهردهن ده لئی قولینگه، باریک و به رزو لاره
 ئالای له شکری به هه شت، له سهر شان رؤندراوه
 شه رابی هه وزی گهر نیی، جه وازی پیئدراوه
 بینوشه ساخی رابه، هه تا نه بووی ته و اوه
 قوربانی شانہ کان بم، ده سمالی تی شه تاوه
 دوو لقه ی داری بانه، په گی خوی داکوت اوه
 زیوینه قولی نهرمی، کافووری بهر هه تاوه
 ئانیشکی تیشکی رۆژه، له چاوی کول دراوه

باسکی ده لئی خه یاره، وا ناسک و به تاوه
به شووشه وات و بازن، ده لئی خه لات کراوه
بروانه پشتی دهستی، وهک تاوینه ی سراوه
ده لئی مونه ی سه رابه، به بریقه ی رۆژ سه راره
ته نگوسته کانی بلوور، پر هه یت و هووت و هاوه
ته نگوستیله و عه زامات، به سه د جیی تی کراوه
هموو شفقاری به فرن، به چه رخی روح گه راره
هیلال و به دری دایم، هه لاتووه و له باوه
بانی نینوکه کانی، خوا زینه تی پی داوه
ئینجا بو سینه ی برم، سفریکه لئی نه خوراره
فنجانه کانی یاقووت، سه ره و نخوون کراوه
ژیانی دل ده به خشن، به و ته رزه دانراره
هر یه ک گوئیکی پیوه، عالمی پی کوژاره
پیم ناگوتری هه والی، وا دیاره ریزه ی^(۱) ناوه
چت پی بلیم؟ که سینه ی، ته به قی ئافتاوه
له بهر عه جایه باتی، ده ماغم ئاسیاه
بروانه قاشی ناوکی، به هه لماسی سماوه
هه زار ره جمه تی لی بی، به دهستی کی براره؟
له سه ر گومبه تی زگی، جیی خاله هیشتاره
په نیری ته ر قه لاته، به ده ستان نه گوشاره
له سه ر دوو ته خته یی عاج، چلۆن بینا کراوه؟
له لای عه ردی موقوددهس، ده رگیکی تی خراوه

۱- ریزه: رهنگه کورتکراوه ی ناوی (ریزان) بن.

به له شكري خه يالات، هيشتا فتهح نه كراوه
 قوفليكي بي كليله، جه رگم له بؤي سوتواوه
 خه وم له چاو ناكه وي، حالم لي په شو كاوه
 دهن دوو كي باز له سه رييه، ته له سمې به ستراوه
 له به يني دوو قوله ي زيو، به سمتيان ناوبراوه
 ئيشكه چين خاله كاني، ژيانم پي نه ماوه
 خرو پرو به شوشن، به خه رتي خوا گه پراوه
 هه تا كلاوه ي چوكي، ده لي ي قه لاتي ئاوه
 ئيسك و ده ماري دياره، ده لي ي ماسي سه راوه
 به له ك و قاپ و گوزينگ، كافوره تيكس پرماوه
 نه رم و خرو پرو لووس، به قالب دارژاوه
 ئاوم له چاو ده هيني، وه كو زيوي توواوه
 نه نگوستي شوشه واته، گه وره و گچكه و له ناوه
 ده چو بو كول و قه ساري، به نازو فيزو تاوه
 حوري به له نجبه ده روا، په ري ده بوون بلاوه
 نه و خه به رم هاته گوئ، لي م داده به شي پراوه
 په نا بوو خوم گه ياندي، له وم ده كرد سلاوه
 ته ماشاي كرد مني دي، ده سره ي به خو داداوه
 تاقه ماچيكم لي خواست، گوتي: برو به ولاوه
 لي م لاده نه ي هه تيوه، تو چيت به سر من داوه؟
 چه ندم كرد نه هاته را، دونيام لي په شو كاوه
 پيمگوت: قولايي زولفت له جه رگم خستراوه
 وتي: نه مجاره ده برو، ئيشيكي زور نكاوه
 شهرت بي به شهرتي راستي، نه مجاره بمخه لاوه

جاریکی دی به پیی خۆم، سهد ماچم بۆت هیئاوه
 وتم: ئەهی گیانی شیرین، فرسه تم باز نه داوه
 هه تاكو جاریکی دی، به شكو عومرم ته واوه!!
 چه ندی وت گویم نه دایه، دلّم بۆی پچراوه
 وام راگوشی له باوهش، كه پیمه وه دوراوه
 وه مزانی رۆحی خۆمه، زیندووایه تیم ته واوه
 لیوم مژی به جاری، دلّم هاته سه ماوه
 له ناو دیوانی سینهم، مه جریسی لی گراوه
 به نای و سازو سه متور، شایی لی راکشاه
 هیندهم گوشی و مژی نهو، بیهۆش بووم چووم به لاوه
 مریدی غهوسی به غدا، ته مه م بۆ تو داناوه
 باسی مه کهن له کن کهس، ئەهی یاری به ئەک چاوه
 ئەمن و ئەتۆ چه یامان، ههر پیکه وه رژاوه
 ئیشمان به ئاقلی بی، تا چی تینه گلاوه
 به کولم و مه که کانت، که عه ترو پر گولاوه
 مه نعم مه که به قوربان، جهرگم له بۆت پساوه
 چه ند جاری که من هاتم، ده می بخه په ناوه
 ماچ بکه م لیوو کولمهت، ده لییم ماندووم چه ساوه
 تۆخه ی چه ند خۆشه وه سلّت، به چه نده تام و ئاوه.

(۳۷)

له زمان برایه کی خۆشه ویسته وه نووسراوه،

به مه بهستی دلّاری له شاری سلیمانی

سه رم که وتۆت هه گیژاوی به لاوه

هه موو ده رگه ی ژیا نم داخراوه

دلئیکم بوو، که کردتانه که بایئک
 لهشم بۆشه له هۆشو، دانراوه
 ئەمەندەم کوورەبی میشکم ئەجۆشانە
 که فرمیسکیش بەسەر تاگر گەپراوه
 ئەگەر سی سائە، سیسەد سائە لای من
 بە لیدانیکی دل، سائەم تەواوه
 رەقیبو، عەیبو عارو، تیکەلای
 بە هەر گۆشە ی خەیاڵم تیکەلای
 لە قاپیلکم ئەگەر دەرچم لە پرووتان
 ئەئین پەردە ی حەیاو شەرمی تکاوه
 ئەگەر مات بم لە بەرگی خۆشەویستی
 ئەئینی پەیمانی یاری لی پساوه
 ئەگەر خۆم کەم بە شەیدایی لە شارا
 ئەئینی ناکەس بە چیک و نان بپراوه
 ئەگەر بیم، بادە گێری کەم لە مالتان
 ئەئینی سەیری هەتیوێی نان و ئاوه
 کە بولبول بم، هەمیشە بو گۆلی پرووت
 لە کاکۆل و قـژانت، پراوه داوه
 بە خۆم باوەر ئەکەم، ئەهی هۆشو ژینم
 دلت بـردووم و بـیرم لا نەماوه
 چ بریارێک بەدەم، بو رۆژی وەسلت؟
 کە دوو دەستم، لە شانانرا بپراوه
 بە کئی کەم، پراوو تەگبیریکی دیدار؟
 کە وەستاوم بە تەقدیری خوداوه

دلئی، گیانی، سہری، پروناکی چاوی
بہ (کاک تہ حمہد) شکی تیدا نہ ماوہ
بہری ئاخان، ئەزانی ناگرم من!
دہ مارم پس پسو، ئەژنۆم شکاوه
لہ تۆزو ماتہمی عیشت، ہہموو دہم
لہ شہم وەک بەختہ کەم، رەش داگہ پراوہ
لہ تاوت میشکە لہق، چاویشہ تہ بلہق
سہرم لہرزہک، ہہناوم داوقپاوه
تہ گہر تۆ ہہقپہرستو، یاری گیانی
لہ لۆمہی خەلک و یارانم مہاواہ
بزانیہ تہ مپہرو تہوپہر، لہ عیشتقا
بہ دەستی خۆتہ تہم جاددہ پراوہ
بہ خۆت تہ کری، بہ حەققی پرووی جوانت
کە نہرمی کەہی، دلئی تہم دایک و باوہ
عہزیزم، دلبہرم، مایہی ژیانم
تہوی ئیش تیک تہدا لہم شارہ، ناوہ
فیداتم، بۆچ تہبی وا زوو ہہراسان
تہتۆ چاکی، تہمن کارم کراوہ!
لہ ہہر فہقرہ لہ قانونی مہحہبہت
تہتۆ کارسازو، ہی من چاوہ پراوہ
بہرانبہر تۆ، تہوی بیکہم عہبیدار
کەواتہ ہہر قبوولم کەہی، تہواوہ
بہ بہرزی و رەحم و لوتفی تۆ تہنازم
کە ناخہیتہ جہفاو شۆرو ہہراوہ

له من کورتی، له تو به خشین و ویشدان
نه تیجهی دوره تان، زوری نه ماهه
گوزیده کارو، سۆزنده، به یانی
خهریکی تو، خهریکی گیانه لاره.

۱۹۵۵

(۳۸)

پروت به ته ئیسیری هه ناسهی سهردی ئیمه، زهره بووه
یا له شه ورۆی په رچه مت، باری غه می هه لگرتووه؟
ئه م مه مه ت بۆچ شل بووه؟ ئه م سیوه، یا دوور هاتووه؟
یا گه یشتوو بوو، به بای پایز له سینه ت که وتووه؟
تۆ یه هودی، له یله یی، نه ک ته خیه لیه و عامری
تۆ به مه جنونی شکاند، من زاری تۆ به م به ستووه
ژه هری ماری تیگه را، گیانی نه خوش و زاری من
ئه م دهم و لیوه ت، که ماته ی داوه، وا شیرین بووه
خاتو زین و کاکه مه م، یا شیرین و فه رهادی کیو
هیچی ناوتری، وه کو ئیمه له عیشقا پیر بووه
بولبولیش ناویکی وای ناوه له خۆی، بۆ دهردی گول
وه ک منی بیکه س چریکه ی، شه و به گژ عه رشا چووه
هه سته ساقی نه رم و شل، پرکه پیاله و بده ری
سۆزی (ژیکۆ)، جه رگو و ناوی به ختی مه ی سووتاندووه.

(۳۹)

ئاگری سووری جه زای تۆ باله، لیوی گرتووه
جه ننه تی کولمه ی، ته جنده و نه فس و دیوی گرتووه

عدرعده نارنج و لیموی خسته بهرهم، یا قهده
 یا چنار ته گری هه نار، یا سهرووه سیوی گرتووه؟
 خهتتی پر شانهی دله، یا چهنگ بهستهی حافیزه؟
 خالی، میشه نگوینه وا ههنگوین و میوی گرتووه!!
 بو نمونهی ته رزی پوخسارو، بهه شتی سهرمه دی
 قامه تی ته و شوخه چاوی باده پیوی گرتووه
 من له دهس کورتیمه هه و رازی به هیزم دیته پیش
 دهسدریژه دل بهرم، ریگه ی نشیوی گرتووه
 چاوی پر سوورمه ی، دووسه د نیچیری بهرداوه له راو
 غه مزه که ی جادووی، به لام، دووسه د خدیوی گرتووه
 بو تهوی (پشکو) که نهیدوزیتته وه ته رزی قه دی
 بهرچه می کردۆته بهرژین، خوی له نیوی گرتووه!!

(۴۰)

چه من هه موو گه شانه وه، له په نگ و رووی به هاره وه
 گیان به تن به شانه وه، له گه شتی سه وزه زاره وه
 هه وا هه ناسه بهر ته دا، هه ناوه سیلی ده رته دا
 سه ما به سه ر سوپه ر ته دا، ته ستیره دینه خواره وه
 دادو ته رازوو کو ته کا، گه نجینه یی ژین رو ته کا
 جه ماتی مه ی مه کو ته کا، له چاوی پر خوماره وه
 که مه ر ته به ستی خونچه ده م، له سه ر ته وه ستی پیچ و خه م
 له بهرچه م ناو ته داته چه م، به عه رعه رو چناره وه
 ده می گولان پژاو ته بی، ته می دلان بلاو ته بی
 مه می چلان له چاو ته بی، به لیوی شیره خواره وه

وہنہوشہ دەستی شلییہ تی، دەسمالی شین لہ ملییہ تی
بہ چاوی ہۆز کلیہ تی، بہ گیانی ئاوو دارہ وہ
بہ روویی بادہ رہنگہ وہ، بہ خونچہ لیوی تہنگہ وہ
بہ دوو مہمی قہشہنگہ وہ، چوومہ کہناری یارہ وہ
یاری چی؟! شاہی دلہرہ، گیانہ بہخش و سہرہ وہ
ژیانی ہۆزی بی دہرہ، لہ تہونی ئیشوکارہ وہ
سازندہ چہرخی نۆیہ مین، گہ لی گہ یاندہ نرخہ ژین
ئاوازی بہرزی (ہہرہژین)، وا کہوتہ دەشت و شارہ وہ
پہردہی، سہحہر ہہ لڈایہ وہ، بووکی و تہن رازایہ وہ
کۆمہل بہ خوشی مایہ وہ، بہ بہختی پایہ دارہ وہ
زوہرہ بہ روویی موشتہری، بہ چاکہ ہاتہ یاوہری
بہ کوردی دا پہ یامبہری، لہ پۆژی کارزارہ وہ
ئارہقی نیوچہ وانمہ، ہومییدی جاویدانمہ
تکایی کوردستامہ، بہ یاوہرو ہہ ژارہ وہ
ژاوی ہوزارو قومرییہ، کہ ژاوی بووکی چہورییہ
ہیچ کہس لہ گہل دوورو نییہ، بہ جہرگی پارہ پارہ وہ
زانین پەرستہ ہۆزہ کہم، لہ سہر ہہوای نہ ورۆزہ کہم
جہژنی ہہمووان پیروژ تہ کہم، بہ سۆزی دل و ہبارہ وہ
(راجی) و دلّی (پشکو) یہ تی، قازانجی گہل بو خویہ تی
بادہی لہ ہہشت و نۆیہ تی، بہ تہشکی سہد ہہزارہ وہ.

۱۹۴۹

سہیری لہبانی خونچہ کھن، بہ پرویی تہ شکبارہوہ
 سہیری دہماغی گول بکھن، بہ چاوی ئیعتیزارہوہ
 فہسلی سہفایی نیرگسہ، لہ میرگ و تاوہزارہوہ
 چاوی سپی بہ دہرئہخا، بہ زہردہخندہی پارہوہ
 سہیری چیاو و چوئی من، کوردیی نیشان تہدا بہ تو
 بہ سیو و بیو و خارہوہ، لہ سونعی کردگارہوہ
 لہ گہنجی کونجی مہیکہدہ، ساقی کہ دیتہ مہیکہشیی
 بہ نرخمی میللیہت تہچی، بہ بورجی پرنیگارہوہ
 کشاوہ تہرحی تاج و پھر، لہ ماچی لہعل و نوئی دہر
 بہ خہددو خہتت و خالہوہ، بہ رہونہقی عوزارہوہ
 نہقدی بہہہشتہ گولشہنم، رہنگین لیوایہ نیشتہنم
 سایہی ہومایہ ہر تہرف، لہ ناوہ یا کہنارہوہ
 نہورہستہ مژردو سہوسہنہ، شمشاد و کاج و مؤزہنہ
 ہر یہک بہ سوئی دیتہ روو، بہ سازی ئیعتیارہوہ
 ہدیریک لہ عاشقانی مہی، بہ بہزمی جام و تاجی کہی
 بہ تہرزی مونتہزہم تہچن، بہ پیری ئیشوکارہوہ
 وہتہن پہرستہ میللہتم، لہ رہوت و زہوتی سہنہتم
 ہہموو خہریکی فرسہتن، لہ پرویی کارزارہوہ
 مہی، ناوی ئیتتیفاییہ، سہنہت نیزامی ساقییہ
 زولقی بہخہم نیفاییہ، لہسہر ہہتاکو خوارہوہ
 دہف، شہوقی پرنہژادیہ، نہی، بانگی عدل و شادیہ
 شاہید بہ مہردی دیتہ سہر ژیان و ئیختیارہوہ

دلبر که شاهی عادلہ، کامی لہبی دلّ حاسلہ
بہ چاوی پر خومارہوہ، بہ تیغی ئاودارہوہ
خولاسہ میللہت چیمہ نہ، وشکی و تہری لہ دامہ نہ
بہ نہ شئی لالہ زارہوہ، بہ خاک و ئاوو دارہوہ
لہ بہختی سہختی بیّ کہسی، لہ تہوقی عہوقی موفلیسی
نایہ بہ رووی کار، یار، بہ دہست و جام و یارہوہ
حاصل، وتاری (راجی) یہ، نہ تیجہ ئیندراجییہ
لہ ہات و قات و زارہوہ، لہ قہ لب و جان و زارہوہ.

(۴۲)

ئہی برا! بگری لہ دامہن باغی کوردستانہوہ
ناژیہی بیخوی بہ کہیف و شہو کہت و سہیرانہوہ
سہربہ خویی مؤرہ کہت، شورہ بہ بارانی نیفاق
خوشییو زہوق و مورادت، وا بہدہم توفانہوہ
ہدرکہسی ہات و بہ نانی، حاجہتی دینایہ بہر
ثاقیہت خوی کردہ سولتان، ہاتہ ناو کوردانہوہ
بیری خوی سہرفی ژیان و غیرہتی ہؤزی تہ کا
نووکی پەرگاری تہ سوورپینئ بہ سہر دہورانہوہ
ہیندہ ناشادم لہ چہرخی فیتنہ گپری ئاسمان
ہہر تہ بینم ناکہسہ، رووی دیتہ ناو دیوانہوہ
نیشتمان پر مہعدہن و، میللہت لہ بہر بیّ جہوہری
خاکی بیّ قیمہت تہ خاتہ باخہل و گیرفانہوہ
تہم عیراقہی ئیمہ چہشنی بہرخی ساوایہ لہ چؤل
گورگی ہار بؤی دیتہدہر، ہہردہم لہ بن پنچکانہوہ

پئی بزانه سا عهزیم، کارو بازارت چیه؟
 هم دلت پیشا به ئاگر، هم سهرت تاوانه وه
 کورت وکهم پروانه خه لکی، چی ته کهن، چون ته چنه پیش؟
 گیانفیدابه، رووکه سه نعت، چی ته کا پارانه وه؟
 کویر نه بووی پروانه خه لکی، چون ته نیری سه وقیات؟
 گاه له نه ندهن، گاه له تاران، گاه له هیندستانه وه
 کوردو عاره ب، هه لگرن، ههستن به ناوی ئیتتيفاق
 سه ددی میللهت کهن له گورزی دوژمنی ئیمان وه
 تو خودا کهی چاوو پروت هه لدی، له خاکی پاکی خوت؟
 تو که ته م گه نجهت به خورا، خسته ژیر پیان وه
 تهی عیراق چاوی سپیم، چهند بی کهسی، چهند بی دهری
 شار به دهر بووی، بی قه باحت، چوویه نار زیندانه وه
 فیرقه فیرقهی کوردو عاره ب، بوونه جهردهی رووحی تو
 جهرگی من سووتا له تاوت، بهم دلای گریان وه
 چاوه نورم ههروه کو (راجی)، له بیری میلله تم
 بیته روو روژی سه نایع، له م کورهی میوانه وه.

۱۹۳۸

(۴۳)

زنجیرهی گه لی گه ووهو سه وهران، که رازایه وه
 گیانیکی نویی به مردوو دلان، به خشرایه وه
 به تیکوشه ری بو پیگه یاندن، گشتی داوه ری
 هه ربژی وه تن، هوزی ته هه متهن دلای دایه وه
 کزه ی هه ول و هو، له ژیری منال، که هات له سه رخو
 دم به سته خونچه و، یه خهی پر خه یال، ده می دایه وه

۳۳۸

له تافو بافی رووی میرخوزاران، تا کیوی قافی
به ژینی سافی، گپهی ههژاران، وا کوژایهوه
به تیشک و تاوی ئهستیره مرز، کانی و چهماوی
کوردی به ناوی سه به ست و شاباز، هه لقلولایهوه
دلهی پر له سووی منی سه رگران، وه کو خالی رووی
به یهك داوه مووی یاری نیشتمان، به ستزایهوه
سکهی ولاتی (راجی) قه له ندهر، زوره له باتی
خیرو به راتی کوردی هونه روه، دارژایهوه^(۱).

(۴۴)

له گفتوگویی خوشدلی، ده می وه تن گه شایهوه
به هاره موژده هیینی هه ر گولیکی رووی کرایهوه
سه با هه ناسه یی کچانه، پوژو شه و که خول ئه دا
بزانه له شکری خه فهت شکایهوه، کشایهوه
ئه گه ر به هه شته که ی به رین، له چاوی نیشتمان که ت
به شیخی دین فروش بلی، ژیانه ناشی نایهوه
..... من شکا^(۲)
به هه لمه تی ره وشت و خو، ده ماخی دلّ حه سایهوه
که ناری جوگه له و شهت و، که ناری یاری دهر که نار
خهت و ته مهن ئه کیشن و، شعوره دارژایهوه
کچانی میوه نیوه رهس، له باوه شی تکا، ته کان
ته کان ئه دهن به نیشتمان و ژینی لی تکایهوه

۱- له رووی شیوازو روخسارهوه هونراوهیهکی دهگمهن و دانسقهیه، له هه ر دیریکدا (۴ - ۶) سهروای تیدا به کارهاتوو.

۲- به هوی ته پبوونی دیوانه که ره شبوتتهوه، بو مان نه خویندرایهوه.

له دهست و زاری دل بهران، بریقهدار تهن ههوار
قهلاوو قونگرهه هه وهس، بناغهه داکوتایه وه
له ژینی بی بهرات و بهر مه پرسه قهت، خوانه کا
که کشتوکالی ئاره زووت، به میزی خه لک زایه وه
هه وینی می شک و خوینمه، هه وای ولاتی نازدار
ترئ و هه نارو میوه جات، به روویی گهش رشایه وه
براو و باب و کور، هه موو، ره ها تهن له به ندو پهت
که خوینی جهرگ و چاو، له دل، به قولپ هه لقولایه وه
که تو هیلان بهستی خوت، به دهستی خوت بکهی خهراپ
بزانه سونبول و گولئی وهرامه کهت وهرایه وه
وه تهن کچیکی تازه بوو، له باوه شیکی پیره زال
وه کو ستاره بی سه عد، به ناز راکشایه وه
پاوه یی روویی شیرینی، له چاوی نهسته رهن تهن کا
گه وه هری تاجی دیمه نی، به نازکی توایه وه
هیزی برایه تی بزووت، فیتنه گه ری برایه وه
وه تهن هه تاوی لیته لات، ئاگری شهر کوزایه وه
گوریمه وه (راجی) ی هه ژار، ئیسته به (ژیکو) ناودار
بیژه که هوزی کوردی من، مرد بوو، وا ژیا یه وه.

(۴۵)

داشورینی فهرمانگه ی ته موینی کوپه

دائیره ی ته موینی کوپه، هه ر خه ریکی دانیه
کرده وه ی مالوس و مانگاو، گویدریترو گانیه

هەر کەسیک بێت و سواریان بێ، جەنەهێ دەگرن هەموو
هەر کەسێ بیانگێ ئیتەر، هەر قوونی وانو (ران) بیه
بەردەری قەسری بیتاقان، هەر وەکو مانگا بە کەل
هەرچی گانی دەسکەوێ، بۆچی خەریکی نانیهه؟!
گاندەر و گانکەر، بە سەر بهستی دەبا بێن و بچن
چونکە لەم کاول و لاتە، شک دەبەن پاشا نییه
گەر بلیی تیتان دەپهستم، خوش، دەمت شیرین دەکەن
چانییه بۆ خاس و عامی خەلک، شە کرو چا نییه!!
لیم مەپرسە بۆچی هیندێ شیرن و هیندیکە تال؟
قوون درانیان بۆ دەمیانی، گەر بلین ئاوا نییه
پیاوی ئاقل تێدەگا، چیتەر درێژە نادەمی
پارەدان لەم هۆدەدا، مەعناي لە گان ئاسانییه
نایەنی زارم کە ناوی یەک بە یەک بیهینمە روو
زەمی کەس ناکەم، ئەمەش تاپۆیه یا خاقانییه
بۆچی هیندە بێ حەیا، (گویا^(۱))، سەری خۆت شوڕ بکە
عالمی ئیمپرۆرە هەندە بێ کەسی و تاوانیهه.

۱- راجی، ناسناوی (گویا) ی لەم جۆرە هونراوانەدا بەکارهیناوه، کە بە واتای (قەسەکەر، ئاخپوهر، وتەبێژ) دێ.

پروانه دہفہی سینہی، سینہی و قہدہ حی خہ ملاو
جا تہ و قہدہ شیرینہی، کورت و خرو تیک سرماو
پووزو بہ لہ کی زیوین، دست و مہ چہ کی رہنگین
بہستہ و لہ چہ کی نہ خشین، باغی مہم و دہم پاراو
چاوی بہ مہ ہہ لٹنایہ، ہہر جہنگی لہ گہ لڈایہ
دل بشکوژی ہہ لٹنایہ، لہ و چہ نہری ٹالوزاو
کولمہی جگہری رڈژہ، رووناک و گہل ٹاموژہ
بہم خالہوو پشکوژہ، بہم لیوہوو قہندی خاو
تہ و پہرچہ مہ خارا بی، پہردہی قہدو بالابئی
دل رہنگہ کہ خارابی، ہہمبانہ بی ہہ لکو تراو
تہ و لامل و لاجانگہ، بو گوارہ کہ بہربانگہ
رڈژوگری شہش مانگہ، گیانی منہ لیتہ و ماو
تہ و تہ برووہ کہ چبازہ، سہربازہ لہ سہر بازہ
گرتی خہت و شیرازہ، بردی سہری تی سورماو
تہ و پہنجہوو تہنگوستہ، بو دہورہیی مہی چوستہ
ہہردووی تہ و خستہ، جہرگو دلی ہہ لگوشراو
(پشکو) کہ گری دامرد، بہختیشی خہ لووزی کرد
یہ کجاریہ سا رابرد، بہسییہ کہ وتت سوتاو!!

تا لہ سہرما بی، ہہوایی رہشبہ لہک
باخ و فرمیسیکی گرینم دیتہ چاو

دیوانی راجی

تاكو پهرژین كه م، رهزی سینگی به چهك
باخهوان ته یباو، ته مینم بهش براو
وا ته بی تلیمانہ گول بچنن مه چهك
واش ته بی پووزو به لهك دهر كهونه تاو
بشمهوی گهر دابنیشین، تهك به تهك
ناگه مه تاخیر هه واری ویستراو
گهر شه ویكیش ریكهوی، كه وئی وشهك
چقلی بیگانان به رۆژ ته گری هه ناو
با بچیژم زامی زور كوچك و كوتهك
مردنم چاتر، له دهر گهی داخراو

من كه سوکارم ته توی مردوو مراو

من دهسو زارم ته توی، بی چاووراو.

ژینه وه چهند میرگو، نیرگس پیگه بین
رووی سپی و، چاوانی زهردو، بونی سال
خوش ته بوو هیندهی رووانی و پیگه نین
زهرده خه ندهی خونچه شی هینایه پال
تابرووی جوانی رژیسه ناوو دین
رهنگ و بوی شادی کرایه به یته مال
تا له بیهوشی مه دوژمن تیگه بین
هیچ میراتگر نه ماون کوردو کال
خاوه نی باخان، وه جاخ کویرن له ژین
تهو به رانبهر وه سییه تی خزمیشه لال
دواکهون خوشکیش، به بی ماره برین
داکی سه رشینیش، که زاوای کرده زال

من ئەوا تۆم چووی و، مام بی مال و حال
بی براو کور، بی کەس و بی مام و خال

من کەس و کارم ئەتۆی مردوو مراو
من دل و زارم ئەتۆی، ئەی کوردی خاو.

ئاخ، بلیم کئی بی له ئیمه هه لکهوی
دوژمنی ژن هه لگره، کینلای زهوی
وا سه روک ماره کران، بوونه ههوی
حه ز له ئیکیشیان بکهی، دانا کهوی
ئهو تهویتر سووک ته کا، تا نه سه رووی
جا که باتداوه، له گه ل ویش ناخهوی
سا وه ها چاکه بکهی بیریکی نوی
بیده دوژمن، قوزفرۆشانی کهوی
وه ک کهری ناو ئیستی جوو دانهوی
تۆش بلی ئاخ سوینده کهم خو هه ر ههوی
بار به کۆل داده، برۆ لی ره و لهوی
کۆکه وه زۆر کۆل به شانی په ل قهوی
ئهو حه له، ئەی نووری چاوم ناکهوی
ئهو ده مه، وه ک خه و له چاوم نارپهوی

من دل و دینم ئەتۆی، مه ردی نکاو
من سه رو ژینم ئەتۆی، تیشکی هه تاو.

خونچه وو میلاقی ئیمهن، له کتريک
رپوو ره ز رووناک و، شارو دئ بلوور

کۆشک و یانهی مهن، چیاوو کاوو تیک
 گیاووگژ پهرداخو، رهنگی زهر دو سوور
 له م سهری دونیات له گه ل کهم، زیکه زیك
 لهو سهرت پی راگه بیئیم، باسی دوور
 گهر به رهو رووی دوژمنانیش بووی خهریک
 من ههوا ته گرم به بالندهی جه سوور
 کشتوکالی تاره زووت، گهر بوو فهریک
 داسی بالامت ته به خشم، بی قسوور
 کۆکه وه، بیکیشه وه، مه گره شهریک
 مهرد به، دانیشه، بهسته سهر سنوور
 ههر بخۆ، ههر بژیه، بیچوو بیئه ژوور
 میشک و دل پرکه، له زانینو له نوور

ههر ته توی بو من ژیانیکی ته واو

ههر ته توی بو من دهوای جهرگی خوراو!

(۳)

هیند له عیشقی تهو دلارامه به سهر هات به ندو باو
 گرمی شهش روو خهفت، تا که وتمه حالی گیانه لاو
 جهرگی ده رکیشام به چنگو، زولفی چهنگالی پلینگ
 ههر ته گریه م زار زارو، ههر نه نالم تاو تاو
 گهر له جهنگی خوشه ویستیدا نه پرژی سر، چیه؟
 دل به که لکی هیچ نایه، خوین نه پرژی ناو ناو
 سه تل و جامی خسته دهستو، مهست و سهر کهش تیپه ری
 بیرو هوشی دا به شانو، نه رمه نه رمه چوو سهراو

باغی مهستی شاد و پاراوه، له چاوی گوټعوزار
 ماری زولقی و له مل هالآوه، ژانم چووه ههناو
 یارمه تی گیانی نه دامو، لئی ستاندم رهنگو روو
 بویه رۆژو شهو که ناوهستی رژانی ئاوی چاو
 سینه، ئالۆزی غه م و تالی و خهفت بوو، پر برین
 دیده، پر تۆزو ته می تاریکییه، جه رگم برآو
 تیگه ییستم، پیگه ییشتن قهت له ریگه م ناکه وی
 هه ر ده بی زاری که م و بشکیمه کاری ناته و او
 به ختی (پشکو)، گه ر نه زانی بوچ په ریشان و ره شه؟
 زور له دوو یاران گه رآوه، چه شنی بازی ئاشقه رآو.

(٤)

سه ر به سه ر نه مشه و ده نالم، پایه مال و دلشکار
 و به تاو رۆحم ده گریی، خوینی ئالم دی له چاو
 دوو برۆی دل بهر، به ته ردی من که شیربازی ده که ن
 با بگریه م تا قیامهت، هه ی له خۆم جه رگی برآو
 ئاگریکم که و ته دل، تا رۆژی مه حشه ر دایسی
 به شکه رۆژی مه حشه ریش، هه ر وه که جه هه ننه م دی به تاو
 گه ر ده زانی بو ده ریژم خوینی جه رگم، به م شه وه؟
 تینووه باخی خه یالم، پیی ده وی جاننا! شه و او
 جیگه ییکی ته نگه دل، تاریکه، بی سوود و ته ماع
 بییه سه ریشی ده بینی، عاله میکی تی خزاو
 تیلی زولفت وه که ته لیفون، و له پییت ئالآوه سا
 چاکه هه ر بو مه رحه با، جار جاره بیمه سه ر هه لآو

ئەى سوپاسالارى دلدارى، ئە دەستى عىشقتا
 عەرزو خالى من، هەتا قافى بەقا نابى تەواو
 بۆچى وا بى ئىلتىفاتى، ئەى نەمامى تازەبەر
 وا لە رېي تۆدا، هەمووم دانا كەمال و نەنگ و ناو
 كارى (راجى) گەر دەزانى بۆچى پەرتى عالمە؟
 وا لە رووى تۆدا دەسووتى، غالىيەو موشك و گوللۆو.

(۵)

دل وەك دومەلان پر ئە خەفەت، هەلزەپەتا بوو
 بايەك ئە سەراپەردەيى جانانە پەيا بوو
 چاوى دل و رۆژى روخى ئەو، پىكەو ئەنگوت
 ئەنگوتن و پىشكووتن و سووتن، ئە پەنا بوو
 هەرچى بە خەبەر هاتو، ئەوى مابوو ئە خەودا
 هەر هيندە ئەزانى، بە تەبەق نوورى ئەلا بوو
 ئەو ساتە كە ديم كۆلمى، وەكو تافى ئەلەتريك
 دىنارو درەم گىشتى، ئەلام پەلكە گەلا بوو
 چاوم، كە بە چەند ئايەتى كوردانە ئەنوسا
 سەد شوكرى خوا، روو بە هەلئىنانى رەوا بوو
 رەسمى خەت و خالى ئەبەكەى، لەم دللى پر شۆر
 هەر ئىكە، بە پەرگارى برۆى مەركەزى نابوو
 (راجى)، كە دللى پر خەم و فيكرىشى بەدیعە
 رادى كە كەسى پەرورەشى جەورو جەفا بوو.

(۶)

وختى ئە لەبى يارەو، مەيلى شەكەرم بوو
 نەمزانى ئە هەر شەش جىهەتا، هەش بەسەرم بوو

هه‌رچه‌نده که ویستم له ته‌می عیشق خه‌لاسیی
 جارئ له دلا تافه‌تو، جارئ خه‌ته‌رم بوو
 دانیشتوو مه‌حبوبه، له‌ناو سینه‌یی من دا
 زانی که به‌ته‌م قه‌سره، له‌دوژمن زه‌فه‌رم بوو
 ئیم‌رۆکه نه‌چووم بیکه‌مه‌سه‌د جیژنه‌یی قوربان
 له‌م به‌ندی جگه‌ر، حیکمه‌تی سه‌رفی نه‌زه‌رم بوو
 هه‌روه‌ک هه‌ده‌فی جه‌برییه بو تیری به‌لا، دل
 لایئ له‌روخا تافه‌تو، لایئ شه‌ره‌رم بوو
 تا زه‌وقی به‌هه‌شتم هه‌بوو له‌م مه‌یکه‌ده، یاران
 نه‌قدی ته‌ره‌بو شه‌وکه‌ت و فه‌زل و هونه‌رم بوو
 ناوی هه‌بوو ته‌و دل‌به‌ره شیرینه، به‌بی شوین
 وه‌ک من که نه‌بوو ناوم و شوین و، هه‌زه‌رم بوو
 نیوه‌ی شه‌وی دوینئ، شه‌وی مامم (حه‌مه‌قادر)
 سوژی له‌هه‌موو ریشه‌وو به‌ندی جگه‌رم بوو
 (راجی) مه‌که‌گریانو، له‌خو‌دانی ته‌سیریم
 هیشتاکه نه‌بووم، ته‌م خه‌ته نووسراوی سه‌رم بوو.

(۷)

دل له‌به‌ر چین و خه‌تی سه‌ر کولمه، ئاگرخواره بوو
 رووت و قووتی، هه‌روه‌کو مزراحی په‌ستون کاره بوو
 که‌وته ناو چه‌رخه‌ی به‌تاوی روومه‌تی تابانی یار
 بویه‌ره‌ند ئاسا، له‌قاپی عاله‌ما ئاواره بوو
 سپه‌کووری قاشی ته‌برۆی، به‌گو‌له‌ی خال و خه‌تی
 وا له‌جه‌رگمدا، عه‌زیزم، په‌رت و پاره‌پاره بوو

دوو پهره تھو مہ سحہ فی کولمہی نیگارم، سہر بہ سہر
بوچی دل لہو دوو پهرہ، وا چل پهرہ سی پارہ بوو؟
سینہ پر دہردم لہ بہر جہ ورو جہ فای خاتونہ کان
بوہیہ رووحی بیئکہ سیشم، تووشی تھو تازارہ بوو
ئیستہ پیم ناکری، ہہ ناسہم، ہاتوچو کہی ساف بکہم
تھو دہمہش وا دیتہ بیرم، روح لہ دارہ دارہ بوو
(راجیا) گہنجی خہمی تو، بہش دہ کا تا تاسمان
بہش دہ کا، گہر عالیہمی دونیا ہہ موو دووبارہ بوو.

(۸)

دلہ سووتا بہ جاری، چلچرای سہر کولمہ کہی ہہ لبوو
بہ دہم شاماری تہ گریجہی، شلو کول نیگرگی جادوو
چ خوسرہو کہوتہ خانہی عیشقہوہ؟ شیرین دلہی ہینا
چ فہرہادی قہوی پیکہر، قولینگی کہوتہ سہر؟ دہرچوو
تہ لیم: تہی نہونہ مامی تازہ چانراوی خہرامانم
بدہ ماچی، تہ لئی: کافر برؤ لیہرہ مہوہستہ توو
بہ دہم سروہی سہبا، گولشہن بہ سیسہد تہ نجومہن خہملی
دہسا تہی بولبولی دل، تووش بیابانی وہ کو کوکوو
سہراپا ہہ لئقہیی زولفی لہ مل ہالاندو، دلہی گرت
وتی: تہم جوہرہ پہفتارہ نمونہی کارہ، سافہرموو
لہ ژیر تہم سایہ بانہی پہرچہمہ، وا رؤژی نیورؤیہ
فیدای رؤژو شہوی تو بم، سیاخالہی کہوان تہ بروو
تہوا پیشا لہ ناگرخانہیی عیشقا، دلہی (پشکو)
بہ جامی بیہرہ ہانای، ساقیا! یا تارہ کہی گیسوو.

دلّ له دنیادا به دایم، بیکهس و دیوانه بوو
یار له عالمدا به کام و خوشیو ته فسانه بوو
هرچی کردم، تاقیبهت، بردم په شیمانی له سهر
به م نیشانه ی پیرییم، ئیشم هه موو رهندانه بوو
خوش، له وهختی روومهتت، رۆژو له بت چهشنی مهزه
نیو گریشمهت بادهوو، دوو چاوی رهش مه یخانه بوو
گهر له یادم چئی، ئه بی کافریم و دنیا په رست
ئه و دهمه ی رۆحم له لیوا، هه زرتی په روانه بوو
ئه م سبهینه ی، دهس به سته ل و جامی دلّ، چوو بۆ سه راو
روح له سهر ته و جی سهری، تاج و په ری شاهانه بوو
نهرم و شیرین، لیوی نه ختی خسته نازو هه مسه وه
دلّ به تاوی تیژی عیشقی، سه ربه سهر دوندانه بوو
ئاهی تیره ی هه وری من، که وتوته ده وری روومه تی^(۱)
دیتمو، هه رلا، له بهر چاوم مه ه و خه رمانه بوو
جیگه مه شقم، گهرچی دهشت و شارو زه ریه و بهر بووه
گشتی بۆ گیانی هه زینم، زه جرو به ندیخانه بوو
که ی ته نوشم شه ربه تی لیوی نیگاران؟! چونکه من
کونجی خوشحالیم به دایم، (راجیا)! ویرانه بوو.

(۱۰)

دلّا! نایته وه یادت که یارت میهره بانی بوو؟
له لایئ به زمی شاهانه، له لایئ عه یشی جانی بوو؟

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (ئاهی تیره ی هه وری من، ده وری له وری ئه و دا به هه م).

به زولفی ساقیان قوبه‌ی شوعاعی روویی جانانه
به تاری موتربیان دهستی به خوین تالو دهمانی بوو
له لایئ پهرده‌داری بوو، له لایئ بووکی زییاپوش
له لایئ تاوسی سه‌رخوش، له لایئ جان فشانی بوو
پیاله پر له تاره‌قدا، به نازی دل‌به‌ران ده‌کشا
به چاوی گول‌به‌ران ده‌خورا، نه‌عیمی تاسمانی بوو
نه‌زیفه‌ی جاویدانی بوو، حه‌سیبه‌ی تیمتینانی بوو
زه‌هییه‌ی زینده‌گانی بوو، به‌دیعہ‌ی لامه‌کانی بوو^(۱)
له نازو نیعمه‌تا جانی ره‌میده‌ی بی‌کسه‌س و زارم
له پایه‌ی که‌مترین ژووری عه‌زیزی میسری سانی بوو
عه‌جہب زهوقی له باوه‌شدا، دل و دل‌به‌ر که به‌سراون^(۲)
له عالم هه‌له‌ه‌له‌ی وه‌صلو، له (راجی) ههم زوبانی بوو.

(۱۱)

خوایه بۆمان بنیری، ئاوی له قور نه‌نیشتوو
یا گه‌نجی پی‌گه‌یشتوو، یا پیری تی‌گه‌یشتوو
ئه‌م کۆمه‌له‌ هه‌ژاره، چه‌ندی‌شه ئینتیزاره
به چاوی خو‌ی بیینی، به‌ردی به بیر قه‌لشتوو
هیوام له‌م قه‌ومه‌ گشتی، دووره، چونکه‌ سه‌د پشتی
که‌سیکی سه‌ربه‌ست نییه، دیلی و سته‌م نه‌چیشتوو
کۆمه‌ل به تی‌که‌لاوی، له کامی جی‌ده‌میئیی
له ساردو گه‌رمی رۆژان، قه‌سریوه یا برشتوو

۱- له شوینیکی دیکه‌دا ده‌لئ: (سه‌فایی زینده‌گانی بوو، به‌دیعہ‌ی لامه‌کانی بوو).

۲- له شوینیکی دیکه‌دا ده‌لئ: (عه‌جہب زهوقی له ناغوشا، دل و دل‌به‌ر موقه‌ییهد بوون).

خه لکی، له روو چ بهرزه؟ مشووری خوئی ده گپری
 نیمه ش هموو خه والوین، به ئاپرووی پښتو
 نیزیکه مه رگی کو مه ل، به بی دهرمان و دوختو
 هدی کاکه تازه نازی، به شیخ و سیحرو نوشتو
 هه تیوی بی براو باب، قهت نیشتمانی نابی
 هدی له میرده دایکی، نایکا له دوو شوو پښتو
 ته بیاتی هه له ژینه، بی رهئی و داب و دهستور
 بیری جه ماتی ناکا، هه تا نه چی له خشتو
 چند خۆشه پوژی پووناك، (راجی) بلئی " دلاور"
 پروانه نیشتمان پر، له قوربانی و له کوشتو.

(۱۲)

عه زیزم، وهختی گول هات و به سه رچوو
 منالی وهسل ناکام بوو، له بهر چوو
 سه با نه یخسته دهستی به نندی شادی
 به لایا، بویه گیانی پر خه تهر چوو
 تهوی هات و، چرای ته عزیمی دیتی
 به تاریکی زه لالهت، بو سه قهر چوو
 بلئی بهو چاره سا په پمانه پرکا
 نیتز خیرابه، وا گیانم هه دهر چوو
 که خوئی هاو پته سهر کولمهت، دلی من
 له شهرمی، بو ته های سهر فی نه زهر چوو
 به ته و ماچهی که کردم دوور به دووری
 به خوشی، بو هموو مهستان خه بهر چوو

که کهوتسه چینی ته گریخت، تراز
 دلی من، تهی عهجهب، چون بی مه فەر چوو؟
 نیگاری دلرهم، چی لی نه پرسی
 دلهم گهرچی به خویناوی جگهر چوو
 برۆ (راجی)، له عیشقا دامه مینه
 له سهه مهولا، ته گهر هاتو، ته گهر چوو.

(۱۳)

ئهو دوژمنه سه گبابه، له یارا به نه زهر چوو
 ئهو سه رکه شه مه جبووبه، له دوژمن به سه مهه چوو
 سه بیریکه له سهه سهککه بی رووی، توورره بی زولفی
 بو دهستی منی خهسته، له لیوم به ههدهه چوو
 مه یلی که مهه رم چونکه له دل پر جه وه لانه
 ههه مووی نیگاتم له عهجه بدا، به که مهه چوو
 سه رکیشه له ئهه دائیره، بو مه رکه زی ئیحسان
 یاری، که به لای عاشقی مسکین به سه فەر چوو
 وهك شوعله بی ره خشه نده، له سیلابی ریفاههت
 دل هاته نه زهر وه سالت و نه یزانی له سهه چوو
 ئیمرو، که زه دهی نه شته ری جه لادی برۆتم
 خوینم به هه ره مخانه بی موشتاقی جگهر چوو
 لهه حوجره کهوا کهوتوو (راجی) به خه یالات
 تووتی دل کهت وایه، له بهه مه یلی شه کهه چوو.

(۱۴)

جیگیره له باوهش، خه فه تی دل بهه ری جادوو
 رامم نییه، را کرده یه، هه ره وه که ره می ئاهوو

وہختی بہ خدیالاتہوہ، سینہم پری ژارہ
وہختیکی لہ دوو لیوی، لہسہر لیومہ کاهوو
دیدہم پری لالہو سہمہن و خونچہوو باغہ
پنجی گولہ جوڑییشہ، بہناو کونجی دلا چوو
چیدیکہ مہرہنجینہ منی بیکہس و ریسوا
پنجیکہ دلہم، بہو مہیی سہر پہنچہوو بازوو
سہر، بیت و بہ قوربانی تکہ و شہونمی کولمہت
گیانم بہ فیدای نیرگسی دوو چاوی خہوالوو
نہوتوولی قہدی، کاتی بہ سہد لہنجہ تہرسکی
تہشکیتہوہ بالام، تہترازیت پہراسوو
(راجی)! سہرو مالو، دل و دینو، تہدہب و ژین
ہہر قیمہتی ماچیکہ، بہ کییش و بہ تہرازوو.

(۱۵)

تہی تہسہف، بازارپی من سہد سالہ ہہر نہیبوو برہو
تاقہ ماچیکم نہبوو قازانجی تہی نیوہشہو
چونکہ یاری دلروبا، بو من و رہقیب مہیلی نییہ
من تہوا بووم غہرقی تہا و نالہوو، تہو بوو جدہو
ہہی بہ قوربانی مہم و سینہی بلوورت ہم، کہوا
کاژی سیمینی تہرہ، وا نازک و نہرم و پتہو
من بہ بیڈاری تہگیپم خوینی نابی جہرگی خوم
تو تہکیشی نیرگسی جادوو، کہ چاوت کہوتہ خہو
چون سہبا دہسگری مہقسوودی نییہ، بہو پہرچہمہ؟
لہو نمایی تہلعتہ، نہختی کہ بوئی شل کا جلہو

شیخ، تہ گہر ہہ قناسہ بو رپی عیفہت و حد ققولیہ قین
بوچی وا بیباکی سو فی ملہور و مہست و قہ لہو؟
خاک و خو لہ خہ رمہنی (راجی)، لہ و ہسلی دل بہ را
دانہ بیکی تی نیہ، گہر بیت و بی بیژن بہ کہو.

(۱۶)

دلہم، بی یارو بی قہر داشہ تہ مشہو
وہ کو چاووشی بی شاباشہ تہ مشہو
خہ یال و تاوی چاوم، سہر دہ گی پرن
چ سہر؟ تاشیکی پر باراشہ تہ مشہو
تہ من مہ حرووم، دوژمن شادی دلدار
کہ ہہر جیژنی سہگ و دالاشہ تہ مشہو
تہ گہرچی چاوہ کہم پر خوینی تالہ
لہ تاوی یارہ، بی بیناشہ تہ مشہو
غہرہز، پر بوونی دنیاہ لہ ہاوار
ہہ تا تہی حہزین ہہر باشہ تہ مشہو
مہ پرسن حالی دل، تہی یارو تہ غیار
نہ خویش و زارہ، ہہم ریسواشہ تہ مشہو
سہ عاتی بہختی سہ ختم، بی عہ مہل بوو
چ جی میقات و پیش و پاشہ تہ مشہو؟
لہ بہر زہ ہری ہہ لای دووری عہزیزان
دل و سینہ و تہ نم خہ شخاشہ تہ مشہو
بہری بی تاقہ تی بوو، تہا و شیوہن
تہ گہرچی باغی من ساواشہ تہ مشہو

له خانہی دامہوو، شہ ترہنجی وەسلی
 شہ ہم بی بەیدەقو، بی داشہ ئەمشہو
 بە رەنگی ئەشک و ئاھی نوکتەسەنجی
 دلّا (راجی) عەجەب نەققاشە ئەمشہو!!

(۱۷)

ئەنیرم بو نیسارت لەعلو یاقووت و گوہەر، ھەر شہو
 ئەرێژم، یەعنی فرمیسکی دل و چاوو جگەر، ھەر شہو
 نیگارم تا بە تەصویری خەیاڵی، بیئتە بەر چاوم
 لە ئاغوشی ئەکیشم، ئەیمژم وەك نەیشە کەر، ھەر شہو
 منی تەن خەستە بیكەس، دائیما زاری ئەکەم، یاران
 ئەویش عوشرەت بە کامی خۆی دەکا تەوق و کەمەر، ھەر شہو
 دەروونم وەك جەھەننەم داخرا، دل چونکە موسلیم بوو
 لەوی دەرچوو، بە کۆی تۆدا دەکا گەشت و گوزەر، ھەر شہو
 بە دەردی بی دەوا گیرم، بە مەقصد ناگەمە لوقمان
 منم حەیران و سەرگەشتە، لە رپی خەوف و خەتەر، ھەر شہو
 بە گریانم دەکەم بازی، کە ئەشکم شوعلەبازی کرد
 لەگەل زوہرەو، سورەبیاو، موشتەری و دەوری قەمەر، ھەر شہو
 عەجایب عاشقیکم، ساعەتی خالی نییە قەلبم
 وەکو (راجی) ئەخوینم شیعیری پڕ شە ککەر لەبەر، ھەر شہو.

(۱۸)

لەسەر گەنجی ژیانی من، دوو زولفت ھەژدەرە ئیمشہو
 بە فەوتانی دلی زارم، نیگاہت یاوەرە ئیمشہو
 دوینی رووت کە نووری خستە ناو فانوسی چاوانم
 دەروونم ئاگری سەندو، لەشەش لا ئەنوەرە ئیمشہو

له سهه بورجی ستاره‌ی پایه بهرزیتا، نیگه‌هیکت
 له ناو گهردوونی سینه‌مدا، قولاپو میحوهره ئیمیشه و
 سهرم پر جۆشی دیداره، دلّم پر دهردو بیماره
 به نازیکی ته‌بیبانه‌م بکه دهرمان، وهره ئیمیشه و
 له چاوم گه‌وه‌رو یاقوت ته‌بارن، چاخ‌ی گریانه
 له لیوت پیکه‌نینه‌و، ههر تریسکه‌ی ته‌خته‌ره ئیمیشه و
 جه‌فاو و نازه‌که‌ی رۆژت، چ قه‌وما، کوشتمی ئه‌ی داد!!
 به ههرجی دلّ ته‌بینم، زه‌خمداری خه‌نجه‌ره ئیمیشه و
 برۆ به خوام سپاردی، ههرچی بوّ دلّ چاکه، بخوازه
 سه‌ری فه‌رمانبه‌ری (راجی)، له قاپی دلّبه‌ره ئیمیشه و.

(۱۹)

رۆحم له به‌رابه‌ر نیگه‌هت باده‌مه ئیمیشه و
 گهر سه‌رفی بکه‌م مالّ و دلّ و دین که‌مه ئیمیشه و
 هاتوویه ته‌نیشتم، به هه‌موو نه‌شه‌وو شوخیت
 بروانه له ههر لاره، ره‌قیبم خه‌مه ئیمیشه و
 ئه‌ی سه‌روی بلّند قه‌ددو له‌تافه‌ت له‌بی دلّجوت
 ههرچه‌نده له خزمه‌ت بکه‌وم، ههر که‌مه ئیمیشه و
 دووری منی دلّ خه‌سته له دیده‌ت، که ده‌می بوو
 ههر قه‌درو به‌راتی منه، بوّ عاله‌مه ئیمیشه و
 هه‌لمه‌سته، به چاوی به‌له‌کت مه‌جلیسی زه‌وقه
 مه‌ستی و ته‌ره‌بو جیلوه، هه‌موو هه‌مده‌مه ئیمیشه و
 قه‌یدی چیبیه! ههر عاده‌تی جانانه نیازه
 گهرچی له دلّت خوشه، کزه‌ی ته‌م ده‌مه ئیمیشه و

تا ئیسته له سهر دل، سهری داغی ئەلەمت بوو
ئیستا که له سایه‌ی چه‌مه‌نت جیلومه‌مه ئیمشه‌و
شایانه، دلم ئیسته له ته‌ندا که نه‌گونجی
بو ئەو که له‌سهر خه‌لق، و یصالت زه‌مه ئیمشه‌و
ده‌ردو ئەلەم و قه‌سووت و گریان و جه‌فا چوو
(راجی) بکه شوکرانه، سه‌فای سینه‌مه ئیمشه‌و.

(۲۰)

ره‌ونه‌قی حوسنی تکاند، نه‌رگسی دلداری ئەو
قیمه‌تی پیری شکاند، شیوه‌یی بازارپی ئەو
راسته به‌لاف و گه‌زاف، هاته دلی عاشقان
له‌شکری تاتاری یار، نیزه‌یی خونباری ئەو
بوچی نه‌با هوشی من، به‌م سپیری مه‌جنوونیه‌؟
کونجی گوهرباری رووی، زولفی سیه‌هماری ئەو
داغی گول و گولشه‌نه، خه‌نده‌وو گرژینه‌وه‌ی
موقته‌به‌سی نووری هه‌ق، کولمه‌وو روخساری ئەو
جیگه‌خه‌وی دۆزه‌خه، ئەم دلی دینداری من
جیی خه‌ته‌ری جه‌ننه‌ته، زولفی گونه‌هکاری ئەو
قامه‌تی ده‌گری گه‌لی، میوه‌یی شیرین مه‌زاق
جگ له‌شکوفه‌ی گول و، لاله‌یی بیماری ئەو
یار به‌ئه‌لتافی خۆی، گوی که له (راجی) نه‌کا
دیاره له‌عالم چ که‌س، نایه‌ته‌هاواری ئەو.

(۲۱)

سهر له‌ دو یاران ته‌کیشم، به‌م دل و جه‌رگی رزیو
ئه‌یکه‌مه‌ شیرازه‌یی هۆزی به‌زیوو دابه‌زیو

هەر گه ئێك، هاتو له گهڵ خزمی نه فامی تیکتژا
چارهیی ناکا له ژین، فیل و سیلاح و زیرو زیو
ئاگری مه رگی گه لی کوردانه، هەر دانامری
وهك رقی ته سفه ندیارو، رۆسته م و زۆراب و گیو
رۆژو شه و ته گریم له تاوی قهومی بی پیشچوونی خۆم
وا له ده رگه ی دوژمن و بیگانهدا، بوونه هه تیو
من هه ناسه م بوته غازی موخنیقو، ئاهم تفهنگ
دل له سه ر نه و له شکرو ئاقاره، وهك بۆمبا ته قیو
تا نه بوومه جه ربه زه و، باری غه می توّم هه لئه رشت
نه مده زانی ته ی وه تن، بو خه لکه دۆخینت به زیو
وهك حوبارا هه ر ده سوورپیم، ناگه مه هیللانه که م
جی هه واری پاره چۆل و، خانه یی به ختم ته پیو
خۆت بناسه ته ی گه لی ئاواره، بی شوین و په وشت
چاو له ده س بیگانه کانو، دل به خوینخۆریت جمیو
سافه (پشکو) جیسمی پاک، سه ر به پی یه ک رهنگیه
رۆژو شه و سووتانه کاری، بو گه ل و کووره ی ده فیو.

ئەى خودا، بۆچى نەچومە بنەبانى گولەبۆ؟^(۱)
بەشكە سا بىمەوہ سەر دەورو قومارو پەلوپۆ
ھەر كەسى دەردى لە مل بەستووہ، زنجىرى خەفەت
پىيى بلى: خالە! لە ئەم چاوەيە دانىشە بۆ
ترش و تالە بەدەن و، شىوہيى شىرىنى ئەوى^(۲)
ئەى دوو لەب وشك و رەقا، ھەستە زمانت كەرەفۆ
كەيە گەر دەبدەبەيى دەردو بەلا نەيگىرئ؟
گەر پىيارى لەسەر ئەم چەرخە ئەتۆ ماوى، ئەتۆ
مەشقى خال و خەتى ئەو دلەرە، ئىمپۆ چ دەكا؟
بادەيىكم كە بە دەس ناكەوى، چىمە لە سەبۆ؟
من زەمانىكە لە گەل ئەو گولە بىباكە ئەلئىم
ماچىكم لئى نەستاند، سا بە سويىندو بە درۆ^(۳)
ھەر نەپشكوتووہ ھىشتاكە گولووكى دلەكەم
ھەوہسم بەر رەشەباى پايزى داوہ، بە خەرۆ
شىخ، ئەگەر ھاتو وەكو زاھىدى ريش لۆكە وتى:
لادە لەم رىگە، بلى: ھەستە ئەتۆ چىتە ترۆ؟
(راجيا)! ھەر مەسەلە ھىكمەت و شانىكى ھەيە
جاھىلى ئەحمەق و كەر، بەسىيە ئىتر خەرمەنى جو^(۴)!!

۱- لە شويىنىكى دىكەدا دەلئ: (ئەى خودا، بۆچى نەچومە بنەبانى دلەرۆ؟).

۲- لە شويىنىكى دىكەدا دەلئ: (بەدەنى تال و ترش، شىوہيى شىرىنى ئەوى).

۳- لە شويىنىكى دىكەدا دەلئ: (بۆسەيى لئىم نەستاند، سا بە سويىندو بە درۆ).

۴- لە شويىنىكى دىكەدا دەلئ: (راستە گەر جاھىلەكان، چوونەتە سەر خەرمەنى جو).

عەجەب ھاتۆتە بەرچا، شارەکەى کۆ
نواندى سەوزو سوور، گولزارەکەى کۆ
خەفەت جیگەى نەما، دل بەھرەوەر بوو
کە دانیشتم لەسەر رووبارەکەى کۆ
کە رینگەو بان و سارا، تون بە تون چوون
کە یف خۆشم، لەگەل نازارەکەى کۆ
سەرایی مردنیشم، ژینەو ییشم
قورپو کۆلان و میرخوزارەکەى کۆ
ئیتەر تا پۆژی مەحشەر بەردەبازم
سەبارەت چاوەکەى دلدارەکەى کۆ
تەنم بی هیژە، گیانیشى ستاندووم
سەر و زولفی، بە فەندى، یارەکەى کۆ
دەکەم گەردوش، لەناو باغو مەزاران
کە مالى هەقمە، نیرگسجارەکەى کۆ
بە تاجى (خوسرەو)ى نادەم، وە یا (کەى)
سەرى یەك موو، لە باغو دارەکەى کۆ
وەرە (راجى)، بە نەشئەو پیکە نینت
بە یادی نیرگسى خەمارەکەى کۆ^(۱).

ئەى سەروى بلند قەددو لە تافەت لەبى دلجو
پاداشى گوناھى منە، گرتوویەتى ئەستۆ

۱- لە شوینیکی دیکەدا دەلئ: (وەرە (راجى) بگرین، هەم تەرەب کە لە مەیخانەى دەرو دیوارەکەى کۆ).

تووبا، چ دهبی له و قه دو بالایه بترسی؟
یا سه روی رهوان چی له قه ده، بیخه ره سه ر گؤ!!
ئیمپۆکه ته جلالیی دوو چاوه، له دوو عالم^(۱)
ئیمشۆکه پری مه یکه ده یه، جونبوشی شه و بو
بی مه رحه مه تی به سییه تی، مردم له فیراقا
سا ههسته له روی لوتفه وه، ماچی ده له سه رخۆ
بی له علی له بت، مه یلی به هه شتم نییه قوربان
بو سووتنی دل، جگ له روخت بوچمه پشکو؟
تا شاهیدو ساقی، له دزه ی جامی دلانن
هه ر جو ره زه ی گیانه، له ژیر پاوه نه یی تو
تا عیشق زه ده ی په نجه یی شاهینی دوو چاوه
بیباکی شه پۆلی غمه، (راجی) و دلی شه تحو.

(۴)

دهروون پر دهر دو، ئاهم گهرمه ئیمپۆ
جگهر برژاوه، - تا- یا وهرمه ئیمپۆ
هیلاکی هاتوچۆی دهر گه ی حه بیبه م
له بی دادی، حه یا، پیم شه رمه ئیمپۆ
سه ری سووک هه لپه، پر بینه جامی
که دهر دی باده یی ته حمه رمه ئیمپۆ
له سوورانا، به چه ی زه نگین خه ت و خال
خه یالی من سوپای سوچه رمه ئیمپۆ

۲- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (ئیمپۆکه ته جلالیی شه رابه، به دوو عالمه م).

هه وارم کۆنه بوو، درکی رواندن
ئه مئیش باعیس به مووی دلبهرمه ئیمپرۆ
که راوهستا به شوخی، یاری ره عنا
وتم: ئه ی دل برۆ، مه حشه رمه ئیمپرۆ
به دايع سه نعت و غه مزه ی دل ئه نداز
له کونجی سینهدا میحوهرمه ئیمپرۆ
له بهر غه مزه ت، که وانی ئه برووانت
که مینی دوژمنی سه ر سه رمه ئیمپرۆ
چلۆن (راجی)، نه بم غه رقی هه لاکه ت؟
فه لکه زر بابه، غه م ماده رمه ئیمپرۆ.

(۵)

جارییه ئای چاوی من، دیجله به دیجله، جو به جو
به ندی دلی شکاوی من، گشتی پساوه لۆ به لۆ
جان به هه وایی سه ر ده چی، بو قه دی خوش که مه ر ده چی
بی دل و بی جگه ر ده چی، گه رچی گه راوه کۆ به کۆ
سونبولی زولفی هاته روو، ئه ژده ره که وته هاتوچوو
مه عده نی گرت و زوو به زوو، هه لقه یی داوه هۆ به هۆ
مه ره می لیوی شه که ره، ئه م دله تا قور به سه ره
پر خه فه ت و بی مه فه ره، هه ر که فی خاوه شو به شو
گه ر ده سه لاتی دلبه رم، بی له له بانی دلبه رم
ده ستی له مل ئه که م سه رم، بیته جه فاوه گۆ به گۆ
جانی عه زیزه که م ئه تۆ، مه مکوژه به سییه جوستوچو
نه رمییه کاری گفتوگۆ، شه ر چییه؟ داوه خو به خو

خاتری (راجی) بکہ جہم، جامی لہبانی بخہ دەم
چیکہ لہدہستی مہبہ رہم، کاوہ بہ کاوہ، پو بہ پو۔

(۶)

نہمدیوہ لہ میژووی مہجہسو و تاریبو ہیندو
تہم جوڑہ کزہو دہدہبہو و کردہوہیی تو
زولفت چ بہلا، خہت چ خہتا، خال چ خہیالہ؟
چاو رہشہلہ کی سیحرہ، لہ دوو یہ کشہوہ تہبرو
رؤژی، بووہ ہوی کردنو، خہوتن لہ شہوو رؤژ
تو کردتہ دوو رؤژو، خہوت بردہوہ بو خو
گشتی خہلہتن مارکسو، نیشتاہنو، گورینگ
سوقراتو، دیوقراتو، فلاتوونو تہرہستو
وتیان: فہلہ کی خاک و ستارہ کہ لہ رؤژن
کویربوونہ کہ لہم خاکہیہ دوو رؤژی رووئاژو
بہم پورتہوی تو، ہہرچی عہناصر ہہیہ سووتان
دونیا بووہتہ کانی تہلہتريک و سپرتو
ہہر باسی ہہیوولاو، شتی (لا یتجزاً)
دوو جوڑی بہیہک تیکہل، نیسبہت بہ کہم و کو
ہہر یہک ہہیہ بیکاوو، بزانی بہ ہہموو لا
توکسیدو پرتوونو تہلہ کتر بہہ پیانو
من خوّم کہ نہناسیوہ، خوای خوّم چ بناسم؟
مردم بہ جہفای عیشقتو، کہوتم لہ پہلو پو
داماوی ہہزار بیہ شرو ناوہ، ژیانم
نادانی بہ تاوانہ، لہ گہل سوزشی پوشکو

نەمبىو سەنەم، ياسەمەن، سونبول، سەوسەن
نەمدى ھەۋەسى چاۋى رەش، گەردوشى شەوبۇ
سىحرو ھەپەشەي پروس و فەرەنسەو، ئەمەرىكاو
ئىنگلىسە، لەگەل موسلىم و جوو، ھەر كەسە بۇ خۇ
ئەم قارەبى ئاسىيە، كە ئاسىياۋى بەلايە
ھەر كەس بە ھەۋايىكى ئەگىرى، بەسەرى تۆ!
دونيە بە قومارخانەبى ئەم جانەۋەرانە
دەستچىنى ئەوان: شىخو، بەگو، ئاغەو، مىرۇ
قوربانى قولىنچىكى ۋەتەن، لەندەن و تۆكىۋ
ۋاشنتن و بەرلېن، نيويۆرك و مۆسكۆ.

**

چہ رخت لہ منی غہ مزہدہ کردوڑتہ نہ ہاتی
 جاریکی بہ سہردانی دلئی خہستہ نہ ہاتی
 وا تو دہسہ لاتت ہہیہ، بو شاہ و گہدایان
 بوچی لہ ہہ واخوازی من بی دہسہ لاتتی؟
 جاریکی نہ بوو پیکہ وہ بین، مچ مچو، دہم دہم
 وا دیارہ ئەمن دہشتیوو تو بوویہ قہ لاتتی
 دہستم کہ نہ گا دامہنی یاریت بتہ کینم
 پیشکیشت ئە کم بیرو خہ یالم، بہ قہ پاتی
 ہہ لڈین درو دہ عبا، لہ کہ لوی گول، کہ تو ہہ لڈینی
 وہک نانی ہہ لاتتہم ئە منیش، تو کہ ہہ لاتتی
 چہند سالہ لہ ئەم دہرگہ دہحہ و کیتتہ وہ دیدہم
 نہمدی نہ ونہ وزیکی، نہسہبری، نہ سوباتی
 یارم کچہ کوردیکہ، لہ مالم کہ دہ کا راو
 راونان و جنیوانم ئەداتتی بہ خہ لاتتی
 جارئی نہ بوو، تیبری بمژم لیوو دہم و مہم
 جاری نہ بوو، باوہش کہ مہ مہیدان و مہزاتی
 چہند خشت و خرپو ناسک و ئاودارو بہ سوزہ
 چہند خوشہ قسہ و خہندہوو دیدارو جہماتی
 خہ لکی، کہ بہ پارہ دہ گرن باخچہ بہ سالان
 من ماچی زہمانگیرہ گیانم بہ سہعاتی
 تہروا بہ ہہوای، ہہ لئسہ و ہری گول، بہ ہہموو روو
 پاسی سہ فہرم بہستو، غہم خواردو خہباتی

ئەو دیت و بە من پیدە کەنێ، دور ئە پڕژینی
من لە عل و گۆلی ئە شک ئە پڕژم لە جیاتی
(پشکۆ) کە ئە لێی سووزی دلی، کوورەیی عیشقە
چی داوہ لە تۆفان و، لە نووح و لە نە جاتی؟!.

(۲)

خوین پڑاوی دل لە رینگە ی نیشتمان، پڑ پڑیەتی
هەرچی شیوہن کا لە هاو خوینانی گەل، بو خویەتی
خونچە خەندە ی دا بە دەم، بیباکە لیوی هە لدر
هەرچی دەم دوورواوہ چاخ ی موزد و وەرد و شو یەتی
مە ی بە ئابووری ئە نوشی، دیدە تیکە ل ژین ئە کا
دل بەری شیرین گیان، پە رژینی رەنگ و بو یەتی
وا گە لاویژم هە لات و، زوزنە ب پ پ پی هە لات
کاری هە لکی شانی بیرە، دوو تە رازوو کو یەتی
بو گە لی ئاوارە، ئاوی گول گە شی ی پڑ و شو وە
بو گە لئاموژی لە هەر مە یدان، ئە وا هۆ هۆ یەتی
مە ی، بە بە زمی کۆ مە ل و گۆیندە زی کە ی سە ربکا
پاسە وان ئە ستی رە بی، دل خاوە نی شە بو یەتی
حە وت پووبە ندە کە خول دەن، نو کە ری بە زمی ئە ون
عونسورو سی پۆ لہ بە خشین، ئاسمانیش گۆ یەتی
ئە م گە لاویژە، بریقە ی خستە ئافاقی ژیان
پڑ و شو و بو پە روە رش، نووریکە هاموشو یەتی
هەر برینیکی جگەر، زوخاوی لی ئە تکی تە وە
پڑ وژی مەرگی بی کە سی، ئوبالی من بە ستو یەتی

هەر کەسێ سەرخۆشی جامی هۆزه، وازی روویهتی
دانهیی سوورو سپی مهی، تاقهتی ئەژنۆیهتی
تا بەسەر کاری هونەر، وهستاوه بۆ هۆزی به کۆل
تاگری نهوڕۆزی بهخته، (راجی) یو (پشکۆ) یهتی.

(۳)

باسی کورپو کچ باری، وهك دانهیی مرواری
کورپو مهرحه مهتی باری، کچ زینهتی ناو شاری
کورپو خاوهنی دیوانه، وهك شاهی سوله یمانه
کچ مهره مه می جانانه، بۆ یاری یو دلداری
کورپو مهردی شهرو شۆره، کچ گهنجی دهقو مۆره
کورپو سه لته نه تی زۆره، کچ بۆته شه هریاری
کورپو شیره به سه رمهستی، کچ بازه به سه ربهستی
کورپو نه قده له سه ر دهستی، کچ په ونه قی بازاری
کورپو چاوی خودا بینه، کچ ئایینه یی ژینه
کورپو دلدهر و گول چینه، کچ باغه له بو زاری
کورپو عاشقی له یلایه، مه یلی قه دو بالایه
کچ نیعمه تی مه ولایه، په جمهت له که سوکاری
کچ شه معی شه بوستانه، کورپو بۆی بووه په روانه
کچ که یفی له سووتانه، کورپو بیته وه دیداری
شیرین، کچه، شازاده، کورپو خوسره وو فه رهاده
کچ له شکری بی داده، کورپو بۆته عه له مداری

تۆ شاعیری فەننانی، (راجی) کورپی مەیدانی
سەودای کچی کوردانی، سا بێدە پەلاماری.

(۴)

وەتەن! بۆچی لە گەلما، هیندە بێ رحەم و جەفاکاری؟
ئەلێی بۆ پێوەدانی جەرگی من، شەوگەردو و پەشماری
دەمێ نەمدی خەرامان بێیە بەر چاوانی خویناویم
پەلامارت بەدا نەختی، دەسی یارانە بۆ یاری
مەگەر مەیلت لە گەلما هەر نەماوە، بۆیە تۆراوی
لە دەست و باوەشی خەلکا هەژاری، بۆیە بێزاری
بە بۆی خونچە و گول و رەیحان و بەییوون و بنەوشە کەت
مەگەر بووژاومەو لەو رۆخی پەرژینەت، بە رێبواوی
بە ئەم ناز و گریشمە و لەنجەو و لارەت، بە شوخی، تۆ
لە گەل دوژمن تەر و شیرین، لە گەل من وەحش و لاساری
تکای رۆژی ئە کەم، بەم سۆزەو، گەر بێیە باوەشما
لە دل بکوژیتهو بەشکو بلیسە ی بانگ و هاواری
وەتەن، دایکی بە شیرو شیرن و بێ شوو بوو، هەلگیرا
برۆ بەدوای کەو (راجی)، ئەتۆش هەر بێ کەسوکاری!!

(۵)

دینەمۆی دل کەوتە کارو، جەرگە بۆتە پاتری
بۆ مە کینە ی جیسمی ئیمەن، زولف و پەرچەم، وایەری
کۆیل و دیلکۆی هەناوم، بەم هەناسانە ی پلاک
رۆییووە تەقسیمیو هەردوو پلاتینی وەری
ئەم ترونبیلی خەیاڵەم، لەم دەرە پەنچەر بوو
بەو هەموو خال و خەت و ئالاتە، هەر تۆی فیتەری

گەر له ریځگای عیشقدا چا بیتهوه، په یمان ته کا
جگ له تو، هه لنه گری جندو ئادهمی و حوورو پهری
ئاهی تیژم هورنی دهبله، له ریم لادهن رهقیب
نهیژی تا خوین و خورتان، کاره بای ته سکه ندهری
خانه بی به نزمین و رونی، ههردوو سووتان دوور له ئاو
مهستی کرد نه و سائیهی چاوت، مهی و جادوو گهری
شهفت و سپرینگی شکا، رینگی پسا، تایه ی ته قی
وا له بهر ئهم سووره تاوی کولمه بوومه هه مشه ری
بی کلاج و، بی جه له و، بی سلف و ئیستوپ و گلۆپ
کاری دل یه کدهم کرا، له و سه یرو راوه بووم بهری
کی هه یه (پشکو) وه کو تو، سوورو سووتابی له عیشق؟
هه و ه کو ئیمرو له سهر خوت کرده تاپو شایه ری.

(۶)

جایلییه کهم لهم خه فه ته، گه یوه به پیری
هیشتا گو له کهم، جه ورو جه فا نه چووه له پیری
ره شتالیه، شیرینه، چ خوینگه رمه، چ دلکیش؟!
به و په رچه مه، رۆح و دلی بردم به ئه سیری
خاللی سه ری لیوانی هه موو گه نجه له رووما
خاکی ده ری نه و دل به ره نادهم به وه زیری
عومریکه، له گه ل عیشقی تو من بوومه برادر
سالیکه، له بهرچی تو خودا لیمه^(۱) زویری؟

۱- لیمه: گورتکراوهی (له ئیمه).

بہو پەرچہم و تہ گریجہ یہ ، بمنوینہ لہ باغان
بہو ئارہق و بادہو مہ یہ ، بمشیلہ ہہویری
بہو نازکیو نہرمییہ ، تو زوبدہ بی جانی
بہم تورت و تہری و گورجیہ ، تو سہلکہ پەنیری
لہو بہندو مہقاماتی جہ فاو ہہ لخہ لہ تانن
تو بوویہ تہ بوزہ ییدو ، منیش بوومہ ہہریری
تاکہی؟ لہ دوا ی بادہ بی خاوی تو بہ جوستی
تہ سرین برژینم ، بہ دوو سہد شیخی جہ زیری
لہو مہ جہرہ دا زاہییہ (پشکو)، کہ گہ شاوہ
دلگہ روم بہ سوزو کوئہ ، و ہستاوہ بہ ژیری.

(۷)

لہ شکری و ہہم و خہ یالاتم ، لہ سہر دل دابہزی
رؤژی سیژدہی شوومی شہومی ، کردہ گریہ و عاجزی
سوورہ سیوینکم لہ لق ، خستمہ بہر دارو قہ لانگ
یا مہمی سہر سینگی تہو بووم ، چوومہ بہر دەستی کہزی؟
بوچ نہ ہاتی ، ہیئندہ بانگم کردی یو پارامہوہ؟
خوپہرستی ، گاوری ، جادوو گہری ، یا رافزی؟
پییم بلئی ناری چبوو ، تہم ہاتن و نازت کہ کرد؟
من سہرہو ہہو رازو کہوتم ، تو سہرہو ژیریو بہزی
گہر سبہ یینیش ، بییہوہ جی راوگہ کہی ئیمرو نہ ہات
وا تہ زانم تہم نہ سیمہم ، سائلہ و ہختیکہ و ہزی
ہہرہو کو چاوی رہشو ، خالی لہ بو ، کوئمہی سپیت
سیپہ لاکم رہش بووہ ، دل داخہ ، جہرگم قاقہزی

چون نه گریه م، په رچه م و زولفی که نه خشینى له رووی؟
کیسه دیتوویه له سره خه رمانی خونچه، باره زی؟
راچهنی پوحم له دهنگی بازنو، دل هاته جوش^(۱)
وهك له تاگردانی رووی، جه رگی که بام داچزی
(راجیا)! یه زدانی پاک، بوته هه لده سوورینى سبه ی
پی بگه ی، هه ر بیگوشی، هه ر بیمژی، هه ر بیگه زی!!

(۸)

که هات لیشاوی میشاوی سروشت و ئیشی رامالی
له پیشایی شه پوئی کول، خه فته شه پوئی دامالی
له تاو زینگی هه نیسکی ژین، دلی کورد وهك هه ناسه ی من
له گه نجینه ی زهوی و کاتا، به بی ده سمالی، ده س مالی
ملی هه ر که س ته ماشاکه ی، به توقی تا قمیك گیره
سه ری هه ر که س ته ماشاکه ی، ته می هه لداوه ره شمالی
سه با نه مسال سبه یینانو، شه مال ئیواره کان نایه ن
مه گه ر ره ش بوونه وه چاوی به دی باره ش بوو هه ل، کالی
بلیم باره ش نییه چاکه، هه ناسه ی مه ردی زانایه
که له م دونیایه به ر پانه، نییه هاوجوت و هاوالی
زه مان کردی تهوی کردی، که تو راندت که سوکارت
ترازاندی له یهك دوو دل، به تیتال و به فیشالی
نه سیم سه رکز بووه ئیمشه و، له جوشی هوشی بی نوشان
ده هوئی دونبه کی مه کره، هه وای زورنایه شمالی

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (راچهنی پوحم له هاره ی بازنو، دل هاته جوش).

په لئى بگره و به زىي داده، نهوى دهرچوو له هوزو گهل
به خووى و تاغهى و شىخو، دهفه و پووشين و بهرمالى
كهسى چاوى دلى رهوشه نهبوو بهم نيشتمانى كورد
شه قيكه و، پر شه قيكه و، لىي مه پرسه سووچ و توبالى
كهسى گهر هاته بىرى نازو بالاي بووكى باغاتى
له پىيكه زينه تى ميگرگو چياو ميلاق و قه متالى
شهوى كانونى كوردانم، كه (پشكو) گهرمى داهينا
له سهر كورسى دهنون گهرمى و كوستانى، به خوشحالى.

(۹)

منالى دلمه گرياه، له رىي شارانه يارانى
له بى شىرى وشك بوو، تازه وا دايانه دايانى!!
وه نه وشه و خونچه دىن و، سونبول و گول تىكه لاويان بن
له كولمهى دابنن پهرژين و نه م ناوانه ناوانى
چ قامه ت: عه رعه رو سه روو سنه و بهر، نه سته رهن، شمشاد!!
دلهى پر تاگرم، دل بهر، به نه م لاوانه لاوانى
دهمى مه ستم ده كا چاوى، دهمى به ستم ده كا نه بروى
ته بيب تو چيت له من داوه؟ كه له م نازانه نازانى
كه دى بو كوشتن و گرتن، به هاره و هارو هووژيكه
كه كاتى ئيشى خوشى دى، له بى هه ستانه هه ستانى
كه به ستهى په رچه مى دى دل، گروهى گرت و سه ره و بن بوو
له بازارى جوانى يار، به نه و توقانه توقانى
دلى (راجى) نه پشكووت و گولى به ختى وهرى، چونكه
سه نه م زوو به و نياز و بى ره و تاسانه، تاسانى.

بۆ کوشتنی کرمی دل، سەر دووکەلی غەربەنگی
 بۆ پرشتنی ئاوی چاو، چاوهی عەرەق و بەنگی
 شیرین و تەرپو پاراو، سەروی لە نویی رسکاو
 ھەر سەد ھونەر و یەك داو، ھەر یەك گول و سەد رەنگی
 لەو دیمەنە بیبەش یم، بە ختم رەشە، چۆن گەش یم؟
 ساتی کە لە باوەش یم، سەیری دل و ئاھەنگی
 نەخشی خەت و خالی رووت، ھەر یەك بە یەكی ئەنگوت
 کولمەت بە ھەوا پشکووت، دنیا پرە پرشەنگی
 ھەر ماوہ زراوم چی، لەرزین لە ھەناوم چی
 نەشتەر لە دوو چاوم چی، کەوتوو مەتە بەر چەنگی
 ئازا وەرە پازاوہ، تەای زولفی تەرازاوہ
 کارت ھەموو سازاوہ، وا تیمەگە دالەنگی
 بەو ئەبرووہ پەرگاری، بەو روومەتە گولزاری
 بەو دیدەییە بیماری، بەو توندییە سەرھەنگی
 ئەو سیوہ بە دەستمکە، لەو سینەییە مەستمکە
 بەو سینەمە بەستمکە، بەدوینە بە بیدەنگی
 (پشکو) بەسە سووتانت، ھاوین بووہ زستانت
 ھیشتا بە تەمای دیدەو، دوو قەترەیی ئاونگی؟!.

(۱۱)

دلبەرە دەستی داہە دل، لەتلەتی کردو ئەنجنی
 تارو دەماری جیسەم کەم، رستیو پاکی پشکنی
 لیوی عەقیقی خستە بەر سیبەری زولفی سونبولی
 گەردەنی زەغفەرانو، دەم خونچەوو، روو گولێ چنی

دل، وه کو گو له بهر شه قی زه مانه ده شتی گرتی پیش
 حوورو په ریو ئاده می، بهو شیئت و شووره پیکه نی
 په رده بی خوینی دل در، پڑایه حه وزی چاوی من
 گریه بناوانی شکا، ئیسته مه حاله به ستنی
 کولمه ته خوینی لی تکا، نازه، رقه، یا خه جه له
 گهر رقه هه سته بکوزه، به سییه تی نازو شه رمنی
 چاو غه زه بیکی گرتووه، زولفی دوولا هه لآوه سی
 جه ژنه مه چاوه راسته که م، تو که قه ناره بو منی
 مه مکه وه تا پوژی دووا، پت به ملو شانی هه وا
 به لکه هه موو که س تیده گا، عاشق و ته مبی کردنی
 پی به فه لاقه، سهر به کوټ، دل به هه ناسه ده رپه ری
 گیان به به هه شت شا بووه، له و روخ و سینگو و گهر دنی
 دل به ری، (راجی) که نه کوشت، کفنی به قامه تی بری
 روچی له پشتی به ست و گشت، تیشووی جه مائی ناخنی!!

(۱۲)

به سییه دل و دین بردن، له م توخه به بی دینی
 به س پیم بده ژه هری مار، له و زولفه به شیرینی
 نه قدی خه مه تامردن، باری دلی ریسوامه
 هه ر کوچه بی بیدادی و، هه ر کولبه بی غه مگینی
 چاوت به هه وای خویشی، تالانی سه رو ماله
 به و ته و قه وو خرخاله، تاکه ی له رق و قینی؟!
 بو بولبولی پر زارم، وه ک غونچه بی دهم به سته ی
 بو دهردی به هاوارم، وه ک سوورته ی یاسینی

بہم کولمہ ٹہلہ تریکی، یا رۆژی لہ سہر ٹہوجی؟
بہم زولفہ شہوی تاری، یا شوورہ وو پەرژینی؟
لیوت کہ پری خہندہ، قہنداوی خہ جالت کرد
زیوینہ دەس و پەنجەت، یا لہو دەمە زپرینی؟
وہک تازہ لہ خہو ہہستی، ٹہو چاوه پەنا بہ خوا
بو ہہتکی ہہموو خہ لکہ، نازو غہزہب ٹہنوینی
گوٹزاری بہ ہارانی، یا بووکی سہراپا سوور؟
یا پیشہ تہ خوینخواری، یا ہہر بوتی خوینینی؟
سووزہی جگہری (راجی)، ہیچ کاری لہ تو ناکا
چونکی لہ ہہناسہی سہرد، زانیومہ کہ تہ ئیمینی.

(۱۳)

یارت کہ ہہبی، بارتہ تا رۆژی دوایی
یارت کہ نہبی، غارہتی تو بی سہرو پایی
دوژمن مہ کوژہ، دوست نہوہک بتکوژی رۆژی
یاران مہ خہ سہر تہختی ہہوایی، بہ مہرایی
مہروانہ ہہتا کو مہ لئی بہدبہختی دیارہ
ہہرزانہ قوماشی دلہ کہت، نہک بہ کہوایی
داپوشہ سہرت، چہتری غہم و سہبر بہ سہرکہ
رہبوورہ، لہ ہہر حہسرہتی دوو رۆژی جو دایی
تاریکہ شہوت، ہہ لکہ چرایانی ٹہلہ تریک
لہم شیوہیی نہوسانییہ، تابییہ خودایی
کاری مہ کہ گیرودہ بیی و، دہرنہچی بو خوت
ئیشیکی بکہ سہربکہوی، دوور لہ ریایی

دیوانی راجی

مہشکینہ دلی شوشہ شہرابی دہمی خونچہ
تا کو نہ رژی ئارہقی چاوت، بہ سیایی
ہیژیکہ، ہم مو کردہوییی کومہ لی ئیستا
لہو ہیژوہ بخوازہ، ئەوانہی بہ تہماییی
(راجی) مہ کہ ئەندی شہوو، دانیشہ لہ خانہ
یا راکہ لہ دو کاری، بہ لاییی، نہ دہ لاییی !!

**

له چینی په رچه م و زولفت، چ ته بیریکه نه گیرا بی؟
به ریزه تی تیری موژگانت، چ نیچیره نه کوژرا بی؟
له سر تو شوخی چاو کالم، له دهستم چوو سهرو مالم
ته پرسی جارئ ته حوالم، ته گهر ره حمت له دل دا بی!!
به بالا شوخ و شیرینی، به چاوان شهربه تی ژینی
به سینهو مهم چ ره نگینی، بلا مه یلت له گه لما بی
ژیانی خوم به بهر با دا، که لیوت بوسه ییک نادا
چ شیخیک بی له دونیادا، له دینت وهرنه گیرا بی؟
به روژ خاموش و بی هوشم، به شهو پر جوش و بی نوشم
شهو و روژ مهست و سه رخوشم، که چاوت باده په یا بی
چ بی نارام و بی سه برم؟ له سه و دای تویه وا ته مرم
له سینت هه لکه نن قه برم، به هه شتم شوین و مه ئوا بی
ده خیلی داک و بابت بم، به ژیرپی خول و خاکت بم
به فیدای روچی پاکت بم، له بهرچی ماچی پروت نابی؟
دل م په پروت و غه مباره، له دهردی تویه عه مباره
بگه هانام، بکه چاره، ویسالت با له ریی خوا بی
خودا هه لناگری قوربان، له بهرچی عاجزی لیمان؟
به سه، (راجی) مه خه کیوان، نه وهک تاخر زه مان را بی!!

هه تا چه رخی ژیانه، کومه لی کوردانه به سرا بی
سهروکاری ره وشت و خو، به سه د شیرازه هونرا بی

بلیئە سادە روویان، بەزمی مەهی بگرن بە ھەر لا دا
 بلیئە گۆیندە ئاوازیان، لە ھەر شیوہ لە داوا بی
 بلیئە پۆلی شادی، روو لە ئاونگی گژوگیا کەن
 تنۆکی ئارەقەیی رووی دلبەران، تیکەل بە بالۆ بی
 بلیئە رووت و قووتانی مەحبەت، ئیستە یاری کەن
 کە زانیومە، ھەموو کەس خۆشەویستی دئی بە رووی شابی
 کە جەژنی عالم ئارایە، گەلی کوردانە وەستاون
 ئەبێ ھەر کەس لە دیوانی ئەدەب سەرخۆش و ئازا بی
 بە پیرۆزگاریو تۆقە، جەماوەر زیوہری بە خشی
 دەسی یەک بەرمەدەن، بیگرن، ئەگەر مندالی ساوا بی
 بنیرنە دا کچان کۆ بن، بە ھارو ھاژە دابەرژین
 لە ھەر لا، خانم و بەگژادە تیکەل ئالۆ والا بی
 مەلاو شیخ و جەو مەندیل و شال، باوینە کوپەیی مەیی
 ھەموو بیانشۆنەوہ خاوین، نەوہک ئەم پۆژە ئاوا بی
 ھەموو میسرگ و رەزو باغان، بکەن نازاوا و پاراوا
 چریکەیی بولبول و قومری، زریکەیی پیرو پورنا بی
 بە دوو دەس بادەگیپی زەوق و خۆشی، راست و چەپ مەیی دا
 دەھۆل و تەپل و تەمبوروو، کەمانچە و عوود و زورنا بی
 بلیئە دلبەری شیرین زمان، لەم بەزمەدا فەرموی
 بە دەستووریکی شاھی، غەرقی خشل و نەخش و زیبا بی
 برۆن، مردوو لە گۆران تیگەیینن، خوا عەفووی کردن
 خودا ھەر نوور ئەبارین، کە گەل تیکرا بە یەک شا بی
 مەگەر بیرو ژیانانی نوئی، لە گەل ئیمپۆکە سازاوا
 کە (راجی) خۆی لە بەرگی یە کدلی، وەک خونچە پیچا بی.

دلّم پشکووتو، ئیمشه و با رهوا بی
 نه گهرچی پایزیشه، ههر سه با بی
 نه ما ئیمشه و که قه دری له یله تولقه در
 دلّی خه لقی، ده با بهم شاهه شا بی
 قسه و گوفتاری چه شنی شیرو هه نگوین
 به لیوی ئیمه دایم دارژا بی
 عه زیزی بو وه تنه وک ئیمه سووتو
 خودایا، دوور له پرووی دهر دو به لا بی
 نه نیس و مه حره می رازو دلّو دین
 سهرو گیانی منی هه ردهم فیدا بی
 له کوردستانی شادی و فه نن و پیشچوون
 هه تا رۆژی دوی، نوورو زیبا بی
 له سهه لیوی نیازو نازی کوردان
 وه کو ئاونگی روخساری گیا بی
 به دهه نه ورۆزی به ختی کومه لی کورد
 جریوهی موشته ری و زوه رهو سوها بی
 هه ریفیکم ته وی، وه ک من له عیشقا
 به سووزهی پرووی هۆزی، سووزیا بی
 به تاری زولفو، عوودی دهست و نه نگوست
 پری چه نگی، له جهرگمدا سه دا بی
 به ناوچاوانی سافو چاوی بینین
 وه تنه نه بجا هه موو دهر دی دهوا بی

بلیسہی کہ شفو و حکمت، دایہ کہ لہم
 تہ بی قاپی نہ زانین داخرا بی
 تہ دیبکی تہرو بہرزو لہیبہ
 لہناو یارانہ مانا، ناسرابی
 زمانم لہنگہ بو ویستہی زہمانم
 قہ لہم ساغہ لہ گہ لہما، تا شکا بی
 منیش ہہرہک قہ لہم، تا لیو ہراوم
 دہبی پیشہم ہہموو حہمدو سہنا بی
 نہ وہک قاقہز، لہ گہ لہ نیشتمان و میللت
 بہ زولفو، خال و خہت، کو لہم سیا بی
 لہ عالہمداد عہزیزیکم مو عینہ
 رہووفی دین و دونیاشم پہنا بی
 ئیتر (پشکو)، رجاکارم لہ مہردان
 لہ بہرزی تیبکو شن، کورد گوشا بی.

(۴)

کی ہدیہ گیان و دلی، بہستہی کہ مہندی روو نہ بی؟
 کی ہدیہ لہم ہاتوچونہ، بہستہ دل، کوشتو نہ بی؟
 دیہنی پاکی، نمونہی جہنہتی دہر بہستہیہ
 چون تہ بی تہو دل بہرہ، دہر بہستی تہو دہر ہونہ بی؟
 تہو کہ پہرہردہی شہرابو، تارہقی لیو دہمہ
 با تہرازوی خیری من، دو لیوی تہو خاتونہ بی
 تاسکی کیوی لہ گومبہز دایہ، رامی من نییہ
 چی دہ بی تیمرو لہ بہر چاوم، رہمی تہو نہ بی؟

ئەو بەرو دۆشەى قومار دۆراو، بۆچى پىكەنى؟
 سەر لە گريانى خەجالەت كا، بە هىواى خوو نەبى
 تا وەرژ بووم، رامسپارده لای و بازى دا لە لام
 با وەكو تەيرى كەوى، خۆى وىلى ئەم هاموونە بى
 وەك شەدەى نەرمى لە مل هالاندو، دەستى داىه دى
 خاوەنى، تۆلەى دلى لى سەندو، با ماندوو نەبى
 تاوەكو مووسا، لە كىوى دەستەچىلەى بائىسى
 هەر بە پى خواسى ئىتر، با تووشى ئەم جەبجەونە بى
 من گرى ئاگر لە دلمە، بۆيه چارم سوور بوو
 شەونى ئەو خستەسەر، با تووشى داوى موو نەبى
 سىنە ئاگر، كارى مەم، دى سووتە، كارى لىوييه
 گەر خەتى تىدا نەبى، ئاوون دەبى ئابوونە بى
 خونچەبى لىوى، لە گەل دوو نىرگسى چاوى دەكا
 لالەبى كولمەى، دەبا يارى خەتى بەبىوونە بى
 تا بلىسەى چاوى (پشكۆ)، دى پەلامارى نەدا
 وام ئەزانى چەنگەبازى دوو كەلى گىسوو نەبى!

(۵)

رەونەقى بەختم، لە چاوى نىرگسى شەهلا ئەچى
 عاجزى رۆژو شەوم، بەو دلبەرەى زىبا ئەچى
 نرخى عومرم، نايەتە باسو تەرازوى حىكمەتى
 مەرگى سەد سالىم بە خەندەى لىوہ كەى زوبدا ئەچى
 تامو بۆنى زولفو كولمەو، غەبغەبەو سىنگو مەمى
 كەى بە حۆرى و شىرو هەنگوين، كەوسەرو تووبا ئەچى؟
 تا لە مەللاوہ رستەى زولفو كاكولى گەشى

شانہی دِلّ شی دہ کا، وا زہردوشی بالّا تہ چئی
 ہہرچی وہک من دلّ بریندارو کولافہی نازتہ
 چاو بہ گریان، بو خہ لاتیکی دہمت خیرا تہ چئی
 تہی دہ خیلِت بَم وەرہ، چہند دلکہ شہ دوو لیوی تو
 ہہر ددانیکت، بہ شوعلہی گہوہہری لالا تہ چئی
 تافہرین بو رہمی پاکی تو، لہ دونیاو لہ دین
 رہونہقی ئیمان و دینم، کہی بہ کس قہت لا تہ چئی؟
 دیمہنی پِر ئارہزوت، تاکو بہ ئاسان دیمہوہ
 خستمہ گیرفانی دلّ، وا گولّ بہ کہشتی با تہ چئی
 جوانی یو نازت، کہ شہر تہ فرؤشنہ چہرخی نیشات
 زامی گوّشہی چاواہ کانت، وا بہ گز عیسا تہ چئی
 تہی نمونہی قودرہت و، نووری خوداییت تیکہ لاو
 ہہر کہ تو ہاتی، خہمی کون و نوییم تیکرا تہ چئی
 تہو کچہ نہو بوو کمہ، تہم جہژنہیہ پیروزہ لییم
 جہژنی بیرو باوہرم، بہو شوخی بی ہہمتا تہ چئی
 سوپرو تالی ہیجری ئیمشوکت، شہوی پی کردمہوہ
 تہم سبہینہی بہینی ہہردوو لام، بہ لوتفی خوا تہ چئی
 سی دہس و مل، ماچ و بون، میشکی وجودی پِر دہ کرد
 بوّیہ نہ قدی زوقہ کم، واپر بہ دوو دونیا تہ چئی
 جینگہ گہستہی زولفی، کولمی عاجزی سوور کردمہوہ
 نہ خشی دہستی قودرہتہ، بوّیہ بہ گز سیما تہ چئی
 بو بہراوردی غہم و خوّشی، کہ (ژیکو) کوشتہیہ
 چاواہ راویکیش بکا، وہک ئیشی بی پروا تہ چئی.

هه نارو سیوو گول پی ناگه یینی
 هه تا بارانی پایز نه یرش یینی
 سهرو پرچی، نه رازاون له بازار
 به شانوه رهنگی قودرهت، دای ته هیینی
 به یاریدهی موژهو، چه نگالی زولفان
 له سینگی عاشقان، دل دهرئه هیینی
 پری گیرفان و کوش و دهم دهبی دور
 نه مامی قامه تی گهر راهه ژینی
 ته گهر چاویک بگی پیتسه جه ماتیک
 یه کاویهک، چاوه بهر بی دل ته میینی
 مه حبه بهت، وهک نه مامیکی گولی گهش
 له نه رمین و چه قین، ههر خوی ته چینی
 لقی وهک داری تووبا، ته م پهر، ته و پهر
 که ههر کهس چی بوئی، لیی داته کینی
 له باغی کولم و دهم، سینگو مهمی زهر
 مه زهی چاوان، به لیوان راگه یینی
 ئیتر چه ند خوشه تیکه ل بن خهت و خال
 جگهر بادهی مه حبه بهت بیتسه زینی
 به سه رخوشی، له هوزو دین په شیمان
 تهوی جاسوسه ههر ئاخان هه لیینی
 له بازارپی مه حبه بهتدا، دروزن
 دراویکی له کیسهی دا نه میینی
 خودا، وینهی به هه شت و یارو (ژیکو)
 هه تا عالم ته میینی، پیگه یینی.

دیہات و شارو گہرہ کہ کہت، با کہ لاهہ بی
خزمی خہراپ و نہ فسی گلاوت ہہتا ہہ بی
سہر ناگری رہوشت و، سروشتت کہچ و چہ پهل
لہ مال و ہوزو حکومت، ہہتا کو تہما ہہ بی
تہما وہ لام و کارو بناغہت کہ تیك تہدا
تہما نہ بی دوژمنی گیانت برا تہ بی
تہ گہر بہ ریکوپیکی بژین و ہہق بناسین
تہم شیخ و میخہ سا بوچی موشکیل گوشا تہ بی؟
نامووسی پایہ مال و، دراوسی بہ دہنگوباس
لہ مالتی تہ خزینتی، ہہر کہسی لہ لاهہ بی
بہدکاری مالہ، میکروپ و ژہہری ہہ نامہ
تہو کہسہ دوو چاومہ، لہری تہقہ لاهہ بی
خو لاہہ (راجی) لہ دوستی بہد، نہ کو لہ سہگ
سہگ چاواناسہ، لہ یاری بہدگو گلاو تہ بی.

(۱)

سہر بہ خو، سہر خوشی بہ زم و مہ یکدہ
پر بکہ جہرگو دل و گیان و گہدہ
خوت بہ ہق بسپیہ، بیہ بیری سوز
دہس لہ داوینی نیگارت بہرمہدہ.

(۲)

پہ خشی ہیتکھو، نہ مینی کردہوہ
تیبگہ خولدانی ئہم رۆژو شہوہ
بو تہو، یان بہردو دارو وہ حشیہ
یہک رۋوہ، دہرکا سہری لہم دوو رۋوہ.

(۳)

شاہی کانی شارو بازارو کہنار
ہہر تہوہ توانا بہ گشتی کاروبار
خوی لہ دہوری خوی تہ سوورینی ہہ بوون
ہہر دہمی شہیدا تہ کا یاریک بہ یار.

(۴)

ہیچ لہ دہس خو ما نہ بی کارو مشوور
رہت نہ کہم دہردو بہ لاوو مہرگی سوور
چیم لہ رۆژی حہشرو پردو ہہ لہ لین؟
چیم لہ تازارو لہ شادی و نارو نوور؟.

(۵)

تا بہ ہہنگل دا نہ کہی کوپہی شہراب
تا دہماخت پر نہ کہی چہنگ و رۋباب

ناگه یه دۆستانی ماناو، راست و ههق
باوهشت بۆشه، وه کو دونیای خه راب.

(۶)

هه ر خوداییکه، که بیته باوه ر
ملکه چی ویمو، به هیتز موزته ر
کوشتمی، چیم لیده کا جاریکی تر
ئه مه نیتو، بۆچی مافوورو به ر م؟

(۷)

ئاگرو ئاوو، هه واوو خاک بوو
پاش خولی دوو زه رره، خوا بیباک بوو
گیانله بهر سوورپیکی داوو نیشته خاک
لوقمه یی مارو مه ل و خاشاک بوو.

(۸)

تا به که ی هۆشو تکاو پارانه وه؟!
تا به که ی شهرم و حه یاو پاشمانه وه؟!
رووی ژیان ماچکه و بنۆشه ئاوی سوور
به سییه تی مه کرو ریاو پارانه وه.

(۹)

داخی کردم ئاگری مال و منال
گه رم و ساردو، عاده تی چوار فه سلی سال
هه ر ته وژمی بوو، ته وژمیکی شکاند
لینگه فرکه م، بیبه شی هینامه پال.

(۱۰)

ئه ی خوا! خو من دروستکرده ی ئه تۆم
خۆت خه رابی، گه ر خه راپ و ره نجه رۆم

عاره نارازی بی بو دهستکردی خوت
کهی بووه رۆژی ئەزەل، من هاموشۆم؟!.

(۱۱)

ئێستە خەلکیش تێنەگا، من تێ ئەگەم
بەو پیالەهی سۆزە تازە پی ئەگەم
ئییحتیلامم بۆچ بەشەیتان بی لە خەو
بۆچمە خەون و جنۆکەو پیچ و خەم؟!.

(۱۲)

کی لەباتی کی، ئەسووتینی جەزا؟
رەنگە قانونی عەدالەت وا بکا؟
هەرچی من بیکەم، یەکی تر بیخوا
هەر کەسە بو خۆی خواییک بی، خوا!!.

(۱۳)

گەر هەژارو بی نەواو سەوداسەرم
دەولەمەندو ماھیرو دانیشوهرم
هەر دەکەم جییهک لە خاکا ئاوەدان
بیگومان، گەر شاھم و گەر نۆکەرم.

(۱۴)

خانەکەم ناکەهی بە نانیک ئاوەدان
خانەقای شیخیشە، پەر پەر ئاوو دان
من بناسم تو، ئەویش خۆی گەورە کا
خۆ تو ناترسی لە ئازاو ناتەوان؟!.

(۱۵)

خوت ئەلیی: برسین و ئیوہش رووت و قووت
من ئەدەم پیتان لیباس و جووت و قووت

چەندى پرسىيارم بکەن، هىچ کەم نە کەم
چش بزر ناکەم لە نابوت و لە بووت!.

(۱۶)

نان و بەرگىکم دەرى، يارىکى يار
گۆشە مەبخانىک و، سۆزەى سازو تار
کووپەيىک و، پىک و، بەرچاويکى گەش
نامەوى ئىتر بەهەشت و مىرخوزار.

(۱۷)

خاوەنى هەر پاش و پيش و ناوەراست
تۆ کە هەر خۆتى بە چەوتى، يا بەراست
پىم بلئى: سىحرو، جن و، شەيتان چىن؟
خىرو شەر، قازانچ و بازارپىکى کاست؟!.

(۱۸)

کىيە ئىنسان و مەلايک، سەربەخۆ؟
ئەيکەى و، ئەيبەى، بە راويژپىکى تۆ
من خەتابارو، بە سووتان موستەهەق
سوچى خۆتە هەرچى بيکەى رەنجەرۆ!!.

(۱۹)

زانبارى غەيب و حازر، چونکە تۆى
نامرى و، ئەمرىنى گشتى کام و رۆى
کورته کاتپىکى ژياندت گيانلەبەر
ناوى تەئربىخ و خەرىتەن، هاتوچۆى.

(۲۰)

چونکە تەنباى، کى هەيه لىت کا گلە؟!
دانەرى هەر نىسبەت و پەست و پلە

مه گره لهم دهستکردی خۆته رهخنه قهت
مه یخه ره ژیر باری زۆری و مل مله!!

(۲۱)

عه شرهت و، هۆزو، حکوممهت، یهك گه رهك
مال و، میرات و، مهوات و، دهست و چهك
شۆرش و، كوشتار و، پاس و، پاس و خواس
كردهوهی خۆتن، به بادانی خه رهك!!

(۲۲)

بت په رسته تیش تیدهگا، بت مه زه ره
شیخ و زانار فه لسه فی، پیدا و ره^(۱)
هه ر كه سه می شك و، دلێك و بی ری خۆی
گشتی تامانجیان به پروویی دل به ره.

(۲۳)

گه ر مه لهك بكاله ره جمی داكما
لیم بنوسی حال کوا؟ ئیدراك ما؟
کی بگۆری کاره ساتی چاره نووس؟
کی پرسی لیم، له گۆرو خاكما؟!

(۲۴)

خۆت نه لێی: گه نجیکی گوم بووم، هاتمه روو
تا بناسریم، دامه عالم خولق و خوو
کییه دوژمنت و، چه سوود و، به ره له ئست؟
خۆ نه تیجهی (خه لقه) ه، هه ر ناسینی توو!!

(۲۵)

رای په راندم، چاوی پر سه ودا گه ری
لێی رفاندم، بیرو گه نجی سه ره وری

۱ - له شوینیکی دیکه دا ده لێ : (شیخ و زاهید، یهك به یهك پیدا و ره).

چونکہ بی قازانچ و مایہ، مامہ وہ
بہسیہ (ژیکو) فہلسہ فہو نام تاوہری.

چوارینی تہرجیع بہند

(۱)

تاکو تہنیا دیمہ نالہو، باسی دلدارو غولاما
تہیخہ مل سونبول و گول، دل تہبینی خوی لہ جاما
توش گرفتاری وہ کو من، دور لہ قارانی عہواما
(یا ندیمی قم بلیل و اسقنی، و اسقنی الندامی)
تا بہ سہرخوشی لہ رۆژا رابویرم، روو لہ خوشیم
کہس نیہ گہر بیتہ ہانای نالہوو گریہو نہ خوشیم
پیہ نہ پوشرای رازی عیشقت، چونکہ دہردی تویہ نوشیم
خَلْنِي أَسْهَرُ لَيْلِي، وَ دَعِ النَّاسَ نِيَامَا
وا لہ دہریای خہم نقووم بووم، وہختہ بشسووتیم لہ تاوت
ہہ لگری لومہی کہسان و خزمی خویشم، بہ ناوت
بوچمہ سا مال و شادی، وا تہ لیمہ ہہردوو چاوت
أَسْقِيَانِي، وَ هَدِيرُ الرَّعْدِ قَدْ أَبْكِي الْغَمَامَا
پیکنہ، یاریکہ، بادی مہی دہ، گیانا بیڑہ لاما
ہہ لپہرن با موتریب و ساقی لہ گہل تارو مہقہما
چہندہ خوشہ پیکہوہ سہرخوشو، حاشاکہین لہ ناما
فَمَا وَأَنْ كَشَفَ الْوَرْدِ عَنِ الْوَجْهِ اللَّثَامَا
روو لہ نہ شہی پہرچہ میکہ، چاوی ناوچہوانی یارت
تہرکی دنیاکہ بہ جاری، رووکہ شہوقی لالہ زارت
ہہرچی مہنعتکا لہ دل بہر، پیی بلی و لییدہ بہ دارت
أَيُّهَا الْمَصْفِي إِلَى الزَّهَادِ، دَعِ عَنكَ الْمَلَامَا

تو گرفتاری که مندی زولفی یارو خدت و خالی
 مهست و سهرخوش و غه ریب و بیکه س و پروت و ره جالی
 چونکه وا نیزیکه مهرگی، هیند نه خوشی چاوی کالی
 فُزُ بِهَا، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَجْعَلَكَ الدَّهْرَ عِظَامًا
 سهیری نه وتوولی قه دو، سیننه و مه م، قه ندی له جاما
 شیئت و شهیدای بووم و هه رکه س، کهوته تاهه نگو و هه راما
 قُلْ لِمَنْ عِيْرَ أَهْلِ الْحُبِّ بِالْحُبِّ، وَ لِمَا
 لَا عَرَفْتَ الْحُبَّ هَيْهَاتَ، وَلَا ذَقْتَ الْعَرَامَا
 سه ر له گیژاوی مه حبه بهت، دل له ناو به حری به لادا
 ده ولت و ناموس و دینم، بو که سی گشتی به بادا
 تاوه کو نه مرم، نه چی گیانم به گژ پوژی جه زادا
 لَا تَلْمِني فِي غَلَامٍ، وَ دَعِ الْقَلْبَ سَقَامَا
 (راجیا)، وه ک شیخی سه عدی، من ته وا که وتوومه داما
 بی نه واو په پووتی عیشقم، دوور له قانون و نیزاما
 لَيْسَ وَحْدِي فِي مَدِي الْوَجْدِ تَرَكْتُ الْإِحْتِرَامَا
 فَبِدَاءِ الْحُبِّ، كَمْ مِنْ سَيِّدٍ أَضْحَى الْغُلَامَا؟!!!

(۲)

تهی بوتی شیرین که لام
 بیینه له ب و خال و خدت
 تهی دوری گهنجی مه رام
 بیینه له ب و خال و خدت
 توی هه وه سی بی دلان
 توی چه مه نی بولبولان
 توی ته ره بی جاویدان

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

ٚه‌ی سه‌نه‌می خونچه دهم

خاوه‌نی باخی ئیره‌م

ٚه‌ی گولّی ره‌نگین که‌ره‌م

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

یاری دوو عالم ٚه‌توی

ٚاده‌م و خاتمه‌م ٚه‌توی

شه‌وقی دلّ و غم ٚه‌توی

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

مه‌مکوژه بیّ ماچی روت

به‌و شکه‌نی تاق و جووت

تا‌کو منم دو‌به‌دووت

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

ٚه‌ی شه‌هی عالم به‌ها

نیعمه‌تی بیّ ئینتیها

شاپه‌ری زه‌وق و سه‌فا

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

مات و قه‌له‌نده‌ر منم

خه‌سته‌وو بیّ دهر منم

مورغی سه‌مه‌نده‌ر منم

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

مه‌عه‌نی کام و ویداد

گولّشه‌نی رژی موراد

ساقی کاسُ الرّشاد

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

بو دلی (راجی) هه ژار
تهی بوتی سیمین عوزار
ههسته به زهوقی به هار
بینه لهب و خال و خهت.

(۳)

چین چین له چه مهن، وا له تهو ئالاره خهت و خال
سه بیریکه چ ته رزی، گهش و تیراهه خهت و خال
تیکه له بووه بهم روومه ته، خه ملاره خهت و خال
هه ر لا که ته چی غالییه سووتاره خهت و خال
تهو دل به ره تاهو ره ووشه، هه مسه ری کییه؟
تهو نازکه گول غونچه ده مه، هوننه ری کییه؟
تهو شیرینه روح سووکه، خودا، ره هبه ری کییه؟
له م باخه، که نارایشی وا داوه خهت و خال
جاری به ته مای کوشتنی من، خه نجه ری ته سوی
جاری له خودا ترسییو دل نه رمییه، ته دوی
لام واشه به خوینی من، ته م په رچه مه ته پوی!
نابینی له روی شه وقه وه هه ستاره خهت و خال؟!
تینوو، به نمی تاره قی سه ر په لکی گولانم
برسی، به دوو یاقووتی له بی تازه بوتانم
پر دهر دو غه م و هه سرهت و هاوارو فوغانم
به م دوو شته وه، له م دل ته توره خهت و خال
ناگه م به که مه ر گرتنی تهو شوخه له بیبه
تهو دل به ره، تهو دینه ره، تهو کورده نه جیبه
هه رچه نده له من وازی نه هیناوه هه بیبه

بۆ دوژمنیییه، تاگری بهرداوه خهت و خال
قهدری تو من ئەیزاتم و ئەتهینمه سه رچاو
رۆحم ئەکهمه دۆشه کی نازت، بهدل و داو
وا چاکه رهقیب لادهی و بگری قهدههی ناو
نهك وهختی بلیی حهیفه په شوکاوه خهت و خال
چاندوومه گول و نیرگس و نهسرین و وهنه وشه
ههر ئیکه له لاییکه وه، پر تاف و دره وشه
(راجی) وهره ئەم باغه، چ رهنگینه به ورشه
وهك بولبول و قومری، دهمی کیشاوه خهت و خال.

(۴)

داشۆرینی فهرمانگهی ته موینی کۆبه

ته موین که رزقی من دهدا
له قوونی ئیستیحقاقی بهم
ژیان و مائی دا به با
له قوونی ئیستیحقاقی بهم
ویستی کهسی بیتاقه کا
له ئەو سندووق و تاقه کا
بهشی خۆی بی عه لاقه کا
له قوونی ئیستیحقاقی بهم
له نۆسه دو چل و شه شه
چهند سه ره ههش سالی ره شه
غه می له کۆل و باوه شه
له قوونی ئیستیحقاقی بهم

مه ئمور ئه لئى ئه سكه ندهره
پؤليس له رپوو بهردهره
سهري له داوى دلبيهره
له قوونى ئىستىحقاى بهم
وهزى سه پانه ، جىي غه مه
گه لهش له گه ل گورگان ، گه مه
دهستى بيتاقه چى و مه مه
له قوونى ئىستىحقاى بهم
قه له ندهرو هه ژارو رپوت
كوژانه وه ههروهك بزوت
له م شاره نه يما بهرگه و قووت
له قوونى ئىستىحقاى بهم
چ گه وره بووم و به هره وهر
گوپمه وه به دهردى سهر
بيتاقه كه م نه هاته دهر
له قوونى ئىستىحقاى بهم
شكات و عهرزو حالى تو
بو حيفزو ره فزه ، سا برؤ
چيدى كه خو ت مه كه خه رؤ
له قوونى ئىستىحقاى بهم
به رتيل نه دهى بو ت ناكرى
بى پاره ، بهش ، پيت ناخورى
گازت سواوه ناگرى
له قوونى ئىستىحقاى بهم

هیند هاتوچووم قاچم سووا

وهك بی له ئارهقا پرووا

بهختی بهدیشم لیم دووا

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

به سهرکزی، به کوزکەشی

به بیدەنگی، به چاوهشی

هەر مامهوه به بییهشی

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

به لایی راستییدا تهچی

من راست و بوومه ساختهچی

زۆرم تهدی خواری و کهچی

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

پینجی، (فهتاج) فلانه بهگ

ئیمزای دهکا بی بهرگ و رهگ

موجهددیدیشه نا بهحهگ

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

مهئمور تهماعی خوئی نییه

چاروی له ههگوزارییه

(عهلییه فهنیش) یهکی دییه

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

به دهر دو هیش و نیشهوه

به ناحیه و به دیشهوه

به شارو پاش و پیشهوه

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

هه نونسه وو مه نونسه بی
به گ جووته گون به قوننه بی
شوکریش، درهنگ و زوو نه بی

له قوونی ئیستیحقاقی به م

کوتالی زهردو سوور هه موو
بو بایع و مه ئمور ته بوو
کرمانج به قوون دران ته چوو

له قوونی ئیستیحقاقی به م

مه ئموره جوستوجو ته کا
موسته ورده دی تاپو ته کا
کرمانجی ره نجه رو ته کا

له قوونی ئیستیحقاقی به م

ورگی زلو ملی قهوی
شوکر نه بی نابی کهوی
عالم له ژیر دهستیان نهوی

له قوونی ئیستیحقاقی به م

کیلو به دوو کهسان ته دا
بایع دزی له ویش ته کا
وه رزی فه قیریان دا به با

له قوونی ئیستیحقاقی به م

هاوار! کوردینه بگه نی
له دهس دزو جه رده ی به نی
سه تری گونیشم ناده نی

له قوونی ئیستیحقاقی به م

دیوانی راجی

عیراقه ریگرو دزه

دوو چاوی حیزو سه رکزه

دوژمنی چاوی چهند بزه

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

قهزایه (کو)، لیّم بووه قهزا

خستیمیه بهر دارو جهزا

هیشتا که لیّم نابی رهزا

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

قائیمه قام (عارف جه لال)

نه یچیشتووه ئاوی جه لال

ته رزاقی کرد به گاله گال

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

موسته ورده ده (سه بید فه تاح)

نه بییستووه ریگه ی نه جاح

ته نگن ده می، ده می فه راح

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

قانون چیه، ئیداریه

ئیداره قانونی نییه

له سهر به شم یه کی دییه

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

مه ئمور به که یفی خو یه تی

خه ریکی وه ردو شو یه تی

داسی له مل مه ئو یه تی

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

دیوانی راجی

(گویا) حه یاکه و شوورهبی
وهرزت خوراو پیگه یی
ههرچی زگی بو تیگه یی
له قوونی ئیستیحقاقی بهم.
کویه / ۱۹۴۶

(۵)

دهمیکه بو کوردی ههژار
هاوار ئه کهم، وهتهن وهتهن
وهک تاوو ههوره کهی به هار
ئه پرژیسته دهه، وهتهن وهتهن
که به شکران گهنج و چه مهن
که سه رهبران دارو دهوهن
به دلرهقی شاخ و چه قهن
سهریان به تهه، وهتهن وهتهن
به راوو پش تاوو زوی
چی خوئی نواند به رزو نهوی
له ئاستی دوژمنان کهوی
به زۆرو کهه، وهتهن وهتهن
به کانگه وو کوگه و که لین
به دارو ئاوی دهستهه لین
وهک من به سۆزو کول ئه لین
به دهردو غهه، وهتهن وهتهن
ههوا به باغو راغه وه
بولبول به زام و داغه وه
به بهردی بن بناغه وه
چاویان به نهه، وهتهن وهتهن

دیوانی راجی

بہ تالہ وا دہماغ و دل
لہ کیسہ چوون چنارو گول
تہ لئن بہ رہنگی زہردو پل
لہ ژیر سستم، وہتہن وہتہن
(پشکو) کہ تہ خرینگی تہ وہ
وہک تہ پلہ تہ ترینگی تہ وہ
پی پی خوشہ تہ زینگی تہ وہ
لہ جامی جہم، وہتہن وہتہن!!

(۶)

جہ ژنی نہ ورؤزم، وا ہات بہ لاوہ
ناسوری ساردیم، ہہ موو کولاوہ
تیماری تہ کا گول بہ گیاوہ
تہ بیچیتہ وہ دار بہ گہ لاوہ
ہاوین بہ گہ رمی، دل تہ گہ بیئی
بہ ورشہ و پایز، دای تہ تہ کیئی
لہ شہختہ ی زستان، سہر بہ ست تہ میئی
سہوزی کا بہ ہار، روو بہ خوداوہ
خونچہ پیکہ نین، کہ گول چنینه
کہ ویش^(۱) بوو بہ گول، جگہر گوشینہ
سہرشین و نہ وشہش خہریکی شینہ
میلاق و نیسان، ملکہ چ بہ پاوہ
روو سپی، چاو زہرد، نیرگس کہ تہ بزووت
حاجیلہو بہ بیوون، دلین تہ پشکووت
فہوجی گیاو گول، ہہزار تاق و جووت

۱- ویش : تہ ویش۔

دیوانی راجی

به سهد ههزار رهنگ، هاتنه سهماوه
هاتنه تهماشا، نه ورۆزی خوش پرو
دلّی دایهوه، ههرچی که زیز بوو
گیاوو گیاندار، بناغهی مردوو
به خاس و خهراو، ههمووی ژیاوه
تهبیات هاتنه جۆش، خوشرهنگ و خوشبۆن
نەشەه‌ی گیانی من، گەشەه‌ی چاوی تۆن
سه‌د ئەلیکتۆن، به یه‌ک پرۆتۆن
له کار درووستی، واجووزی ناوه
سه‌رسام، ئەبینن به‌رلین و به‌غدا
به‌چهند مه‌کینه ئەده‌ن کاره‌با
مه‌کینه‌ی نه‌ورۆز ته‌نیا له‌دوونیا
جی سوویچ و گلۆپ، چریسکه‌و تاوه
گولۆکی خوینین، سپی ره‌نگ و سوور
له‌ته‌ن سوورپی خوارد، نیشتمانی نوور
ههموو جی گه‌را، چ نیژیکی، چ دوور
له‌شکری میکروۆب، پشتی شکاوه
جه‌ژنی کوردم دی، (راجی)، سه‌وزو ئال
چه‌ند مل به‌ده‌سمال، به‌که‌شیده‌و شال
ته‌مه‌نی کوردان، له‌نوێ ههموو سال
که‌هات کۆمه‌ل کهن، مه‌که‌ن بلاوه.

(۷)

دلّ، نرخ‌ی له‌سه‌ر خالی سیای دل‌به‌ره‌ئه‌مشه‌و
سه‌ر، باج‌ی له‌سه‌ر خاکی ده‌ری گول‌به‌ره‌ئه‌مشه‌و
مه‌علومه‌ له‌مه‌بخانه، ههموو قه‌نته‌ره‌ئه‌مشه‌و

والایه بهلای حهزرتی ئەم مه‌نزه‌ره ئەمشه‌و
گرتووێه دڵم جیلوه‌یی خورشیدی ئینارەت
پێویستە لەسەر نه‌جمه‌یی دیوانی به‌شارەت
یارم، که لەسەر ته‌خته‌یی هه‌یوانی سه‌دارەت
خاوه‌ن حه‌شه‌می ئاسه‌ف و ئەسکه‌نده‌ره ئەمشه‌و
هاتو، به‌ سه‌فا سۆزه‌گه‌ری کرده به‌هانه
دانیشت و وتی: وه‌ختی جه‌فا هاته‌ نیشانه
ئەم سه‌یرو سلووکەت چیه‌ ئیستا له‌ میانه‌؟
وا عاله‌می ئەم ده‌وره، له‌ دەم ئەژده‌ره ئەمشه‌و
نوورینه، بلوورینه، روخ و گه‌ردن و سینه‌ی
ره‌نگینه‌ له‌ناو دائیره‌یی له‌نجه‌وو عیشووی
بیبینه‌ له‌رووی حوسنه‌وه، بشکینه‌ مه‌ی و نه‌ی
سه‌رویکه، ته‌لای موشک و گۆل و عه‌نبه‌ره ئەمشه‌و
خه‌نده‌و نه‌زه‌ری، دڵ ده‌رفینێ به‌ موهیمات
ده‌عیه‌ و گوزه‌ری، روح ده‌پسینێ له‌ مولاقات
به‌ستووێه به‌ده‌م کاکۆلی موشکینی، حه‌شامات
ئە‌ی وای له‌منی، زه‌لزله‌ی مه‌حشه‌ره ئەمشه‌و
پابه‌ندی هه‌وای گۆلشه‌نی ره‌نگینی عیراقم
سه‌وداسه‌ری گیسوویی سه‌به‌بکاری میحاقم
بیس‌تومه‌ که له‌و دلبه‌ره‌ نیزیکه‌ فیراقم
روح دوکه‌ له‌، دڵ غالییه، ته‌ن مه‌جمه‌ره ئەمشه‌و
جاری له‌ هه‌وا به‌ندم، جاری له‌ زه‌مینا
یاریش به‌ غه‌زه‌ب حازه‌، هه‌رده‌م له‌ که‌مینا
عاره‌ق ده‌رژینم له‌ هه‌موو چاوی برینا
بازاری ته‌واوم هه‌یه (راجی) وه‌ره ئەمشه‌و.

ئاواتی مەرگم، شادیم، نه خوشی
رۆژانی ژینم، رۆیین به بۆشی
چهند بازارم کرد، به خۆفرۆشی
فنجانی خۆشیم هەرگیز نه نۆشی
مهحهك و گوگرد، ههر گرد و كۆمه
گۆی كردم به شەق، لهو گرد و گۆمه
نهۆم ناهینم، لهو دوو نهۆمه
میردهزمه ی غه م م به كۆل و دۆشی
پههنده ی جه فای باپیرو باوان
ههتیوه ی په ناو، چوغل و به د ناوان
سووتای چاکه و، خنکای تاوان
هەرچی هات دلم هاریشته کۆشی
چی سوود و قزانج، له م دنیا کۆنه
ههزار میردی کرد، هیشتا نه هۆنه
به بۆله بۆل و، به هۆنه هۆنه
هەر گیتی مژاند، هەر هۆشی دۆشی
لاینج به شای و، چه پله و چه پاله
لاینج ره شای و، ته پله و ته پاله
میشکم به تال و، ئەشکم قه پاله
پاله ی ئاواتم چی تی نه کۆشی
دنیا گه ژمیری پیاوی زهنگین بوو
پاروی به تام و چه ورو شیرین بوو
له گه ل زانایان، دژو به کین بوو
نه هات به زهیی و په حم و په رۆشی

دیوانی راجی

ہاوارہ پاکہن، را بن، رہا بن
تاکہی بہ (تاکہ)ی جہورو جہ فا بن؟
رہش و پروت و قوت، نہ خوشی تا بن
گیان بہ لہرزہوہ، کہس دای نہ پویشی
سہرماو برایموک، نیمہ و ناکوکی
خہ لکی ہلیدا، بہ جاکی و جوکی
سہد ماوہی پری و جاری نہ کوکی
خاکی نیمہی برد (ریستو فلوشی)
سہرمہستی ہیواو، سہرپہستی بارم
سہرہستی واتہو، بہرہستی کارم
دہشت و چیاو باخ، یانہو ہوارم
(ژیکو) شتیکم لی دانہ پویشی!!

(چوارینی تاک)

تہ گہر بیناسی بنیادہم، ہہمووی تہہلی و ہتاغیکہ
لہسہرچاوی چہ ماویک و، لہ قاوی قاوہ جاغیکہ
بہ تہبیات تیکہ لاویک و، لہ ریزا ریکراویک بی
لہ بہرچی وا ہہمووی و ہش و، درنج و بی دہماغیکہ!!

**

سهیری فنجانی مه م، بادهی ده می زیبا ته که م
یارمه تی چاوی خومارو، ماچ مه زهی ره عنا ته که م
ره می شاباشی له هه لقه ی په رچه می مینا ته که م
یانهی به ختم له سینهی گو لشه نی سه لما ته که م
شانشینیی خوم له کولمه ی که هره بهی سیما ته که م
جووتی شاهینی برۆی، پیویسته بو شاراوی دل
نہشته ری موژگانی بو شیشه و قولایی شان و مل
دانه یی خالی له داوی عیشقه دا بو ته یی زل
ئاگری لیوانی بو برژاندنی زامانی کول
نهرم و نوله، چهنده شل شل قامه تی سه ودا ته که م
مه یکه ده و لوقنته خانه ی به زم و سوژی (ره حمه خان)
رایه له و بالا هه ژانی بیدعه ت و، شوژی زه مان
نازی پر ئاواتی چاوی، عیسمه ته بو نیشتمان
نامه وی بهرگ و معاش و، سیسته ری بیگانه کان
خه سسته خانه ی گیانی زامارم، له بی له یلا ته که م
شه ر له گه ل که س ناکه م، سوودی ریایی، نامه وی
شت له که س ناخوازم، باراشی مه رگم داکه وی
من خه وی مه ستیمه دایپوشیوم و قهت قهت نارپه وی
بییری پاره و مامله ت و بازار ناکه م، هیچ هه وی
کونه پیشه ی خومه، خوم ریسوای قه دی تووبا ته که م
ده وله تی گریه م هه یه، وا پر عه قیقه دامه نم
رینجبه ری عیشقم، له ئیشم گرتوون گیان و ته نم
پیاری ئاغا و شیخ و به گ نیم، تووتی ئاسا پیکه نم
ته و نه مامانه ی خه لک چاندوونی هه لیان ناکه نم

دوژمن و دورنده نیم، چۆن کاری بی پەروا ئەکەم؟

گەر لە سایەى نازى دلبەر، پاکەتى (لۆکس) ئەخۆم

گەر بە سەرخۆشى، ولاتى عارەب و فارس ئەخۆم

گەر بەرى پى رانه گەبوی هەر دلى ئاوس ئەخۆم

ناوژیىکاری وەتەنم، هەردەمە بۆکس ئەخۆم

سەد شوکر، توانام هەبە لەم خاکە ئەملاولا ئەکەم

باسى سىو و سەرو و بی ناکەم، لە ئەم دامینەدا

چون دلارامى بەنازم، لەو دەمەى بی وینەدا

ناکری باسى تەواوی، تا جنیوم پى نەدا

شەرتە لەو گولزارە تا بەو لیوہ میوہم لی نەدا

پاسى نارپیکى و گەزەندەى حورمەتى تەنیا ئەکەم

باس و جاسوسى لەسەر کەس ناکەم، ناکەم هەرا

ئیش لە کەس تیکنادەم، نادەم بە ناکەس پرس و را

هەر مشوورى خۆم و هۆزى خۆم ئەگێرم، وەك برا

گەر لە کاتیکی دەرو تەندوورى هیوا داخرا

قۆل لە سۆزا هەئە ئەکەم، تا شل ئەبم هەر را ئەکەم

دەورى پارە و پوول و ماملەت تێپەرى، دەورى دلە

رەنگى باران و بریقەو، بولبول و باغ و گوڵە

سازو نەى، قانون و چەنگ و بەرپەت و سەرھەنگلە

هەرچى لەم مەبخانە دوورە، عاشقى مەرگ و گلە

هەستە (ژیکۆ) چا و لە منکە، سەر پرى سەھبا ئەکەم.

ب- پینجینی تهرجیع بهند

(۱)

ئەى خوا! لەم ماوه داماووم بە پاوه، يا نه جات
به شخوراو، پي به ستراو، كارم كراوه، يا نه جات
مه رگه سه رخوشيم و زيخم پر له چاوه، يا نه جات
گيان له گيرفانى دلم بي ناز ماوه، يا نه جات

راسسته بازاری ژيانم به ستراوه، يا نه جات

كئ ههيه پرسىكى پي كه م، راستيم پيدا وه لام؟

كئ ههيه دووره شهرو داواو ئاشنایى سه لام؟

كئ ههيه هاوتای ههق و یاری و دروستی و ژيرو فام؟

هه چى ههس دوورو و درۆزن، پاشه ژهن، پيشه و خولام

شيت و سه رسام بووم، ده ليليكم نه ماوه يا نه جات

ئەى خوا، تو ئاده مت کرده فريشته، يا به شه ر؟

گه ر به ته نيا ئاده مئ بو، بوچى كردت ده ربه ده ر؟

بوچى كوشتت، بوچ كورانت كردنه وه حشى و زه ره ر؟

بوچ رقت ههستا له ئه ملاك و، زه ويت کرده كوژه ر؟

ئيسسته داواى ئاده ميهت رپى براه، يا نه جات

تو وت ئاده م له قور خولقاوه، شه يتان تاگره

خاك ته يياتى سووبات و سه بره، تاگر باغره

ئيسسته ئيمه بوينه ته ته و خوله ميش و دامره

هه ر ئه توئى كارت به گشتى، پيچه وانه حازره

گه ر سه رو كارى قه ديميت را براه، يا نه جات

گه ر هه موو پيغه مبه رانت ناردوون ئيش سه ركه وئ

چاوى ئه م قانون و وه حيانه ت كه هه رگيز ناخه وئ

شه رتى ئينسافه كه سئ خوشتبوى، قه ت نه سه روى

ناحه زه، سستى و به تالى و نامرادي مئ ته وئ

من که کوورهی دۆزه خم بۆ داخراوه، یا نه جات

عالمی کۆن و نوویی خاکیته، خاک قووتی ئەدا

گیژو لوولی بارهش و بارانه، بهر لووتی ئەدا

چهند بهرید و میلی لی ئەستینیی، یهك فووتی ئەدا

ویش، بهناوی ئەرك و مهرك و گوړو تابووتی ئەدا

کار وا دژارو سهخت و ناتهواوه، یا نه جات

ئەمخەنه ژیر باری کۆت و، هەر فەلاقه و پێ لاقه

ئەمدەنی ژههرو زه قووم و، سەردەمی ئەمکەن شەقه

نابری تۆپ و تری ئەم هۆزه لیم هەردی تەقه

توخوا ئەم حاله بۆ مهخلووقی سەربهستت هەقه؟

چاو پر تاوو، دل به تاوو، گیان به داوه، یا نه جات

دلبەری خو پێوهنان و، پێوهدان و، پێوهچوم

پێوه پسکی بی حەیاپی و، پێوه ریژی ئابرووم

خامه کیشی نه خشی تۆم و، تانه کیشی کوندهبووم

چی هەلینیی دەم وه کو من، هەر ئەلی بەم چەشنه چوم

ئاسه واری چاکه پاشه و پاش گهراوه، یا نه جات

پوورەشی و دوودەسته ئەژنویی، گەلێک پەیدا بووه

بی پەوشتی و تەمبەلی، پەنگی ژیاپی بردووه

خانەقاو تەکیه و دەسیسهی دوژمنان سەرکەوتووه

هەر منالیکی هەبوو، لیوی پێ پێژا بەم جادوو

بیژە (ژیکو) بەشخوراوه، یا نه جات و، یا نه جات!!

(۲)

که مه یخانهی و یسالت هاته ناو جۆش

که یارو یاوهرت کردن سه فاپۆش

له ناو بهزم و نهواو که یف و دهف و نۆش

که رازاوه حیجابی مه جلیسی خوش

له نه شتهی مهی، نه کهی بکهی فهراموش

ته ماشا! چون دهنوشن مهی، نیگاران؟

له گولزارو چه من، وهختی به هاران

ده گپن چه رخی ئولفهدت چاوخوماران

ته توش قیری سیا، وهك گشتی جاران

له خندهی مهی، نه کهی بکهی فهراموش

ئهوا پر بوو دلی عالم له چاوت

هموو مهستانه ههستان، چوونه داوت

عه جهب ئازادی کردن قه ددی لاوت!

ئه گهر ئیمهش جه فاکیشین به ناوت

له گریهی مهی، نه کهی بکهی فهراموش

له ریگهی عیشقدا دهرچوو چه یاتم

ته مام ههر تو بوو بو فهوزو نه جاتم

کراسی مهرگ، گهر کردت خه لاتم

له پیش کوشتن، به فیدیهی، من فیداتم

له شیوهی مهی، نه کهی بکهی فهراموش

دهمی فهرموو، له سهر چاوم مه کان که

دلی پیرم، به یهك له نجه جوان که

له سوزم، دهفتهری عیشقم رهوان که

ده خیلتم، سوئالی بی که سان که

له سووزهی مهی، نه کهی بکهی فهراموش

به جیلوهی پرووت و نه شئهی چاوی خه مام

به خندهی دهمت و ریزهی له عل و مروار

به توحفهی مهمت و سینهی ساف و گولزار

له ژیر خیمهی سهرو زولفی پر ته نوار

له بادهی مهی، نه کهی بکهی فهراموش

تہ گہر بیشمکوژی قوربان پھوایہ
کہ دہرمانی تہ لہم کا، ہہر خودایہ
دوو چاوت لیم بہ دایم ناپہزایہ
تہ گہر (راجی) لہ خزمہت بی حہ یایہ
لہ خاصہی مہی، نہ کہی ہمکہی فہراموؤش.

(۳)

چ خوداییکہ دہ کا چہرخہ بہ روی کہون و زہمان؟
دابہشی کردووہ تہم خہ لکہ، بہ چہند جوڑی جوان
ہونہری داوہ بہہ پیواوانو، زہرو زیو بہ ژنان
ناگزووری بہ مہلا داوہ، گزووریش بہ نہزان
دہولتہتی داوہ بہ کہر، نیعمہتی داوہ بہ سہگان^(۱)
تہم نیشانانہیی دونیایہ، بہ دہردو بہ بہلا
بہم ہہموو تاگرو سامالو ہہواو ہہورو ہہلا
باخچہوو زورگو گیا، کہندو چیا، دارو گہلا
درک و گول، شایہدی نیژیکہ لہسہر تہم کہ خولا
دہولتہتی داوہ بہ کہر، نیعمہتی داوہ بہ سہگان
دہولتہمند تاوی لہ دہمدایہ، دہلئی واوہ نہچی
تاقلہو عیلمی لہ دل دایہ، دہبی خوارو کہچی
حاتہمی تہی بہ گونی نابی، کہ بو مہرگ تہچی
پالہوان بیبہشو، ہوشیار گرانبارو، کہچی

۱- حاجی قادری کوئی لہ شیعریکدا دہلئی: (ہہر تہدیبیک بووہ سا خوا لہ دہمی ناوہ بلئی دہولتہتی داوہ بہ کہر، نیعمہتی داوہ بہ سہگان). دیوانی حاجی قادری کوئی، گردو کوؤ پہخشکار: گیوی موکریانی، چاپی سیئہمین، چاپخانہی ہہولیر، ۱۹۶۹، ل ۴۲.
ہہروہا: دیوانی حاجی قادری کوئی، لیکولینہووہ لیکدانہوہی: سہردار حہمید میران و کہریم مستہفا
شارہزا، بہغدا، ۱۹۸۶، ل ۸۲.

دهولته تی داوه به کهر، نیعمه تی داوه به سه گان

قاوه خانیکه پری به زم و ههراو زه لزه له یه
ده غل و دانیکه پری ژیل و سن و خهرته له یه
میترگ و قشلاغه پری کاوړه له رو بزگه له یه
من ده لیلیم به خودا گیانه که حاجی شه له یه

دهولته تی داوه به کهر، نیعمه تی داوه به سه گان

له م هه موو به ش به شی دونیا یه، برا که م! شرییه
له م هه موو خو شیییه دا، مه رده له قاتوقرییه
مه شکه یی شیخ له ریا، ههروه کو ناخوړ پرییه
توش بللی کاکه وه کو من، ته مه باوکی خرییه

دهولته تی داوه به کهر، نیعمه تی داوه به سه گان

له م به رو دهرگه دووسه د گورسنه پاراوه ته وه
به دلی پر غم و سپیپه لکی ره شی ماوه ته وه
چونکه دیتوومه هه موو ناکه سو بیچ، ساوه ته وه
من به ته م نوکته له پری خه لک ته له م ناوه ته وه

دهولته تی داوه به کهر، نیعمه تی داوه به سه گان

به سمه من لوتفی خودا، هینده که ناسیومه به یه ک
باوهرم زوره به پیغه مبهرو قورئان و مه له ک
کرده وهی خوم که به هانا بی له روژانی کوته ک
(راجیا)، چیم به سره تیمپریه به میلیون و به له ک

دهولته تی داوه به کهر، نیعمه تی داوه به سه گان!!

(۴)

براکان، ورنه سه یران وا به هاره
شنه ی باوهرش، کزه ی جهرگ و ده ماره
نه شه ی پشکووتنی سه د لیوو زاره
زه ماوه ندو گریشمه ی گیاوو داره

له کوردستانی شیریندا دیاره

له لاییی ههول و هوی کور تیکه لآوه
له لاییی بهین و بهست و، چاوو راوه
له لاییی بهزم و رهزم و، بهندو باوه
به ههرا لادا ته رژی، ههرا تافو تاوه

له کوردستانی شیریندا دیاره

دهمی سۆزهی سهرو، سهوزهی لقو چل
دهمی له نجهی قه دو، په نجهی گول و مل
دهمی پرشه ی گه لآوو، مرشه یی پل
دهمی ورشه ی ههناو، دوو که ئی دل

له کوردستانی شیریندا دیاره

چراخانه ی شهوی بهزمی گه لآویژ
بووه سییره ی ته سییره ی کوردی چا بیژ
به سهردو گهرمی ههرا مه حلیکه راویژ
دهوارپیژو، ههرا وچیژو، ته مانپیژ

له کوردستانی شیریندا دیاره

چریسکه ی کۆو ته رازووو ههوتنه وانه
تریسکه ی موشته ری و زوهره و که وانه
له چه خمه ی بهرخ و شیرو گول ره وانه
ته وانه ی بو گه لآویژن شه وانه

له کوردستانی شیریندا دیاره

له ســــــــیوه یلا نه ما تاوی کلکدار
چزووی دوو بشکه رشتی گومگومه ی ژار
دهوولک و ماســــــــیوو، قـرژال و گابار
به پیوه یا به ریوه، مهست و بیمار

له کوردستانی شیریندا دیاره

دیوانی راجی

تکاتان لیّ ته کهم شیرانی شهرزه
له سهردا وهرنه خواری، چه شنی تهرزه
ژیانی نیشتمان، تهر پهست و بهرزه
تهوهی ساغ و شه پوزن، لهم دوو وهرزه
له کوردستانی شیریندا دیاره

هه لاله و ستک و ره یحانه سه پانه
دهمی شیرو پلینگ و لووته وانه
چه قیله و مؤرد و میلاق و نیسانه
له چاوو پرووی بهه شتی مه ن نیشانه
له کوردستانی شیریندا دیاره

دلۆپه‌ی چاوی (راجی)، لاله زاره
له ره‌نگا و ره‌نگی سارا، غه‌م گوساره
گولّه و هه‌روا له‌سه‌ر قه‌لغه‌ت سواره
هه‌موو هه‌ر کیمیایی کرد‌گاره
له کوردستانی شیریندا دیاره.

(۵)

ته‌م هه‌موو خویناوییه، خاکه‌ی له کوردستانه
ته‌م هه‌موو باخ و زه‌وی و هیلانیه‌یی باوانه
ته‌م هه‌موو پرووباره سویرانه، کولّی گریانمه
ته‌م هه‌موو ئالّو گه‌شو، سووره گولّه‌ی می‌رگانمه
خوینی باوک و مام و تاموزاو براو یارانمه
بیّ که سوکارو هه‌تیوو، ده‌رده‌دارو ره‌نجه‌پۆم
- تا- گرانی کردووم، سه‌ه‌رباری زام و سیبه‌پۆم
بوّ ده‌وا، ژه‌هرم ته‌ده‌ن تورک و عه‌جه‌م، ئینگلیس و پۆم
کاکی خۆم که‌ی چا ده‌بم؟ مه‌نناعه‌یه‌ک نه‌مدی له خۆم
هه‌ر دلّم مابوو، ته‌قی کردو چه‌شی کرمانمه

پیبزانہ گیانی شیرینم، لہ کوی ہاتوویہ دہر؟
بیجگہ لہم خاکہ ی کہ تییدا بوویہ تۆزو دہربہ دہر
بۆچ بہ مہردی، باوک و دایکی خۆت نہ ناسی، قوربہ سہر؟
مہمکی دایک و تہربییہ ی باوکت بہ کارت بی، مہ گہر
باوکہ ئاوارہ ی ولات و، دایکہ سہر گہردانمہ
تییکہ لی ہەر ہۆز تہبی، بوویہ ہہوین، کردت بہ زیپر
تہیمژن بیگانہ خوینت، تۆش تہبی چرچ و چہویر
میٹشک و مۆخت دہر تہہینن، تہی نہ زانی گیترو ہیپر
جا وہ کو بوخچہ ی ژنانیش، تہ تخنہ ہہرزال و تیپر
حالی تو ہەر من تہ زانم، بۆیہ قورپیوانمہ
تیش و زانین و ہومییدی کوردہ رۆیی، وہک پلار
کہوتہ دەستی نابہ کاران، تہیوہ شینن بی ژمار
ہەرچی لاق و دەستی کوردہ، تہیشکینن وہک شکار
داخہ کہم، بیگانہ بوونہ رۆستہم و تہسففہندیار
تہ فروتوون بۆ تورک و رۆم و عارہب و کویتانمہ
تہی گہ لی ہاوخوینی شیرین، وہی گولی خۆش بۆن و رہنگ
گہر منالیکت بیینم، تہیمژم وہک نوقل و بہنگ
پیرہ میردیکت بیینم، تہیخہ مہ شان وہک تہفہنگ
زولقی خاتونان بیینم، بۆ کہ مہندمہ رۆژی جہنگ
تۆزی پیلاوت، وہ کو نازت لہ سہر چاوانمہ
کۆمہ لیکم پیکہوہ نووساوہ، دل شہ یدایہ تی
ہەرچی قازانجی ولاتی کوردہ، تہو پە یدایہ تی
ہیندہ گہوریکی نہ فامیش، زہرتک و سہودایہ تی
وا لہ تیمارخانہ کانی لہندہن و بہ غدایہ تی
بہس لہ مہیدانی ہونہردا، ہہوہوہی مہردانمہ

سووره سیوی رومہتت، بۆچ زہردہ رۆلہی شیرینم؟
 ہەر منم، بیگانہ نیم، دۆستم، مہزانہ دوژمنم
 ہەر لہبەر دووری دوو چاوی تۆیہ بۆرو چلکنم
 ئیستہ پیٹ شابوومہوہ، خوٰشہ ژیان و مردنم
 تۆم لہ دەم دوژمن دەرینا، شایبی و سہیرانمہ
 پایہداری کە ی خودا، ہەرچی لہ کوردہ پیشہوا
 ناوی تۆم لی بہست و رووی خۆم کردہ عاسمان و حەوا
 خاککی خویناوییم بکاتہ گوئشەن و ئاو و ہەوا
 تاکو (پشکو) قەت بہ کەس نہ کوژیتہوہ، بہختی رەوا
 بەشکو گەرمی کاتہوہ، ہەرچی دلی کوردانمہ!!

(۶)

بووکی چەمەن سەوزہ بوو، سوور بۆتہوہ
 تک تکی شەونمی ریشتوتہوہ
 میزەر و دەسمالی کە کردۆتہوہ
 چاوی قەلانیش خەوی بردۆتہوہ
 دل بہ گەشی باوہشی کردۆتہوہ
 بەزمی گول و بادەو و دوو چاوی یار
 وا ئە گەرئ ناو گەرہ کی نہوبہ ہار
 پپر لہ حەزو زەمزەمہیی چەنگ و تار
 کاری لہ نہورۆزی نہ کا چاوہزار
 ہەرچی کە سووک ہات و گران چۆتہوہ
 قولفی کەمەر، تا نہتزازئ لہبەر
 دوگمہیی مەم، تا نہمژئ میشکی سەر
 ماچی دەمان، سەرنہ کرین سەربہسەر
 دل چ نییازیکی نییہ بیستہ دەر

به حرى كولى، چونكه نه نيشتوتته وه

كاتى له پهردهى گولى سوورى خزا
جهرگى به تهنوورى خه سووى داچزا
بووكى به فرميسكى به لالووكى زا
كوړپه يى خويى كه مژاوو دزا

بابه كه شى خويى نه سه نندوتته وه

شيوه نه له و ماله، هه تا ديتته چهنگ
به رگو گه نم، نه وتو خه ريته و تفهنگ
هوژى شه پره زى ته قه لا، دى به جهنگ
هيچ له سه ركه وتنى ناكا درهنگ

كه س جلهوى نه سپى نه به ستوتته وه

تیبگه هه زكردى جاحيل و كچ
چون نه گه نه يه كترى، كولان و رچ؟
خوشه ده مى ماچى خه ت و خال و لچ
سه خته ده مى، گرژيو توران و خچ

دهست به كه له پچه و به سه رى كوتته وه

تيته پهرن له شكرى خه م، جوون به جوون
تا بكه وي هيزى هونه ر، سه رنكوون
تيسسته كه هه لسيتته وه ليوى به خوون
دوژمنى ناسيوه له رپى چهن دو چوون

دهستى نه نى، شهرته به (پشكو) ته وه.

(۷)

له گه ل هوزا مهن خودارو دوپروو
بكيشن بو هموو ئيشى ته رازوو
برپژن ئاوى چاوو ره ونه قى روو
بنيزن گولشه نى هوش و ده مودوو

هه لسته ئه ی گه لی کوردی خه والوو

له رۆژی ژین، هه موو گهر بینه کوشتن
به مهردی، نهک، حه یا قه تریکه رشتن
زمان و دل بکهن خاوین، به شووشتن
گران بکرن یه کیی و، پیسی فرۆشتن

رهوانسی قووت بدهن قازانج و پاروو

سه ری بهرزو، دلی خاوین سوپهر بی
رهوشت و بهرگی شادیتان له بهر بی
دوو چاوی نیشتمان، رهوشه نزهه بی
پری سه به سستیو جهژن و هونه بی

نه بینی شیخ و میخ و سیحرو جادوو

سوله یمان، گهر ئه لاین کاری به قاش بوو
خودا دابووی، هه موو ئیشی به لاش بوو
به عه قل و هوش و ئازایی و ته لاش بوو
له چه وتیی دوورو، سه به سستی وه لاش بوو

جه ماتتی مهردییو عیلمی له لا بوو

گزنگی رۆژی کۆمه ل، که وته کیوان
مه ترسن قهت له شه یتان و له دیوان
بنۆشن بادهیی خووشی به لیوان
به کرده و مه شق و هه لکیشان و پیوان

به گیان پهروه رده کهن مندال و زاروو

جه ماوه رکهن، که کاریکتان له پیشه
به ته دبیر بیخه نه کار، بیرو تیشه
رهگی ژین بی میانه، هه ر به هیشه
سه روکاری هه موو شت، کیشه کیشه

شتی رهق رهق بنینه بن په راسوو

دیوانی راجی

به زانین، سه‌نعت و فن تاوه‌دانه
کلیلی ده‌رگه‌یی شادی و ژیانه
ته‌ماشای دل‌به‌رو باخی گولانه
هم‌موو دهم، پوژو مانگت پاسه‌وانه

وهرن (راجی) بدهن باوه‌ش، له بانوو.

پینج خشته کی لہ سہر غہزہ لیکی ئە دەب

باییمه وه هاواری دلو و خاک په رستانتان
میلله ت بخورن، ههروه کو شیران له نهیستان
تا سه ربکه وی خاکی وه تهن، وه ک گوهرستان
ئیمش و که برازیتته وه ریزه ی گول و بوستان
قده هه لئه وه ری گول له تهمهن، جان له تهنستان

کۆمه ل بکه ن و، ریکیبخه ن زینه تی مه وتهن
لاوانی عه شایر، کوره جاحیلی ته هه متهن
بگرن به هه وه س، دهستی برایانه له گه رده ن
باده به سه بو بین و، بده ن مه ی، به خه می دهن
ئیمش و که شه بو ستانه، با بیته گولستان

ئیمه به چه حالیکه وه مردین و گرفتار؟!
خوینی دلو و چاومان ته رژی، تاله له ب و زار
گه ر بیتو له مه هه لیکه وی گه وره وو سه ردار
چهنه د خو شه له پرده، که دلارامی وه فادار
خوی بیته عیاده ت له نه خوشان و له خه ستان

پاشا به عه داله ت بی له گه ل میلله ت و ره عیه ی
پول و سه فی دوژمن، وه کو تو مار بکا ته ی
لیدا به به شاره ت له وه تهن، چه نگ و ده ف و نه ی

خۆشتر نییه بۆوهی که نیساری قهدهمی کهی
سه د جانی عهزیزت، نه بهدهستی، به دوو دهستان

هه ر کهس که بیینی له چه مهن، یا سه ری کیوان
بیکیه به برای خۆتو، نه بی پهردهوو نیوان
هه رچی که بگه ی پی و تو بیکیشییه گریوان
جاری شه که ری لیوی نه وه ند بمژی به لیوان
شه هدی شه که رت بتکی له بن ناخونی دهستان

به زمیکی یه کی بیینییه روو، خۆت که یه نه علی
ته بعی بگری، هه لکه نی ریشه یی جه علی
وه بزانی له پهردهی وه ته نا، وینه یی به علی
جاری سه ری کولمه ی بگه زی، گاه له بی له علی
گه بنکی دوو مه مکی بگری، گه ه سه ری پوستان

شیرین و ته رو شوخه وه تن، دل به ری میلله ت
قازانجی دل و گیانه، ژیان ی سه رو ده ولته
جاری که بکا مه یلی عه دو، خۆشه به هیمه ت
گاه زه جمه تی ده ی، گاه نه ده ی، گاه به ته بیه ت
ریکی بگوشی، عوزر په زیرایه له مه ستان

بووکی وه ته نت، هه ر که به تو نازو ره ی دا
بو کرده وو بو مه عریفه ت، گه نجی شه ی دا
به و مه عه دن و به و سککه که هات و نیگه ی دا
نه مجاره قه دی خۆت، له قه دی سه روی سه ی دا
بالینی وه کو مار له نه خلی عه ره بوستان

دیوانی راجی

ئاخۆ به دلی شاد ئەبینم که چرا دی؟
به زمی وهتهن و ریکیو عهدل و سهرو پا دی؟
(راجی)، به سوئالیک و جهوابیکی به قا دی
تاکه ی (ئه ده ب) ئەم عوشه ته، هه ر تا کو نیدا دی
مردووت بمری هه ستن، ئەوا مردوو هه لستان.

۱- ناونیشانی کوردان

(۱)

هانام بہ بہر تو یا غہ ففار
سولتانی شاخ و دہشت و شار
دامہ زرینی لہیل و نہہار
رزقی دہدہی بہ موورو مار
ہاوین، زستان، پایز، بہہار
چہرخت گیپراہ پایہدار
بہخیو دہکھی گہداو توجار
بزر ناکھی یہک توڑہ کار
لہ ہہموو حالی تاگہدار.

(۲)

تاگاداری ہہموو حالان
ہی دہردہدارو چاو کالان
لہناو شاخان، لہناو مالان
رہحمی دہکھی بہ عہودالان
دایان پوشن بہ دہسمالان
چ ہوڈوہ ناز، چ بن دالان
بہ ماچان پیرسن حالان.

(۳)

پیرسن حالی فہقیران
دہریان بیسن لہ زنجیران

بارانيان مه كهن به تيران
ههروهك دييلان و نه چيران
له لاي خه زيم و لاگيران
بو منى هه ژارو مال ويران
جيگاي ماچمكه ، دهسگيران
له ناو رهبان ، له سهه ر بيران
هيچ مه ترسي له بي پيران.

(۴)

له بي پيران ، نه تبي باكه
نازه نينه ي روومهت پاكه
هي چاومه سته ي پر تريكه
گهر دن بللووري ته فلاكه
به و خودايه ي ته نياو تاكه
رؤحم ده لئى له ژير خاكه
به دهن ده لئى : ليم حاشا كه
له داخى تو ، جه رگم چاكه.

(۵)

جه رگم سووتاوى كولمانه
له بن ريزه ي ته گريجاننه
شنگ و هه لال و ره بجاننه
دهسته دهسته ي كا كولاننه
گيا به ندو خاوى شاخانه
ميسك و عه نيه ر چه ند هه رزانه

غالییہی عہتری شارانہ
نمونہی زولقی یارانہ
دہلیی ریڑہی باریزانہ
لہ دہم شہ کراوی چاوانہ
داغی سہر جہرگی باغانہ
بروانن ئاخر زہمانہ!!

(۶)

ئاخر زہمانم لہ چاوه
شہرم و حہ یام ہہ لگیراوه
پیالہی شہرابی داناوه
نیرگس لہ دہوری رسکاوه
مہزہی خال و خہت کشاوه
ہیشتا دہستی لی نہ دراوه
جووتی بادہی لی نہ خشاوه
ساقی بؤم بینہ بہم لاوه
تہ جہل نیڑیکہ ، وہستاوه
شیری بروی دہرکیشاوه
جہوہہ ردارہ ، تازہ ساوه
تیری برزانگی داناوه
خیرابہ ، کارم تہ واوه.

(۷)

کارم تہ واو لہ کہوانی
دلی کردوومہ نیشانی

له بهر شوعلهی دوو کولمانی
وهک مانگ و رۆژی تابانی
بزرگ ناکا له چاوانی
به پرشنگ و بلیسانی
به مویجان و درهوشانی
بی فهرقن شهوو به یانی
به خوا خوشه راموسانی
سه به ینان و ئیوارانی
نیوه شهوو، نیورۆییانی
پاش عهسران و، به یانیانی
چیشته نگاوو، مال نووستنانی
شه کرو شیرو خه مره کانی
ههنگوینی بی هاوقه رانی
به رهو خوار بیی، بو لیوانی

(۸)

لیوی چی؟ ئای حه یاتن
زیپی سووری بی زه کاتن
یاقوت ریژن، بو وه لاتن
شیفای سه د نوقل و نه باتن
چهند پاشای به رزی بو هاتن
چی فهوتان و، چی هه لاتن
هیندی به هیوای خه لاتن
وه کو من بی دهسته لاتن

به لام به سه برو سوباتن
دایم له سه وداو مه زاتن.

(۹)

سه وداو مه زاتی لیوانه
موشته ری ریزه ی ددانه
دورپو گه وهه ر به بارانه
مامله تگرم مالویرانه
سه ودا ی به خوینی چاوانه
هیشتا ده لئی چهند هه رزانه.

(۱۰)

هه رزانه کوی زه قه نی
دارژاوه به سه د فنه نی
قه ت ده رنایه له مه فته نی
له سه ر قه لاتی گه رده نی
قوبیه ی سه د رهنگی مه عده نی
قوربانی بم، پیده کهنه نی
رؤحی عالم هه ل ده قه نی
مووسا رۆیی بو مه سکه نی
له شیوه ی غه بغه بی ته نی
پیلاوی پیی داده کهنه نی.

(۱۱)

نه علی چی؟ ئیره ته وایه
جیگای ناسینی خودایه

گهردن، داری داگیرسایه
شه ویش، تاریک و سه رمایه
هه ورو باران، ره عدو بایه
دهسته چیللیکی بو نایه
سه ر لی شیوانی موسایه
بیزانن کاری مه ولایه
هاروونیش هاتسه هانایه
ته سخیری فیرعه ونی شایه
به که و که به و ته ماشایه
با غه رقی که ن له م داوایه
نوره ی موعجیزه ی عیسایه.

(۱۲)

موعجیزه ی عیسا له سینه
سفره ی خودای بی قهرینه
ناردی بو قهومی بی دینه
تیمان بی ننه به یه قینه.

(۱۳)

سفره ی شیرین، سینگ و مه مه
چاره ی هه زار دهر دو غه مه
بللووری ساف و بی ته مه
به فنجان و، به زه مزه مه
ده لئی دایه ره ی عالمه مه
خرو پرو شه کرله مه

سارپیژی گشت دهر دو غمه
هه ریه ک خونچیکی به دمه
به شی هه زار هه زار جه مه
تیمان بینه به دل و دمه
نه وه بتکاته شه مشمه
ئه ی خۆشه ویسته ی هه مده مه.

(۱۴)

ئه ی هه مده مه ی کارو باران
تاشقی بالای چاو به خوماران
دل به لهرزه ی گواره داران
لیقه و ماوی گوئی به گواران
پروانه ی چۆچه ی هاواران
له سه ر لاجانگی نازداران
سه ر نشیو دین، هه روه ک جاران.

(۱۵)

هه روه ک جاران، نه رم و شله
له ری ی که زیه ی، چاوم کوله
ماری ره شی شان و مله
هاننا ده با، به بولبوله
گه ردن لغیش له سه ر پله
ده لئی مپرووتی بابله
هه لاره سه راوی کاکوله
کرمۆکه ی دینه به ر دلله

ئەجنا نۆرە قەنەفلە
جانتای عەبیاری لە ملە.
(۱۶)

لە مل، جانتای عەبیارییە
میخە کبە نەدی دلدارییە
پەروردهی بینتی بارییە
بە زنجیری نازدارییە
سەودای لادییی و شارییە
بە پیروژه و مروارییە
هەوای لە رووی سەردارییە
لەسەر سینە بە هارییە
سەد گۆل خونچە بەزارییە
نیرگس بەشی غەخوارییە
چاوی زەردبوو، یە کجارییە
رەنگی سپی سەبارییە
قور بەسەر من، ریم هارییە.

(۱۷)

ریم هارییە، وانەم دوورن
سوورو سپی، رەنگ بلوورن
سەوزو ئالو، زەردو سوورن
هەژانی بەنک و بەن موورن
دوگمە و هەیاسە پەر نوورن
کەمبەرە و ئوولە مەسوورن

سەرگه رمو مهست و مه خموورن
له شكري بى باسك و بوورن
لييان دووره هه رچى زوورن.

(۱۸)

هه رچى زووره، ليين نايه
ميرگيان به ئاو هه وايه
هه ريهك له داوايهك دايه
بى نه زيرم لهم دونيايه
ورشه ورشم له په نايه
چ لهم لابي، چ له ولايه
به هه شتم جيگه و مه ئوايه.

(۱۹)

جيگه له باغى به هه شته
قاشى ناوكى چه نده خشته
شووشه زكى ساف و ده شته
نه خشاوى خال، هه وت و هه شته
تورت و تهرو لوس و گشته
وا ده بى حورى سروشته
پيروزيان بيت لهم فريشته
به ناو ئيكه، هه زار چه شته
يهك ته خته يه، خشت و مشته
هه ر كاري وهستاي بى پشته.

کاری وهستای به حه واوه
ههر به ئه مریک دارژاوه
قوببیککی وای لی هه لداوه
ناوی سه د گه نجی لیئاوه
ئه م ئینسانه ی وا بهر چاوه
ههی کاکه لییره رسکاوه.

(۲۱)

ههی کاکه جیی جوستوجویه
له دامینی گهردن، گویه
مابهینی ناوک و ته ژنویه
ته وقیککی وام له تهستویه
لییره ناکه م گفتوگویییه
عه بیی ئیمهش ههر هی تویه
مه لین شایه رمان شه تخویه
ته گهر بیلییم باوکه رویه
جهرگم سووتاره، بونسویه.

(۲۲)

جهرگم سووتا وهک قه قنه سی
له تاو تهستونده ی ته تله سی
ههردهم ده دره وشیی نهرگسی
قهت شین نابیی خارو خه سی
دلمی به ناز هه لاوه سی
به قه ددو سه روی نه وره سی

حه پسه تا ئاخر نه فه سی
چه نده ناخوشه بیکه سی
خوایه هه ر تۆم فریاره سی.

(۲۳)

فریاره سم هه ر تۆی خودا
پووزو به لئه كه به ده ده خا
مۆمی بلسه وری هه لئه ده كا
دونیا یه پر ئاگر ده كا
سه د ئه ولیا كافر ده كا
پاشاو گه دا، شیخ و مه لا
ده بن بیه هوش و بی سه دا
فكر ناكهن چ هه شته با
غه یری دوو قالب كاره با
له ئه ژنۆی تاكو نووکی پا
له چاوان ده كا مه رحه با.

(۲۴)

مه رحه بای گه و ره و منداله
هاره ی پاوانه و خرخاله
له پیی كچی چواره سه له
له پاوو پووزی عه وداله
تییی هالاه ماله و ماله
ده لییی ماری بی ئاواله
له گه نجی زیوو ساماله.

سامال و شهوقی له نجه یه
ئهجا نورهی سهر په نجه یه
ئهویش له دهم ئه و گه نجه یه
ده لئی له جیی په نج فهرزه یه
رووی له مه ککه و مه دینه یه
ههر یه ک فانووسی دیده یه
خیری وانم، یه ک به ده یه
ههر ساتی، سه د خیری هه یه.

خیری په نجه ی کافوورینن
له خوا نه ناسان پرژینن
هیند ناسک و نه روم شیرینن
کاژی مه پمه ر، بلوورینن
به تاو و بوون، داری چینن
تهرزو ته رو، هین و مینن
وا ره نگا و ره نگ و نه خشینن
ژیانی رووی سه ره مینن
خو کویر نه بوون، بو نایینن؟

بو نایینی پشتی قاچی؟
له سه ره کووره ی غه مان لاچی

گەر بیگه یه، بیکه ی ماچی
تیئی نافکری، دای ده پاچی.
(۲۸)

دای ده پاچی ههروهك شه كر
وهك نه خوشی، بوی بی به فر
یاخوا، یا حه زه تی خدر
جه رگم بوی بوو پندر پندر
بو شه کرو به فری وا نادر.
(۲۹)

نادرن، ئه ی برای رییه
ئه مجا، نهۆه ی به ری پییه
ده ئیئی ئاوینیه ی ئاوپییه
که یفت، کاکه، له هه ر جیه
ته ماشای کهو، چاوت لییه.
(۳۰)

چاوت لییه له قومپانی
توی زیپرین، یاری گیانی
شه ری ئینگلیزو ئه لمانی
هه راکه ی چین و ژاپانی
به ئیتالیاو، ئه مریکانی
به روس و میسرو یونانی
له سه ر وییه گه ر ده یزانی

ههروهك بهیتی بهردهشانی
له قهرانگویی، قومهرغانی^(۱)
به تاسه و، لوولی زولفانی
مه دحی ده کا، تا قومپانی.

(۳۱)

مه دحیان کرد تا قووپانه وه
هه موو چوون و برانه وه
شایه ر به چه ند لیكدانه وه
یار له بهر ده ستیان مانه وه
منیش ماندووم حه سانه وه
هیندی کم نایه بانه وه
ده ست و ده مم کشانه وه
که تی فکریم به گیانه وه
عه یی نییه بادانه وه.

(۳۲)

بادانه وه م، بو بازووه
شه هینی سه د ته رازووه
خودا دروستی کردووه
له سه د مادده ی بژاردووه
بو ده سته ملانی ناردووه
دوو چلچرای هه لکردووه
له بالای یاری به ستووه.

بالاؤ دہستاو دہستہ
قؤل و باسک، دہستہ و رہستہ
کاژی زیوین، شیریں خہستہ
ہہرکس جیگای بہرزو پہستہ
جہرگی سہقت، رۆحی سستہ
سہرہخو، شییت و سہرمہستہ
ئینجا دل بہر چ دہرہستہ؟

(۳۴)

چ دہرہستہ یاری مہزن؟
لہ بہر ہاژہو ہارہی بازن
پاشاو گہدا بوئی دہتہزن
لیوو سہیلان دہگہزن
بہ مہقسہد ناگہن، دہبہزن.

(۳۵)

ناگہن بہ پہنجہی گہوہری
بہ قہنتار بیینن مہشتہری
بہردی بہ قیمہت جہوہری
قہتارہی شہمہندہفہری
لہ دو ویش باری حوشتری
نینوکی ناداتہ بہری
تہو نہونہمامہی دل بہری
حہسوودی پی دہبہن پہری

له پیوه تا توقی سهری
پوحم به جاری هه لوهری
وهخته له خوم بیم بهری
به بیکهسی و، به بی دهری
به فه قیری و قه له ندهری
هاتم که بیمه هاوسهری
مردم به سهه کویره وهری.

(۳۶)

مردم له داخلی روومه تی
گه پام، سوورپام مهمله که تی
به پی خواسی، به سهه ر په تی
به هه زار جو ره ئافه تی
هه رچی هه مبوو له دهوله تی
دامنا له بان خالو خه تی
رووت و قووت بووم ئاقیبه تی
دهیبه مه قه برم، عه زره تی.

(۳۷)

عه زره تم هه ر ئاخ و داخه
چوئم کردن کاخ و لاخه
جاریکم گوت: جیم بو راخه
وتی: هه ی هه ی، چه ند گوستاخه.

(۳۸)

چه ند گوستاخه وهك په روانه
کاری په روانه سووتانه

لہ تہ لہ تریکی کولمانہ
بلیسہی نووری یہ زدانہ
چہ رخی ہہ زار شہ بوستانہ.

(۳۹)

چہ رخی لہ نجہی لہ بالایہ
زہردو سوور، ئالو والایہ
شہدہی بہ ناز لہ سہر نایہ
دلئی خہ لکی لی پیچاہ
ہہر یہک سہد گریی لیدایہ
چارو کھی بہ سہر کی شایہ
دہ لئی گہ نجہ داپوشرایہ.

(۴۰)

دہ لئی گہ نجی بی قیاسہ
شاہید، تورپہی پیچو تاسہ
جیگہی ہہراو باسو خواسہ
ریشوہی بہ ریز تاسو لاسہ
ہہر یہک مہستی تاسو کاسہ
بہ گیلاسو، بہ ریواسہ
چوون ناکہ ویتہ وہ سواسہ؟
تہوہی وہ لی و خودا ناسہ.

(۴۱)

تہوہی دہ سولحا بو خودا
لہ مزگہوتو لہ خہ لودا

کہ دی دلبر لہ جیلوہدا
بہ جارئ وا ہہ لئخہ لہ تا
گاور بوو، لہ دین وەرگہ را
شہ یتان حہ سوودی پی دہ با.

(۴۲)

حہ سوودی پاشاو خونکارن
بہ ئاخ و داخ و ہہ ژارن
شیخ و دہرویش خزمہ تکارن
پاکیان بہ ہیش و تازارن
چاوہ پیئ تہ مری دلدارن
سہرمہ ست و شیئت و بیمارن
لہ گیانی خویمان بیزارن.

(۴۳)

بیزارہ ہہرچی دیندارہ
ہہردہم لہ ہاتو ہاوارہ
بہ ہہ زار دل بریندارہ
تہ شقی دوو چاوی نازدارہ
ہہرچی پیرہ، ہہرزہ کارہ
گہر زاروی پارو پیرارہ
وہ کو من زارو نہ زارہ.

(۴۴)

زارو نہ زار وہ کو منہ
نقووم لہ گو می بی بنہ

چونکو چاوی له گهردنه
مالویرانی به لگ و بنه
پشکنیم کون و قوژبنه
دیتم هه رچی کچ و ژنه
نه مدی وه کو ئه و گولبونه
ئه توش برۆ، بیپشکنه.

(٤٥)

بی پشکنه هه رچی باشه
چی خاوهن روتبه و مه عاشه
به قه شه و، رایب و، شه ماشه
به دۆمی وه ستای که لاشه
وه ستای بیژینگ و ته لاشه
هه رچی گرد و، هه رچی شاشه
به باربینن زیرو داشه
چ ئاوریشمه و، چ قوماشه
هیشتا به های یار، به لاشه.

(٤٦)

به های قهت نایه ته رایه
نۆره ی سه یران و سه فایه
له شارو دهشت و سه حرایه
به کۆمه ل دین بو سه مایه
ناسکه کیژن، رۆله ی دایه
کارتاسکی تایه و مایه

هه مووی شیرین و له یلایه
خاتو زین و زوله یخایه
خه رمان چینى ئاوايه
قه مه رنازیش له خه تایه
هه رچه ند ده کم قسه م نایه.
(۴۷)

قسه م نایه به زۆرو کم
هاتن کوری قامهت عه له م
شیرانه و مه ست و موخته ره م
زه بر به ده ست، ره نگین قه له م
چاپوک سوارن، خاوه ن هه شه م
(گیو) و (فه رهاد) و (کاکه مه م)
(یوسف) و (خورشیدی یه کم)
ده ست به خه نجه ر، سگریت^(۱) به ده م
هه لده پهرن شاه و خه ده م
نه ماوه ناوی رۆسته م.
(۴۸)

رۆسته م و زال، خاوو سستن
ئاغاو به گلهر راده وه سستن
له مه یدانا سه ف ده به سستن
له گه ل دوزمنان سه به سستن

۱- سگریت، Cigarette : جگهره.

گرتن، خستن، کوشتن، بهستن
گولله و خه نجه ر ده پهرستن
رژله ی شییر، ئازاوو مهستن
کوردن، سه رگه رمن، دروستن
گوردو مهردو، توندو چوستن
دهرگه ی وریایی نابهستن.

(۴۹)

نابهستن دهرگه ی دیوانان
دیین و ده چن پالسه وانان
ده چن بو ناو و ناوانان
تفهنگ له دهست و له شانان
حیله حیله بهسته زمانان
نرکه نرکی شاه و خانان
ههروهك گولله ی عاسمانان
سواری ئه سپان، وهك یه کانان
سمان دهخشینن له بانان
قه ئتاغ دههستن به رانان
گرشه و بلیسه ی ده بانان
هه مووی له ساحیبقرانان.

(۵۰)

ساحیبقران، شهست و شهشن
به ناوبانگن، دل بی غهشن
جگه ردارن، ساحیب بهشن
ساحیب که مالن، سه رکه شن

تاعوونی قهومی روورپهشن
کوردن، عه گیدن، چه ند گهشن
راوی خویمان دادهبهشن.

(۵۱)

دادهبهشن راوی ئاسک
نهرم و لووس و پووس و ناسک
هه لده مالن قوئل و باسک
دایده هیئن رهگ و لاسک.

(۵۲)

رهگ و لاسک دادهبهشن
تازه نه مامان دهچینن
خوینی دوژمن دهپرژینن
مه حبوبه ی خویمان ده هیئنن
ریکوپیککی نافه وتینن
به ناو و ناوبانگ ده میئنن.

(۵۳)

ده میئنن کوردی روحانی
عه شایه ری، ههم دیوانی
عیلی جافان و بابانی
شیرو پلینگن لوانی
پالسه وانن مندلانی
ناژمیردرین بو چازانی
خیلی کورد و هه ورامانی
ئاغه سووری و سالیانی

میکایه لی و جاف سوئتانی
تہہلی پژدەر، بہ ہوزانی
عہ باسییو، بابہ کرانی
مامہش و مہنگور، ناوانی
ئاکو، خوشنار، بالہ کانی
(پاشای کورہ)، شای جیہانی
میر مہمہ لی و، میر وسوانی
ہوژی بنزیری و پیرانی
مہرگہیی و شالہ بہ گیانی
لہ گہل کوی و ئاقاران
بہ غہ فووری و حہ ویزیانی
ہہ مووی لہ مہردی مہیدانی
مہریوانی و موکریانی
سوئسنی و ہیندی ئیرانی
بانہ و سہ قزو سہردہ شتانی
قہ لاسیوکو، سیکانیانی
بہ مسکین و شیخہ کانی
شیخ بزینی، لہ گہل شوانی
لای کەرکوک و سلیمانی
باسی ناگری بہ زمانی
بوئی و بابوئی و خہیلانی
سورچی و ہہریری و شیخانی
زازا، بہرانبہر سوزانی
زراری و ئاگری و بیجانی

کورہ کورہی دزہییانی
وہک تاییہ فہی کاکہ خانی
(ئہ حمد پاشا) ی روتبہ و شانی
برایماغیایی و قہ پلانی
مامہ سیئی، لہ گہل سیانی
جگہ لہ وان، بریفکانی
بہ بہ رزنجہ و کہ سنہ زانی
ساحیئی ناو و نی شانی
تا دہ گاتہ لای لاجانی
حدوودی تورک و عوریانی
کوردی زہندی ئاودانی
جانفیداکانی کیوانی
بہ قہ لہم نا کرئی بہ یانی
ہہ موان دہ ناسی و دہ زانی
قوشہن قوشہن، پیرو جوانی
دہ چن بو راو و سہیرانی.

(۵۴)

راو و سہیران، زؤرو وازہ
بہ زم و خوشی و سؤزو سازہ
ہہ ریکہ بو ئیکئی دلخوازہ
بالاوی شہہین و بازہ
لہ ناو چؤم و کہل و رازہ
نووزہی تاژی و، دہنگی نازہ

پیکیوئی ته سپی لاوازه
حودود که وتوتته شیرازه
زیله ی زورناو نای و سازه
فیکه ی دوزه له و تاوازه
وا ده سووتی به زمی تازہ
وهک به نزمین و نهوت و گازه
هه رچی دووره لهم ده روازه
به شی هه ر سیرو پیوازه
ماندوی نشیوو هه ورازه
لیی بی سندان، پیی مه نازه.

(۵۵)

پیی مه نازه، ته و به دگوییہ
پیشہ ی بوختان و دروییہ
ته و به دکاری من و توییہ
جهوتی به سهر، وشکه پڑیہ
روورہش و ده سته ته ژنویہ
چی پیناکری خول به دویہ
له ئیشی بی جی خه پڑیہ
هه ر کهس له گهل یاری خویہ
خه ریکی مه رج و گرؤیہ
له ماچ و موچ گفتوگوییہ
که یشتن و هاموشویہ
خودایہ نه یخه ی ته م گوییہ.

تہم چہرخہ ہەر لہ سہ ما بی
چرای پیرو جوان و شا بی
یاری شیرین لہ پھنا بی
دہمت لہ ناو دہمی نابی
دہستت لہ مہمکی گیرابی
دہرگہی غہمت پیوہ دابی
خوایہ بو ئیمہش وہا بی
یارہب لیم نہ گری عیتابی
بیگرم، بیگوشم، نییہ و نابی
لیوی بژم، دہردم چا بی
گہزینی کوئمہی رہوا بی
یاخوا گہر شہویکم مابی
دلبہر بہ تالو والو بی
بہ غہمزہو نازو بالو بی
بہ باوہ شہوہ دوورا بی
ئینشائہ لالا، دہبی وابی
خودایہ مالئت تاوابی
با بہشی حہمدو سہنا بی.

حہمدو سہنا بو یہزدانہ
لہ تہرف (عہ بدورپہ حمان)ہ
ناوی (راجی) لہ شیعرانہ
خزمی جافان و بابانہ

دیوانی راجی

له شیرازی کوردستانه
ئه م بهیتهی دانا به گیانه
ناوو نیشانی کوردانه
دیاری بی براکانه
لیی خوشبن گهر نقوسخانه
رهجمهت له باوکی هه موانه.

۱۹۳۹/۳/۸

ب- وئنه کی میژووی ته بیاتی نیشتمانی کوردان

بو تیکۆشین و رزگاری له تمبهلی و نهزانی

(۱)

هانام به بهر شاهی کوردان
دامه زرینی عهردو عاسمان
خودای ته جنده و تاده میان
هه ناردووییه پیغه مه به ران
نیشانمان دهن دین و ئیمان
هم فیروونی گهلی ئیشان
جوئی بوونه وهی عیل و ریشان
سازنده یی کار و پیشان
هه خۆیه تی خاوهن نیشان.

(۲)

ساحیب نیشان په رستینه
ئینجا گه وره ی مورسه لینه
شه هه نشای مه ککه و مه دینه
پرۆ ده ستوری بیننه
هه ر خۆیه تی خاوهن دینه
به عاره ب خاسسی مه بیننه
بو هه موان، وهک یهک ته مینه.

(۳)

ئه مینی کورد و عوربانه
سهرداری شاه و سولتانه

جی نازی جینن و ئینسانه
خودا فهرموی له قورئانه
ئه هی کورده خاسی بزانه
ئه مری ئه ومان له سه ر شاننه.

(۴)

له سه ر شانمان ئه مری ئه وه
چیدی مه که چیشته خه وه
رۆیشتوی، خیرا وه ره وه
له خزمان مه چو دهره وه
هیندی له خوت بفره وه
ملت ته ستوو رو قه له وه
هوش و بیرت لا جه له وه
به رمالی شانته بکه وه
ده فته به شیخته بده وه
نۆره ی جووت و گاو دهره وه
به خیکه میگه له وه ره وه
وا رۆژه، یا مانگه شه وه
چاوت ده بیننی خرکه وه.

(۵)

خرکه وه هه رچی پیته ده وی
ئیش و کارت لیره وه له وی
شانی به رزت قهت نه نه وی
تا میلله ته سه ر بکه وی

جہرگو دل و گیانت نہوی
تیکوشہ، دہردت بسرهوی.
(۶)

دہردت بہ ہیش و گرانہ
خوینی تالت لہ چوانہ
خاکت خاپوورو ویرانہ
پووش و پھ لاش و پاوانہ
بو غہیری تو، بی ناوانہ
تینجا سہ یریکہ و پروانہ
چہند مہ عدنت لہ کیوانہ
لہ کەندو چوم و گردانہ
ہم لہ چول و بیابانہ
ہم مووی شہ و چرا و دوردانہ
مؤمنایی و خاکی سہرانہ
بہردی خہ لوز چہندہ جوانہ
گلی گوزان و دیزانہ
بیناسہ گلہ بہرانہ
گلی سپی دوشاومانہ
بو زیرو زیو، ہم مووی کانہ.

(۷)

ہم موو کانی دەست و لویچہ
ہم موو دەوری خواری خیچہ

شاخ و کیومان قسل و گیچہ
خیرابہ، خوی تیوہ پیچہ.
(۸)

خوت گہش کہوہ، سالت ہاتہ
خاکت پری لہ مالاتہ
بزنو مہرت بو خہ لاتہ
گاوو گولت لہ مہزاتہ.
(۹)

لہ مہزاتہ کہولی ریوی
گوشت مامزو بزنہ کیوی
شورو دہلہک، های لہ نیوی
بو گہنجی وانہ تو خییوی
پیویستہ کہ خوت بیزیوی.
(۱۰)

خوت بیزیوہ مامہ بیرہ
مالاتت مہ کہ لہ بیرہ
ہموی مالی یو دہستگیرہ
خاوهن خوری و رُون و شیرہ
بہ شیریزو بہ پہنیرہ
خواردہ مہنی شاو گزیرہ
ہمموو گہنجی بی نہزیرہ.

هه موو گه نجی بی پایانه
جا نورهی پووش و پاوانه
چه ند قشلاغ و، چه ند هه رزانه
له کیوان و له دهشتانه
ده لئی ریزه ی سوارانه
پالنه وانسه و له مهیدانه
شنه ی باسکی بالورانسه
گیا گویره رو پووش کورتانه
ستک و کنگر به بارانه
شنگ و ره یحانه سه پانه
دوری و کاردو له رازانه
بن به رده قی و مه لایانه
جا پیفوکی سه لک پانه
رؤحی پاکت پی بزانه
له نازو نیعمه ت میوانسه.

میوانی سه ره رزو لاوه
گیا و گولت وانه خشاوه
به ملیون ناوت لیناوه
به ملیاریش نه ناسراوه
خزمه تکاره و راوه ستاوه
چ هی سه حرا، چی هی کاوه

چ ھى سيپەر، چى ھەتاوہ
سەوزو سوورت داچناوہ
وہك زولفى ياران تيپراوہ.

(۱۳)

تيپراوہ، بوى جوستوجو كە
گويزبە لىھوو ئالە كو كە
گەنم و جويە، نيسك و نو كە
زەوى و زارت وەردو شو كە
گەنجى زينت، لىھوى رو كە
شوخى لىسەر خەلك و هو كە
گىاي بون خوشت جارى بو كە
تا نەبويىە مارمىلو كە
ئەي كوردە، ھەھ، خوت خەرو كە!!

(۱۴)

خوت خەرو كە، جەزيرە يە
بە شەمپانى و بە بيرە يە
چەند دەرمانت كە تيرە يە
ئەسپون پىرى لى ليرە يە
گليخە، مامە پيرە يە
سرىش دەليى مديرە يە
مازوو بەروو، ھەم شيرە يە
بە ھەموو بەر لى زيرە يە.

لہ زیہی جہوت و مندالہ
تہ گہر مانگہو، تہ گہر سالہ
بۆ تۆی راگرتووه تہو مالہ
لہ خوئی پیچاوه دەسمالہ
دەلیی کچی چوارده سالہ
ناچییتہو، ہەر لہ مالہ
برۆ، بۆ خۆت بیگہ پالہ
مارہی بکہو، پیی دامالہ
کورده بہسیہ گالہ گالہ.

(۱۶)

کورده جا مہ ییدہ تہ لاقہ
لہ دونیادا بووکت تاقہ
گوارہی، گوووک و میلاقہ
مووی، ونہ وشہی باقہ باقہ
یان بارپزہی لہ قہد تاقہ
چاوی کانیم پیر مہراقہ
بۆچی سا نایکہی ئیلاقہ؟
ہەر وک ریویت واقہ واقہ.

(۱۷)

واقہ واقت ہەر وک ریوی
کہ ولت تہوا کہوتہ کیوی
جاری بۆچ خۆت نابزیوی؟
گہر خۆت بناسی، وک دیوی

بو دهرمان و خواردن، خییوی
باغت رازا، برۆ نییوی.

(۱۸)

برۆ نییوی قه له ندهره
هه مووی به دهست و خه نجه ره
له پشتی به ستوره که مبه ره
به سیپه ره، به سیپه ره
ده لئی عه سکهری به ره
خوت، یه که به یه که پیدا و ره
پیتجه و، شینه شاته ره
گشتی جوان و دل به ره
بو مهرگ و ژین سه مه نده ره
ره گ و قه دو په لک و به ره
به هه موو دهردان یا و ره.

(۱۹)

یا و هری پیرو ره زیله
چ نیرگزه و، چ حاجیله
درۆ نه بی و به بی حیله
گشتی بو ژینت کلله
بو باوک و رۆ له ت که فیله
که نی ره و چاره چه قیله
سی بسکۆله و گرگاز یله
ئه و گیایه کانی خنجیله
هه موو له بهر دهستت دیله.

هه مووی دیلی بهر دهستانه
هه روهك گوتووكی نیسانه
له دامینی بههارانه
پازانسه وهی کوردستانه
خندهی گهرچی له لیوانه
جهرگی رهشی کورده کانه!!

(۲۱)

کوردی که م ئیمان و دینه
شینکت پری کاله شینه
وهی چهند تهرو کال و شینه!
مورد و چه قالدت بینه
نه سناسه، هه م یاسه مینه
کووله کهت، (قهرع) و (یه قتینه)
بو هه موو دهردان پهژینه
ده لینی سوورتهی یاسینه
سهرو و شهنگه بی ههژینه
سپیدارت له سهه زینه
خوخ و هه لووژه مژینه
قه یسی و تری بگورینه
هه نارو هه نجیر چنینه
ئه ی کورده چاوت هه لینه
سا باوهشی تی وهرینه.

باوہش بگرہ بو تہو بووکہ
بوئی زولفی پونگ و خرنووکہ
خالئی گونہی بہ لالووکہ
مال و حالت پر لہ شو کہ
دارہ بہن بوچی مہ ہتووکہ؟
لہ گہل قہ زوان ہاتوچووکہ
بنیشتت پری قوتووکہ
دہوای زگو زارو پووکہ
بہ تام و بون، نہرم و سووکہ
تینجا ریواس و چہ لتووکہ
کوگویی و کفرہ بالووکہ
ہہ مووی لہ تو دہ کا تووکہ.

تووکی بہ بیونہ فیزہ یہ
لہ گہل نہ شہی گہ زیزہ یہ
دہ لئی کولمہی عہ زیزہ یہ
لہ باوہش نازو تیزہ یہ
بو خرمہتت کہ نیزہ یہ
تہردووک و زی، زریزہ یہ
داری دہستت نہ قیزہ یہ
کہ وہرو تہرہ تیزہ یہ
مام جہ ژنوکت لہ ریزہ یہ.

له ریزت، سیرو پیوازه
به کهرت و گوگهم بنازه
زهل و زوول و قهسهل، سازه
بو ئیش و کارت شیرازه
په لپینهی شیوت بخوازه
شیرخوشیلکت له دهروازه
تیماری سه د مارانگازه
سه لمکهی بینه نه ندازه
چهند په پولهی پیوه بازه
بو کاروباری تو سازه.

(۲۵)

بو ت سازه دارو دهونه
کهندو چوم، شاخو چه قه نه
همووی مهردی سهر که له نه
راوه سستاوه، ته هه متنه
ته تدا ته دهست، هه رچی هه نه
ته گهر دهزوو، ته گهر به نه
چ پیویستیت به له نده نه؟

(۲۶)

چ پیویستیت به جاپانه
به ئیتالیا و ئاله مانه
گهر ئاقلی، سا بیزانه
نه خش و ته ونت له دهستانه

له عالم خاکت میوانه
هه موو گهنج و دورو کانه
هه موو ژیانى ئینسانه
ئه تۆش ئه رکت له سهر شانه
به کیشانه و، به پیوانه
مه به دهرویش و دیوانه
ریکیخه و، مه گره به هانه.

(۲۷)

به هانهت بکه به تاله
له کاریکه، کفرو ژاله
هی خۆته، مالى جه لاله
شۆخ و نه رم و شوپرو کاله
گه زو، بی و، په لک و پاله
قامیشی خانوو، هه رزاله
هه مووت بو هاتوون جه واله
چیدی به زاری مه ناله.

(۲۸)

مه ناله چیدی به گریان
کارت پیکدی هه ر له جه یوان
خاک و گیا، بیجگه له وان
بروانه سهۆزه بی باخان
له گه ل مه عادینی شاخان

تیڳرا، غه زنه یه کوردستان
داخی جه رگم، نییه که سمان.
(۲۹)

که سمان نییه بیته پیشه
دلّمان پری زام و هیّشه
ئاقلّمان شیخ و دهرویشه
پیاوه تیممان ژارو نیّشه
ئیشمان که چ و تیگه لکیّشه
نیخه نیخ و کیشه کیّشه
چیکه ئاخان هه لمه کیّشه
دیواخان پر له لاکیّشه
به لام هه مووی شهش و بیّشه.
(۳۰)

شهش و بیّشه کارمان ته و او
دهسته بهسته، پامان شکاو
باخچۆله مان ئاو لیّ بر او
رهق و وشکن، زهوی و به راو
دهره و میرگی تازه چناو
به چه ندیشی بهر لیّ خوراو
به خورایی که وتینه داو
به بیّ دانهی هه لآوه ساو
سیبهر په ییدا، دوور له هه تاو
به خوا ئیمه یین، مردوو مراو
دهبا بمان پیچن له جاو.

(۳۱)

ئیتر، جاویشمان خه ساره
ئیشو کارمان ناله باره
له بهر دهسمان دهنکه ناره
کیوو چیاو، زهوی و زاره
بو سه نعت کانگهی به هاره
جیگهی تیغی جه وهه رداره
تۆپ و تفهنگی نازداره
چهند فابریقهی بی ئه ژماره
باروت، به بارو قیتاره
شۆره و گوگرد، وهك بالداره
له بهر دهستت دارو باره
هیشتا چاوت له لای پاره
چاوت کویره، پر له خاره
جهرگت تهپی، پر له ژاره
دلت پر سفتوسو، هاره
شیت و بیهوش، ئهی هاواره
ئهی هاواره، ئهی هاواره.

(۳۲)

هاواری دل، قهت ناسرهوی
خهوی مه رگمان نارهوی
ناچینه سه ر له هیچ ههوی
به م حالهش، خوشیمان دهوی!

دیوانی راجی

ھیوامان، رۆژیک و شهوی
که دوژمن په کی بکهوی
تیتگه یینم، گهر دهتهوی
وهک جوو ته لیم: لیره و لهوی
زۆر چاکم (فه له ستین) دهوی.

(۳۳)

زۆر چاکم، بی حال و حه وال
خاکم پیره، زالم و زه وال
کاریان بوو کۆک، دهیکهن به تال
به هه ره شه و به گاله گال
بی جین، فه قیر، له دهشت و مال
قژ زهره، بالا بلند، چاو کال
دوو زولفی رهش وه کو زوخال
دوو مه مکی وهک دوو پرته قال
دوو لیوی گول، یاقووتی ئال
دوو کولمی سافی بی وه بال
چه تری سه ری وه کو مه تال
هه لی نه دا رۆسته می زال
ته برۆی که وان و، ده نکی خال
ژیانی کردمه ژه هری تال.

(۳۴)

ژه هری برینم پر له سو
هیچم نه دی خوشی له تو

هه رچه ندی کردم هاتو چۆ
راسیتیم هه موو بوونه درۆ
تۆش مایه وه بی گفتوگۆ.

(۳۵)

بی گفتوگۆ، جه رگم رزی
شانی هه موو هیژم خزی
دل و هه ناوم داچیزی
سواری غه مانم دابهزی
له دل چه قی سه د درکهزی
دۆخینی نیشتمان بهزی
دهست و ده می خه لکی گهزی
دهماری کورده کان تهزی!!

(۳۶)

تهزی دهماری کورد و من
هۆش و دلّم نه ما له کن
دایکی وهتهن که بوو بهژن
به خه لکی دا، چ سه ر، چ بن
پی بوونه سه ر کرده و مهزن
کاروان سه رایه، دابهزن
بخۆن، بنوون، میرگ و رهزن
کوردیش، به توشی قه لبهزن!!

(۳۷)

به توشی قه لبهزن، له کیو
هه لدین له وینه ی جند و دیو

مالّو منالّ ناکهن به خیو
ماندوو، له هه ورازو نشیو
هه ر به ته مان بینه خدیو.

(۳۸)

بینه خدیوی میسرو شام
گهنده لیان کردن جووت نه مام
نه ژمیگردان به سسته و مه قام
نه پیوران باخچه و شه قام
هه ر پیک ته چن، تاغه و غولام
ته مبه لّو پوشت و بی نیزام
بی ئیشوکارو عه قلّو فام!!

(۴۰)

بی عه قلّو فام و به ش خوراو
هه ر یه ک به جوژی که و ته داو
له کیسی چوو سه بیران و راو
زمان شیری، حه یا پژاو
به ده ست و ده م، به گوئی وو چاو
به دکارییه پیشه ی، ته و او
کوردی ته سیری دلّشکاو
دوژمنی، خوی ئاویته ناو
ناترسی قهت له چاوو راو.

(۴۱)

له چاوو راوی لانه دا
خه یالی خاوی با نه دا

میگه لی وهختی را نه دا
دراوی خوئی، به کا نه دا
توولهی به جوت و گا نه دا
توش بسووری، بهم بانه دا
بهم چوئل و میرگه پانه دا.

(۴۲)

لهم چوئله چیکه سهر مه که
خوینی کوران هه دهر مه که
گویی له زهرینی که مه که
قازانج نه که ی، زهره مه که
له هوز خوت بی خه بهر مه که
بووکت له ماللا دهر مه که
گورگت به میگهل وهر مه که
یاری له گهل خه نجهر مه که
(راجی)، قسه ی که وهک ژه که
بیری منالست، ژیره که.

(۴۳)

ژیره که لای دل به جوش
چیدی مه به، بی هوش و گوش
نه من په روشی تومه، توش
دوور له ته بیبو، ههر نه خوش
نه بوویه یارو باده نوش!!

تا هه لیکه وی سهره وری وهک ئیوه، له جافا
نامیئی له ناو کورد، عه شیرت له خیلانا
لاویکی هونه رهنه ند، وهته نپه ره ورو مه ردی
کئی بی که به ره و پروت بوهستی له مه صافا؟
ناوت چیه؟ روین ته نه، پولا ییه کارت
لیکها تووه، خوش نه سمه ر، موسه ما له ته نانا
شایانی وه زیری، به خوا، گهرچی مودیری
سهر به رزی ته ده ب، کانی هونه ر، شیئی له قافا
ته ی به ندی دلی (حاجی نه مین)، جافی ته هه متنه
نه مبیستوه له م هوزه دووا که وتته له مافا
وهر گیتی که تو پروت له که سان، نه ختی به کینه
عَنْ مَضْجَعِهَا مِنْكَ، جنوب تَتَجَافِي
بورهان هه موو بیرو، وشه ت حکمه ت و شانه
بورنده ییه شمشیی وچانت له غیلانا
دائیم که پری نیعمه ته دیوانت، ته وا خه لک
يَسْعَوْنَ اِلَى الْبَابِ ثِقَالًا وَخِيفًا
هه رچی نه شی ناسی بی، که ته تناسی له خووه
وا دیاری له ناو کومه له، وهک روژی له تافا
با عالهمی بیگانه بزانت، که مه جافین
فِي الْمَجْدِ، مَعَ السُّودَدِ لَنْ نَتَنَافِي
جیی فه خره هه بن وینییه یی تو زور له عه شیرت
أَلْعِزَّةُ بِالْقُدْرَةِ، حَتَّى تَتَكَافِي

چونکہ ہونہرت، شورہتی خستوتہ سہمای کورد
 بیگانہ نیتر ہیچی نہماون لہ گہزافا
 من بندہیی تہم ہوزہوو خاکہم، کہ ہہتا ہہم
 ہہر چہپلہ لہ دەستانمہ، ہہر دەم لہ ہوتافا
 تہی کاکہ، ژیانم کہ لہ رووی تیبو تہواوہ
 كُلُّ مَرَضِ الْعَيْشِ يُعَافَى وَيُشَافَى
 من گول تہپہرستم، کہ لہباخی گہلی کوردان
 كَالْبُلْبُلِ فِي الصُّبْحِ أُغْنِيهِ عِزَافَا
 کوردی و عہرہبی تیکہل تہکہم، تا بہ برایی
 تہم قافیہ لیکخوش بی، لہ ہونین و لہ بافا
 زہردشتیہ تہم کیوو کہژو، میووہوو میووہ
 قَدْ وَارَتْهَا الْجَافُ سِهَامًا وَسِلَافَا
 نہمزانی سوپاست بہ چ کہم؟ کاکی جوانمیر
 إِذْ حَيْرَنِي وَصَفُكَ، لَمَّا أَتَدَا
 تہو کاتہ لہریت، بیکہس و تاوارہ تہوہستن
 لَا تَتْرُكُ الطَّافُكَ لِلْخَيْرِ مُضَافَا
 تہو شہخسہ حہسوودی کہ تہبا پیت، تہزانی
 قَدْ أَلْبَسَهُ الْجَهْلُ مِنَ الْحُمَقِ إِكَا فَا
 لہم عہشرہتہدا، کار ہہموو راست و تہرازوون
 فَالْعَدْلُ يَدُ الْحِكْمَةِ، وَالْحَقُّ يُوَافِي
 (راجی)، بہہموو شیوہ لہ رووی ہوزی تہپشکوئ
 لَا يَمْنَعُ عَنِ ضَوْعِهِ جَنِيًّا وَقِطَافَا.

۱۹۶۰/۴/۲۰

پہسنی سہید ہادی ٹہفندی

بہنہ و عی کہ و تہ دہر عیرفان، ترینگہی تہ پلّی شادی ہات
 سہراسہر پپرکران دہوران، کہ ناوی نووری ہادی ہات
 لہ زینہت ٹاسمان پپرہو، وہ کو گو شہوقی دلّ خرپو
 بہمہیدانی ہونہردا چوو، گرتیہک، سہد گوشادی ہات
 بہبہزمی نہزمی تہ عمیرات، خودا ہیٹنایہ تہ حریرات
 لہ کوئسنجاقہ وہ دیتہات، ہہموو جہژنی مورادی ہات
 وہ کو روستہم، سہید ہادی ٹہفندی رۆژی بونیادی
 بہتہ کیہو مہسجیدو نادی، بہبازاری تہمادی ہات
 عہجہب حوکمیکی دامہزران، بہ کہم وہختی وہ کو باران
 لہ لایّ مہرہرو مہرجان، لہ لایّ حہرفی بادی ہات
 لہ لایّ گیچ و بہردو دار، لہ لایّ ہہندہسہو کردار
 لہ لایّ مہسجیدو بازار، لہ لایّ نہخشی عادی ہات
 دہلّین مہموری تہوقافہ، درزیہ، تہو قولہی قافہ
 نفووزی تہمیری پپر تافہ، بہ گوپڑہی تیعتیمادی ہات
 سہمای گوئزاری پیڈاکرد، ستارہی نہحسی ئاواکرد
 کہچہند دووکانی ٹینشاکرد، چ تہسکہندہر نہژادی ہات
 چ دووکان، قہیسہری قہیسہر، چ دووکان، مہرہرو گہوہر
 لہزینہت مونتہزیم یہکسہر، بہ بہزمیکی ئیرادی ہات
 ژیان و نازکی و رہوشہن، دلّی وہک جہننہت و گوئشہن
 کہ (کوئہ) مہیسہرو مہیمہن، بہ پیشکہوتہی بیلادی ہات
 بہ شوعلہی راستیی سہرکہوت، لہ تہوجی غیرہتا دہرکہوت
 لہقایی تہو عہدو وہرکہوت، بہٹاہی نامورادی ہات

حکومت مائی ئاوابی، که زاتیکی وه‌های لا بی
به تهریفی موه‌ییا بی، که‌وا هوشیارو هادی هات
خودا تا ئاخیری کاری، بیئیی کارو بازاری
که ئەم، سه‌به‌رزه ئاساری، به چاکیی شکل و مادی هات
هه‌موو (کوویه)، سه‌فا پر بوو، که ئەو شییری شکاری خوو
به‌هه‌یوانی وه‌فادا چوو، به تورپه‌ی ئیجتیهادی هات
له‌سه‌ر حوکمی ئەزهل (راجی) که کیشای ره‌سی ته‌ئریخی
جریوه‌ی که‌وکه‌به‌ی دایم له‌بورجی ئینفیرادی هات^(۱).

به‌سنی شامیل یه‌عقوبی - جینشینی کوویه

(۱)

خودا چه‌رخه‌ی به‌کاری کیمیا کرد
هه‌وینی دادی، پر عه‌ردو سه‌ما کرد
دروه‌وشی دا، قه‌زایی کوویی سنجاق
که رۆژی روونی کوردی ئاشکرا کرد
بلیسه‌ی عه‌دل و ته‌ستیره‌ی سه‌عاده‌ت
به قائمقامی ئیمه‌ی ره‌هنوما کرد
نه‌وه‌ی یه‌عقوبییانسه، کاکه شامیل
هه‌موو ده‌ردیکی بی دهرمان ده‌وا کرد
ئه‌هالی و شیخ و ئاغارو مه‌لاکان
هه‌موو پیویستی هه‌ر که‌س، پی ره‌وا کرد

۱- ئەم نیوه‌دیره به پی هه‌ژمارکردنی پیته‌کانی ئەبجد ده‌کاته سالی (۱۳۵۴ کۆچی) به‌رامبه‌ر به سالی
(۱۹۳۵ زاینی)، به‌لام ده‌بی به‌م شیوه‌یه هه‌ژمار بکری: (جریوه‌ی کوکبه‌ی دایم، له برجی انفرادی هات)،
که رینووسی دیوانه‌که‌یه.

له سهه مقياسی ژیریی، بی ته رازوو
 به رانبه هاتو، مه خلوقی ره ها کرد
 له رووی به خشین و لوتف و ره حم و ئینصاف
 قه زایکی ته پرو تازهی بینا کرد
 به عیلم و فه نن و وریایی، له پردا
 به عالم که هروباي به هرهی وه فا کرد
 له پئی ته حلیل و ته رکیبی ته ساسی
 به به رزی نیشتمان، فه رزی ته دا کرد
 که هاته سهه ژماره و جه پرو نیسبهت
 شکاوو ساغو و ناوهنجی جیا کرد
 که هاته سهه مه ساحه ی میلله تی خو ی
 هه موو شه کلیکی په رداخ و به جا کرد
 که خاوهن خو یه تی بو نه زم و ته رتیب
 دلئی کوردی پری حه مدو سه نا کرد
 بووه باوکی به شهه ر، وهك دهوری ئاده م
 به لی وهك نوحه، که شتی بو چیا کرد
 حه قیقه ت، فه یله سو فیکه له کوردان
 که ده ستووری سو له یمانی په یا کرد
 که ته و گه نجهی به ته م چه رخه نیشان دا
 خودا ره حمی به قهومی بی نه وا کرد
 به چی که م وه سفی ته و عالی جه نابه
 که (شامیل بیگ) ه ناوی، ئینتیها کرد
 وه ره (راجی)، پپارپوه له یه زدان
 که ئیمه ی وا برایانه ته با کرد.

۱۹۴۳

به نووری هیژ رووناکن، زهمین و ئاسمانی کورد
به ئاتۆمی عمهل پاکن، دل و کهلله و گیانی کورد
به بریاری جیهانگیری، هموو یهک بیره وهستاره
نیشانهشکینی ئاواته، سهروکاری زمانی کورد
که تهئریخیش نه کا ساغی، بللی رهحمهت له رابردوو
که ئیستا نه و بههشتهی خوا تهفهرموئ، نیشتمانی کورد
مشوورگیژی ته گهر زۆریشه، کورتی پیئت بلیم کییه
رهئییسی شاری کهرکوکه، شههی روتبه و نیشانی کورد
نه سهب (یه عقوبی) یه، ناوی به (شامیل بهگ) نه ناسن گشت
کوری بهگ (صافی عهبدوئلا)، نه جاحی ئیمتیحانی کورد
له ژیندا کۆن و بی تام بوو قهومی ئیمه، سهر له نوئی
دلیریکی وهها بهرزی به دهستووردا ژینانی کورد
ئه بینن هه ورو بارانو، بلاچه و مانگ و رۆژو چه رخ
له رووی قازانجه وهن گشتی، به گشتی پاسه وانی کورد
گولئی بهختی وهری بوو، چرچ و سیس بوو بوون گیا و داری
گولئی پشکووته وه دیسان، گهش و تهه، باغ و بانی کورد
چریکهی بولبول و قومری و، زریکهی بازو نازی گهل
ئه سیریان دایه بهر مهودای شه پۆلی که شکهلانی کورد
ترینگه ی ته پللی جهژنه، پر به دونیا، نه مسهرو نه وسه
ژیاهه، نامری، سهربه ست بووه خانه دانی کورد
به زانین و به وریایی، به بهخشین و به ئابووری
له چاخی ته م حه کیمه، سهربه خوویه کامه رانی کورد

شہہ نشاہیکہ بو ژینو رپوشتو پاسی سہربہستی
نمونیکی ئیرادہی خوایہ، ئەم نوتقو بەیانی کورد
سوپاسی ئەو سوپاسالارہ، (راجی) قەت تەواو ناکا
ئیتەر ھەر جەژنی پیروژ بی، ھەموو ھۆزی جوانی کورد.

(۳)

قائیمە قامی کۆیە، گەنجیکی شەھسوارە
ساحیبقرانی دەوران، مەردیکی پایەدارە
(یەعقوبی) یە نەژادی، کە (شامیل بیگ) ناوی
سەرداری عییل و ھۆزی کوردی وەتەن بەھارە
ژیانە خاکی پەر کرد، ھەسانەو ە شیرەت
کۆمەل ھەموو لەبارە، دوژمن ھەموو ھەژارە
وا کارەبای ەدالەت ھەلبوو لە موڵک و میللەت
گورگە و شوانی بەرخە، گولە و ئەنیسی خارە
وا کیمیایی لوتفی، پروی نیشتمانی پۆشی
دلیک و سەت ھەزارە، گولیک و سەت ھوزارە
روویی مەقامی بەرز، پروناکە وەک روخی خۆر
ئەحکامی بی گری و گۆل، میزانی زولفی یارە
بە تەرزى ریکوپیکى، ئەم شوخە چونکە ھەستا
ھەموو بەھەشتە ھەرچی لادی و دەشت و شارە
ئەستیرەکەى درەوشا، بەتاجی سەعدی زیپرین
منال و پیرو بورنا، ھەموو قەدی چنارە
(راجی) بەخۆت و کۆمەل، بخوازە سا دەوامی
ئەوی سوپاسی ناکا، زانراو ە نابە کارە.

ئەو سەرورە سەرپشکە، لە کۆمەڵ کە عەوالمە
 (یە عقوبی) یە، (شامیل بەگ)ە، شاھیی بە کە مالمە
 دەستووری بە سەر بەستیو بە خشینە بە عالەم
 زاناو خیرەدمەندە، خودا شاھیدی حالە
 تیکۆشەری بەرزى وەتەنو، پەرورشی کورد
 زنجیرەیی کرداری، ھەموو نەقش و جە مالمە
 دیوانی پەرە، شاھ و گەدا دینە سوپاسی
 لەم دەورە نەزانیش، ھەموو زانستی لە پالمە
 لَمَّا أَخْتَرَعَ الْوَحْدَةَ وَالْأُلْفَةَ فِي الْقَوْمِ
 قَدْ اِمْتَلَأَتْ عِرْصَةَ دُنْيَا بَعْدَ آتَةِ
 وَاللَّهِ، لَقَدْ ضَاءَ بِمَجْدٍ وَسَعَادَةٍ
 لَمَّا عَزَلَ الْخَائِنَ، وَالصِّدْقَ أَمَالَهُ
 (راجی)! نەتەوی باسی سوپاسی کە بنووسی
 قوربانی بکە ھەرچی گیان و سەر و مالمە.

بنازم، کاکە (شامیل بەگ)، پلینگى کوردی دەورانى
 کورپی (بەگ عەبدوللا صافی)ی، بلیسەى نوری یەزدانى
 ئەتۆی وا (جینشین) لەم کۆیەدا، کۆبۆتەو ھە میللەت
 بە روتبە و شانى ئەسکەندەر، لەسەر تەختى سولە یمانى
 ھە کو زۆریک لە دلسۆزان، ھومییدو بەختى ئەم ھۆزەى
 لە عیلم و فەیلەسووفیتا، ئەرستۆ یانە لوقمانى؟

به به خشین (حاته می تائی)، به داد (نۆشیره وان) ی تو
به لاغەت (ئیمروئولقه یس) ی^(۱)، فه ساحەت پیچی (سه حبان) ی^(۲)
به چی وه سفت بکه م، یارەب، هه سوودت غه رقی ئافەت بن
له هه ر شییوه و رهوشتییکا، گرانیته کرده هه رزانی
بلی (راجی) هه تا ماوی، خودا بیکاته به ر خوردار
له سایه ی پیبگه ن گه نجی ولات و مه ردی کوردانی.

په سنی مه لا عه بدوللا - کاتبی دادگای کۆبه

مایه یی ژینی من و، به رزی وه تهن، شابازی کورد
نوسه ری دادو عه داله ت، میه ته رو هه مپازی کورد
خۆشه ویستی گیان و دل، ئاواتی گه ل، نرخه عه مه ل
ژیرو زانا، پیری بیرو، زاخی هۆش و نازی کورد
تاجی سه ر، بازی هونه ر، سۆزی جگه ر، باغی به به ر
شیری ژین، شیری مژین، شاهیزی تین، شیرازی کورد
تا فه له ک ده رخا، وه کو کاکه عه بدوللایی من
نایه ته باسو قیاسی عام و خاصی پازی کورد
تا سو له یمانی، بکا شاهی سلیمان ئاوه دان
نایه نی وا شاره زای بازارپی هیممه تخوازی کورد
دل که بیری ته و ته کا، خوین هه ئه پریژی و دیته چاو
هیند گه شو روو خۆشه یاری یارمه تی و ده مسازی کورد

۱- یه کیک بووه له شاعیره عه ره به ناوداره کانی سه رده می جاهیلی.

۲- سه حبان: ناوی (ابن زفرین آياس وائلی)یه، وتارییژیکی به ناوبانگی عه ره ب بووه، له سالی (۵۴) کۆچی

- (۶۷۴ زاینی) کۆچی دوایی کردوووه. (مه عاویه) پیی گوتوووه: تو به هیترین و به توانترین وتارییژی

عه ره بی.

لیوی خوش گوفتاری ههروهك دهسته چیلهی کیوی توور
کاره باو دهرمانی زامو، هه نجه ره ی ئاوازی کورد
بو ژیانی گهل، چ تیگوشهر، نه هه نگو، پاله وان
راوه به ختی نیشتمانو، رابه ری ئی عجازی کورد
گیانی شیرینی گهل و (راجی)، که هه ر توی گیانه که م
چاوه ریم گه ش بیته وه پیته، پرومه تی لاوازی کورد.

سو پاس و به خیره یانی

حاکم عه لئه ددین - دادوه ری دادگای کویه

(۱)

که رۆژنامه ی له میژ و، چه رخی ده ووار
نیشانی دا نیشانه ی نیشتمان کار
له نیشاننا، نیشانه ی سه وزو سوور کرد
که باران دی له ده ریا، دورپی شه هوار
پرۆتۆن، لیکتۆن، نووسان و گیرسان
پسا زنجیری به دکاران، به یه کجار
(عه لئه ددین) ه کاکم، حاکمی (کو)
گه یشتۆته هه موو مه یدان و هاوار
له ده ریای کوششا، گه وه ره ده ریینه
به قازانجی وه تنه، بوته که سوکار
سه ری به رزو، دللی پر بیرو، روو خوش
به خوو شیرینو، خاوه ن ته رزو گوftar
(سلیمانی) ی نیشاندوم، سلیمان
مولازم ئه وه لی له شکر، به ملیار

له به گزادانی کورده، کاکه (حامید)
 تهوه، جیگه ی سوپاس و کشفی تهسپار
 مودیری (تهفتهق) ی مه، کاکه (په مزی)
 له به گزادانی جافه، مهردی سالار
 ته ناسی ریژی یاری و، هۆزی سه به ست
 ته ترسینی سوپای هۆزیکی لاسار
 سوپاسی (قادر ته فندی)، نووسه ری چاک
 ده که م هه رده م، به بی پایان و میقدار
 له ئیجرائاتی هه ق، بی چه ندو چوونه
 گوئی گه ردنکه شی نیسان و ئادار
 به مامۆستا (حه مه د)، زانین دره وشا
 ته رستۆی دا به ته ستۆ، مهردی جیدار
 له چه رخی فه لسه فه یدا، قوتبو میحوه ر
 له عه ردی هه نده سه، ته و بوته په رگار
 برا که م، (کاکه قادر)، ویش موعه لیم
 گوئی سه ر ته پلی سه رمه، مهردی هوشیار
 قه دیمین پیکه وه، هه ر بو م بمینی
 وه کو ته ستیره بدره وشای له ئاقار
 برای عاره ب زمانم، کاک (نه جیب) ه
 نفوسی خسته به ر مقیاسی ته ژمار
 قۆمیسه ر ناحییه، (صدیق ته فندی)
 له بیرم چوو، که بینوسم هه وه ل جار
 ته ویش رۆحیککی کورده، بی فروفیل
 له ته حقیقاتی کۆشه ر، هه روه کو مار

برای خۆم، دلّبه‌ری خۆم، (کاکه ره‌ش) بی
 په‌سه‌ندو، حورپو، گه‌نجیکی خه‌به‌ردار
 ئیتز (کاک مسته‌فا)، وه‌سفی به‌چی که‌م؟
 له‌ یاریدا، سه‌دای هه‌ی هه‌ی، ده‌لۆ سوار
 له‌ ته‌سلاکی، (سه‌عید ئاغا) ته‌ناسم
 هه‌ه‌وای وه‌رگرتنی ته‌خباری ته‌قتار
 به‌خیرین، تابیع‌ه‌و گشتی لیوا، حه‌ق
 به‌ خزمه‌تکاری ده‌وله‌ت، یه‌عنی جاندار
 ئیتز (کوئخا حوسین)ه‌، میری (گه‌رمۆک)
 که‌ زۆرم خۆشده‌وئ، ماقوولۆ موختار
 له‌ (کاریز) داده‌نیشی، کاک (موحه‌مه‌د)
 ته‌ساسه‌ن کۆییه‌، ته‌و مه‌ردی سه‌رکار
 له‌سه‌ر چاوو دلّو گیانم، بکه‌ن شه‌وق
 به‌ چه‌نگ و نه‌ی، که‌مانچه‌و، به‌ر به‌ت و تار
 له‌دیوانی (عه‌زیز ئاغای غه‌فوری)
 مه‌له‌ک دینه‌ سه‌ماوو به‌زمی دیدار
 له‌پیکری باده‌دا، دلّبه‌ر ته‌کی‌ش
 عکوسی راست و چه‌پ، وه‌ک زولفی عه‌بیار
 به‌خیرین، هه‌ر له‌سه‌ر گیانم، به‌خیرین
 گه‌لی ته‌ربابی مه‌عناو، قه‌ومی بی‌دار
 به‌چاوی ئیوه‌، کوردم سه‌ه‌ربلنده
 به‌ناوی ئیوه‌وه‌، من بوومه‌ به‌شدار
 له‌وه‌ی خۆشی زیاتر، بۆچ بگونجی؟
 دلّه‌ سافو، جگه‌ر نه‌یماوه‌ ئازار

چ کۆمهڵ، کۆمهڵی به زم و زه ماوهن
چ کۆمهڵ، کۆمهڵی زانست و ئیقرار
بیوورن، گهر نقوستانه له پرووتان
که (راجی)، ناکه ویتته کیشی تهسپار.

۱۹۴۵

(۲)

نامه یهك بۆ حاكم عه لائهددين

برای به پیزم كاك عه لائهددين
سوپاست ته كه م له مه رگو له ژین
به نامه كانت، كه گه ش بوومه وه
نامن له سه ر چاو، هه زار تافه رین
ئه و كاته وابوو، به ره نگاری كات
له تۆ ته ته سسوف، له من ئاه و شین
كاتیكى تر دیت، خودا هه ز بكات
كه دوو دهستی یهك، گه لی راگوشین
به ئاوات و هات، به جه رگی به سۆز
به گرژینه وهی ولاتی ئه مین
نه وهك خوینده وار برای یه كترن
خویندارن هه تا له پرووی خوینمژین
ئه و كاته رۆییم، پیویستم سه فه ر
ئه تۆ ببووره، له كورتی و له قین
له بیرم ناچی، لی ره، له كۆیه
كه رامانبوارد، به چه ند زه وق و بین

خصوص، که هاتم بۆ مائی ئیوه
 تهستیرهه ههلات، له خوشی یه قین
 دنیا هه ر وایه، دلان لیک ته کا
 دهبا ئاخ بخوین، به دیدهی نومین
 عالم هه زار دل، ئیمهش تیکه لاه
 بهوینهی خه یال، گوستان چنن
 فهرمووته سالیك به بی گل بهی
 سه د سالی تر بی، برام، خوشترین
 ئیسته تالع رهش، که دوور کهوتنه وه
 هیوامه پیبگه م، به بالی فه رزین
 له نیزیك و دوور، بی بهینه بۆ دل
 گیانی وریای سه ماوو زه مین
 به بیری ئیوه، ده که م هه موو ده م
 چاوی دل رووناك، تامی ده م شیرین
 گهرچی توش وه کو منی بریندار
 خوییه چاره ساز، به هه ر پیکگه بین
 کاکی خۆم، مرۆڤ به سه برو سوبات
 به داخواز ته گا، به بی نه نگ و کین
 نه که ی خه م بخویت، له نازی گه نجیت
 به خوراکی رۆح، باغت که په رژین
 بزانه رۆژت، هه لاتنه رۆژه
 شهوت به پرشنگ، به تافه په روین
 دهستی پیروزی باوکت ماچ ته که م
 سه لام له (دلشاد)، برای به ته مکن

دلاوہر، کوںسرہت، چاویان ماچ تہ کہم
 سہلام لہ خوشکان، بہ حورمہت بژین
 والیہدی عہزیز، بہ خیر بیتہ وہ
 لہ پایتہختی بیر، بہ سہد ہیژو تین
 نادیدہ، عہرزی سوپاسم بہرہ
 بو کاکہ حاکم (محہ مدئہ مین)
 تہویش کہسیکہ، وہ کو سولہ یمان
 خاوندی چاکہو، نقییم و نگین
 چ خوشہ برام، لہ رۆژانی شاد
 بہ پرسو و ہرام، کہ دابنیشین
 تہمہ کزہی دل، تہوہش نیشتمان
 لہ بہینی سوژو، گہشہو، پیکہنین
 بہ ئاوازی خویش، بہ نۆتہی ہہوہس
 ہہوا بکہینہ کوورہی ئاگرین
 لہرپی تہ ماشاوا، موتالای پروان
 ہہستینہ ہہستی لہ چاوان دزین
 ہہریہک بہ رہنگو، ہہر یہک بہ دہنگی
 ہہر یہک بہ بۆئی، تیکرا پیشکووین
 کہ یہک دیار نہ بوو، ببینہ خہ مبار
 بو نووری کوئمہی، بہ زاری و گرین
 زہوقی جہماتو، یارانو، یاری
 بلئی گیانہ، لہناو مییشکی ژین
 تہتۆ زۆر باشی برام لہ شارا
 تہمن لہ لادی، پہراسووم رزین

وا مردووم، وهها، نابوژیمه وه
بهسه د ئاره قو، به ئه سه که نجه بین
بیاده دهردم، قه رارم نه ما
له لیفه و دۆشهك، له هیج سه ر سه رین
له دهردی دووری، هاواری کی کهم
که فریام کهوی، له گرمه ی ته پین
مبه خشه زاری ش کاتم نییه
قه لهم ته وژی نه ما له نو سین
خوی پیره (ژیکو)، خه یالی تازه
وه کو له شه ودا، جه ماتی په روین.

(۳)

پژژی جه ژنه، وه ختی رووناکی دللی کوردانمه
دهسگوشین و سه ربلندی، ئیسته و میوانمه
کۆمه لکی نیشتمانی بو ژیانم دابه زین
یهك به یهك تاجی سه رو، پرشنگی دوو چاوانمه
حاکمی کۆیسنجه قه، کاکه (علائه ددین) ی کورد
مهردی سه ربه سستی رهوشتو، دیاریی یه زدانمه
پایه یی به رزی، دهکا دهرمانی دهر دو ئاره زوو
غایه یی ته رزی ئه وه، پوتبه و نیشانه ی شانمه
یهك، مولازم بوو له کۆیه، ئیسته ته موین ئه مر ئه کا
کاکه (مه حمود بیگ) ی سه روه ر، ره به ری هۆزانمه
بو هه موو کاری وه تن، ئه و بوته شایانی سوپاس
بو هه موو بیرئ له جیی باپیره وو باوانمه

نووسه‌ری به‌رده‌ستی حاکم، کاکى خۆم (عه‌بدولسه‌مه‌د)
 جیى هومی‌دو سه‌نگه‌ری ئەم کوردی سه‌رگه‌ردانه
 ئەو جه‌وانی تیگه‌یشتوو، کاکه (ئه‌سه‌وه‌د)، نه‌وتوجار
 ئاره‌زووی سه‌ره‌رزییو، نه‌قدینه‌یی خیرانه
 واه‌سه‌ دیوانی (عه‌زیز ئاغای غه‌فوری زاده‌)دا
 رۆژو مانگ و موشته‌ری و زوه‌ره، له‌سه‌ر عه‌ردانه
 گول‌ده‌مینو، دل‌گه‌شین، رۆژی ژيانه‌ وه‌ك به‌هار
 با له‌سه‌ر ره‌گ شین بیه‌ی، ئەم هه‌ۆه‌ گه‌ر پاوانه
 من له‌ ریه‌ی ئەو سه‌روه‌رانه‌م، سه‌ر چیه‌ه، قوربانیه‌ه!
 (راجیا)، چونکه‌ نیازی گشتیان هه‌لسانه‌ه.

(٤)

إِنَّ بَيْتِي لَعَتِيقٌ، وَأَعِيشُ فِي مَجَالِ
 وَنَسِيمُ الدَّهْرِ أَعْيَا النَّاسَ فِي تَشْرِيحِ حَالِي
 طَالَمَا أَزْهَقَنِي الْأَيَّامُ فِي زَخْفِ اللَّيَالِي
 لَيْتَنِي أَعْرِفُ نَفْسِي، وَيَمِينِي وَشِمَالِي
 لَمْ يُجَاذِبْ مَغْنَطِيسِي، عِنْدَ سَلْبٍ وَثُبُوتِ
 وَأَرَى الْأَحْلَامَ تَعُدُّو الْحَقَّ فِي سَهْرِ الْخِيَالِ
 عِنْدَمَا جَاذَفَنِي الْحُبُّ، وَإِخْوَانِ الْمَعَالِي
 قَدْ تَرَكْتُ الْعَيْنَ تَجْلُو بِالْدُمُوعِ وَالْوِصَالِ
 يَا دُمُوعَ الْحُبِّ، هَلْ تَجْرِينَ صِدْقًا بِالْأُمَالِي؟
 أَمْ بِنَارِ الْقَلْبِ تَغْلِيْنِ دِرَاكًا لِلْمَوَالِي
 يَا عِلَاءَ الدِّينِ، يَا شَمْسَ الضُّحَى، غَوْتُ الْفُؤَادِ
 إِنَّكَ الْمُخْتَصُّ عِنْدِي، بِسَجَايَا وَخِصَالِ

يا ابا المجد غيَاثاً، انا في اَحْس حال
 لو بقيتُ فيه هَلاًّ تقدُرُ حمل الوبالِ؟
 تو، كه خاوهن بيرو زانيني هه موو كارو وهرامى
 ناتهوئ پير بم به گه نجى، يا بگه م هيشتا به كالى
 تاجى سهرمى، چونكه تو هه ر بوم بژى، گه نجى ژيانى
 چهنده تارى كيوكه ژ بم، ديمه وه، ده بمه وه مالى
 سهرده ميك بوو، بئ خه بهر مابووم له گيژاوى غه مانا
 ئيسته خو شيم هاتو شه رته، دانه نيشم به به تالى
 ده ستگيرى ديتزو دونيام ئيوهنو، نوورى ته واون
 زهنگولهى دلّمه، له دووريتانه ئه روا ناله نالى
 إِنَّ (راجي) بهواكم ذاب يسعى لاجماد
 فعليكم عز جهد، في قراني وارتحالي.

په سنى حوسين بهگ

كيبه؟ هونه رى بو گه نجينه كيله
 شوخيكه، سه عادهت له سه رى رۆژى جه ليله
 قائيم له مه قامى مه له كاندايه (حوسين بيگ)
 باوكيشى، هه موو كارى جه ماله كه (جه ميل)ه
 وهك رۆژه به زه پراتى سه قايق، له سه مادا
 بو به خشو عهتا، به حرى سپى و، چاوه يى نيله
 رووحيكه له ناو جيسمى وه تن، مه ردى به ناوبانگ
 يارى هه موو سه ربه رزه، هه موو دوژمنى ديله
 فكرش بدل خلق، چو جان در تن پاكان
 معزول شده از همه اوصاف رذيله

قَدْ أَحْكَمَ مَا يَخْتَرُ الْيَوْمَ وَأَمْسَ
 مَنْ رَاجَعَهُ يَفْرَحُ مِنْ غَيْرِ وَسَيْلَةَ
 این گنج همایون، بهمین حکم در این کوی
 وَاللَّهِ قَدْ اخْتَصَّ بِمَجْدٍ وَقَضِيَّةَ
 در دائره چرخ بود همجو سکندر
 لَا يَغْرُبُ عَنْ عِلْمِهِ أَفْرَادُ قَبِيْلَةَ
 لهم گهردوشه پر شورشه، (راجی) نیسه تی باک
 نه و هه زه تی سه رداره، که بو کاری که فیله.

په سنی نه حمه د دلزار

چاوهی هونه رو، نوکته یی سیمینه ره دلزار
 هیوای وه تهن و جه رگی دل و، دل به ره دلزار
 ئاواتی گه لی به هره وه ری کورده، به یه زدان
 کووره ی هه موو زنجیره یی بی جه وسه ره، دلزار
 گه نجیکه، له دیوانی نه ده بدا هه لیداه
 تیماری دل و سپل و هه ناو و سه ره، دلزار
 نه ستیره یی ئاواتی دره وشا له سه مای کورد
 هه ر وه ک منی ماته مزده تی کو شه ره دلزار
 نه و تازه نه مامی وه تهنه م، بو به ری خوشی
 وا پیگه بیوه، کانی گول و زیوهره دلزار
 بیری له دل و گوئی توده با، گهر بچه قینی
 هیند تیژه نه لپی نووکی رم و نه شته ره، دلزار
 ده ستووری ژیانی گه له که ی دائه پرژینی
 به شکو نه ته وهی ئازرو نه سکه نده ره، دلزار

چیمه له شکسپیرو، له رۆستۆن و، له گۆته
گهنجینهیی کوردانه، که ده رهینه ره دلزار
(راجی)! تو بلی نووری دوو چاوو دل و جانه
هاو خوینی من و کورده، ته ده ب پهروه ره دلزار.

په سنی راجی له لایهن ئه حمده دلزاره وه

ئیمپۆکه له ناو ته هلی ته ده ب سهروه ره، راجی
خاوه ن خه ده م و ته خت و سوپاو ته فسه ره، راجی
به بریکه، هۆژه بریکه، له مه یدانئ ته ده بدا
مانه ندی نییه له م وه ته ن و له م دهره، راجی
بو زینه تی ته ندامی بو تی شیعی گه لی کورد
ئوستادی هه موو خشل و چهك و زیوه ره، راجی
ئه و، گه و ره ترین گه وه هه ری سه ره ته فسه ری شیعه
مه شهووره له ناو گشت شوعه را، ته شعره راجی
تیشکی هونه ری شیعی ته وه ند رۆشنه، چه شنی
پرشنگی گه لایژو مه ه و ته خته ره، راجی
گه نجیکی ته وه ند به هره وه رو واهیییه، هه تتا
هاویری شکسپیرو عه لی هه یده ره، راجی
بو ئیکیو ده رخستنی ته م کۆمه له کورده
غه محوړو مشوور گیرو عه جه ب په هبه ره، راجی
به م ئاگری پر میحنه ته سووتاوه، به یه زدان
کور دیککی جگه رسۆزو وه ته ن پهروه ره، راجی
(دلزار)! وه ره تو بیژه، بچرینه به گوئی گشت
پیغه مبه ری زومره ی ئوده باو هۆنه ره، راجی.

په سنی گیوی موکریانی^(۱)

(۱)

پووناکی چاوم، هه تاوی مالم
کاکه (گیو) گیان، نرخ و فه سالم
له سایه ی تۆوه، هه ویننه کانم
ده و له تم ته و او، نه ورۆزه سالم
چه رخ له گه ردا، سه مابازه قه د
له عه ردی رهنگین، نه مان لات و به د
پایانی نادا، خو ششی ره سم و حه د
خه رمانی خیران، له کشتوکالم
ته گه ر کزیشم، که سی نایه وم
له باوه ششی غه م، ئیسته ناخه وم
شه رته بو وه تن، هه رگیز نه سره وم
بفرۆشم له ری، مال و منالم
چیمه له تاتۆم، له هایدرۆژین
له گازی خنکین، له گه ل ئوکسجین
که کارسازی هه ق، سازاندی بۆم ژین
ناریکه دوژمن، ریکه هه والم
نۆره ی به هاره، به زه وق و شادی
مییرگو هه واره، سه رو تازادی
تازه خه لستام له نامرادی
(ژیکۆ) گوی بگره له گاله گالم.

۱- ناوی ته وای مامۆستا گیوی موکریانی نووسه رو زمانزان و رۆژنامه نووس (عه بدورپرهمان سهید له تیف شیخ ئیسماعیل خه زایی)یه، له سالی (۱۹۰۳) له شاری مه هاباد له دایک بووه و له (۱۹۷۷/۷/۲۴) له موسل کۆچی دوایی کردوووه له هه ولیر له گۆرستانی (ئیمام محهمه د) نیژراوه.

دانیشتوی ههولیره، زمانپهروهی کوردان
 ناسراوه له ناو کوردو عه ره ب، (گیوی موکریان)
 چهند ژپرو، هونه رمه ندو، گیان سووکه له روودا
 چهند بهرزو، ته دهب پهروهو، خاوه ن دل و گونجان
 تیکه ل به هه موو مهردومو، دووریش له سیاست
 هانایی هه ژارانو، په رسیتینهری یه زدان
 چهند خو شه له ته بیاتی هه موو که س، وه کو خوراک
 چهند تونده له سهر جهسته بی دوژمن، وه کو سندان
 پۆل پۆل تهوا دینو ده چن نووسه رو زانا
 تا بنه قوتابی هه رهت و فه لسه فه لیدان
 نه مدیوه، براکه م وه کو ته و میهته ره یه کدل
 زۆر دووره له حزبانو، نیژیکی شه له خرمان
 هه ره هبه ری دلپاکییو، هه ره هه مسه ری زانست
 ته و ماوه ته وه نیسته، که وه ستاوه له مه یدان
 پیروزه له ته و، تازه که چاپیکی کریوه
 رۆژنامه یی سهر ته ختو، سه راهه رده یی دیوان
 بیجگه له وه چهند ساله له فه ره هنگی خه ریکه
 ریکدانی وه ها نه بووه، له نیوانو له دیوان
 (پشکو!) وه ره تو پیکه نه، وه ک خونچه پیشکوو
 دل گه یوه به ئامانج و، سه ریش گه یوه به کیوان.

نامه بهك بۆ گیوی موکریانی

براکه‌ی خۆشه‌ویستم، (گیوی) کوردی
ده‌زایم بۆ وه‌تەن ئازاوو مه‌ردی
که ئاری تیگه‌را، ئەم گیانه وشکه
به‌دهن خواردی، به سافی و به دوردی
ئه دیوانی وه‌فادا، یادگاری
ئه مه‌یدانی هونه‌ردا، گوردو گوردی
ئه تو زیاتر، سه‌رو مالم نه‌ماوه
که داخی هۆزه هه‌رچی هه‌مبوو بردی
دلم پر ئاخ و هیچی کوردو کاله
که ناپیکی بوو، هه‌رچی هاتو کردی
شه‌وی لیکجوایه‌زی که وتۆته چاوان
هه‌موو نووسین درشتن، تا به‌وردی
ئه‌وی بپروا به‌سه‌ر به‌حری مرارم
ئه‌گه‌ر گیانیشمه‌ سا ئه‌یکه‌م به‌ پردی
دلم خنکا، له‌ ریگه‌ی خاک و خۆلی
جگه‌ر سووتا، له‌تاوی دارو به‌ردی
شه‌وو رۆژ، دیته‌ گویم له‌م خاک و گه‌نجه
سه‌دای هاوارو، بانگی ئاهی سه‌ردی
ئه‌ ریی مه‌قسه‌د، هه‌تا کولمه‌ی بیینم
ئه‌ چاوانمی ئه‌کیشم تو‌زو گه‌ردی
ئه‌ خاکی ئیمه‌، دوژمن چه‌تری هه‌لدا
چ ئاسمانیکه‌ وا هه‌ه‌ورازه نه‌ردی؟

وہ تہن! چبکہم لہ توفانی بہ لادا؟
کہ تہشکی چاوی من بو، گہردی شردی
برا کہم، چا وہ کہم، رۆحی ژیانم
مہ فہرموو، (راجیا) لہم حالہ مردی.

وہ لایمیک بو مہ لا ئہ حمہد^(۱)

عہ لہ یکہ سسہ لام، شاگردی شیرین
خوا بہ رزت بکا لہ زانین و دین
تہ فسیری خہ ونی شیعو مہ سنہ ویت
جوان تی بکۆشہ، بو ہۆزو زہ ویت
پہ لہ پل مہ کہو، کورتی مہ ہیئہ
دوایی بیر کہو، ہیچ دامہ میئہ
ہہ ووہل عہ روزت، شایانی تہ قدير
شاگردی باش بہو، دوور بہ لہ تہ زویر
تہ رازوی شیعران، زۆر تہ ریقہ ییہ
دہرسی ہہرہ زل، ہہر سہ لیقہ ییہ
لہ ہہ موو عیلمیک، تا زۆر بزانی
لہ جہ ولانگاہی شیعران جوانی

۱- بہ (مہ لا ئہ حمہدی سیوہیلی) ناسراوہ، لہ رۆژی (۱۹۵۱/۹/۱۰) بہ مہ بہ سستی خویندنی مہ لایہ تی سہردانی شاری کۆیہی کردووہ، لہ سالی (۱۹۵۲) ماوہ ییک لہ لای (راجی) لہ گہل چہند فہ قتیہ کی دیکہ دا دہرسی خویندووہ. لہ رۆژی ییک شہ ممہ ریکہ وتی (۲۰۰۴/۷/۱۱) لہ میانی سہردانی کیدا بو شاری رانیہ بہ خزمہ تی گہ ییشتم و گہ لیک زانیاری بہ سوو دم سہ بارہت بہ (راجی) لیوہر گرت. ماموستا گپراپہ وہو وتی: (شہ ویک لہ خہ ونمدا ماموستا ییک دہرسی عیلمی عہرووزی پی گوتم، منیش نامہ ییہ کم بہ شیعر بو ماموستا راجی نارد، ئہ ویش بہ شیعر وہ لامی دامہ وہ). شیاوی گوتنہ تا کو نامادہ کردنی ئہم دیوانہ کہ ئہ مرپۆ ریکہ وتی (۲۰۰۹/۱۲/۱۹) ییہ، ماموستا مہ لا ئہ حمہدی سیوہیلی لہ ژیاندا ماوہ لہ شاری سلیمانہ دادہ نیشی. - ئیسماعیل راجی.

ٲه گهرچی شیعر به ویندهی بوو که
به لام نهک هه موو بوو کییک روح سوو که
تامو بوون خووش بیو، ژیرو رازاوه
مه ترسه، بیخه دیوانی شاوه
ٲه حمده! هونه ربه، نهک شاکی له چهرخ
له گیچهل ده رچو، به عه قل و به کهرخ
سه لامی به رزم بو مه لا (حه مید)
ماموستای به ریز، تالعی سه عید
کاک (عه بدولفه تاح)، سه لامی لیکه
له خانهی سوزا، پیکی بو تیکه
ٲه زانم جیتان (که لکه سماقه^(۱))
مانگتان له بهینی به درو میحاقه
هیوام له گه نجان، تیگه یشتنه
ٲینجیا مشوورو پیگه یشتنه
تامی له دونیا نه کردووه، (ژیکو)
ههر بو حه قایق، ٲه کا جوستو جو.

ٲه سنی گوندی عه ودالان

هیزی قودرهت بوو هه لییدا خیوه تی شین، ٲاسمان
دهستی حوکم و حکمه تی خسته نیزامی ٲینسو جان
ٲهرده ٲهرده، بورچو قادرمه ی که واکیب هونرا
کووره کووره، عه ردو ٲاوو باوو ٲاگر داخران

۲- گوندیکه له قهزای دوکان و مه لبهندی بزوتنه وهی هه قه بووه.

چہرخی عونسورخانہ یی دونیا، کہ ہاتہ جوشی کار
 ہہر شتہ ی ریزیکی گرت و، رۆژو شہو تہرتیب دران
 ئادہمی ہینایہدہر، کردییہ خہلیفہی جینشین
 بۆ کہمہربہستی ئیتاعہی، گیانلہبہر مہجبور کران
 تا لہ مندالانی تہو، بہدخو پہیابوون جوون بہ جوون
 ہاتہدی قانونی وہجیو، پہپرہوی پیغہمبہران
 دۆزخو جہننہت، ئیتہر، دوو مہوقیفی ئینسانییہت
 جہننہتی فیردہوسی خستہ باغ و راغی (عہبدہلان)
 لہمسہری دونیایہدا، تا تہوسہری چیبکا، وہفات؟
 تہو مرازی رۆجی پاکی مورشیدانہو سالحان
 دہستی ناسازی بہسہردا ہیچ نہکی شراوہ، تہبہد
 نہخشو تہونی عیقفہت و، حیکمہتسہرایی لامہکان
 بۆ نہخوشی دل دہواوو، بۆ نیزامی عہقلہ جوش
 نیشتمانی بیرورا، دیوانی ہہر رہمزو بہیان
 پیی گہیانندن چہندہ پیرو پییشہواوو دہستگیر
 تیی گہیانندن فہیلہسوف و شاعیرو شانامہخوان
 پیم وتی: تہو جہننہتہ لاهوتییہ، کاخی جہود
 کافریش گہر بیٹہ وی، ناچیتہدہر بی ئیمتیحان
 (شیخ عیصامہددین) لہنہسلی (شیخ ئیسماعیل)، ہہلات
 رۆژی تہووہل نہوبہہارو، قیبلہ گاہی جیسم و جان
 ناگری باسی کورانی، کاکہ (فہتتاح و، کہریم)
 کاکہ (عہبدولقادر) یشہ، دوورہ زہننی موفسیدان
 گشتیان خاوہن کہرہم، سہبارو، دل نہرم و عہفیف
 گشتیان خاوہن علوم و فہنن و ہہر نرخی گران

وان سه عاده تمه ندى دنيواو دينو عه قلّو، بهختو تهخت
 يهك ره ئيسى دينو، يهك دنياوو، يهك مابه ينى وان
 ههر كه سى بؤ خوى بچى بچنى گولّى باغى مه رام
 با بچى، بؤ خوى بيناكا، كۆشك و قه سرو ئاشيان
 حه وزو جوگه ي، كه وسه رو هه نگوين و شير و ئاوى ساف
 جگ بهوى خه و نيكي نايىنى ئيتىر رّوحى ره وان
 بؤچى شيت نابن، ئەوانه ي دهر كراو له و جيگه بن؟
 بؤچى نه مرن بى ئە جهل دوژمن به گيان سهختى و دران
 بؤ حه قاتيق سه رفرازو، بؤ مه سائب دلنه واز
 يه كدگىرو، يهك سوباتو، يهك مشوورو يهك نيشان
 اين همه مزرعه خواهه د بجولانگاه عشق
 دختر از حق شناسيدن به زنده و مرده گان
 از صبا رفتو رسيدى بلبلان كفت شنيد
 در حيا چشم گلان چون غنچه زارى بوستان
 بر هواى هر چه شد امد بدىن عشرت سرا
 از هوا سودا سرو، دل مست و گوش از امتنان
 لَنْ تَرى فِي رَسْمِهَا رَمَزاً مُشِيناً، فَاسْتَمِعْ
 شَاكِرًا يَزْهَوِ بِهَا الْكَوْنُ الزَّمَانُ وَالْمَكَانُ
 إِنَّ مَا فِي صَنْعَتِي لَيْسَ لَهَا شَبَهُ وَجُودِ
 إِنَّ مَا فِي عِبْرَتِي لَيْسَ بِهَا شَيْءٌ يُبَيِّنُ
 تابه كه ي (ژيكو)، وه كو چاوهش ئە ئىي بارىكه به ند
 ناگه يه وه سنى ته واوى موشكىله ي جوغرافيان.

۱۹۵۴

مامۆستا مهلا تهب ئەحمەد بههائەدین

چ شۆرێکە ئیلاهی؟ رۆژی واو هیلاو گریانە
بهشەر پر شۆرشه، عالم، خهریکی ئەشکبارانه
به بهردو دارهوه، ئەم خاکه وا هه لچوو له کول، هاوار
سه دای ئەملاکه، رۆژی جینه، قورپیوانی ئینسانه
له جهننهت هه لکراوه چلچرای ئەرواحی مامۆستا
له ئیمه شیوهنه، شای و نیازی حوورو غیلمانه
ئیمامی تهیبی ئەحمەد بههائەدین، حهقیقهت نۆش
به رهحمهت فرسهتی دهسگیره، گهرچی لیمه په نهانه
کوژاوه شوعلهیی ئەهلی مونا، لهم دهیری سهوداسه
سهری شاهان، له بهر پی، بهرده بازی جیسمی بی جانه
له عالم چوو، ئەساسی عیلم و شهرع و فهنی رهنگاورهنگ
مه گه ئیستا له فیردهوسا، خهریکی دهرسی قورتانه
وهلی عالیم، عهلی عارف، ئەنیسی دهئبی پیغه مبه
له بورجی مه غفیرهت خورشیدی تابانی جیهان بانه
له سهه عالم، زیارهت واجیبه بو تاهیرهی توربهت
که بوونی جهننهتولهوا، له ئەترافی نومایانه
ههتا دونیایهکی تر بۆمه دینی، چهشنی ئە و زاته
به دائیم خۆی غه ریقی به حری قورپیوان و ئەفغانه
ئیمامیکی وهها هۆنراوی قوربو سیلسیلهی فهتوا
که رۆیی، بابگریی هه رچی ئەهلی عههد و په یمانه
ئهسهف بو مورشیدی کامیل، دریغ بو پیری ئیدراکان
له سهه تهختهی کهراماتی، که ئیستهش باده نۆشانه
بنازم که وکه بی بهختی، (موحه مه د)، قورپهیی چاوی
له ریگه ی ئە و ئیمامه، وا خهریکی عیلم و عیرفانه

خودایه، ئەو چرایه‌ی کز نه‌که‌ی تا رۆژی ئاخیر دی
که بۆ دینی موحه‌مه‌د، رهنگ و رهنه‌ق، شوعله په‌خشانه
به لوتفی تو مونه‌ووهر بی، له خوتته‌ی عومری به‌رخوردار
که باغی عومرو ئەخلاق، سزای ئەرواحی شاهانه
ئه‌گهر (راجی) ته‌ماشاکهن، ده‌زانن گه‌نجی ته‌ئریخی
وه‌کو تووتی له‌ جه‌ننه‌ت، وا به‌شی دوو لوتفی ره‌جمانه
ئیمامی مینه‌رو، میحرابی وه‌رعو، جامیعی ته‌قوا
له‌رۆژی دوانزه‌می جومعه‌ی ره‌جه‌بدا، (بازی غوفرانه) (۱).

سوپاسیگی سه‌روه‌ری

بۆ کاکه‌زیادی حه‌مه‌ ئاغای کۆیه

(۱)

دونیایا پیری جوودو هونه‌ری کاکه‌زیاده
عالم هه‌موو سویندی به‌سه‌ری کاکه‌زیاده
گه‌نجیکی وه‌ته‌نپه‌روه‌رو سوولتانه له‌کۆیه
گه‌نجینه، هه‌موو جیلوه‌گه‌ری کاکه‌زیاده
بوره‌انی دلی کوردییو عه‌قله، له‌ده‌ماغا
مه‌ردی و ئەده‌بیش به‌هه‌روه‌ری کاکه‌زیاده
فه‌رشی به‌ری پیی عه‌رده به‌ مافوری گیاو گول
شو‌خیکه، سه‌ما چه‌تری سه‌ری کاکه‌زیاده
تیژاوی ژییانی گه‌له، ده‌ستووری هه‌موو هۆز
شیرین له‌بی هیوا شه‌که‌ری کاکه‌زیاده

۱- (بازی غوفرانه)، به‌ پیی هه‌ژمارکردنی پیته‌کانی ئەبجه‌د ده‌کاته (سالی ۱۳۵۶ کۆچی)
به‌رامبه‌ر به‌ سالی (۱۹۳۷ زاینی)، به‌لام ده‌بی له‌کاتی هه‌ژمارکردندا به‌ (بازی غفرانه) بنووسری
که‌ رینووسی دیوانه‌که‌یه. واته (مامۆستا مه‌لا ته‌یب)، له‌ رۆژی هه‌ینی ریکه‌وتی (۱۲/ ره‌جه‌ب/
۱۳۵۶ ک) کۆچی دوایی کردوو.

کانی هونہرو دادو عدالت، لہ جیہانا
دیوانی پپو موعتہ بہری کاکہ زیادہ
ہہرچی بہ خہ بہر ہاتو، تہوہی ماوہ لہ خہودا
چاوی بہ خودا ہہر لہدہری کاکہ زیادہ
چیمہ لہ ستالینو، لہ مارشالو، لہ چہرچل؟
ہیتلہر خہدہم و بادہ گہری کاکہ زیادہ
شایانی سوپاسی گہ لی کوردانہ، بہ یہ زدان
فیردہوسی بہرین، ری گوزہری کاکہ زیادہ
لوتفی تہوہ تاجی سہری تہم میللہ تہ، (راجی)
وا لوتفی خوداش، تاجی سہری کاکہ زیادہ.

(۲)

لہ درتڑہی پھسنی کاکہ زیادہ ۱۵

ہہموو عالم لہ پرووی بہخت و مرادہ
دلی یاران بہ دیدہی شہوق، شادہ
ہہموو بازارپی دوژمن، وا کہ سادہ
زہمین رووناکیبو، جہڑنی بیلاہ
کہ رۆژ بازی سہری کاکہ زیادہ
شہہی تیقلیمی کوردانہ، بہ یہ زدان
کہ ہہر تہو خاوہنی نانہ، بہ یہ زدان
ہہموو فہزلی لہ دیوانہ، بہ یہ زدان
تہ لہ کتربکی شہبوستانہ بہ یہ زدان
کہ زوہرہ دل بہری کاکہ زیادہ

دیوانی راجی

(سوله یمان)ی عه له مداری جیهانه
(فلاتون)ی حه کیمو، دئستانه
موحیتی عیلمو عیرفانی زه مانه
فه ری جوودی، وه کو ده ریایی پانه

سکه ندهر نوکهری کاکه زیاده

له ته ئریخی، که دونیا دانراوه
مه له ک، جندو په ری، ریزه کراوه
نه مامی نو به ره ی ئاده م پرواوه
زه مان رۆله یکی وای نیشان نه داوه

بلیم گهر هه مسه ری کاکه زیاده

بنۆشن، ته ی گه لی کوردی قه له ندهر
به قه پرابه و، به باده ی کاسه بی سه ر
به ئاوازی بلندی میرو نوکهر
وه کو بولبول نه واکهن، پیرو نو به ر

که جه ژنی کیشوه ری کاکه زیاده

سنووری نیشتمام، باغو راغه
بلووری دۆستام، سافو ساغه
دلی دوژمن، له سه د جیگاوه داغه
له بن هاتن، چ قهومی قورمساغه

که چه رخم، ره هبه ری، کاکه زیاده

هه موو به زم و نیازو کامه ئیمپۆ
هه موو زه وق و کزه ی پینامه ئیمپۆ
هیوای دوو لیوی ساقی و جامه ئیمپۆ
سه روکاری گه لو ته نجامه ئیمپۆ

له ساحه و سیبه ری کاکه زیاده.

له په سنی کویه و کاربه دهستان

خاکی ولاتی (کویه)، بهرچاوه که ی به هاره
هوئراوی ئیشوکاری، له چاومدا دیاره
هوژیکی وا به پیشچوون، وهک پیری بیرو دلخوون
به تیکوشین و دهرچوون، شیرو پلینگ و ماره
بو کیمیای ئیداری، قائممه قامی عادیل
(شامیل بهگ) ای جگه ردار، شابازو شاسواره
بو ئیستیلای حقووقی، (عه لائنه ددین) ای حاکم
لهم کومه لهی به نوبانگ، نهو کانی ئیشوکاره
بو ئیندیفاعی میللهت، رۆلهی (حیکمهت نه فهندی)
مدیری مه کسو گومرگ، رۆحی دل و ده ماره
مدیره کانی زانین، سه رچاوه بی هومییدن
لهم مه رده سه روه رانه، نه م کورده به ختیاره
ساحب نفووسی کویه، (جه مال ئاغای هه ویزی)
بو ئینتیزامی میللهت، پر کوشش و له باره
زه خیره داری خیزان، ته موینی ناوه ئیمیرۆ
فه قیرو ده لئه مه ندان، هه موو ده کا ژماره
شورتهی نه گهر نه ناسن، چ دائیری که، بیلیم!
بو نه خش و ته ونی میللهت، جان داری جان بیداره
سه ربه سستی نیشتمانی، ته جنیدی سه ر بلنده
وهک موغنه تیسی رۆژه، یان که هره بابی شاره
ئاغا له گه ل نه هالی، به لوتف و چاوه دیرن
بارانی فلس و دینار، له بهر ده سی توجاره

مقیاسی به یغ و بازار راست و ته واوه، بکرن
پیویست، له سهر دوکانی به قاله یا عه تاره
ئه م رهبت و زهبت و ابی، چیمه له چه رخی دهوران؟
ئه م عه دل و داده مابی، بوچیمه ئیستیماره؟
سهری خوش و دلی خوش، (راجی) له کویه ماوه
پیشککش ته که م سوپاسم، تا ماوم له م که ناره.

شیوهن بو کۆچی دوایی

سهید ئه حمه دی خانه قای که رکوک

له ئیسلاما، ئهوی ئه مری خودا بوو
به چاپی فه رزو سوننهت دارژا بوو
ئه زهل، کاریکی هینایه دروستیی
دروستی کردو، پر سوودو به ها بوو
هه یولای کرده پاوئیژی سه روکار
به ملیون بهرگ و رهنگی نه خشرا بوو
ئیرادیکه هه وینی عیلم و قودرته
که ئینسان، چاکترینی ماسیوا بوو
ئیتز بویه موکه للهه ف بوو به ئیمان
نه خوشخانهی هه موو دهر دو به لا بوو
که مامۆستایه، بو ته حلیل و ته رکیب
مه والییدو عه ناسیر، کیمییا بوو
له رووی پیغه مبه ران و، فه یله سوفان
ئه سه رخانهی ره ووشته و بیرو را بوو
زه مانه ی هاموشو، میژووی که ئاژۆت
له مابهینی به شه ر، نیسبهت په یا بوو

لہ تہک پیغہ مہری و، نافامی بی بہر
دہمی ناشتی، دہمی شورو ہہرا بوو
لہ نہسلی خاتمہ و فہخری ریسالہت
حوسیینی سہیید تہ حمہد خانہقا بوو
کہ ہہشتا سالہ عومریکی تہ نہخشان
خہریکی راہ و رہیمی مستہفا بوو
تہ دیبو، فہیلہ سوفو، عہدلو، عالم
سہخی و، سہربہستی کورو، موقتہدا بوو
زوبان چ بللی؟ لہناسینی تہواوی
کہ ئوعجوبہی تہواوی تہولیا بوو
لہ عیلمی نہفسو، ہییزی موغنہ تیسیمی
.....^(۱) بوو
لہکاتی گہنجیو پیری، بہرہو پیش
لہناو شاری دلاندا، کہہرہبا بوو
ہہتا ئاخر ہہواری خزمہت و دین
تہوی کردی، بہبی فیئل و ریا بوو
ہہتاکو جہژنی قوربان، رۆژی دوشہم
سہرو مال و دل و گیانی فیدا بوو
کہ ئیحرامی شکاندو، مالہوای خواست
ئیت مالئ موسلمانان خہرا بوو
لہ دونیادا، کہ تہدریسی تہواو کرد
خہریکی جامیعہی دارولبہقا بوو

۱- بہہوی تہربوونی دیوانہکہوہ رہش بوٹہوہ، بومان نہخوینرایہوہ.

بژين، كاكه (حوسين و كاك موحه ممد)
له ناو ئه و دائيرهى كانگه ي وه فا بوو
ئه وانيش هه ر يه كه ي، ته له ممد و ليلا
به ريگه ي باب و باپيران ره زا بوو
له ئه خلاق و، ره وشت و، تيگه ي شتن
هه موو خه لكى له وانرا شاره زا بوو
هوميى دن بو گه لي كوردان و عاره ب
له گه ليان بي، ئه وي لوتفي خودا بوو
به جيى هيشتين، هه موومان، باوكى مه رحوم
له جه ننه ت جين شين و، دلنه وا بوو
له گوپى (راجى) زرينگا سالى كوچى
به فهر شادى به هه شت و، ئه وليا بوو^(۱).

شيوه ن بو كوچى دوايى

شيخ نوره ددين حاجى مه لا عه بدوللاى جه ليزاده

له دونيادا، ئه وي دهر دو به لا بوو
به شى ميراتگرانى ئه نبيا بوو
گرانبارى علوم و خولق و خوو بوون
قياسى وان و خه لكى، ليك جيا بوو
له خانه ي دواوه، ته زيه ت نادرى قه ت
ته گهر له م خانه دا، ته زيه ت درا بوو
كه پياويكى هونه روه ر، كوچى فهرموو
له جه ننه ت سه ت چراى بو هه لكرا بوو

۲- ئه م نيوه ديپره، به پيى هه ژمار كردنى پيته كانى نه بجه د ده كاته (۱۳۷۱ كوچى) به رامبه ر به سالى (۱۹۵۲ زايىنى)، به لام ده بى له كاتى هه ژمار كردندا به م شيوه يه بنووسرى (به فر شادى به شت و اوليا بو)، كه رينووسى ديوانه كه يه.

به عیلمی ئەم جه لیزادانه، دونیا
پراو پیر موغنه تیس و کاره با بوو
یه کایه ک، نایغه ی عیلم و ئەدهب بوون
لەوانرا دل پیری زهوق و سه فا بوو
که نوری دین بوو، (نوره دین جه لیزاد)
ئەویش هەر یه ک وه کیلی مسته فا بوو
ئەویش، ئەم خانه دانه ی وا به جیهیشت
رەوان بوو، مه عشه ری باب و برا بوو
که یشته دوا هه واری خزمهت و دین
به ئیستیحقاقی خوئی، وه سلی خودا بوو
خه ریکی دهرسی دین و، زهوقی رۆحن
هه موویان، نازو نيعمه تیان رەوا بوو
هه واری وانه، قهت هاواری نابی
که زاتیکی وه کو سه عدی تیا بوو
ئەدیبو، عالیمو، به رزو به ناوبانگ
هه وینی بیرو هوش و کیمیا بوو
خودا ئەو خانه دانه ی تیکنه دا قهت
لە ناچاوانی وانه، دل گوشا بوو
بمینی و، پیبگه یینی کاکه (مه سعود)
ئەوی پیویستی عیلم و ئیرتیقا بوو
که جیگه ی فه خری کورد و (کو) یه، ئیمپرو
هه موو روتبه و نیشانه ی ئاشکرا بوو
چ گه نجیکی خه زیننه ی بیرو هوشه
گه شه ی چاوی، هه موو ته گیرو را بوو
لە عیلمی دین و، ئیستیحقاقی ئینسان
به ئی، خاوهن شه هاده و شاره زا بوو

له جیگه ی باوک و مامی، وهک مساری
له پرووی جهبری خهساره ی گهل تهبا بوو
که لیئی تی نه بوو، نه له مدولیللا
که شیخ قهومی به جیهیشت و، رهزا بوو
میئی کاک (عهلی)، گهنجی به قیمت
دوای شیخ، نهو بناغهی دارژا بوو
بلی (راجی)، له ته تریخی وهفاتی
به دیداری به ههشتی و، فهوزی شا بوو^(۱)
به بیستی و نۆی زی قهعه، چوار شهپ^(۲)
وه بیستی ئابی غهربی، رۆژ پیا بوو^(۳).

بو کۆچی دوایی (ئهحمهد) ناویک

له چاوهی که وسه را شوّرا، له سه ر دل هه ر غوباری بوو
له چۆلی ماتمه ما ده رچوو، شکۆفه ی خونچه زاری بوو
هه تا تیغی هه وهس نه یدایه بهر مه ودایی دلّاری
وه کو سوّفی به دایم تانه جوّ بهد ئیشوکاری بوو
که کهوته زمزمه مه ی شادی له پپی دل بهر په ناھی دا
به دهم تاری ته ره ب جامی رژاوی دهستی یاری بوو
تکایه خاکی پیلاوی شه هی ئیقلمی جیسم و جان
له زهرپراتی هه وادا، عاشقانه شه رمه ساری بوو

- ۱- ئەم نیوه دپره به پپی هه ژمارکردنی پیتهکانی ئه بجهد دهکاته (۱۲۷۱)، به لام دهبی له کاتی هه ژمارکردندا بهم شیوهیه بنووسری: (به دیداری بهشتی و، فوزی شا بو)، که رینووسی دیوانه کهیه.
- ۲- ئەم نیوه دپره به پپی هه ژمارکردنی پیتهکانی ئه بجهد دهکاته (۱۹۵۲)، به لام دهبی له کاتی هه ژمارکردندا بهم شیوهیه بنووسری: (به بیستی و نۆی زی قهعه جوار شب)، که رینووسی دیوانه کهیه.
- ۳- ئەم نیوه دپره به پپی هه ژمارکردنی پیتهکانی ئه بجهد دهکاته (۱۹۵۲)، به لام دهبی له کاتی هه ژمارکردندا بهم شیوهیه بنووسری: (وه بیستی آبی غربی، رۆژ پیا بو)، که رینووسی دیوانه کهیه.

لہداوی کاکوئی گول، دہرکہ نارو، ناوی سہیادان
بہدیدی شوکرینی کامہ دیدہ، خووی شکاری بوو؟
کہ مہی نۆشی، لہجامی ئەشکەیی گوفتاری (کاک ئەحمەد)
بەبێ خود، ہاتہ گیران، گەرچی ناقولا فیراری بوو
لہمہو بەدواوہ، خامم کرد بہ دورج و بورجی گہنجینہی
ئەوی تا ئیستہ ہەر ساتی دیاری بوو، دیاری بوو
موزافی من نہما، دل، بیبہ سا چی لیدہکەہی؟ بیکہ
ئەلا (کاک ئەحمەد) ی گیانپہرورہم، ئەم بارہ تاری بوو
قەلا نالیم دزیویہ، خۆی چووہ دل جیگہ قایم کا
ہەتا ئیستا، کہ بی بہختانہ ہەر ساتی لہشاری بوو
لہ قہبریشا، وەچاکہ لہو دلہ ہەر رەحبو تووبا کہم
کہ مہ یخوارہ لہ جامی ہەق شوناسی، بہختیاری بوو
لہ باغی گفتوگوٹا، سەر گہرا ئەو مہرکہزہ، گیرای
بہ ئەم زوعفہ، لہ ژیر ئەو بارہدا، چۆن ئیستیواری بوو!
خودا رەحمی لہ گەل کرد، ئیمتیسالی ئەمری تۆی دایہ
ہەتا ئیمروکە سەرگەشتہی بەلاری یا دەلاری بوو
نمونہی ہاتہ خزمەت، تہجرہبہی یاری ئە کرد، وەرنہ
ئەوی ناردوومہ بو تۆ، گەرچی خۆش بوو، ژہہری ماری بوو
ہەموو ہەنگی خەیاڵم کردہ وەقفی تۆ، لہ گەل باوہر
کہ رۆحیش ہاتہ خزمەت موشتہری خۆی، بو نیساری بوو
گیانی عیلم و عیرفانہ بہ کیشان، ئەشکەبی (ئەحمەد)
بہ گوستاخی، لہ باخی لوتفی ئەو، (راجی) ہوزاری بوو.

هه ركه س، هونه رو فرسه تى رووى كو مه لى ديبى
چاوى له دواى لوتفو نه وا كهى چه له بى بى
هه ركه س وه كو من، عاجزو تيماره له ده س غه م
چاره ي نيبه له م وه رته يه، ئيللا به له ييبى
حازر له ده رو ژوورى سه خاتن، به عمومى
ئاماده به خواهشته، چ زانا، چ غه بى بى
بو به خش و عه تا، كو مه له سا دوژمن و يارت
تيراوى ره واى به خته، چ گه و ره، چ سه بى بى
وهك شاخى^(۱) سنه و به ر، هونه رت گه ر دو بلا وه
وهك به حرى دو رو گه وه ره ره شحه ت ته ده بى بى
پر هيژه وه كو گه نمو، به لاغت وه كو شه كه ر
گه ر فارسى يو، كور دى يو، توركى و عه ره بى بى
(راجى) مه كه ته نديشه، له ناو گه ردوشى ده و ران
نه مديوه وه كو (تاهير ئه فه ندى)، چ نه جيبي!!.

بەمەبەستى سەردان

گىيانى ژيانى كوردى قەلەندەر
ھىسواى ولاتى بى بەرزو مونسەوور
مەردى بە پېشچون، پىرى نىشتمان
فەيلەسوفى كورد، ھەزرىتى (زېۋەر)
تەكلىپ نەزادى ھۆزى بە ئاوات
بە بەخت يارى، ۋە كۆسكەندەر
شەھەنشاي وتار، ئازۆتى ۋە تەن
ئۆكسىجىنى دىل،^(۱)
بۆ زيارەتتان، خۆى پېشكەش ئەكا
(راجى)، كە ساتى بى بە ھەرەور.

۱- لەبەر رەشبوونەۋەى ھەندىك وشەى ئەم لەتە دېرە بەھۆى تەربوونى ديوانەكەۋە، بۆمان
نەخوئىندرانەۋە.

(ستایشی یهزدان)

ئەه ی بەناوی پاکی تۆم، بۆ هەر مرازێ ئیبتیدا
ئەه ی بە همدو شوکری تۆ، هەر نیعمه تیکم دل گوشا
ئاسمانت کرده قوبیبهی عالمی جوود و جوود
ئاگرو ئاوو ههواو خاکت نیشاندا، ماسیوا
ساردو گهرمو، ترشو شین، موجهبو سالیب ههموو
ئیشو کارت خسته مهودای مهقنه تیسو کارهبا
خۆت که زانا بووی، ئیرادیکی ههوهل هینایه کار
نیسهت و جووری جوودی گشتی تهشیا، دارژا
دینه مۆی مانا، به میشک و دل، له قازانچ و زهره
پاتری گیان پرئه کا دونیا له ئاوازو سهدا
تۆ ههبووی و کهس نهبوو، کردهت ههبوو، بنکهت خودوس
حیکمهتی عیللهت بلیم چی بی بهرانبهر تۆ، خودا؟
هەر به ئه مری (کُنْ فَکَانَ) بۆ قاعیدهی خه لقت نواند
چه ندو چۆنی تهوهل و ئاخیر له عیلمت ئاشکرا
چونکه تهتناسن به حهق تۆی خاوهنی که شفی وجود
قهت تهواو ناکهن سوپاست، تهنبیاو تهولیا
گهرچی (راجی)، لهم ههموو تهسراری تۆیه نابه له
وا له قاپی رهجمهتت، کهوتۆته حالی ههلهولا.

۱۹۵۰

(میژووی پیغه مبه رایه تی و کورد)

رۆله یی ئاده م، یه که م، بۆ گشتی میلله ت پی شه وا
 خاته می پیغه مبه ری کردۆ ته ئه نگوستی به قا
 چونکه ئاده م هاته ژین، منداله کانی پی به پی
 لی کجیا بوون، هه ر یه که ی یه ک جو ره کاری خسته را
 تا له رووی زانست و فه ن، ئایین و ریکی چوو له ناو
 هاته روو پیغه مبه ری ک و، ری کوی پیکی ری کخرا
 ویش که رۆبی بۆ مشوور گی پانی به رگ و عه یش و نوش
 هه ر که سه دهستی در یژ کرد، بۆ سه رو مالی برا
 چی قه له نده ر بوو، له هی زی ده ستدر یژی دا هه لات
 ویش وه لات یکی تری کرد ئاوه دان و پر به ها
 هه ر که سی دوور که وته وه، کارو زمانی دابری
 (عَلَّمَ الْأَسْمَاءَ) به می ژووی ئاده می راوی ژ ئه دا
 تا زه مانی چه زه تی (نوح)، ئیش له ری زه ی تی په ری
 هه رچی ئیشی خوینمژی بوو، بلقی تۆ فان قووتی دا
 نوح به هو ی که شتی، له (جودی) ی ئیمه گرتی له نگه ری
 دابه زی هۆزی هونه ر په ره ر، له کوردستان خزا
 پی به پی زۆر بوونه وه، دیسان به خاک وه ربوو، هه را
 راست و چه وت و، زۆرو که م، دیندارو بی دین تی ک قژا
 تا (خَلِيلُ اللَّهِ)، له دهستی هۆزی خو خۆری هه لات
 گه ییه لای مه ککه و مه دینه، مالی کابه ی کرد بینا
 کاکه (ئیسماعیل) ی گه نجی کرده قوربانی، ئیتر
 یه ک به رانی دوگ زلی کرده به لا گی پی خودا
 گه ر بزانی، کابه بو ته هه جی چوار قورنه ی جیهان
 ئای زه مزه م هه لقا، بۆ دل به ری مه رو وه سه فا

گەر ئەیانناسن ئەمانەن باوک و باپیرانی کورد
هەر ئەوان زنجیرەیی پیغەمبەرانی، ئاشکرا
تا موحمەد، شاھی ئافاقی سەعادەت هاتە روو
تەفرو توونی خستە زۆلم و بوخل و جەهل و ئیعتیدا
ئایەت و ئایینی حەققی بۆ دەهیننا جوهرەئیل
بۆیە خزمی پیسی خۆی کوشتن، قوماندانی غەزا
بیست و سێ ساڵ کۆششی ئەو، بوو بە سەرمایهی ژیان
و حەدیکی موشتەرەك، پیرۆزە، بێ فیل و پیا
هەر وەکو بارانی رەحمەت، بەرپرو بەحری لیک وەشاندا
تا لەسایەیی وی ژیان بۆنی بەهەشتی تی گەرا
کورد و عارەب، تورك و فورس و، هیندو یۆنان و فەرەنگ
یەك وشەیی کردن بەیەك، پیکچوو نەزان و شارەزا
چونکە قانونیکی بەرزی بۆ بەشەر یە کسەر نواند
کەس دەمی هەلنایە بگری رەخنە تا رۆژی جەزا
ئەو زمانانەیی کە ئادەم دایە دونیا بێ زیان
هەر کەسێ حەزکا دروستە، گشتیان، خۆی فیڕ ئەکا
چی ئەوی فەخری ریسالەت؟ جگ لە خاوین و نەجات
ئاوهدانی، یە کدلی، ژینیکی بێ رەنج و بەلا
ئەو بەهەشتەیی خوا ئەفەرموی، ئاخیرەت بۆ پیاوی باش
پیاوی باش بن، ئیستە بچنە ئەو بەهەشتەیی دل گوشا
گەرچی بیری کورتە (ژیکۆ)، خۆشەویستی کردگار
لیی ببورە سا لەقاپیت، کەوتە هاوارو تکا^(۱).

۱۹۵۰

۱- ئەم نیوهدیپەرە بە پێی هەژمارکردنی پیتەکانی ئەبجدە دەکاتە (۱۹۵۰).

(سه نای پیغمبر)

دورپری هه تیوی یه کییه تی، ههوا به دهشت و شار ئه کا
 له سهه سهه ری گیان و دل، قه راری حهق نیسهار ئه کا
 گوئیك له باغی رومه تی هه موو به هه شتی پیوه یه
 چلیك له مووی شه و که تی، له نیشتمان شکار ئه کا
 له میرخوزارو ئاگری خه لیله دهسته چیله که ی
 وه لاتی عاره بو عه جه م، پری له نه وه هار ئه کا
 بلای: بناغه بی هه موو وجوود و ژینه تا ئه به د
 زهنگ و زرینگی به رزییه، له عالمه دیار ئه کا
 جیهان په ناهی ئاده می، وه جاخی گوئشه نی وه تن
 له زهنگ و رافی جوهره ئیل سه رخوشی هوشیار ئه کا
 به نوری پاکی کاره با، گوئی خالی هیمه تی
 له شووشه دارژاوی دل ده لیلی ئاشکار ئه کا
 له پشتی کورده وه، که بوو به پشتیوانی عاره بی
 سه ما به شییری مه غریبو، به ئاسکی ته تار ئه کا
 به بییری به رزو غیره تی، هونه ر ئه خاته جوشه وه
 له کانگه کانی کاردا، (به د و نه بر) بژار ئه کا
 سیمورخی قافی مه عریفه ت، که نیشته ته خت و تاجه وه
 سه ماو زه مین و ماسیوا، به عیشق به ختیار ئه کا
 حدود و ره سمی حکمه تی، که خسته ده فته ری وه لام
 خه تمی ده فاتیری سه دو بیست و چوار هه زار ئه کا
 سبوت و سه لبی عه دلی تهو، بزانه ریزه گیره چون
 که روو ئه کاته چاکه وه، پاوانی ئیحتیکار ئه کا

له رۆژی نه گهت و غهما، کیفاح و عوشه ته كهوا
 به وه حیو دهست و موعجیزه ی، وجود ئیفتیخار ئه كا
 كه دهستی پاکی عیززه تی، بخاته کاری به خششا
 باران و به حرو مانگ و رۆژ، پرو زهردو شه رمه زار ئه كا
 كه سی له ریزی هاته دهر، چ كهس به خویی ناگری
 بی شوینه وارو دهر به دهر، له ساتی سهت ههوار ئه كا
 خزمی خهراپی مه كکه یی، كه چوونه بیری بی سه مه ر
 بزانه یاری غاری چۆن له ده ورپشتی غار ئه كا
 فاروقی هه ق و زنده قه، له گه ل شه هیدی خانه دان
 (عه لی) ئه كه ن به حه یدهر و، ههوا به زولفه ققار ئه كا
 له کاره ساتی هیجره تا، مه دینه سامی تی رژا
 به ئه وس و خه زه جی له رپی خوداوه ئینتیسار ئه كا
 وه غایی خه نده ق و ئو حود، خه تی حونه یینی پی ئه به ست
 له سالی هه شته ما (سه نه م) له كه عبه دا فیرار ئه كا
 سروشتی پاکی ئینس و جن، له بیستنی عه جیبی هه ق
 به نوری باوه رو هونه ر، سوپاسی کردگار ئه كا
 په نای هه ژارو بیكه سان، كه رشتی هه وری په حمه تی
 خهراپه مه ست و مست ئه كا و چا كه چه نگو بار ئه كا
 له کاتی دادو سه فوه تا، به رۆژو شه و كه جار ئه دا
 هه تا خو لآمی ره ش له سه ر مناره دا كه بار ئه كا
 شه مایلیکی وا یه كه م، له عاله میکی نوئی و و كو ن
 گیان ئه کاته بولبول و، نه وایی گو لعهوزار ئه كا
 شه ویکی مات و بی هه را، چووه حوزوری لامه کان
 وه لام و شه رتی پی درا، كه عیصمه ت ئیختیار ئه كا

پهروشی قهومی خوئیته تی، له تهنگنایی مهحشه را
 ههتا به قهومه کانی تر، شه فاعه تی قه تار ئه کا
 به خاس و عامه وه سه ناخوانی ده رگه یی ئه ون
 کیش و ته رازوی جودی ئه و، نه کو له ئینحیسار ئه کا
 په تی به لآوو شه عوه زه و، ریاوو زولم و سیحر ئه کا
 به قول ئه عوزووان ده وای دلان و چاوه زار ئه کا
 له دائیره یی ئه ده ب ئه گاته ئاسمانی نوئیهمین
 به جۆشی عیشقه وه سه ری له باوه شی نیگار ئه کا
 که تیکه ئی سه فایه ئه و، چ باکی ئه م فه نایه یه ؟
 ئه چئی له پیشه وه سه ره ی نفوسی خوئی ژمار ئه کا
 که بانگ ئه کاته ئومه تی، تا فه وج فه وج، تیپ به تیپ
 له ریی نه جات و موژده وه، ژیانی پایه دار ئه کا
 له نه عتی پاکی موخته ره م، (ژیکۆ) که ناگاته لیام^(۱)
 به نیوه ئیلتیفاتی ئه و، له میژه ئینتیزار ئه کا.

۱۹۵۱

(۴)

سوژی چه مهنی ژینو، خودا یاره موحه ممد^(۲)
 بوئخۆشو، گه شو، په ونه قی گولزاره موحه ممد
 تاجی سه ری حه قپه روه رو مه حبووبی ئیلاهی
 نووری دلئی سه رگه شته وو بیماره، موحه ممد

۱- ئه م نیوه دیره به پیی هه ژمارکردنی پیته کانی ئه بجه ده کاته (۱۹۱۲) که سالی له دیکبوونی راجی یه، به لام
 ده بی له کاتی هه ژمارکردندا هه ردوو وشه ی (نه عت و موخته ره م) به رینووسی عه ره بی بنووسرین، به م
 شیویه: (نعت، محترم)، که رینووسی دیوانه که یه.

۲- له شوینیکی دیکه دا ده ئی: (سه وزه ی چه مهنی ژینو، خودا یاره موحه ممد).

بنچینه وو سه رچینه یی حوکم و ئه دهب و دین
دوژمن به سه ری شیئت و که رو هاره، موحه ممد
دورری سه دهنی به حری موحیتی سه ممدانی
قه تری که ره م و ره جمه تی جه بباره، موحه ممد
بو ژینه وه وو، مه حکمه م یی رژی قیامت
پیناوی هه موو هوزو، تکاکاره موحه ممد
نه ک بو عه ره بی مه ککه وو ئه تراف و مه دینه
بو گشتی به شهر، مه ره مه می ئازاره موحه ممد
بو یه کییه تی ئینسان و، ژیانیکی به خوشی
خوی مودده عییه و، شاهیدی کرداره موحه ممد
ئهو، کومه لی ئه حزاب و شه یاتینی شکاندن
بو له شکری حه ق، سه ره رو سالاره موحه ممد
به و حیکمه تی قورئانیوو، ئیلهامی خودایی
شاهیکی بلند حوجهت و گوفتاره موحه ممد
ئهو پینشروه بو ئومت و، سه رجوونه له عالم
خاوه ن که ره م و هیممهت و په فتاره موحه ممد
به و زاته ئه نازم، له ژیانی دوو جیهانا
دهرمانی غه م و دهردی دل و زاره، موحه ممد
(راجی)، به سه روزه ردییو، سه رچه وتییو خولدان
تا رژی دوا، هه ر بللی هاواره، موحه ممد.

۱۹۴۷

پینج خشته کی له سهر هه لبه ستیکی (دلزار)^(۱)

ته صلی هونه رو، فه صلی هه موو رازه موحه ممد
تیشکی سه حهری رۆزی پر تاوازه موحه ممد
میشکی سه ده فی کۆمه لی دهم سازه موحه ممد
شوخیکه له ناو عالهمی مومتازه موحه ممد
خاوهندی هه زار ئایه تی ئیعبازه موحه ممد
نووریکه له ناو کیشوهری جانان، نییه حاجیز
گه نجیکه له بو نهوعی به شه ر جائیزو فائیز
شاهیکه له سهر تهختی مه قاسید نییه عاجیز
مانهندی له ناو کۆمه لی خوبان نییه هه رگیز
سه رچاوه یی حوسن و ئه ده ب و نازه موحه ممد
گه ژاله یی نیسانه، وه گه ر ئاگری سووره
گه ر عونسوری ئینسانه، وه گه ر سووره تی مووره
سه ربه رزه له رووی، چونکه هه یولایی جزووره
په نگینه به روخساری، نه ئیی پرته وی نووره
مه خموره به چا و شاهیدو شه هبازه موحه ممد
بو قه دری به شه ر، چاوی سیای گرتوه به ژنی
سه روی به هه وا خستوه، به رزی خووه به ژنی
سینه ی قه فه سی عیلم و، نمونه ی مووه به ژنی

۱- ئەم پینج خشته کییه له دیوانه دهستنووسه که ی (راجی) دا نییه، له دیوانی (دلزار) هوه وهرمانگرتووه.
دیوانی دلزار، ناماده کردنی: دلزار، پیداچوونه وهی: نازاد دلزار، چاپی دووهم، بهرپوهبه رایه تی چاپخانه ی
رۆشنیری هه ولیئر، سالی ۲۰۰۶، لا ۱۸۹-۱۹۰.

وهك شه تلی سنه و بهر، به ههوا هه لچوه به ژنی
رېك كه وتووه نه دامي به نه دازه موحه ممد
به م ته رزی له ب و گه رده نی به رزو دلی داهی
به م په رچه می پر هاله وو، به م روومه تی ماهی
به م ریزه گوهر، ریزه ددانه و سه ری جاهی
به م تیری موژو، شیری برؤو، سونگی نیگاهی
خاوه ندی سوپا و له شکرو سه ربازه موحه ممد
کو لمه و له به کھی، پرته وی دوو عالمه به خوا
نووری قیده م و، به هره ورو خاتمه به خوا
زنجیره و شیرازی به نی ئاده مه به خوا
هه رچهنده بکه م وه سنی جه مائی، که مه به خوا
گه نجیکه له ناو ئاده میا شازه موحه ممد
جان خادیمی ده رگانه یه تی، بی خورو بی خه و
دل عاشق و په روانه یه تی، رؤژو ته گه شه و
تؤش ههروه کو (راجی) به خوا مه حوی له پرته و
(دلزار) مه به غافل له جیهه ت مه دح و سه نای نه و
بو راهی نه جات، مه تله ب و دلخوازه موحه ممد.

تابنده، وه کو رۆژی دره‌خشانه موحه‌مه‌د
تاجی هونه‌رو، سیبهری ئینسانه موحه‌مه‌د
شهرحی دلّو، بهندی جگه‌رو، ره‌ونه‌قی جانه
ئه‌و مه‌رکه‌زی په‌رگاری هه‌موو کانه، موحه‌مه‌د
ده‌ستووری گه‌لی کۆن و نوێ، نه‌سخی به‌سه‌ر هات
قانونی چه‌کیمانه‌یی قورئانه، موحه‌مه‌د
هه‌ر پادشه‌هی که‌وته‌ فه‌ناو، میلله‌تی قر‌بوو
ئه‌و میلله‌تی سه‌رکه‌وتو، له‌ دیوانه موحه‌مه‌د
گیانی منه، سه‌ربازی غوباری به‌ری پیتته
چه‌رگه‌و دلّی من پیشکەش و قوربانه، موحه‌مه‌د
ئاواتی هه‌موو هۆزی هه‌ژاره، له‌ جیهانا
چاوه‌ی که‌ره‌م و به‌رزیه‌و ئیحسانه موحه‌مه‌د
سه‌رچاوه‌یی ژین (ئامیرو ناهی)، به‌ دوو عالم
قیبله‌ی به‌شه‌رو که‌عبه‌یی ده‌ورانه، موحه‌مه‌د
ئه‌و مه‌زه‌هری ئیلهامه، له‌ گه‌لّ وه‌حیی سه‌ماوی^(۱)
بو‌عه‌دلّی هه‌موو مه‌حکه‌مه‌ میزانه موحه‌مه‌د
سه‌ر له‌ وه‌حیی ئایاتی هونه‌رمه‌ندییه، هه‌ر خۆی
ئه‌ندازه‌وو، شیرازه‌وو، بوره‌هانه موحه‌مه‌د
نووریکه‌ له‌ ناو به‌رگی به‌شه‌ردا، که‌دیاره
به‌رگی به‌شه‌ره‌و ساتیری نوقسانه، موحه‌مه‌د
(راجی) به‌فیدای خاکی ده‌رت، له‌نگه‌ زمانی
بیه‌خشه‌ له‌رووی ئاگری دوو‌خانه، موحه‌مه‌د^(۲).

۱- له‌شوینیکی دیکه‌دا ده‌لّ: (ئه‌و مه‌زه‌هری بنیاده‌مه‌ تیکرا، به‌ سه‌عاده‌ت).

۲- له‌شوینیکی دیکه‌دا ده‌لّ: (ناگاته‌ چه‌قی وه‌سفی تو‌ له‌م خانه، موحه‌مه‌د).

(نامۆزگاری)

گەر موسلمانى، مەدۆرپىنە دلى تازەو لەمىش
بگرە رىنگەى شاهىدىو، حەجج و، زەكاتو، صەوم و نوپش
بىنە برۆاىى بەيەزدان و مەلەك، واتەى پەيام
ناردراوو، رۆژى ھەستەن و، برۆاھى راست و لىش
گەر خەرىكى چاكە بى، ھەر بۆ خوداى كە، بى رىا
تۆش نەبىنى، ئەو ئەتۆ ئەبىھەو ئەبىنى، ھىچ مەوېش
ھەرچى لىت پەرژىن كراو، خۆت بپاريزە لە ئەو
چونكە گشتى لىك ئەكا، بنىادەم ئەبھاوئتە گىش
دز مەبە، تالان مەكە، برىارى خاوين بگرە دەس
بۆچ دەخۆى تووك، بۆچى ناخۆى پاكرۆى بى قرىش؟
تۆش مەبە مامى تەژەندەر، ھەردوو قاچيان برىھەو
ھەر بەقەد پىويستى خۆتكە، (پى لەسەر رايەخ درىش)
رۆژى ھەستەن، كى ئەزانى، كەى بە گۆرى وەرئەبى؟
پىت بللى (راجى) نىشانەى؟ گچكە ئەبنە گەورە نىش !!.

۱۹۴۷

(۸)

لەقاپىى غىرەتى تۆدا، ئەوئەندە مات و دامام
بەخوئىنى جەرگ و دل، ئىستا، حەسوودى وا دەبا چاوم
دەلىلوخائىرىن تاكەى، شەفىعوئوموزنبىن تاكەى؟
بنالەم بەم ھەموو دەردەو، بتۆرى بەختى وەستاوم
كەسىكت خۆشەوئى مەردى دوو خانەى دىن و دنيا بى
لەخانەى ئاخىرم ناگەم، كە لىرەش ھەلكپوزاوم

له بهر (مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ)، گه لی یشم فریداون
 له گه ل (يَجْعَلُ لَهُ الْمَخْرَجَ)، ئیتر بوچی فریدراوم؟
 له لای مهولا، (مَفَاتِيحُ الْغُيُوبِ) و غه یری تیناگا
 له ئیستاو دوواییدا، وهره فریایی گه رداوم
 که عیسا موژده بی: (يَأْتِي مِنْ بَعْدِي إِسْمُهُ أَحْمَدُ)
 به قهومی داو من هاتم، له مه یداناو هه ستاوم
 په رستیم زاتی هیمهت به رزی تو، بی وهی که بتبینم
 له به حری عیشقی مه ردیتا، نوقوم، وهک به ردی بن ئاوم
 (أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ، وَضَعْنَا عَنكَ أَوْزَارَكَ)
 (رَفَعْنَا ذِكْرَكَ الْأَعْلَى)، به ناوت، چه نده به دناوم
 گه لی په رپووت و فه رتوتم، خه ریکی سووتی ناسوتم
 نه گه یمه کاخی لاهوتم، له ئه وهل خه توه جیمام
 ده می قرچه ی هه ناوم دی، له کووره ی دهر دو دلداری
 ده می له رزین له ئه ندامم ده چی بویه په شوکاوم
 (فَسُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدٍ مَجْمَعًا آقْصَى)
 له ئاگردانی سینهمدا، وه کو (پشکو)، نه جوولآوم.

(۹)

یاره ب! چ گه داحالو، په ریشانی جه فا خووم
 یاره ب! چ گرفتارو، که مه ربه سستی خه تا خووم
 نه مبوو له هه زهر وه سفی سه فا، خزمهت و ئیحسان
 مه جووری هه واو بیدعهت و، بی پرنهنگ و به ها خووم
 ئه و روزه، که من دیمه نه زهر باخی حیسابات
 بی بوئی گول و یاسه مه ن و سه روو سه با خووم

ئەو وەختە لەسەر پێمە، شەراره‌ی دەمی زیندان
 بێ ئاوی سەرئەفرازییو، سووتای جەزا خۆم
 من، لایه‌قی هەر تەرزە عەزاییکی گرانم
 پێ فیسق و ئەمەل، بێ عەمەل و زیگیری خودا خۆم
 مەیلە نەبوو یەك لەحزە، لە دیوانی عیباده‌ت
 سەرگەشتەیی بازاری پروفیئالی فەنا خۆم
 فیکرم بە هەبا مەسره‌فی ئەتواری دەغەل کرد
 پامالی بەلای شەش جیهه‌تی رۆژی لیتقا خۆم
 عومرم گوزەری، گشتی، لە ئەحوالی تەرەبدا
 ئەی بێ تەرەبی مەجلیسی دیوانی بەقا خۆم
 نەفەعی ئەبەدو، نیعمه‌تی عوزما، چوو لە کیسەم
 ئەی پێر خەتەری چۆل و بیابانی هەبا خۆم
 بمبەخشە بە رووی (ئەحمەدو، یاسینو، موحمەد)
 لەم رێگه‌یی تەقدیسە، عەجەب، بێ سەرپا خۆم!!
 بمبەخشە بە گولزاری خەلیلو، کەرەمی نووح
 ئەی دل بەگرو، غەرقی خەجالاتی سیا خۆم
 بمبەخشە بە مووسا، دەمی حەزرتی عیسا
 ئەی کوشته‌یی سەد سائەیی بێ دەست و عەسا خۆم
 بمبەخشە بە خاکی سەمەری ئادەم و حەووا
 ئەی روو رەش و پەژمورده‌یی بێ سوود و حەیا خۆم
 بمبەخشە بە ئەسحابو، بە ئالو، عولەمایان
 ئەی دەفتەری جەهه‌الییو، دوئمن بە خەتا خۆم

یا رهبی! ئەتۆ غافیری عیسیانی لە (راجی)
یا رهبی! چ ڕوو بێنمە دەرگاهی رجا، خۆم؟!.

(۱۰)

یا موحەممەد، عەندەلیبی باغچە و گولزاری تۆم
عاشقی کەعبە و نەجاتی ڕیگە و ئاساری تۆم
بیکەسم، کردم دەخالت، رەحمەتی تۆ بی، خودا
دائیمما هەر چاوەنۆری شوعلە و ئەنوار تۆم
حازری چەرخ شەهادەت بووم، لەدیوانی ئەزەل
بۆ ئەبەد، میزانێ عەهد و نەسبەت و دیداری تۆم
دل بریندارم، بە نالە ی گەرم و ئاهی ئاگری
ئینتیزاری مەرھەمیکی لیوی گولشەنکاری تۆم
نیم و، هەم، گەر خاکی ئەرزێ ئەسفەهانم، یا عێراق
هیچ نەبم، مەربووتی خاکی پایێ جەننەتزاری تۆم
مەنبەعی فیکرو خەیاڵم، کرد لە مەستیدا خەسار
تۆبە بی سەدجار، کە ئەمشە و دەمژدە و گوفتاری تۆم
یا حەبیبوللا، نەجاتم، خاسە کەوتە دەستی تۆ
کەمی بی میقدارو، کەیفی بی ڕوخ و خونخواری تۆم^(۱)

۱- ئەرستۆ لە کتییی (گوتەکان - المقولات - کاتیگۆریاس) دا پێیواوە لە بیرساناسی (علم المنطق) دا (۱۰ دە) گوتە هەن، ئەوانیش بریتین لە:
۱- گەوھەر- الجوهر. ۲- چەندیتی- الکم. ۳- چۆنیتی- کیف. ۴- شوین- المکان. ۵- کات- الزمان. ۶- خستەسەر- الاضافة. ۷- ڕەوش- الوضع. ۸- ڕەوشی کاتی- هەبەتی- الملك. ۹- کردار- الفعل. ۱۰- گۆرین، کارتیکردن- الانفعال.
(راجی)یش لەم هۆنراوەیەدا ناوی هەر (۱۰) گوتەکانی هیناوە، بەم شیوەیە:
۱- کەمی بی میقدار = چەندیتی. ۲- کەیفی بی ڕوخ = چۆنیتی. ۳- خونخوار = ڕەوش. ۴- خەستە = ڕەوشی کاتی. ۵- زەمان = کات. ۶- مەکان = شوین. ۷- موزفەعیل بوو مولکی دل = گۆرین، کارتیکردن.

مونفہ عیل بوو مولکی دل، بردہ زہمان، خہستہ می مه کان
هەر موزافی جه وههری پر حیکمه تی ئەسپاری تۆم
دەم بە دەم، تەبشیری تۆ، دەرمانی دەر دو غەم دەکا
جاره جارەش، دەر دەداری دیهەشت و ئینزازی تۆم
رەندو، بیبک و، تەرەبناک و، سەفاکەش بووم، دەمی
ئێستە شوکرانە لە نەزمی گەوههری ئەشعاری تۆم
بیکەسیکم، چوومه قاپی رەحمەت، ئەمی خۆشەویست
هەر وه کو (راجی)، تەلەبکاری مەبی میدراری تۆم.

(۱۱)

وه حده ته شه رتی مه حه ببه ت، په یره وی پیغه مبه ران
روو له چاکه کردنه، خو ته رکی راویژی که ران
کئی منی هینایه دی، هەر ئەوشه ئیشم پی ئەکا
بوچی سه ربه ستم له کارا؟ چونکه سه رمه ستم له کان
ئەو که سه ی بیدا هیدایه ت، شەرح ئەکا سینە ی له دین
ئەو که سه ی رپی لی بگۆری، رەق ئەکا دل، وه ک گیان

۸- بردە زەمان = کردار. ۹- حەبیبوللا - تۆ - (پیغه مبه ر - د.خ) = گەوهه ر. ۱۰- پر حیکمه ت = خستنه سه ر.

به لای (ئەرستۆ) وه بیجگه له گوته ی (گه وهه ر) که گوته یه که خۆبه خو هیه، نۆ گوته کانی دیکه گوته ی
پووکه ش و پوالتین و له گه وهه ردا هه لگیرون و بوونه ته نیشانه کانی گه وهه رو بوونیکی سه ربه خو و
خۆبه خویان نییه. شیای گوته که (کانت ۱۷۲۴ - ۱۸۰۴) رخنه ی له گوته کانی ئەرستۆ گرتوو و پئیوايه
که ئەو گوته نه گوته ی ئەنتۆلۆژین و، له جیاتی ئەو (۱۰) گوته نه ی ئەرستۆ (۱۲) گوته ی ئیپستمۆلۆژی داناوه.
(هیگل) یش وه کو یه ک رخنه ی له گوته کانی کانت و ئەرستۆ گرتوو و زیت ر له (۱۰۰) گوته ی هیناوه ته وه.
هه روه ها بیرساناسانی (پۆرت پۆیال) و (جوون ستیوارت مل) یش به توندی هیرشیان کردۆته سه ر گوته کانی
ئەرستۆ و رخنه یان لیگرتوو.

سه رچاوه: دەر وویه ک بۆ ناو بیرساناسی، وه رگیپران و ناماده کردنی به کوردی: ئیسماعیل راجی، ده ستنووس.

کئی ھے یدہ دادو شہ فاعہت کا، ھے تا ئیزی نہ دا؟
 کئی تہ کاتہ شاھ و، کئی شاپاہرو، کئی پاسہ وان؟
 کئی ژیان و رزقی عالم بہش تہ کاو، بیہش تہ کا؟
 بوچی ھیندیک شادمان و، من نہ خوش و دل بہ ژان؟!
 لئی نہ گوریت و، دہقاودہق ئیش بکار، عاجز نہ بی
 لیرہ ناگونجی، ئیتہر، وینہی کلاش و تاشہ وان
 کیہہ ھزکا خوی بی و، ھزکا لہ بوگن بوونی مہرگ؟
 سہیرہ بازارپی خوا، سہرسامیی سہوداگہران
 فہلسہ فہی دین و ریسالہت، ھیکمہ تن بو میشک و دل
 ھہر لہ دونیا تاشکرایہ، ھہردوو خانووی ئاودان
 نافروشی و ناگری، موحتاجی پارہ و پوول نیہہ
 تہیشکینی و، تہیوہشیینی و، تہیژمییری ئان بہ ئان
 چاو بدہ (نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ)، باش تی تہ گہی
 یہک نہ بی، یہک ترسنوک، یہک روستہ می مازہندہران
 گہر تہزہل پیلان بگری، من بہ کئی بہربار تہ ہم؟
 بوچ تہمانہ تیان نہ کی شاون، زہمین و ئاسمان؟
 مارو میروولہش مہ ھبہت تہ گرن و، یہ کتر تہ خون
 شیرو ریوی، بہورو کہرویشکیش، ھہموو قودرہت سہران
 پیسہ سہوداییکہ میشکی ئیمہ تہشکینی وجود
 پیکمان دوژمن تہ کات و، ناوہژی نادا وچان
 ھہر تہ من چاکی تہ ناسم، دہولہ مہندی بی شہریک
 کاکہ (ژیکو)، ئاخو ئینسانیک تہ چیتہ لامہ کان؟!.

**

(نه ورۆزى سالى ۱۹۶۴ - دهنگى جوتياران)

كه نه ورۆزه ئيمرو له سالى نوي
به رامبهه وه لاتت، ده شلكه گوي
بيسه، بنوسه، بكوشه به هي
له هۆزت بهسته مبهستت به ريز
به خاوهنكه گولزارو ئاوو زهويت
پرازينه وه ههه بلندو نهويت
به خزمو جيران، بكه په پرهوي
هه موو بيري به رزو كه سان كه هوي
بكه خزمو هۆزت تو ئاموژگار
بچينه له خاكت هه موو چه شنه دار
بكي له زهوي و زار، جو مال بكه جو
له سامان و به رههه، پريكه مه كو
به كاري گرینگت، بگيره مشوور
به چنگي پلينگت، بكي شه له دور
هه موو جو ره پنچيك بچينه له باخ
له بي ميوه يي، قهت مه خو ئاخ و داخ
له هۆزت بته خشيته، ههه هي زي خوت
به بوشي مه هيله خه تيك و هردو شوت
به كو مه ل، وه لامى بده نيشتان
مه پرزي له ترسي به دو دوژمنان

بهری سالی تازت که نه ورژه، هات
نه لهنگی له ژیر بار، شانی خه بات
له دوژمن به تنگ بینه دنیای پان
دلای دهر بکهو، ئیتز مه یده وچان
ئه زانن کوری نوح و زرده شتی تو
وه جاخی خه لیلی، به بی گفتوگو
که به دگوی ولاتت خزانای له رخ
ئه خوازن دهرینن دهمارت له موخ
ولاتت چلون بوو، به دهست تور که کان؟
خه ریک بوون نه هیلن، چ ناوونیشان
له گهل ئینتیدابو، سوپای ئینگلیز
له دوو پرووی وشانی (فکن، یا پلیز)
دوای وان، که شاهیی قهراری درا
سلیمانی، به یداخی لی هه لکرا
به چه ندیک ده سیسه ی به دانی له عین
شکا مافی کوردی به زامو برین
له ریگهی ئومه م، کورد به (فهیسه ل) درا
خیانته که وته ناو هوزو خزم و برا
به (عبدولهیلاک)^(۱) و به (نوری سه عید)^(۲)
جهه ندهم تکای کرد به (هل من مزید)؟

۱- عهبدولهیلاک: مهبهست له (عهبدولئیلاھ) که (وصی) مهلیک فهیسه ل بوو، چونکه نهو کاته مهلیک

فهیسه ل ته مهنی بچووک بوو.

۲- سه رۆک وهزیرانی عیراق بووهو، له دوای دامه زرانندی حکومهتی عیراقه وه چه نیدن پۆستی

جوړاو جوړی پیدراوه.

لہ پاش وان شۆرش بہ چواردہی تہمووز
شہریکایہ تی بوو بہنان و خہ پوز
کہ لایدا لہ ری، (قاسم^(۱))ی شہرپہرست
بہ مستیکی کوردی، ہہمووی چوو لہ مست
لہ رووی سآل و نیویک، چ سامانی خاک
کہ بیگانہ بردی و، تہقہ و سووت و لاک
تہسووتان چیاو دہغل و دان و گیا
تہسوورا شہریکی بلند، سہر نیا
لہ ہیچ ہات و کاتی، سوپا سہرنہ کہوت
ہہموو کاری (قاسم)، بہ شۆرش بوو چہوت
نہدہی ہستی پیست لہ تاواتی کورد
تہگینا خہ یالت تہ کا خاش و ورد
تہوہند جاش و جۆشکی لہ (عہقلہق)^(۲) کپی
ہہمووی لی بووہ بوغم و تاخر شہری
کہ کەرگہل بہرہ لالی خاکت کران
بہ توپین خزانہ مہزات و مہیان
لہ بہ عسی جہراب و، دہفہی عہقلہقی
لہ دہریایی کوردی، دراوو تہقی
لہ گہل تہو ہہموو کۆمہ کہی شہرق و غہرب
نہ (قاسم)، نہ بہ عسی، نہ گہ یشتن بہ تہرب

۲- مہبہست لہ (عہبدولکەریم قاسم) ۵، ریبہری شۆرش ۱۴ تہموزی ۱۹۵۸ و یہکہم سہرۆک کۆماری

عیراق، کہ کۆتایی بہ رژی می پاشایہ تی ہینا لہ عیراقدا.

۴- مہبہست لہ (میشیل عہقلہق) ۵، یہکیک بووہ لہ دامہ زینہ رانی حزبی بہ عسی عہربہی ئیشترگی.

نه کهی دهس بجهیته یه خهی کورد و کال
 به لا هلمه ریژه له مال و مال
 به خیکه به کوردی ههمو ئاره زووت
 ژیان به هره وهرکه، له نابووت و له بووت
 ئه واهر کهوت چهند نیشانهی به هار
 بریسکهی هه واهو، تریسکهی هه واه
 له ناو تاف و بافا، گول و لاله زار
 هه مووی ریخخراوه، چ لادی چ شار
 سه ری مافی کوردی، بلند بو له خه و
 له مهیدانی هه قدا، به ره للان جه له و
 بده تو به هوزت، ته وژم و ته کان
 بسوورینه سه ر خوت، خولی ئاسمان
 خه باتت بکا با برا پیک ته با
 که هیچ شت به راتت له ری لانه با
 به شادی بکه ن سه ر، کوران و که نیشک
 نه بی باکی هیزت له باران و تیشک
 ریازت بکه ن، په ل قهوی پاله وان
 پزیشکه ریازت، به ده ردی گران
 به میژو ته ناسری سه رو کاری کورد
 به راویژی خاوین، به کرداری گورد
 به لی کورده، هه ندامی چه سپاوه رییک
 که بو پیای ئاقل ته واهه وشیک
 به دوو چاوی تیژو، ره شو کال و بز
 له ناو چاوی خه لکی، گران چه شنی مز

له به خشین و به رزی منالیش ته و او
به ده ریایی زانین، هه موو ئاودراو
سه راپایی کوردی ته ناسم به خه لک
له کوردانه، عالم وه ریگرتووه که لک
بدن پال به یه ک، راپه رن نه رم و سووک
بکه ن کاری دوژمن، له هه رلا چرووک
بکوشن له پارتییه وه، تا بینه گهل
له دهس ده رنه چی با سامان و ههل
ته وانسهی خه لتهت بوون، بیانگی رنه وه
ته وانسهی دی یارن، مه یان شیره وه
ته گهر جارسیی کرد، یه کی سه ر چهوت
بسووتینه جهرگی، به تیژاوو نهوت
به راستی بنۆریه کارت له ری
وه لاهمی خه باتت، له بیرت نه چی
برازینه وه دایکی نی شتمان
وه ک بووکی تازه، له ماوهی زه مان
ترازوه کانی ته باکه به یه ک
به زانین که نه کرا، به زوری کوتسه ک
له کیژو کوران، کامه ران بی وه لات
سیاسهت بگۆرن، به پیی دهسته لات
بکه ن یادی باپیره (کاوه) ی نه مر
مه که ن ریوشوینیک له شو رش بزر
هه موو سالی تازهت که نه ورۆزه دیت
به خوشی و گه شی، جه ژنه پیروزه لیت

به نامادهیی، بهرزو ئازاد به
ئیتر تا ههتا پر بهدل شاد به
بیوره له (ژیکۆ)، له کورتی و ههله
که نابیی له دونیا، جوان بی پهله!!

(۲)

(دلسۆزی و نامۆژگاری بۆ نیشتمان)

هاو گهل، هاو ولات، برایانی کورد
به ریگای وهتن، برۆن نهرم و ورد
چاویک هه لێنن، بیینن چرا
سه بهرز ته سووتی به شه و ئاشکرا
گیاو سه وهوات، روو له هه ورازن
هه ر له رووی سروشت، ته و ههوا خوازن
له وینهی خۆتان بکهن ته ماشا
دانراوه سه ر له ژووری باله
خه لکی له بهرزی هه موو به خیون
بۆچی هه ر ئیوه سه ره و نشیون؟
نه مام سه ره و ژیر ته گه ر بنیژی
به خوا قهت بهری نابیی بچیژی
تین دهن به خۆتان، بچوولینه وه
له دهستی دوژمن مه توولینه وه
وه کو می شه نگوین شارت بینا نی
گه ورهیی خه لکی مه کره به نانی
دوژمن له جیگات شاره زه رگه ته
ژهه ری چزووی ته و، پری جه رگته

ئەھى كوردى غەمبار، غەمخوارت نىيە
يارو ديارو دىدارت چىيە؟
باغ و راغى تۆ، زەوى و ھىلانە
بە تاپۇى دوژمن، لە تۆن بىگانە
دايكى ولاتت دوژمن ھەئىگرت
چاكى تىيگە قسەى كەم و كورت
گەورەى ئەجنەبى، زىبابى ناپاك
چۆن پى بگەيىنى، داىكبراى چاك؟
حاشا وە كەللا، گەر نەفس و شەيتان
بۆ تۆ بىنە سەر رەوشت و گونجان
دەريا ھەلستا، بگەونە پەلە
لە وشكى ھەوا، مەكەونە مەلە
بى داك و بابو، ھەموو ھەتەيون
دەروون تەپپوو، قامەت چەميون
نەخۆش و سىلدار، بى وەسىل دارن
بۆيە دەربەدەر لادىوو شان
سىلدار ھەوالەى ھەوا چۆل ئەبى
نەخۆشى تىو، بۆچى مۆل ئەبى؟
بى تەدبىرو راو، شىرىنگە و تەبىب
لەناو مالى خۆت، بووى گۆر غەرىب
مىكرۆبى رۆحت نايىنە كوشتن
مەگەر بە خۆراك، ياخۆ بە شوشتن
ساغىيش بە بوونە، گەورەش بوون منال
چىشتان گەرم و سارد، سوپرو تىرو تال

پیشچوون بیننه پیش، دہسکھن بہ تہ عمل
 (ہمّۃ الرجال، ثقْلَعُ الجبال)
 ہہر کہس بہ پیی خوئی، پیشہی چیا بی
 تا رہگی ئیشتان، ریشہی چیا بی
 ہہموو مہ یانیک، و تراوی تہوی
 ہہموو زہمانیک، پیماوی تہوی
 لہ بی کرداری، تاب بی کلان
 لہ رۆژی گہرما، سہر ہہ لکزاون
 لہ سہرمای شہویش، پہیدا عہلامت
 فرکھن چلم و لیک، بگرن ہہ لامت
 گویتان بئاخن، بو میشکی بہ تاو
 ہہتا بہ کاربی پیوازی پیشاو
 مہ بیہن وتہی کہس کہ نابہ راوہ
 بچووکی خوشتان بہیننہ راوہ
 تہ بینن باران، لہ غیم و ہہورہ
 زورہ، بہ تہن کہم، بہ ئاقل گہورہ
 روت و رہجالی خوتان مہ ہیئلن
 خزمہ تکاری روت، ہہموو بہ فیئلن
 تہی دہولہ مہ ندان دہسکھن بہ بہ خشین
 بہرگیک بیوشن، ژیانہ نہ خشین
 زوو بگرہ مہ یدان، پشت مہدہ دوژمن
 ماری رہش بہ کلک تہ چیتہ ناو کون
 پشتینی چوستی خییرا بہ ستن
 لہ رووی کارزار، ئازا بوہ ستن

بو پشٹیوانی یه کتر بن دلیر
 میرد که زور بوون، نه درن پیستی شیر
 خاکتان به مه عدن، به زیرو زه بهر
 به تیژاوی هوش، بن به هره وهر
 چه که و نه سله حه لی داپریژن
 نه مامی فیکری تییدا بنیژن
 پیرهژن، که په که نه گری به هیله که
 ئاردی ساغ نه کا به نان و نه که
 خو پیاون تیوه، زوو بگهن به کام
 کاکل ده ریمن له گو یزو بادام
 یه که با له سه ربی، وهک تاش، یه که له بن
 له به ینی دوو بهرد بهارن دوژمن
 هیندی بو هیندی، پی لی نه خشین
 گورزی به حوججهت قهت ناوه شین
 زینهار، گه وره کان به سییه تی نیفاق
 پال بدهن به یه که، بگرن ئیتتیفاق
 ته ماعی شه خسی بنین به لاه
 قازانچی قهومی، نوری دوو چاوه
 یه که ده وله مه ندو، یه که پوت و بی حیس
 ریشی ته ماعکار، به کینگی موفلیس
 خودا به گویره ی کارتتان نه کا
 که ری که بن، به بهخت یارتان نه کا
 تا خوتان له خو تیک نه دهن، خودا
 لیتان تیک نادا، کوردی لی کجودا

هيڻديءَ له عيـراق، هيڻديءَ له ئيران
 هيڻديءَ له تووران، بوون مال ويران
 بورادهى ئالتون، نايـتته لـيره
 تانه خريـتته جوش، تهى بابـه پيره
 بورادهى پولاـش، فووى ليـكه تهـيا
 كه پالى پيـكدا، تفهـنگيش نايـيا
 پروانه ليوه و خاكي قه لهـندهر
 كه كومـهـلـ كران، تهـبن به سهـنگهـر
 زاناو خويندهوار، حيكـمهـت شوناس بن
 سهـر بهـرزي ژيان، تهـهـلى قياس بن
 له رووى سياسهـت، پهـروهـدهـكهـن ژين
 به عهـدل و ئينساف، له سهـر رووى زهـمين
 روژ هـهـر روژيـكه، به چوار فهـسلى سـال
 سيـسهـد و شهـست جى، ديـتته بن بـال
 روژ خـوى سـولـتانو، فسـولـ وهـزيرن
 دوازه بورجهـكان هـهـموو دهـبين
 شهـوو روژهـكان هـهـروهـكو ميلـلهـت
 هيڻديءَ به دهـولـهـت، هيڻديءَ به زيـلـلهـت
 به بوونى سهـنـعهـت بـووژيـنهـوه
 له دهـرگهـى خهـلكى مهـنووزيـنهـوه
 وا جـالـجـالـوكه، جـاو رايـهـلـ تهـكا
 هـزهـتى شيـخيش هـمايـهـلـ تهـكا
 كرمى ناوريـشمو، كرمى قهـرهـقـاج
 ناوريـشمو كهـژ كهـن، توـش بيـيه لـاج لـاج

جیّی پیکه نینه، نهك جیّی گریانه
بو هه چچی كورده، نهك چی ئینسانه
ئه وهی شیخ گپرای به ناو سهروه ران
نه خوا فهرموویه، نه پیغه مبه ران
(توبوا الی الله) له لای شیخ نییه
سوودی ته ریهت، بزائم چیه؟
شهیتانی ئینسان به نی ئاده مه
شهیتانی جندان، بومه زور كه مه
هه لمه خه له تین به مه كرو به فیل
سه رچاوهی روونتان، هه رگیز مه كهن لیل
وه رنه ئیشوکار، تیکۆشن به دل
بنیژن سونبول، بچن تازه گول
گه ر ناشتوانن ئیشی به ته نقید
رازیم له ئیوه، هه تتا به ته قلید
پیویست ئه زانم له سه ر به هره وه ر
ئه مری به چا كه و، نه هی له مونكه ر
گه رچی مه تا زور ماوه له بازار
مه بیژه (راجی)، چیدیکه گوftar
نه وهك پیّت بلین، له قات و قپری
میشکی مه ی بردو، گه رووی خو ی دری!!.

۱۹۳۷

(باسى چۆنبيھ تى چەرخ و كردهوى ھۆز)

كاكە ، بۆت بكام باسى زەمانم
گوى رابگره ليم ، ئارامى گيانم
چمان بەسەرهات ، يارو ياوران
گول و ياسەمەن ، ھەموو ھەلۋەران
دنيا بە پايز گەرا سەرانسەر
تيا كە گوم بوون مەردى بە جەوھەر
مليۆن و مليار ، بژميړه لك لك
نييه نەرم و گەرم ، مەگەر بەستەلك
دين بو ترووسكەو ھۆنىنى بەشەر
تاريك بوو ، پساو ، بلاوبوون گەوھەر
كوا گەنجەكانى نيشتمان لە شان؟
كوا ميره كانى ، ھەموو پالەوان؟
كوا دەولەمەندى خيوى فەقىران؟
كوا دەسمايەبى رەعيەو ئەسىران؟
كوا رۆژى رووناك ، لە رووى بيبەشان؟
كوا تاريكە شەو ، لەسەر روورەشان؟
كوا قسەى شيرين ، لەناو ئەديان؟
كوا نان و ھەنگوين ، بو دل غەربيان؟
كوا سۆزو رەحم و ، بەخشين و كۆشين؟
كوا عەدل و ئينساف ، بەكۆمەل نۆشين؟
میللەت ھەراسان ، بى نان و بى ئاو
برسى و تينووشن ، ھەموو چوونە داو

نه ما مه رحه با، له ئيك تراز
 وهك خال و خوارزا، مام و بـراز
 هه وئى ژيان و، بيرو ته ريبييه
 له هۆزى نه مپوت، ئيتز هه ر نييه
 خه لكى به قرچوو، به قهرزو قوله
 دل له راستى دل، ده لئى سـه هۆله
 به بى يارمه تى و، به بى كۆمه لى
 سووتاي ئاگرى، كولاى مه نجـه لى
 وه تهن، نه تو بووى قازانچ و مايم
 دوواى داك و باب، بوو بوويه دايم
 به خيوت كردم به ده سـتوبردى
 تو خوا له بهر خه لك، تو بوچى مردى؟
 منالى رهنگين، هه مووت به جيـهـيشت
 له زارى عالم، جوان وهك بنـيـشت
 تفوو، سه د تفوو، له چه رخى ناپاك
 بچوو كى سه رخست، گه وره ي خسته خاك
 حيرسو ته ماعو، گوناهى رى دا
 دونيا جه هه نـدهـم، بهـره لهـوى دا
 ريگاي ته قهـلا، هه ر كهـس له خـويه
 له كردو كوشى، بهـرـوـ برـويه
 خاوهن نه ته وهى سه نـگـين و رهنـگـين
 هه موو گيره وهى غـهـم و دلـتهـنـگـين
 خرؤشاوى جهـم، شهـپـرزهـى قـيرى
 منالى رهنـگـين، ههـمـوى زگـ درى

دەولەمەند کە دی، فەقیر نانی بوو
سواری سەری بوو، گرانجانی بوو
بە جوۆریکی وا دللی ئەشلەژی
کە بوۆی هەلکەوئی، ئیتز ئەیکوژی
ئەگەر قاروونو، رەو، نەمروودە
بە توورەکیک جوۆ، ئەجا حەسوودە
هەلوع تییر نابئی، تەرەس برسییە
بوۆ دەولەمەندان، نەفسی نەفسییە
ئەگەر توجاری خاوەن موغازەن
لە پوول پەرستی، هەزار ئیجازەن
قۆلیشت ئەبرئی، نانیشتە نادا
ئەگەر ماییشت گشتی پەنادا
ئەییوئ بە جاری پرووتییەو
تاکو بە هاوار، زووتر بییەو
ئەگەر بازرگان، بزورگە کاری
بوچ پاکو پیسی، ئەخاتە زاری؟
درۆ سویندی زل، بە بی ژمارە
لەسەر فلوسییک، ئەکا تەمارە
وەکو عەتاری دەماغ پەشووکاو
بە بوۆی عالییەو، عەترو قاو و چاو
بە فلسی کپیو، بە دینار نییە
مسقالی تۆچیا، برا، چار چییە؟
بە سیپەو سندوق، حەشاری داو
ئەلی لە (هیند) یش، بەخوا نەماو

به قال، پیشه ته په قله فرۆشی
 له گهل ته فندی، بوچ مهی ته نوشی؟
 سه له مو سووتت، بوچ وا له باوه؟
 یان له ریی تهماع، ته ستوت شکاوه؟
 ته رازوت به فیل، ئیزره م، ته لیدره م
 خویشت، به هوقهت ته چیتته ناو دهم
 ته مه نده خووارو پیسو په لییدن
 وه کو جه هه ننم، (هل من مزیدان؟
 عه للافی پر لاف، بو دانه ویله ک
 ته کری به کولو، ته یدا به هیله ک؟
 سه ررای هه موو شت، وا تینه کوشی
 له جیاتی گه نم، هه رزن ته فرۆشی
 کاکه! به رئاگر، یانی نانه وا
 چاکی بناسه، مه غزوبی خوا
 مسقالیکه نان، هه مووش هه ویره
 ته لی ئیزره مهو، مه یره په یره
 حاجی! به قوربان، ته لی په پولسه ی
 بوچی له دووی نان، هه ریفی توولسه ی؟
 به سویندو حیله، خه لکت برینگ دا
 مه گهر تسیکت نه هات به کینگ دا
 مه له ک، به م هه موو سافی و شه فافه
 ئاده م به زانین کردی خه لافه
 نوره ی مه لایه، که خوشم مه لام
 وا ئه مه میزیوی، زگو ئینتته مه لام

نام کھ جوئے، پیخۆرمه پیواز
با هه لبدیرم، له سهه کاوو راز
مه لا مه لا بی، حکمت شوناسه
هه موو قسیکی پیری قیاسه
بورهانی قهوی، ماددی و مه عنهوی
سافو له سه رخۆ، تا بتکا نهوی
له هه هه واری، تو لیئی پیرسی
ئه بی له تیغی تیژی بترسی
له هه موو ده ریا، مه له ی بزانی
خولدی به شانئ، خلش به بانئ
مه لای نه زانا، حه ریفی شیخه
بو ریگی گوری، بی تیوه ریخه
بو لوقمه نانئ، دینی ئه دۆری
ئه بی قیامت، وهك گا بقۆری
له بهر كه سادی، خووی نه خویندنه
ئه وجا تا مه رگی، درۆکردنه
کاکه! به خۆکه ن مه لا چاکه کان
تا کو نیشان دهن، ریپازی ژیان
دین، بو ژیان و خوشی و موراده
ئه گه ر خاکیششت، پووت و بی زاده
مانای دینی تو، بر او بابییه
گه ر ئه و امیرو، گه ر نه واهییه
مه قوودی خوا، له دین بو به شه ر
به ریگی بژیو، بی به هره وهر

هه رچی له پیسی، که للهی نه تاسی
که خوئی بناسی، خوداش نه تاسی
لیت تاشکرایه، وه کو رۆژو مه ه
(مَنْ كَانَ لِلَّهِ، كَانَ اللَّهُ لَهُ)
عیبادی خوا، ساحیب تیمانن
موبه ززیر هه موو برای شه یتانن
ده رهق یه که نه بن خاوین و دلپاک
نایینن به چاو، رۆژیککی رووناک
دوژمن زه فهرتان پی ته با هه رده م
خۆتان بیینن کو رانی ئاده م
چی پیغه مبه ره ران هی نایانه روو
هه ره ته وه هه وین، بو ره وشت و خوو
(راجی) به گشتتان ته لی برا بن
هه تا رۆژو شه و، موشکیل گوشا بن.

(٤)

(گه شتیك به گونده کانی ده شتی کو به دا)

به باسیکی خوش، وا دیمه یاری
نیشانه وو ناو، هه دییه و دیاری
له رۆژانی گه ش، له مانگی نیسان
که هاته گیرسان میلاقه و نیسان
حاجیله و به بیوون، هه لاله و سونبول
هه مووی دره وشا، به دهم خه ندهی گول
بریقو هه وه وا، دنیای کرده ده شت
وه رنه میرخوزار، به ناوی به هه شت

له ههر جی دهچی، له گهڙ چاوی یار
 (جَنَّةٌ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ)
 له گهڙ ڪاك (عهزیز^(۱))، وامان دا قهرار
 بچینه (تهقتیق)، له بهر ئیش و ڪار
 ناگیا، ریڳهرا ئه ساسه و سوپا
 چاپووک سواران، به ته پل و سه دا
 له دیی (خه رابه)، هه تا شیوه سوور
 به سه یران و راو، له نیژیک، له دور
 به تاومان بپی هه ورازو نشیو
 ڪهس باکی نه بوو، به فیل و به دیو
 شه و چوینه (گه رمک)، لای (کوئخا حوسین)
 چه ند خزمه تی کرد، به هیزو به تین
 به لام له گرمه ی هه ورو تریسکه
 عالم ته سوورا، وه ڪو بریسکه
 سبه ینی به خیر، چوینه (موخه رپهس)
 بارانی به تاو، کردینییه ته خهس
 یواره چوینه (باغه جنیر)، به ناو
 فاتیحامان خویند بو گه نجیکی لاهو
 سبه ینی به عام، هاتینه (تهقتیق)
 دهنگی پیکه نین، وه ڪ حاجی له قلهق
 مولازم ته ووهل ڪا ڪه (حامید بهگ)
 ده ماری دوژمن دهر دینیی له رهگ

۱- مهبهست له (عهزیزی صالح ناغای غهفوری) یه که گه ووهو ناغای گوندی (خه رابه) و چند گوندیکی
 دیکه ی دهشتی کویه بووه.

(محمّد رهمزی)، مدیری بهناو
 خزمی خومانه، بهبی چاوو پاو
 سی شهوو سی رۆژ، بهزمو باده بوو
 مه جلیس گولاو پاش، ساقی ساده بوو
 بهزمی چاوهشان، سه دای چه غانه
 هینایه لهرزین، دلای زهمانه
 هر شهو له مایک، به بهزمو یاری
 دینارو درهم، به تاو ئه باری
 بریار درا وان، بیین بو (خه رابه)
 کومه ل تیکنه دان، بی پرسو جوابه
 دهس وهبانی چه م، قه راره یه ک ده م
 حاکمی کویه ش بی، دوور له دوردو غم
 تقم، وه بیوو بو (مه لا زیاد)
 هه موو نقوستان، هه ر مه لا، زیاد
 خه برمان هه نارد بو (کویخا حوسین)
 مدیرو زابت، قومیسه ر که دین
 سه ر له ئیواره، سووار بوون عه گید
 بو دیی (خه رابه) ی ئه مین و ره شید
 تقم به جاری کرا به دوو شه ق
 یه کیک بو کویه و، یه کی بو ته قته ق
 کی مابوو له دی؟ سوواری سه رکه ش
 هه ر من و ناغا، له گه ل دوو چاوه ش
 سبه ی سه ر له زوو، بی شوین و مه جال
 کرایه سه رمان، ره سمی ئیستقبال

تا رەخشم زین کرد، پۆشیم نەبەردی
 پییم نایە رکیف، بە دەستتو بردی
 دەهۆل و زورنا، کەری کرد فەلەک
 لام وابوو هاتن بە سەیران، مەلەک
 وەمزانی لەشکر، چوار دەوری گرتین
 لە ناو نەوازیل، رەنگە بە قەرچین
 کە دیتم ئاغا لە گەل دوو چاوەش
 وەستاون لە رییم، بە بی درۆ غەش
 فەرموو با برۆین، بە پیر کۆمەلە
 مەرکەز (گەرمک)ە، خو مە کەن هەلە
 ئاغا بو پێشواز، بە قەترەو بە غار
 پاشواز ئەمن بووم، لە گەشتوگوزار
 دوو چاوەش لە بەین، (عوسمان و کەریم)
 دەهۆل و زورنا، بوو بوونە نەدیم
 دەکوتران لە ری، وەکو رەعدی پەر
 ئیمە بە لاک، ئەسپان مەرەپ
 ریوار ئەیانیدی کە ئیمە لە دوور
 ئەیانوت چاوەش هاتن بە دەستتوور
 کە ئەیانزانی ئاغاوو مەلان
 خەجالەت ئەبوون، تیکرا ئەشلەژان
 هەر لە (کانی رەش) تاچووینە (کاریز)
 تووشی سەد کەس بووین، بە ریزو بی ریز
 لە (کاریز)ەو تەواوەکو (گەرمگ)
 هەر چوار سوواری چالاک و چاپک

لہوی دابہ زین بہ شہوق و بہ ژیر
ہاتن زابت و مہ تمورو مودیر
لہویش نان خورا، نانی نیوہرؤ
سوواربون ہہ موو، لہ روی جستوجؤ
ہہ تا (کانی رہش)، ہاتین بہ سہیران
تہ سپی مامزگر، بہ بالی تہیران
فیقہی دووزہ لہو، دہہوؤل و سازی
مہ لائیگہ تی خستہ رمبازی
بوئیستیقہالی حاکی دیوان
چوونہ (قولقوئہ)، یہ عنی بہر مہیدان
پیکدی شابوونو، توؤقہو دہس لہ مل
چاوی رؤزانہی پپردہ کرد لہ کل
تہ بجا گوشادی، ہہ تا (خہرابہ)
بی قہیدو شہرتو، سوئال و جوابہ
ہہ موو دابہ زین، ہوؤزی دلییران
لہ نہ شہیمہنا، ہاوتیای شہیران
(راجی) لہ یہ زدان تہ پارہتہوہ
کہ عہیبی کوردان بشاریتہوہ.

(دہمہ تہ قہی نیوان فقیر و دہولہ مہند)

-لہسہر داخواری کا کہ زیادہی جہمہ ناغاو،
حاکم علائہ دین نہ حمہد نووری نووسراوہ-

بہ ناوی خودای فہرمانرہوا بی
خیوی کائینات پشت و پہنا بی
سو پاس و سہنای بی عہدد و پایان
تا رۆژی ئاخر، شایانی یہ زدان
مہ کینہی کاری ہہ موو خستہ کار
نہ وہک گیاندار، ہہ تا بہرد و دار
بہ پیی توانین، ہہ مووی دابہشی
لہ رووی زانین، دایبہ سہرکہشی
دہستووریکی راست بو بہرانبہری
گول و درک و دال، ئاقلی و کہری
زانا و نہ زانا، تاریک و رووناک
تہستیرہ و درہخت، عاسمان و خاک
دہریاوو بہریا، وشکی و تہرایی
ماسی و سووسہ مار، کویری و بینایی
زستان و ہاوین، بہہار و پایز
ہہ ورازو نشیو، دلخوش و عاجز
زوہرہ و موشتہری و، مہریخ و زوحہل
مانگ و رۆژ، ئیتر، ژیان و تہجہل
گہرماو و ئاگر، شہختہ و بہستہ لہک
گولہی نابہ لہد، دوو چاوی بہ لہک

قرژال و رقهی، له ئاو قه رار دا
گلخوره و و لهی له خاک دیار دا
پیرو و تهرازو، به هوته وانه
هه ره هوته ئیشیک ته کهن کیشانه
بوت بکه م باسیک، ته گهر ئه بیینی
له بیرت نه چی، هه تا له ژینی
رۆژی، فه قیریک وه کو سه مه ندی
وه ستا له قاپی خوش ده وله مه ندی.

فه قیر: لیتان تیک نه دا، خودای بی ئه ندیش
شیتیکی رهوا بیینن به ده رویش
وه لامیان نه دا، ته قولبابی کرد
یه کی ده رپه ری، تفو بابی کرد.

خولام: کابرا چیت ده وی، ده رگا مه شکینه.
فه قیر: هه رچی خودا دای، ئه وم بو بیته.
خولام: خولام چۆوه ژور، گه وره م، فه قیره
عه ودالی نان و، ژاژو په نیره.
ده وله مه ند: پاروو له ده م دا، کاکه ده وله مه ن
برۆ ده ریکه، جادووی مه کرو فه ن
بلی، خوا بدا، مه وه سته لییره
له مالی ئاغا، بخۆ کولیره
خولام پیی ده گوت، چی راسپییرا
فه قیر ده رۆیی خییرا، به خییرا

مائی یهك و دووی، هه موو پشكنی
برسی مایه وه، به خوی و ژنی
غهریب، پروت و قوت، نه نووزایه وه
هه تا به یانی نه کرووزایه وه
نه ورپوش تا ئیوار، گه را له مالان
گه ریپدهی هه موو دیوان و دالان
هانای برده بهر کونه فه قیران
پییان نه به خشی وه کو وه زیران
ته سادوفی کرد، رۆژی له رۆژان
که وتسه دیوانی پولا کرۆژان
نه وه وه له مه ندهی خولام له بهر ده ست
وا دانیشتوه، سه به ست و سه مه ست
میلیون و ملیار، پاره نه ژمی ری
قازانجی پیرار، بابی به خیری
ژماره نووسان، له بهر ده ست و پی
وه کو که ولی مه ر، لیی دابی نه سپی
هه موو له خویشی زه ردهی فلووسن
نیسه بت و فائیز، به جه بر نه نووسن
لاق و په راسوو، به قوتب و میحوه ر
سه ر به دائیره ی عه رده ی مونه ووه ر
ساحه ی باغ و راغ، مه ساحه ی نه کهن
سیوو چوار قورنه و، درپژو میعیهن
ده وه مه ند به فیز ته ماشا نه کا
له قازانجی سال، هه ر حاشا نه کا

فہ قیرہ پروتہ ، خوی پی نیشان دا
 غہرگہی فہ قیری دابوو بہ شان دا.
 فہ قیر: لیتان تیک نہ چئی ، سامان و سہرہوت
 بہ شی فہ قیران ، دہ سہمایہی دہ ولتہت.
 دہ ولتہ مہند: برؤ خوا بدا ، باجم ہیچ نییہ
 راوہ ستانی تو ، لیہرہ بوچیہ؟
 زلہی مل تہ ستور ، بو خوت عہمہل کہ
 مال و منالت ، دووری تہ جہل کہہ.
 فہ قیر: وتی من زلم ، ملم تہ ستورہ
 بو نانیکئی تو ، جہرگم تہ نورہ
 بی جئی و بی مہ کان ، زارو تاوارہم
 تہوا تہ مینی ، ہیئدہ بی چارہم
 کاتی منالی ، بہ ریوو جئی بووم
 خیوی مولک و مال ، سوار تہ سپی شی بووم
 چہ ند ئیحتیشام و ، شہو کہ تم ہہ بوو
 لہ تو زیاتر دہ ولتہ تم ہہ بوو
 خاوہن تہ سلی پاک ، نہ ژادی گہوران
 منی فہ قیر بووم ، لہ چہرخی دہوران
 بہ راوو سہیران ، شہوو پوژی من
 بہ بہزم و تاواز ، گہل تاموژی من
 بووبوومہ قاروون ، بہ لاف و گہزاف
 حیرسم پہیا بوو ، ہہتا کیوی قاف
 دینم لہ بیرچوو ، تہ ساسی ژیان
 فریمدایہ ژیر سیبہری (بی)یان

فریما ئەوەی فەرمووی ئە قانون
 (حَتَّىٰ تَنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ)
 ئە ناکاو، بەلا بەسەرما پێژان
 خوینی دەمارو جەرگ و دل، پێژان
 بەختی بلنەم، سەرەو نشیو بوو
 باری بچووکم، بە وینە ی کیو بوو
 ئاوارە ی کردم، خودا ئە سارا
 چاک بوو نە یکردم بە عەردی خارا
 ئیستا، بە عیلمو لیه قین ئە یناسم
 هەردەم ئە حەمدو شوکرو سوپاسم
 عیلم و دینم بی، بیباکم ئە نان
 هەموو پۆژ پزقم ئە دا بیگومان
 ئە تۆش پیم نە دە ی، هاوقەرانی من
 ئە مائی مە لا، ئە دەن نانی من
 دو عای زۆر باشم ئە من بو کردی
 (لِيتَان تِيكَ نَه چي)، تیبگە بە وردی
 هیندەت خوشییە، لیت وەر نە گە پری
 ئە گینا نە گبەت، پیت هە لده گە پری.
 دەولە مە ند: دەولە مە ند هاتە وە لامی فە قیر
 بو تو دەس نادا، پیرو دەستگیر
 برۆ بە ری خۆت، هیچت نادەمی
 حیکایە تی کۆن، گویشت نادەمی
 بەری مال ئە خوا، ئەوە ی خەریکە
 تە مە لی وە ک تو، کە شکی فەریکە

کئی تو تھ ناسی لہم دہورو پشستہ؟
 بہ تھ سل و فہ سلت، سوائت پھوشتہ
 ہہرچی بیتھ لام، شتیک بستینی
 ہہتا بہ یانی ہیچم نامینی
 منیش وہ کو تو سہرگہردان تھہم
 لہ دہرگہی مالان، گران جان تھہم.
 فہ قیری ہوشیار، تھیدا جہ وابی
 لہ رووی عیلم و فہن، حازر خیتابی.
 فہ قیر: دونیایہ دہریای دریٹرو پانہ
 ہہزار دہولہ مہند، سہت پھریشانہ
 موحتاجی بہ شدار، نیسبہت چل ٹیکہ
 دہییٹک و چلیٹک، بنک و چلیٹکہ
 لات و انہ بی تو، من بہ خیو تھ کھی
 موحتافہ زہی خوٹ لہ دہس دیو تھ کھی
 نایینی، شہوی تاری بی سامان
 شہش حہوت تھستیرہ تھیکہن چراخان
 گہر فہ قیر نہ بن، ناخوری زالان
 مال و منالیان تھ بہن بہ تالان
 بی دہولہ مہندیش، جگہ لہ ترسان
 ہہر فہ قیر ہہ بن، تھمرن لہ برسان
 ہہردوو تاییہ فہش، دہولت ناتہ و او
 شہوہ و بوٹہ پوژ، ہہ و اش بوٹہ ئاو
 ہہموو کائینات، دوو دوو بہرانبہر
 عیلم و نہ زانین، پروت و تہ وانگہر.

دەولەمەند: وەلامی دایە، بڕۆ هەش بەسەر
بە گژما مە کە خودا و پیغە مەبەر
دونیا، گەر کورت و درێژ و پانە
(نان هەر ئەو نانە، ئەو پۆ لێ خوانە)
خەمی سبەینێ، گەر ئەم پۆ نە خۆم
ئەبێ دێ بەدێ، کە ساد بێ، بڕۆم
دەییەک و چیلیک بگرن هەژاران
پۆژانەش بەدەم بە خێو ژماران
لیباسی مالا و منالەم بکەم
تەعام و نەهام، بکەم جەم بە جەم
دەری نایەنێ سالی سەر و بەر
منیش وەکو تۆ ئەم قە لە نەدەر
دەولەت پارێزیم بە تۆ ناکرێ
سەر و مالا من، بە تۆ نادری
ئاخ و داخ لە بەر رووت و دەرویشان
بە قسە ی پان پان، مەمکە پەریشان
ئەم چیرۆکانە گەلێک کراون
هەموو بۆ لوقمێک خە پووزو، ئاون.
فەقیر: لوقمە ی تۆ تەنیا چارەمان ناکا
ئەبێ کۆمە لێک، دەردم دەوا کا
چیرۆکە کانم هەموو حیکمەتن
دەولەت پارێزی و سام و شە و کەتن
خوا عەقل و عیلمی گەلێک داومی
چ باکم مالا، کە نە ییداومی

مائی دایمی، عیلم و عیرفانه
 ههردهم له پارهت، ئاخیر زهمانه
 پارهت بدزریو، میگهلت بخوری
 به نانیك نابی، به فهقیر بدری
 مهبنای ئینسانی موساعدهدهیه
 هه موو گوناھیك موباعدهدهیه
 تا دوو تایهفه نهفرهت لیك بکهن
 ئهوان بناغهی بهشهر تیك ئهدهن
 خوشی و ناخوشی، رووتی و دهوله مهن
 (لِیَبْلُوكُمْ اَیُّكُمْ اَحْسَنُ)
 من و تو ههردوو تهجره بهی خوداین
 لهغش دهرنه چین، ههردوو پروسیاین.
 خوت له من بهستا، په ریووتی ناکهس
 که مالم هه بوو، لوتفی خوام بهس
 مه رته بهم هه وراز، له چاوی عالم
 وه کو توچ کهس، نامبینی به کهم
 دزی و جهردهیی، ناکه م به پیشه
 وه کو بی ئیشان، به جهرگی ریشه
 پوول و په نابات، له باتمان و گهز
 سه له م و ریبا، ئه گرم به قاقهز
 که تیره و مازوو و خوری که ئه کرم
 فلوس به فلوس قازانج وه رئه گرم
 بی وازم له خه لک، خه ریکی کارم
 غه محواری ئیم پرو و سبه و ئیوارم

دهوله مهنند:

نانیشم ئە خوری، ماییشم ئە چیی
 بەرەواج، عەرزو حالیشم ئە چیی.
 فقیر: شەرته مەرتەبەت، بەرزی، لای خوا بی
 ئەک لای عالەمی کەون و فەنا بی
 تە کەببۆر مە کە، هەرۆه کو منی
 تا خۆت بەسەر خەیی، ئەوسا لە بنی
 ملکەچ بوو شەیتان، جیی ئاسمان بوو
 نابینی جیگیر لە بن عەردان بوو
 دزی و جەردەیی چۆل، گشت کەس ئەزانئ
 تۆ وای ئەدزی، کەس پی ئەزانئ
 هۆقەو تەرازوو و گەزت نقوستان
 مائی سەت کەس، پۆژ، ئەبەیی بە تالان
 بی تەو کەوولی، ئەگینا سبەیی
 نازانی لە گەل خودا چی دەکەیی
 سەر و چاوی خۆت، کە خاوین نەشۆیی
 بە چلک و میکروۆب، ئیتەر رەنجەرۆیی.
 دەولە مەند: گومان خەرایی، فەقیری ناچار
 وەختە بییی بە گژ حەسار و دیوار
 چیت لەمن دیو، پیوان و کیشان
 مائی هەتیوو پروت و دەرویشان
 پیای یەک دونیا بوومە ئەک هوما
 (بَلِّ الرَّجُلُ رَجُلًا هُمَا)
 خزم و عەلائیق وەکو کریکار
 بە پای پیل ئەخۆن، دوو جار و سی جار

هەر دهعهوه تیکم بو شاور ته میران
به کورتی بلیم، بایی سهت لیران.
فهقیر: بهم قسانه ی خوت، وایلزامت خوارد

به دهعهوت، قسه ی زلت رابوارد
به رتیل و رهشوهت ته دهی به میران
تا کو تالانکه ی مالی ته سیران
نابینی فه رموی خودای من و تو
(کُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا)

داوای دوو دونیا ته که ی سه روبه ر
کی ره ها ته که ی له دهستی هه ژده ر؟

دهوله مه ند:

به زمان لووسی ده لیلی جاسوسی
کتیبیک ته بی، ته گهر بینووسی
بوچ به وه رگرتن ته خوینی به یات؟
نییه تی قه ناعهت، هه دیس و ئایات؟

ههر کهس به پیی خو ی رووت و برسییه
ئیمرو زه مانئ نه فسی نه فسییه
تازه تیپه ری، به شهر ریک که وی
کار تاشکرایه وه ک روژو شه وی
کاکی خو م، منیش ته زانم ئینسان

دهر باره ی ته کا که لامت به یان
(إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزِعاً)
(إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنوعاً)

به لی، نه زاکهت هه رده م دروسته
ریی (وَفَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ)، به سته.

فہقیر: چونکہ بی شہریک، ئەزانم خودا

نامەوی میللەت لیک ببی خودا

بیری لی بکن خو مەکن غەلەت

لە (جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا)

لە رووی بیگانە هەتا دیار بن

بە نازو نیاز، بە کاروبار بن

کە ویستت برات، وەك توۆ بی ناوی

ئەجا کە سیکی ئیمان تەواوی

گەورە ئاقلەند، دەولەمەند سەخی

بە تاییەتی عیڵ، هەر ئەبی بژی

گەورە بن نەفام، دەولەمەند رەزیل

جیتان لە دنیا، جەحیمە و سیججیل.

دەولەمەند: داوای قەومییەت بە توۆ ناگری

ئەو دارە چاندت، بەریک ناگری

سوالی نانه، یا سوالی جیهان؟

عالمەت خستە بەر تیغی قسان

ئەم داواییە توۆ، بوۆ کەسیک باشە

سندوووق و جانتای پیری مەعاشە

بە پارانەو نە پەیدا ئەکە

لە رووی فەندو فیڵ، جنیو بوۆ ئەدە؟

ئەگەر لە مەعدەن، ئالتون پەیا بی

سەت باقە دەرزى، گاسنی تی نابی

دەولەت چاترە لە بی دەولەتی

خودا قەومی جووی کردن پی پەتی

چونکہ پییان وت خودا فہ قیرہ
 ئیستاش قہومیکی غہ زہب لیگیرہ.
 فہ قیر: بہ مال و منداں، با کہس نہ نازی
 ہر کہس بخوازی لہ خوا مرازی
 تہ گہرچی سہرہت تہ کھن ژمارہ
 (إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خَسَارَةٍ)
 خیوی سہد (أَلْمَالُ وَالْبَنُونَ) بی
 (إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا) نہ بی
 کاتی کہ بوویہ سولتان تہ تابوک
 ئینجا جوانہ، (دَعَّ مَا يُرِيْبُكَ)
 جنیو فرۆش نیم، بہ بی فہندو فیل
 نان و نہ سیحت، منی کردوہ ویل
 بوہ قہومی جووی کردن تاوارہ
 ہہ تا تیگہن سبہو ئیوارہ
 چاکہ بہ کومہل بیناکہن و ہتاغ
 (مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ)
 روو و ہرمہ گیرن لہ ناوو لہ دین
 (إِنَّ الشَّيْطَانَ عَدُوٌّ مُّبِينٌ)
 دل پہرہردہ کھن، لہ جینس و عہدہ
 کہ تہ پہرداخ بوو، پہرداخہ جہ سہد.
 لہ رووی زہمانہ زورن بہ ہانہ
 لیڈہ کہ مانچہ و عوود و چہ غانہ
 ہہتا لہ دوومہ، کہیفی پی تہ کہم
 لہ دووشم نہ ہات، تفی لی تہ کہم

په مه زان جه ژنی پروت و قوتانه
 بو دهوله مه نندان جه ژنی قورباننه
 تاخیر شهر نه بی، بوچ وات به سر دی؟
 باخی تاره زوت، که ی بوت به بهر دی؟
 نه مدی له دوزه که سی بیته وه
 بو به هه شتیش شت سویم ده بیته وه
 هه ر خواش ده زانی چه رخی کائینات
 بو کی ته سوور و، کی ته کا قه پات
 هانی بیست فلس نانی پی بکره
 گوشه ی ریسوایی خوتی پی بگره.
 بیست فلسه که ی تو به سه د دیناره
 قه ناعه ت ته که م هه تا تیواره
 قسه ی پیغه مبه ر ته که م موسته مه ع
 (عَزَّ مَنْ قَنَعُ، ذَلَّ مَنْ طَمَعُ)
 به به خشین نه بی ناگهن به کانی
 (إِنَّ الْإِنْسَانَ عَبْدُ الْإِحْسَانِ)
 فه رمووده ی تیمام (عه لی) م له بیره
 (أَعْطِ مَنْ شِئْتَ تَكُنْ أَمِيرَهُ
 وَسَلْ مَنْ شِئْتَ تَكُنْ أَسِيرَهُ
 وَاسْتَعْنِ عَنْهُ تَكُنْ نَظِيرَهُ)
 له خوا ته خوازم به فه قرو غینا
 پیگه ی هیدایه ت پیمان نیشاندا
 له ری بی مه ولا بین خاوین و وریا
 خاوه ن نه جات بین له به پرو دهریا

دیوانی راجی

له سه ره هه مووتان سوپاس و سه لام
دوعا بو مه رام، (والمسك ختام)
(راجی)، ئه خوازی ئاواتی كوردان
له یه زدانی پاك، له شاهی مهردان
ئه ویش دلسوزی خاکی كوردانه
هه ژاری بی مال، پیچکه ی پردانه.

کۆیه - ۱۹۴۴

- سوپاس و ستایش، شایانی کرده‌وی ئەوہ بۆ بەرز کردن و ریکخستنی بەشەر.
من که هەتیویکم له هەتیوہ پیگەیشتووہ کانی کوردستانی شیرین، بە هیواییکی
زۆر بەرز له گەل گەورە کانی هەتیوپەرورەو نیشتمانیپەرستە کانی خوشەویست دەلیم:-
- ۱ / هەمووتان له میژووی پیشوو دا زانیوتانە که له دوای لیشاوو لیماتە
گەرە کە ی نوح پیغەمبەردا ئاوەدانی له خاکی پاک و شیرین و رەنگینی کوردستان
دامەزرارە بە دەس کۆمەلێکی دلپاک و خاوین و راست، ئەوانە یەزدان هەلیبژاردن بۆ
ژیان. واتا له نەتەوہی ئەوانە، پیویستە هۆزی بەشەر بە تەرزێکی ریک بژیا. بە میانە ی
وەستانەوہی کەشتیە کە یان لەم خاکەدا، بورهان دەکری کە زمانی کوردی زۆر
پیشکەوتوو بوو، چونکە هۆزە بە پیشچوونە کە خاکە نازدارە کە ی خۆی بەرنەداوہ.
- ۲ / ئەو هۆزە بە هەموو جۆریک تیکۆشەر بوو بۆ دامەزراندنی هەموو
پیویستیە کی کۆمەل.
- ۳ / زۆر پیاوی بەرزو بالامان دەرکەوتووہ کە بە ریکخستن و پەرداختە ی وەتەن
خەریک ماون بە دەستووریکی ژیان.
- ۴ / هەتا زەمانی پیغەمبەر حکومەت و پیاوی گەرەیان هەر هەبووہ کە
کۆمەلیان ژیانووہ.
- له گەل هەموو تالییە کدا ئەم مندالە بچووکانە ی نیشتمانی ئیمە هەتیو ماون،
هەتیوی بە هەر جا، بەلام دایکە خوشەویستە کە ی شیرین شیریشمان کەوتە باوہشی زپ
باوکیکی، بەلکە زۆر زپ باوکی ناپاک، کە بۆ کوشتیان تی ئە کۆشن داخە کەم.
ئینجا سەرورەران، لە بەرتان دەپاریمەوہ:-
- ۱ / لەسەر تیرە ی باو کە کانی پیشووتان برۆن.
- ۲ / بە تەواوی بزانتن هەر ریکییە کی هەتانە، ئە گەر لە ژیر دەستووریکی
کۆمەکییدا نەبی سەرناکەون.

۳/ ریکی گه وره (حکومت) .. ریکی بچووک (عەشیرەت) پیویستە. که وابی
ناشیا به هیچ بابەتیک که گه وره له بچووکان نەبوورن و بەهیزی ژیری و هۆش
پەروردهیان نەکن.

تکا له گه وران دەکەم که پینگەشتون، نەک له بچووکان که ناتینگەشتون،
تکایان لیدەکەم بۆ پینگەیاندنیا زۆری دەوی و دەتوانن بیانکەنە هەموو جۆرە
نیشانە و سەنگەرێک. وا دیارە ژیانی کۆمەڵی گه وره له هی بچووکەوه پەیدا دەبی (تا
یەک نەبی، دوو نابی).

هیوامە له پیش هەرشتیکدا (کۆیە) بەژیا له گەڵ ولات، له لایەکی دوايي
کوردستانی شیرین له ژیر دەستووریکی پەنگین.

راجی

هەلگری ئاواتی کوردستان

وتہی نہ ورؤز (۴)

سہروہران: رۆژتان باش، جہ ژنتان پیروژ، ژیانتان خویش.

لہ رپی رہوشت و بناغہ بہستنی ئادہ میزادہوہ و دامہ زرانی لہم دەسکە لایہ خاکە دا،
بہ چەند وشە یەک گوئگرتنتان تکایہ.

۱ / تہ بیات و ئەقل و میژوو بریاریان داوہ، کە ئادہ میزاد لہ ہەموو گیانداریک
تہ واوتر دروست کراوہ، ہەوینیکی یە کدگیری و کارہ بایی کە لہودا ہە یە لہ شتی
دیکە دا ہیندہ بہ ہیژ نییہ، جگہ لہوہ دەتوانی ہەر شتیکی کە لہم کانگہ خاکییە دا
دەر بچی بہ ہەموو ئەندازہ یەک کەوی و ژیر دەستی خۆی بکا چ مردہ، چ زیندہو، لہ
دەوری ہەرہ پیشوودا رپیگای فیربوون و تہ قەلای ہەر چەشنہ کاریکی پیویستی بو
کیشراوہ. لہ گەل ئەوہ شدا پەرورەد گاری گەرہ پئی بہ پئی، چەرخ بہ چەرخ، پیای زاناو
ژیرو خاوەن رہوشتی ہەلبژاردوہ کە کۆمەلای وخت لہ ژیان و خویشی و پیروژگاری دوا
نہ کەون. رۆژ بہ رۆژ زانین و وریایی لہ جوولہ جوولہ بہ زری دابوو لہ دوو لاوہ: یە کەم /
زانست پەرورە کان، دووہم / کار بہ دەستە کان. وە لہ رۆژگاری بابہ نوح (کورہ زای
ئادەم)، وە کو زانراوہ یە کەمین ہۆی لہ ئاو رزگار بوون (کەشتی) دۆزرایہوہ، نوح
لہ گەل چەند کەسیک کە ئازا لہ رپیگای ژیان پەرورە ریدا بوون، سواری کەشتی بوون. لہو
لیژماتہ زلہ دا چەند شہوو رۆژیک لہ سەر ئاو سوورانہوہ، تا خەلکە کە ی تری تیا بہ قہر
چوون، کە ئاو نزم بووہ بەر پیکەوت کەشتی لہ کیوہ بچوو کە کە ی (جوودی) ی لہ
نیشتمانی کورداندا وەستایہوہ و گیری خوار، خاک و عەرد دەر کەوت، خەلکە کە
دابەزین ئاگریان کردہوہ و گەرم بوونہوہ، ئینجا پەلہ بیان کرد کە ہیندی کوختہو
ہیلانہ بو دانیشتنیان دامہ زریین، وردہ وردہ پەلاماری ہەموو پیویستیہ کی خویاندا،

بهره بهره ئاو کهم بوو، دورگه دهرکوت، نتههوه زۆر بوو، خواریو ژوور خه لک
هه لکشاو داکشا، وا ئه زانم وه ختیش هه وه لئى به هار بوو که پئی ده لئین نه ورۆز.

۲ / که سهرماو بایه به هیتزه که ی حهوت شهوو ههشت رۆژی، هۆزو تیره که ی
حوکمدار (عاد)ی به قردا، رهوشت و ژینپهروه ران رزگار بوون، وهخت رینگای دان که
ئاگر بکه نه وهو خۆشیی له ئه ندام و ژینی خۆیان بیسن، بیگومان ئه مه چاخى نه ورۆز
بوو.

۳ / (سه ردهشت) که به ناوی (زه ردهشت) ناسراوه پیاویکی زۆر بهرزو به جی بوو،
هه وه لئجار رینگیری له ئاگرپه رسته کان نه ده کرد، هه تا له رۆژی نه ورۆزدا به خۆشی دلئى
وان ئاگرئیکی زۆر گه وه ی ده کردهوه، چونکه ده یزانی ئه م ئاگره دوو قازانجی هه یه:

یه که م / ئه وه یه که هۆزه که به هۆش بیتهوه که زه ردهشت ئامانجئیکی ته نهایی خۆی
نییه، به شکو ده یه وئى هه موویان پیکه وه بژین و خوی ناشیرین له و ناوه دا له ناو بچی.
دووه م / ده یه ویست به هۆی ئه و ئاگره وه که له و رۆژده دا ده یکاته وه، وینه یه کی
ته بیاتی نیشان بدا تا بزانت نه ورۆز رۆژئیکه هه موو جوړه گیاندارو گیاو گۆل و
کانگه کانی خاکیشی تیا ده ژیتته وه، به میانه ی گه رمی و ته ری هه موو میزاج و ته بیاتی
لیکوه شاهه یه کدگیر ده بن و روو له زیادی ده که ن.

ئینجا گه وه ره کان.. هاو نیشتمانه کان.. هاو خوین و گیانه کان:

لیتتان ئاشکرایه که نه ورۆز شایانی جه ژنه، شایانی کۆبوونه وه یه، شایانی
پیکه ستنی هاو ته بیات و هاو ره گه زانه، شایانی ریکه ستنی هه موو ئیش و کاریکه له
پیشا بو ئه م گه له کورده، ئینجا بو داکشاو هه لکشاهه کانی دورگه. به لام له گه ل ئه وه
که هه وین، تواندنه وه، مه یانندن، ژیان، به رزی، خزمایه تی، تیکه لئى، جوایه زی،
قالبوونه وه، خلت و خۆل نیشانی خۆمان ده ده یین له م به هه شت و میرخوزاری نه ورۆزه دا،
داخه که م مه رگیکی گران به چاوی خۆمان ده بیسن. ئیوه و خواتان! له و داخه زلتر هه یه؟
له رۆژی ژیا نه وهت نه فره جای مه رگت بیسنی!! ئامانج ئه وه نییه که ئیوه به پرووت و
قووتی، برسی و تینووی، بی چه ک و بی هیژ، نه خوینی یه کتر بمژن، نه به گژ خه لکشیدا

بچن، چونکہ (کہ زور ہات قہ بالہ بہ تالہ)، (کہ کہ سیش نہ بوو رہ جب دہ بیتہ سہر پالہ).

نامانج تہویہ کہ ئیمرو جہ ژنی دلہ، جہ ژنی گولہ، جہ ژنی تہ بیاتہ، جہ ژنی تادہ میزادہ، جہ ژنی گیاندارہ، جہ ژنی گیاو گولہ، جہ ژنی خاک و کانگہیہ. تہم رۆژہ بوو تہ بیاتی گیانداریی بابہ تادہ می ہینایہ دہرہو، بہ شی زیندہوہر پہرہی سہند، گژو گیا لہ ماتیبہوہ رووی لہ بہرزی کرد، ہہ موو شتیکی تیا سہر بہست و تازاد بوو.

گہرمی و تہری، ہہ موو جوڑہ کردہوہیہک دہخنہ بہرکار، پیئکہوہ دہتوانن دوژمن بکہنہ دۆست، دوور، نزیك بکہنہوہ. ساردی و وشکی لہ سہختی زیاتر نابہ خشن.

تاگری نہورۆز تہنہا دہستمایہ پیئکی دینی نیبہ، بہ لکو دہزگایہ کی قہبہی تیگہ یاندنہ بو (تواندنہوہ و مہ یاندن - تحلیل و ترکیب) لہ ہہ موو سہرچاویہ پیئکی پیویستدا. بہ لام بہ ہزار تاخ و داخ و مہ خواہ، ہۆزہ ہہ ژارہ کھی کورد بہم ہہ موو ریوشوین و تاگرہوہ، لہ ری بہ جیماو، لہ مال دہرکراو، لہ سہرما قہ سراوہ.

خہ لکی، بی مامۆستا .. لہ خوؤہ ہہستا .. لہ ری رانہوہستا .. لہ مالہوہ پشتی بہستا .. لہ بہر تاگری گہرموگوپ و ہستا .. بووژایہوہ دہس بہ کارہوہ .. بہ گہنجی بی ژمارہوہ .. لادیی کری بہ شارہوہ .. دہمی بہ پرسییارہوہ .. رۆیی بہ رووی یارہوہ .. کہوتہ کانگہی بہ ہارہوہ .. غہرگہو تہزییح و ساویلکہیی .. پیریژن و نہزان ہہ لخہ لہ تاندن .. بستہ لیڈان و منال سوورانن .. بہقسہی پان پان خہ لک گریاندن .. تہمانہ ریشہی جہرگی پساندن!!

	(ئ)
ئەسیر ، اثیر : پایدەرز، شکۆمەند .	ئابداد : ئاوەدان، ئاوا .
ئەشکباش : سەرما .	ئابدادی : ئاوايي .
ئەعجاف : لەرۆ لاواز، برسۆ و بئ بپست .	ئابۆرە : گەمارۆ، کۆمای خەلک پیکەوہ .
ئەغمام : غەم و پەزارە .	ئازموودە : ئەزموینراو، تاقیکراوہ .
ئەفرۆز : رووناکي، ناگر ھەلکردن، گرگرتوو .	ئازوردەم : ئازاردەر - (فرماکار، تەمەمکار) .
ئەلا : ئامرازی وریاکردنەوہ، واتە: بزائەو ئاگاداریە .	ئاسار : شوینەوار .
ئەلتاف، الطاف : کۆی (لطف) ، دلتەرمی .	ئاسیاب : ئاسیاو ، ئاش .
ئەلەستی : دەفریکی بەنرخە وەکو کریستال .	ئاشقەراو : شەیدای راو - راوکار .
ئەلەم : ئازار .	ئاشوب : ئازاوە، گنجەل .
ئەلویداع : مائناوایی کردن، بەخوا سیاردن .	ئاشوفتە : پەرشان، شیواو .
ئەلیدرەم : یەکەپەکی کیشان و سەنگ کردنە .	ئاغووش : باوہش .
ئەمەش : ئیمە .	ئافاق : کۆی (افق) : ئاسۆ .
ئەندوہ : ئاھ و خەفەت .	ئاقتاو : ھەتاو .
ئەنگۆژە : بەری درەختیکە .	ئاھتە : بەلا، لەناوبەر، پەتا .
ئەنگەز : کەتیرە .	ئاھیبەت : دوایی، سەردەنجام .
ئەنگوش : ئەنگوست، پەنجە .	ئالودە : ھۆگر، متووگر .
ئەنگوت : پشکووت .	ئالۆزەر : ئالۆزکین، ئەوہی شت ئالۆز دەکا .
ئەنگیز : خۆشییەکی بەردەوام .	ئاماج : ئامانج، مەرام .
ئەنیس : ھاودەم، ھاوہاز .	ئاھو : ئاسک .
ئەوج : ئەوپەری بەرزى شتیک .	ئاھووان : کۆی ئاھوو .
ئەیاغ : بەرماوہ، بئ برەو .	ئاوہگر : ئاوماکە .
ئوق، افق : ئاسۆ .	ئاویتە : ھاویشتە، (خۆم ئاویتە مالى) .
ئونباشی : سەرکار، سەرلوق لەناو لەشکر و سوپادا .	ئاوینە : ئاوینە .
ئونس، انس : رابواردن، ھاودەمی، ھاودەنگی .	ئەتراف : دەورووبەر، ئەملاولای دەموجاو .
ئوڭەن : بەشى چوارەمی ماوہی چلەى زستان، ناوی سەرماو وەیشوومەى زستان .	ئەچکا : ئەتکا .
ئوچتیراز : پارێزکردن، خۆ بەدوور گرتن لە شتیک .	ئەخەس، أخبث : پبسترین .
ئوختیاب، اذتیاب : توانەوہ .	ئەخرەس، أخرس : لال .
ئوختیراب، اضطراب : تیکچوون .	ئەدھەم : کۆتو زنجیر .
ئوختینتاق، استنطاق : بە قسەھیتان .	ئەرس، أرت : ئاشووبنانەوہ، ئازاوەنانەوہ .
ئوختیلا، استلاء : دەست بەسەرداگرتن .	ئەزدەر : کولە ماریکی ئەفسانەییە .
ئوختیراق، اغتراق : خنکاندن .	ئەستووک : ئەستوورک، کولپەرە .
ئوکسیر : گەوھەریکە بۆ گۆرپینی کانزا، وەک (گۆرپینی مس بۆ زێر) .	ئەسپەر : بەروانکەییەکی وەک زری وایە لەکانزای تەنک دروست دەکری .
ئوختیجا، إلتجاء : پەنابردن .	ئەسرین : فرمیسک .
ئوختیھاب، إلتھاب : داگیرسان، سووتانەوہ .	ئەسکەنجە : گیرگە، گیرە .
ئوختیفات : ئاوردانەوہ . لە ئەدەبدا بریتییە لە گواستنەوہی شیوہی قسەکردن لەشیوہیەکەوہ بۆ شیوہیەکی دیکە، وەک	ئەسەل، الأثل : جۆرە داریکە، تەختەگەى زۆر رەق و پتەوہو تەشتی دارینی لى دروست دەکری .

لەم دێرە شیعەری (مەحوی)دا، کە شیوەی ئاخاوتنی	بەر:	وشکانی، دەشت، بەژ، (لاکیش — تەختە بەرە).
لە نادیارەوه گواستۆتەوه بۆ کەسی ناخێوەری یەکەم:	بەرپەت:	ئامیژیکی مۆزیکە وەکو (عود) وایە.
(زوبانی لالە، بۆحەیرانە، حالی بۆ پەڕیشانە	بەرپای:	لەبەر ئەو، ژێر پێی.
لەسۆسەن دەفکرم مەحوی، لەوەصفی نیرگس و سونبول).	بەرگەشتە:	گەرپانەوه.
ئێمما:	بەرودۆش:	دەست لەملکردن و بە سینگەوه نووسان.
ئیمتینان، سوپاسگوزاری.	بەرچە:	بەرچە.
ئینتیساخ، ئنتسوخ: پەشبوونەوه، لەناوچوون.	بەرچە تەرسا:	بەرچە گاور.
ئینتیباق، انطباق: ریکی.	بەرستەك:	بەرستن، جوولە لێپ.
ئیندرج، اندراج: تێهەلگێش کردن، تیخستن.	بەرگەردش:	بەرگەرپخستن، بەدەوریا سوورپانەوه.
ئینتیقام، انتقام: تۆلەکردنەوه.	بەرگردی:	بەرکۆمەل.
	بەرلاش:	بەرخۆپایی.
	بەرلەك:	بەرپووزو بەلەك.
	بەرلانووك:	مییەهیکە سووری ترشە، ئالوبالو.
	بەر مە:	بەر نێمە.
	بەرئەفشە:	وێنەوشە.
	بەرئەفشە، بندھقیە: تەفەنگ.	
	بەرئەنگ:	بەرئەنج.
	بەرئەهانە:	بەرئەیانو، مەرھانە.
	بەرئەهبا:	بەرئەفەرۆ.
	بەرئەه:	بەرئەهین.
	بەرئەیتی عەتیق:	مائی کۆن، وێرانە.
	بەرئەیدەق:	سەرپازی یاری شەرئەنج (پیاو).
	بەرئەیداغ:	ئالو، پەرچەم.
	بەرئەیرەق:	ئالو، پەرچەم.
	بەرئەورج:	قوولە.
	بەرئەهان و قیاس:	دوو زاراوی زانستی لۆژیکن.
	بەرئەوت:	کێژی دلبەر و شوخ و شەنگ و شەپال.
	بەرئەوودجانە و جەلجەلووت:	ناوی دوو جۆر نوشتەن.
	بەرئەوێر:	وێرەدی هەر کانزایەك.
	بەرئەبوم:	کوندەپەپوو.
	بەرئەبۆشناخ:	پۆشتە.
	بەرئەبیدعە:	نەریتی ئوئ باو، تازە داھینراو.
	بەرئەبیمار:	نەخۆش، زامدار.
	بەرئەبیماران:	کۆی بیمار.
	بەرئەبێز:	قێز، لێپ.
	بەرئەبێن پۆش:	بێ سەرپۆش، دیارو نەشاردراو.
	بەرئەبێن عەدەد:	بێ ژمار.
	بەرئەبێن مەفەر:	بێ دەرمتان.
	بەرئەبێن:	بۆن، بۆ.
	بەرئەبێن نەزیر:	بێ ھاوتا.
	بەرئەبئیس:	بێ جیگا و لانەواز، کۆل.
	بەرئەراغ:	راخ، گردو بەرزایی سەوز لەگیا، مێرگ و چەمەن.
	بەرئەباد:	با.
	بەرئەبادی سەبا:	با ی بەرەبەیان.
	بەرئەبادە:	مە.
	بەرئەبارەزی:	باری درکە زی.
	بەرئەباف:	گەرپانەوه.
	بەرئەبالۆرە:	گۆرانی هەلدانی کور و کچ لە جیا، جۆرە دەنگیکە لەگەروددا دێتە دەری، بەجولە ی پەنجە دەنگەکە دەگەرپتەوه.
	بەرئەبالتی:	سەرمتای قوئاغی هەرزەکاری، ئاو تیگەرپیاو.
	بەرئەبالیف:	سەرین، سەنگیا.
	بەرئەباو:	باوک.
	بەرئەبیوسەم:	ماچ بکەم.
	بەرئەبناگۆش:	بەنە گۆ.
	بەرئەبەرپووت:	بەرھەرپمێن، بەنرخ.
	بەرئەبە کوللی:	بەرگشتی.
	بەرئەبەتھیمە:	بێمە. (بەتھیمە باوہشت).
	بەرئەبەبێن جورم:	بەبێن تاوان.
	بەرئەبەتایی من:	بەتاوو تینی من.
	بەرئەبەت، بظ:	مراوی.
	بەرئەبەخولۆ:	بەرخودا.
	بەرئەبەخولۆ:	مەرەبەست لەخولانەوہیە، بەخولانەوه.
	بەرئەبە داکا:	بەرئەدایکەوه.
	بەرئەبەدر:	مانگی چوارە.
	بەرئەبەرژۆل:	بەرژانگ، مژۆل.
	بەرئەبێز:	بلاو.

تکا:	پجا.
تکا:	پزا.
تلیانہ:	سہبہتہ، لہ شوئی داری بی دوست دہکری.
تہبہر:	تہور، بیور.
تہبہہ:	ٹالوزکردن، نادیارکردن.
تہبیات:	سروشت.
تہجہللا:	درہوشانہوہ، دہرکہوتن.
تہخمین:	نرخاندن، خہملاندن، قہبلاندن، قہرساندن.
تہرہب:	ٹاہہنگو خوشی.
تہرہبناک:	دلخوش، خوشگوزدران.
تہپرار:	گیرفانہر، دزو پیگر.
تہشریح:	شیکردنہوہ، تویکاری.
تہشقہلہ:	شہرپفرؤشتن، گہرپیگردن.
تہعنہ:	تانووت، تانہو توانج.
تہعہب:	ماندوو بوون.
تہفانول:	گہشبینی.
تہک بہ تہک:	بہتہنیشت یہکہوہ.
تہکلیس:	بوون بہ قسل و گہج، بہلغ گرتن.
تہلاش:	پوازی دار.
تہلاش:	ہہولڈان، تہقلہلا.
تہنقید:	رہخنہ لیگرتن، شہن و کہو کردن.
تہم نہنوار:	خہرمانہی نور، تہمی رووناکی.
تہما:	نیاز ، ٹاوات.
تہمہننا:	ٹاواتخوازی.
تہمغہ:	مؤر.
تہن:	گیان، جہستہ، لہش.
تہنستان:	ٹاوہدانی مرؤف ، ژیانگہی ٹادہمیزاد.
تہہہمتہن:	ٹازا، دلیر، نہترس، ناسناوی رؤستہم بووہ.
تہہریس:	وردکردن، ہارین.
توویا ، طوبی:	خوشی، کامہرانی، مژدہ، ٹامرازی خواستنی
	خوشی و کامہرانی، ناوی داریکہ لہ بہہشتدا.
توہ:	تؤیہ، (بؤ توہ، یا دارو بہردو ووحشییہ - راجی)
توحفہ:	دہگمہن، دانسقہ، شتی بہ نرخ و جوان.
تورباخ:	خاک. (وشہیہکی تورکیہ).
تورپہ:	بسک و کہزی، ناوجہوان، گہندہمووی ٹہملاولای
	چاو.
تورپہ:	مؤری سولٹانی کہ ناوو ناسناوی پاشای لہسہرہ.
توول، طول:	دریزی.
تولہ:	سہگی بچکؤلہی راو.
توق:	گیرہ، تہوق.

(پ)

پالوز:	بہشیکہ لہ شہش بہشہکہی زستان.
پہجہ:	روویہند، روویوش.
پہراگہندہ:	دہرہدہر.
پہرورہش:	پہرورہدہ.
پہرسوز:	پہرسووتین، ہہلپرووزین.
پر شکاف:	پہرش و بلاو، داتہکاندن.
پردی ہلزلہلین:	پردی جینفہت، پردی سیرات.
پہژموردہ :	ژاکاو.
پہشم:	ٹاوریشم.
پہشیزہ:	دراویکی کؤنی بہنرخہ، وہکو تاکہی زیوین بؤ
	سہر پؤشین بہکاردیت.
پنج:	بنہگیا، رہگو ریشہ، بنکی بہستراو.
پہلاس:	پالاس، بہرہ، رایہخی جگ لہمافور.
پہیت:	توند.
پہیک:	وہلامبہر، نامہبہر، تہتہر.
پہیکان:	نوکیکی تیژہ دہخریتہ سہر رم و تیر.
پوستان:	مہمک.
پؤر:	پان و پؤر ، بہرین، ناوی جؤریکہ لہ بانندہ.
پؤرینہ:	وہک پؤر، خہت خہت و خالخالوی.
پیسہ:	بیزہ: جؤرہ دراویکہ.

(ت)

تا تا:	جیا جیا.
تاپ:	تاو، تاودان.
تات:	تاشہبہردی گہورہی لاکیشہیی.
تار:	تہرہبوو، دابراو، ٹامیریکی موزیکہی.
تار:	پیشال، رہگ.
تاری:	تاریک.
تاری عہنکہبووت:	تہونی جالجالوکہ.
تاف:	ہہرہت.
تاق:	تاک، تہنیا.
تاق:	دہلاقہیہکی شیوہ کہوانہیی لہناو دیوار.
تالوکہ:	پہلہپہل، بہ پہلہ.
تالیعی بہیزا:	بہختی سہی، گزنگی ہہتاو.
تانہجؤ:	تانہگؤ، توانج گر، توانج بیژ.
ترنجؤک:	جؤرہ نہخشیکہ لہسہر مافوور دہکری.
تروس، ترس، درع:	قہلغان، زری.
تہب:	تا، لہش گہرمبوون بہہوی نہخوشیہوہ.

تۆراخ:	ماسى ئاۋ لى گىراۋى شويت تى كراۋ.	جند:	جن، ئەجندە، جنۆكە.
تۆقە:	تەوقە، دەست لەناۋ دەستان.	جونبوش:	بزوتتى زۆر.
تەياترۇ:	تەماشاخانى سائندە سەماكەران.	جۇش:	قولى ئاۋى گەرم.
تیتال:	قەسە گاڭتە، ئاين و ئۆين كردن.	جىياز:	كەرەستە و شتومەكى بووكىتى.
تىراز، طراز:	جۆر، شۆە، تەرز.	جىلوە:	دەرگەوتن، خۇنىشانان، پازاندن، ناۋى كىتیبكى
تىشە:	تەشۈئ، تەشۈ، ئامىرىكى دارتاشىيە.	جىن:	ئايىنى كوردانى ئىزدىيە.
تىك:	درز، قلىش، قەلش.	جىنان:	جن، ئەجندە، جنۆكە.
تىنەت:	خاكستەر، قورى خىلقەت.		كۆى جەننەت، بەھەشت.
تیتۆە:	تيتك، پىرچى درىژ.		(چ)
تیشوو، تیشە:	زاد، نانەبەرە، پىداۋىستى و خواردنى سەقەر و پىگەى دوور.	چاپك:	چاپوك، چالاك.
		چا نىە:	چاك نىيە، باش نىيە، چا نىە.
تىفل، طفل:	مندال.	چاۋى تالىعبىن:	بەختناس، جادوگەر.
تىك سىرماۋ:	تىك سىرماۋ، چوارشانە، دامەزراۋ.	چەرەست:	تۆۋو ناۋكە و برىشكە تىكەل.
تىماۋ:	گىرۇدە، كەسىك كە سەر لە شتىك دەرئەكا.	چەغە:	چغە، وشەى دەرگردنى سەگ.
تىھو:	زەرگەو.	چەقەن:	شۈنىنك لە چىا، وشك و برىنگو بى ئاۋ.
		چەلەبى:	گەرە پىاۋى دەۋلەمەند، بەگزاۋە (وشەيەكى توركىە).
		چەماۋ:	چشايى، لارەۋەبوو، چۆمى گچكە.
		چەمبەر:	كەمەر، كەمەربەند.
		چەمەن:	چىمەن، باخچە، ھەرىز.
		چەنگ:	ئامىرىكى موزىكىە.
		چەنگ:	چنگ، پەنجە دەست.
		چەگان:	گۇچان.
		چراغ:	چرا.
		چوخس:	بى پارە.
		چوغل:	بەزۆرى، زۆرىە.
		چىەرە:	چارە.
			(ح)
		حەجىپ:	دەرگەۋان، پەردەۋان.
		حەدەق:	كۆى (الحدقة) : گلئەى چاۋ.
		حەزەر، حَضَر:	نىشە جى بوون، شارنشىنى.
		حەزەق، حَذَق:	زىرەكى و بىرتىژى.
		حەزەن:	دلتەنگى و ناخۇشى.
		حەسەت:	ئاه و ئەندووھ.
		حەشامات:	كۆمەلى خەلك.
		حەشەم:	بەردەست و كەنيزەك.
		حەضىض، حَضِض:	ئەۋپەرى نزمى.
		حەز، حەظ:	بەخت.
		حەللاف:	كەسىك كە سوئند زۆر دەخوا.
تۆراخ:	ماسى ئاۋ لى گىراۋى شويت تى كراۋ.	جند:	جن، ئەجندە، جنۆكە.
تۆقە:	تەوقە، دەست لەناۋ دەستان.	جونبوش:	بزوتتى زۆر.
تەياترۇ:	تەماشاخانى سائندە سەماكەران.	جۇش:	قولى ئاۋى گەرم.
تیتال:	قەسە گاڭتە، ئاين و ئۆين كردن.	جىياز:	كەرەستە و شتومەكى بووكىتى.
تىراز، طراز:	جۆر، شۆە، تەرز.	جىلوە:	دەرگەوتن، خۇنىشانان، پازاندن، ناۋى كىتیبكى
تىشە:	تەشۈئ، تەشۈ، ئامىرىكى دارتاشىيە.	جىن:	ئايىنى كوردانى ئىزدىيە.
تىك:	درز، قلىش، قەلش.	جىنان:	جن، ئەجندە، جنۆكە.
تىنەت:	خاكستەر، قورى خىلقەت.		كۆى جەننەت، بەھەشت.
تیتۆە:	تيتك، پىرچى درىژ.		(چ)
تیشوو، تیشە:	زاد، نانەبەرە، پىداۋىستى و خواردنى سەقەر و پىگەى دوور.	چاپك:	چاپوك، چالاك.
		چا نىە:	چاك نىيە، باش نىيە، چا نىە.
تىفل، طفل:	مندال.	چاۋى تالىعبىن:	بەختناس، جادوگەر.
تىك سىرماۋ:	تىك سىرماۋ، چوارشانە، دامەزراۋ.	چەرەست:	تۆۋو ناۋكە و برىشكە تىكەل.
تىماۋ:	گىرۇدە، كەسىك كە سەر لە شتىك دەرئەكا.	چەغە:	چغە، وشەى دەرگردنى سەگ.
تىھو:	زەرگەو.	چەقەن:	شۈنىنك لە چىا، وشك و برىنگو بى ئاۋ.
		چەلەبى:	گەرە پىاۋى دەۋلەمەند، بەگزاۋە (وشەيەكى توركىە).
		چەماۋ:	چشايى، لارەۋەبوو، چۆمى گچكە.
		چەمبەر:	كەمەر، كەمەربەند.
		چەمەن:	چىمەن، باخچە، ھەرىز.
		چەنگ:	ئامىرىكى موزىكىە.
		چەنگ:	چنگ، پەنجە دەست.
		چەگان:	گۇچان.
		چراغ:	چرا.
		چوخس:	بى پارە.
		چوغل:	بەزۆرى، زۆرىە.
		چىەرە:	چارە.
			(ح)
		حەجىپ:	دەرگەۋان، پەردەۋان.
		حەدەق:	كۆى (الحدقة) : گلئەى چاۋ.
		حەزەر، حَضَر:	نىشە جى بوون، شارنشىنى.
		حەزەق، حَذَق:	زىرەكى و بىرتىژى.
		حەزەن:	دلتەنگى و ناخۇشى.
		حەسەت:	ئاه و ئەندووھ.
		حەشامات:	كۆمەلى خەلك.
		حەشەم:	بەردەست و كەنيزەك.
		حەضىض، حَضِض:	ئەۋپەرى نزمى.
		حەز، حەظ:	بەخت.
		حەللاف:	كەسىك كە سوئند زۆر دەخوا.
تۆراخ:	ماسى ئاۋ لى گىراۋى شويت تى كراۋ.	جند:	جن، ئەجندە، جنۆكە.
تۆقە:	تەوقە، دەست لەناۋ دەستان.	جونبوش:	بزوتتى زۆر.
تەياترۇ:	تەماشاخانى سائندە سەماكەران.	جۇش:	قولى ئاۋى گەرم.
تیتال:	قەسە گاڭتە، ئاين و ئۆين كردن.	جىياز:	كەرەستە و شتومەكى بووكىتى.
تىراز، طراز:	جۆر، شۆە، تەرز.	جىلوە:	دەرگەوتن، خۇنىشانان، پازاندن، ناۋى كىتیبكى
تىشە:	تەشۈئ، تەشۈ، ئامىرىكى دارتاشىيە.	جىن:	ئايىنى كوردانى ئىزدىيە.
تىك:	درز، قلىش، قەلش.	جىنان:	جن، ئەجندە، جنۆكە.
تىنەت:	خاكستەر، قورى خىلقەت.		كۆى جەننەت، بەھەشت.
تیتۆە:	تيتك، پىرچى درىژ.		(چ)
تیشوو، تیشە:	زاد، نانەبەرە، پىداۋىستى و خواردنى سەقەر و پىگەى دوور.	چاپك:	چاپوك، چالاك.
		چا نىە:	چاك نىيە، باش نىيە، چا نىە.
تىفل، طفل:	مندال.	چاۋى تالىعبىن:	بەختناس، جادوگەر.
تىك سىرماۋ:	تىك سىرماۋ، چوارشانە، دامەزراۋ.	چەرەست:	تۆۋو ناۋكە و برىشكە تىكەل.
تىماۋ:	گىرۇدە، كەسىك كە سەر لە شتىك دەرئەكا.	چەغە:	چغە، وشەى دەرگردنى سەگ.
تىھو:	زەرگەو.	چەقەن:	شۈنىنك لە چىا، وشك و برىنگو بى ئاۋ.
		چەلەبى:	گەرە پىاۋى دەۋلەمەند، بەگزاۋە (وشەيەكى توركىە).
		چەماۋ:	چشايى، لارەۋەبوو، چۆمى گچكە.
		چەمبەر:	كەمەر، كەمەربەند.
		چەمەن:	چىمەن، باخچە، ھەرىز.
		چەنگ:	ئامىرىكى موزىكىە.
		چەنگ:	چنگ، پەنجە دەست.
		چەگان:	گۇچان.
		چراغ:	چرا.
		چوخس:	بى پارە.
		چوغل:	بەزۆرى، زۆرىە.
		چىەرە:	چارە.
			(ح)
		حەجىپ:	دەرگەۋان، پەردەۋان.
		حەدەق:	كۆى (الحدقة) : گلئەى چاۋ.
		حەزەر، حَضَر:	نىشە جى بوون، شارنشىنى.
		حەزەق، حَذَق:	زىرەكى و بىرتىژى.
		حەزەن:	دلتەنگى و ناخۇشى.
		حەسەت:	ئاه و ئەندووھ.
		حەشامات:	كۆمەلى خەلك.
		حەشەم:	بەردەست و كەنيزەك.
		حەضىض، حَضِض:	ئەۋپەرى نزمى.
		حەز، حەظ:	بەخت.
		حەللاف:	كەسىك كە سوئند زۆر دەخوا.

دەستە شكاو:	مالوئېران، فرىوخواردوو، كۆلەوار.	پەچ:	پەچە پى ، تولەپى، بارىكە پى.
دەستەك:	داردەست.	پەچ:	بەستەلەك.
دەشت:	جۆرىكە لە مەقامە كوردىيەكان.	پەچىو:	تەزىو بەھۆى بەفرو سەرما.
دەشت:	ناوچەپەكى تەخت و بى بەزىايى.	پەبەن:	زگورتى، تەنيا ، سەلت.
دەگرفىم:	رادەچلەكىم، ومكو ئاگر گرافەم دى.	پەبەنى دىر:	پاھىبى كلىسا.
دەغەل:	دەردەدار، گىيا بېگانە لەناو دەغلا.	پەتاو:	دوورخراوہ.
دەل:	مەكرباز، بەگرىشمە.	پەجائ:	پووت و قووت، ھەزار، نەدار.
دەل:	دېل ، سەگى مى .	پەحىق:	شەرابى سافو بى غەلوغەش، شىلەى گول.
دەل ئارا:	دەخۆش و دلساز.	پەخت:	فىشەكدان.
دەللا:	سەوداگەر.	پەخشان:	دەرخشان.
دەلەك:	گىيانلەبەرىكە لە پىوى بچوكتەرە كەولەكەى بەنرخە.	پەدەيف:	پاشكۆ، سوارى پىشت سوار.
دەلۇز:	دەشكىن، دەل بىرىنداركەر.	پەشەكوت:	پىزمە، ئاودانەوہ، ئارەقەدەردان.
دەلرۇبا:	دەلبەرو خۇشەويستى بەتەن.	پەنا:	ناوى جۆرىكە لە ئەسپ.
دەلىل:	پابەر، رى پىشاندەر، بەلگە.	پەنەن:	گولئىكى بۇنخۇشە، ناوى ژنانە.
دەنى تەبىع:	بەدخوو ، چىرووك، چىكوس.	پەغەن:	كۇگا، موغازە.
دەھەن:	دەم.	پەغەيف:	كولپىرە ، ئەستووك.
دەھشەت:	سەرسوپمان.	پەغەف:	دۇشەك، نوپن.
دەھلىز:	كارىز، پارەوى تەسك و درىزو پى پىچ.	پەقىپ:	بەدكار و بەكرۇكى چاودىرى سەر دلدان.
دەوس:	بى تىخستەن، جى بى، شۇپ.	پەقىتە:	لەش پەقبوون بە ھۆى سەرماوہ.
دەويت:	بى نامووس، قەحپەجى، كەسى ھاتوچوى قەحپە دەكا.	پەم:	پاكرەن، ھەلاتن.
دەويارە:	دوو پارچە.	پەمەق:	پىخۇر، بەركول، ژىنى كولە مەرگى، گىيانەلا.
دەوجا، دەجى :	تارىكى، تارىكايى.	پەمىدە:	پاكرەدە، ترساو.
دەر:	گەوھەر ، مروارى.	پەمىم:	پىزىو.
دەرچ:	سندوق ، (دەرچى عەقىق).	پەنجوور:	پەنجىدە، ماندوو، مەلوول.
دەود:	دوو ، دووكەل.	پەند:	ئازا، دلپىر، مپىرخاس.
دەوعا :	نزا ، پارانەوہ.	پەندى:	قەلەندەرى.
دەوند:	لوتكە، ترۇپك.	پەھا:	ئازاد، بەرەلا.
دەوندان:	دەدان.	پەھەندە:	پەھەندە، مال بەكۆلەوہ، سەرگەردان.
دەپچوور:	تارىكى شەو.	پەوزە:	گولزار، باخچە.
دەپپە:	خوئىنبايى، خوئىن بژاردن.	پەويزە:	پوالەت، پەنگ و پووى پووكەش.
	(پ)	پەستۇن:	پەستىن، (پەستۇنكار- پەستىنكار).
پا بوو:	ھەستا، پاپەرى.	پەستەك:	پەست، پەتى بارىكى ھۇنراو، داو.
پا بى:	ھەستى، پاپەرى.	پەموز:	كۆى پەمز، ھىما.
پاپى:	ناوى ژنانە.	پەموودە:	خووپىوہگر، ئالوودە، ھۇگر. متووپىوہگر.
پاھە الحلقوم:	پەھەتەلوقم، جۆرىكە لە شىرىنى.	پەويا:	فرىودەر، سەرنچراكىش.
پاھزى:	تەرىپەكن لە تەرىكانى شىعە.	پەوباب:	ئامپىرىكى موزىكىە.
پاشىن:	پاشەن، تىشوو پىگا.	پەوخ:	پوو ، پوخسار.
پام:	خۇگونجاندىن، مالى بوون.	پەوخشەندە:	ورشەدار.
		پەووبەند:	پووپۇش.
		پەوخ:	كەنار ، لىوار.

پۆزوو:	پۆزوو.	زووینە:	مێژینە، رابردوو، کۆننە.
پیا:	پووبینی، دوروویی..	زۆرو زیب:	زۆرو جوان.
پیاپاز:	دوروو، پووبین.	زیا- ضیاء:	پووناکى.
پیاژمت:	وەرزى، زاواوەیەکی سۆفیانەییە بۆ بەهێزکردنى	زیبا:	جوان، شۆخ.
	پۆچ و لاوازکردنى نەفس.	زیوهر:	بازنو و مەجەك بەندى ژنان.
پیا:	سو، قازانچ و زیادەى پارە.	زى:	دەوێنێكى درکاویيە، بۆ پەرژێنکردنى باخ
پینگۆزەر:	پێبوار، پێقینگ.		بەکارى.
پيوهله:	لەرپو لاواز، زەردەئەى لاواز.	(ژ)	
		ژیل:	بن ژیل، وردەى بنکەوتوو لە بێژینگ.
			(س)
زانپهه:	توینەرەوه.	سائیرە:	(مەسەلەى سائیرە)، هێشتا دەنگو باوى ماوه،
زار:	دەم.		بابەتى قسەوباسى پۆزانەى خەلك، پۆژەه .
زارو نزا:	دەمو دوعا.	ساغەر:	پیاڵەو پەرداخى مەى.
زارى:	گریان.	ساو:	سامال.
زاهید:	خواپەرست، دنیانەویست.	ساو:	وشەیهگە بۆ تیزکردنى تیغ و شتى برێندە
زاهیر:	ئاشکرا.		بەکارى.
زبارە:	هەرەوز.	سپات:	رەنگى کال.
زەبەر:	زێرپو زەبەر. (بى زێرپو زەبەر چیمە لە بازاری	سرۆتن:	سرەوتن.
	گرانت؟! - راجى.	سەبا:	باى فینكى بەیانیان، ناوى جۆرێكە لە مەقام.
زەخم:	زام ، برین.	سەبەق:	لەمەوپێش ، رابردە.
زەخمەند:	زامدار.	سەبیل:	تووتنى پێدەكێشێ.
زەخمى سینان:	زامو برینی تیر.	سپێر:	سەنگەر.
زەدە:	لیدان، (خەم زەدە، عەشق زەدە).	ستیزە، ستیزە:	توورەبى، ناکۆكى.
زەپەند:	زێرنگەر.	سروشك:	سرىشك، فرمێسك.
زەرپەر:	ئەتۆم، تۆسقال، كەمووسكە.	سز:	سج ، زج ، زیندەوهرىكى رەنگ فاوہیيە، خوینى
زەرپرات:	گەردیلە.		مەرپو مالات دەمژى.
زەرپ ئەخمەر:	زێرپو سوور.	سەتووت:	هێرشکردن، داگیرکردنى شتومەكى خەلك.
زەردار:	دارى بى بەر.	سەخاوت:	دل تێرى، بەخشنەبى.
زەرپاو:	راوى بى بەرەم، بى نێچیر گرتن.	سەرەو:	دارى سەرەو، سەلو، سەنەوبەر.
زەریە:	زەریا، ئۆقیانوس.	سەرمەدى:	هەتاھەتایى، بى كۆتایى، هەمیشەبى.
زەغفەران:	گیایەكى گۆل زەردە لەجۆرى گیا سەلكدارەكان، بۆ	سەرنویشت:	سەرگوزەشتەو بەسەرھات.
	دەرمان بەكارى.	سستەك:	لەشگران، تەمەل، خاووخلیچك.
زەقەن:	چەناگە، زەنەخ، چەنەگە.	سەفاكەش:	شادى بىن ، خۆشگوشاد.
زەلالەت، ضلالە:	رئ لى ونبوون، گومرايى.	سەفال:	سووك و چرووك، هىچ لە باردا نەبوو.
زەمزمە:	شایى و گۆقەند.	سەفەه:	رئابوردن و بەفیرۆدانى وەخت.
زەنبور:	زەردەوالە.	سەفومت:	پوون، هەلبێژاردەى پاك و چاك.
زەنگ (زنج - فۆلەرەش):	مەبەست لە خالى سەر كۆلمەى یارە.	سەقەر:	دۆزەخ ، دۆز، دۆزەھ.
زەهرى ھەلا:	جۆرە ژەھرێكە لە گژوگیا دروستدەكرى.	سەقیم:	لەرپو لاواز و بنییس، دەردەدار.
زەننار:	كەمەربەند (پشتین) يكە گاورو فەلە لە پشتى	سەلب:	زەوتکردن.
	دەكەن.		
زوزەنەب، دوزنەب:	ئەستێرەى كلكدار.		

سەلسەبیل:	سەرچاوەیەكە لە بەهەشت.	سیمبەر:	كچۆلەى سبى پيست.
سەلمە:	جۆرێكە لە قەرزو پارە وەرگرتن بەسەر بەروبوومی كشتوكالی، بەر لە پێگەيشتن و هەنگرتنەودى ئەو بەروبوومە.	سیمین عوزار:	كۆلمەى زبوين.
سەم:	ژەھر.	سینان، سینان:	نووكە ڕم، سەرە تیر، ماری ژەھردار.
سەماحەت:	بەخشدەبى، پایەبێندى.	سینەواز:	سینگ فروان، سینگ كراوە.
سەمەن:	گولێ یاسەمەن، زەردى كال.	(ش)	
سەمەندۆك:	پەتێكە سەگ و تاژى پى رست دەكرى، سەریكى دەكرێتە ملیان و سەرەكەى دیکەش دارێكى پێدەخرى.	شاپ و شەپ:	شەق و زللە.
سەمەندەر:	گیانلەبەریكى وەشكاوەكییه، دەلێن مادەیهك درەدەدات و ناھێلێن بسووتن، دژە سووتان.	شاداب:	شادومان، تیرناو.
سەنا:	ثناء، ستایش، پێزانین.	شەردى:	شوشتی، شۆردى.
سەندەل:	سەندەل، سەندەل: جۆرە دارێكى بەنرخە.	شە:	نامیرى شیکردنەودى موو و خورى.
سەنگەسار:	بەردبارانكردن.	شەبانە:	شەوانە.
سەنەم:	بت.	شەبگێر:	شەوگێر، شەوگەر، ناشیك كە تەنھا بە شەوان ئیش بكات.
سەودازدە:	عاشق، ئەویندار.	شەبوستان:	شەوگار.
سەیفەل:	سەیفەل، لووسكراو، بریسكەدار.	شەتەك:	توند گریڤدراو.
سەییاد:	سەییاد، صیاد: راوچى.	شەداو:	تۆرى راوکردنى ماسى لە تەنكایى.
سەییار:	گەرپۆك.	شەرمەسار:	شەرمەزار.
سەییاردەبى:	چاوت: چاوت: چاوت: سوورپۆكت.	شەفاف:	تەنك و روون.
سەلمكە، سەلمكە، سەلمكە:	سەلمكە، سەلمكە: ناوى گيايهكى بەھارییەو، بە شلى لەگەل ساوەر لیدەنرى.	شەكوا، شەكوا:	سكالا، گلهیى و نارەزایى.
سوبات:	خۆراپاگرتن.	شەكیب:	بەنارام و خۆراگر، هیور.
سوپەر:	قەلغان، مەتال.	شەمىم:	بۆن و بەرامە.
سوپەند، ئەسپەند:	گیايهكى كیوییه، تۆویكى رەشى وردى هەیهو دەیکەنە ناو ئاگرەووە بۆنێكى خۆشى هەیه.	شەه:	پاشا.
سوخن:	قسەکردن، وتە.	شەهتە:	پشوووسوار.
سورەتاو:	خۆرەتاو.	شەهد:	هەنگوین.
سورمە:	كلى چاوت رشتن.	شەهیر:	شایەر.
سووزە:	سووتان، جۆش، تاواندن.	شەهیق:	هەناسە وەرگرتن.
سووزەندە:	سووتینەر.	شەودیز:	جۆرێكە لە جۆرەكانى ئەسپ.
سووت:	خۆلى كاغەزى سووتتاو، قولگەى داو تیدانانەو.	شكاف:	ئاوریشى كلافەكراو، درز، قلیش، تلیش.
سۆجەر:	(Soldier)، سەرباز.	شكەن:	پێچ و لوولى و چین چینیى زولف و قز.
سۆراخ:	هەوال پرسین.	شلايوە:	پێكەووە بارینی بەفرو باران.
سیاه:	سیهه، رەش.	شمشاد:	درەختێكى رێك و بەرزو بى گری یە.
سیپه:	حەشارگەى راوچى.	شوعلە:	شەوق و تیشك و رووناكى.
سیپهكۆر:	حەشارگەى میران.	شیرازە:	پەراویز، رێكخستن.
سیراج، سراج:	چرا.	شیفتە:	شیاو.
سیكارد:	چەقۆى مەیلەو گەورە.	شور:	ناوى جۆرێكە لە مەقامەكان.
		شۆر:	سۆزەى دەروون.
		شۆرەت:	ناویانگ، ناسناو.
		شیهابى من:	بریسكەو پڕشنگى ئاگرینی من.

غروور: له خۆبایی.
 غه بغه ب: بهر چه ناگه.
 غه ربه نگ: گیایه که، بهر که هی وهک بهری خاشخاش وایه.
 غه ریپ: ئاواره له ولات.
 غه ریق: خنکاو ، نو قمبووی ژیر ئاو.
 غه زرین: مانگرتنی ئازهل، توور هبوون.
 غه زه نقه ر، غضنفر: شیر.
 غه صصا ب، غصا ب: زه وتکه ر.
 غه مزه: تپله چاو، جاوداگرتنی به ناز.
 غه ننا ج: نازدار.
 غوتته، غطه: نقووم بوون، به توندی گوشین.
 غور بهت: ولاتی غه ریپی و ئاوارهی.
 غوصصه: غصه: دلته نگی.
 غیلمان: کووی غولام، کورپیژگه، خزمه تکارانی به هه شت.
 (ف)
 فامیده: فامکرده، تیگه یشتوو.
 فال: نوفالانه ی خو شی، روونی بی.
 فه تارم: فه وتان و له ناوچوون، هیوری و بی دهنگبوون.
 فه ج، فه ج: شیو، دۆل، چال.
 فه ججی عه میق: چالی قوول.
 فه حه ل، فه ل: زرو بییه ر، نیره ی هه موو گیاندریک.
 فه رتووت: ناکۆک بوون، بلاو بوون، لیکدا بران.
 فه ر خونده: پیرۆز.
 فه ر زین: دراندن، پچر پچر کردن.
 فه ر زین: دابه شکار.
 فه رب ب: فریودان، خاپاندن.
 فه رسال: رهزا ، روخسار.
 فه سیح: زمان رهوان، زمان پاراو، رهوانیژ.
 فه نا: له ناوچوون.
 فه نه ر: چرا، لامپا.
 فه رزه ند: مندال.
 فه سوون: نه فسوون، سیجر.
 فه شان: فه شانی: بلاوه پیکردن، پرژاندن.
 فه وغان: ئاه و ناله و گریانی زۆر.
 فه راق: جودایی.
 فه یدیه: پرژاران، نه وهی دهری بۆ پرژا بوون له شتیك.
 فه ر دهوس: پی تیخستنی به فه ر.
 فه ر دهوس: به هه شت.
 فه شال: درۆ و دهله سه، خۆه لکی شان.

(ص)

صه بی، صبی: مندال.
 صه هبا، سه هبا، صه با: مهی، شه راب.

(ع)

عابید: خواپه رست.
 عاج: داریکی به نر خه.
 عار: نه نگی، شه رمه زاری.
 عاریز، عارض: روومه ت، کوئم، لاجانگ.
 عاله مسۆز: خه لک سووتین.
 عه به س: ره شبین، بیهووده ، به فه رۆ.
 عه تیپ: گله گۆ، گله پیکار.
 عه ده م: نه بوون.
 عه دو: دوژمن.
 عه رز، عه رض: پانی.
 عه زا: پرسه.
 عه زادار: پرسه بار.
 عه سه س: پاسه وان.
 عه قاقیر: دهرمانی له گۆگیا دروستکراو.
 عه قیق: موروویه کی سووره.
 عه کس: پیچه وان، وینه.
 عه ما: کویر، نابینا.
 عه مباب: هه مباب، بازدانی درۆ.
 عه نه ده لب: بانده یه کی بچووی دهنگخۆشه، بولبول.
 عه نقا: بانده یه کی نه فسانه ییه، ناوی هه یه و بوونی نییه.
 عه ن قه رب ب، عه ن قه رب: به م نزیکانه.
 عه وه ت: گه رانه وه.
 عه وق: په ننگخواردنه وه، په ننگانه وه.
 عه ییار: ده ل، مه کرۆ، به نازو گریشمه.
 عه زار: کوئمه ، گۆنا، روومه ت.
 عه سه رت: ناخۆشی، ته نگانه.
 عه وقده: گری.
 عه دو ان: ده ستریزی.
 عه سه مه ت: بی گوناھی، دووره په ریزی له گونا ه.

(غ)

غار: غاردان، راگردن، نه شکه وت.
 غالییه: بوونی خۆشه.

(ق)	(ك)
قادرمه: پەيزە، قالدېرمە، پېيلىكانە.	كاج: سنەوبەر.
قارئ الكف: لەپخوین، جادوگەر، دەستناس.	كاخ: كۆشك و بالەخانە.
قامەت: بالا.	كاس: وپ.
قاوت: ئاردى گەنمى برژا، ئاردو وردەى قەرەخەرمان.	كاسىدە: بى بازارى، بازارى بى فروش.
قايەغ: ھۆيەكى پەرىنەھويە لە زى و دەرياچەكان.	كام: ئارەزوو، ناوات، چىز.
قەبالە: تاپۇى مولك.	كام: ئاكام ، ئەنجام .
قەبەس: بەشىك، نەختىك، دەستەچىلە، وەرگرتنى كەمىك	كام: دەف ، زار .
ئاگر بۇ كىردنەھوى ئاگرىكى دىكە.	كاو: سەختىن شوپىنى شاخ.
قەبىج: ناشىرىن، دزىو.	كەبەك: كەو، دركە بۇ پىر پۇشتنى كەوانە.
قەتارە: قەتارەى سوخمەو چەفتەى ژنان كە بەتاكەى	كەپو: لووت، دفن، كەپ، بېقىل.
زىرو زىو دەپازايەو.	كەرىپوچ: خشتى سوورەھوگراو.
قەپىلك: قاوغ، توپكىل.	كەزى: ھۆنى پىرچ.
قەدەح: خونچە، پشكۆز.	كەستەك: كەرسەك، كلۇ خاكى گەورە.
قەدەح: كاسەى مەى پىخوردنەھو، پەبالە، پەرداخ.	كەشاكەش: مەلمانى، ناكۆكى، گورىس كىشىكى.
قەدەر: چارەنوس. (پروودا).	كەلەدار: دارى داھىنراو بۇ دەورى بىزىنگو سەرەند،
قەزا: چارەنوس. (دانراو دىيارىكراو).	كەللە.
قەزاز: فرۇشيارى قوماشى قەزو.	كەلەك: كۆمەبەرد، بەردى لەسەرىك ھەلچنراو، ھۆيەكى
قەزو: قوماشىكى نەرمى وەك ئاورىشمە.	پەرىنەھو لەئاو.
قەسرىو: رەقبوننەھو لەسەرمان، پچىو.	كەلگىت: شانەيەكە، جۇلا بۇ سفت كىردن و کوتانى تەون و
قەشقىان: شووم، بەدبەختى.	چىنن بەكارىدەھىنى.
قەقبال: قەقنەسبال، قەقنەس ناسا، بالەگەو.	كەم: الكم: چەندىتى. زاراوھىكى زانستى لۇزىكە.
قەلاش: دۇراو، ماپەپوچ، ھىچ پىنەماو.	كەنىشك: كچ.
قەلان: پاشماو، باقى. (وشەيەكى توركى يە).	كەو: سەرەند، سەرەد، لە بىزىنگ گەورەترەو دانەويىلەى
قەلان: كۆى قەل.	پى دادەبىزى.
قەلانگ: ئاسن و دارى سەرخوار بۇ مىوھ لىكردنەھو	كەيف: الكيف: چۆنىتى. زاراوھىكى زانستى لۇزىكە.
دەرھىنانى شتى لەچال كەوتوو.	كوچك: بەرد، سەنگ.
قەلەندەر: ھەردەگەر، بىكەس و بىدەرەتان.	كونچر: زىرى و گرژى.
قەلنە: تووتنى پىدەكپىشى.	كونچر: لاپەسىو.
قەمتال: رەگو و بنى گەلا رىواس.	كۆز: شوپىنىكى تەيمانكراو بۇ داگردنى بەرخ و كار.
قەھقەھە: قاقا، پىكەنىنى بەرز.	كۆس: بەخت.
قەوس و قوزەح: پەلكە زىرىنە، كۆلكە زىرىنە.	كۆفەيە: جۆرىك لە سەرپۇشى ژانە، تاسكلاوى ژنان،
قوبىە: گومەز، گومەت، گومبەت.	كلاوزىر.
قوتر: تىرە.	كۆم: كووپ- (پشت كۆم). چەماو.
قورعە: تىروپشك، خۇوبەخت.	كۆھ: كىو، چيا، شاخ.
قولزوم: دەريا، دەرياي سوور.	كىبر: گوناھى گەورە.
قولقوئە: ناوى گوندىكە لە دەشتى كۆيە، ئاويك لەھەموو	
لاوھ ھەلقوئى.	

(گ)

گاپ، لاف و گاپ: خۇبادان و خۇھەلگىشان.

گازووک:	شتیک که گاز بگری	گوهر :	گوههر ، مرواری .
گاهن:	گههئ، جارئ، کاتن، دهمئ، ههئندئ جار .	گؤ:	خر ، تۆپ .
گنخن:	لهړو لاوز، بۆن گرتوو .	گؤینده:	گؤرانیبیژ، پهخشهر .
گهپ:	گائته، گهمه .	گیسوو:	پرچ و ئهگریجه .
گهج:	نهئناسراو، بیگانه .	(ل)	
گهءا:	ههزار، درهړۆزهکهر، سوئکهر .	لاپ:	چهپۆک .
گهرءاب:	گهرءاو، گئژاو .	لاجلهءو:	ئهسپی مهشق پینهکراو، سهړکیش، تۆر .
گهرءوش:	گهرءش، گهړان و جوولئو سووړانهوه .	لاغر:	بیء توانا، زهردو لاوز .
گهرن:	گهرءن، گهرءن .	لاکین، لکن:	بهلام .
گهزنه:	ئیشونازار، تیغی پینهءدۆز .	لهب :	لیو .
گهزفند:	زیان .	لهبالهپ:	تڑ، پراوپر .
گهزهنده:	گازگر، قهپگر .	لهبیب:	زمانزان، لهبلهبان .
گهزیزه:	ناوی گولئیکی بههارییه .	لهج:	لیوی پر و ئهستووړ .
گهنج:	کؤگا، خهزنه .	لهچک:	لهچک، سهړپۆش .
گهنجوور:	خاوهنی خهزنه، خهزنهءدار .	لهچکا:	له چی بکات (خهزمهنی دهرءو خهمی دلّبهری،
گهنءوم:	گهنم .	(راجی)، له چکا؟!	
گهوارا:	چاوپۆشی، بهخشین له گوناھ .	لهعل:	مورویبهکی ئالی گرانبههاریه، درکهیه بؤ لیوی
گهواره:	گهواله، پهئه ههور .		ئال .
گرد:	گر ، تهپه، تهپۆلکه .	لهعلی تیرءار:	یاقووتی پرشنگدار .
گرد:	کؤبؤوه ، خرپؤوه - (گردوکؤ) .	لهک:	بریتیه له (۱۰۰۰۰۰) سهء ههزار .
گرژینهوه:	بزه کردن .	لهکتریک:	ئهلهکتریک .
گرپؤئ:	گهړ ، گول .	لۆره لهپ:	ءاری خرو لووس بؤ پئش و دواوهی مهشکه، که
گریش:	ناوی بانءدهیهکی برنءه و درنءه پشهیه، کورت و		ءاردۆزنگی تیءهخرئ .
	بال درپؤو، چرنووک قولایی و تیژه .	لیام:	گلهیی و گازنءه و سهړزهئشتی کردن .
گله:	گلهیی .	لیباس:	پؤشاک، جلوبهړگ .
گورسهن:	برسی . (وشهیهکی فارسییه) .	لیقا:	ءیدار .
گورؤ:	گرؤ، گرهو .	لیوه:	لم و لیته .
گوزیده:	ههئبژاره، پهسهئندکراو .	لیژهن:	لیژنه، دهسته . (لیژهن به لیژهن برؤن) . شوین و
گوژالک، حنظل:	پوههکیکی خشؤکه، وهکو شهمامه وایه و تامی زؤر		رئگای لیژو سهړ به نشئو .
	تاله .	(م)	
گوستاخ:	ئازا، نهترس .	مائیل:	لار، خوار، ههزلیکردوو، مهیل لی بوو .
گوش:	گؤئ، گؤیچکه .	ماتهل:	مُعَطَل: پهکخراو، دواخستن .
گوفتم:	گؤتم .	ماک:	بؤماوه، زگماک .
گولئخن:	دؤزهخی گهړماو، کوورهی گهړماو .	مالم:	پیایوی ئایینی جولهکه .
گولئسا:	وهکو گول، گولئاسا .	ماملهء:	مامهئه، سهءوا .
گولعوزار:	شؤخ و شهنگ، روخسارگول .	مانهئند:	وهک ، به وئنهی .
گولئووک:	شکؤفه، گولی درهخت .	مهحمهل:	کهژاوه .
گومرا:	رئ وئکردوو .	مهئیسوس:	بئبهش، کؤل، هیواپراو له شتئیک .
گولگهشت:	سهیرانگا .	مهتلئب:	ءاواکاری .
گوم گهشته:	بزربوو، وئبوو، گومبوو .		

موترهف: بہتوانا، خوشی بہخش، ئەو کەسەى ئەوہى بپہوئ	مەجرىس: کۆرۆ کۆمەلى دیوہخان، مەجلىس.
دەیکاو رېگرى ناکا.	مەجوس: ئاگرپەرست.
موحەببیا، مُحَبَّبًا: روخسار، روو، سىما.	مەحەك: (سەنگى مەحەك)، بەردى زېر ئەزموین.
موختەل: ناتەواو، لاسەنگ.	مەحز: (محض) - تەنہا.
موخنىق: خنكىنەر.	مەخلوت، مخلوط: تېكەلاو.
موختەتەت: نەخشە كىشراو.	مەخمەر: دەفرىكى دارىنى ھوولە بۆ مەى خواردنەوہ.
موخەللەت: تېكەل كەردن.	مەخمەر: ناوى جۆرە قوماشىكى ژنانەپە.
موزگان: بىرژانگ، بژۆل، موزە.	مەخمەر: يانەى مەپخواردنەوہ.
مورغ: مەل، بالدار، پەلەوہر.	مەدەد: يارمەتى.
موزتەرپ، مُضْطَر: ناچار.	مەردوود: رەتكراروہ.
موسەففا: پالپوراو.	مەردوم: گلپنەى چاو.
موسەللەت، مسلط: زال، دەسەلاتدار.	مەرغولە: زولقى لوول.
موشتەرى: كىپار.	مەزاق: تام و چىژ.
موشتەرى: ناوى يەككە لە ھەسارە گەرۆكەكان.	مەغز: كاگلە، (مىشك، مەزى).
موشك: مىشك، مىسك، بۆنىكى خوشە لەناوكى جۆرىك	مەستور: داپۇشراو، ناديار.
ئاسك دەردەھىنرئ.	مەسقەت، مستقط: شوپنى كەوتن، جېكەوت، كەوتنگە.
موشكى خوتەن: مىسكى توركستانى چىن.	مەشبووك: بەتۆرەوہ بوو، گىراو بەھۇى تۆرەوہ.
موشكە فشان: موشك پژىن.	مەشكووك: گومان لىكارو، دوو دل بوون لە شتىك.
موشكىن: رەش.	مەقسەد: نىاز، مراز.
موفەرپەت، مفرط: بەفەرۆدەر، دەستبلاو.	مەلاحەت: جوانى، خوین شىرىنى.
موقىم: نىشتەجى، نىشتەنى.	مەلامەت: لۆمەكارى.
مونىر: رۆشن.	مەلەك: فرىشتە.
مول: شەرابى تىرئ.	مەم گردو مودەووہر: مەمك خرو ھىت.
موھەببیا: ئامادە.	مەملوك: كراو بە ھى خو، دەست بەسەرداگىراو.
مووكارى: موتابجى، كەسى كە خەشەو خەرارو شتەكانى	مەن: كىشانەپەكە، مەندو گران.
دىكە لە موو دروست دەكات. تىزگردنى دەمى تىغ	مەنقەل: مەقەلى، كوورەى ئاگر.
تا ئاستى مووكردن.	مەھ: مانگ، ھەپف.
مۆنجە: گەرپانەوہى بە تەوژمى ناوى راوہستاو.	مەھتووك: ئەتكرارو، رىسواكرارو.
مۆمىا: تەحنىت، بەو لاشەپە دەگوتىرئ كە دەرمان دەكرئ	مەھد: بېشكە، لانك، گەھوارە.
بۆ ئەوہى بۆن نەكاو نەرزئو بىمىنىتەوہ.	مەھوہش: سەرسوڤھىن، ماپەى سەرسوڤمان.
مىجرەف: سەول.	مەيكەدە: مەپخانە.
مىجمەر، مجمر: ئاگردان، كوانوو.	مشتاخ: ئەو شوپنەى كە بۆ ھەلخستن و بلاوكردنەوہى
مىجوہر: خولگە.	تىرئ ئامادە دەكرئ.
مىحاق، الحاق: لاوازبوون و نىزىكبوونەوہ لە مەرگ و ئاوابوون.	مفت: بەلاش، خۇراپى.
مىدراپ: تەر، لىشاو، باراناوى.	مواسات، مواساة: دلنەواپى.
مىعراج: عوروج: بەرزبوونەوہ.	موافات: موافاة: بېشكەشكردن.
مىعیار: پىوانە.	موبەززىر، مُبَدِّر: دەست بلاو.
مىنتەقە: منطقة: ناوچە، دەقەر. منطقة الجزائر: سى ئەستىرە	موتالېق، مطابق: رېك.
پىكەوہكەى ئاسمان.	موتتەكا: سەرىن، پالپشت، ھەر شتىك پشتى پىوہ بدرئ.

مىندەف:	ئەو دارەى ھەلاج لۆكەى پى پەرە دەكا.	نەكەب:	بەلا، كارسات، كۆست.
مىھتەر:	گەرە پىا، سەرۆكى ھۆز.	نەوازىل، ئوازل:	بەلاو كارساتى گەرە.
		نەوخىز:	نەوجوان، ھەرەتى جەوانى.
		نەودەمىدە:	تازە پشكوتوو.
		نەورەس:	تازەپىگەشىتوو، ناوى بانئەدىكە.
		نووسەك، نووسەكە، مووسەكە:	گىايەكە بەرەكەى وەكو بەرى
		گىاي كونجرە (كونجرەكە)	وايەو بە جىلو بەرگەو
		مەرپو مالا تەو دەنووسى.	
		نەيستان:	قامىشەلان.
		نەيشەكەر:	قامىشى شەكر.
		نىشات، نشاٹ:	چالاكى، چوستى، رۇخ سووكى.
		نىش:	ژان، ئازار، چزوو.
		نىصاب:	نۆبەرە، دەستەبەربوونى رەوايى بۆ برىاردان،
			پشك و بەش.
		نىھاد:	بىنچىنە، نىياز.
		نىھان:	نەپنى، شاراوە.
			(ھ)
		ھارووت و مارووت:	گوايە دوو فرىشتە بوون خەلگىيان فېرى
		سىجرو جادوو كىردوو، خوداش لە چالى (بابىل)	ھەلىواسيون.
		مامۇستا مەلا ەبەدولسەلام ەبەدەرى لە بەرنامەبەكى	
		تەلەفزيۇنىدا گوتوويەتى:	لە زەمانى ەزەرتى ئىبراھىم دوو
		براوون لە دەفەرى بېتواتە، ھارووت چۆتە ناوچەى سۆران	
		گوندى (ھەرپوتە)ى ئاومدان كىردۆتەو.	
		ھالۆز:	ئالۆز.
		ھەتك:	ئەتك، رىسواكرىن.
		ھەتتە:	بارچە پۇلايەكى كونكونە، زىرنگەر تالە زىرى
			پىدەگوشى و پىي راسئەدەكاتەو.
		ھەپ:	ھەپە، ھەپك، سەرمزانەى ھەوجار.
		ھەدەر:	بەفېرۇدان.
		ھەژنۆ:	ھەشت نۆ (ھەژنۆ رۆژ دەبى ھاتۆتەو).
		ھەرەست:	فرمىسك.
		ھەل دەست:	دەرفەت بەدەست.
		ھەلوع، ھلوع:	بىرسى، چاوتۆك و پارە پەرىست.
		ھەلرەپەتا بوو:	ئاوسا بوو.
		ھەمتا:	ھاوتا، ھاوسەر.
		ھەمپەرەھ:	ھاوپرى.
		ھەمس:	چىپە، چىپە.
		ھەمشەرى:	ھاوشارى.
		ھەلوع:	بىرسى.
			(ن)
		نەپەلەد:	نەشارەزا.
		ناخام:	ناخا، گەبىو.
		ناخون:	نىنۆك.
		نارەوئە:	دارىكى جوان و سېبەردار و بى بەرەو لك و پۆبى
			جوانى ھەپە.
		ناسوفتە:	نەسواو، تىخى كولى لە ھەسان نەدراو، نەسماو.
		ناگوزورى:	ناتەواوى، گەموگورى ژيان.
		نافە:	ناوك.
		ناوان:	نىوان، پەرژىن، كۆى ناو.
		نەچەتا:	لەش داھىزان بە - تا - يەكى سووك.
		نەسار:	نەسرم، شوپنىك تاو نەيگىرئەو.
		نەم:	نەم، خوناڧ .
		نەمو:	گەشە.
		نەھىف:	لاواز، بارىكەلە.
		نەچناو:	نەچنراو، ئاومچۆرئەكراو.
		نەھس:	شوم، بەدوئىم.
		نەدامەت:	پەشىمانى.
		نەدىم، ندىم:	برادەر، ھاوپرى.
		نەزار:	رەزىل، قىرچۆك، درىژدادىر.
		نەزارە، نظارة:	تەماشەوان.
		نەس، نص:	دەق.
		نەستەرەن:	جۆرە گولەباخىكى چكۆلەپە، شىلانى
			پەرورەدەكراو.
		نەسەق:	رىكوپىكى، دەستور، شىواز، رەوئە.
		نەشىب:	سەرەوژىر، نشىو.
		نەعت:	وھسپ، پەسن، باسى خوو و ئاكارى كەسىك.
		نەعەس:	خەوالووى، وئەوز، خەوھكوتكى.
		نەفەر عام:	چەك ھەلگىرتى زۆرىنەى خەلك بۆ شەپ لەدزى
			دوژمن.
		نەفەر:	بانگ راھىشتن.
		نەقد:	رەخنە، دراو.
		نەقىب:	ئەو سەرۆكەى كە رىكخراو پىشەبەكەن
			ھەلىدەبژىرن.

